

سورة فاتحة
سبعة آيات
هي مدنية

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين ۝ الرحمن
الرحيم ۝ مالك يوم الدين ۝
إياك نعبد وإياك نستعين ۝
اهدنا الصراط المستقيم ۝ صراط
الذين أنعمت عليهم غير
المغضوب عليهم ولا الضالين ۝

لا يمسه إلا المطهرون

سورة البقرة مائتان
وثمانون وست آيات و
مدنية

بسم الله الرحمن الرحيم

الم ذلك الكتاب لا ريب فيه هدى للمتقين

الذين يؤمنون بالغيب ويقيمون

الصلوة ومما رزقناهم ينفقون و

الذين يؤمنون بما أنزل إليك وما

أنزل من قبلك وبالآخرة هم يوقنون

أولئك على هدى من ربهم وأولئك هم المفلحون

تنزيل من رب العالمين

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ خَتَمَ

به درستی که آنان که کافر شدند یکسان است بر ایشان خواه ترسانی ایشان را یا نترسانی ایشان را ایمان نیارند مهر کرد

وَمِنَ

اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

خدا بر دلهای ایشان و بر گوش ایشان و بر دیدهای ایشان پرده است و مر ایشان راست عذاب بزرگ

النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُم بِمُؤْمِنِينَ يُخَادِعُونَ

بعضی از مردمان کسی است که میگوید گرویدیم با خدا و به روز بازپسین و حال آنکه ایشان نیستند گروندگان مکر میکنند

اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

خدا را و کسانی که ایمان آورده اند و فریب نمیدهند مگر نفسهای خود را و نمیدانند این را

فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ

در دلهای ایشان مرضی بود پس زیاده کرد ایشان را خدا مرض دلهای ایشان را و ایشان راست عذاب

أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي

دردناک به سبب دروغی که میگفتند و چون گفته شود مر ایشان را که فساد مکنید

الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ

در روی زمین گویند جز این نیست که ما اصلاح کنندگانیم آگاه باشید به درستی که ایشان

الْمُفْسِدُونَ وَلَٰكِن لَّا يَشْعُرُونَ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ

فساد کنندگان اند ولیکن این معنی را نمی فهمند و چون گفته شود مر ایشان را که ایمان آورید چنانکه ایمان آوردند

النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ

مردمان گویند آیا ایمان آوریم همچنانکه ایمان آوردند کم خردان آگاه باشید به درستی که ایشان

السُّفَهَاءُ وَلَٰكِن لَّا يَعْلَمُونَ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا

کم خردان اند ولیکن نمیدانند و چون برخورند به کسانی که ایمان آورده اند گویند

آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ

ایمان آورده ایم و هرگاه خلوت کنند با شیاطین خود گویند به درستی که ما با شماییم جز این نیست که ما استهزا کنندگانیم

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝ أُولَٰئِكَ
خدا استهزا میکند با ایشان و میکشد ایشان را در سرکشی خود سرگردان ایشانند
الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَتْ تِجَارَتُهُمْ
آن گروهی که خریده اند گمراهی را براه راست پس سود نداشت بازرگانی ایشان
وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ۝ مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا
و نبودند راه یابندگان حال ایشان مانند حال کسیست که برافروزد آتشی در شب تاریک چون
أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ
روشن شد اطراف و جوانب ایشان ببرد خدا روشنایی ایشان را و واگذارد ایشان را
فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ۝ صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ۝
در تاریکیها نمی بینند ایشان کرانند گنگانند کورانند پس ایشان باز نمیگردند
أَوْ كَصَيِّبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ
یا مانند حال کسانی است که در بارانی از آسمان باشد که در آن باشد تاریکیها ابر و آواز رعد و درخشیدن برق را در آرند انگشتان خود
فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ۝ يَكَادُ
در گوشهای خود از ترس صدای صاعقها از بیم مرگ و خدا احاطه کننده است بعلم بکافران نزدیکست
الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ
که برق برباید نور چشمهای ایشان را هرگاه روشن کند راه را برای ایشان میروند در آن روشنایی
وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ
و چون تاریک گردد بر ایشان بایستند حیران اگر خواستی خدا هر اینه بردی شنوایی ایشان
إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ
و بینایی ایشان که خدا بر همه چیزی تواناست ای گروه آدمیان بپرستید پروردگار خود را
الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝
آنکه آفرید شما را و آنانی که پیش از شما بودند تا شاید که شما پرهیزگار شوید

الذي جعل لكم الارض فراشا والسماء بناء وانزل من السماء ماء

آن خدایی که گردانید برای شما زمین را بجهت انتفاع شما بستری گسترده و آسمان را خیمه افراشته و فرو فرستاد از آسمان آب را

فاخرج به من الثمرات رزقا لكم فلا تجعلوا لله اندادا و

پس بیرون آورد بسبب آن باران از اقسام میوه‌ها روزی بسیار برای شما پس برمسازید برای خدا امثال و مانندها و

انتم تعلمون ۝ وان كنتم في ريب مما نزلنا على عبدنا فاتوا بسورة

حال آنکه شما میدانید که آنها هیچند و اگر بوده باشید در شک و شبهه از حقیقت آنچه فرستادیم بر بنده خود پس بیارید یک سوره

من مثله وادعوا شهداءكم من دون الله

که مانند آن باشد و بخوانید بمدد خود گروهی را که حاضر نزد شما از غیر خدا

ان كنتم صادقين ۝ فان لم تفعلوا ولن تفعلوا فاتقوا

اگر هستید راست گویان پس اگر نکنید و هرگز نکنید پس بپرهیزید

النار التي وقودها الناس والحجارة اعدت للكافرين ۝ و بشر

از آتشی که افروزینه آن آتش مردمانند و سنگهایند آماده شده آن بهر کافران و بشارت ده

الذين امنوا وعملوا الصالحات ان لهم جنات تجري

کسانی را که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته اینکه آماده شده برای ایشان بوستانهایی که روان است

من تحتها الانهار كلما رزقوا منها من ثمرة رزقا قالوا هذا

از زیر درختان آنها نهرها هر وقت روزی داده شوند از میوه‌های آن درختها روزی میگویند که این آن

الذي رزقنا من قبل واتوا به متشابها ولهم

میوه ایست که روزی شده بود ما را پیش ازین و داده شوند آن میوه‌ها را در حالتی که مانند هم باشند و آماده است برای ایشان

فيها ازواج مطهرة وهم فيها خالدون ۝ ان الله لا يستحيي

در آن بهشتها زنان پاکیزه و ایشان در آن بهشتها جاوید باشند بدرستی که خدا شرم نمیکند

ان يضرب مثلا ما بعوضة فما فوقها فاما الذين امنوا

ازینکه مثل زند چیزی را پشه‌های حقیر مانند پشه پس بالاتر از آن در حقارت پشه پس اما آنان که ایمان آوردند

فيعلمون

يعلمون أنه الحق من ربهم وأما الذين كفروا فيقولون ماذا

پس میدانسته که این مثل حق است از جانب پروردگار ایشان و اما آنان که کافر شده اند پس میگویند چه چیز

أراد الله بهذا مثلا يضل به كثيرا ويهدي به كثيرا وما يضل به إلا الفاسقين

خواسته است خدا باین گفتار از روی مثل گمراه میکند بآن بسیاری را و راه مینماید بآن بسیاری را و گمراه نمیکند بآن مگر فاسقانرا

الذين ينقضون عهد الله من بعد ميثاقه ويقطعون ما أمر الله به

آن فاسقانی که می شکنند پیمان خدا را بعد از محکم کردن آن و میبرند چیزی را که فرموده خدا

أن يوصل ويفسدون في الأرض أولئك هم الخاسرون كيف تكفرون بالله

که پیوند شود و فساد میکنند در روی زمین آن گروه ایشانند زیانکاران چگونه کافر میشوید بخدا

وكنتم أمواتا فأحياكم ثم يميتكم ثم يحييكم ثم إليه ترجعون هو الذي

و حال آنکه بوده اید شما مردگان پس زنده کرد شما را پس میمیراند شما را پس زنده میکند شما را پس بسوی جزای او بازگشت خواهید نمود او است

خلق لكم ما في الأرض جميعا ثم استوى إلى السماء فسواهن سبع سموات

آنکه آفرید برای نفع شما هرچه در روی زمین است همگی را پس قصد نمود بسوی آسمان پس راست نمود هفت آسمان

وهو بكل شيء عليم وإذ قال ربك للملائكة إني جاعل في

و او بهمه چیزی داناست و یاد کن ای محمد هنگامی را که گفت پروردگار تو با فرشتگان هر آینه من آفریننده ام در

الأرض خليفة قالوا أتجعل فيها من يفسد فيها ويسفك

روی زمین خلیفه و نایب منابی گفتند آیا خلیفه میکنی در زمین کسی را که فساد کند در آن و فرو ریزد

الدماء ونحن نسبح بحمدك ونقدس لك قال إني

خونهای ناحق و حال آنکه ما تسبیح میکنیم بسپاس تو و پاکیزه یاد میکنیم تو را گفت خدا هر آینه من

أعلم ما لا تعلمون وعلم آدم الأسماء كلها ثم عرضهم على الملائكة

میدانم مصلحت آنچه شما نمیدانید و آموخت آدم را نامهای مخلوقات همه را پس عرض نمود صاحبان نامها را بر فرشتگان

فقال أنبئوني بأسماء هؤلاء إن كنتم صادقين

پس گفت خبر دهید مرا بنامهای اینها اگر هستید راست گویان

آدم
قالوا سبحانك لا علم لنا الا ما علمتنا انك انت العليم الحكيم قال يا
گفتند فرشتگان پاکست و منزه خدایا از عیبها نیست هیچ دانشی ما را مگر آنچه آموخته ما را بدرستی که تویی بسیار دانا درست کار گفت خدای ای آدم
انبئهم باسمائهم فلما انبأهم باسمائهم قال الم اقل
خبر ده ایشان را نامهای فرشتگان را پس چون خبر داد ایشان را بنامهای ایشان گفت خدای آیا نگفتم
لكم اني اعلم غيب السموات والارض واعلم ما تبدون وما
مر شما را که بدرستی که من میدانم آنچه نهان است در آسمانها و زمینها و میدانم آنچه آشکارا میکنید
كنتم تكتمون واذ قلنا للملائكة اسجدوا لادم فسجدوا
و آنچه بودید که پنهان میکنید و یاد کن هنگامی را که گفتیم مر فرشتگان را که سجده کنید مر آدم را پس سجده کردند
الا ابليس ابى واستكبر وكان من الكافرين وقلنا يا آدم اسكن
مگر ابلیس سر باز زد و گردن کشی کرد و بود از ناگرویدگان و گفتیم ای آدم آرام گیر
انت وزوجك الجنة وكلا منها رغدا حيث شئتما ولا تقربا
تو و زنت در بهشت و بخورید از میوهها و نعمتهای آن خوردن بسیار از هر جا که خواهید و نزدیک مشوید
هذه الشجرة فتكونا من الظالمين فازلهما الشيطان عنها فاخرجهما مما
درخت را پس باشید از ستمکاران پس لغزانید ایشان را شیطان بسبب آن درخت پس بیرون کرد ایشان را
كانا فيه وقلنا اهبطوا بعضكم لبعض عدو و
که بودند در آن و گفتیم که پایین روید در دنیا از جایی که بعضی از شما مر بعضی را دشمن است و مر شما را
لكم في الارض مستقر ومتاع الى حين فتلقى آ
در زمین قرارگاهی و برخورداری تا وقت معین پس دریافت
دم من ربه كلمات فتاب عليه انه هو التواب الرحيم
آدم از پروردگار خود سخنان را پس بازگشت کرد پس قبول کرد خدا توبه او را بدرستی که اوست قبول کننده توبه مهربان
قلنا اهبطوا منها جميعا فاما ياتينكم مني هدى فمن تبع هداى
گفتیم فرو روید از بهشت همه پس اگر بیاید بسوی شما از من پیغمبری پس هر که پیروی کند

حزب

فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
پس نیست هیچ خوفی بر ایشان و نه ایشان اندوهگین میشوند و آنها که کافر شدند و دروغ انگاشتند آیتهای ما را

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ
این گروه یاران دوزخ‌اند ایشان در آن جاوید خواهند بود ای فرزندان یعقوب یاد کنید نعمت مرا

الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ ۝
که احسان کرده‌ام بر شما و وفا کنید به پیمان من تا من هم وفا کنم به پیمان شما و از من پس بترسید

وَآمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ
و ایمان آرید بانچه فرستاده‌ام یعنی قرآن را که تصدیق کننده است مر آنچه را که با شماست و مباشید اول کسی که کافر شود بآن

وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ ۝ وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ
و مفروشید آیتهای مرا بهبهای اندک و از من پس بپرهیزید و میامیزید حق را

بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
بباطل و مپوشانید حق را و حال آنکه دانسته‌اید که حق است و بپای دارید نماز را و بدهید زکوة را

وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ۝ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ
و رکوع کنید با رکوع کنندگان آیا امر میکنید مردمان را به نیکوئی و فراموش میکنید نفسهای خود را

وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝ وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ
و حال که شما میخوانید کتاب خدا یعنی توریه را آیا پس درنمی‌یابید قبح کردار خود را و یاری طلبید از روزه و نماز

وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ۝ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُو رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ
و بدرستی که نماز بسیار گران است مگر بر فروتنی کنندگان که یقین میدانند که ایشان ملاقات کنندگان پروردگار خود اند و بدرستیکه

إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ۝ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي
بسوی او بازگشت خواهند نمود ای فرزندان یعقوب یاد کنید نعمت مرا که انعام کردم بر شما و بدرستی من

فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ۝ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا
زیادتی دادم شما را بر عالمیان عصر خود و بترسید از روزی که قیامت است که هیچ نفس مؤمنی از نفس کافری

لا يقبل منها شفاعة ولا يؤخذ منها عدل ولا هم ينصرون ۝ و

و قبول نمیشود از وی درخواستی و نه گرفته شود از وی فدائی و نه ایشان را یاری کرده شوند و

إذ نجيناكم من آل فرعون يسومونكم سوء العذاب يذبحون

یاد کنید هنگامی را که نجات دادیم شما را از فرعونیان عذاب میکردند شما را عذاب بدی سر میبریدند

أبناءكم ويستحيون نساءكم وفي ذلكم بلاء من ربكم عظيم ۝

پسران شما را و زنده میگذاشتند دختران شما را و درین عذاب امتحانی بود شما را از پروردگار شما امتحان بزرگ

وإذ فرقنا بكم البحر فأنجيناكم وأغرقنا آل فرعون وأنتم

یاد کنید هنگامی را که شکافتیم برای شما دریا را پس نجات دادیم شما را و غرق کردیم فرعونیان را و شما

تنظرون ۝ وإذ واعدنا موسى أربعين ليلة ثم اتخذتم العجل

نظر میکردید و هنگامی را که وعده دادیم موسی را چهل شب یعنی در طور پس گرفتید برای پرستش گوساله

من بعده وأنتم ظالمون ۝ ثم عفونا عنكم من بعد ذلك لعلكم

بعد از رفتن موسی و حال آنکه شما ستمکاران بودید پس عفو کردیم از شما بعد از پرستیدن گوساله تا شما سپاس

تشكرون ۝ وإذ آتينا موسى الكتاب والفرقان لعلكم تهتدون

شکر کنید و هنگامی را که دادیم موسی را توریة و معجزه روشنی تا شما بر شوید راه حق یابید

وإذ قال موسى لقومه يا قوم إنكم ظلمتم

و هنگامی که گفت موسی مر قوم خود را که ای قوم من بدرستی که شما ستم نمودید

أنفسكم باتخاذكم العجل فتوبوا إلى بارئكم فاقتلوا

بر نفسهای خود بگرفتن شما خدای گوساله را پس بازگشت کنید بسوی آفریننده خود پس بکشید

أنفسكم ذلكم خير لكم عند بارئكم فتاب عليكم إنه هو التواب الرحيم

نفسهای خود را این کشته شدن بهتر است شما را نزد آفریننده شما پس پذیرفت توبه شما را بدرستی که اوست توبه پذیرنده مهربان

وإذ قلتم يا موسى لن نؤمن لك حتى نرى الله جهرة فأخذتكم

و هنگامی را که گفتید ای موسی هرگز ایمان نخواهیم آورد ترا تا آنکه ببینیم خدا را معاینه پس گرفت شما را

الصاعقة وانتم تنظرون ۞ ثم بعثناكم من بعد

الشی از آسمان و حال آنکه شما مید یدید پس زنده گردیم شما را پس از

موتكم لعلكم تشكرون ۞ وظللنا عليكم الغمام

مردن شما تا شاید شما شکرگزاری کنید و گسترانیدیم بر سر شما ابر را

وانزلنا عليكم المن والسلوى كلوا من طيبات ما رزقناكم وما

و فرستادیم برای شما ترنجبین و مرغ سمانی بخورید از پاکیزه‌های آنچه روزی کردیم شما را

ظلمونا ولكن كانوا انفسهم يظلمون ۞ واذ قلنا ادخلوا هذه

و ستم بر ما نکردند ولیکن بودند که بر نفسهای خود ستم میکردند و هنگامی را که گفتیم درآیید درین

القرية فكلوا منها حيث شئتم رغدا وادخلوا الباب سجدا

قریه پس بخورید از نعمتهای آن هر جا که خواهید بسیاری و درآیید از آن دروازه در حالتی که سجده کنندگان باشید

وقولوا حطة نغفر لكم خطاياكم وسنزيد المحسنين ۞ فبدل

و بگویید خدایا مطلب ما عفو است تا بیامرزیم برای شما گناهان شما را و زیاده کنیم ثواب نیکوکاران پس بدل کرد

الذين ظلموا قولا غير الذي قيل لهم فانزلنا على الذين

آنان که ستم کردند سخنی را غیر آنچه گفته شده برای ایشان پس فرستادیم ما بر آن کسانی که

ظلموا رجزا من السماء بما كانوا يفسقون ۞

ستم کردند عذابی از آسمان بسبب آنچه بودند که نافرمانی میکردند

واذ استسقى موسى لقومه فقلنا اضرب بعصاك الحجر فانفجرت

و هنگامی را که آب خواست موسی برای گروه خود پس گفتیم بزن عصای خود را بر سنگ پس روان شد

منه اثنتا عشرة عينا قد علم كل اناس مشربهم كلوا

از آن سنگ دوازده چشمه بتحقیق که دانسته هر کس آب خوردن خود را بخورید

واشربوا من رزق الله ولا تعثوا في الارض مفسدين ۞

و بیاشامید از روزی خدا و از حد درمگذرید در روی زمین در حالتی که فساد کنندگان

وإذ قلتم يا موسى لن نصبر على طعام واحد فادع لنا ربك يخرج لنا

و هنگامی که گفتیم ای موسی صبر نخواهیم کرد بر یک نوع خوردنی پس بخوان برای ما پروردگارت را که بیرون آرد برای ما

مما تنبت الأرض من بقلها وقثائها وفومها وعدسها

از آنچه میرویاند زمین از تره آن و خیار آن و سیر آن و عدس آن

وبصلها قال أتستبدلون الذي هو أدنى بالذي هو خير

و پیاز آن گفت موسی آیا بدل میکنید چیزی را که آن زبون تر است بچیزی که آن بهتر است

اهبطوا مصرا فإن لكم ما سألتم وضربت عليهم الذلة و

فرود آیید بمصر پس بدرستی که آماده است برای شما آنچه خواستید و زده شد بر ایشان خواری

المسكنة وباءو بغضب من الله ذلك بأنهم كانوا يكفرون بآيات الله

بیچارگی و بازگشتند بخشمی بزرگ از جانب خدا این ذلت بسبب آن بود که ایشان بودند که کافر میشدند بآیتهای خدا

ويقتلون النبيين بغير الحق ذلك بما عصوا وكانوا يعتدون

و میکشتند پیغمبران را بنا حق این ذلت بسبب آن بود که نافرمانی کردند و بودند که از حد میگذشتند

إن الذين آمنوا والذين هادوا والنصارى والصابئين من

بدرستی که آنان که ایمان آوردند و آنان که یهود شدند و ترسایان و ستاره پرستان هر که

آمن بالله واليوم الآخر وعمل صالحا فلهم أجرهم عند ربهم

ایمان آورد بخدا و روز بازپسین و کرد کار شایسته پس آماده است برای ایشان مزد ایشان نزد پروردگار ایشان

ولا خوف عليهم ولا هم يحزنون ۝ وإذ أخذنا

و نیست هیچ ترسی بر ایشان و نه ایشان اندوهگین شوند و یاد کنید هنگامی را که فرا گرفتیم

ميثاقكم ورفعنا فوقكم الطور خذوا ما آتيناكم بقوة

پیمان شما و برافراشتیم بر زبر شما کوه طور را و گفتیم فرا گیرید آنچه را دادیم شما را بجهد تمام

واذكروا ما فيه لعلكم تتقون ۝ ثم توليتم من بعد ذلك

و یاد کنید آنچه را که در آن است باشد که شما پرهیزگار شوید پس رو گردانیدید بعد از آن پیمان

فلولا فضل الله عليكم ورحمته لكنتم من الخاسرين ۝ ولقد علمتم الذين

پس اگر نه فضل خدا بودی بر شما و رحمت او بر شما هر آینه بودید از زیانکاران ۝ و بتحقیق دانستید آنها را که

اعتدوا منكم في السبت فقلنا لهم كونوا قردة خاسئين ۝ فجعلناها نكالا

که از حد در گذشتند از جمله شما در باب حرمت صید روز شنبه پس گفتیم مر ایشان را که باشید بوزینگان رانده شدگان پس گردانیدیم آن را عبرتی

لما بين يديها وما خلفها وموعظة للمتقين ۝ وإذ قال موسى لقومه إن الله يأمركم

برای آنان که در پیش آن بودند و آنان که بعد از آن آیند و پند برای پرهیزکاران ۝ و چون گفت موسی بقوم خود بدرستی که خدا میفرماید شما را

أن تذبحوا بقرة قالوا أتتخذنا هزوا قال أعوذ بالله أن أكون من الجاهلين

که بکشید گاوی گفتند آیا فرا میگیری ما را بمسخرگی گفت پناه میجویم بخدا از آنکه باشم از نادانان

قالوا ادع لنا ربك يبين لنا ما هي قال إنه يقول إنها بقرة

گفتند بخوان برای ما پروردگار خود را تا بیان کند برای ما که چه گاوی است گفت موسی که بدرستی که خدا میگوید که آن گاوی است

لا فارض ولا بكر عوان بين ذلك فافعلوا ما تؤمرون

نه پیر از کار رفته و نه بچه ناسیده میانه سالی میان این دو صفت پس بکنید آنچه را که بآن فرموده شده اید

قالوا ادع لنا ربك يبين لنا ما لونها قال إنه يقول

گفتند بخوان برای ما پروردگار خود را تا بیان کند برای ما که چیست رنگ آن گاو گفت در بدرستی که خدا میگوید

إنها بقرة صفراء فاقع لونها تسر الناظرين ۝ قالوا ادع لنا ربك يبين

که آن گاویست زرد بغایت زرد که رنگ او خوش سازد بینندگان را ۝ گفتند بخوان برای ما پروردگار خود را تا بیان کند

لنا ما هي إن البقر تشابه علينا وإنا إن شاء الله لمهتدون ۝ قال

برای ما که حقیقت چیست بدرستی که گاو مشتبه است بر ما و بدرستی که ما اگر خواهد خدا هر آینه یابندگانیم ۝ گفت

إنه يقول إنها بقرة لا ذلول تثير الأرض ولا تسقي الحرث مسلمة لا شية

بدرستی که خدا میگوید که آن گاوی است نه رام که شخم کند زمین را و نه آب دهد زراعت را از عیبها بی نشان

فيها قالوا الآن جئت بالحق فذبحوها وما كادوا يفعلون ۝

در او گفتند اکنون آوردی سخن راست پس کشتند آنرا و نزدیک نبود که بکنند

اذ قتلتم نفسا فادّارأتم فيها والله مخرج ما كنتم تكتمون
هنگامی که کشتید شخصی را با جماعت پس خلاف کردید در کشنده او و خدا بیرون آرنده است آنچه را که بودید که می‌پوشانیدید
فقلنا اضربوه ببعضها كذلك يحيي الله الموتى ويريكم
پس گفتیم بزنید آن کشته پاره از آن گاو و چنانکه آن کشته را زنده کرد زنده می‌کند خدا مردگان را و می‌نماید بر شما
اياته لعلكم تعقلون ثم قست قلوبكم من بعد ذلك فهي
معجزهای خود را شاید شما بفهمید پس سخت شد دلهای شما بعد از این معجزه پس آن دلها
كالحجارة او اشد قسوة وان من الحجارة لما يتفجر منه
همچون سنگ است بلکه سخت‌تر است و هر آینه که پاره از سنگها سنگیست که روان می‌شود از آن
الانهار وان منها لما يشقق فيخرج منه الماء وان منها
جویهای بزرگ و هر آینه بعضی از آن سنگها بر آینه سنگ است که میشگافد پس بیرون می‌آید از آن آب و هر آینه بعضی از سنگها
لما يهبط من خشية الله وما الله بغافل عما تعملون
سنگی است که بزیر می‌افتد از ترس خدا و نیست خدا بیخبر از آنچه می‌کنید
افتطمعون ان يؤمنوا لكم وقد كان فريق منهم يسمعون
آیا پس طمع دارید ای مومنان اینکه تصدیق کنند شما را جهودان حال آنکه بودند گروهی از ایشان می‌شنیدند
كلام الله ثم يحرفونه من بعد ما عقلوه وهم يعلمون واذا لقوا
سخن خدا را پس تغییر میدادند آن سخن را بعد از آنکه دریافته بودند از او ایشان میدانند و چون ملاقات کنند
الذين امنوا قالوا امنا واذا خلا بعضهم الى بعض قالوا اتحدثونهم بما
بگروهی که ایمان آوردند میگویند ایمان آورده‌ایم و چون خلوت کنند بعضی ایشان با بعضی دیگر گویند بعض دیگر را آیا حکایت میکنید
فتح الله عليكم ليحاجوكم به عند ربكم افلا تعقلون
برای ایشان معجزه را که روشن ساخته خدا بر شما از بهر دین محمد تا که حجت تمام کنند بر شما نزد پروردگار شما آیا پس نمی‌یابید ضرر آن را
اولا يعلمون ان الله يعلم ما يسرون وما يعلنون
و آیا نمیدانند این جهودان که البته خدا میداند آنچه را پنهان دارند و آنچه را آشکارا کنند

نصف الحزب

ومنهم

وَمِنْهُمْ أُمِّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِيَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ۝ فَوَيْلٌ

و بعضی از یهودان نا خوانندگان و نانویسندگان اند که نمیدانند و نمیفهمند توریت را مگر دروغ آرزوهای باطل خود و نیستند ایشان مگر که گمان میکنند

لِّلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَٰذَا مِنْ عِندِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا

از برای آنان که می نویسند توریت را بر وجه تحریف بدستهای خود پس میگویند این از نزد خدا آمده تا آنکه بفروشند

بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَّهُم مِّمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَّهُم مِّمَّا يَكْسِبُونَ ۝

آن تحریف را بهای اندک پس عذاب الیم است برای ایشان بسبب آنچه نوشته است دستهای ایشان و عذاب است برای ایشان بسبب آنچه کسب میکنند

وَقَالُوا لَن تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَةً قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِندَ

و گفتند که هرگز نخواهد رسید بما آتش دوزخ مگر چند روز شمرده شده بگو ای محمد که آیا فرا گرفته اید

اللَّهِ عَهْدًا فَلَن يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝ بَلَىٰ مَن

از خدا پیمانی درین باب پس هرگز خلاف نکند خدا پیمان خود را یا افترا میگویید بر خدا چیزی را که نمیدانید

كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ وَالَّذِينَ

کسب نماید گناهی را و فرا گیرد او را معصیت او پس آن گروه اهل آتش اند ایشان در دوزخ جاوید

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝

آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته این گروه اصحاب بهشت اند ایشان در آن جاوید

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَ

و هنگامی که فرا گرفتیم عهد و پیمان از فرزندان یعقوب گفتیم که مپرستید بجز خدا را و

بِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَقُولُوا

به پدر و مادر نیکی کنید نیکی بسیار و بخویشان و یتیمان و محتاجان و بگویید

لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنكُمْ

با همه کس سخن نیکو و بپای دارید نماز را و بدهید زکوة را پس همه روگردان شدید مگر اندکی از شما

وَأَنتُم مُّعْرِضُونَ ۝ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ

و حال آنکه شما اعراض کنندگانید از حکم الهی و هنگامی که فرا گرفتیم از شما پیمانه که مریزید خونهای خود را

ثم انتم هؤلاء تقتلون

ولا تخرجون انفسكم من دياركم ثم اقررتم وانتم تشهدون ثم انتم هؤلاء تقتلون

و آواره مسازید کسان خود را از خانمان خود پس اقرار کردید و شما گواهی میدهید پس شما آن گروهید

انفسكم وتخرجون فريقا منكم من ديارهم تظاهرون عليهم بالاثم والعدوان

کسان خود را و آواره میسازید گروهی از خود را از خانمان ایشان هم پشتی میکنید برای ضرر ایشان به گناه و ستمکاری

وان ياتوكم اسارى تفادوهم وهو محرم عليكم اخراجهم افتؤمنون ببعض

و اینها که اخراج کرده اید اگر آیند بسوی شما در حالتی که اسیر باشند فدیه میدهید که باز آرید ایشانرا و حال آنکه حرام است بر شما اخراج ایشان پس آیا می گروید به بعضی

الكتاب وتكفرون ببعض فما جزاء من يفعل ذلك منكم الا خزى

از کتاب توریه و منکر میشوید به پاره دیگر پس نیست جزای کسی که میکند آن کار را از شما مگر رسوایی

في الحيوة الدنيا ويوم القيمة يردون الى اشد العذاب وما الله

در زندگانی دنیا و روز رستخیز برگردانیده میشوند بسوی سخت ترین عذاب و نیست خدا

بغافل عما تعملون اولئك الذين اشتروا الحيوة الدنيا بالاخرة

بیخبر از آنچه می کنید ایشان آنانند که خریده اند زندگانی دنیا را از زندگانی آخرت

فلا يخفف عنهم العذاب ولا هم ينصرون ولقد اتينا موسى

پس سبک نمیشود از ایشان عذاب و نه ایشان یاری کرده شوند و بدرستی که دادیم موسی را

الكتاب وقفينا من بعده بالرسل واتينا عيسى ابن مريم البينات

کتاب توریه را و پیاپی فرستادیم از بعد او پیغمبران را و دادیم به عیسی پسر مریم معجزات روشن

وايدناه بروح القدس افكلما جاءكم رسول بما لا تهوى

و قوی گردانیدیم او را به روح القدس آیا پس هرگاه آمد شما را پیغمبری با حکمی که موافق خواهش

انفسكم استكبرتم ففريقا كذبتم وفريقا تقتلون

نفسهای شما نبود گردن کشی نمودید پس پاره را تکذیب کردید و پاره را کشتید

وقالوا قلوبنا غلف بل لعنهم الله بكفرهم فقليلا ما

و گفتند دلهای ما در غلاف است نه بلکه لعنت کرده ایشانرا خدا به سبب کفرشان پس اندکی از ایشان

يؤمنون

منون ۝ ولما جاءهم كتاب من عند الله مصدق لما معهم وكانوا

من قبل يستفتحون على الذين كفروا فلما جاءهم ما عرفوا كفروا به فلعنة الله على

الكافرين ۝ بئسما اشتروا به أنفسهم أن يكفروا بما أنزل الله بغيا أن ينزل الله

من فضله على من يشاء من عباده فباءو بغضب على غضب وللكافرين عذاب

مهين ۝ وإذا قيل لهم آمنوا بما أنزل الله قالوا نؤمن بما أنزل

علينا ويكفرون بما وراءه وهو الحق مصدقا

لما معهم قل فلم تقتلون أنبياء الله من قبل إن كنتم مؤمنين ۝ ولقد جاءكم

موسى بالبينات ثم اتخذتم العجل من بعده وأنتم ظالمون ۝ وإذ

أخذنا ميثاقكم ورفعنا فوقكم الطور خذوا ما آتيناكم بقوة واسمعوا

قالوا سمعنا وعصينا وأشربوا في قلوبهم العجل بكفرهم قل بئسما

يأمركم به إيمانكم إن كنتم مؤمنين ۝ قل إن كانت لكم الدار الآخرة

ولن يتمنوه

عند الله خالصة من دون الناس فتمنوا الموت ان كنتم صادقين

نزد خدا ويژه بس براى ديگران پس آرزو كنيد مرگ را اگر هستيد راستگويان و آرزو نكنند

ابدا بما قدمت ايديهم والله عليم بالظالمين ولتجدنهم احرص

هرگز بسبب آنچه پيش فرستاده است دستهاى ايشان و خدا داناست بستمكاران و هر اينه مى يابى جهودان را احرص ترين

الناس على حيوة ومن الذين اشركوا يود احدهم لو يعمر الف سنة

مردمان بر زندگانى و حريص تر حتى از آنان كه شرك آورده اند دوست دارد يكى از ايشان كاش زندگانى داده شود هزار سال

وما هو بمزحزحه من العذاب ان يعمر والله بصير بما يعملون قل

و نيست او رهاننده خود از عذاب بسبب بسيارى عمر و خدا بيناست بآنچه مى كنند بگو اى محمد

من كان عدوا لجبريل فانه نزله على قلبك باذن الله

كه هر كه باشد دشمن جبرئيل پس بدرستى كه جبرئيل فرود آورده قرآن را بر دل تو بفرمان خدا

مصدقا لما بين يديه وهدى وبشرى للمؤمنين

در حالتى كه تصديق كننده است مر كتب را كه پيش از آن است و راه نماينده است مژده دهنده گرويدگان

من كان عدوا لله وملئكته ورسله وجبريل وميكال فان الله عدو للكافرين

هر كه باشد دشمن خدا و فرشتگان خدا و پيغمبران او و دشمن جبرئيل و ميكائيل پس بدرستى كه خدا دشمن است مر كافران را

ولقد انزلنا اليك ايات بينات وما يكفر بها الا

و هر اينه بتحقيق كه فرستاديم بسوى تو معجزهاى روشن و كافر نمى شود بآن معجزها مگر

الفاسقون او كلما عاهدوا عهدا نبذه فريق منهم بل

بيرون رفتگان از فرمان و چرا هر گاه عهد بستند پيمان را در شكستند آن را گروهى از ايشان بلكه

اكثرهم لا يؤمنون ولما جاءهم رسول من

بيشتر ايشان ايمان نمى آرند و چون آمد ايشان را فرستاده از

عند الله مصدق لما معهم نبذ فريق من الذين اوتوا

نزد خدا باور دارنده آنچه با ايشان است انداختند گروهى از آنان كه داده شده اند

الكتاب

الكتاب كتاب الله وراء ظهورهم كانهم لا يعلمون ۝ واتبعوا ما تتلوا

که توریة کتاب خدا را پس پشتهای خود گویا ایشان نمیدانند و پیروی کردند آنچه میخواندند

الشياطين على ملك سليمان وما كفر سليمان ولكن الشياطين كفروا

شیاطین در عهد پادشاهی سلیمان و هرگز کافر نشد سلیمان یعنی تعلیم سحر نکرد ولیکن دیوان کافر شدند

يعلمون الناس السحر وما انزل على الملكين ببابل هاروت وماروت

می آموختند مردمان را سحر و آنچیزی که فرود آورده شد بر دو فرشته در بابل که نام ایشان هاروت و ماروت

وما يعلمان من احد حتى يقولا انما نحن فتنة فلا تكفر فيتعلمون منهما

و نمی آموختند این دو فرشته جادو هیچکس را تا آنکه میگفتند که نیستیم ما مگر امتحانی پس کافر مشو پس می آموختند از ایشان

ما يفرقون به بين المرء وزوجه وما هم بضارين به من احد

چیزی را که جدایی میکنند بسبب آن میان شوهر و زن او و نیستند ایشان زیان رسانندگان بآن هیچکس را

الا باذن الله ويتعلمون ما يضرهم ولا ينفعهم ولقد علموا لمن اشتراه

مگر بحکم خدا و می آموختند آنچه زیان رساند ایشان را و نفع نکند ایشان را و هر آینه دانستند که هر که خریدار آن شد

ما له في الآخرة من خلاق ۝ ولبئس ما شروا به انفسهم لو كانوا يعلمون

نیست آن را در روز آخرت هیچ نصیبی و بد چیزی است آنچه فروختند بآن نفسهای خود را اگر میدانستند

ولو انهم امنوا واتقوا لمثوبة من عند الله خير لو كانوا

و اگر ایشان ایمان آوردندی و پرهیز کردندی هر آینه ثواب از نزد خدا بهتر بودی اگر بودندی

يعلمون ۝ يا ايها الذين امنوا لا تقولوا راعنا وقولوا انظرنا و

که میدانستند ای گروهی که ایمان آورده اید مگویید راعنا و بگویید انظرنا و

اسمعوا وللكافرين عذاب اليم ۝ ما يود الذين كفروا من اهل

بشنوید و کافران راست عذابی دردناک دوست نمیدارند آنان که کافر شدند از اهل

الكتاب ولا المشركين ان ينزل عليكم من خير من ربكم و

کتاب یعنی یهود و نصاری و نه مشرکان که فرود آورده شود بر شما هیچ نیکویی از پروردگار شما

حزب

اللّٰه يختص برحمته من يشاء والله ذوا الفضل العظيم ۝
خدا خاص میگرداند برحمت خود هر که را خواهد و خدا خداوند فضل است بزرگ

ما ننسخ من اية او ننسها نات بخير منها او مثلها الم تعلم
آنچه را نسخ میسازیم از آیه یا ترک مینماییم آن را می آوریم بهتر از آن یا مانند آن آیا نمیدانی

ان الله على كل شيء قدير ۝ الم تعلم ان الله له ملك السموات والار ض و
که خدا بر همه چیزی تواناست آیا نمیدانی که خدا او راست پادشاهی آسمانها و زمین و

ما لكم من دون الله من ولي ولا نصير ۝ ام تريدون
نیست مر شما را بجز خدا هیچ دوستی و نه مددکاری بلکه میخواهید

ان تسئلوا رسولكم كما سئل موسى من قبل ومن يتبدل
که پرسید از پیغمبر خود چنانکه پرسیده شد موسی پیش از این و هر که بدل کند

الكفر بالايمان فقد ضل سواء السبيل ۝ ود كثير من اهل
کفر را بایمان پس بتحقیق گم کرد میانه راه را دوست میدارند بسیاری از اهل

الكتاب لو يردونكم من بعد ايمانكم كفارا حسدا من عند انفسهم
کتاب اینکه برگردانید شما را بعد از گرویدن شما در حالی که کافران باشید از راه حسد که ناشی است از نزد نفسهای ایشان

من بعد ما تبين لهم الحق فاعفوا واصفحوا حتى ياتي الله بامره
بعد از آنکه روشن گشت برای ایشان راه راست پس درگذرید و روی بگردانید تا بیارد خدا فرمان خود

ان الله على كل شيء قدير ۝ واقيموا الصلوة واتوا الزكوة و
بدرستی که خدا بر همه چیزی تواناست و بپا دارید نماز را و بدهید زکوة را و

ما تقدموا لانفسكم من خير تجدوه عند الله ان
آنچه پیش میفرستید برای نفسهای خود از نیکی می یابید آن را نزد خدا بدرستی که

الله بما تعملون بصير ۝ وقالوا لن يدخل الجنة الا من كان هودا
خدا بآنچه میکنید بیناست و گفتند اهل کتاب هرگز در نیاید بهشت مگر کسی که باشد یهود

ونصارى تلك امانيهم قل هاتوا برهانكم ان كنتم صادقين بلى من

یا ترسا اینهاست آرزوهای ایشان بگو ای محمد بیارید حجت خود را اگر هستید راست گویان آری هر

اسلم وجهه لله وهو محسن فله اجره عند ربه ولا خوف عليهم ولا هم يحزنون

که اخلاص کرد ذات خود را برای خدا و او نیکوکار است پس او راست مزد او نزد پروردگار او و نیست هیچ ترس بر ایشان و نه ایشان اندوهگین شوند

وقالت اليهود ليست النصارى على شيء وقالت النصارى ليست اليهود على شيء

و گفتند جهودان که نیستند ترسایان بر کیشی درست و گفتند ترسایان نیستند جهودان بر چیزی

وهم يتلون الكتاب كذلك قال الذين لا يعلمون مثل قولهم فالله يحكم بينهم

در حالی که ایشان میخوانند توریة را همچنین گفتند آنان که هیچ نمیدانند مانند گفتار ایشان پس خدا حکم کند میان ایشان

يوم القيمة فيما كانوا فيه يختلفون ومن اظلم ممن منع مساجد الله

در روز رستخیز در چیزی که هستند که در آن خلاف میکنند و کیست ستمکارتر از آنکه بازداشت مسجدهای خدا

ان يذكر فيها اسمه وسعى في خرابها اولئك ما كان لهم

از اینکه یاد کرده شود در آنها نام او و سعی کرد در خرابی آنها ایشان نبوده است ایشان را

ان يدخلوها الا خائفين لهم في الدنيا خزي ولهم في الاخرة عذاب عظيم

در آیند در آنها مگر ترسناک ایشان راست در دنیا رسوائی و ایشان راست در آخرت عذابی بزرگ

ولله المشرق والمغرب فاينما تولوا فثم وجه الله ان الله واسع عليم

و خدای راست جای برآمدن آفتاب و جای فرو رفتن آن پس هرجا که روی کنید پس آنجا ذات خداست بدرستی که خدا فراخ رحمت دانا

وقالوا اتخذ الله ولدا سبحانه بل له ما في السموات والارض كل له قانتون

و گفتند ترسایان که فرا گرفته خدا فرزندی پاک است خدا از همه عیبها بلکه او راست آنچه در آسمانها و زمین است همه او را فرمانبردارند

بديع السموات والارض واذا قضى امرا فانما يقول له كن فيكون وقال

آفریننده آسمانها و زمین است و چون خواهد چیزی را پس جز این نیست که میگوید بشو پس میشود و گفتند

الذين لا يعلمون لولا يكلمنا الله او تاتينا اية كذلك قال

آنان که هیچ نمیدانند چرا سخن نمیگوید با ما خدا یا نمی آید به ما معجزه همچنانکه گفتار ایشان گفتند

يوقنون

الذين من قبلهم مثل قولهم تشابهت قلوبهم قد بينا الآيات لقوم

آنان که بودند پیش از ایشان شبیه گفتار ایشان هم می مانند دلهای ایشان بتحقیق که روشن کردیم معجزها را برای گروهی که یقین دارند

إنا أرسلناك بالحق بشيرا ونذيرا ولا تسئل عن أصحاب الجحيم

بدرستی که ما فرستادیم ترا براستی مژده دهنده و ترساننده و پرسیده نخواهی شد از یاران دوزخ

ولن ترضى عنك اليهود ولا النصارى حتى تتبع ملتهم قل إن هدى

و هرگز راضی نشوند از تو جهودان و نه ترسایان تا آنکه پیروی کنی دین ایشان را بگو بدرستی که راهنمای

الله هو الهدى ولئن اتبعت أهواءهم بعد الذي جاءك من العلم ما لك

خدا این اسلام آن است راه راست و اگر پیروی کنی خواهشهای ایشان را بعد از آنچه آمده بتو از دانش هرگز نباشد ترا

من الله من ولي ولا نصير الذين آتيناهم الكتاب يتلونه حق

از خدا هیچ حمایت و نه هیچ مددکاری آنانکه دادیم ایشان را توریه در حالتی که میخوانند آنچه

تلاوته أولئك يؤمنون به ومن يكفر به فأولئك هم

سزاوار خواندن است ایشان گرویده اند بان و هر که کافر شود بان پس ایشان گروه ایشانند

الخاسرون يا بني إسرائيل اذكروا نعمتي التي أنعمت عليكم

زیانکاران ای فرزندان یعقوب یاد کنید نعمت مرا که احسان کردم بر شما

وأني فضلتكم على العالمين واتقوا يوما لا تجزي نفس عن نفس شيئا

بدرستی که من زیاده دادم شما را بر عالمیان عصر خود و بپرهیزید از روزی که کفایت نکند هیچکس از هیچکس چیزی را

ولا يقبل منها عدل ولا تنفعها شفاعة ولا هم ينصرون وإذ

و نه قبول کرده شود از او فدایی و نفع نکند او را از خواست هیچ شفیعی و نه ایشان یاری کرده شوند و یاد کن ای محمد

ابتلى إبراهيم ربه بكلمات فأتمهن قال إني جاعلك للناس

که تکلیف فرمود ابراهیم را پروردگارش بسخنان چند پس وفا کرد بان گفت خدا ابراهیم را بدرستی که من گردانیدم ترا از برای مردمان

إماما قال ومن ذريتي قال لا ينال عهدي الظالمين

پیشوای دین و دنیا گفت ابراهیم و از فرزندان من هم امام کن گفت خدا نخواهد رسید عهد من یعنی امامت بستمکاران

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِنْ مَقَامِ

و یاد کن وقتی را که گردانیدیم خانه کعبه را جای بازگشت برای مردمان و جای امنی و گفتیم فرا گیرید از مقام

إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنْ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ

ابراهیم جای نماز گاه و عهد فرستادیم بسوی ابراهیم و اسمعیل و گفتیم که پاکیزه کنید خانه مرا برای طواف کنندگان

وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ۞ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا

و مجاوران و رکوع کنندگان سجده گذاران و چون گفت ابراهیم ای پروردگار من بگردان این را شهر

آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ

شهر ایمنی و روزی ده اهل او را از انواع میوه‌ها هر که را که ایمان آورده از ایشان بخدا و روز بازپسین گفت خدا

وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَى عَذَابِ النَّارِ

و هر که را که کافر شده پس بهره رسانم او را اندک زمانی پس ببرم او را به ستم بسوی عذاب آتش

وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۞ وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ

و بد جای بازگشتی است دوزخ و چون بر افراشت ابراهیم پایه‌ها را از خانه کعبه

وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۞ رَبَّنَا وَ

و اسمعیل هم گفتند ای پروردگار ما قبول کن از ما این را براستی که تویی شنوای دانا ای پروردگار ما

اجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ

بگردان ما را گردن نهندگان حکم تو و بگردان از فرزندان ما گروهی گردن نهندگان مر حکم ترا

وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۞ رَبَّنَا وَ

و بنمای بما جایگاههای عبادت ما را و بپذیر توبه ما را از ما براستی که تویی پذیرنده توبه مهربان ای پروردگار ما

ابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ

بفرست در میان ایشان پیغمبری از ایشان که بخواند برایشان آیتهای ترا و بیاموزد ایشان را قرآن

وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۞ وَمَنْ يَرْغَبُ

و احکام شریعت و پاک کند ایشان را براستی که تویی غالب بر همه درست کردار و چه کسی رغبت میکند

مِلَّةِ اِبْرٰهِيمَ اِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا

از کیش ابراهیم مگر کسی که سبک عقل کند خود را و بتحقیق که برگزیدیم او را در دنیا

وَاِنَّهُ فِي الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ۝ اِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ اَسْلِمْ قَالَ اَسْلَمْتُ

و هر آینه وی در آخرت هر آینه از شایستگان است ۝ آنگاه گفت که بر وی پروردگار او را که گردن نه گفت گردن نهادم

لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ وَوَصّٰى بِهَا اِبْرٰهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ اِنَّ

فرمان پروردگار جهانیان را و وصیت کرد بملت خود ابراهیم فرزندان خود را و یعقوب هم وصیت کرد فرزندان که ای فرزندان من

اللّٰهَ اصْطَفٰى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۝

که خدا برگزید برای شما دین اسلام را پس باید که نمیرید مگر در حالتی که مسلمانان باشید

اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ اِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ اِذْ

هیچ بودید شما ای اهل کتاب حاضران هنگامی که رسید یعقوب را مرگ چون

قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ

گفت با فرزندان خود چه خواهید پرستید بعد از من گفتند خواهیم پرستید

اِلٰهَكَ وَاِلٰهَ اٰبَائِكَ اِبْرٰهِيمَ وَاِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ

خدای ترا و خدای پدران ترا ابراهیم و اسمعیل و اسحق

اِلٰهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ۝ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ

خدای یگانه بیهمتا و ما فرمان او را گردن نهندگانیم ۝ ایشان گروهی اند که بتحقیق که گذشتند

لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْئَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

او راست برای ایشان جزای کردار ایشان و برای شما هم جزای کردار شما و پرسیده نخواهید شد از آنچه بودند ایشان که میکردند

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا اَوْ نَصَارٰى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ

و گفتند اهل کتاب که باشید شما جهودان یا ترسایان تا راه راست یابید بگو ای محمد بلکه پیروی میکنیم

مِلَّةَ اِبْرٰهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝

ملت ابراهیم را در حالتی که مایل بود از باطل و نبوده از شرک آورندگان

قُولُوٓا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَآ أُنزِلَ إِلَىٰ

بگوئید که ایمان آوردیم بخدا و بآنچه فرستاده شده بسوی ما و بآنچه فرستاده شده بسوی

إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَٰعِيلَ وَإِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَآ أُوتِيَ مُوسَىٰ

ابراهیم و اسمعیل و اسحق و یعقوب و فرزندزادگان یعقوب و بآنچه داده شده موسی

وَعِيسَىٰ وَمَآ أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ

و عیسی و بآنچه داده شده اند پیغمبران از جانب پروردگار ایشان جدائی نمی افکنیم میان

أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُۥ مُسْلِمُونَ ۞ فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَآ

هیچیک از ایشان و ما فرمانبرداران اوئیم گردن نهنده کانیم پس اگر ایمان آرند بمانند آنچه

آمَنتُم بِهِۦ فَقَدِ اهْتَدَوا وَّإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ

ایمان آوردید بآن پس بتحقیق که راه راست یافته اند و اگر رو گردان پس جز این نیست که ایشان در خلاف و در افتند

فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ

پس زود باشد که کفایت نماید مر ایشان را خدا و او شنوای داناست گوید گردن نهادیم علامات دین خدا را و کیست

أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُۥ عَابِدُونَ ۞ قُلْ

نیکوتر از خدا مقرر نماینده علامات دین و ما او را عبادت کننده کانیم بگو با جهودان

أَتُحَآجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَآ أَعْمَالُنَا

آیا مخاصمه میکنید با ما در دین خدا و حال آنکه پروردگار ما پروردگار شما و برای ماست جزای کردار ما

وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُۥ مُخْلِصُونَ ۞ أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ

و برای شماست جزای کردار شما و ما مر او را مخلصانیم در اعتقاد و اعتماد آیا میگوئید که

إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَٰعِيلَ وَإِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ

ابراهیم و اسمعیل و اسحق و یعقوب و فرزندزادگان یعقوب بودند جهودان یا ترسایان

قُلْ ءَأَنتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَتَمَ شَهَادَةً عِندَهُۥ مِنَ اللَّهِ

بگو که آیا شما داناترید یا خدا و کیست ستمکارتر از کسیکه پنهان کند گواهی که نزد او باشد از خدا

الجزء الثاني

وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۞ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَ

و نیست خدا بیخبر از آنچه شما میکنید ایشان گروهی بودند که گذشته و رفتند آماده است برای ایشان آنچه اندوختند

لَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْئَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞ سَيَقُولُ

برای شما آنچه اندوخته اید و پرسیده نخواهید شد شما از آنچه ایشان میکردند زود باشد که گویند

السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلّٰىهُمْ عَنْ قِبْلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا

کم خردان از مردمان که چه باز گردانید مسلمان را از قبلهٔ ایشان که بودند

عَلَيْهَا قُلْ لِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ

ثابت قدم بران بگو که مر خدا راست طرف مشرق و مغرب راه مینماید هر کرا میخواهد

إِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۞ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَاكُمْ اُمَّةً

بسوی راه راست و چنانکه گردانیده ایم شما را گروه

وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ

خداوند عدالت تا باشید گواهان بر مردمان و باشد

الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا ۞ وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ

پیغمبر بر شما گواه و نگردانیدیم ما جهت نماز شما آن قبله را که بودی پیش

عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلٰى عَقِبَيْهِ وَ

بران قبله مگر برای آنکه جدا شود کسی که پیروی می کند پیغمبر را از کسی که رو گردانده است پس پس و

إِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللّٰهُ وَمَا كَانَ اللّٰهُ

بدرستی که قبله مراینه گران و شاق است مگر بر گروهی که راه نموده خدا و نبود خدای را

لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ۞ قَدْ نَرٰى تَقَلُّبَ

که ضایع کند ایمان شما را بدرستی که خدا بر مردمان البته مهربان بخشاینده است گاهی می بینیم گردانیدن

وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضٰىهَا

روی ترا در آسمان بجهت تحویل قبله پس میگردانیم روی ترا بجهت قبله که به پسندی آن قبله را

فول

فول وجهك شطر المسجد الحرام وحيث ما كنتم فولوا وجوهكم شطره

پس بگردان روی خود را جانب مسجد الحرام و هر جا که باشید پس بگردانید رویهای خود را جانب آن

وان الذين اوتوا الكتاب ليعلمون انه الحق من ربهم وما

و بدرستی که آنان که داده شده اند توریه را هر آینه میدانند که این قبله درست است از جانب پروردگار ایشان و نیست

الله بغافل عما يعملون ۞ ولئن اتيت الذين اوتوا الكتاب بكل اية

خدا بیخبر از آنچه می کنند و البته اگر بیاوری برای آنان که داده شده اند توریه و انجیل که بهر معجزه

ما تبعوا قبلتك وما انت بتابع قبلتهم وما بعضهم بتابع قبلة بعض

پیروی نخواهند کرد قبله ترا و نخواهی شد تو پیرو قبله ایشان و نباشند پاره ایشان پیرو قبله پاره دیگر

ولئن اتبعت اهواءهم من بعد ما جاءك من العلم انك اذا لمن الظالمين ۞ الذين

و البته اگر پیروی کنی خواهشهای ایشان را بعد از آنکه آمد ترا از دانش بدرستی که تو در آن هنگام باشی از ستمکاران آنان که

اتيناهم الكتاب يعرفونه كما يعرفون ابناءهم وان فريقا منهم ليكتمون الحق و

دادیم ایشان را کتاب می شناسند پیغمبر را چنانکه میشناسند پسران خود را و بدرستی که گروهی از ایشان می پوشند حق را

هم يعلمون الحق من ربك فلا تكونن من الممترين ۞ ولكل وجهة هو

و حال آنکه ایشان میدانند که آن حق از جانب پروردگار تست پس البته مباش از جمله شک آورندگان و هر کس را قبله است

موليها فاستبقوا الخيرات اين ما تكونوا يأت بكم الله جميعا ان

رو بدان کننده پس مسارعت نمایید بسوی خیرات در هر جا که باشید بیارد شما را خدای تعالی جمع کننده همه را

الله على كل شيء قدير ۞ ومن حيث خرجت فول وجهك شطر المسجد الحرام

که خدا بر همه چیزی تواناست و از هر جا که بیرون روی پس بگردان روی خود را جانب مسجد الحرام

وانه للحق من ربك وما الله بغافل عما تعملون ۞ ومن حيث خرجت

و بدرستی که آن راست است از نزد پروردگار تو و نیست خدا بیخبر از آنچه شما می کنید و از هر جا که بیرون آیی

فول وجهك شطر المسجد الحرام وحيث ما كنتم فولوا وجوهكم شطره

پس بگردان روی خود را جانب مسجد الحرام و هر جا که باشید پس بگردانید رویهای خود را جانب آن

لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَ

تا آنکه نباشد هیچکس را بر شما حجتی مگر گروهی که ستم بر خود کردند از ایشان پس مترسید از ایشان

اخْشَوْنِي وَلِأُتِمَّ نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝ كَمَا

بترسید از من و تا آنکه تمام کنم نعمت خود را بر شما و تا شاید شما راه راست یابید چنانکه تمام کنیم

أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا

بایکه فرستادیم در میان شما پیغمبری از جنس شما میخواند بر شما آیتهای ما را

وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمْ مَا

و پاک میکرداند شما را و می آموزد شما را قرآن و احکام شریعت و می آموزاند شما را آنچه

لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ۝ فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ

نبودید که بخودی خود بدانید پس یاد کنید مرا تا آنکه یاد کنم شما را و شکر کنید مرا و ناسپاسی مکنید مرا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ

ای کسانی که ایمان آورده اند یاری طلبید بشکیبائی بر روزه و نماز بدرستی که خدا با شکیبایان است

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ

و مگویید در حق کسی که کشته شده است در راه خدا اینکه مردگانند بلکه زندگانند

وَلَٰكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ۝ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَ

و لیکن شما نمیدانید و بدرستی که آزمایش خواهیم کرد شما را بچیزی از ترس و

الْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ

و گرسنگی و بتاراج رفتن بعضی از مالها و کشته شدن بعضی از مردم و نقصان میوها و مژده ده

الصَّابِرِينَ ۝ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا

شکیبایان را که چون برسد ایشان را مصیبتی گویند بدرستی که ما

لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ۝ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ

ملک خدائیم و بدرستی که بسوی او بازگشت کنندگانیم ایشان که بر ایشان است رحمتهای بسیار از پروردگار ایشان و بخشش

اولئك

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ۝ إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ

اینگروه ایشانند راه یافتگان بدرستی که کوه صفا و کوه مروه از نشانهای خداست پس هر که حج

الْبَيْتَ أَوِ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا

خانه خدا کند یا عمره گذارد پس نیست حرجی بر او در اینکه طواف کند درمیان این دو کوه

وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ۝

و کسی که بطوع و رغبت کند کار نیکی پس بدرستی که خدا جزا دهنده شکر است و داناست

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ

بدرستی که آنان که پنهان می نمایند آنچه را فرستادیم ما از معجزهای روشن و راه راست بعد

بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ

از آنکه بیان کردیم آنرا برای مردمان در کتاب توریة اینگروه لعنت میکند ایشان را

اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ ۝ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا

خدا و لعنت میکنند ایشان را لعنت کنندگان مگر آنان که توبه کردند از کتمان باصلاح آوردند کار خود را و

وَبَيَّنُوا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

بیان کردند آنچه پنهان داشتند پس آن گروه پذیرفتیم توبه ایشان را و منم پذیرنده توبه مهربان

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ

بدرستی که آنان که کافر شدند و مردند و حال آنکه ایشان کافران بودند اینگروه بر ایشان لعنت خدا

وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ۝ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ

و لعنت فرشتگان و مردمان همگی در حالتی که جاویدند در آن لعنت سبک کرده نشود از ایشان

الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ۝ وَإِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ

عذاب و نه ایشان مهلت داده خواهند شد و خدای شما خدا ایست یگانه نیست خدایی مگر او

الرَّحْمَٰنُ الرَّحِيمُ ۝ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَ

بخشاینده مهربان بدرستی در آفرینش آسمانها و زمین و در آمد و شد شب

النَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ
روز و در کشتی که روان میشود در دریا با چیزی که نفع رساند مردمان را و آنچه فرستاد خدا از
السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ
آسمان از آب پس زنده گردانید به آن آب زمین را بعد از آنکه مرده بود و پراکنده کرد در زمین از
كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَ
همه جنبنده و در گردانیدن بادها و در ابرها که رام شده میان آسمان و
الْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ
زمین هر آینه نشانهاست برای گروهی که در می یابند ۝ و بعضی از مردمان کسی است که فرا گیرد غیر خدا
أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ
همتایان را دوست میدارند ایشان را مانند دوستی خدا و آنان که گرویده اند قوی ترند در دوستی ایشان خدا را و اگر ببینند آنان که
ظَلَمُوا إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
ستم کردند بر خود در آن هنگام که ببینند عذاب را بدرستی که قوت و قدرت خالص مر خدا راست تمام و بدرستی که خدا سخت
الْعَذَابِ ۝ إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتُّبِعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوُا
عذاب کننده است وقتی که بیزاری جویند آنان که پیروی کرده شده اند از آنانکه پیروی کرده اند و ببینند
الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا
عذاب را و بریده شود از ایشان رابطها که با هم داشتند و گویند آنان که پیروی کردند کاش ما را
كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ
بازگشتی بودی تا آنکه بیزار شویم از ایشان همچنانکه بیزار شدند از ما چنین مینماید ایشان را خدا
أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ۝ يَا أَيُّهَا
کردارهای ایشان را در حالتی که حسرتهایند بر ایشان و نیستند ایشان بیرون آینده از آتش دوزخ ای گروه
النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ
آدمیان بخورید از آنچه در زمین است حلال پاکیزه و پیروی مکنید گامهای شیطان را

إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۞ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَ

بدرستی که او برای شما دشمنی است آشکار · این است و جز این نیست که میفرماید شما را ببدی و کار زشت و

أَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۞ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ

اینکه افترا کنید بر خدا آنچه نمیدانید · و چون گفته شود بایشان که پیروی کنید آنچه فرستاده

اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ

خدا گویند بلکه پیروی میکنیم چیزی را که یافته ایم بر آن پدران خود را آیا پیروی میکنید

آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ۞ وَمَثَلُ الَّذِينَ

پدران خود را که نمیفهمند هیچ چیز را و در راه راست نیافته بودند · و مثل آنان که

كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَ

کافر شدند بدین اسلام مانند مثل آن کسی است که صدا زند بچیزی که نمیشنود مگر خواندنی و

نِدَاءً صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

آوازی ایشان کران و گنگان و کورانند پس ایشان نخواهند فهمید · ای آنان که ایمان آورده اند

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ

بخورید از پاکیزه‌ها آنچه روزی داده ایم شما را و شکر کنید خدا را اگر هستید

إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ۞ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا

که او را میپرستید · حرام گردانید بر شما مگر مرده و خون و گوشت خوک و آنچه

أُهِلَّ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ

آواز برداشته شود در وقت ذبح بغیر نام خدا پس کسی مضطر شود بخوردن آنها در حالتی که خارجی نباشد و نه راهزن پس گناهی نیست بر او

إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ

بدرستی که خدا آمرزگار مهربان است · بدرستی که آنان که میپوشانند آنچه فرستاده

اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا

خدا از آیات توریة و میخرند بآن عوض و بهای حقیر اندک

أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ

ایشان گروه نخواهند خورد اندر شکمهای خود مگر آتش دوزخ را و سخن نگوید خدا با ایشان در روز

الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا

رستخیز و پاکیزه نگرداند ایشان را و آماده هست برای ایشان عذاب دردناک ایشان گروه اند که خریده اند

الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى

ضلالت را بهدایت و عذاب را بآمرزش پس چه قدر شکیبا کردشان بر

النَّارِ ۝ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي

آتش دوزخ این عذاب بسبب آن هست که خدا فرستاد قرآن را براستی و بدرستی که آنان که خلاف کرده

الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۝ لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ

در حقیقت قرآن هر آینه در خلاف و عناد دور اند نیست نیکوئی اینکه گردانید روهای خود را

قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَٰكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

بجانب برآمدن آفتاب و فرو رفتن آن و لیکن نیکی نیکی کسی است که ایمان آورد بخدا و روز بازپسین

وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَىٰ حُبِّهِ ذَوِي

و بفرشتگان و بقرآن و به پیغمبران و داده مال خود را بر خواهش خود خداوندان

الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي

قرابت و خویشی و بیتیمان و درویشان و راهگذریان فقیر و محتاج و سوال کنندگان و در

الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ

خلاصی بندگان و بپا داشت نماز را و داده زکوة را و وفا کنندگان بعهد خود

إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ

هرگاه عهدی کنند با خدا و صبر کنندگان در وقت تنگدستی و هنگام آزار و هنگام حرب

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ۝

ایشان گروهند آنان که راست گفتند و این گروه ایشان اند پرهیزگاران

حزب

یا ایها

يا أيها الذين آمنوا كتب عليكم القصاص في القتلى

ای گروهی که گرویده اند فرض شده برشما قصاص در کشتگان

الحر بالحر والعبد بالعبد والأنثى بالأنثى فمن

آزاد برابر آزاد و بنده به بنده و ماده به ماده پس هر کس

عفي له من أخيه شيء فاتباع بالمعروف وأداء إليه

بإحسان ذلك تخفيف من ربكم ورحمة فمن

اعتدى بعد ذلك فله عذاب أليم ولكم في القصاص

حيوة يا أولي الألباب لعلكم تتقون كتب عليكم إذا حضر

أحدكم الموت إن ترك خيرا الوصية للوالدين والأقربين

بالمعروف حقا على المتقين فمن بدله بعد ما سمعه فإنما إثمه

على الذين يبدلونه إن الله سميع عليم فمن خاف من موص جنفا

أو إثما فأصلح بينهم فلا إثم عليه إن الله غفور رحيم

يا أيها الذين آمنوا كتب عليكم الصيام كما كتب

ای آنان که ایمان آورده اند واجب شده برشما روزه چنانکه واجب بود

عَلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝

بر آنان که پیش از شما بودند تا شاید شما پرهیزید

أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا

در روزهای شمرده شده پس هر که باشد از شما بیمار

أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى ٱلَّذِينَ يُطِيقُونَهُ

یا در سفر پس واجب است شماره آن از روزهای دیگر و واجب است بر آنان که طاقت روزه دارند ناسا…

فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا

فدیه بقدر خوراک یک بیچاره پس هر که تبرع کند و زیاده بر آن فدیه دهد پیش از یک مسکین

فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُ وَأَن تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن

پس آن بهتر است برای او و اینکه روزه بدارید ای خداوندان قدرت بهتر است برای شما اگر

كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ شَهْرُ رَمَضَانَ ٱلَّذِي أُنزِلَ

باشید که چیزی بدانید واجب است روزه داشتن ماه رمضان ماهی که فرستاده شده

فِيهِ ٱلْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ ٱلْهُدَىٰ وَٱلْفُرْقَانِ

در آن ماه قرآن در حالتی که رهنمای آدمیان است و معجزه است روشن از حلال و حرام و جدا کننده حق از باطل

فَمَن شَهِدَ مِنكُمُ ٱلشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَن كَانَ مَرِيضًا

پس هر که حاضر باشد از شما درین ماه پس باید روزه بگیرد و هر کس که بوده باشد بیمار

أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ ٱللَّهُ بِكُمُ

یا مسافر پس واجب است که روزه دارد شماره آن روز از روزهای دیگر میخواهد خدا از برای شما

ٱلْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ ٱلْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا ٱلْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا ٱللَّهَ

آسانی کار و نمیخواهد برای شما دشواری را و تا اکمال کنید عدد آن ماه را و تا تکبیر گوئید خدا را

عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝

بشکرانه رهنمائی او شما را و تا شاید که شما شکر بجا آورید

واذا

وَاِذَا سَئَلَكَ عِبَادِيْ عَنِّيْ فَاِنِّيْ قَرِيْبٌ اُجِيْبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ

و هرگاه پرسند از تو بندگان من از وصف من پس براستی که من نزدیکم اجابت کردم دعای خواننده را

اِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيْبُوْا لِيْ وَلْيُؤْمِنُوْا بِيْ لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُوْنَ

وقتی که خواند مرا پس باید جواب کنند فرمان مرا و بگروند بمن تا باشد ایشان راه راست یابند

اُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ اِلٰى نِسَآئِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ

حلال شده برای شما در شب روزه بمباشرت با زنان خود کردن ایشان مانند لباسند برای شما

وَاَنْتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُوْنَ

و شما لباس ایشانید دانسته است خدا اینکه شما بودید که خیانت میکردید

اَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْاٰنَ بَاشِرُوْهُنَّ وَابْتَغُوْا مَا كَتَبَ

با نفسهای خود پس توبه شما را پذیرفت و در گذشت از گناه شما پس اکنون مباشرت کنید با زنان و طلب کنید آنچه را نوشته

اللّٰهُ لَكُمْ وَكُلُوْا وَاشْرَبُوْا حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْاَبْيَضُ مِنَ

خدا برای شما و بخورید و بیاشامید تا اینکه روشن شود برای شما ریسمان سفید از ریسمان

الْاَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ اَتِمُّوا الصِّيَامَ اِلَى الَّيْلِ وَلَا تُبَاشِرُوْهُنَّ

سیاه که ریسمان سفید دم است پس تمام کنید روزه را تا شب و جماع مکنید با زنان

وَاَنْتُمْ عَاكِفُوْنَ فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ فَلَا تَقْرَبُوْهَا كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ

و حال آنکه شما معتکف شده اید در مسجدها این حکمها حدهای خداست پس نزدیک آنها مروید همچنین بیان میکند خدا

اٰيٰتِهٖ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ۞ وَلَا تَاْكُلُوْا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوْا بِهَا

حکمهای خود را برای مردمان تا شاید ایشان پرهیزند و مخورید مالهای خود را میان یکدیگر بناحق و مدهید آنها را

اِلَى الْحُكَّامِ لِتَاْكُلُوْا فَرِيْقًا مِّنْ اَمْوَالِ النَّاسِ بِالْاِثْمِ

بحاکمان جور برای آنکه بخورید پاره از مالهای مردم را بظلم و ستم

وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۞ يَسْئَلُوْنَكَ عَنِ الْاَهِلَّةِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيْتُ لِلنَّاسِ

و حال آنکه شما میدانید سؤال میکنند ترا از ماههای نو بگو اینها نشانهای وقتهایند برای مردم

الْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَ

برای حج و نیست نیکی آنکه درآیید بخانها از پشتهای آنها و

لٰكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقٰى وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا

لیکن نیکی کسی است که پرهیزد و درآیید بخانها از درهای آنها و بترسید

اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ الَّذِينَ

از خدا تا شاید رستگار شوید و کارزار کنید در راه خدا با آنان که

يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ

کارزار میکنند با شما و درمگذرید از حکم خدا بدرستی که خدا دوست نمیدارد

الْمُعْتَدِينَ ۝ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ

از حد درگذرندگان را و بکشید ایشان را هر کجا که بیابید ایشان را و بیرون کنید ایشان را

مِنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ

از آنجایی که بیرون کردند شما را و شرک آوردن در حرم بدتر است از کشتن

الْقَتْلِ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتّٰى

در زمین حرم و مکشید ایشان را نزد مسجد الحرام تا وقتی

يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذٰلِكَ جَزَاءُ

که کارزار کنند با شما در آن پس اگر کارزار کنند با شما پس بکشید ایشان را همچنین است جزای

الْكَافِرِينَ ۝ فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ وَقَاتِلُوهُمْ حَتّٰى

کافران پس اگر بازایستند از کفر پس بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست و کارزار کنید با ایشان تا که

لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلّٰهِ فَإِنِ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ

نبوده باشد شرکی و بوده باشد اطاعت و بندگی خالص برای خدا پس اگر بازایستند از شرک پس نیست ستم

إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ۝ الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ

مگر بر ستمکاران یعنی مشرکین این ماه حرام برابر آن ماه حرام است و حرمتهای [illegible] قصاص

فمن اعتدى عليكم فاعتدوا عليه بمثل ما اعتدى عليكم

پس کسی که تعدی کرد بر شما پس شما هم تعدی کنید بر او بحرام برابر اندازه تعدی او بر شما

واتقوا الله واعلموا ان الله مع المتقين وانفقوا في سبيل الله ولا

و بپرهیزید از خدا و بدانید که خدا با پرهیزکاران است و نفقه کنید در راه خدا و

تلقوا بايديكم الى التهلكة واحسنوا ان الله يحب

میندازید خود را بدستهای در ورطه هلاکت و نیکویی کنید هرآینه خدا دوست دارد

المحسنين واتموا الحج والعمرة لله فان احصرتم فما استيسر

نیکوکاران را و تمام کنید حج را و عمره را برای خدا پس اگر بعذر از احرام ممنوع شوید پس قربانی کنید آنچه میسر آید

الهدي ولا تحلقوا رءوسكم حتى يبلغ الهدي محله فمن كان

قربانی و متراشید سرهای خود را تا آنکه برسد قربانی بجای خود پس کسی که

منكم مريضا او به اذى من راسه ففدية من صيام او صدقة

از شما بیمار یا او را ایذایی در سر باشد پس فدیه بدهد از روزه یا صدقه

او نسك فاذا امنتم فمن تمتع بالعمرة الى الحج فما استيسر من

یا قربانی پس هرگاه ایمن شدید پس کسی که بهره مند شود به عمره تا وقت حج پس آنچه میسر آید از

الهدي فمن لم يجد فصيام ثلثة ايام في الحج وسبعة اذا رجعتم

قربانی پس هر که نیابد پس روزه سه روز در ایام حج و هفت روز چون بازگردید

تلك عشرة كاملة ذلك لمن لم يكن اهله حاضري المسجد الحرام

این ده روز تمام است این حکم برای کسی است که نبوده باشد اهل او حاضر مسجد حرام

واتقوا الله واعلموا ان الله شديد العقاب الحج اشهر معلومات

و بپرهیزید از خدا و بدانید که خدا سخت عقاب است زمان حج ماههای معلوم است

فمن فرض فيهن الحج فلا رفث ولا فسوق ولا جدال في الحج

پس هر که واجب کرد در این ماهها حج را پس نه رفث است و نه فسوق و نه جدال در حج

وما تفعلوا من خير يعلمه الله وتزودوا فان خير الزاد التقوى

و آنچه میکنید از نیکیها میداند او خدا و توشه راه آخرت بردارید پس بدرستی که بهترین توشه شما پرهیزگاریست

واتقون يا اولي الالباب ۝ ليس عليكم جناح

و بپرهیزید از من ای خداوندان عقلها نیست بر شما حرجی

ان تبتغوا فضلا من ربكم فاذا افضتم من عرفات

از اینکه طلب کنید در راه حج زیادتی مالی از پروردگار خود پس چون کوچ کنید از عرفات

فاذكروا الله عند المشعر الحرام واذكروه كما هديكم و

پس یاد کنید خدا را نزد مشعر الحرام و یاد کنید او را چنانچه راه نموده شما را و

ان كنتم من قبله لمن الضالين ۝ ثم افيضوا

بدرستی که بودید پیش از این از جمله گمراهان پس کوچ کنید ای طایفه قریش

من حيث افاض الناس واستغفروا الله

از جایی که کوچ میکنند مردمان و طلب آمرزش کنید از خدا

ان الله غفور رحيم ۝ فاذا قضيتم مناسككم

بدرستی که خدا آمرزنده مهربان است پس چون گذاشتید اعمال حج و عمره را

فاذكروا الله كذكركم اباءكم او اشد ذكرا فمن

پس یاد کنید خدا را چون یاد کردن شما پدران خود را یا فزون یاد کردنی پس بعضی

الناس من يقول ربنا اتنا في الدنيا وما له في الاخرة من خلاق

از مردمان کسی هست که میگوید ای پروردگار ما بده جزای ما را در دنیا نیست او را در آخرت هیچ بهره

ومنهم من يقول ربنا اتنا في الدنيا حسنة وفي الاخرة حسنة

و بعضی از ایشان کسی هست که میگوید ای پروردگار ما بده ما را در دنیا نیکویی و در آخرت نیکویی

وقنا عذاب النار ۝ اولئك لهم نصيب مما كسبوا والله سريع

و نگاه دار ما را از عذاب آتش دوزخ آن گروه آماده است برای ایشان بهره از آنچه کسب کردند و خدا زود

نصف الحزب

الحساب ۝ واذكروا الله في أيام معدودات فمن تعجل
حساب کننده است و یاد کنید خدا را در روزهای شمرده شده پس هر که شتاب کند
في يومين فلا إثم عليه ومن تأخر فلا إثم عليه لمن
کوچ نماید از منی در دو روز پس گناهی نیست بر او و هر که پس اندازد تا روز سیم پس گناهی نیست بر او و این تاخیر نیز
اتقى واتقوا الله واعلموا أنكم إليه تحشرون ۝
که پرهیز نموده باشد و پرهیزید از خدا و بدانید که شما بسوی او محشور خواهید شد
ومن الناس من يعجبك قوله في الحيوة الدنيا ويشهد
و پاره از مردمان کسی است که خوش می آید ترا گفتار او در زندگانی دنیا و گواه میگیرد
الله على ما في قلبه وهو ألد الخصام ۝ وإذا تولى سعى في الأرض ليفسد
خدا را بر آنچه در دل اوست و حال آنکه او سخت در خصومت است هنگامیکه روی گرداند برود در زمین تا تباهی کند
فيها ويهلك الحرث والنسل والله لا يحب الفساد ۝ وإذا قيل له اتق
در آن و نابود گرداند کشت و چهارپایان را و خدا دوست ندارد فساد را و چون گفته شود به او بترس
الله أخذته العزة بالإثم فحسبه جهنم ولبئس المهاد ۝
از خدا باز دارد او را حمیت جاهلیت بر گناه پس کافی است او را دوزخ و بد فراشی است آن دوزخ
ومن الناس من يشري نفسه ابتغاء مرضات الله و
و بعضی از مردمان کسی است که میفروشد جان خود را بجهة طلب خوشنودی خدا و
الله رءوف بالعباد ۝ يا أيها الذين آمنوا ادخلوا
خدا مهربان است به بندگان ای آن کسانی که گرویده اند در آیید
في السلم كافة ولا تتبعوا خطوات الشيطان
در دین اسلام همگی و پیروی نکنید گامهای ابلیس را
إنه لكم عدو مبين ۝ فإن زللتم من بعد ما جاءتكم
هر آینه که او مر شما را دشمنی است آشکارا هویدا پس اگر بلغزید از جاده شرع بعد از آنکه آمده شما را

البينات فاعلموا ان الله عزيز حكيم هل ينظرون الا ان يأتيهم

معجزهای روشن پس بدانید که خدا غالب درست کردار است آیا انتظار میکشند کافران مگر آنکه بیاید بدیشان

الله في ظلل من الغمام والملئكة وقضي الامر والى

عذاب خدا در سایبانهای از ابر تیره و بیایند فرشتگان عذاب و تمام شود کار ایشان بسوی

الله ترجع الامور سل بني اسرائيل كم اتيناهم من اية بينة

خدا بازگشت خواهد نمود همه کارها بپرس ای محمد از فرزندان یعقوب که چه قدر دادیم ایشان را از معجزهای روشن

ومن يبدل نعمة الله من بعد ما جاءته فان الله شديد

و کسی که بدل کند نعمت خدا را بعد از آنکه بدو رسیده پس بدرستی که خدا سخت

العقاب زين للذين كفروا الحيوة الدنيا ويسخرون

عقوبت است زینت داده شده برای آنان که کافر شده اند زندگانی دنیا و ریشخند میکنند

من الذين امنوا والذين اتقوا فوقهم يوم القيمة و

با کسانی که ایمان آورده اند و کسانی که پرهیزکاری نموده اند در مرتبه بالای کافرانند در روز قیامت و

الله يرزق من يشاء بغير حساب كان الناس امة

خدا روزی میدهد هر که را خواهد بی حساب بی شمار بودند مردمان همه طایفه

واحدة فبعث الله النبيين مبشرين ومنذرين وانزل معهم

واحده پس فرستاد خدا پیغمبران را در حالتی که مژده دهنده و ترساننده بودند و فرستاد با ایشان

الكتاب بالحق ليحكم بين الناس فيما اختلفوا فيه وما

کتابها براستی تا حکم کند خدا میان مردمان در آنچه اختلاف کردند در آن و

اختلف فيه الا الذين اوتوه من بعد ما جاءتهم

اختلاف نکردند در آن [illegible] آنان که داده شده اند بعد از آنکه بایشان رسیده

البينات بغيا بينهم فهدى الله الذين امنوا لما اختلفوا

معجزات روشن بعلت ستمی در میان ایشان پس راه راست نمود خدا آنان را که ایمان آورده اند بسوی آنچه اختلاف کردند

فيه

فيه من الحق باذنه والله يهدي من يشاء الى صراط مستقيم

در آن که آن حق است بفرمان خود و خدا راه مینماید هر که را میخواهد بسوی راه راست

ام حسبتم ان تدخلوا الجنة ولما ياتكم مثل الذين

آیا می پندارید که میروید در بهشت و حال آنکه نرسیده است بشما حالت آنان که

خلوا من قبلكم مستهم البأساء والضراء وزلزلوا حتى يقول

گذشته اند پیش از شما رسیده بایشان سختی و آزارها و جنبش نزول شدند بحدی که میگفت

الرسول والذين امنوا معه متى نصر الله الا ان نصر

پیغمبر ایشان و آنان که ایمان آورده بودند با رسول که کی خواهد رسید یاری خدا آگاه باشید و بدانید که یاری

الله قريب يسئلونك ماذا ينفقون قل ما انفقتم من خير

خدا نزدیک است می پرسند از تو ای محمد که چه چیز نفقه کنند بگو آنچه نفقه می کنید از مال نیکو

فللوالدين والاقربين واليتامى والمساكين وابن

پس از برای پدر و مادر و خویشان و یتیمان و بیچارگان

السبيل وما تفعلوا من خير فان الله به عليم كتب عليكم

راه گذریان محتاج و هرچه کنید از نیکی پس براستی که خدا بآن داناست نوشته شده بر شما

القتال وهو كره لكم وعسى ان تكرهوا شيئا وهو

کارزار و حال آنکه مکروه طبع شماست و شاید که ناخوش دارید چیزی را و حال آنکه آن خیر

خير لكم وعسى ان تحبوا شيئا وهو شر لكم والله يعلم و

بهتر است برای شما و شاید که دوست دارید شما چیزی را و حال آنکه آن بد باشد برای شما و خدا میداند و

انتم لا تعلمون يسئلونك عن الشهر الحرام قتال

شما نمیدانید می پرسند ترا ای محمد از ماه حرام جهاد در

فيه قل قتال فيه كبير وصد عن سبيل الله وكفر به والمسجد الحرام

در آن را بگو جهاد در آن گناه بزرگیست منع مردمان از راه خدا و ایمان نیاوردن بخدا و بازداشتن از مسجد الحرام

وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ

و بیرون کردن اهل مسجد الحرام را از آنجا که اهل آن اند بزرگتر است نزد خدا و شرک گناهی است بزرگتر از قتل نفس در ماه حرام و همیشه کافران

يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ

کارزار میکنند با شما برای آنکه برگردانند شما را از دین شما اگر توانند و هر که برگردد از شما

عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا

از دین خود پس بمیرد و حال آنکه او کافر باشد پس اینگروه تباه شده است کردارهای ایشان در دنیا و

وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا

در آخرت و ایشان یاران دوزخ اند ایشان در آن دوزخ جاوید خواهند بود بدرستی که آنان که گرویدند

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ

و آنان که مهاجرت کرده اند و جهاد کرده اند در راه خدا اینگروه امیدوارند رحمت خدارا

اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ

و خدا آمرزنده مهربانست میپرسند ترا ای محمد از شراب و قمار و حکم آنها بگو که در هر دو گناه بزرگ است و منفعتهاست مر مردمان را

وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ

و گناه آنها بزرگتر است از نفعشان و میپرسند از تو از مال خود نفقه کنند بگو که آنچه زیاده است از حاجت خود همچنین بیان میکند

اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ۝ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ

خدا برای شما نشانهای رحمت خود شاید شما اندیشه کنید در احوال دنیا و آخرت و میپرسند از

عَنِ الْيَتَامَى قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ وَاللَّهُ

از کیفیت سلوک با یتیمان بگو که اصلاح آوردن کار ایشان نیکوست و اگر آمیزش کنید با ایشان پس برادران شمااند و خدا

يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝

میداند تباه کننده احوال ایشان از اصلاح کننده ایشان و اگر خواستی خدا هر آینه شما را در رنج انداختی بدرستی که خدا غالب است کار داناست

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّى يُؤْمِنَّ وَلَأَمَةٌ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ

و نکاح مکنید زنان مشرکه را تا وقتی که بگروند و هر آینه کنیزک مومنه بهتر است از آزاده مشرکه

ولو

ولو اعجبتكم ولا تنكحوا المشركين حتى يؤمنوا ولعبد مؤمن خير من مشرك

و اگر چه بشگفت آورد شما را جمال ایشان و نکاح مکنید زنان مسلمه با مردان مشرک تا وقتی که ایمان آورند و هر آینه بنده گرونده بهتر از مشرک

ولو اعجبكم اولئك يدعون الى النار والله يدعوا الى الجنة و

و هر چند بشگفت آورد شما را جمال او ایشان گروه ناگروندگان میخوانند مردم را به دوزخ و خدا میخواند مردم را بسوی بهشت و

المغفرة باذنه ويبين اياته للناس لعلهم يتذكرون ۞

آمرزش بفرمان خود و روشن میسازد نشانهای خود را برای مردمان تا شاید ایشان پند پذیرند

ويسئلونك عن المحيض قل هو اذى فاعتزلوا النساء في المحيض و

و می پرسند ترا ای محمد از حکم حیض بگو آن پلیدی است پس دوری گزینید از زنان در حال حیض و

لا تقربوهن حتى يطهرن فاذا تطهرن فاتوهن من حيث امركم

نزدیکی مکنید با ایشان تا وقتی که پاک شوند پس چون پاک شوند پس مباشرت کنید با ایشان از آنجا که فرمود شما را

الله ان الله يحب التوابين ويحب المتطهرين ۞ نساؤكم حرث

خدا بدرستی که خدا دوست میدارد توبه کاران را و دوست میدارد پاکیزه کاران را زنان شما کشت

لكم فاتوا حرثكم انى شئتم وقدموا لانفسكم

برای شما پس بیایید کشت زار خود را هر جا که خواهید و پیش فرستید برای خود کار نیک

واتقوا الله واعلموا انكم ملاقوه وبشر المؤمنين ۞ ولا تجعلوا

و بترسید از خدا و بدانید که همانا شما رسیدنی هستید بجزای او و مژده بده ای محمد گروندگان را و مگردانید

الله عرضة لايمانكم ان تبروا وتتقوا وتصلحوا بين الناس

خدا را آماده برای سوگندهای خود که نیکی کنید و پرهیزگاری کنید و اصلاح آورید میان مردمان

والله سميع عليم ۞ لا يؤاخذكم الله باللغو في ايمانكم

و خدای شنوای داناست مؤاخذه نمیکند شما را خدا بسبب سوگند بیهوده شما

ولكن يؤاخذكم بما كسبت قلوبكم والله غفور

و لیکن مؤاخذه میکند شما را بانچه کسب کند دلهای شما و خدا آمرزنده

حليم ۝ للذين يؤلون من نسائهم تربص اربعة اشهر فان فاءوا فان

بردبار است و جهت است مرانان که سوگند خورند بترک مباشرت در حالتی که دوری از زنان [illegible] چهار ماه پس اگر بازگشتند

الله غفور رحيم ۝ وان عزموا الطلاق فان الله سميع عليم ۝ و

از سوگند باید پس بدرستی که خدا آمرزنده مهربان است و اگر قصد کنند طلاق را پس بدرستی که خدا شنوای داناست

المطلقات يتربصن بانفسهن ثلثة قروء ولا يحل لهن

زنان طلاق یافته باید انتظار دهند نفسهای خود را بعد از سه طهر و حلال نیست این زنان را

ان يكتمن ما خلق الله في ارحامهن ان كن يؤمن بالله

که پنهان دارند آنچه آفریده خدا در رحمهای ایشان اگر هستند که ایمان دارند بخدا

واليوم الاخر وبعولتهن احق بردهن في ذلك ان ارادوا

و روز بازپسین و شوهرهای ایشان سزاوارترند برجوع از طلاق ایشان در مدت تربص اگر خواهند

اصلاحا ولهن مثل الذي عليهن بالمعروف وللرجال عليهن درجة

اصلاح آوردن کار زنان را و برای زنان است مانند آنچه شوهران را بر ایشان است از حقوق شرعیه بنیکوئی و برای مردان بر زنان حقوق زیاده است

والله عزيز حكيم ۝ الطلاق مرتان فامساك بمعروف

و خدا غالبی است درست کردار این طلاق رجعی دو بار است پس واجب است نگاه داشتن زن بنیکوئی

او تسريح باحسان ولا يحل لكم ان تاخذوا مما

یا رها کردن به نیکوئی و حلال نیست مر شما را اینکه فرا گیرید از آنچه

اتيتموهن شيئا الا ان يخافا الا يقيما حدود الله فان خفتم

داده بزنان چیزی را مگر اینکه ترسند زن و شوهر اینکه بپا ندارند حقها که خدا برایشان قرار داده پس اگر ترسید

الا يقيما حدود الله فلا جناح عليهما فيما افتدت به تلك

که برپا ندارند حقوق و احکام پس حرجی نیست برایشان در آنچه فدیه داده زن بعوض خود تا بجهد طلاق این احکام

حدود الله فلا تعتدوها ومن يتعد حدود

حدهای خداست پس تجاوز منمائید از آنها و کسی که تجاوز نماید از حدود خدا

الله

حزب

لله فاولئك هم الظالمون ۞ فان طلقها فلا تحل له من

پس اینگروه ایشانند ستمکاران پس اگر سیم بار طلاق گوید زن را پس حلال نمیشود او را

بعد حتى تنكح زوجا غيره فان طلقها فلا جناح عليهما ان يترا جعا

بعد از آن طلاق تا هنگامی که بنکاح در آورد شوهری دیگر پس اگر طلاق گوید شوهر آن زن را پس حرجی نیست ایشان را که باز گردند

ان ظنا ان يقيما حدود الله وتلك حدود الله يبينها لقوم يعلمون ۞

اگر دانند که بپا میدارند احکام خدا را و این احکام حدودی است که خدا مقرر داشته روشن میکند آنها را برای قومی که میدانند

واذا طلقتم النساء فبلغن اجلهن فامسكوهن بمعروف او سرحوهن بمعروف

و چون طلاق گفتید زنان را پس نزدیک شدند بنهایت مدت عدت پس اگر خواهید رجوع کنید نگاه دارید ایشان را بنیکوئی یا رها کنید بنیکوئی

ولا تمسكوهن ضرارا لتعتدوا ومن يفعل ذلك فقد ظلم نفسه ولا تتخذوا

و نگاه مدارید ایشان را بجهة ضرر رسانیدن تا ستم کنید بر ایشان و هر که بکند این کار را پس بحقیقت ستم کرده بر خود و مگیرید

ايات الله هزوا واذكروا نعمت الله عليكم وما انزل عليكم من الكتاب

احکام خدا را باستهزا و یاد کنید نعمت خدا را که بشما عطا فرموده و آنچه را که فرستاده بر شما از قرآن

والحكمة يعظكم به واتقوا الله واعلموا ان الله بكل شيء عليم ۞

و سنت شریعت پند میدهد شما را خدا بآنچه فرستاده و بپرهیزید از خدا و بدانید که بتحقیق که خدا بهمه چیزی داناست

واذا طلقتم النساء فبلغن اجلهن فلا تعضلوهن ان ينكحن ازواجهن

و چون طلاق گفتید زنان را پس رسیدند بنهایت مدتهای عدت پس منع مکنید ایشان را از اینکه نکاح کنند با شوهران

اذا تراضوا بينهم بالمعروف ذلك يوعظ به من كان منكم يؤمن

هر گاه رضا دهند در میانه خود موافق شرع آنچه مذکور شد حکم پند داده میشود بآن کسی که باشد از شما که میگرود

بالله واليوم الاخر ذلكم ازكى لكم واطهر والله يعلم و

بخدا و روز باز پسین آنچه مذکور شد پاکیزه تر است برای شما و پاک تر است و خدا میداند و

انتم لا تعلمون ۞ والوالدات يرضعن اولادهن حولين كاملين لمن

شما نمیدانید و مادران شیر میدهند فرزندان خود را در دو سال تمام برای کسی

أَرَادَ أَن يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ

که تواند تمام کند مدت شیر دادن را و بر آن کسی که زاییده شده فرزند برای او نفقه ایشان است و پوشش ایشان

بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ

به نیکویی بر وجه شرع تکلیف کرده نشود هیچ نفسی مگر به اندازه طاقتش باید ضرر رسانیده نشود مادری

بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَٰلِكَ فَإِنْ

بسبب فرزندش و نه پدری بسبب فرزند خود و بر وارث پدر است همانچه بر پدر است پس اگر

أَرَادَا فِصَالًا عَن تَرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَ

خواهند پدر و مادر باز گرفتن طفل را از شیر برضای یکدیگر و مشورت نمودن با هم در این باب پس حرجی نیست بر ایشان و

إِنْ أَرَدتُّمْ أَن تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ

اگر خواهید که زن شیر ده و دایه بگیرید برای فرزندان خود پس حرجی نیست بر شما

إِذَا سَلَّمْتُم مَّا آتَيْتُم بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا

هرگاه تسلیم کنید بایشان همه چیزی که بایشان میدهید بر وجه شرع و بپرهیزید از خدا و بدانید

أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنكُمْ وَيَذَرُونَ

که خدا بآنچه می کنید بیناست و آنان که میمیرند از شما و وا میگذارند

أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا

زنانی را باید که انتظار برند ایشان بنفس خود چهار ماه و ده روز پس چون

بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنفُسِهِنَّ

رسند بنهایت مدتشان پس حرجی نیست بر شما در آنچه کنند ایشان زنان در باب نکاح خود

بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُم بِهِ مِنْ خِطْبَةِ

بر وجه شرع و خدا بآنچه میکنید آگاه است و نیست حرجی بر شما در آنچه بتعریض گفته اید از خواستگاری

النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنتُمْ فِي أَنفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلَٰكِن

زنان یا پوشیده دارید در دلهای خود از قصد خواستگاری دانسته خدا که شما یاد خواهید ایشان را بنکاح و لیکن

لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا اِلَّا اَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا ۚ وَلَا تَعْزِمُوا

وعده مکنید با ایشان چیزی را پنهان مگر آنکه بگویید گفتاری نیکو و عزیمت مکنید از زنان

عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتّٰى يَبْلُغَ الْكِتَابُ اَجَلَهُ وَاعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ

بستن نکاح را تا هنگامی که برسد کتابی که زنان است حد شهادت و بدانید که خدا میداند

مَا فِي اَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا

آنچه را که در دلهای شماست پس بترسید ازو و بدانید

اَنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ۚ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِنْ طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ

که خدا آمرزنده بردبار است نیست هیچ گناهی بر شما اگر طلاق دهید زنان را

مَا لَمْ تَمَسُّوهُنَّ اَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً

مادامی که مباشرت نکرده باشید با ایشان مگر آنکه تعیین کرده باشید برای ایشان مهری

وَمَتِّعُوهُنَّ عَلَى الْمُوسِعِ قَدَرُهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهُ

و چیزی بدهید ایشان را بر مرد توانگر است باندازه حال او و بر تنگدست باندازه

مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ ۚ وَاِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ

بهره دادن پسندیده واجب شده بر نیکوکاران و اگر طلاق دهید زنان را پیش از آنکه

اَنْ تَمَسُّوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ

اینکه مباشرت کنید با ایشان در حالی که تعیین کرده باشید برای ایشان صداقی معلوم پس نیمه

مَا فَرَضْتُمْ اِلَّا اَنْ يَعْفُونَ اَوْ يَعْفُوَا الَّذِي بِيَدِهِ

آنچه تعیین کرده اید مگر آنکه درگذرند زنان یا درگذرد از حق زنان آنکه در دست اوست

عُقْدَةُ النِّكَاحِ ۚ وَاَنْ تَعْفُوا اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى ۚ وَ

بستن نکاح یعنی ولی زن و درگذشتن شما ای شوهران از حق خود نزدیکتر است مر پرهیزگاری

لَا تَنْسَوُا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ ۚ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۚ حَافِظُوا

و ترک مکنید فضل و احسان را در میان یکدیگر بدرستی که خدا بآنچه می‌کنید بیناست نگاه دارید

عَلَى الصَّلَوٰاتِ وَالصَّلوٰةِ الْوُسْطٰى وَقُومُوا لِلّٰهِ قَانِتِينَ

بر نمازها و نماز میانه و بپای بایستید برای خدا در حالتی که فرمانبرداران باشید

فَاِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا اَوْ رُكْبَانًا فَاِذَا اَمِنْتُمْ فَاذْكُرُوا

پس اگر بترسید از دشمن پس نماز کنید پیادگان یا سوارگان پس چون ایمن شدید از دشمن پس یاد کنید

اللّٰهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ

خدا را همچنانکه تعلیم کرده شما را چیزی که نبودید شما که بخود بدانید و آنانی

يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ اَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِاَزْوَاجِهِمْ

که نزدیک مرگ میرسند از شما و وا میگذارند زنان را باید وصیت کنند برای زنان خودشان

مَتَاعًا اِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ اِخْرَاجٍ فَاِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي

چیزی که بهره مند شوند به یکسال در حالتی که بیرون نکنند از خانه پس اگر بیرون روند پس نیست گناهی بر شما در

مَا فَعَلْنَ فِي اَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَعْرُوفٍ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ وَلِلْمُطَلَّقَاتِ

آنچه کنند در نکاح خود از شرع و خدا غالبست درست کرده و برای زنان طلاق داده شده

مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ كَذٰلِكَ

بهره ایست از نفقه و کسوه به نیکوئی و ثابت است این ثابت کردنی بر پرهیزکاران همچنین

يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ اَلَمْ تَرَ اِلَى

بیان میکند خدا برای شما حکمهای خود را شاید شما بفهمید آیا ندیدی تو

الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ اُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ

حال آنان را که بیرون رفتند از دیار و خانمان خود و ایشان هزاران بودند از ترس مرگ

فَقَالَ لَهُمُ اللّٰهُ مُوتُوا ثُمَّ اَحْيَاهُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَذُو فَضْلٍ

پس گفت مر ایشان را خدا که بمیرید پس زنده گردانید ایشان را به درستی که خدا خداوند فضل است

عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ و

بر مردمان و لیکن بیشتر مردمان شکر بجا نمی آرند

قاتلوا

قاتلوا في سبيل الله واعلموا أن الله سميع عليم ۝ من ذا
کارزار کنید در راه خدا و بدانید که خدا شنوای داناست ط کیست که
الذي يقرض الله قرضا حسنا فيضاعفه له أضعافا كثيرة و
قرض دهد بخدا قرض نیکی پس زیاده دهد عوض آن را بار چندین بار بسیار و
الله يقبض ويبسط وإليه ترجعون ۝ ألم تر إلى الملإ من بني
خدا تنگ کند روزی را و فراخ نماید و بسوی او بازگشت خواهید کرد آیا نظر نکرده بسوی جماعتی از
إسرائيل من بعد موسى إذ قالوا لنبي لهم ابعث لنا ملكا نقاتل
بزرگان فرزندان یعقوب بعد از موسی چون گفتند با پیغمبری از ایشان برانگیز برای ما پادشاهی تا جنگ کنیم
في سبيل الله قال هل عسيتم إن كتب عليكم القتال ألا
در راه خدا گفت پیغمبر آیا نزدیک است که اگر واجب شود بر شما جنگ آنکه
تقاتلوا قالوا وما لنا ألا نقاتل في سبيل الله وقد
کارزار نکنید گفتند و چیست ما را که کارزار نکنیم در راه خدا و حال آنکه
أخرجنا من ديارنا وأبنائنا فلما كتب عليهم القتال تولوا
آواره شده ایم از خانمان خود و فرزندان خود پس چون نوشته شد بر ایشان جهاد روگردان شدند
إلا قليلا منهم والله عليم بالظالمين ۝ وقال لهم نبيهم إن
مگر اندکی از ایشان و خدا داناست بستمکاران و گفت با ایشان پیغمبر ایشان بدرستی
الله قد بعث لكم طالوت ملكا قالوا أنى يكون له
خدا برانگیخت برای شما طالوت را پادشاه گفتند از کجا که باشد او را
الملك علينا ونحن أحق بالملك منه ولم يؤت سعة من المال
پادشاهی بر ما و حال آنکه ما سزاوارتریم بپادشاهی از او و داده نشده طالوت فراخی از مال
قال إن الله اصطفاه عليكم وزاده بسطة في العلم والجسم و
گفت پیغمبر بدرستی که خدا برگزید او را بر شما و فزونی داده او را فراخی در علم و دانش و در تن

ملكه

يؤتي ملكه من يشاء والله واسع عليم وقال لهم نبيهم ان اية

خدا میدهد بد مملکت خود را بهر که میخواهد و خدا بسیار فیض دانا است و گفت بایشان پیغمبر ایشان بدرستیکه نشانه

ان ياتيكم التابوت فيه سكينة من ربكم وبقية مما ترك ال موسى و

اینست که می آید بسوی شما تابوتی که در آن تابوت سکینه و آرامی هست از پروردگار شما و بقیه مانده از آنچه واگذاشتند

ال هرون تحمله الملائكة ان في ذلك لاية لكم ان كنتم

خانواده هرون بر میدارند آن تابوت را فرشتگان بدرستی که در آمدن تابوت معجزه است و حجتی برای شما اگر هستید

مؤمنين فلما فصل طالوت بالجنود قال ان الله مبتليكم بنهر فمن شرب

گروندگان پس چون جدا شد طالوت با لشکریان در نهر گفت بدرستی که خدا آزماینده شماست بنهر آبی پس هر که بیاشامد

منه فليس مني ومن لم يطعمه فانه مني الا من اغترف غرفة

[illegible]

بيده فشربوا منه الا قليلا منهم فلما جاوزه هو والذين امنوا

[illegible]

معه قالوا لا طاقة لنا اليوم بجالوت وجنوده قال الذين يظنون انهم

[illegible]

ملاقوا الله كم من فئة قليلة غلبت فئة كثيرة باذن الله و الله

[illegible]

الله مع الصابرين ولما برزوا لجالوت وجنوده قالوا ربنا

[illegible]

افرغ علينا صبرا وثبت اقدامنا وانصرنا على القوم الكافرين فهزموهم باذن

[illegible]

الله وقتل داود جالوت واتاه الله الملك والحكمة وعلمه مما يشاء ولولا دفع

[illegible]

الله

اللّٰهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللّٰهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى
خدا مردمان را بعضی از ایشان را ببعضی دیگر هر آینه تباه شدی زمین ولکن خدا خداوند فضل
الْعَالَمِينَ تِلْكَ آيَاتُ اللّٰهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ تِلْكَ الرُّسُلُ
بر عالمیان این نشانهای قدرت خداست میخوانیم آنها را بر تو براستی و بدرستی که تو از جملهٔ پیغمبرانی
فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ مِّنْهُم مَّن كَلَّمَ اللّٰهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَ
زیادتی داده ایم بعضی ایشان را بر بعضی از ایشان کسی هست که سخن کرد خدا با او و برداشت بعضی ایشان را
آتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ
دادیم ما عیسی پسر مریم معجزهای روشن و قوی گردانیدیم او را بروح القدس
وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِن بَعْدِهِم مِّن بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ
و اگر خواستی خدا کارزار نکردندی آنکه گروهی که بعد از ایشان بودند بعد از آنکه آمد بدیشان
الْبَيِّنَاتُ وَلَٰكِنِ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُم مَّنْ آمَنَ وَمِنْهُم مَّن كَفَرَ
معجزهای روشن و لیکن اختلاف کردند پس بعضی از ایشان کسی است که ایمان آورد و بعضی
وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلَٰكِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
و اگر خواستی خدا کارزار نکردندی و لیکن خدا میکند آنچه خواهد ای آنان
آمَنُوا أَنفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُم مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ
که ایمان آورده اند نفقه نمایید از آنچه روزی شما گردانیده ایم پیش از آنکه بیاید روزی که نیست
فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ اللّٰهُ لَا
در آن روز نه دوستی و نه درخواستی و کافران ایشانند ستمکاران
إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي
نیست خدایی مگر او زنده پاینده فرا نمیگیرد او را خواب سبک و نه خواب سنگین مر او راست هرچه در آسمانها
الْأَرْضِ مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِندَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَ
زمین است کیست آنکه درخواست کند نزد او مگر برخصت او میداند آنچه پیش روی اهل آسمانها و زمین است

هرکه آیة الکرسی ... برکت آن ...
[illegible]

السموات

ما خلفهم ولا يحيطون بشيء من علمه الا بما شاء وسع كرسيه

آنچه در پس ایشان هست و نمی رسند بچیزی از دانش او مگر بانچه خواسته گنجایش

و الارض ولا يؤده حفظهما وهو العلي العظيم لا اكراه في الدين قد تبين

و زمین را و نمیکند بر وی گران نگاهبانی آنها و اوست بلند مرتبه بزرگ قدر هیچ اکراه و جبری نیست در قبول

الرشد من الغي فمن يكفر بالطاغوت ويؤمن بالله فقد

راه راست از گمراهی پس هر که نگرود بشیطان و ایمان آورد بخدا بتحقیق

استمسك بالعروة الوثقى لا انفصام لها والله سميع عليم

چنگ در زده بدست آویز محکم استواری که نیست هیچ گسستگی اورا و خدا شنوای داناست

الله ولي الذين امنوا يخرجهم من الظلمات الى النور

خدا یار کسانی است که گرویده اند بیرون می آورد ایشان را از تاریکیهای جهالت بنور هدایت

والذين كفروا اولياؤهم الطاغوت يخرجونهم من النور

و کسانی که کافر شده اند دوستان ایشان شیاطینند بیرون می برند ایشان را از نور ایمان

الى الظلمات اولئك اصحاب النار هم فيها خالدون

سوی تاریکیهای جهالت آن گروه یاران دوزخ اند و ایشان در آنجا جاویدند

الم تر الى الذي حاج ابراهيم في ربه ان اتاه الله الملك

آیا نظر نکرده بسوی آنکه محاجه کرد با ابراهیم در باره پروردگار خود بسبب آنکه داد خدا او را پادشاهی

اذ قال ابراهيم ربي الذي يحيي ويميت قال انا احيي

چون گفت ابراهیم که پروردگار من است آنکه زنده میکند و میمیراند گفت من زنده میکنم

وأميت قال ابراهيم فان الله يأتي بالشمس من المشرق فأت بها

و میمیرانم گفت ابراهیم پس بدرستی که خدا می آورد آفتاب را از مشرق پس بیار آنرا

من المغرب فبهت الذي كفر والله لا يهدي القوم الظالمين

از مغرب پس مبهوت شد آنکه کافر شده بود و خدا براه نمی آورد گروه ستمکاران را

او كالذي مر على قرية وهي خاوية على عروشها قال
یا مانند آنکه گذشت بر دهی و آن ده خالی شده بود از مردم و افتاده بود سقفهای آن گفت
انى يحيي هذه الله بعد موتها فاماته الله مائة عام ثم
چگونه زنده می کند خدا این مردهای پوسیده را بعد از مردن ایشان پس میرانید او را خدا صد سال پس
بعثه قال كم لبثت قال لبثت يوما او بعض يوم
زنده گردانید او را گفت خدا چند مدت درنگ کرده گفت درنگ کرده ام یک روز یا پاره از روز
قال بل لبثت مائة عام فانظر الى طعامك وشرابك
گفت خدا بلکه درنگ کرده صد سال پس بنگر بسوی طعام خود و شراب خود
لم يتسنه وانظر الى حمارك ولنجعلك اية للناس وانظر
متغیر نشده و بنگر بسوی خر خود تا آنکه گردانیم ترا نشانه قدرت برای مردمان و بنگر
الى العظام كيف ننشزها ثم نكسوها لحما فلما تبين
بسوی استخوانهای پوسیده آن خر که چگونه جمع میکنیم آنرا پس میپوشانیم آنها را گوشت پس چون روشن
له قال اعلم ان الله على كل شيء قدير ۝ واذ
شد او را قدرت خدا گفت بیقین میدانم که خدا بر همه چیزی توانا است و یاد کن چون
قال ابراهيم رب ارني كيف تحيي الموتى قال اولم تؤمن قال
گفت ابراهیم ای پروردگار من بنما بمن چگونه زنده میکنی مردگان را گفت خدا آیا اعتقاد نداری گفت
بلى ولكن ليطمئن قلبي قال فخذ اربعة من
می اعتقاد دارم ولیکن این سوال کرده که بیارامد دل من گفت خدا پس بگیر چهار نوع از
الطير فصرهن اليك ثم اجعل على كل جبل منهن جزءا ثم
مرغ پس پاره پاره کن آنها را در حالی که کشیده آنها را بسوی خود پس بگذار بر هر کوهی از آن مرغها پاره پس
ادعهن يأتينك سعيا واعلم ان الله عزيز حكيم ۝
بخوان آنها را خواهند آمد ترا بشتاب و بدان که بتحقیق خدا غالب درست کردار است

مَثَلُ الَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي

داستان آنان که نفقه می‌کنند مالهای خود را در راه خدا مانند داستان دانه‌ایست که برویاند هفت خوشه

كُلِّ سُنبُلَةٍ مِّائَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ

هر خوشه صد دانه باشد و خدا مضاعف میکند برای هرکه خواهد و خدا فراخ داننده

عَلِيمٌ ۝ الَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَا

داناست آنان که نفقه می‌کنند مالهای خود را در راه خدا پس از پی در نمی‌آورند آنچه

أَنفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى لَّهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَ

نفقه می‌کنند منتی و نه آزاری آماده هست برای ایشان مزدهای ایشان نزدیک پروردگار ایشان و نیست هیچ بیمی بر ایشان و

لَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝ قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّن صَدَقَةٍ

نه ایشان اندوهناک شوند گفتن نیک و آمرزش بهتر است از صدقه

يَتْبَعُهَا أَذًى وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

از پی در آید آن را آزاری و خدا بی‌نیاز هست بردبار ای آن گروهی که ایمان آورده‌اید

لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُم بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ

ضایع مکنید صدقه‌های خود را به منت نهادن و آزار رسانیدن همچو کسی که نفقه می‌کند مال خود را

النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ

مردمان و ایمان نیاورد بخدا و روز بازپسین پس داستان او مانند داستان سنگی است

عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَّا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا

که بر آن نشسته باشد غباری پس برسد آن را باران درشت قطره پس بگذارد او را خالی [illegible]

كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۝

کسب کرده‌اند و خدا هدایت نمی‌کند گروه کافران را

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا

داستان آنان که نفقه می‌کنند مالهای خود جهت طلب خشنودی خدا و بجهت ثابت گردانیدن

من

مِنْ اَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ اَصَابَهَا وَابِلٌ فَاٰتَتْ

نفسهای خود حالت ایشان چون بوستان است که بر تلی باشد که برسد بآن باران بزرگ قطره پس داد

اُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ فَاِنْ لَمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

میوه خود را دو چندان پس اگر نرسد بآن بوستان باران درشت پس باران سبک خدا بآنچه می کنید بینا

اَيَوَدُّ اَحَدُكُمْ اَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَاَعْنَابٍ تَجْرِي

آیا دوست میدارد یکی از شما اینکه بوده باشد او را بوستانی از درخت خرما و انگور که روان

مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَاَصَابَهُ الْكِبَرُ

از زیر درختان آن جویها مر او را باشد در آن بوستان از انواع میوه ها و رسیده باشد او را پیری

وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ فَاَصَابَهَا اِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ

و او را فرزندان باشند خرد ناتوان پس برسد بوستان را گردبادی که در آن آتشی باشد پس بسوزد آن بوستان همچنین بیان کند

اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ

خدا برای شما نشانهای لطف خود را شاید شما اندیشه نمایید ای آنان که ایمان آورده اند نفقه کنید از پاکیزه های آنچه کسب کرده اید

وَمِمَّا اَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْاَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ

و از آنچه بیرون آورده ایم از برای شما از زمین و قصد مکنید ناپاک را

مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِاٰخِذِيهِ اِلَّا اَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا اَنَّ

از آن نفقه کنید و نه اید شما گیرنده آن مگر آنکه چشم بپوشید از گرفتن آن و بدانید که

اللّٰهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ اَلشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَاْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ وَ

خدا بی نیاز ستوده است ابلیس وعده میدهد شما را درویشی و میفرماید شما را بخصلت بد و

اللّٰهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ يُؤْتِي الْحِكْمَةَ

خدا وعده میدهد شما را آمرزش از نزد خود و زیادتی در مال برکت میدهد خدا فراخ روزی دانا است میدهد علم و عمل را

مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ اُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا

هر که میخواهد و هر که داده شد علم و عمل پس حقیقتی که عطا کرده شده نیکوی بسیار

وما يذكر الا اولوا الالباب ۝ وما انفقتم من نفقة او نذرتم

و پند پذیر نمیشوند مگر خداوندان عقلها ۝ و آنچه انفاق کنید از هر نفقه یا نذر کنید

من نذر فان الله يعلمه وما للظالمين من انصار ۝ ان تبدوا

از هر نذری پس بدرستی که خدا میداند آن نیست مر ستمکاران را هیچ یاری دهنده اگر آشکارا کنید

الصدقات فنعما هي وان تخفوها وتؤتوها الفقراء فهو

صدقه‌ها را پس نیکو چیزی است آن و اگر پنهان کنید صدقه را و بدهید آن را بدرویشان پس آن صدقه

خير لكم ويكفر عنكم من سياتكم

بهتر است از برای شما و محو شاند از شما گناهان شما را

والله بما تعملون خبير ۝ ليس عليك هديهم ولكن

و خدا بآنچه می کنید آگاه است ۝ نیست بر تو ای محمد راه نمودن ایشان بدین حق را و لیکن

الله يهدي من يشاء وما تنفقوا من خير فلانفسكم

خدا راه می نماید بحق هر کرا خواهد و آنچه نفقه کنید از مال نیک پس برای خود کرده اید

وما تنفقون الا ابتغاء وجه الله وما تنفقوا من

و حال آنکه نفقه میکنید مگر برای طلب رضای خدای تعالی و آنچه نفقه میکنید از

خير يوف اليكم وانتم لا تظلمون ۝ للفقراء الذين احصروا في سبيل

مال نیک تمام داده شود بشما و شما ستم رسیده نخواهید بود نفقه برای بیچارگان است که بازداشته شده‌اند در راه

الله لا يستطيعون ضربا في الارض يحسبهم الجاهل اغنياء

خدا نمیتوانند بعلت بی چیزی سفر کرد در روی زمین گمان میکند ایشان را کسی که نا فهم است توانگران

من التعفف تعرفهم بسيماهم لا يسألون الناس الحافا

بجهت عفت ایشان از سوال میشناسی ایشان را بعلامت ایشان سوال نمیکنند از مردمان بالحاجت و ابرام

وما تنفقوا من خير فان الله به عليم ۝ الذين

و آنچه نفقه می کنید از مال نیکو پس هر آینه که خدا بآن داناست ۝ آنان که

ينفقون

حزب

ينفقون اموالهم بالليل والنهار سرا وعلانية فلهم

انفاق می نمایند مالهای خود را در شب و در روز پنهان و آشکارا پس مهیاست برای ایشان

اجرهم عند ربهم ولا خوف عليهم ولا هم يحزنون

مزد ایشان نزد پروردگار ایشان و نیست هیچ بیمی بر ایشان و نه ایشان اندوهگین شوند

الذين ياكلون الربوا لا يقومون الا كما يقوم

آنان که میخورند ربا را برنمیخیزند در قیامت مگر مانند برخاستن کسی که

الذي يتخبطه الشيطان من المس ذلك بانهم قالوا انما

دیوانه کرده باشد او را ابلیس بسبب جنون این عذاب بسبب آنست که ایشان گفتند که نیست

البيع مثل الربوا واحل الله البيع وحرم الربوا فمن جاءه

خرید و فروخت مگر مانند ربا و حلال گردانیده خدا خرید و فروخت را و حرام گردانیده ربا را پس هر که آید به او

موعظة من ربه فانتهى فله ما سلف وامره الى الله ومن عاد فاولئك

پند از پروردگار او پس باز ایستاد پس مر او راست آنچه گذشته و کار او بدست خداست و هر که بگردد بربا پس آن گروه

اصحاب النار هم فيها خالدون يمحق الله الربوا ويربي

یاران دوزخ اند ایشان در آن جاوید خواهند بود نابود میکند خدا مال ربا را و زیاده میگرداند

الصدقات والله لا يحب كل كفار اثيم ان الذين

صدقه را و خدا دوست نمیدارد هر ناسپاس گنهکار را بدرستی که آنان

امنوا وعملوا الصالحات واقاموا الصلوة واتوا الزكوة لهم

ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته و بپا داشتند نماز را و دادند زکوة را آماده است برای ایشان

اجرهم عند ربهم ولا خوف عليهم ولا هم يحزنون

مزد ایشان نزد پروردگار ایشان و نیست هیچ ترسی ایشان را و نه ایشان غمگین شوند

يا ايها الذين امنوا اتقوا الله وذروا ما بقي من الربوا ان كنتم

ای آن گروهی که ایمان آورده اید بترسید از خدا و واگذارید آنچه باقی مانده از ربا اگر هستید

مُؤْمِنِينَ ۝ فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَ

گروندگان پس اگر این کار را نکردید پس آماده باشید برای جنگ بزرگی از نزد خدا و پیغمبر او و

إِن تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ۝ وَإِن

اگر توبه کنید پس برای شما است سرمایه‌های مالهای شما ستم میکنید و ستم رسیده نمیشوید و اگر

كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَن تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ

باشد قرض دار خداوند شدت تنگدستی پس باید مهلت داد تا هنگام توانگری و صدقه کردن بر او بهتر

إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ

گرهستید که بدانید و بترسید از روزی که باز گردانیده شوید در آن روز بسوی خدا پس تمام داده شود هر کسی آنچه

وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنتُم بِدَيْنٍ إِلَىٰ

و ایشان ستم کرده نشوند ای کسانی که گرویده اید هرگاه معامله کنید با هم بوامی تا

أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكْتُب بَّيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ

مدتی معین پس بنویسید آنرا و باید بنویسد میان شما نویسنده براستی

وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَن يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ

و سر باز نزند نویسنده از آنکه بنویسد از چنانکه آموخته است او را خدا پس باید بنویسد و باید املا کند

الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا فَإِن

آنکه بر او است حق و باید بپرهیزد از خدا که پروردگار او است و کم نکند از وام چیزی پس اگر

كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ

باشد آنکه بر ذمه او است حق کم خرد یا ناتوان نابالغ یا نتواند که

أَن يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ

املا کند او پس باید که املا کند ولی او براستی و گواه گیرید دو گواه را

مِن رِّجَالِكُمْ فَإِن لَّمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ

از مردان خود پس اگر نباشند دو مرد پس یک مرد و دو زن

ثمن

ممّن ترضون من الشّهداء ان تضلّ احدىهما فتذكّر احدىهما

از آنان که بپسندید از گواهان تا اگر فراموش کند یکی از آن دو پس یاد آورد یکی از آنها

الاخرى ولا يأب الشّهداء اذا ما دعوا ولا تسأموا ان

آن دیگر را و باید که سر باز نزنند گواهان هرگاه خوانده شوند و باید ملال ننمایید از آنکه

تكتبوه صغيرا او كبيرا الى اجله ذلكم اقسط عند

بنویسید آن را اندک باشد آن وام یا بسیار تا مدت آن این نوشتن درست‌تر است نزد

الله واقوم للشّهادة وادنى الّا ترتابوا الّا ان تكون

خدا و راست‌تر است برای گواهی دادن و نزدیک‌تر است از آنکه شک نکنید مگر آنکه باشد

تجارة حاضرة تديرونها بينكم فليس عليكم جناح

معامله روبرو که دست بدست گردانید آن را میان خویش پس نیست بر شما هیچ حرجی

الّا تكتبوها واشهدوا اذا تبايعتم ولا يضارّ كاتب ولا شهيد وان ت

که ننویسید آن را و گواه بگیرید هرگاه خرید و فروش کنید و باید ضرر رسیده نشود نویسنده و نه گواه و اگر

فعلوا فانّه فسوق بكم واتّقوا الله ويعلّمكم الله و

چنین کنید پس همچنین که آن نافرمانی است به شما و بترسید از خدا و می‌آموزد شما را خدا و

الله بكلّ شيء عليم ۝ وان كنتم على سفر ولم

خدا بهمه چیزی داناست و اگر باشید بر سر سفری و نیابید

تجدوا كاتبا فرهان مقبوضة فان امن بعضكم بعضا فليؤدّ

نویسنده‌ای پس رهن وثیقه وام باید گرفته شده پس اگر ایمن داند بعضی از شما بعضی را پس باید

الّذى اؤتمن امانته وليتّق الله ربّه ولا تكتموا الشّهادة و

ادا نماید آنکه امین داشته شد امانت او را و باید بترسد از خدا پروردگار خود و نپوشید گواهی را و

من يكتمها فانّه اثم قلبه والله بما تعملون ۝

کسی که بپوشاند آن را پس بتحقیق که گناهکار است دل او و خدا بآنچه می‌کنید

لله ما في السموات وما في الارض وان تبدوا ما في انفسكم

دانا ست هر چه در هست آنکه در آسمانها و آنچه در زمین است و اگر آشکارا کنید آنچه اندرون دلهای شماست

او تخفوه يحاسبكم به الله فيغفر لمن يشاء ويعذب من يشاء و

یا پنهان نمایید از حساب جوید از شما آن را خدا پس بیامرزد برای هر که خواهد و عذاب کند هر که را خواهد و

الله على كل شيء قدير ۝ امن الرسول بما انزل اليه من ربه

خدا بر همه چیزی توانا است ایمان آورد و تصدیق کرد رسول بآنچه فرستاده شده بسوی او از پروردگار او

والمؤمنون كل امن بالله وملئكته وكتبه

و مؤمنان همه ایشان گرویدند بخدا و بفرشتگان او و بکتابهای او

ورسله لا نفرق بين احد من رسله وقالوا سمعنا

و پیغمبران او و گفتند تفرقه نمی کنیم میان هیچ یک از پیغمبران او و گفتند شنیدیم

واطعنا غفرانك ربنا واليك المصير ۝ لا يكلف الله نفسا الا

و فرمان بردیم آمرزش تو خواهیم ای پروردگار ما و بسوی تست بازگشت همه تکلیف نمیکند خدای هیچ نفسی را

وسعها لها ما كسبت وعليها ما اكتسبت ربنا لا تؤاخذنا

باندازه طاقت او برای اوست مزد آنچه کسب کرده و بر اوست وبال آنچه کسب کرده ای پروردگار ما مواخذه مکن ما را

ان نسينا او اخطأنا ربنا ولا تحمل علينا اصرا كما حملته على

اگر فراموش کردیم یا خطا کردیم ای پروردگار ما و بار مکن بر ما بار گران چنانکه بار کردی آن را بر

الذين من قبلنا ربنا ولا تحملنا ما لا طاقة لنا به و

آنانی که پیش از ما بودند ای پروردگار ما و بار مکن بر ما آنچه نیست توانایی ما را بدان و

اعف عنا واغفر لنا وارحمنا انت مولىنا فانصرنا

درگذر از ما و بیامرز ما را و رحم کن بر ما تو یاری دهنده ما پس یاری ده ما را

على القوم الكافرين

بر گروه کافران

خواص
این سورهٔ مبارکه با
سورهٔ البقره متحد و در عنوان آن
سوره مرقوم شد

سورة آل عمران مائتان آية وهي مدنية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان

الٓمٓ ۝ اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۝ نَزَّلَ عَلَيْكَ
خدای نیست معبودی بحق جز او زنده است پاینده فرو فرستاد بر تو

الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنْزَلَ التَّوْرٰىةَ وَ
قرآن را براستی در حالتی که تصدیق کننده است آنچه از کتابهای آسمانی که پیش از آن است فرو فرستاد تورات و

الْإِنْجِيلَ مِنْ قَبْلُ هُدًى لِلنَّاسِ وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ
انجیل را پیش از آن در حالتی که رهنمای مردمان است و فرستاد فرقان را

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللّٰهُ
بدرستی که آنان که نگرویدند به نشانهای قدرت الهی آماده است برای ایشان عذاب سخت و خدا

عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ۝ إِنَّ اللّٰهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
غالب است خداوند انتقام بدرستی که خدا پوشیده نیست بر او هیچ چیزی در زمین و نه در

السَّمَاءِ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلٰهَ
آسمان او است آنکه می‌نگارد صورتهای شما را در رحمهای مادران هر روشی که میخواهد نیست معبودی

إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ
مگر او غالب است درست کردار او است آنکه فرو فرستاده بر تو ای محمد

الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَ
قرآن را بعضی از آن آیتهای است محکم و متقن که آنها اصل قرآنند و

أُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا
آیتهای دیگر متشابهاتست پس اما آنهایی که در دلهای ایشان کجی است پس پیروی می‌کنند آنچه

تشابه منه ابتغاء الفتنة وابتغاء تأويله
متشابه است از قرآن بجهت طلب گمراهی شد و طلب تفسیر آن را حق
وما يعلم تأويله الا الله والراسخون في العلم يقولون
و نمیداند تفسیر آن را مگر خدا و ثابت قدمان در دانش میگویند
آمنا به كل من عند ربنا وما يذكر الا
گرویدیم بقرآن همه آن از نزد پروردگار ماست و پند نمیگیرند از قرآن مگر
اولوا الالباب ربنا لا تزغ قلوبنا بعد اذ هديتنا وهب لنا من
خداوندان عقل ای پروردگار ما میچسبان از راستی دلهای ما را بعد از آنکه راه نمودی ما را و ببخش ما را از
لدنك رحمة انك انت الوهاب ربنا انك جامع الناس
نزد خود رحمت را بدرستی که تو بسیار بخشنده ای پروردگار ما بدرستی که تو جمع کننده مردمانی
ليوم لا ريب فيه ان الله لا يخلف الميعاد ان الذين كفروا
برای روزی که نیست هیچ شکی در آن بدرستی که خدا خلاف نمیکند وعده گاه را بدرستی که آنانکه کافر شدند
لن تغني عنهم اموالهم ولا اولادهم من الله شيئا و
هرگز نفعی نکنند ایشان را مالهای ایشان و نه فرزندان ایشان از عقوبت الهی هیچ نفعی
اولئك هم وقود النار كدأب آل فرعون و
این گروه ایشانند آتش افروز دوزخ عادت این کافران مانند عادت آل فرعون و
الذين من قبلهم كذبوا بآياتنا فأخذهم الله بذنوبهم
آنانیست که پیش از ایشان بودند دروغ داشتند معجزهای ما را پس گرفت آنها را خدا بعقوبت گناهان ایشان
والله شديد العقاب قل للذين كفروا ستغلبون و
و خدا سخت عقوبت است بگوای محمد یاران که کافر شدند زود باشد که مغلوب شوند و
تحشرون الى جهنم وبئس المهاد قد كان لكم
محشور شوند در قیامت بسوی دوزخ و بد آرامگاه است دوزخ تحقیق که بود شما را

آية

ءاية في فئتين التقتا فئة تقاتل في سبيل الله و
معجزه در آن دو گروه که با هم در افتادند گروهی کارزار میکردند در راه خدا و
أخرى كافرة يرونهم مثليهم رأي العين والله يؤيد بنصره
گروه دیگر کافران بودند میدیدند گروه اول را دو چندان خود دیدنی معاینه و آشکارا و خدا قوت میدهد به یاری خود
من يشاء إن في ذلك لعبرة لأولي الأبصار ۝ زين للناس حب
هر که را خواهد هر آینه در این یاری مسلمانان برهنه عبرت و پندیست خداوندان بینائی را آراسته کرده شده برای مردمان دوستی
الشهوات من النساء والبنين والقناطير المقنطرة
خواهشهای نفسانی از زنان و فرزندان و مالهای بسیار از درهم
من الذهب والفضة والخيل المسومة والأنعام والحرث
از زر و سیم و اسبان داغ نشان دار و چارپایان و زراعت
ذلك متاع الحيوة الدنيا والله عنده حسن المآب ۝ قل أؤنبئكم بخير
اینها که مذکور شد بهره زندگانی دنیاست و خدا نزد اوست نیکو جای بازگشت بگو ای محمد آیا خبر دهم
من ذلكم للذين اتقوا عند ربهم جنات تجري من تحتها
از این بهتر آماده است برای آنان که پرهیز کرده اند نزد پروردگار ایشان بوستانها که روان میشود از زیر درختان آنها
الأنهار خالدين فيها وأزواج مطهرة ورضوان
جویها جاوید خواهند بود در آن بوستانها و زنان پاکیزه و خوشنودی
من الله والله بصير بالعباد ۝ الذين يقولون ربنا إننا
از خدا و خدا بیناست به بندگان آنان که میگویند ای پروردگار ما بدرستی که
ءامنا فاغفر لنا ذنوبنا وقنا عذاب النار ۝ الصابرين و
ایمان آوردیم پس بیامرز برای ما گناهان ما را و نگاه دار ما را از عذاب دوزخ شکیبایان و
الصادقين والقانتين والمنفقين والمستغفرين
راستگویان و طاعت کنندگان و صدقه دهندگان و آمرزش خواهان

بالاسحار ۞ شهد الله انه لا اله الا هو والملئكة و

در سحرگاهان گواهی دهد خدا اینکه نیست معبودی سزای پرستش مگر او و گواهی دهند فرشتگان و

اولوا العلم قائما بالقسط لا اله الا هو العزيز

خداوندان دانش در حالتی که او سبحانه برپای دارنده عدل و راستی است نیست در پرستش مراد و غالب است

الحكيم ۞ ان الدين عند الله الاسلام وما

درست کردار بدرستی که دین پسندیده نزد خدا اسلام است و

اختلف الذين اوتوا الكتاب الا من بعد ما جاءهم

اختلاف نکردند در دین آنان که داده شده اند توریة و انجیل مگر بعد از که آمد ایشان را

العلم بغيا بينهم ومن يكفر بايات الله فان

دانش از راه حسد میان ایشان و هر که کافر شد بمعجزها بسبب حسد پس بدرستی

الله سريع الحساب ۞ فان حاجوك فقل

خدا زود حساب نماینده است پس اگر مجادله نمایند با تو ای محمد پس گو

اسلمت وجهي لله ومن اتبعن وقل للذين اوتوا

خالص کردانیده ام نفس خود را برای خدا و هر که پیروی من شد و بگو آنان را که داده شده اند

الكتاب والاميين ءاسلمتم فان اسلموا فقد

توریة و انجیل را و ناخوانندگان ابعنی مشرکان یا منسوبان ام القری که مکه است آیا اسلام آوردید پس اگر اسلام آورند پس تحقیق

اهتدوا وان تولوا فانما عليك البلاغ والله بصير بالعباد

که راه راست یافته اند و اگر روگردان شوند پس تحقیق که نیست بر تو مگر رسانیدن رسالت و خدا بیناست به بندگان

ان الذين يكفرون بايات الله ويقتلون النبيين

بدرستی که آنان که کافر میشوند بآیتهای وحدانیت خدا و میکشند پیغمبران را

بغير حق ويقتلون الذين يامرون بالقسط من

بناحق و میکشند آنانی را که امر مینمایند مردمان را بعدل و انصاف از جمله

الناس

النَّاسِ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ

مردمان پس بشارت ده ایشان را بعذاب دردناک آن گروه آنانند که تباه شد کردهای ایشان

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُم مِّن نَّاصِرِينَ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا

در دنیا و آخرت و نیست ایشان را یاری دهندگان آیا ننگری بسوی آنان که داده شدند بهره

مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٌ

از توریة خوانده میشوند بسوی کتاب خدا تا که حکم کند میان ایشان پس روی بگرداند گروهی

مِّنْهُمْ وَهُم مُّعْرِضُونَ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَن تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا

از ایشان و حال آنکه ایشان اعراض کننده گانند این اعراض بسبب آنست که ایشان گفتند نخواهد رسید ما را آتش مگر روزهای

مَّعْدُودَاتٍ وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِم مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ

شمرده شده و فریفته ایشان را در دین ایشان آن دروغها که بودند بر می بستند

فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ

پس چه حال خواهند داشت هرگاه فراهم آریم ایشان را برای روزی که شکی در آن روز و تمام داده شود هر کس

مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ

جزای آنچه کسب کرده و ایشان ستم رسیده نخواهند شد بگو ای خدا ای مالک پادشاهی میدهی پادشاهی

مَن تَشَاءُ وَتَنزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ

بهر که میخواهی و میکشی پادشاهی را از هر که میخواهی و عزیز میکنی هر که را میخواهی و خوار میکنی

مَن تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ تُولِجُ اللَّيْلَ

هر که را میخواهی بدست تست نیکوئی بدرستی که تو بر همه چیزی توانائی در می آری شب

فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ

در روز و در می آری روز را در شب و بیرون می آری زنده را از مرده و بیرون می آری

الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَن تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ لَّا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ

مرده را از زنده و روزی میدهی بهر که میخواهی بی شمار باید فرا نگیرند گروندگان

الكافرين اولياء من دون المؤمنين ومن يفعل ذلك فليس من

ناگرویدگان را دوستان و یاران خود بجز از گروندگان و هر که چنین کند نیست از

الله في شيء الا ان تتقوا منهم تقية ويحذركم

دوستان خدا در هیچ باب مگر آنکه تقیه نمایند از کافران از چیزی که باید ترسید و میترساند شما را

الله نفسه والى الله المصير ۞ قل ان تخفوا ما في صدوركم او تبدوه يعلمه

خدا از عقوبت خود و بسوی خداست بازگشت بگو اگر پنهان دارید آنچه در سینه‌های شماست یا آشکار سازید میداند

الله ويعلم ما في السموات وما في الارض و

خدا و میداند آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و

الله على كل شيء قدير ۞ يوم تجد كل نفس ما عملت من خير محضرا

خدا بر همه چیزی تواناست روزی که می یابد همه نفسی آنچه کرده از نیکیها حاضر کرده

وما عملت من سوء تود لو ان بينها وبينه امدا بعيدا ويحذركم

و آنچه کرده است از بدیها دوست میدارد [illegible] میان کردارهای او دوری بسیار و میترساند شما را

الله نفسه والله رءوف بالعباد ۞ قل ان كنتم تحبون

خدا از عذاب خود و خدا مهربانست به بندگان بگو اگر هستید که دوست میدارید

الله فاتبعوني يحببكم الله ويغفر لكم ذنوبكم و

خدا پس پیروی نمایید مرا تا دوست دارد شما را خدا و بیامرزد برای شما گناهان شما را و

الله غفور رحيم ۞ قل اطيعوا الله والرسول فان تولوا فان

خدا آمرزنده مهربانست بگو فرمان برداری کنید خدا و رسول را پس اگر روگردانیدند پس

الله لا يحب الكافرين ۞ ان الله اصطفى ادم ونوحا وال

خدا دوست نمیدارد کافران را بدرستی که خدا برگزید آدم و نوح و خانواده

ابراهيم وال عمران على العالمين ۞ ذرية بعضها من

ابراهیم و خانواده عمران را بر عالمیان برگزیده فرزندی را که بعضی ایشان از

بعض

بَعْضٍ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا

بعضی متولد شده اند و خدا شنوای داناست یاد کن چون گفت زن عمران که ای پروردگار من بدرستی که من نذر کردم برای تو آنچه

فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا

در شکم من است آزاد کرده شده برای خدمت بیت المقدس پس قبول کن از من بدرستی که تو شنوای دانا پس چون که بنهاد او را

قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللّٰهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ وَلَيْسَ

گفت ای پروردگار من بدرستی که من گذاشتم او را دختر و خدا داناتر است بآنچه او گذاشت

الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ

پسری که او توقع داشت مانند دختری که ... بدرستی که من نام کردم او را مریم و بدرستی که من پناه میدهم او را بتو و ذریت او را از

الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۝ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا

شیطان رانده شده از رحمت پس قبول کرد مریم را پروردگار او بقبول نیکو و رویانید او را

نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا

نشو و نمای نیکو و متکفل تربیت او کرد زکریا هرگاه که در آمدی بر مریم زکریا

الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَا مَرْيَمُ أَنَّىٰ لَكِ هَٰذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ

در محراب عبادت یافتی نزد او روزی گفت ای مریم از کجا رسید ترا این روزی گفت مریم این

اللّٰهِ إِنَّ اللّٰهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝ هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ

از نزد خداست بدرستی که خدا روزی میدهد بهر که خواهد بی شمار آنجا که این معجزه را دید دعا کرد زکریا پروردگار خود

قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ۝

گفت پروردگارا ببخش مرا از نزد خود فرزندان پاکیزه بدرستی که تو شنونده دعائی

فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكَ

پس ندا کردند او را فرشتگان در حالتی که او ایستاده بود و نماز میکرد در محراب که بدرستی که خدا مژده میدهد ترا

بِيَحْيَىٰ مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ

بولادت یحیی باور دارنده کلمه که آمده از نزد خدا و مهتر قوم خود و منع کننده خود از مباشرت زنان و پیغمبری از شایستگان

قال رب انى يكون لى غلام وقد بلغنى الكبر وامراتى عاقر قال كذلك

گفت ای پروردگار من از کجا خواهد شد مرا پسری و حال آنکه دریافته مرا پیری و زن من نازاینده است گفت همچنین

الله يفعل ما يشاء قال رب اجعل لى اية قال ايتك الا تكلم الناس ثلثة

خدا می کند هرچه میخواهد گفت ای پروردگار من بگردان از برای من نشانه گفت نشانهٔ تو اینکه سخن نگویی با مردمان سه

ايام الا رمزا واذكر ربك كثيرا وسبح بالعشى والابكار

روز مگر باشارت و یاد کن پروردگار خود را بسیار و تسبیح گو در آخر روز و در بامداد

واذ قالت الملئكة يا مريم ان الله اصطفك وطهرك واصطفك على نساء

یاد کن چون گفتند فرشتگان ای مریم بدرستی که خدا برگزید ترا و پاکیزه کرد ترا و برگزید ترا بر زنان

العالمين يا مريم اقنتى لربك واسجدى واركعى مع الراكعين

عالمیان ای مریم فرمانبرداری کن پروردگار خود را و سجده کن و رکوع کن با رکوع کنندگان

ذلك من انباء الغيب نوحيه اليك وما كنت لديهم اذ يلقون

این خبر از خبرهای غیب است که وحی میفرستیم آن را بسوی تو و نبودی تو نزد ایشان آنگاه که می انداختند

اقلامهم ايهم يكفل مريم وما كنت لديهم اذ يختصمون

قلمهای کتابت خود را برای قرعه که کدام یک از ایشان کفالت مریم نماید و نبودی تو نزد ایشان آنگاه که نزاع میکردند در تربیت مریم

اذ قالت الملئكة يا مريم ان الله يبشرك بكلمة منه اسمه

یاد کن چون گفتند فرشتگان ای مریم بدرستی که خدا بشارت میدهد ترا بکلمه از نزد خود که نام او

المسيح عيسى ابن مريم وجيها فى الدنيا والاخرة ومن

مسیح عیسی بن مریم است در حالتی که با آبروست در دنیا و آخرت و از

المقربين ويكلم الناس فى المهد وكهلا ومن الصالحين

نزدیکان درگاه الهی است و سخن میگوید با مردمان در گهواره و در حالتی که دو موی شده و از شایستگان

قالت رب انى يكون لى ولد ولم يمسسنى بشر قال كذلك

گفت مریم ای پروردگار من از کجا خواهد بود مرا فرزندی و حال آنکه مباشرت نکرده با من مردی گفت همچنین

الله

اللّٰه يخلق ما يشآء اذا قضى امرا فانما يقول له كن

خدا می آفریند هرچه را خواهد هرگاه خواهد پیدا فرماید چیزی را پس جز این نیست که میگوید مر آنرا که بشو

فيكون ۝ ويعلمه الكتاب والحكمة والتورىة والانجيل

پس میباشد و حال آنکه می آموزد او را کتاب انجیل و حکم شریعت و توریه و انجیل

ورسولا الى بنى اسرآئيل انى قد جئتكم باية من ربكم انى اخلق

در حالتی که فرستاده شده بسوی فرزندان یعقوب که با آنکه بتحقیق که من آمده‌ام شما را با معجزه از نزد پروردگار شما آنکه می آفرینم

لكم من الطين كهيئة الطير فانفخ فيه فيكون طيرا باذن

برای شما از گل مانند صورت مرغ پس بدمم در آن نفسی پس می شود مرغی بامر

اللّٰه وابرئ الاكمه والابرص واحى الموتى باذن اللّٰه

خدا و شفا میدهم کور مادرزاد را و پیس را و زنده میکردانم مردگان را بفرمان خدا

وانبئكم بما تاكلون وما تدخرون فى بيوتكم ان فى ذلك لاية

و خبر میدهم شما را بانچه میخورید و بانچه ذخیره میکنید در خانهای خود بدرستیکه در اینها برای نشانه

ان كنتم مؤمنين ۝ ومصدقا لما بين يدى من التورىة ولاحل

اگر هستید گروندگان و آمده‌ام تا شما را باور دارنده آنچه در پیش من آمده بود از توریه و تا حلال گردانم

لكم بعض الذى حرم عليكم وجئتكم باية من ربكم فاتقوا اللّٰه

برای شما پاره از آنچه که حرام شده بود بر شما و آمده ام شما را با معجزه از پروردگار شما پس بترسید از خدا

واطيعون ۝ ان اللّٰه ربى وربكم فاعبدوه هذا صراط مستقيم

و فرمان برید مرا بدرستی که خدا پروردگار من و پروردگار شماست پس پرستید او را این راه راست است

فلما احس عيسى منهم الكفر قال من انصارى الى

پس چون دریافت عیسی از ایشان کفر را گفت کیانند یاری کننده گان من که التجا برند بسوی

اللّٰه قال الحواريون نحن انصار اللّٰه امنا باللّٰه و

خدا گفتند حواریون که مائیم یاری دهندگان دین خدا ایمان آوردیم بخدا و

حزب

اشْهَدْ بِاَنَّا مُسْلِمُونَ ۝ رَبَّنَا اٰمَنَّا بِمَا اَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا

گواه باش بانکه ما مسلمانانیم ای پروردگار ما ایمان آوردیم بانچه فرو فرستادی و پیروی نمودیم

الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ۝ وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللّٰهُ

پیغمبر را پس بنویس ما را با گواه دهندگان و مکر کردند و جزای مکر ایشان داد خدا

وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ۝ اِذْ قَالَ اللّٰهُ يَا عِيسٰى اِنِّي مُتَوَفِّيكَ

و خدا بهترین مکر کنندگان است یاد کن وقتی گفت خدا ای عیسی بدرستی که من فرا گیرنده توام از زمین

وَرَافِعُكَ اِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ

و بردارنده توام بسوی خود و پاک کننده توام از صحبت آنان که کافر شدند و گرداننده ام آنان که پیروی کردند ترا

فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ثُمَّ اِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ

برتر از آنان که کافر شدند تا روز رستاخیز پس بسوی منست بازگشت شما

فَاَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۝ فَاَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا

پس حکم خواهم کرد میان شما در آنچه هستید که در آن خلاف میکنید پس اما آنان که کافر شدند

فَاُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

پس عذاب میکنم ایشان را عذاب سختی در دنیا و آخرت و نیست ایشان را هیچ مددکار

وَاَمَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ اُجُورَهُمْ

و اما آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته پس تمام میدهد بایشان مزدهای ایشان را

وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ۝ ذٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْاٰيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ

و خدا دوست نمیدارد ستمکاران را این قصه میخوانیم آنرا بر تو در حالتی که از علامتهاست و یاد دهنده

اِنَّ مَثَلَ عِيسٰى عِنْدَ اللّٰهِ كَمَثَلِ اٰدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

بدرستی که داستان عیسی نزد خدا مانند داستان آدم است که آفرید او را از خاک پس گفت او را باش پس شد

اَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ۝ فَمَنْ حَاجَّكَ

آنچه گفته شد راست است از نزد پروردگار تو پس مباش از شک آرندگان پس هر که خصومت کند با تو

فيه من بعد ما جاءك من العلم فقل تعالوا ندع ابناءنا و

در باب عيسى بعد از آنچه آمد ترا از دانش پس بگو بيائيد تا بخوانيم ما پسران خود را و شما

ابناءكم ونساءنا ونساءكم وانفسنا وانفسكم ثم نبتهل فنجعل

پسران خود را و ما زنان خود را و شما زنان خود را و نفسهاى خود را و شما نفسهاى خود را پس زارى نمائيم پس گردانيم

لعنت الله على الكاذبين ان هذا لهو القصص الحق وما من اله

لعنت خدا را بر دروغ گويان بدرستى كه اينها كه گذشت هرآينه قصه راست است و نيست هيچ معبودى

الا الله وان الله لهو العزيز الحكيم فان تولوا فان الله عليم

جز خدا و بدرستى كه خدا هرآينه اوست غالب درست كردار پس اگر روگردان شوند پس بدرستى كه خدا داناى

بالمفسدين قل يا اهل الكتاب تعالوا الى كلمة

فساد مفسدين است بگو اى اهل كتاب بيائيد بسوى سخنى كه

سواء بيننا وبينكم الا نعبد الا الله ولا نشرك

يكسان است ميان ما و ميان شما اينكه نپرستيم جز خدا را و شريك نداريم

به شيئا ولا يتخذ بعضنا بعضا اربابا من دون

باو چيزى و فرا نگيرد بعضى از ما بعضى ديگر را خدايان بجز خدا

الله فان تولوا فقولوا اشهدوا بانا مسلمون يا اهل الكتاب

خدا پس اگر روگردان شوند پس بگوييد گواه باشيد باينكه ما مسلمانانيم اى اهل كتاب

لم تحاجون في ابراهيم وما انزلت التورىة والانجيل الا من بعده

چرا مخاصمه ميكنيد باهم در باب ابرهيم و حال آنكه فرو فرستاده نشده توريه و انجيل مگر بعد از او

افلا تعقلون ها انتم هؤلاء حاججتم فيما لكم به علم فلم تحاجون

آيا پس نمى‌فهميد آگاه باشيد شما اى گروه مخاصمه ميكنيد در چيزى كه شما را بآن علم داشتى است پس چرا مخاصمه ميكنيد

فيما ليس لكم به علم والله يعلم وانتم لا تعلمون ما كان ابراهيم

در چيزى كه نيست شما را بآن دانش و خدا ميداند و شما نميدانيد نبوده هرگز ابرهيم

يهوديا ولا نصرانيا ولكن كان حنيفا مسلما وما كان من

جهود و نه ترسا و لیکن بود مایل از دین باطل مسلمان و نبود از

المشركين ان اولى الناس بابراهيم للذين اتبعوه وهذا النبي و

شرک آورندگان هر آینه سزاوارترین مردمان با ابراهیم هر آینه آنان بودند که پیروی کردند او را و این پیغمبر

الذين امنوا والله ولي المؤمنين ودت طائفة من اهل الكتاب

آنان که ایمان آوردند و خدا یاور گروندگان است دوست دارند گروهی از یهود

لو يضلونكم وما يضلون الا انفسهم وما يشعرون يا اهل

گمراه نمودن شما را و گمراه نمی کنند ایشان مگر نفسهای خود را و نمی دانند ای اهل

الكتاب لم تكفرون بايات الله وانتم تشهدون يا اهل

کتاب چرا کافر می شوید بآیتهای الهی و حال آنکه گواهید بر آنها

الكتاب لم تلبسون الحق بالباطل وتكتمون الحق وانتم تعلمون وقالت طائفة من اهل

چرا می پوشانید حق را به باطل و پنهان می دارید راستی را و حال آنکه می دانید و گفتند گروهی

الكتاب امنوا بالذي انزل على الذين امنوا وجه النهار واكفروا اخره

کتاب ایمان آورید بآنچه فرستاده شده بر آنان که ایمان آوردند در اول روز و کافر شوید در آخرش

لعلهم يرجعون ولا تؤمنوا الا لمن تبع دينكم قل ان الهدى هدى

شاید مومنان برگردند و باور مدارید مگر آنکه پیروی کرد دین شما را بگو که هدایت هدایت

الله ان يؤتى احد مثل ما اوتيتم او يحاجوكم عند ربكم قل ان

خداست

الفضل بيد الله يؤتيه من يشاء والله واسع عليم

فضل بدست خداست میدهد آن را بهر که خواهد و خدا بسیار رحمت داننده است

يختص برحمته من يشاء والله ذو الفضل العظيم ومن اهل الكتاب

خاص میکند برحمت خود هر کس را خواهد و خدا خداوند فضل بزرگ است و از اهل کتاب

يُؤَدِّهِ
مَنْ إِنْ تَأْمَنْهُ بِقِنْطَارٍ يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنْهُ بِدِينَارٍ لَا
کسی است که اگر امین سازی او را بمال بسیار ادا نماید آنرا بسوی تو و بعضی ایشان کسی است که اگر امین سازی او را بیک دینار ادا نکند
مِيِّينَ سَبِيلٌ
إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُ
بسوی تو مگر آنکه بوده باشی همیشه بر سر او ایستاده بر سر او این حیث بسبب آنست که میگویند نیست بر ما خیانت اهل ای حوحر
وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۞ بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ
و میگویند بر خدا دروغ را و حال آنکه ایشان میدانند که دروغ است آری کسی که وفا کند بعهد خود
اللَّهِ
وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۞ إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ ا
و پرهیز از حرام پس بدرستی که خدا دوست میدارد پرهیزگاران را بدرستی که آنان که میفروشند پیمان خدا
وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ
و سوگندهای خود را بهای اندک آن گروه بهره نیست ایشان را در آخرت و سخن نگوید
اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَا
خدا و نه نظر رحمت بایشان کند در روز قیامت و نه پاک گرداند ایشان را و ایشان راست
بٌ أَلِيمٌ
وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوُونَ أَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَا
و بدرستی که پاره از ایشان گروهی که میگردانند زبانهای خود را بتوریت تا آنکه شما گمان کنید که آن از توریت است
عِنْدِ اللَّهِ
بِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ
و حال آنکه نیست آن از توریة و میگویند که آن از نزد خدا است و حال آنکه نیست
يُؤْتِيَهُ اللَّهُ
وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۞ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْ
و میگویند بر خدا دروغ را و حال آنکه ایشان میدانند که دروغ است نیست هیچ آدمی را که بدهد او را خدا
لِي
الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا
کتاب و علم شریعت و پیغمبری پس بگوید مردمان را که باشید بندگان من
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَٰكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ
بغیر از خدا و لیکن میگوید که باشید بسیار دانایان بانچه هستید که می آموزید آن را

الكتاب وبما كنتم تدرسون ۝ ولا يأمركم أن تتخذوا
انجیل و بانچه هستید شما که میخوانید آنرا و نفرماید شما را که فرا گیرید
الملائكة والنبيين أربابا أيأمركم بالكفر بعد
فرشتگان و پیغمبران را پروردگاران آیا امر میکند شما را بکفر بعد از
إذ أنتم مسلمون ۝ وإذ أخذ الله ميثاق النبيين لما
آنکه باشید شما مسلمانان و یاد کن وقتی را که فرا گرفت خدا پیمان از پیغمبران که هر گاه
آتيتكم من كتاب وحكمة ثم جاءكم رسول مصدق لما
بدهیم شما را از کتاب و علم شریعت پس بیاید شما را پیغمبری تصدیق کننده آنکه
معكم لتؤمنن به ولتنصرنه قال أأقررتم وأخذتم
با شما است البته باید ایمان آرید باو و هر آینه یاری او نمائید گفت خدا آیا اعتراف نمودید و فرا گرفتید
على ذلكم إصري قالوا أقررنا قال فاشهدوا وأنا
برین عهد پیمان مرا گفتند پیغمبران اعتراف نمودیم گفت خدا پس گواه باشید و من
معكم من الشاهدين ۝ فمن تولى بعد ذلك فأولئك هم
با شما از گواهانم بر امت شما پس هر که روی گرداند بعد ازین پس آن گروه ایشانند
الفاسقون ۝ أفغير دين الله يبغون وله أسلم من في
نافرمانبرداران آیا پس غیر دین خدا را میطلبند و حال آنکه او را فرمانبردار است هر که در
السماوات والأرض طوعا وكرها وإليه يرجعون ۝ قل
آسمانها و زمین است خواهی نخواهی و بسوی او بازگشت خواهند نمود بگو ای محمد
آمنا بالله وما أنزل علينا وما أنزل على إبراهيم وإسماعيل و
که ایمان آوردیم بخدا و بانچه فرستاده شده بر ما و بانچه فرستاده شده بر ابراهیم و اسمعیل
إسحق ويعقوب والأسباط وما أوتي موسى وعيسى و
و اسحق و یعقوب و فرزندان یعقوب و آنچه داده شد موسی و عیسی

النبيون

النبيون من ربهم لا نفرق بين احد منهم ونحن
پیغمبران از پروردگار ایشان جدا نمی‌کنیم میان هیچ یکی از ایشان و ما
له مسلمون ۝ ومن يبتغ غير الاسلام دينا فلن يقبل منه وهو في
او را گردن نهندگانیم و کسی که طلبد غیر اسلام ملتی را پس هرگز پذیرفته نشود از او و او در
الآخرة من الخاسرين ۝ كيف يهدي الله قوما كفروا
آخرت از زیانکاران است چگونه هدایت دهد خدا گروهی را که کافر شدند
بعد ايمانهم وشهدوا ان الرسول حق وجاءهم البينات والله
بعد از گرویدن ایشان و گواهی داده‌اند که پیغمبر یعنی محمد حق است و آمد ایشان را معجزات روشن و خدا
لا يهدي القوم الظالمين ۝ اولئك جزاؤهم ان عليهم
هدایت نکند گروه ستمکاران را آن گروه سزای ایشان آنست که بر ایشان
لعنة الله والملائكة والناس اجمعين خالدين فيها
نفرین خدا و فرشتگان و نفرین آدمیان همگی جاویدند در آن عقوبت
لا يخفف عنهم العذاب ولا هم ينظرون ۝ الا الذين تابوا من
سبک کرده نشود از ایشان عذاب و نه ایشان مهلت داده شوند مگر آنان که توبه کردند از
بعد ذلك واصلحوا فان الله غفور رحيم ۝ ان
بعد آن و اصلاح ورزیدند کار خود را پس بدرستی که خدا آمرزنده مهربان است بدرستی
الذين كفروا بعد ايمانهم ثم ازدادوا كفرا
که آنان که کافر شدند بعد از گرویدن ایشان پس افزودند در کفر خود را
لن تقبل توبتهم واولئك هم الضالون ۝ ان
هرگز پذیرفته نشود توبه ایشان و آن گروه ایشانند گمراهان بدرستی
الذين كفروا وماتوا وهم كفار فلن يقبل من احدهم
که آنان که کافر شدند و مردند و حال آنکه ایشان کافران بودند پس پذیرفته نشود از هیچ یک ایشان

مِلْءُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوِ افْتَدَىٰ بِهِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

به اندازه پری زمین از طلا و اگرچه فدیه دهند آنرا ایشان گروه مر ایشانرا عذاب دردناکست

وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّىٰ تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ

و نیست ایشانرا هیچ یاری دهنده هرگز نرسید بکمال نیکوئی تا آنکه نفقه کنید از آنچه دوست میدارید

وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلًّا لِبَنِي

و آنچه نفقه می کنید از هرچه باشد پس بدرستی که خدا بآن داناست همه خورشها بود حلال برای فرزندان

إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ عَلَىٰ نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَاةُ

یعقوب مگر آنچه حرام کرده بود یعقوب بر نفس خود پیش از فرو فرستادن توریه

قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَاةِ فَاتْلُوهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ فَمَنِ افْتَرَىٰ

بگو پس بیارید توریه را پس بخوانید آنرا اگر هستید راستگویان پس کسیکه افترا بندد

عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

بر خدا دروغ را بعد از آنکه دانست توریه را پس آن گروه ایشانند ستمکاران

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

بگو راست گفت خدا پس پیروی کنید کیش ابراهیم را در حالتی که گردیده است از باطل و نبود ابراهیم از مشرکان

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا

بدرستی که اول خانه که بنا شد از برای مردمان آن خانه ایست که در مکه است در حالتی که بابرکت است

وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا

و راهنما مر عالمیان را در او هست معجزهای روشن جای ایستادن ابراهیم است و هر که در آید در او باشد ایمن

وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَ

و مر خدای راست بر مردمان طواف خانه هر که تواند بسوی خانه راهی

مَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ

و هر که ترک حج کند پس بدرستی که خدای بی نیاز است از عالمیان بگو ای اهل کتاب چرا کافر میشوید

بآيات

بآيات الله والله شهيد على ما تعملون قل يا أهل

بآیتهای خدا و خدا گواهست بر آنچه می‌کنید بگو ای اهل

الكتاب لم تصدون عن سبيل الله من آمن تبغونها عوجا

کتاب چرا باز میدارید مردمان را از راه خدا هر که ایمان آورده میجویید برای راه کجی

وأنتم شهداء وما الله بغافل عما تعملون

و شما گواهانید براستی راه و نیست خدا بیخبر از آنچه می‌کنید

يا أيها الذين آمنوا إن تطيعوا فريقا من الذين أوتوا الكتاب

ای آنان که گرویده اید اگر فرمان برید گروهی از آنان را که داده شده اند کتاب برد

يردوكم بعد إيمانكم كافرين وكيف تكفرون

بر میگردانند شما را پس از ایمان آوردن شما کافر گردانند و چگونه کافر میشوید

وأنتم تتلى عليكم آيات الله وفيكم رسوله ومن

و حال آنکه شما خوانده میشود بر شما آیتهای قرآن خدا و درمیان شماست پیغمبر او و کسی که

يعتصم بالله فقد هدي إلى صراط مستقيم

چنگ درزند بدین خدا پس بحقیقت که راه نموده شده بسوی راه راست

يا أيها الذين آمنوا اتقوا الله حق تقاته ولا تموتن إلا

ای آنان که ایمان آورده اند پرهیزید از خدا چنانکه سزاوار پرهیزست و نمیرید مگر

وأنتم مسلمون واعتصموا بحبل الله جميعا ولا تفرقوا

آنکه شما مسلمان باشید و چنگ درزنید بحبل محکم الهی همه و متفرق مشوید

واذكروا نعمت الله عليكم إذ كنتم أعداء فألف

و یاد کنید نعمت خدا را بر شما هنگامی که بودید دشمنان پس الفت داد

بين قلوبكم فأصبحتم بنعمته إخوانا وكنتم على شفا حفرة من

میان دلهای شما پس گردیدید بنعمت خدا برادران یکدیگر و بودید بر لب ... از

النار فانقذكم منها كذلك يبين الله لكم

دوزخ پس نجات داد شما را از دوزخ همچنین بیان می کند خدا برای شما

آياته لعلكم تهتدون ۞ ولتكن منكم امة يدعون

نشانهای قدرت خود را تا شاید شما راه راست یابید و باید که باشند از شما گروهی که خوانند مردم را

الى الخير ويأمرون بالمعروف وينهون عن المنكر

به نیکیها و امر فرمایند به نیکوئی و نهی فرمایند از بدی

واولئك هم المفلحون ۞ ولا تكونوا كالذين تفرقوا واختلفوا من

و این گروه ایشانند رستگاران ط و مباشید همانند آنان که پراکنده شدند و اختلاف نمودند

بعد ما جاءهم البينات واولئك لهم عذاب عظيم ۞ يوم تبيض

بعد از آنکه آمده بود ایشان را معجزهای روشن و ایشان راست عذاب بزرگ روزی که سفید شود

وجوه وتسود وجوه فاما الذين اسودت

رویهای جمعی و سیاه گردد رویهای جمعی پس اما آنان که سیاه شده رویهای ایشان گفته شود

وجوههم اكفرتم بعد ايمانكم فذوقوا العذاب بما كنتم تكفرون ۞

بعد از ایمان آوردن شما پس بچشید عذاب را بسبب آنچه بودید که کافر شدید

واما الذين ابيضت وجوههم ففي رحمة

و اما آنان که نورانی باشد رویهای ایشان پس در سایه رحمت

الله هم فيها خالدون ۞ تلك آيات الله نتلوها عليك بالحق وما

الهی باشند ایشان در رحمت جاویدان این آیتهای خداست میخوانیم آنها را بر تو براستی

الله يريد ظلما للعالمين ۞ ولله ما في السموات وما في الارض والى

نمیخواهد خدا آنکه خواهد ستمی برای عالمیان و مر خدا راست آنکه در آسمانها و آنکه در زمین است و بسوی

الله ترجع الامور ۞ كنتم خير امة اخرجت للناس تأمرون

خدا بازگشت میکنند همه چیز بودید شما بهترین امتی که بیرون آورده شده اند از تمام عالم برای هدایت مردم امر میکنید

بالمعروف

بالمعروف وتنهون عن المنكر وتؤمنون بالله ولو آمن

بکار نیک و نهی میفرمایید مردمان را از بد و میگروید بخدا و اگر گروند

أهل الكتاب لكان خيرا لهم منهم المؤمنون وأكثرهم

اهل کتاب از یهود و نصاری هر آینه بهتر است برای ایشان بعضی ایشان گروندگانند و بیشتر ایشان

الفاسقون لن يضروكم إلا أذى وإن يقاتلوكم يولوكم

فاسقانند هیچ ضرری نتوانند رسانید مگر اندک آزاری و اگر کارزار کنند با شما میگردانند

الأدبار ثم لا ينصرون ضربت عليهم الذلة أين ما ثقفوا إلا

پشتهای خود را پس یاری داده نشوند زده شده است بر ایشان ذلت و خواری هر کجا یافته شوند مگر

بحبل من الله وحبل من الناس وباءو بغضب

بعهدی از جانب خدا و عهدی از مومنان و باز گردیدند بسوی خشمی

من الله وضربت عليهم المسكنة ذلك

از خدا و زده شد بر ایشان درویشی و تنگدستی این بسبب آنست

بأنهم كانوا يكفرون بآيات الله ويقتلون

که ایشان بودند که کفر میورزیدند بآیتهای خدا و میکشتند

الأنبياء بغير حق ذلك بما عصوا وكانوا يعتدون ليسوا سواء من

پیغمبران را بناحق این بسبب آنست که عصیان ورزیدند و بودند که از حد تجاوز مینمودند نیستند یکسان

أهل الكتاب أمة قائمة يتلون آيات الله آناء

از اهل کتاب گروهیست ثابت قدم در اسلام میخوانند آیتهای کتاب خدا را در ساعتهای

الليل وهم يسجدون يؤمنون بالله واليوم الآخر ويأمرون

شب و حال آنکه ایشان سجده میکنند میگروند بخدا و روز بازپسین و میفرمایند

بالمعروف وينهون عن المنكر ويسارعون في الخيرات

به نیکویی و منع مینمایند از بدی و میشتابند در نیکیها

وَأُولَٰئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ۞ وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَ

اللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ۞ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا

أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۞

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَٰذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ

أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا

ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَٰكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا

مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ

أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ۞ هَا أَنْتُمْ

أُولَاءِ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ

وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ مِنَ

الغيظ

لغيظ قل موتوا بغيظكم ان الله عليم بذات الصدور

از جهت خشم بگوی بمیرید بخشم خود بدرستی که خدا داناست بآن کینهای سینهای شما

ان تمسسكم حسنة تسؤهم وان تصبكم سيئة يفرحوا بها و

اگر برسد شما را حسنه از نصرت و غنیمت … و اگر برسد شما را بلایی خوشحال شوند بآن

ان تصبروا وتتقوا لا يضركم كيدهم شيئا ان الله بما يعملون محيط و

اگر صبر کنید و پرهیز کنید ضرر نرساند شما را مکر و حیله ایشان هیچ ضرری بدرستی که خدا بآنچه میکنند فرا رسنده است

اذ غدوت من اهلك تبوئ المؤمنين مقاعد للقتال و

یاد کن چون بامداد بیرون آمدی از خانه خود جای میدادی مؤمنان را جاهای ایستادن برای کارزار

الله سميع عليم اذ همت طائفتان منكم ان تفشلا

خدا شنوای داناست آنگاه که قصد کردند دو گروه از شما که از بددلی برگردند

والله وليهما وعلى الله فليتوكل المؤمنون ولقد نصركم

و خدا یاور آن دو گروه بود و بر خدا پس باید که توکل کنند مؤمنان و هر آینه نصرت داد شما را

الله ببدر وانتم اذلة فاتقوا الله لعلكم تشكرون اذ تقول للمؤمنين

خدا در بدر و حال که شما خوار بودید …

الن يكفيكم ان يمدكم ربكم بثلثة الاف من الملئكة منزلين بلى

آیا کفایت نمیکند شما را اینکه مدد کند شما را پروردگار شما به سه هزار از فرشتگان فرود آمده

ان تصبروا وتتقوا ويأتوكم من فورهم هذا يمددكم ربكم بخمسة

کافی است اگر صبر کنید و پرهیز کنید و بیایند دشمنان شما در همین ساعت مدد خواهد کرد شما را پروردگار شما به پنج

الاف من الملائكة مسومين وما جعله الله

هزار از فرشتگان همه با علامت و نشانه و نگردانید این مدد را خدا

الا بشرى لكم ولتطمئن قلوبكم به وما النصر

مگر که بشارت شما بغلبه بر دشمنان و تا آرام گیرد دلهای شما بآن و نیست یاوری

إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝ لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِنَ

مگر از نزد خدای غالب درست کردار تا که ببرد و نیست گرداند گروهی از

الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ ۝ لَيْسَ لَكَ

آنان که کافر شدند یا نگونسار کند ایشان را پس برگردند نومید در حالتی که ناامید باشند نیست مر ترا

مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ۝

از این امر در باب ایشان چیزی یا بپذیرد توبه ایشان اگر توبه کنند یا عذاب کند ایشان را ... پس بدرستی که ایشان ستمکارانند

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ

و مال خداست آنچه در آسمانها است و آنچه در زمین است بیامرزد هر کرا که میخواهد

وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

و عذاب میکند هر که را میخواهد و خدا آمرزگار است مهربان ای آنان که گرویده اند

لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُضَاعَفَةً وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝

مخورید سود سود بر سود چند برابر را و بترسید از خدا تا شاید شما رستگار شوید

وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ۝ وَأَطِيعُوا اللَّهَ

و بپرهیزید از آتشی که آماده شده برای کافران و فرمان برید خدا را

وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝ وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ

و پیغمبر را تا شاید شما رحم کرده شوید و بشتابید بگردید که بشود آمرزش از

مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ۝

از جانب پروردگار شما و بسوی بهشتی که پهنای آن مانند پهنای آسمانها و زمین است آماده شده برای پرهیزگاران

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاظِمِينَ

آنان که صدقه می کنند در حالت آسانی و در حالت سختی و آماده بهشت برای فرو خورندگان

الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۝

خشم و درگذرندگان از تقصیر مردم و خدا دوست میدارد نیکوکاران را

حزب

والذين

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا

و آنان که هرگاه بکنند کار زشت را یا ستم نمایند بر خود یاد کنند عقوبت

اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا

خدا را پس طلب آمرزش نمایند مر گناهان خود را و کیست که بیامرزد گناهان را بجز

اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝ أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُم

خدا و محکم نایستند بر آنچه کنند از گناهان و حال آنکه ایشان میدانند زشتی کردار خود را آن گروه مزد ایشان

مَّغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا

آمرزشی است از نزد پروردگار ایشان و بوستانهایی که روان است از زیر درختان آنها

الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ۝ قَدْ خَلَتْ مِن

نهرها جاوید در آن بوستانها و نیکو است مزد کارکنان را بتحقیق گذشته است

قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

پیش از شما واقعات پس گردید در روی زمین پس بنگرید چگونه بوده انجام کار

الْمُكَذِّبِينَ ۝ هَٰذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَ

تکذیب کنندگان پیغمبران آنچه گذشته از واقعها و بیان است روشن برای مردمان و راه نمودنی است و

مَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ۝ وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنتُمُ

پندی برای پرهیزکاران و سست مشوید در جهاد و غمگین مگردید و شما

الْأَعْلَوْنَ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ۝ إِن يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ

برترید از کافران اگر هستید گروندگان اگر برسد بشما خستگی پس بتحقیق رسید

الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ

در جنگ بدر گروه کافران را خستگی مثل آن و این روزهای کارزار دست بدست میگردانیم میان مردمان

وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنكُمْ شُهَدَاءَ

و تا آنکه جدا سازد خدا آنان را که گرویده اند و فرا گیرد از شما شهیدان

وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ۝ وَلِيُمَحِّصَ اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا

و خدا دوست نمیدارد ستمکاران را و تا خالص گرداند خدا آنانی را که گرویده اند

وَيَمْحَقَ الْكَافِرِينَ ۝ اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ

و تباه گرداند کافران را آیا گمان میبرید که درخواهید آمد در بهشت و حال آنکه خدا نکرده باشد

اللّٰهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ۝

خدا آنانی را که جهاد کرده اند از شما و از غیر آن خلاص کرده باشد شکیبایان

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَاَيْتُمُوهُ وَ

و بتحقیق که بودید که آرزو میکردید مرگ یعنی شهادت را پیش از آنکه برخورید بآن پس بتحقیق که دیدید مرگ را

اَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ۝ وَمَا مُحَمَّدٌ اِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ

حال آنکه شما می نگرید ستمکاران را و نیست محمد صلی الله علیه و آله مگر پیغمبری بتحقیق گذشته اند

قَبْلِهِ الرُّسُلُ اَفَاِنْ مَاتَ اَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلٰى

پیش از وی پیغمبران پس آیا اگر بمیرد یا کشته شود بیرون خواهید رفت از دین

اَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلٰى عَقِبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللّٰهَ شَيْئًا

پس پس و کسی که بیرون رود از دین پس پس ضرر نرساند بخدا هیچ چیز

وَسَيَجْزِي اللّٰهُ الشَّاكِرِينَ ۝ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ اَنْ تَمُوتَ

و زود باشد که مزد دهد خدا شکرگزاران را و نیست هیچ نفسی را آنکه بمیرد

اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ كِتَابًا مُؤَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا

مگر بفرمان خدا نوشته مرگ از وقتی معین و کسی که خواهد مزد دنیا میدهیم او را

وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْاٰخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ ۝

و کسیکه خواهد مزد آخرت میدهیم مزد او را و زود باشد که مزد دهیم شکرگذاران را

وَكَاَيِّنْ مِنْ نَبِيٍّ قَاتَلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا اَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ

و بسا از پیغمبری که کارزار کردند با او گروهی انبوه پس سست نشدند برای آنچه رسید در راه

اللهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ

خدا و ناتوان نشدند و فروتنی دشمنان ننمودند و خدا دوست میدارد شکیبایان را و نبود گفتار ایشان

إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ

مگر اینکه گفتند ای پروردگار ما بیامرز برای ما گناهان ما را و از حد درگذشتن ما را در کار خود و ثابت گردان

أَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ فَآتَاهُمُ اللهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا

قدمهای ما را و یاری ده ما را بر گروه کافران پس داد ایشان را خدا مزد دنیا

وَحُسْنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ وَاللهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تُطِيعُوا

و نیکویی مزد آخرت و خدا دوست میدارد نیکوکاران را ای آنان که گرویدند اگر فرمان برید

الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ

آنان را که کافر شده اند برمیگردانند شما را از دنبال پس برگردید زیانکاران

بَلِ اللهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ

بلکه خدا یار و مددکار شماست و او بهترین مددکاران است زود باشد که بیندازیم در دلهای

الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا

آنان که کافر شده اند ترس را بسبب شریک گردانیدن ایشان با خدا چیزی را که نفرستاده است حجتی و

وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَبِئْسَ مَثْوَى الظَّالِمِينَ وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللهُ وَعْدَهُ

و آرامگاه ایشان آتش دوزخ است و بد جایی است جای اقامت ستمکاران و بتحقیق راست کرد برای شما خدا وعده

إِذْ تَحُسُّونَهُمْ بِإِذْنِهِ حَتَّى إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ فِي

وقتی که میکشتید مشرکان را بفرمان او تا آنگاه که بددل شدید و با هم نزاع کردید در

الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا أَرَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ

امر حرب و عصیان ورزیدید بعد از آنکه نموده بود بشما آنچه دوست میداشتید بعضی از شما میخواهند

الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ

میخواهند دنیا را و بعضی از شما که میخواهند آخرت را پس بازداشت شما را از کشتن ایشان

لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى

تا بیازماید شما را . و بتحقیق که عفو کرد از شما و خدا خداوند فضل است بر

الْمُؤْمِنِينَ ۝ إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلْوُونَ عَلَى أَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي

مومنان . عفو کرد از شما چون میگریختید از معرکه و رو برنمیگردانیدید به هیچکس و پیغمبر میخواند شما را در

أُخْرَاكُمْ فَأَثَابَكُمْ غَمًّا بِغَمٍّ لِكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا

گروه دیگر شما که در عقب بود پس سزای شما داد غمی بر روی غمی پس عفو کرد از شما تا آنکه اندوه مخورید بر آنچه فوت شده از شما و نه

أَصَابَكُمْ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ

بر آنچه رسیده بشما و خدا آگاه است بآنچه می کنید ۝ پس فرستاد بر شما بعد از

الْغَمِّ أَمَنَةً نُعَاسًا يَغْشَى طَائِفَةً مِنْكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ

غم ایمنی و آسایش و خواب سبکی را که فرو گرفت گروهی از شما و گروه دیگر را غم و هم افکنده بود ایشان را

أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ

نفسهای ایشان گمان میبردند بخدا بی حق گمان اهل جاهلیت میگفتند آیا هست ما را از

الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي

کار ظفر هیچ نصیبی بگو ای محمد بدرستی که کارها همه مر خدا راست نهان میکنند در

أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ

نفسهای خود چیزی را که آشکارا نمیکنند برای تو میگویند اگر میبودی ما را از

الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هَاهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ

فتح و ظفر بهره کشته نمی شدیم اینجا بگو اگر میبودید در خانهای خود هر آینه بیرون آمدندی

الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَ

از میان شما آنان که نوشته شده کشتن بر ایشان بسوی کشتنگاه خود و

لِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ

تا آنکه بیازماید خدا آنچه را که در سینهای شماست و تا آنکه امتحان کند آنچه را که در دلهای شماست

والله

وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنكُمْ يَوْمَ الْتَقَى

خدا داناست بر آنچه در سینههای شماست بدرستی که آنان پشت گردند از شما از آن روز که روی

الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا

که بهم رسیدند دو گروه مسلمانان و مشرکان غیر این نیست که لغزانید ایشان را دیو رجیم ببعضی از آنچه کسب کرده اند و هر آینه عفو کرده

اللّٰهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

خدا از ایشان بدرستی که خدا آمرزگار بردبار است ای آنان که ایمان آورده

لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي

مباشید همانند آنان که کافر شدند و گفتند در حق برادران خود هرگاه رفتند آن

الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًّى لَّوْ كَانُوا عِندَنَا مَا مَاتُوا

برادران بسفری در زمین یا بودند جهاد کنندگان اگر بودندی نزد ما نمیمردندی

وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللّٰهُ ذَٰلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَ

و نه کشته میشدند تا گرداند خدا آن گفت را حسرتی در دلهای آنان و

اللّٰهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ وَ

خدا زنده میکند و میمیراند و خدا بآنچه میکنید آگاه است و

لَئِن قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ أَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِّنَ

اگر کشته شوید در راه خدا یا بمیرید هر آینه آمرزشی است عظیم از نزد

اللّٰهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ۝ وَلَئِن مُّتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى

خدا و بخششی بهتر از آنچه جمع میآورند و البته اگر بمیرید یا کشته شوید هر آینه بسوی

اللّٰهِ تُحْشَرُونَ ۝ فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ لِنتَ لَهُمْ

رحمت خدا را بخشش کرده پس بسبب بخشایشی که بتو رسید از نزد خدا نرم دل شدی برای ایشان

وَلَوْ كُنتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ

و اگر میبودی تو تندخوی سخت دل هر آینه پراکنده میشدند از گرد اگرد تو پس درگذر

عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ
از تقصیرات ایشان و آمرزش خواه برای ایشان و مشورت کن با ایشان در کار جهاد پس چون عزم جزم کردی پس اعتماد کن
عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ۞ إِنْ يَنْصُرْكُمُ
بر خدا هر آینه خدا دوست میدارد توکل کنندگان را اگر یاری کند شما را
اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا
خدا پس نباشد هیچ غلبه کننده مر شما را و اگر خوار گذارد شما را پس کیست آن
الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
که مدد کند شما را پس از خذلان او و بر خدا پس باید اعتماد نمایند
الْمُؤْمِنُونَ ۞ وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ
گروندگان و نسزد هیچ پیغمبری را که خیانت کند و هر که خیانت کند بیاید بآنچه خیانت کرد
يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۞
در روز رستخیز پس تمام جزا داده شود هر شخصی جزای آنچه کسب نموده و ایشان ستم کرده نشوند
أَفَمَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِنَ
آیا پس کسی که پیروی کرد خوشنودی خدا را مانند کسی است که بازگردد بخشمی از نزد
اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۞ هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ
خدا و جایگاه او دوزخ است و بد جای بازگشتی است درجه دارای پیروان خشنودی الهی [illegible] نزد
اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ۞ لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ
خدا و خدا بیناست بآنچه می کنند هر آینه بتحقیق منت نهاده خدا
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ يَتْلُوا
بر مومنان آنگاه که برانگیخت در میان ایشان پیغمبری عظیم الشان از جنس ایشان میخواند
عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَ
بر ایشان آیتهای کتاب او را و پاکیزه میسازد ایشان را و می آموزد ایشان قرآن و علم شریعت و

الجزو نصف

إن كانوا من قبل لفي ضلال مبين ۝ أولما أصابتكم
برستی که بودند پیش ازین در گمراهی هویدا آیا و چون رسید بشما در روز احد
مصيبة قد أصبتم مثليها قلتم أنى هذا قل هو من عند
از مرکان بلایی که بتحقیق رسیده بود برابران گفتید از کجا این بلا رسید بگو ای محمد آن از نزد
أنفسكم إن الله على كل شيء قدير ۝ و
نفسهای شماست برستی که خدا بر همه چیزی تواناست
ما أصابكم يوم التقى الجمعان فبإذن الله و
آنچه رسید بشما در روزی که بهم رسیدند آن دو گروه در احد پس بفرمان خدا بود
ليعلم المؤمنين ۝ وليعلم الذين نافقوا وقيل لهم تعالوا قاتلوا في سبيل الله
تا شناسد مومنان را تا بدانند آنان که دو روی بودند و گفته شد ایشان را که بیایید کارزار کنید در راه خدا
أو ادفعوا قالوا لو نعلم قتالا لاتبعناكم هم
یا دفع کنید دشمن را از خود گفتند اگر میدانستیم کارزار را هر آینه پیروی میکردیم شما را ایشان
للكفر يومئذ أقرب منهم للإيمان يقولون بأفواههم
بکفر در آن روز نزدیک ترند از ایشان بایمان میگویند بدهنهای خود
ما ليس في قلوبهم والله أعلم بما يكتمون ۝
آنچه نیست در دلهای ایشان و خدا داناتر است بآنچه نهان میدارند
الذين قالوا لإخوانهم وقعدوا لو أطاعونا
آنان که گفتند در حق برادران خود و حال آنکه خود نشسته بودند اگر فرمان بردندی ما را
ما قتلوا قل فادرءوا عن أنفسكم الموت
کشته نشدندی بگو ای محمد پس دفع کنید از نفسهای خود مرگ را
إن كنتم صادقين ۝ ولا تحسبن الذين قتلوا
اگر هستید راست گویان و مپندارید البته آنان که کشته شدند

فی سبیل الله امواتا بل احیاء عند ربهم یرزقون فرحین بما

در راه خدا مردگان بلکه زندگانند نزد پروردگار ایشان روزی داده میشوند در حالتی که شاد باشند بانکه

اتیهم الله من فضله ویستبشرون بالذین لم یلحقوا بهم من خلفهم

داده ایشان را خدا از فضل خود و خوشحال میشوند بسبب آگاهی در حال آنانکه ملحق نشده اند به ایشان از پس ایشان

الا خوف علیهم ولا هم یحزنون یستبشرون بنعمة من الله

آگاهی بر آنکه ترسی نخواهد بود بر ایشان و نه ایشان اندوهگین شوند شادمان و مسرور میشوند بنعمتهای از نزد خدا

وفضل وان الله لا یضیع اجر المؤمنین الذین استجابوا لله و

و فضل و کرم و آنکه خدا ضایع نمیکند مزد مومنان را آنان که اجابت کردند امر خدا را

الرسول من بعد ما اصابهم القرح للذین احسنوا منهم واتقوا اجر

فرمودهٔ رسول را بعد از آنکه رسیده بود ایشان را خستگی برای آنان که نیکوئی کردند از ایشان و پرهیز کردند مزدی

فاخشوهم فزادهم

عظیم الذین قال لهم الناس ان الناس قد جمعوا لکم

بزرگ آن مومنان که گفت با ایشان مردمی یعنی نعیم بن مسعود اشجعی که بدرستیکه مردمان جمع شده اند برای حرب شما

ایمانا وقالوا حسبنا الله ونعم الوکیل فانقلبوا بنعمة من الله

پس افزود این گفتار ایمان ایشان را و گفتند کافیست ما را خدا و نیکو وکیلی است پس باز گردیدند آنان با نعمتی از نزد خدا

وفضل لم یمسسهم سوء واتبعوا رضوان الله والله ذو فضل عظیم

و مال و افزونی نرسید ایشان را هیچ گونه بدی و پیروی کردند خوشنودی خدا را و خدا خداوند فضل بزرگ است

انما ذلکم الشیطان یخوف اولیاءه فلا تخافوهم وخافون

جز این نیست که این شیطان میترساند از شر کفار دوستان خود را پس مترسید از ایشان و بترسید از من

ان کنتم مؤمنین ولا یحزنک الذین یسارعون

اگر هستید گرویدگان و اندوهگین نسازد ترا آنانکه میشتابند

فی الکفر انهم لن یضروا الله شیئا یرید الله الا یجعل لهم حظا

بسوی کفر بدرستیکه ایشان ضرر نرسانند خدا را هیچ ضرری میخواهد خدا آنکه مقرر نفرماید برای ایشان بهره در

الاخرة

الآخرة ولهم عذاب عظيم ۝ إن الذين اشتروا الكفر

آخرت و مر ایشانراست عذابی عظیم بدرستی که آنان که خریده اند کفر را

بالإيمان لن يضروا الله شيئا ولهم عذاب أليم ۝

بایمان هرگز ضرر نرسانند خدا را هیچ ضرری و آماده هست برای ایشان عذابی دردناک

ولا يحسبن الذين كفروا أنما نملي لهم خير لأنفسهم

و باید که گمان نبرند آنان که کافر شده اند اینکه مهلت دادن ما ایشانرا بهتر است برای ایشان

إنما نملي لهم ليزدادوا إثما ولهم عذاب مهين ۝ ما كان

بدرستی که ما مهلت میدهیم ایشانرا مگر برای اینکه بیفزایند گناه خود را و آماده هست برای ایشان عذابی خوار کننده نیست

الله ليذر المؤمنين على ما أنتم عليه حتى يميز الخبيث من

خدا که واگذارد مومنان را بر آنچه که شما هستید بران از اختلاط تا آنکه جدا کند ناپاک منافق را از

الطيب وما كان الله ليطلعكم على الغيب ولكن

پاک که مومن است و نبوده سزاوار خدا را که آگاه گرداند شما را بر غیب و آنچه در دل منافقانست ولیکن

الله يجتبي من رسله من يشاء فآمنوا بالله ورسله و

خدا برمیگزیند از پیغمبران خود هر که را خواهد پس بگروید بخدا و پیغمبران او و

إن تؤمنوا وتتقوا فلكم أجر عظيم ۝

اگر بگروید و بپرهیزید پس آماده است برای شما مزدی بزرگ

ولا يحسبن الذين يبخلون بما آتاهم الله من فضله هو خيرا

و باید که گمان نبرند آنان که بخل مینمایند بآنچه داده ایشانرا خدا از فضل و کرم خود آن نیکوئی را

بل هو شر لهم سيطوقون ما بخلوا به يوم القيامة ولله ميراث

بلکه آن بد است برای ایشان زود باشد طوق کرده شود آنچه بخل ورزیده اند در روز قیامت و مر خدا راست میراث

السموات والأرض والله بما تعملون خبير ۝ لقد سمع الله قول الذين

اهل آسمان و زمین و خدا بآنچه می کنید آگاه است هر آینه بتحقیق که شنید خدا گفتار آنان

إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ

بدرستی که خدا محتاج است و ما بی نیازانیم بنویسیم آنچه گفتند و خواهیم نوشت کشتن ایشان پیغمبران را ناحق

وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝ ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ

و خواهیم گفت بچشید عذاب سوزان را این عذاب بسبب چیزی است که پیش فرستاده دستهای شما و

اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ۝ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَهِدَ إِلَيْنَا أَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ

که خدا نیست ستمکار مر بندگان را آنان که گفتند بدرستی که خدا عهد کرد بسوی ما که ایمان نیاریم پیغمبری را تا

يَأْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ

آنکه بیاورد بقربانی که بخورد آن را آتش بگو بتحقیق که آمدند شما را پیغمبران پیش از من با معجزهای روشن

وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ فَإِنْ كَذَّبُوكَ

و بانکه گفتید پس چرا کشتید ایشان را اگر هستید راستگویان پس اگر دروغگو سازند ترا

فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ

پس بتحقیق که دروغگو شمرده شده پیغمبران پیش از تو آمده اند با معجزهای روشن و نوشتها

وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ۝ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أُجُورَكُمْ

و کتاب روشن نماینده شریعت هر نفسی چشنده مرگ است و جز این نیست که تمام داده شوید مزدهای خود را

يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ

روز رستخیز پس هرکه دور کرده شد از دوزخ و درآورده شد به بهشت پس بتحقیق رستگار شد و نیست زندگانی

الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ۝ لَتُبْلَوُنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَ

دنیا مگر برخورداری اسباب فریب البته امتحان کرده خواهید شد در مالهای خود و نفسهای خود

لَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا

و خواهید شنید از آنان که داده شده اند توریه را پیش از شما و از آنانی که شرک آوردند رنجانیدن بسیار

وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ۝ وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ

اگر صبر کنید و پرهیز کنید پس بدرستی که این صبر و تقوی از کارهاییست با قوت و یاد کن چون گرفت خدا پیمان از آنکه

أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا

که داده شده کتاب را البته بیان کنید برای مردمان صفت پیغمبر را و نپوشند صفت آن پس انداختند آن را پس پشت ایشان و خریدند

بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُونَ ۝ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُحِبُّونَ

بهای اندکی پس بد چیزیست آنچه میخرند بآن بهای آن مپندار ای محمد آن گروهی که شاد مانند بآنچه کرده اند و دوست دارند

أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ

اینکه ستوده شوند بکاری که نکرده اند پس مپندار ایشان را رستگاری از عذاب و ایشان راست

عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ إِنَّ

عذاب دردناک و مر خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین و خدا بر همه چیزی توانا

فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولِي

در آفرینش آسمانها و زمین و آمد و شد شب و روز نشانهاست خداوندان

الْأَلْبَابِ ۝ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَى جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ

عقلها آنان که یاد می کنند خدا را ایستاده و نشسته و بر پهلوها و فکر میکنند

فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا

در آفرینش آسمانها و زمین میگویند ای پروردگار ما نیافریدی این را بیهوده پاکی ترا پس نگاه دار ما را

عَذَابَ النَّارِ ۝ رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ

از عذاب آتش دوزخ ای پروردگار ما بدرستی که تو کسی را که در می آری در دوزخ پس بتحقیق که رسوا کرده او را و نیست ستمکاران را

أَنْصَارٍ ۝ رَبَّنَا إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا

مددکاری ای پروردگار ما بدرستی که ما شنیدیم ندا کننده که میخواند مردمان را بسوی ایمان که بگروید

بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ۝ رَبَّنَا وَ

بپروردگار خویش پس ایمان آوردیم ای پروردگار ما پس بیامرز برای ما گناهان ما را و بپوشان از ما بدیهای ما را و بمیران ما را با نیکوکاران

آتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ

بده ما را آنچه وعده داده ما را بر زبان پیغمبران خود و رسوا مکن ما را در روز رستخیز بدرستی که تو خلف نمیکنی

إِنَّ

المیعاد ۞ فاستجاب لهم ربهم انی لا اضیع عمل عامل منکم من ذکر

وعده خود را پس مستجاب کرد مر دعای ایشان پروردگار ایشان باین وجه که من ضایع نمیکنم کار کارکننده از شما از مرد

او انثی بعضکم من بعض فالذین هاجروا واخرجوا من دیارهم

یا زن بعضی از شما متولد شده اند از بعضی پس آنان که مهاجرت کردند و آواره شدند از خانمان خود

واوذوا فی سبیلی وقاتلوا وقتلوا لاکفرن عنهم سیئاتهم

و آزار رسیده شدند در راه من و کارزار کردند و کشته شدند هر آینه محو سازیم از ایشان بدیهای ایشان را

ولادخلنهم جنات تجری من تحتها الانهار ثوابا من عند الله والله عنده

و هر آینه درمی آوریم البته ایشان را در بوستانها که میرود از زیر درختان آنها جویها و مزد همیشه اند از نزد خدا و خدا نزد اوست

حسن الثواب ۞ لا یغرنک تقلب الذین کفروا فی البلاد متاع قلیل ثم ماویهم

مزد نیک فریب نه دهد ترا آمد و رفت آنان که کافر شدند در شهرها بهره و نعمت اندک است

جهنم وبئس المهاد ۞ لکن الذین اتقوا ربهم لهم جنات تجری من تحتها

دوزخ است و بد آرامگاهیست دوزخ لیکن آنان که ترسیدند از عذاب پروردگار ایشان مر ایشان راست بوستانها که میرود از زیر آنها

الانهار خالدین فیها نزلا من عند الله وما عند الله خیر للابرار

نهرها جاویدند در آن بوستانها در حالتی که این مهمانیست از نزد خدا و آنچه نزد خداست بهتر است از برای نیکوکاران

وان من اهل الکتاب لمن یؤمن بالله وما انزل الیکم

و هر آینه بعضی که پاره از اهل کتاب کسی است که ایمان میآورد بخدا و آنچه فرو فرستاده شد بسوی شما

وما انزل الیهم خاشعین لله لا یشترون بآیات الله ثمنا قلیلا

و آنچه فرستاده شد بسوی ایشان در حالتی که فروتنی نماینده گانند برای خدا نمیفروشند آیتهای خدا را بهای اندکی

اولئک لهم اجرهم عند ربهم ان الله سریع الحساب ۞ یا ایها

آن گروه مر ایشان راست مزد ایشان نزد پروردگار ایشان بدرستی که خدا شتابنده است در حساب ای

الذین امنوا اصبروا وصابروا ورابطوا واتقوا الله لعلکم تفلحون

آنان که ایمان آورده اید صبر کنید بر بلاها و مصابره نمایید و در جهاد آماده باشید و بترسید از خدا تا شاید رستگار شوید

حزب

بسم

عیاشی از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه باسناد خود روایت کرده که هر که سوره نساء را در هر روز جمعه بخواند ایمن خواهد بود از ضغطه قبر

سورة النساء مائة وست وسبعون آية مدنية

بسم الله الرحمن الرحيم ۞ يا ايها
بنام خدای بخشاینده مهربان ای گروه
الناس اتقوا ربكم الذي خلقكم من نفس واحدة وخلق
آدمیان بترسید از پروردگار خود آنکه آفرید شما را از تن واحد یگانه و آفرید
منها زوجها وبث منهما رجالا كثيرا ونساء
از آن تن جفت او را و پراکنده نمود از آن دو مردان بسیار و زنان بسیار
واتقوا الله الذي تساءلون به والارحام ان الله كان عليكم رقيبا
و بترسید از خدایی که حاجت میخواهید حاجت از یکدیگر بنام او و بترسید از قطع صله خویشان بدرستی که خدا هست بر شما نگهبان
وآتوا اليتامى اموالهم ولا تتبدلوا الخبيث بالطيب
و بدهید به یتیمان مالهای ایشان را و بدل مطلبید مال پلید حرام را از مال پاکیزه حلال
ولا تأكلوا اموالهم الى اموالكم انه كان حوبا كبيرا ۞
و مخورید مالهای ایشان را با مالهای خود بدرستی که این هست گناهی بزرگ
وان خفتم الا تقسطوا في اليتامى فانكحوا ما طاب لكم
و اگر بترسید که بطریق عدالت سلوک نتوانید نمود در باب یتیمان پس نکاح کنید آنکه خوش آید شما را
من النساء مثنى وثلاث ورباع فان خفتم الا تعدلوا فواحدة
از زنان دو دو و سه سه و چهار چهار پس اگر بترسید که بطریق عدالت سلوک نتوانید نمود با زنان پس یکی را نکاح کنید
او ما ملكت ايمانكم ذلك ادنى الا تعولوا وآتوا
یا از کنیزان آنکه مالک آنها شده دستهای شما این نزدیکتر است با آنکه میل نکنید از حق و بدهید ای آدمیان

النساء صدقاتهن نحلة فان طبن لكم عن شيء منه

مهرهای ایشان را ایشان که در حالتی که انها بهای ایشانست پس اگر خوشدل شوند زنان شما چیزی از اولیا از مهر را

نفسا فكلوه هنيئا مريئا ۝ ولا تؤتوا السفهاء اموالكم

بطیب خاطر پس بخورید از او ای اولیا حلال و کار خوشگوار و مدهید بزنان و کودکان جهل مالهای خود را

التي جعل الله لكم قياما وارزقوهم فيها واكسوهم

از جهة قوام معیشت حق تعالی نصب خدای برای شما و روزی دهید ایشان را از ان مالها و جامه دهید ایشان را

وقولوا لهم قولا معروفا ۝ وابتلوا اليتامى حتى اذا

و بگوید با ایشان گفتار نیکو و بیازمایید یتیمان را تا انگاه که

بلغوا النكاح فان انستم منهم رشدا

رسیدند بحد بلوغ نکاح پس اگر ببینید از ایشان رشد و را

فادفعوا اليهم اموالهم ولا تاكلوها اسرافا

پس بدهید با ایشان مالهای ایشان را و مخورید مالهای ایشان از روی گزاف و

وبدارا ان يكبروا ومن كان غنيا فليستعفف

از راه پیشی گرفتن بر بلوغ ایشان و هر ولی که توانگر باشد بی نیاز از مال یتیمان پس باید نگاه دارد خود را از خوردن مال یتیمان

ومن كان فقيرا فلياكل بالمعروف فاذا دفعتم

و هر ولی که باشد محتاج پس بخورد از مال یتیمان باندازه شرع پس چون بدهید با ایشان

اليهم اموالهم فاشهدوا عليهم وكفى بالله حسيبا ۝ للرجال

ایشان مالهای یتیمان را پس گواه بگیرید بر گرفتن ایشان و کافیست خدا حساب کننده مردان را

نصيب مما ترك الوالدان والاقربون وللنساء نصيب مما

بهره از مالی که وا گذارند پدر و مادر و خویشان و مر زنان راست بهره از مالی که گذارند

ترك الوالدان والاقربون مما قل منه او كثر نصيبا مفروضا

بعد از خود پدر و مادر خویشان از انکه اندک باشد یا بسیار بهره از نزد خدا فرض کرده شده

واذا

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُوا الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينُ

و هرگاه حاضر شوند بر سر قسمت میراث خداوندان خویشی و یتیمان و بیچارگان

فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ۝ وَلْيَخْشَ الَّذِينَ

پس روزی دهید ایشان را از آن میراث و بگویید مر ایشان را گفتاری نیکو و بترسند از خدای آنان که

لَوْ تَرَكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَافًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ

اگر بگذارند بعد از خود طفلان ضعیف بترسند بر ایشان پس بترسند از خدا

وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا

و بگویند گفتار راست درست در باب یتیمان بدرستی که آنان که میخورند مالهای یتیمان را از روی ستم

إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ۝ يُوصِيكُمُ

جز این نیست که میخورند در شکمهای خود آتش را و زود باشد که در آیند به آتش سوزان وصیت میکند شما را

اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنْثَيَيْنِ فَإِنْ كُنَّ

خدا در باره فرزندان شما برای مردی مانند بهره دو زن پس اگر باشند دختران زیاده از دو

اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ فَإِنْ

پس ایشان راست دو ثلث آنچه میت گذاشته و اگر یکی باشد یک دختر پس او را نیمه میراث است

وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ

و برای پدر و مادر میت هر یک از ایشان را شش یک است از آنکه گذاشته اگر باشد آن میت را فرزندی

لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ

پس اگر نباشد میت را فرزندی و میراث برند او را پدر و مادر پس برای مادر سه یک است پس اگر باشد میت را برادران

فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ آبَاؤُكُمْ

پس برای مادر شش یک است بعد از وصیتی که وصیت نموده باشد یا بعد از ادای قرض میت پدران شما

وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةً مِنَ

و پسران شما نمیدانید که کدام یک از ایشان نزدیکتر است بشما در نفع رسانیدن فرض شده این

الله إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۞ وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ

خدا بدرستی که خدا هست دانای راست گفتار درست کردار و برای شماست ای شوهران همه آنچه که بگذاشته اند زنان شما

إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْنَ

اگر نبوده باشد آن زنان را فرزندی پس اگر باشد مر ایشان را فرزندی پس برای شما چهار یک است از آنچه که بگذاشته زنان

مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ

بعد از وصیتی که وصیت نموده باشند آن و بعد از ادای قرض و برای زنان شما چهار یک است از آنچه که گذاشته اید

إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ

اگر نبوده باشد مر شما را فرزندی پس اگر باشد مر شما را فرزندی پس زنان را

الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ

هشت یک از مال شماست بعد از وصیتی که وصیت کرده باشید آن و بعد از قرض

وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً أَوِ امْرَأَةٌ وَلَهُ أَخٌ

و اگر باشد مردی یا زنی که میراث از وی گرفته شود که پدر و مادر و فرزند ندارد یا زنی و مر او را وارث برادری

أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا

یا خواهری باشد پس هر یک از آن برادر و خواهر را شش یک میراث است پس اگر باشند آن

أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ

برادر و خواهر زیاده از یک پس همه برادران و خواهران شریکند با هم در سه یک مال

مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصَى بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِنَ

بعد از وصیتی که وصیت گفته شد با آن و بعد از ادای دین او در حالتی که متضرر کننده نشده به وصیتی از

اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ۞ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِعِ

نو خدا و خدا دانای بردبار است این حکمها حدهای خداست و کسی که فرمان برد

اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

خدا و پیغمبر او را در میآورد او را بهشتهائی که روان میشود از زیر درختان آن جوها جاوید در آن بهشتها

وذلك

وَذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ وَمَنْ يَعْصِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ

و این است رستگاری بزرگ و هر که نافرمانی کند خدا و پیغمبر او را و درگذرد از حکمهای او

يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝ وَاللَّاتِي يَأْتِينَ

در آورد او را به دوزخ در حالتی که جاوید است در آن و مر او راست عذابی خوار کننده و آن زنان که بیایند

الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي

کار زشت زنا از زنان شما پس بطلبید گواه بر ایشان چهار گواه از شما یعنی مسلمانان پس اگر گواهی دهند

الْبُيُوتِ حَتّٰى يَتَوَفَّاهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللّٰهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ۝ وَاللَّذَانِ يَأْتِيَانِهَا

خانه های خود تا آنکه دریابد ایشان را مرگ یا آنکه گرداند خدا از برای ایشان حدی و آن دو مرد که بیایند

مِنْكُمْ فَآذُوهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللّٰهَ كَانَ تَوَّابًا

از شما کار زشت پس آزار رسانید ایشان را پس اگر توبه کردند و صلاح آوردند کار خود را پس دست بدارید از آزار ایشان بدرستی که خدا

رَحِيمًا ۝ إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللّٰهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ

مهربان جز این نیست که پذیرفتن توبه بر خدا مر کسانی راست که میکنند بدی را از نادانی پس توبه کنند

مِنْ قَرِيبٍ فَأُولٰئِكَ يَتُوبُ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ وَلَيْسَتِ

از زمان نزدیک پس این گروه می پذیرد خدا توبه ایشان را و هست خدا دانای به کار بندگان [illegible]

التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتّٰى إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ

قبول توبه مر آنان را که میکنند بدیها را تا آنکه حاضر شود یکی از ایشان را مرگ [illegible]

الْآنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ أُولٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝

این زمان و نه برای آنان که بمیرند در حال آنکه در کفرند این گروه آماده کرده ایم برای ایشان عذاب دردناک

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرْهًا

ای آنانکه ایمان آورده اند حلال نیست از برای شما که میراث گیرید زنان را از روی کراهت

وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِينَ بِفَاحِشَةٍ

و تنگ مگیرید بر زنان خود که ببرید پاره از مهری که داده اید ایشان را مگر آنکه بیایند به کار زشت

مُبَيِّنَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا

گرویسته آشکارا شده و صحبت بدارید با ایشان بوجه نیکو پس اگر کراهت دارید از صحبت ایشان پس باشد که کراهت دارید چیزی

وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا وَإِنْ أَرَدْتُمُ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍ

و بدید آورد خدا در آن کرده نیکویی بسیار و اگر خواهید بدل کردن زنی را بجای زنی

وَآتَيْتُمْ إِحْدَاهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ بُهْتَانًا

و داده باشید یکی را از ایشان مال بسیاری پس فرا مگیرید از وی چیزی را آیا میگیرید چیزی را ستم

وَإِثْمًا مُبِينًا وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَىٰ بَعْضُكُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ

و حرامی آشکارا و چگونه میگیرید آن را و حال آنکه مجامعت کرده اند بعضی شوهران یکی از شما با برخی

وَأَخَذْنَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ

و گرفته اند زنان از شما عهدی محکم و نکاح مکنید آنانی که خواسته اند

آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً

پدران شما از زنان مگر آنکه پیش از این گذشته بدرستی که آن نکاح است زنا

وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ

و ممنوض خدا و بد راهی است آن راه حرام شده بر شما نکاح مادران شما و دختران شما

وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ

و خواهران شما و عمهای شما و خالهای شما و دختران برادر شما و دختران خواهران شما

وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرَّضَاعَةِ

و آن مادران شما که شیر داده اند شما را و خواهران شما از جهت شیر خوردن

وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَائِبُكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ

و مادران زنان شما و دختران زنان شما آن دختران که پرورش یافته اند در کنارهای شما

نِسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ

از آن زنان شما که مجامعت کرده باشید پس اگر نه اید که جماع کرده باشید پس هیچ گناهی

عليكم

عليكم وحلائل ابنائكم الذين من اصلابكم وان تجمعوا بين الاختين

بر شما و زنان پسران شما که از پشتهای شما آمده اند و حرام است بر شما اینکه جمع کنید میان دو خواهر

الا ما قد سلف ان الله كان غفورا رحيما والمحصنات من النسا

مگر آنچه پیش از این گذشته به درستی که خدا هست آمرزگار مهربان و حرام است بر شما شوهر داران از زنان

الا ما ملكت ايمانكم كتاب الله عليكم واحل لكم ما وراء ذلكم ان تبتغوا

مگر آن شوهرداری که مالک شده دستهای شما نوشته است خدا بر شما و حلال کرده شد برای شما غیر اینها آنکه طلب کنید

باموالكم محصنين غير مسافحين فما استمتعتم به منهن فاتوهن

با مالهای خود زنان حلال با عفت غیر زنا کنندگان را پس هر گاه که متعه برده اید از زنان حلال پس بدهید

اجورهن فريضة ولا جناح عليكم فيما تراضيتم به من بعد الفريضة

مزدهای ایشان را در حالی که آنها فریضه است نیست بر شما در آنچه راضی شوید به آن بعد از فریضه

ان الله كان عليما حكيما ومن لم يستطع منكم طولا ان ينكح المحصنات

به درستی که خدا هست دانای درست کردار و هر که قدرت ندارد از شما

المؤمنات فمن ما ملكت ايمانكم من فتياتكم المؤمنات والله اعلم

که با ایمان باشند پس نکاح و عقد کنید از آنچه مالک شده دستهای شما از کنیزان شما که گرویده اند و خدا داناتر است

بايمانكم بعضكم من بعض فانكحوهن باذن اهلهن واتوهن

به ایمان شما بعضی از شما از بعضی پس نکاح کنید ایشان را به دستوری اهل ایشان و بدهید

اجورهن بالمعروف محصنات غير مسافحات ولا متخذات

مهرهای ایشان را بر وجه مشروع در حالی که ایشان با عفت باشند نه زنا کنندگان و نه فراگیرندگان

اخدان فاذا احصن فان اتين بفاحشة فعليهن نصف ما

دوستان نهانی پس هرگاه شوهردار شوند پس اگر بیایند به زنا پس بر ایشان هست نیمه

على المحصنات من العذاب ذلك لمن خشي العنت منكم و

که بر زنان آزاد بی شوهر است از عذاب این نکاح کنیزان مر کسی را که بترسد از شما

أَن تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ

اگر صبر کنید بهتر است از برای شما و خدا آمرزگاری است مهربان میخواهد خدا که بیان کند احکام شریعت برای شما و بنماید

سُنَنَ الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ

راههای آنان را که پیش از شما بودند و توبه فرماید شما را و خدا

عَلِيمٌ حَكِيمٌ وَاللَّهُ يُرِيدُ أَن يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ

دانای با حکمت است و خدا میخواهد که توبه فرماید شما را و میخواهند آنان

يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَن تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا يُرِيدُ اللَّهُ أَن يُخَفِّفَ

که پیروی میکنند خواهشهای نفس خود را که بگردید شما از حق گردیدنی بزرگ میخواهد خدا که سبک کند بار را

عَنكُمْ وَخُلِقَ الْإِنسَانُ ضَعِيفًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

از شما و آفریده شده آدمی ضعیف ای آنانکه گرویده اند

لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَن تَكُونَ تِجَارَةً

مخورید مالهای خود را میانه خود بباطل مگر آنکه بوده باشد بازرگانی

عَن تَرَاضٍ مِّنكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا وَمَن

از روی خوشنودی هر یک از شما و مکشید خود را یعنی یکدیگر را درستی که خدا است بشما مهربان

يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ

که کند این کار را از روی تعدی و ستم پس زود باشد که در آوریم او را در آتش و هست این

عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا إِن تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنكُمْ

بر خدا آسان اگر اجتناب نمائید از گناهان کبیره که نهی کرده شده اید از آن عفو میکنیم ما از شما

سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُم مُّدْخَلًا كَرِيمًا وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ

بدیهای یعنی گناهان صغیره شما را و در آوریم شما را بجای گرامی یعنی بهشت و آرزو مبرید آنچه افزونی داده

اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوا

خدا بآن چیز بعضی از شما را بر بعضی مردان را نصیب بهره است از آنچه کسب کرده اند

وللنساء نصيب مما اكتسبن واسئلوا الله من فضله

و زنان را نصیب بهره است از آنچه کسب نموده‌اند و طلبید از خدا از فضل کرمش

ان الله كان بكل شيء عليما ۝ ولكل جعلنا موالي مما ترك الوالدان

بدرستی که خدا هست بهر چیزی دانا و برای هر یک از شما مقرر کردیم میراث خواران از آنچه گذاشته‌اند پدر و مادر

والاقربون والذين عقدت ايمانكم فاتوهم نصيبهم

و نزدیکان و آنان که با ایشان عقد سوگند بسته‌اید پس بدهید ایشان را بهره ایشان

ان الله كان على كل شيء شهيدا ۝ الرجال قوامون على النساء بما فضل

بدرستی که خدا هست بر همه چیزی گواه و مطلع مردان کارگزارنده بر زنان بسبب آنکه فضل

الله بعضهم على بعض وبما انفقوا من اموالهم فالصالحات قانتات حافظات

که خدا داده بعضی را که مردان اند بر بعضی که زنانند و بسبب انفاق که مردان از مالهای خود می‌کنند پس زنان صالحه فرمانبردارانند نگاهدارندگان

للغيب بما حفظ الله واللاتي تخافون نشوزهن فعظوهن واهجروهن في

در غیبت شوهران آنچه باید بسبب آنکه نگاه داشته خدا و آن زنانی که می‌ترسید از نافرمانی ایشان پس نصیحت کنید ایشان را و دوری گزینید از ایشان

المضاجع واضربوهن فان اطعنكم فلا تبغوا عليهن سبيلا

در جای خواب و بزنید ایشان را پس اگر فرمان برند شما را پس مجوئید بر ایشان راهی

ان الله كان عليا كبيرا ۝ وان خفتم شقاق بينهما فابعثوا حكما من اهله

بدرستی که خدا هست بلند مرتبه بزرگ قدر و اگر ترسید ای حاکمان مخالفت میان زن و شوهر پس بفرستید حاکمی از خویشان مرد

وحكما من اهلها ان يريدا اصلاحا يوفق الله بينهما

و حاکمی از خویشان زن اگر خواهند این دو حاکم صلح را الفت دهد خدا میان ایشان

ان الله كان عليما خبيرا ۝ واعبدوا الله ولا تشركوا به شيئا

بدرستی که خدا هست دانای آگاه و بپرستید خدا را و هیچ چیز را شریک او مسازید

وبالوالدين احسانا وبذي القربى واليتامى والمساكين والجار ذي

و با پدر و مادر خود نیکوئی کنید بسیار و با خویشان و یتیمان و درویشان و با همسایه

الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنْبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ

خویش و همسایه بیگانه و یار پهلو نشین همنشین و راه گذر غریب و مالکه مالک شد

أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ۝ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ

دستهای شما هر آینه که خدا دوست نمیدارد کسی را که باشد خرامنده خودپسند سپس آنان که بخل میورزند

وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَ

و ترغیب میدهند مردمان را به بخل و پنهان میکنند آنچه را که داده است ایشان را خدا از فضل خود و

أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ۝ وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ

آماده کرده ایم برای کافران عذاب خوار کننده و آنان که نفقه و صدقه میکنند مالهای خود را برای نمودن مردم

وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا

و ایمان نمی آورند بخدا و روز بازپسین و هر که باشد شیطان مر او را همنشین

فَسَاءَ قَرِينًا ۝ وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

پس بد همنشینی است او و چه زیان بود بر کافران اگر ایمان می آوردند بخدا و روز بازپسین

وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ۝

و صدقه میکردند از آنچه روزی ایشان را بود خدا و هست خدا بایشان دانا

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً يُضَاعِفْهَا

هر آینه که خدا ستم نمیکند مقدار ذره و اگر باشد نیکی مقدار ذره می افزاید آن را

وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا ۝ فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ

و میدهد به نزد خود مزدی بزرگ پس چه حال خواهند داشت کافران وقتی که بیاوریم از هر

أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ شَهِيدًا ۝ يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ

گروهی گواهی و بیاوریم ترا ای محمد بر این گواهان گواه این روز آرزو کنند

الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوُا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّىٰ بِهِمُ الْأَرْضُ

آنان که کافر شدند و نافرمانی کرده اند پیغمبر را آن را که برابر شود بدیشان زمین

وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا

و نتوانند پوشانید ازان روز از خدا سخنی را ای آنان که گرویده اند نزدیک مروید

الصَّلَوٰةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ

بنماز در حالتی که شما مستان باشید تا بدانید که چه میگوئید

وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّىٰ تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ

نه در حالت جنابت مگر در حالتی که مسافر باشید تا آنگاه که غسل کنید و اگر بوده باشید بیماران

أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ

یا بر سفر یا بیاید یکی از شما از بول و غایط یا مجامعت کرده باشید

النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا

با زنان پس نیابید آب پس تیمم کنید بخاک پاک پس مسح کنید

بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ۝

بعضی از رویهای خود را و دستهای خود را بدرستی که خدا هست آمرزگار درگذرنده از گناهان

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يَشْتَرُونَ

آیا نمی نگری ای محمد بسوی کسانیکه داده شده اند بهره از توریة که میخرند

الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ

مر گمراهی را و میخواهند که گم کنید شما راه را و خدا داناتر هست بدشمنان شما

وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ نَصِيرًا ۝ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ

و کافیست خدا دوست شما و بس است خدا مددکار شما بعضی از ایشان که یهود شده اند تغییر میدهند

الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا

کلمات توریة را از جاهای حق و میگویند بظاهر که شنیدیم گفتار را و بباطن گویند عصیان کردیم

وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ وَرَاعِنَا لَيًّا بِأَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنًا فِي

و بظاهر گویند بشنو و بباطن گویند که شنوانیده مشوی و گویند لفظ راعنا که بظاهر رعایت کن و بمعنی حمق ... بزبانهای خود و طعن در دین

الدين ولو انهم قالوا سمعنا واطعنا واسمع وانظرنا لكان خيرا لهم

دين اسلام و اگر ايشان گويند كه شنيديم و فرمان برديم بشنو و نظر كن مارا هر آينه بهتر بود براى ايشان

واقوم ولكن لعنهم الله بكفرهم فلا يؤمنون الا قليلا يا ايها الذين

و راست تر وليكن لعنت كرده ايشان را خدا بسبب كفر ايشان پس ايمان نمى آرند مگر اندكى اى آنان

اوتوا الكتاب امنوا بما نزلنا مصدقا لما معكم من قبل ان نطمس

كه داده شده اند توريه را بگرويد بآنچه فرو فرستاديم در حالتى كه تصديق كننده است توريه را كه با ايشان است پيش از آنكه محو كرديم

وجوها فنردها على ادبارها او نلعنهم كما لعنا اصحاب

روها را پس بر گردانيم آنها را بر پشتهاى ايشان يا لعن كنيم ايشان را چنانچه لعن كرديم ياران

السبت وكان امر الله مفعولا ان الله لا يغفر ان يشرك به

روز شنبه را و هست فرمان خدا كرده شده بدرستى كه خدا نمى آمرزد كه شرك آورده شود به او

ويغفر ما دون ذلك لمن يشاء ومن يشرك بالله فقد افترى

و مى آمرزد غير آن را براى هر كه خواهد و كسى كه شرك آورد بخدا پس بتحقيق بر بافت

اثما عظيما الم تر الى الذين يزكون انفسهم بل الله يزكي من يشاء

دروغ بزرگى آيا نمى نگرى بسوى آنان كه مى ستايند و پاكيزه مى دانند نفسهاى خود را بلكه خدا پاكيزه مى سازد هر كه را خواهد

ولا يظلمون فتيلا انظر كيف يفترون على الله الكذب وكفى به

و ستم كرده نشوند بقدر رشته ميان شكاف خرما بنگر كه چگونه افترا مى كنند بر خدا دروغ را و كافيست

اثما مبينا الم تر الى الذين اوتوا نصيبا من الكتاب يؤمنون بالجبت

گناه هويدا آيا نمى نگرى بسوى آنان كه داده شده اند بهره از توريه مى گروند بجبت كه نام بتى است

والطاغوت ويقولون للذين كفروا هؤلاء اهدى من

و طاغوت كه نام شيطانست و مى گويند مر آنان را كه كافر شدند اينها راه يافته تر از

الذين امنوا سبيلا اولئك الذين لعنهم الله ومن يلعن

آنان كه گرويده اند بدين اسلام راه را آنان كه لعنت كرده ايشان را خدا و كسى كه لعنت كند

حزب

الله

اللّٰهُ فَلَن تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ۝ أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَإِذًا لَّا يُؤْتُونَ

خدا را پس هرگز نیابی برای او یاوری ‌ آیا خواهد بود برای ایشان بهره از پادشاهی پس آنهنگام نخواهند داد

النَّاسَ نَقِيرًا ۝ أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ

مردمان را اندکی که در پشت خرما است ‌ آیا حسد میبرند مسلمانان را بر آنچه داده

مُلْكًا عَظِيمًا

اللّٰهُ مِن فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُم

خدا از فضل و کرم خود پس تحقیق که دادیم ما فرزندان ابراهیم را کتاب و علم نبوت و دادیم ایشان را پادشاهی بزرگ

إِنَّ

فَمِنْهُم مَّنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُم مَّن صَدَّ عَنْهُ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ۝

پس بعضی ازیشان کسی است که ایمان آورد باو و بعضی ازیشان کسی است که باز ماند از وی و بس است دوزخ را آتش افروخته

الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُم

آنان که کافر شدند بآیتهای ما زود باشد که درآوریم ایشان را بدوزخ هرچند پخته شود پوستهای ایشان

بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝ وَ

بدل کنیم ایشان را پوستهای غیر پوستهای اول تا آنکه بچشند عذاب را بدرستی که خدا هست غالب درست کار

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ

آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته زود باشد که درآوریم ایشان را در بهشتهایی که جاری میشود از زیر آنها جویها جاوید

فِيهَا أَبَدًا لَّهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا ۝ إِنَّ

در آنها همیشه مر ایشان راست در آن بهشتها زنان پاکیزه و درمی آریم ایشان را در سایه گسترده دایمی بدرستی

اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَن تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُم بَيْنَ

خدا میفرماید شما را اینکه برسانید امانتها را بصاحبان آنها و هرگاه حکم کنید میان

النَّاسِ أَن تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُم بِهِ إِنَّ

مردمان اینکه حکم کنید بعدالت بدرستی که خدا نیکو پندی میدهد شما را بدرستی که

اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

خدا هست شنوای بینا ای آنان که گرویده اید فرمان برید خدا را و فرمان برید

الرسول واولي الامر منكم فان تنازعتم في شيء فردوه الى

پیغمبر و صاحبان امر امامت و خلافت از جنس خود پس اگر منازعه کنید در چیزی پس گردانید آن را بسوی

الله والرسول ان كنتم تؤمنون بالله واليوم الاخر ذلك خير و

خدا و رسول اگر هستید که ایمان آورده اید بخدا و روز بازپسین این بهتر است و بهتر از

احسن تاويلا ۞ الم تر الى الذين يزعمون انهم امنوا بما

شکیبا است از راه عاقبت آیا نمی نگری بسوی آنان که گمان میبرند که ایشان ایمان آورده اند بآنچه

انزل اليك وما انزل من قبلك يريدون ان يتحاكموا

فرستاده شده بسوی تو و آنچه فرستاده شده پیش از تو میخواهند که مرافعه برند

الى الطاغوت وقد امروا ان يكفروا به ويريد الشيطان

پیش کسی که یاغی طاغی است و حال آنکه مامور شده اند که کافر شوند بطاغوت و میخواهد شیطان

ان يضلهم ضلالا بعيدا ۞ واذا قيل لهم تعالوا الى ما انزل

که گمراه کند ایشان را گمراهی دور که هرگز راه نیابند و چون گفته شود مر ایشان را که بیایید بسوی حکمی که فرستاده از خدا

الله والى الرسول رايت المنافقين يصدون عنك صدودا ۞ فكيف

و بسوی رسول می بینی منافقان را که اعراض میکنند از تو اعراض سخت پس چگونه باشد

اذا اصابتهم مصيبة بما قدمت ايديهم ثم جاءوك يحلفون بالله

هرگاه برسد ایشان را مصیبتی بسبب آنچه پیش فرستاده دستهای ایشان پس بیایند ترا سوگند میخورند بخدا

ان اردنا الا احسانا وتوفيقا ۞ اولئك الذين يعلم

که نمیخواستیم مگر نیکو کردن و موافقت دادن ایشان گروهند آنان میداند خدا

الله ما في قلوبهم فاعرض عنهم وعظهم وقل لهم في

خدا آنچه در دلهای ایشان است پس اعراض کن از ایشان و نصیحت کن ایشان را و بگو ایشان را در باب

انفسهم قولا بليغا ۞ وما ارسلنا من رسول الا ليطاع باذن

نفسهای ایشان گفتاری رسنده و اثر کننده و نفرستادیم هیچ فرستاده مگر برای آنکه فرمان برده شود بفرمان

الله

الله ولو انهم اذ ظلموا انفسهم جاءوك فاستغفروا

خدا و اگر آنکه منافقان که ستم کردند بر نفسهای خود بیایند پیش تو پس طلب آمرزش کردندی

الله واستغفر لهم الرسول لوجدوا الله توابا رحيما فلا

از خدا و طلب آمرزش کردی برای ایشان رسول هر آینه می یافتند خدا را پذیرای توبه مهربان پس

وربك لا يؤمنون حتى يحكموك فيما شجر بينهم ثم

سوگند به پروردگار تو که ایمان نخواهند آورد تا حکم گردانند ترا در آنچه خلاف شود میان ایشان پس

لا يجدوا في انفسهم حرجا مما قضيت ويسلموا تسليما و

نیابند در نفسهای خود دلتنگی از آنچه حکم کنی تو و گردن نهند گردن نهادنی و

لو انا كتبنا عليهم ان اقتلوا انفسكم او اخرجوا من دياركم

اگر ما فرض کردیم بر ایشان که بکشید نفسهای خود را یا بیرون روید از خانههای خود

ما فعلوه الا قليل منهم ولو انهم فعلوا ما يوعظون به

نکنند آنرا مگر اندکی از ایشان و اگر ایشان بکنند آنچه نصیحت کرده میشود بآن

لكان خيرا لهم واشد تثبيتا واذا لآتيناهم من

هر آینه بهتر باشد برای ایشان و سخت تر ثابت کردنی و آن هنگام هر آینه عطا کنیم ایشانرا از نزد خود

لدنا اجرا عظيما ولهديناهم صراطا مستقيما

مزدی بزرگ و هر آینه برسانیم ایشانرا براه راست

ومن يطع الله والرسول فاولئك مع الذين انعم

و هر که فرمان برد خدا و رسول را پس آن گروه رفیقانند با آنان که انعام کرده

الله عليهم من النبيين والصديقين والشهداء والصالحين وحسن

خدا بر ایشان از پیغمبران و بسیار راستگویان و شهیدان و نیکان و نیکو

اولئك رفيقا ذلك الفضل من الله وكفى بالله عليما يا ايها

این گروه رفاقت این فضل است از نزد خدا و کافیست خدا دانا ای

الذين امنوا خذوا حذركم فانفروا ثبات او انفروا جميعا

آنان که گرویده اید فرا گیرید سلاح خود را پس بیرون روید بقتال در حالتی که با ثبات قدم باشید یا بیرون روید در حالتی که مجتمع باشید

وان منكم لمن ليبطئن فان اصابتكم مصيبة قال قد انعم

و بدرستی که بعضی از شما کسی است که البته کاهلی میکند در رفتن بجهاد پس اگر رسد شما را مصیبتی و بلایی گوید بتحقیق که احسان کرده

الله علي اذ لم اكن معهم شهيدا ولئن اصابكم فضل من

خدا بر من چون نبودم با ایشان حاضر در معرکه و البته اگر رسد شما را فضلی و نعمتی از

الله ليقولن كان لم تكن بينكم وبينه مودة يا ليتني كنت معهم

نزد خدا هر آینه گوید گویا هرگز نبوده میان شما و میان او دوستی ای کاش من میبودم با ایشان

فافوز فوزا عظيما فليقاتل في سبيل الله الذين يشرون

پس فیروزی یافتمی فیروزی بزرگ پس باید کارزار کنند در راه خدا آنان که خریده اند

الحيوة الدنيا بالاخرة ومن يقاتل في سبيل الله فيقتل او يغلب

زندگانی این جهانی را به آخرت خود و کسی که کارزار کند در راه خدا پس کشته شود یا غالب شود

فسوف نؤتيه اجرا عظيما وما لكم لا تقاتلون في سبيل

پس زود باشد که بدهیم او را مزد بزرگی و چیست شما را که کارزار نمیکنید در راه

الله والمستضعفين من الرجال والنساء والولدان

خدا در بارهٔ استخلاص بیچارگان از مردان و زنان و کودکان

الذين يقولون ربنا اخرجنا من هذه القرية الظالم اهلها

آنان که میگویند ای پروردگار ما بیرون آور ما را ازین شهر یعنی مکه که ستمکارند اهل آن

واجعل لنا من لدنك وليا واجعل لنا من لدنك نصيرا

و مقرر کن برای ما از نزد خود یاری و قرار ده برای ما از نزد خود مددکاری

الذين امنوا يقاتلون في سبيل الله والذين كفروا يقاتلون

آنان که ایمان آورده کارزار می کنند در راه خدا و آنان که کافر شدند کارزار می کنند

ق

في سبيل الطاغوت فقاتلوا اولياء الشيطان ان كيد الشيطان كان ضعيفا

در راه شیطان طاغی پس کارزار کنید با دوستان شیطان بدرستی که مکر شیطان بود سست

الم تر الى الذين قيل لهم كفوا ايديكم واقيموا الصلوة واتوا

آیا نمی نگری بسوی آنان که گفته شد مر ایشان را که باز دارید دستهای خود را و بپای دارید نماز را و بدهید

الزكوة فلما كتب عليهم القتال اذا فريق منهم يخشون الناس كخشية

زکوة را پس چون فرض شد بر ایشان کارزار ناگاه گروهی از ایشان میترسند از مردمان مانند ترسیدن

الله او اشد خشية وقالوا ربنا لم كتبت علينا القتال

از خدا یا سخت‌تر از ترسش خدا و گفتند ای پروردگار ما چرا نوشتی بر ما کارزار را

لولا اخرتنا الى اجل قريب قل متاع الدنيا قليل والاخرة خير

چرا نگذاشتی ما را فارغ تا مدتی نزدیک یعنی مرگ بگوی بهره برخورداری دنیا اندکیست و بهره سرای آخرت بهتر است

لمن اتقى ولا تظلمون فتيلا اينما تكونوا يدرككم الموت

برای کسی که بپرهیزد از خدا و ستم رسیده نشود بقدر رشته شکاف خرما هر جا که باشید شما درمی یابد شما را مرگ

ولو كنتم في بروج مشيدة وان تصبهم حسنة يقولوا هذه من عند

اگر چه باشید در حصارهای محکم مستحکم و اگر برسد ایشان را نعمتی میگویند این نعمت از نزد

الله وان تصبهم سيئة يقولوا هذه من عندك قل كل من عند

خداست و اگر برسد ایشان را گروهی گویند این بلا از نزد تست بگو همه از نزد خداست

الله فمال هؤلاء القوم لا يكادون يفقهون حديثا ما

خداست پس چیست این گروه را که نزدیک نیست که بفهمند سخنی را آنچه

اصابك من حسنة فمن الله وما اصابك من سيئة

رسد بتو ای آدمی نیکوئی و نعمتی پس از نزد خداست و آنکه برسد بتو بلا پس بدی

فمن نفسك وارسلناك للناس رسولا وكفى بالله شهيدا

پس آن از نفس تست و فرستادیم ترا برای مردمان برسالت و بس است خدا برای گواهی

من يطع الرسول فقد اطاع الله ومن تولى فما ارسلناك عليهم حفيظا

کسی که فرمان برد رسول را پس به تحقیق فرمان برد خدا را و کسی که روگردان شود پس نفرستادیم ترا بر ایشان نگهبان

ويقولون طاعة فاذا برزوا من عندك بيت طائفة منهم غير الذي

گویند منافقان کار ما فرمانبرداری است پس هرگاه بیرون روند از نزد تو تمام شب پنهان خاطر خود کنند گروهی از ایشان خلاف آنچه تو میگویی

تقول والله يكتب ما يبيتون فاعرض عنهم وتوكل على

خدا مینویسد آنچه تمام شب بخیال میگذرانند پس اعراض کن از ایشان و توکل کن بر

الله وكفى بالله وكيلا افلا يتدبرون القرآن ولو كان من عند غير

خدا و کافیست خدا برای وکالت آیا پس تامل نمی کنند منافقان در قرآن و اگر بودی قرآن از نزد غیر

الله لوجدوا فيه اختلافا كثيرا واذا جاءهم امر من الامن

خدا هر آینه می یافتند در آن خلاف بسیاری و هرگاه بیاید ایشان را چیزی که خبر ایمنی

او الخوف اذاعوا به ولو ردوه الى الرسول والى

یا باعث ترس ایشان باشد فاش میکنند مراد به خلیفه و اگر باز گردانندی خبر بسوی پیغمبر و بسوی خداوندان

اولي الامر منهم لعلمه الذين يستنبطونه منهم ولولا فضل

امارت و خلافت از ایشان هر آینه خواهند دانست صلاح آن را آنان که استنباط می نمایند از رسول و اولی الامر و اگر نه فضل و رحمت

الله عليكم ورحمته لاتبعتم الشيطان الا قليلا فقاتل في سبيل

خدا بر شما بودی و رحمت او هر آینه پیروی میکردید شیطان را مگر اندکی پس کارزار کن در راه

الله لا تكلف الا نفسك وحرض المؤمنين عسى الله ان

خدا تکلیف کرده نشده مگر به کار نفس خود و ترغیب کن مومنان را بکارزار شاید که خدا

يكف بأس الذين كفروا والله اشد بأسا واشد تنكيلا

باز دارد از مومنان سختی کافران را که کافر شدند و خدا سخت ترست در عذاب و سخت ترست در عقوبت

من يشفع شفاعة حسنة يكن له نصيب منها

کسی که درخواست کند درخواست نیکویی هست مر او را بهره از ثواب آن

نصف

وَمَن يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُن لَّهُ كِفْلٌ مِّنْهَا

کسی که درخواست کند درخواست بدی هست مر او را نصیبی از وبال آن

وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيتًا ۝ وَإِذَا حُيِّيتُم بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا

و هست خدا بر همه چیزی در کمال قدرت و توانائی و چون سلام داده شوید بسلامی پس جواب سلام گوئید به نیکوتر از آن

أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ۝ اللَّهُ

یا جواب گوئید مثل آن را بدرستی که خدا هست بر همه چیزی حساب کننده خدا نیست معبودی

لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَ

مگر او هر آینه جمع خواهد کرد شما را در روز رستخیز نیست هیچ شکی در آن و

مَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ۝ فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ

کیست راستگوتر از خدا در گفت پس چیست شما را در باب منافقان

فِئَتَيْنِ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُم بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ أَن تَهْدُوا

دو گروه شده اند و خدا برگردانیده ایشان را بحکم کفار بسبب آنچه کسب کرده اند از نفاق آیا میخواهید که براه آورید شما

مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ۝ وَدُّوا

کسی را که گمراه کرده خدا و کسی را که گمراه کند خدا پس نمی یابی برای او هدایت راهی آرزو می کنند

لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ

که کاش شما کافر شوید چنانچه ایشان کافر شده اند تا یکسان باشید پس مگیرید از ایشان

أَوْلِيَاءَ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ

دوستان تا آنگاه که هجرت کنند در راه خدا پس اگر روگردان شوند پس بگیرید ایشان را

وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدتُّمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ

و بکشید ایشان را هر جا که بیابید ایشان را و فرا مگیرید از ایشان نه

وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝ إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ

دوستی و نه یاوری مگر آنان که می پیوندند بسوی گروهی

بينكم وبينهم ميثاق أو جاؤكم حصرت صدورهم أن يقاتلوكم

که میان شما و میان ایشان عهدی باشد یا بیایند شما را و حال آنکه تنگ شده دلهای ایشان از کارزار شما

أو يقاتلوا قومهم ولو شاء الله لسلطهم عليكم فلقاتلوكم فإن اعتزلوكم

یا گروه شما را و اگر خواستی خدا هر آینه غالب گردانیدی ایشان را بر شما اگر چنین کردی پس کارزار کنندی با شما پس اگر کناره گیرند

فلم يقاتلوكم وألقوا إليكم السلم فما جعل الله لكم عليهم

پس کارزار نکنند با شما و بیفکنند بسوی شما صلح را پس نگردانیده خدا برای شما بر ایشان

سبيلا ستجدون آخرين يريدون أن يأمنوكم

راه تسلطی نزدیک باشد که بیابید گروهی دیگر را که میخواهند ایمن شوند از گروه از شما

ويأمنوا قومهم كلما ردوا إلى الفتنة أركسوا فيها فإن

ایمن گردند از قوم خود هر گاه باز گردانیده شوند بسوی شرک سرنگون افتند در آن پس اگر

لم يعتزلوكم ويلقوا إليكم السلم ويكفوا أيديهم فخذوهم

ایشان دوری نگیرند از قتال شما و اظهار نکنند با شما صلح را و باز ندارند از شما دستهای خود را پس بگیرید

واقتلوهم حيث ثقفتموهم وأولئكم جعلنا لكم عليهم

و بکشید ایشان را هر جا که بیابید ایشان را و آن گروه نهاده ایم برای شما

مؤمنا خطأ

سلطانا مبينا وما كان لمؤمن أن يقتل مؤمنا إلا خطأ ومن قتل

تسلطی ظاهر و نبود و روا نیست مر مومنی را که بکشد مومنی را مگر از جهت خطا و کسیکه بکشد

فتحرير رقبة مؤمنة ودية مسلمة إلى أهله إلا أن يصدقوا فإن كان من

پس لازم است آزاد کردن بنده مومنی و دیه داده شده بوارث مقتول مگر آنکه صدقه کنند

قوم عدو لكم وهو مؤمن فتحرير رقبة مؤمنة وإن كان من قوم

کشته شده پس اگر باشد از گروهی دشمن شما و حال آنکه کشته مومن است پس قاتل را آزاد کردن بنده مومنه است و اگر مومن کشته شده باشد از گروهی که

بينكم وبينهم ميثاق فدية مسلمة إلى أهله وتحرير رقبة

که میان شما و میان ایشان صلح است بر قاتل دیتی است تسلیم کرده شده بسوی اهل کشته و آزاد کردن بنده

مؤمنة فمن لم يجد فصيام شهرين متتابعين توبة من الله وكان

گردن پس هر که نیابد بنده پس روزه داشتن دو ماه پیاپی در پی بر او است توبه از خدا و بود

الله عليما حكيما ۝ ومن يقتل مؤمنا متعمدا فجزاؤه جهنم خالدا فيها وغضب

خدا دانای درست کردار و هر که بکشد مومنی را بعمد پس جزای او دوزخ است جاوید در آن

الله عليه ولعنه واعد له عذابا عظيما ۝ يا ايها الذين امنوا اذا ضربتم

و خشم گرفت خدا بر او و لعنت کرد و مهیا کرد برای او عذابی عظیم ای آنان که گرویده‌اید چون

في سبيل الله فتبينوا ولا تقولوا لمن القى اليكم السلام لست مؤمنا

در راه خدا که جهاد است پس تحقیق کنید و مگویید مر کسی را که بیفکند از سوی شما سلام که نیستی مومن

تبتغون عرض الحيوة الدنيا فعند الله مغانم كثيرة كذلك

در حالی که طلب نمایید متاع زندگانی این جهان فانی را پس نزد خداست غنیمتهای بسیار همچنین بودید

كنتم من قبل فمن الله عليكم فتبينوا ان الله كان بما

شما پیش از این پس منت نهاد خدا بر شما پس تحقیق کنید بدرستی که خدا هست بآنچه

تعملون خبيرا ۝ لا يستوي القاعدون من المؤمنين غير اولي الضرر والمجاهدون

میکنید آگاه یکسان نیستند نشستگان در خانه‌های خود از مومنان نه عاجز و بیمار و جهاد کنندگان

في سبيل الله باموالهم وانفسهم فضل الله المجاهدين باموالهم و

در راه خدا بمالهای خود و جانهای خود فضیلت داده خدا جهاد کنندگان بمالهای خود و

انفسهم على القاعدين درجة وكلا وعد الله الحسنى وفضل

جانهای خود را بر نشستگان از جهاد مرتبه بلندی و هر یک را وعده داده خدا وعده نیکو و فضیلت داد

الله المجاهدين على القاعدين اجرا عظيما ۝ درجات منه و

خدا جهاد کنندگان را بر نشستگان در خانه خود مزدی بزرگ داده ایشان را پایه‌های بلند از نزد خود و

مغفرة ورحمة وكان الله غفورا رحيما ۝ ان الذين توفيهم

آمرزشی و بخشایشی و هست خدا آمرزگار مهربان بدرستی که آنان که میرانند جان ایشان

الملائكة ظالمي أنفسهم قالوا فيم كنتم قالوا كنا مستضعفين

فرشتگان در حالی که ستمکاران بر نفس خود گویند فرشتگان در چه کار بودید گویند بودیم ضعیفان و عاجزان

في الأرض قالوا ألم تكن أرض الله واسعة فتهاجروا فيها

در روی زمین گویند فرشتگان آیا نبود زمین خدا فراخ پس مهاجرت میکردید در زمین

فأولئك مأواهم جهنم وساءت مصيرا إلا المستضعفين

پس این گروه جایگاه ایشان دوزخ است و بد جاییست دوزخ جای بازگشت مگر گروهی که در واقع ضعیفند از

من الرجال والنساء والولدان لا يستطيعون حيلة ولا

از مردان و زنان و کودکان که توانائی ندارند چاره را از برای مهاجرت و راه

يهتدون سبيلا فأولئك عسى الله أن يعفو عنهم

بجایی نمی برند پس این گروه شاید که خدا درگذرد از تقصیرات ایشان

وكان الله عفوا غفورا ومن يهاجر في سبيل الله

و هست خدا درگذرنده از تقصیر آمرزنده و کسی که خالص مهاجرت کند در راه خدا

يجد في الأرض مراغما كثيرا وسعة ومن يخرج

می یابد در زمین هجرت گاه بسیار و فراخی در روزی و هر که بیرون رود

من بيته مهاجرا إلى الله ورسوله ثم يدركه الموت

از خانه خود در حالتی که مهاجرت کند بسوی خدا و رسول او پس دریابد او را مرگ

فقد وقع أجره على الله وكان الله غفورا رحيما وإذا ضربتم

پس بتحقیق که ثابت است مزد او بر خدا و هست خدا آمرزگار مهربان و چون سفر کردید

في الأرض فليس عليكم جناح أن تقصروا من الصلوة إن خفتم

در روی زمین پس نیست بر شما حرجی اینکه قصر کنید و کم نمایید دو رکعت از نماز چهار رکعتی اگر ترسید

أن يفتنكم الذين كفروا إن الكافرين كانوا لكم عدوا مبينا

که در بلا اندازد شما را آنان که کافر شدند بدرستی که کافران هستند مر شما را دشمنی ظاهر و هویدا

اوا

وَإِذَا كُنتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَوٰةَ فَلْتَقُمْ طَآئِفَةٌ مِّنْهُم مَّعَكَ وَلْيَأْخُذُوا
و هرگاه بوده باشی در میان مسلمانان پس خواهی برپای داری نماز ایشان پس بایستند بنماز گروهی از ایشان با تو و باید که گیرند
أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِن وَرَآئِكُمْ
سلاحهای خود را پس چون سجده کنند یعنی نماز کنند پس باید باشند یعنی بروند و بایستند در پیش شما در برابر دشمن
وَلْتَأْتِ طَآئِفَةٌ أُخْرَىٰ لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا
و بیایند آن گروه دیگر که نماز نکرده اند پس نماز کنند
مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ
با تو و باید فرا گیرند آلات نگاهداشت خود را از دشمن و سلاحهای خود را خواستند آنانکه کافر شدند که اگر غافل شوید از
أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُم مَّيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ
سلاحهای خود و اسباب نگاهداشت خود پس حمله کنند بر شما حمله یک بار و نیست حرج
عَلَيْكُمْ إِن كَانَ بِكُمْ أَذًى مِّن مَّطَرٍ أَوْ كُنتُم مَّرْضَىٰ أَن تَضَعُوا
بر شما اگر رسیده باشد بشما آزاری از باران یا بوده باشید بیماران اینکه بگذارید
أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا
سلاحهای خود را و نگاه دارید آلات نگاهداشت خود را بدرستی که خدا آماده کرده برای کافران عذابی
مُّهِينًا ۞ فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَوٰةَ فَاذْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا
خوار کننده پس چون اراده ادای نماز که از بیم دشمن در حالت مشغولیه پس یاد کنید خدا را ایستاده
وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَوٰةَ إِنَّ
و نشسته و بر پهلوهای خود پس چون آرام گرفتید از ترس پس برپا دارید نماز را بدرستی
الصَّلَوٰةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا ۞ وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَآءِ
که نماز هست در همه وقت بر همه مومنان فرض کرده شده تعیین کرده شده و سستی مکنید در طلب
الْقَوْمِ إِن تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ
گروه مشرکان اگر هستید که دردمند شده اید از جهت مشرکان هم دردمند شده اند چنانکه دردمند شدید و امید دارید از خدا چیزی

يرجون وكان الله عليما حكيما ۝ انا انزلنا اليك
امید میدارند ایشان و هست خدا دانای درست کردار ۝ بدرستی که ما فرو فرستادیم بسوی تو
الكتاب بالحق لتحكم بين الناس بما اريك الله
قران را براستی تا حکم کنی میان مردمان بانچه شناسا کرده ترا خدا
ولا تكن للخائنين خصيما ۝ واستغفر الله ان
و مباش برای خیانت کنندگان دشمن گناهان ۝ و آمرزش طلب کن از خدا بدرستی که
الله كان غفورا رحيما ۝ ولا تجادل عن الذين يختانون انفسهم ان
خدا هست آمرزگار مهربان ۝ و مجادله مکن با یکدیگر از جانب آنان که خیانت میکنند بانفسهای خود بدرستی که
الله لا يحب من كان خوانا اثيما ۝ يستخفون من الناس ولا يستخفون
خدا دوست نمیدارد کسی را که باشد خیانت کننده گناهکار ۝ پنهان می کنند از مردمان و پنهان نمیکنند
من الله وهو معهم اذ يبيتون ما لا يرضى من القول وكان
از خدا و حال آنکه خدا با ایشان است چون شب روزی می کنند آنچه خدا را خوش نمی آید از گفتار و هست
الله بما يعملون محيطا ۝ ها انتم هؤلاء جادلتم عنهم في الحيوة
خدا بانچه می کنند ایشان فرا رسنده بعلم ۝ ها آگاه باشید شمااید که مجادله کردید از قبل خیانت کاران در زندگی
الدنيا فمن يجادل الله عنهم يوم القيمة ام من يكون عليهم
این جهان پس کیست که مجادله خواهد کرد با خدا در دفع عذاب از ایشان در روز قیامت یا کیست که باشد بر ایشان
وكيلا ۝ ومن يعمل سوءا او يظلم نفسه ثم يستغفر
نگهبان از عذاب ۝ و هر که کند کاری بد یا ستم کند بر نفس خود پس طلب آمرزش کند
الله يجد الله غفورا رحيما ۝ ومن يكسب اثما فانما
از خدا می یابد خدا را آمرزگار مهربان ۝ و کسی که کسب کند گناه را پس جز این نیست
يكسبه على نفسه وكان الله عليما حكيما ۝ ومن يكسب خطيئة
که میکند او را در حالتی که ضررش بخود میرسد و هست خدا دانای درست کردار است ۝ و کسی که کسب کند گناه صغیره

حزب

او

أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا

يا گناه پس او را تهمت مينهد بر بيگناهي پس بتحقيق كه محكم شده در عي راه گناه هويدا اين را

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ

و اگر نه فضل و كرم خدا بر تو بودي و رحمت او هر آينه قصد كرده بودند گروهي از ايشان

أَنْ يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْزَلَ

اينكه از حق اندازند ترا و نمي‌اندازند در ضلالت مگر نفسهاي خود را و ضرر تو نتوانند رسانيد هيچ چيزي

اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ

خدا بر تو قرآن و علم شريعت را و آموخت ترا چيزي كه نبودي تو كه تو بداني و هست فضل خدا

عَظِيمًا لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِنْ نَجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ

بزرگ نيست هيچ خوبي در بسياري از رازهاي ايشان مگر رازهاي كسي كه امر فرمايد بصدقه

أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا

يا اصلاح آوردن كار ميان مردمان و هر كه كند اين كار را طلب كردن خشنودي خدا را پس زود باشد كه دهيم او را مزدي

عَظِيمًا وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَى وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ

عظيم و هر كه مخالفت كند با رسول بعد از آنكه ظاهر شده باشد او را راه راست و پيروي كند غير راه

الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّى وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

گروندگان را مگردانيم او را متولي چيزي كه دوست داشته و درآوريم او را در دوزخ و بد جاي بازگشتي است دوزخ

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ

بدرستي كه خدا نمي‌آمرزد اينكه شرك آورده شود باو و مي‌آمرزد آنچه را كه غير شرك است براي هر كه خواهد

وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنَاثًا وَ

و هر كه شرك آورد بخدا پس بتحقيق كه گمراه شده گمراهي دور از صواب نمي‌خوانند بغير از او مگر ماده

إِنْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَرِيدًا لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا

نميخوانند مگر شيطان گردنكش را لعنت كند خدا او را و گفت شيطان هر آينه فرا خواهم گرفت از بندگان تو بهره

الانعام

مفروضا ولاضلنهم ولامنينهم ولامرنهم فليبتكن اذان الا

مقرری و هر اینه گمراه خواهیم کرد ایشان را و در ارزوی باطل افکنیم البته ایشان را و هر اینه خواهیم فرمود ایشان را پس البته گوش بشکافند چهارپایان

ولامرنهم فليغيرن خلق الله ومن يتخذ الشيطان وليا

و خواهیم فرمود ایشان را پس البته تغییر خواهند داد البته آفریده خدا را و کسی که فرا گیرد شیطان را یار و یاور

من دون الله فقد خسر خسرانا مبينا يعدهم ويمنيهم

از غیر خدا پس تحقیق زیان کرد زیان کردنی هویدا وعده میدهد ایشان را و آرزو در دل ایشان می افکند

وما يعدهم الشيطان الا غرورا اولئك ماويهم جهنم

و وعده نمیدهد ایشان را شیطان مگر فریب آن گروه جایگاه ایشان دوزخ است

ولا يجدون عنها محيصا والذين امنوا وعملوا الصالحات

و نمی یابند از آن گریزگاهی و آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته

سندخلهم جنات تجري من تحتها الانهار خالدين فيها ابدا

زود باشد که درآوریم ایشان را در بوستانها که روان است از زیر آن جویها در حالتی که جاودان باشند در آن همیشه

وعد الله حقا ومن اصدق من الله قيلا ليس بامانيكم

و این وعده را داده خدا راست و کیست راست گوتر از خدا در گفتار نیست وعدهای خدا مانند آرزوهای شما

ولا اماني اهل الكتاب من يعمل سوءا يجز به ولا يجد له

و نه مانند آرزوهای اهل کتاب از یهود و نصاری کسی که کند کار بدی جزا داده شود بآن و نیابد برای خود

من دون الله وليا ولا نصيرا ومن يعمل من الصالحات من ذكر او انثى

بغیر از خدا یاری و نه مددکاری و کسی که کند از کارهای شایسته از مرد و از زن

وهو مؤمن فاولئك يدخلون الجنة ولا يظلمون نقيرا و

و حال آنکه با ایمان باشد پس آن گروه درآیند به بهشت و ستم رسیده نشوند اندکی و

من احسن دينا ممن اسلم وجهه لله وهو محسن واتبع ملة

کیست نیکوتر دین از کسی که خالص گردانید نفس خود را از برای خدا و حال آنکه او نیکوکار باشد و پیروی کرد ملت

ابرهيم

إبراهيم حنيفا واتخذ الله إبراهيم خليلا ۝ ولله ما في السموات وما

ابراهیم را که مایل بود بحق و فرا گرفت خدا ابراهیم را دوست و مر خدا راست آنچه در آسمانها و آنچه

في الأرض وكان الله بكل شيء محيطا ۝ ويستفتونك في النساء قل

در زمین است و هست خدا بهمه چیزی در رسنده بعلم سؤال کنند و فتوی میخواهند از تو در حقوق میراث زنان بگو

الله يفتيكم فيهن وما يتلى عليكم في الكتاب في يتامى النساء

خدا فتوی میدهد شما را در زنان و فتوی میدهد آنچه خوانده میشود بر شما در قرآن در باب دختران

اللاتي لا تؤتونهن ما كتب لهن وترغبون أن تنكحوهن و

که نمیدهید شما ایشان را آنچه فرض شده برای ایشان و خواهش دارید اینکه نکاح کنید ایشان را و

المستضعفين من الولدان وأن تقوموا لليتامى بالقسط وما تفعلوا

در باب ناتوانان از کودکان و اینکه بپا ایستید بکار یتیمان بعدل و داد و آنچه بکنید

من خير فإن الله كان به عليما ۝ وإن امرأة خافت من بعلها نشوزا

از نیکی پس بدرستی که خدا هست بآن دانا و اگر زنی بترسد از شوهر خود ناسازگاری

أو إعراضا فلا جناح عليهما أن يصلحا بينهما صلحا و

یا روگردانیدنی پس حرجی نیست بر ایشان اینکه بصلاح آرند کار زن و شوهری را در میان خود بصلاح آوردنی و

الصلح خير وأحضرت الأنفس الشح وإن تحسنوا وتتقوا فإن

آشتی بهتر است و حاضر گردانیده شده در نفسها بخیل و اگر نیکی کنید و بپرهیزید از خدا

الله كان بما تعملون خبيرا ۝ ولن تستطيعوا أن تعدلوا بين النساء ولو حرصتم

که خدا هست بآنچه می کنید آگاه و هرگز نتوانید در محبت قلبی تعدیل نمایید میانه زنان و اگر حرص کنید

فلا تميلوا كل الميل فتذروها كالمعلقة وإن تصلحوا وتتقوا فإن

پس بر گردید مایل مگردید از عدالت تمام میل پس بگذارید زنان را مانند زن آویخته که نه شوهردار است و نه بی شوهر و اگر بصلاح آرید کار را و بپرهیزید

الله كان غفورا رحيما ۝ وإن يتفرقا يغن الله كلا من سعته وكان الله

خدا هست آمرزگار مهربان و اگر مفارقت کنند از یکدیگر بطلاق بی نیاز گرداند خدا هر یک را از فراخی رحمت خود و هست خدا

وَاسِعًا حَكِيمًا ۝ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا

فراخ بخشش درست کردار و مر خدا راست آنکه در آسمانها و آنکه در زمین است و هر آینه سفارش کردیم

الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنِ اتَّقُوا اللَّهَ

آنانی را که داده شده توریة را پیش از شما و شما را هم وصیت کردیم که بپرهیزید از خدا

وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ

و اگر کافر شوید پس مرستی که مر خدا راست آنکه در آسمانها و آنکه در زمین است و هست

اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ۝ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

خدا بی نیاز ستوده و مر خدا راست آنکه در آسمانها و آنکه در زمین است وکان

وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ

و کافی است خدا کارساز مهمات اگر خواهد ببرد شما را ای گروه مردمان و بیاورد جمعی دیگر

اللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ قَدِيرًا ۝ مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا

خدا بر این توانا کسی که خواهد پاداش جهان را پس نزد خداست پاداش

وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

و آخرت و هست خدا شنوای بینا ای آنان

آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ

ایمان آوردید باشید ایستادگان بعدل و داد گواهان برای خدا

وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا

و اگرچه آن گواهی بر نفسهای شما باشد یا بر پدر و مادر و خویشان نزدیک اگر توانگر باشد مشهود علیه یا اگر

أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا

یا درویش پس خدا سزاوارتر است بهر دو پس پیروی مکنید خواهش نفس خود را تا آنکه عادل باشید

وَإِنْ تَلْوُوا أَوْ تُعْرِضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝ يَا أَيُّهَا

و اگر بپیچید زبان را و غلط شهادت دهید یا اعراض کنید از شهادت پس بدرستی که خداست بآنچه میکنید آگاه ای

الذين امنوا امنوا بالله ورسوله والكتاب الذي نزل على رسوله

آنان كه گرويده اند بگرويد بخدا و پيغمبرش و بقرانى كه فرستاده بر پيغمبرش و

والكتاب الذي انزل من قبل ومن يكفر بالله وملائكته

كتاب توريت و انجيل كه فرستاده پيش ازين و هر كه كافر شود بخدا و فرشتگانش

وكتبه ورسله واليوم الاخر فقد ضل ضلالا بعيدا ان

و كتابهاى او و پيغمبران و روز قيامت پس بتحقيق كه گمراه شده گمراهى دور از راه راستى

الذين امنوا ثم كفروا ثم امنوا ثم كفروا ثم

آنانى كه ايمان آوردند پس كافر شدند پس ايمان آوردند پس كافر شدند پس

ازدادوا كفرا لم يكن الله ليغفر لهم ولا ليهديهم سبيلا

افزودند كفر را نيست خدا كه بيامرزد ايشانرا و نه كه برساند ايشانرا براه راست

بشر المنافقين بان لهم عذابا اليما الذين يتخذون الكافرين

مژده ده منافقانرا باينكه آماده است براى ايشان عذاب دردناك آنان كه فرا ميگيرند كافرانرا

اولياء من دون المؤمنين ايبتغون عندهم العزة فان

دوستان بجز از مومنان آيا ميطلبند نزد ايشان عزت را پس بدرستيكه

العزة لله جميعا وقد نزل عليكم في الكتاب ان اذا سمعتم ايات الله يكفر بها

عزت مر خداى راست همه بتمامى و بتحقيق كه فرستاده بر شما در قران اينكه هرگاه كه بشنويد آيتهاى خدا

ويستهزا بها فلا تقعدوا معهم حتى يخوضوا في حديث غيره

و استهزا كرده شود بآنها پس منشينيد با آنان كه كفر و استهزا ميكنند تا آنگاه كه شروع كنند در حكايتى ديگر

انكم اذا مثلهم ان الله جامع المنافقين والكافرين في جهنم جميعا

بدرستى كه شما درينوقت مانند ايشانيد بدرستى كه خدا فراهم آورنده منافقان و كافرانست در دوزخ همگى را

الذين يتربصون بكم فان كان لكم فتح من الله قالوا الم نكن

آنان كه انتظار ميكشند رسيدن بلا بشما پس اگر باشد شما را فتح و نصرتى از نزد خدا گويند آيا نبوديم

معكم وان كان للكافرين نصيب قالوا الم نستحوذ عليكم ونمنعكم من

با شما پس چرا غنیمت نمیدهید و اگر باشد کافران را بهره از غلبه نصیب گویند آیا غالب نشدیم بر شما و دفع نکردیم از شما

المؤمنين فالله يحكم بينكم يوم القيمة ولن يجعل الله للكافرين على

ضرر مومنان را پس خدا حکم میکند میانه شما در روز رستخیز و هرگز نگرداند خدا برای کافران بر

المؤمنين سبيلا ۝ ان المنافقين يخادعون الله وهو خادعهم و

مومنان هیچ حجتی ۝ بدرستی که منافقان بگمان خود فریب میدهند خدا را و حال آنکه او جزا دهنده فریب

اذا قاموا الى الصلوة قاموا كسالى يراءون الناس ولا يذكرون

و چون برخیزند بسوی نماز می ایستند در حالتی که کاهلان باشند مینمایند بمردم نماز خود را و یاد نمیکنند

الله الا قليلا ۝ مذبذبين بين ذلك لا الى هؤلاء ولا الى

خدا را مگر اندکی متحیر اند در میان کفر و ایمان نه با آن گروه مومنان و نه با این

هؤلاء ومن يضلل الله فلن تجد له سبيلا ۝ يا ايها

گروه کافران و کسی را که واگذاشته در ضلالت خدا پس هرگز نیابی برای وی راه هدایت ای

الذين امنوا لا تتخذوا الكافرين اولياء من دون المؤمنين

آنان که گرویده اند فرا مگیرید کافران را دوستان خود از غیر مومنان

اتريدون ان تجعلوا لله عليكم سلطانا مبينا ۝ ان المنافقين في

آیا میخواهید که بکنید برای خدا بر خود حجتی روشن بدرستی که منافقین در

الدرك الاسفل من النار ولن تجد لهم نصيرا ۝ الا الذين تابوا و

طبقه زیرین از درجهای آتش و هرگز نیابی برای ایشان یاوری مگر آنان که توبه کرده اند و

اصلحوا واعتصموا بالله واخلصوا دينهم لله فاولئك

باصلاح آوردند کار خود را و چنگ در زدند بکرم خدا و خالص گردانیدند دین خود را برای خدا پس این گروه

مع المؤمنين وسوف يؤت الله المؤمنين اجرا عظيما ۝ ما يفعل

با مومنان اند و زود باشد که بدهد خدا مومنان را مزدی بزرگ چه می کند

الله بعذابكم إن شكرتم وآمنتم وكان الله شاكرا عليما ۝ لا يحب الله

خدا عذاب شما را اگر شکر کنید خدا را و ایمان آرید باو و هست خدا پاداش دهنده شکر دانا دوست نمیدارد

الجهر بالسوء من القول إلا من ظلم وكان الله سميعا عليما ۝

آشکارا گفتن بسخن بدی یعنی دشنام را مگر دشنام داد کسی که ستم کرده شد و هست خدا شنوای دانا

إن تبدوا خيرا أو تخفوه أو تعفوا عن سوء فإن الله كان عفوا قديرا إن الذين

اگر ظاهر کنید نیکی را یا پنهان دارید او را یا درگذرید از بد کسی پس هر آینه که خدا هست درگذرنده توانا

يكفرون بالله ورسله ويريدون أن يفرقوا بين الله

کافر میشوند بخدا و رسولش و میخواهند که جدایی اندازند میان خدا

ورسله ويقولون نؤمن ببعض ونكفر ببعض ويريدون

و رسولان او و میگویند ایمان می آریم ببعضی و ایمان نمی آریم ببعضی و میخواهند

أن يتخذوا بين ذلك سبيلا ۝ أولئك هم الكافرون حقا

که فرا گیرند میان کفر و ایمان راهی این گروه ایشانند ناگروندگان ثابت

وأعتدنا للكافرين عذابا مهينا ۝ والذين آمنوا بالله ورسله ولم

و آماده کرده ایم برای کافران عذاب خوار کننده و آنان که ایمان آوردند بخدا و رسولان او و

يفرقوا بين أحد منهم أولئك سوف يؤتيهم أجورهم وكان

جدایی نیفکنند میان هیچ یک از ایشان این گروه زود باشد که بدهد ایشان را مزدهای ایشان و هست

الله غفورا رحيما ۝ يسألك أهل الكتاب أن تنزل عليهم كتابا من

خدا آمرزگار مهربان می طلبند از تو اهل کتاب یعنی یهود اینکه فرود آری بر ایشان کتابی از

السماء فقد سألوا موسى أكبر من ذلك فقالوا أرنا

آسمان پس بتحقیق که خواستند از موسی چیزی بزرگتر از این را پس گفتند بنما بما

الله جهرة فأخذتهم الصاعقة بظلمهم ثم اتخذوا العجل

خدا را آشکارا پس فرا گرفت ایشان را آتش از آسمان بسبب ستم ایشان پس فرا گرفتند برای پرستش

مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذَٰلِكَ وَآتَيْنَا

بعد از آنکه آمده بود ایشان را معجزهای روشن پس درگذشتیم از تقصیر ایشان و دادیم ما

مُوسَىٰ سُلْطَانًا مُبِينًا ۝ وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمُ

موسی را حجتی روشن و برافراشتیم بر بالای سر ایشان کوه را یا کوه طور را برای گرفتن پیمان و گفتیم ایشان را

ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا

که درآیید به بیت المقدس سجده کنندگان و گفتیم مر ایشان را که تجاوز مکنید از حکم شرع در ماهی گیری در روز شنبه و فرا گرفتیم

مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ۝ فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ

از ایشان پیمان محکمی پس کردیم با ایشان آنچه کردیم به سبب شکستن ایشان پیمان خود را و به سبب کفر ایشان با آیتهای خدا

وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۚ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ

و به سبب کشتن ایشان پیغمبران را به ناحق و به سبب گفتار ایشان دلهای ما در پرده است نه بلکه مهر نهاد خدا

عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ وَبِكُفْرِهِمْ

بر دلهای ایشان یعنی آنکه میگویند در نهاد ایشان مهر نهاده خدا به سبب کفر پس ایمان نمی آورند مگر اندکی از ایشان و به سبب کفر ایشان

وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا ۝ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ

و گفتار ایشان بر مریم افترا دروغ عظیمی و گفتار ایشان از روی تکبر که ما کشتیم مسیح را که عیسی پسر

مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ ۚ وَإِنَّ

مریم است رسول خدا و نکشتند او را و بر دار نکشیدند او را ولیکن مشتبه شد بر ایشان و هر آینه

الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ ۚ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ ۚ

آنان اختلاف کردند در کار عیسی هر آینه در شک‌اند از کشتن او نیست ایشان را بدین از مسیح دانشی مگر پیروی کردن گمان و

وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ۝ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝ وَإِنْ

نکشتند او را به یقین بلکه برداشت او را خدا بسوی خود یعنی آسمان چهارم و هست خدا غالب درست کار و درست

مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ

از اهل کتاب هیچکس مگر اینکه البته ایمان آورد به عیسی پیش از مرگ خود

ويوم القيمة يكون عليهم شهيدا ۞ فبظلم من
و روز قیامت باشد عیسی بر کرده های ایشان گواه ۞ پس بسبب ستمی که از جهودان
الذين هادوا حرمنا عليهم طيبات احلت لهم وبصدهم عن سبيل
آن که جهود شدند حرام گردانیدیم بر ایشان طعامهای پاکیزه که حلال گردانیده بود بر ایشان و بسبب گردانیدن ایشان از راه
الله كثيرا ۞ واخذهم الربوا وقد نهوا عنه واكلهم
خدا بسیار کس را ۞ و بسبب گرفتن ایشان ربا را و حال آنکه نهی کرده شده بودند ازان و بسبب خوردن ایشان
اموال الناس بالباطل واعتدنا للكافرين منهم عذابا
مالهای مردمان را بناحق و مهیا کرده ایم برای کافران از ایشان عذابی
اليما ۞ لكن الراسخون في العلم منهم والمؤمنون
دردناک ۞ لیکن ثابت قدمان در دانش از ایشان و گروندگان که
يؤمنون بما انزل اليك وما انزل من قبلك والمقيمين
میگروند بانچه فرستاده شد بسوی تو و بانچه فرستاده شده پیش از تو و برپا دارندگان
الصلوة والمؤتون الزكوة والمؤمنون بالله واليوم الاخر
نماز و دهندگان زکوة و گروندگان بخدا و روز بازپسین
اولئك سنؤتيهم اجرا عظيما ۞ انا اوحينا اليك كما اوحينا
آن گروه زود باشد که بدهیم ایشان را مزدی بزرگ ۞ بدرستی که وحی کردیم بسوی تو چنانکه وحی کردیم
الى نوح والنبيين من بعده واوحينا الى ابراهيم و
بسوی نوح و پیغمبران بعد از نوح و وحی کردیم بسوی ابراهیم و
اسمعيل واسحق ويعقوب والاسباط وعيسى وايوب ويونس
اسمعیل و اسحق و یعقوب و نواده گان یعقوب و عیسی و ایوب و یونس
وهرون وسليمان واتينا داود زبورا ۞ ورسلا قد قصصناهم
و هرون و سلیمان و دادیم داود را کتاب زبور را ۞ و فرستادیم پیغمبران را که خواندیم حکایت

عليك من قبل ورسلا لم نقصصهم عليك وكلم الله موسى

بر تو پیش ازین و بسوی پیغمبرانی که نخواندیم قصه ایشان را بر تو و سخن کرد خدا با موسی

تكليما ۝ رسلا مبشرين ومنذرين لئلا يكون للناس على

سخن کردنی عجب پیغمبرانی که مژده دهندگان و ترسانندگان تا نباشد مردمان را بر

الله حجة بعد الرسل وكان الله عزيزا حكيما ۝ لكن

خدا حجتی بعد از فرستادگان و هست خدا غالب درست کردار لیکن

الله يشهد بما انزل اليك انزله بعلمه والملائكة يشهدون

خدا گواهی میدهد بانچه فرستاده شده بسوی تو فرستاده آنرا از روی دانش خود و فرشتگان گواهی میدهند

وكفى بالله شهيدا ۝ ان الذين كفروا وصدوا عن سبيل الله قد ضلوا

و کافیست خدا گواه بدرستی که آنان که کافر شدند و باز داشتند از راه خدا بدرستی گمراه شدند

ضلالا بعيدا ان الذين كفروا وظلموا لم يكن الله ليغفر لهم

گمراهی دور بدرستی که آنان که کافر شدند و ستم نمودند نیست خدا که بیامرزد ایشان را

ولا ليهديهم طريقا ۝ الا طريق جهنم خالدين فيها

و نه که راه نماید ایشان را راهی مگر راه دوزخ در حالی که جاوید باشند در آن دوزخ

ابدا وكان ذلك على الله يسيرا ۝ يا ايها الناس قد جاءكم

همیشه و هست این بر خدا آسان ای گروه آدمیان بتحقیق که آمد شما را

الرسول بالحق من ربكم فامنوا خيرا لكم وان

پیغمبر براستی از نزد پروردگار شما پس بگروید که این بهترست برای شما و اگر

تكفروا فان لله ما في السموات والارض وكان الله

کافر شوید پس بدرستی که مر خدا راست آنچه در آسمانها و زمین است و هست خدا

عليما حكيما ۝ يا اهل الكتاب لا تغلوا في دينكم

دانای درست کردار ای اهل کتاب انجیل ستم مکنید در دین خود

ولا تقولوا على الله الا الحق انما المسيح عيسى

و مگوييد بر خدا مگر حق را جز اين نيست مسيح ط عيسى

ابن مريم رسول الله وكلمته القاها

پسر مريم پيغمبر خداست و كلمه با بشارت اوست كه القا كرده آن را

الى مريم وروح منه فامنوا بالله ورسله

بسوى مريم و روح ط پاكيزه است از وى پس بگرويد بخدا و بپيغمبران وى

ولا تقولوا ثلثة انتهوا خيرا لكم انما الله اله واحد سبحانه ان يكون له

و مگوييد كه خدا سه است يعنى خدا و عيسى و مريم باز ايستيد از شرك بهتر است مر شما را جز اين نيست معبود بحق يكيست خداست پاك است از آنكه بوده باشد

ولد له ما فى السموات وما فى الارض وكفى

فرزندى مر او راست آنكه در آسمانهاست و آنچه در زمين است و كافيست

بالله وكيلا لن يستنكف المسيح ان يكون عبدا

خدا براى كفايت مهمات هرگز ابا و ننگ عار ندارد مسيح از آنكه بوده باشد بنده خدا

لله ولا الملائكة المقربون ومن يستنكف عن عبادته

و نه فرشتگان كه مقربان درگاه خدااند و كسى كه ننگ و ابا دارد از بندگى او

ويستكبر فسيحشرهم اليه جميعا فاما الذين امنوا وعملوا

و سركشى نمايد پس زود كه جمع كند ايشان را خدا بسوى عذاب همه تمام پس اما آنان كه ايمان آوردند و كردند

الصالحات فيوفيهم اجورهم ويزيدهم من فضله واما

كارهاى شايسته پس تمام دهد بايشان مزدهاى ايشان را و بيفزايد مزد ايشان از فضل و كرم خود و اما

الذين استنكفوا واستكبروا فيعذبهم عذابا اليما

آنان كه عار ورزيدند پرستش او را و گردن كشى كنند پس عذاب كند ايشان را عذابى دردناك

ولا يجدون لهم من دون الله وليا ولا نصيرا يا ايها

و نيابند براى خود از غير خدا همه دوستى و نه يارى اى گروه

النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ

مردمان بتحقیق که آمد شما را حجتی از نزد پروردگار شما و فرستادیم بسوی شما

نُورًا مُبِينًا ۝ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ

نوری روشنی پس اما آنان که گرویدند بخدا و چنگ در زدند بدو پس زود در آرد ایشانرا

فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۝

در رحمتی که ثواب است از نزد حق و فضلی و راه نماید ایشانرا بسوی حق که راهی راست است

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنِ امْرُؤٌ

فتوی میجویند از تو در باب میراث بگو خدا فتوی میدهد شما را در باب میراث برادران و خواهران مادری و پدری اگر مردی

هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ

بمیرد و نباشد او را فرزندی و مر او را باشد خواهری پس او راست نیمه آنچه گذاشته و آن مرد هم

يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ

میراث میبرد از خواهر اگر نبوده باشد آن خواهر را که مرده فرزندی پس اگر خواهران که وارثند دو نفر باشند

فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَ

پس ایشانراست دو ثلث از مالی که برادرشان گذاشته و اگر بوده باشند ورثه اخوه که برادران و

نِسَاءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنْثَيَيْنِ يُبَيِّنُ

خواهران باشند پس مر ذکر یعنی برادر راست مثل نصیب دو مونث است یعنی خواهر بیان میکند

اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝

خدا برای شما احکام شرع را که مبادا که گمراه شوید و خدا بهمه چیزی داناست

سورة المائدة مائة وعشرون آيات مدنية

از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام مروی است که قرآن بعضی ناسخ بعض است و باید عمل نمود باخرین امری که از رسول الله صلی الله علیه و آله وارد شده و آخر سوره که بر آنحضرت نازل شد مائده است این سوره حکمی که پیش از آن نازل شده منافی آن است نسخ نموده و هیچ حکمی را که از آن سوره مستفاد است نسخ ننموده و عیاشی از حضرت ابی جعفر علیه السلام روایت کرده که هر که سوره مائده را در هر پنجشنبه بخواند [illegible]
تبارک و تعالی [illegible] از حضرت ابی عبدالله روایت نموده [illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم يا ايها

بنام خدای بخشنده مهربان ای

الذين امنوا اوفوا بالعقود احلت لكم بهيمة الانعام الا

آنانی که ایمان آورده اید وفا کنید بعقدها حلال کرده شد برای شما چهارپایان چرنده مگر

ما يتلى عليكم غير محلى الصيد وانتم حرم ان الله يحكم ما يريد يا ايها

آنچه خوانده میشود بر شما در حالتی که حلال کننده شکار نباشید و حال آنکه محرم باشید بدرستی که خدا حکم میکند آنچه میخواهد ای

الذين امنوا لا تحلوا شعائر الله ولا الشهر الحرام ولا الهدى

گروهی که ایمان آورده اند حلال مدانید حرمتهای مناسک حج خدا را و نه حرمت ماه حرام را و نه آنچه [illegible]

ولا القلائد ولا امين البيت الحرام يبتغون فضلا من ربهم ورضوانا

و نه [illegible] و نه قاصدان خانه کعبه بعزم طواف می طلبند افزونی ثواب از پروردگار خود و خوشنودی

واذا حللتم فاصطادوا ولا يجرمنكم شنان قوم ان صدوكم عن

و چون محل شدید پس صید کنید [illegible] دشمنی گروهی بسبب آنکه باز گردانیدند شما را از

المسجد الحرام ان تعتدوا وتعاونوا على البر والتقوى

مسجد الحرام و باز دارد شما را [illegible] و معاونت یکدیگر کنید بر نیکی و پرهیزکاری

ولا تعاونوا على الاثم والعدوان واتقوا الله ان الله شديد

و مدد هم مکنید بر معصیت و ستمکاری و بترسید از خدا بدرستی که خدا سخت

العقاب حرمت عليكم الميتة والدم ولحم الخنزير وما

عقوبت است حرام کرده شد بر شما حیوان مرده و خون و گوشت خوک و

اهل لغير الله به والمنخنقة والموقوذة والمتردية و

آنچه آواز برداشته شده بغیر نام خدا [illegible] و آنچه از بلندی افتاده و مرده باشد

النطيحة وما اكل السبع الا ما ذكيتم وما ذبح على النصب

آنچه از ضرب شاخ حیوانی بمرد و آنچه درنده [illegible]

وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ذَٰلِكُمْ فِسْقٌ الْيَوْمَ يَئِسَ

و حرام است بخش کردن بتیرهای قمار این محرمات بیرون رفتن است از دین امروز ناامید شدند

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ

آنان که کافر شدند از باطل گردانیدن دین شما پس مترسید از ایشان و بترسید از من

الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ

امروز کامل کردم برای شما دین شما را و تمام کردم بر شما نعمت خود را و راضی شدم برای شما

الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ

اسلام را دینی پس کسی که مضطر شود در گرسنگی در حالتی که میل کننده نباشد بگناهی پس بدرستی که

اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمُ

خدا آمرزگار مهربانست میپرسند از تو که چه چیز حلال گردانیده شده برای ایشان بگو حلال کرده شده برای شما

الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ

طعامهای پاکیزه و شکار آنچه آموخته کردید از سگان شکاری در حالتی که ادب آموزنده‌اید آموختید آنرا از آنچه آموخت شما را

اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا

خدا پس بخورید از شکار جانورانی که نگاه داشتند آن شکار را برای شما ذبح بکنید و یاد کنید

اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۞

نام خدا بر شکار و بترسید از عذاب خدا بدرستی که خدا زود حساب کننده است

الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا

امروز حلال شد برای شما طعامهای پاکیزه و طعام آنان که داده شدند

الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ

توریه و انجیل را حلالست بر شما و طعام شما حلالست بر ایشان و حلال است شما را زنان پارسا

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ

و زنان پارسای از آنان که داده شده اند توریه و انجیل پیش از شما هرگاه دهید ایشان

حزب

اجورهن

أُجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ

مهرهای ایشان را در حالتی که عفیف باشند نه زناکاران و نه فراگیرندگان دوستان پنهانی را

وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

و کسی که کافر شود بدین ایمان پس به تحقیق که باطل است کردار او و او در آخرت از زیانکاران

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَوٰةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ

ای آنان که ایمان آوردند چون برخیزید به نماز پس بشوید رویهای خود را

وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ

و دستهای خود را تا مرفقها و مسح کنید پاره از سرهای خود را و بعضی از پاهای خود را

إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ

تا کعبین و اگر بوده باشید جنب پس غسل کنید و اگر بوده باشید بیمار

أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ

یا مسافران یا بیاید یکی از شما از بول و نجاست یا مباشرت کنید

النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ

با زنان پس نیابید آب پس تیمم کنید به خاک پاک پس مسح کنید بعضی از رویهای خود

وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَٰكِنْ

و دستهای خود را از آن خاک نمیخواهد خدا که قرار دهد بر شما هیچ حرجی ولیکن

يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

میخواهد که پاک گرداند شما را و تا تمام کند نعمت خود را بر شما تا باشد شما شکر گذارید او را

وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ

و یاد کنید نعمت خدا را بر شما و پیمان او را که بسته شده است شما را با

إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ

چون گفتید که شنیدیم و فرمان بردیم و بترسید از خدا مر راستی که خدا داناست با آنچه در

الصدور ۝ يا ايها الذين امنوا كونوا قوامين لله شهداء بالقسط

سینههاست ای آنان که گرویده اند باشید قیام کنندگان گفتن حق الهی را باشید گواهان بعدل

ولا يجرمنكم شنان قوم على الا تعدلوا اعدلوا هو

و باید که باز ندارد شما را دشمنی گروهی بر اینکه عدالت نمایید عدالت کنید که آن

اقرب للتقوى واتقوا الله ان الله خبير بما تعملون ۝ وعد

نزدیکتر است به پرهیزکاری و بترسید از خدا بدرستی که خدا آگاه است بانچه می کنید وعده داده

الله الذين امنوا وعملوا الصالحات لهم مغفرة واجر عظيم ۝ و

خدا آنان را که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته مر ایشان راست آمرزشی و مزدی بزرگ

الذين كفروا وكذبوا بآياتنا اولئك اصحاب الجحيم ۝

و آنان که کافر شدند و تکذیب نمودند آیتهای ما را ایشان گروه یاران دوزخند

يا ايها الذين امنوا اذكروا نعمت الله عليكم اذ هم قوم ان يبسطوا

ای آنان که ایمان آورده اند یاد کنید نعمت خدا را بر خود آنوقت که قصد نمودند گروهی از کافران که بگشایند

اليكم ايديهم فكف ايديهم عنكم واتقوا

بسوی شما دستهای خود را پس باز داشت دستهای ایشان را از شما و بترسید از عذاب

الله وعلى الله فليتوكل المؤمنون ۝ ولقد اخذ

خدا و بر خدا پس باید که توکل نمایند مومنان و هر آینه تحقیق فرا گرفت

الله ميثاق بني اسرائيل وبعثنا منهم اثني عشر نقيبا

خدا پیمان از فرزندان یعقوب و برانگیختیم از ایشان دوازده نفر مهتر

وقال الله اني معكم لئن اقمتم الصلوة واتيتم

و گفت خدا بدرستی که من با شمایم البته اگر بر پای دارید نماز را و بدهید

الزكوة وامنتم برسلي وعزرتموهم واقرضتم

زکوة را و ایمان آرید به پیغمبران من و یاری کنید ایشان را و قرض دهید

الله

اللّٰه قرضا حسنا لاكفرن عنكم سيئاتكم ولادخلنكم جنات تجري

خدا را قرضی نیکو هر آینه می پوشانم البته از شما گناهان شما را و هر آینه در می آورم شما را

من تحتها الانهار فمن كفر بعد ذلك منكم فقد ضل سواء السبيل فبما نقضهم

از زیر آنها جویها پس کسی که کافر شود بعد از این از شما پس تحقیق که گمراه شده از راه راست

ميثاقهم لعناهم وجعلنا قلوبهم قاسية يحرفون

پیمان خود را لعنت کردیم ایشان را و گردانیدیم دلهای ایشان را بسیار سخت تغییر میدهند

الكلم عن مواضعه ونسوا حظا مما ذكروا به ولا تزال تطلع على خائنة منهم

کلمات الهی یعنی احکام توریة را از جایگاهای خود و فراموش کرده اند بهره از آنچه پند داده شده بان و همیشه مطلع میگردی

الا قليلا منهم فاعف عنهم واصفح ان اللّٰه يحب المحسنين ومن الذين

مگر اندکی از ایشان پس درگذر از ایشان و عفو کن از گناه ایشان بدرستی که خدا دوست میدارد نیکوکاران را

قالوا انا نصارى اخذنا ميثاقهم فنسوا حظا مما ذكروا به فاغرينا بينهم

گفتند بدرستیکه ما ترسایانیم فرا گرفتیم از ایشان پیمان ایشان را پس فراموش نمودند بهره از آنچه پند داده شده بدان

العداوة والبغضاء الى يوم القيمة وسوف ينبئهم

دشمنی ظاهر و دشمنی پنهانی را تا روز رستخیز و زود باشد که آگاه کند ایشان را

اللّٰه بما كانوا يصنعون ۞ يا اهل الكتاب قد جاءكم رسولنا يبين لكم كثيرا

خدا بآنچه بودند که میکردند ای جهودان و ترسایان تحقیق که آمد شما را پیغمبر ما بیان میکند برای شما

مما كنتم تخفون من الكتاب ويعفوا عن كثير قد جاءكم

از آنچه بودید که پنهان مینمودید از توریة و انجیل و در میگذرد از بسیاری تقصیر شما تحقیق که آمد شما را

من اللّٰه نور وكتاب مبين ۞ يهدي به اللّٰه من

از نزد خدا نور هدایت و قرآن روشن راه می نماید بسبب خدا آن کتاب هر کس

اتبع رضوانه سبل السلام ويخرجهم من الظلمات الى النور باذنه

پیروی کند خوشنودی او را براههای سلامتی از عذاب و بیرون می آورد ایشان را از تاریکیهای ضلالت بسوی روشنایی ایمان

وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ

و میبرد ایشانرا براه راست ط هر آینه کافر شدند آنان که گفتند بدرستی که

اللّٰهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا إِنْ

خدا او است مسیح پسر مریم بگو پس کیست که مانع شود او را از اراده خدا چیزی را اگر ط

أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا

خواهد که هلاک کند مسیح را که پسر مریم است و هلاک کند مادرش را ط هر که در روی زمین است همگی

وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَ

و مر خدا را است پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه میانه آنها است می آفریند آنچه میخواهد و

اللّٰهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ

خدا بر همه چیزی توانا است ط و گفتند جهودان و ترسایان که ما

أَبْنَاءُ اللّٰهِ وَأَحِبَّاؤُهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ

پسران خدا و دوستان اوییم بگو ای محمد پس چرا عذاب میکند خدا شما را بگناهان شما بلکه ط

أَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ

شما هم آدمیید از جمله آنها که آفریده خدا می آمرزد خدا هر که را میخواهد و عذاب می کند هر که را میخواهد

وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝ يَا أَهْلَ

و مر خدا را است پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه میانه آنها است و بسوی او است بازگشت ای

الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى فَتْرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ

جهودان و ترسایان بتحقیق که آمد شما را پیغمبر ما بیان می کند برای شما در حالتی که زمانه خالی بود از پیغمبران و رسولان ط

أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ

تا اینکه نگویید که نیامد ما را هیچ مژده دهنده و نه ترساننده پس بتحقیق که آمد شما را مژده دهنده و ترساننده

وَاللّٰهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ

و خدا بر همه چیزی توانا است و چون گفت موسی مر گروه خود را که ای گروه من

اذكروا

اذكروا نعمت الله عليكم اذ جعل فيكم انبياء وجعلكم ملوكا و

یاد کنید نعمت خدا را بر شما آنوقتی که بدید آورد میان شما پیغمبران و گردانید شما را پادشاهان و

آتٰیكم ما لم یؤت احدا من العالمین ۝ یا قوم ادخلوا الارض المقدسة

داد شما را آنچه نداد هیچ احدی از جهانیان ای گروه من در آیید در زمین پاک

التی كتب الله لكم ولا ترتدوا علی ادباركم فتنقلبوا خاسرین ۝

که نوشته خدا برای شما و باز مگردید بر پشتهای خود پس باز خواهید گشت زیانکاران

قالوا یا موسی ان فیها قوما جبارین ۝ وانا لن ندخلها حتی یخرجوا

گفتند ای موسی هر آینه که در آن هست گروهی ستمکاران و هر آینه که ما در نخواهیم آمد در آن تا آنگاه که بیرون روند

فان یخرجوا منها فانا داخلون ۝ قال رجلان من الذین

پس اگر بیرون روند از آن پس هر آینه که ما در آینده گانیم گفتند دو مرد از آنان که

یخافون انعم الله علیهما ادخلوا علیهم الباب فاذا

میترسیدند از خدا که انعام کرده خدا بر ایشان در آیید بر جباران از دروازه پس هرگاه در آیید

دخلتموه فانكم غالبون ۝ وعلی الله فتوكلوا ان كنتم مؤمنین

پس هر آینه که شما خواهید بود غلبه کنندگان و بر خدا پس باید توکل کنید اگر هستید گرویدگان

قالوا یا موسی انا لن ندخلها ابدا ما داموا فیها فاذهب

گفتند ای موسی هر آینه که ما در نمی آییم در آن همه گز مادامی که جباران در آنند پس برو تو

انت وربك فقاتلا انا ههنا قاعدون ۝ قال رب

تو ای موسی و پروردگارت پس کارزار نمایید هر آینه که ما در اینجا نشستگانیم گفت موسی ای پروردگارم

انی لا املك الا نفسی واخی فافرق بیننا وبین القوم

هر آینه که من نیستم مالک مگر نفس خود را و برادر خود را پس جدائی افکن میان ما و میان گروه

الفاسقین ۝ قال فانها محرمة علیهم اربعین سنة یتیهون فی الارض

فاسقان بدکاران گفت خدا پس هر آینه که آن زمین حرام کرده شده بر ایشان چهل سال سرگردان خواهند بود در آن زمین

نصف الحزب

عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ۝ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ

بر گروه نافرمانبرداران و بخوان برایشان ای محمد خبر دو فرزند آدم را براستی

إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ

که چون نزدیک گردانیدند هر یک قربانی پس پذیرفته شد از یکی ازیشان که هابیل بود و پذیرفته نشد از

الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ۝ لَئِنْ بَسَطْتَ

دیگری قابیل گفت هر آینه بکشم ترا گفت هابیل جز این نیست که می پذیرد خدا از پرهیزگاران اگر بگشایی

إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ إِنِّي أَخَافُ

سوی من دست خود را که بکشی مرا نخواهم گشود دست خود سوی تو که بکشم ترا من میترسم

اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ۝ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ

از خداوند که پروردگار عالمیان است هر آینه من میخواهم که بازگردی تو بگناه من و گناه خود پس بوده باشی از

أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ

یاران دوزخ و این سزای ستمکاران است پس آسان گردانید او را نفس کشتن

أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝ فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي

برادرش را پس کشت او را پس گردید از زیانکاران پس فرستاد خدای زاغی را که میکاوید در

الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوَارِي سَوْأَةَ أَخِيهِ قَالَ يَا وَيْلَتَى

زمین تا آنکه بنماید او را که چگونه پنهان کند جسد برادرش را گفت قابیل ای وای بر من

أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوَارِيَ سَوْأَةَ

آیا عاجز شدم از آنکه باشم مانند این زاغ پس بپوشانم کالبد

أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ۝ مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا

برادر خود را پس گردید از پشیمانان از سبب این قتل ناحق نوشتیم ما

عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي

بر بنی اسرائیل که هر که بکشد نفسی را بی آنکه کشته باشد نفسی را یا فسادی کرده باشد در

الأرض فكأنما قتل الناس جميعا ومن أحياها فكأنما أحيا الناس

روی زمین پس گویا کشته مردمان را همه و کسی که زنده دارد نفسی را پس گویا که زنده داشته آدمیان را

جميعا ولقد جاءتهم رسلنا بالبينات ثم إن كثيرا منهم بعد ذلك

همه و هر آینه بتحقیق که آمدند ایشان را پیغمبران با معجزه های روشن پس بدرستی که بسیاری ایشان بعد از این

في الأرض لمسرفون إنما جزاء الذين يحاربون الله ورسوله و

در زمین هر آینه اسراف کنندگانند جز این نیست که جزای آنان که محاربه میکنند با خدا و رسول او

يسعون في الأرض فسادا أن يقتلوا أو يصلبوا أو تقطع

می شتابند در روی زمین برای افساد اینست که کشته شوند یا بردار کشیده شوند یا بریده شود

أيديهم وأرجلهم من خلاف أو ينفوا من الأرض ذلك لهم

دستهای ایشان و پاهای ایشان از خلاف همدیگر یا رانده شوند از زمین این مر ایشان راست

خزي في الدنيا ولهم في الآخرة عذاب عظيم إلا

رسوائی در دنیا و برایشان است در آخرت عذابی بزرگ مگر

الذين تابوا من قبل أن تقدروا عليهم فاعلموا أن الله غفور رحيم

آنان که توبه کنند پیش از آنکه دست یابید برایشان پس بدانید اینکه خدا آمرزگار مهربان است

يا أيها الذين آمنوا اتقوا الله وابتغوا إليه الوسيلة وجاهدوا

ای آنان که گرویده اند بترسید از خدا و بجوئید بسوی رحمت او وسیله و جهاد کنید

في سبيله لعلكم تفلحون إن الذين كفروا لو أن لهم ما في الأرض

در راه او شاید شما رستگار شوید بدرستیکه آنان که کافر شدند اگر آنکه باشد ایشان را آنچه در زمین

جميعا ومثله معه ليفتدوا به من عذاب يوم

همه و مثل آن با آن تا بازخرند خود را بآن از عذاب روز

القيامة ما تقبل منهم ولهم عذاب أليم يريدون

قیامت پذیرفته نخواهد شد از ایشان و مر ایشان راست عذاب دردناک میخواهند

أَن يَخْرُجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُم بِخَارِجِينَ مِنْهَا وَ

که بیرون آیند از دوزخ و نیستند ایشان بیرون آینده از آن و

لَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ ۝ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا

مر ایشان راست عذابی دایمی و مرد دزد و زن دزد پس ببرید

أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ فَمَن تَابَ

دستهای ایشان را جزای آنچه کسب کرده اند عقوبتی از نزد خدا و خدا غالب است درست کردار پس هر که

مِن بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝

بعد از ستم خود و بصلاح آورد کار خود پس بدرستی که خدا می پذیرد رحمت کند بر او بدرستی که خدا آمرزگار مهربان است

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَن

آیا نمیدانی که خدا مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین عذاب کند هر کرا

يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ ۝ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ يَا أَيُّهَا

میخواهد و میآمرزد هر که را میخواهد و خدا بر هر چیزی تواناست ای

الرَّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ

پیغمبر اندوهگین نسازند ترا آنان که می شتابند در کفر

مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ وَمِنَ

از آنان که گفتند گرویدیم بدهانهای خود و نگرویده دلهای ایشان و از

الَّذِينَ هَادُوا سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّاعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ ۝

آنان که جهود شدند شنوایانند سخنان دروغ را شنوندگانند سخنان گروهی دیگر را که جهود

لَمْ يَأْتُوكَ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِن بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ

نیامده اند نزد تو تغییر میدهند سخنان خدا را بعد از آنکه حق تعالی هر یک را جای خود گذاشته میگویند

إِنْ أُوتِيتُمْ هَٰذَا فَخُذُوهُ وَإِن لَّمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا وَمَن يُرِدِ

اگر داده شوید این حکم تفسیر را پس فرا گیرید و اگر داده نشوید آنرا پس حذر کنید و کسی که میخواهد

الله

اللهُ فِتنَتَهُ فَلَن تَملِكَ لَهُ مِنَ اللهِ شَيئًا اُولٰئِكَ

خدا را که فتنه او را پس مالک نشوی برای هیچ او از نزد خدا هیچ چیزی از قدرت او را آن گروه

الَّذِينَ لَم يُرِدِ اللهُ اَن يُطَهِّرَ قُلُوبَهُم لَهُم فِي الدُّنيَا خِزيٌ وَلَهُم فِي

آنان که نخواسته خدا پاک کردن دلهای ایشان را ایشان راست در دنیا رسوایی و ایشان را در

الاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ سَمّٰاعُونَ لِلكَذِبِ

آخرت عذاب عظیم شنوندگانند دروغ را

اَكّٰالُونَ لِلسُّحتِ فَاِن جَاءُوكَ فَاحكُم بَينَهُم

خورندگانند حرام را پس اگر بیایند ترا محاکمه پس حکم کن میانه ایشان

اَو اَعرِض عَنهُم وَاِن تُعرِض عَنهُم فَلَن يَضُرُّوكَ شَيئًا

یا اعراض کن از ایشان و اگر اعراض کنی از ایشان پس هرگز ضرر نرسانند ترا هیچ ضرری

وَاِن حَكَمتَ فَاحكُم بَينَهُم بِالقِسطِ اِنَّ اللهَ يُحِبُّ

و اگر حکم کنی پس حکم کن میانه ایشان بعدل و راستی هر آینه خدا دوست میدارد

المُقسِطِينَ ۝ وَكَيفَ يُحَكِّمُونَكَ وَعِندَهُمُ التَّورٰيةُ فِيهَا حُكمُ

عدالت کنندگان را و چگونه حکم سازند ترا و حال آنکه نزد ایشان توریه است که در آن حکم

اللهِ ثُمَّ يَتَوَلَّونَ مِن بَعدِ ذٰلِكَ وَمَا اُولٰئِكَ بِالمُؤمِنِينَ اِنّٰا اَنزَلنَا

خدا است پس ایشان رو میگردانند از حکم تو پس از آنکه حکم کرده‌ای و نیستند ایشان گروندگان هر آینه ما فرستادیم

التَّورٰيةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ

توریه را که در آن است هدایت و روشنی که مانع راه حق دیده مشود حکم میکنند بآن پیغمبران

الَّذِينَ اَسلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبّٰانِيُّونَ وَالاَحبَارُ بِمَا

که گردن نهاده اند حکم خدا را برای آنان که جهود شده اند و هم حکم میکنند بآن زاهدان و عالمان بآنچه

استُحفِظُوا مِن كِتَابِ اللهِ وَكَانُوا عَلَيهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخشَوا

مامور شده بودند بحفظ آن از کتاب خدا یعنی توریه و بودند بر آن کتاب گواهان پس مترسید

ٱلنَّاسَ وَٱخْشَوْنِ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا

از مردمان و بترسید از من و مخرید بآیتهای من بهای اندک را

وَمَن لَّمْ يَحْكُم بِمَا أَنزَلَ ٱللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ ٱلْكَافِرُونَ

و کسی که حکم نکند بانچه فروفرستاده خدا پس این گروه ایشانند کافران

وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ ٱلنَّفْسَ بِٱلنَّفْسِ وَٱلْعَيْنَ بِٱلْعَيْنِ

و فرض کردیم بر بنی اسرائیل دران توریت انکه نفسی را بکشند بعوض نفسی و چشمی را قصاص کنند بعوض چشمی

وَٱلْأَنفَ بِٱلْأَنفِ وَٱلْأُذُنَ بِٱلْأُذُنِ وَٱلسِّنَّ بِٱلسِّنِّ وَ

و بینی را به بینی و گوش را بگوش و دندان را بدندان و

ٱلْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَن تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهُ وَمَن لَّمْ

جراحتها را قصاص است پس کسی که صدقه کند بان قصاص پس ان کفاره گناهان اوست و کسی که

يَحْكُم بِمَا أَنزَلَ ٱللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ ٱلظَّالِمُونَ وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ

حکم نکند بانچه فرستاده خدا پس این گروه ایشانند ستمکاران و از پی هم در آوردیم بر

آثَارِهِم بِعِيسَى ٱبْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ ٱلتَّوْرَاةِ

اثر ایشان عیسی پسر مریم را که تصدیق کننده بود انچه را که پیش از وی بود از توریة

وَآتَيْنَاهُ ٱلْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ ٱلتَّوْرَاةِ

و دادیم اورا انجیل که دران هدایت بود و روشنائی که بان راه حق یافته شد و تصدیق کننده بود انچه پیش از او بود از توریة

وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ وَلْيَحْكُمْ أَهْلُ ٱلْإِنجِيلِ بِمَا أَنزَلَ ٱللَّهُ فِيهِ

و راهنمای بحق و پند دهنده برای پرهیزکاران و باید که حکم کنند اهل انجیل بانچه فرستاده خدا دران

وَمَن لَّمْ يَحْكُم بِمَا أَنزَلَ ٱللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ ٱلْفَاسِقُونَ وَأَنزَلْنَا

و کسی که حکم نکند بانچه فرستاده خدا پس ان گروه ایشانند فرمان ناپذیران و فرستادیم ما

إِلَيْكَ ٱلْكِتَابَ بِٱلْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ ٱلْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ

بسوی تو ای محمد قران را براستی در حالتی که تصدیق کننده است انرا که پیش او آمده از توریة و انجیل گواهی دهنده بر همه

فاحکم

فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ
پس حکم کن میان ایشان بانچه فرو فرستاده خدا و پیروی مکن خواهشهای ایشان را در حالی که میل کنی از آنچه آمد ترا از
الْحَقِّ لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ
مذهب حق برای هر یک از شماها گردانیدیم شریعتی و راه روشنی و اگر خواستی خدا هر اینه گردانیدی همه را
أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى
بر یک ملت ولیکن خواست تا امتحان کند شما را در آنچه داده بشما پس پیشی گیرید بسوی نیکیها بسوی
اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۝ وَأَنِ احْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا
خداست بازگشت شما همه پس آگاه کند شما را بآنچه هستید که در آن خلاف میکنید و هم فرستادیم بتو اینکه حکم کنی میان ایشان بانچه
أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ
فرستاده خدا و پیروی مکن خواهشهای ایشان را و حذر کن از ایشان که مبادا در فتنه اندازند ترا از بعضی آنچه فرستاده
اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ
خدا بسوی تو پس اگر پشت کنند پس بدان که میخواهد خدا که برساند بایشان مصیبتی ببعضی گناهان ایشان
وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ۝ أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ
و هر آینه بسیاری از آدمیان هر اینه از فرمان برون روندگانند آیا پس حکم جاهلیت را میخواهند و کیست نیکوتر از
اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ
خدا از روی حکم برای گروهی که یقین دارند ای آنانکه گرویده اند فرا مگیرید جهودان و ترسایان را
أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ
دوستان بعضی از ایشان دوستان بعضی اند و کسی که دوست دارد ایشان را از شما پس بدرستی که او از ایشانست بدرستی که
اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ
خدا هدایت نمیکند گروه ستمکاران را پس می بینی آنان را که در دلهای ایشان مرضی است می شتابند
فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ
در دوستی ایشان میگویند میترسیم که برسد بما غلبه دشمنان محتاج شویم پس شاید که خدا پیش آورد فتح یا فرمانی

حزب

مِنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسَرُّوا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ ۝ وَيَقُولُ
از نزد خود پس خواهند گردید بر آنچه پنهان داشتند در نفسهای خود پشیمانان و گویند
الَّذِينَ آمَنُوا أَهَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ
آنان که گرویده اند آیا این گروه آنانند که سوگند میخوردند بخدا محکم ترین سوگندهای خود را که
إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ۝ يَا أَيُّهَا
ایشان همراه شمایند تباه شد کارهای ایشان پس گردیدند زیانکاران ای
الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي
آنان که گرویده اند کسی که برگردد از شما از دین خود پس زود باشد که بیاورد
اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ
خدا گروهی را که دوست دارد ایشان را و دوست دارند او را خاکساران بر مومنان و جباران بر کافران
يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَٰلِكَ فَضْلُ
کارزار میکنند در راه خدا و نمی ترسند از ملامت هیچ ملامتگری این فضل
اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
خداست میدهد آن را که میخواهد و خدا فراخ بخشش داناست نیست والی اولی بتصرف شما در امور دنیا مگر خدا و رسول او
الَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ۝ وَمَنْ يَتَوَلَّ
آنان که ایمان دارند که برپا میدارند نماز را و میدهند زکوة را در حالیکه ایشان رکوع کنندگانند و هر که دوست دارد
اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ۝ يَا أَيُّهَا
خدا و رسول او را و آنانکه ایمان آورده پس بدرستی که لشکر خدا ایشانند غلبه کنندگان ای
الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُوًا وَلَعِبًا
آنان که ایمان آورده اند مگیرید آنان را که گرفته اند دین شما را سخریه و بازیچه
مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارَ أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا
از آنانکه داده شده تورات و انجیل را پیش از شما و از کافران دوستان و بترسید از

الله إن كنتم مؤمنين ۝ وإذا ناديتم إلى الصلوة اتخذوها هزوا

از خدا اگر هستند گرویدگان و چون ندا کنید مردمان را بسوی نماز فرا گیرند آن نماز را افسوس و

ولعبا ذلك بأنهم قوم لا يعقلون ۝ قل يا أهل الكتاب هل تنقمون

بازیچه این بسبب آنست که ایشان گروهی اند که هیچ نمی فهمند بگوای محمد که ای اهل کتاب آیا عیب میکنید

منا إلا أن آمنا بالله وما أنزل إلينا وما أنزل من قبل

از ما چیزی را بغیر از آنکه ما گرویده ایم بخدا و بآنچه فرستاده شده بسوی ما و آنچه فرستاده شده پیش ازین

وأن أكثركم فاسقون ۝ قل هل أنبئكم بشر من ذلك مثوبة عند

و براستی بیشتر شما از فرمان بیرون رفتگان اند بگوای محمد آیا خبر دهم شما را بدتر ازین از جهت پاداش نزد

الله من لعنه الله وغضب عليه وجعل منهم القردة والخنازير و

خدا آنکسی که لعنت کرد او را خدا و خشم کرد بر او و گردانید بعضی از ایشان را بوزینگان و خوکان و

عبد الطاغوت أولئك شر مكانا وأضل عن سواء السبيل ۝ وإذا

شیطان را پرستش کرده بدترند از روی مکان و گمراه ترند از راه راست و چون بیایند

جاؤكم قالوا آمنا وقد دخلوا بالكفر وهم قد خرجوا به والله أعلم بما كانوا يكتمون

ایمان آوردیم و تحقیق که در آمده اند نزد تو با کفر و ایشان بحقیقت که بیرون رفتند با کفر و خدا داناست بآنچه بودند که نهان میکنند

وترى كثيرا منهم يسارعون في الإثم والعدوان وأكلهم السحت لبئس

و می بینی بسیاری از ایشان را که می شتابند در گناه و ستم و خوردن ایشان حرام را هر آینه بد کار

ما كانوا يعملون ۝ لولا ينهاهم الربانيون والأحبار عن قولهم الإثم

آنکه هستند که میکنند آن کار را چرا نهی نمیکنند ایشان را علمای ربانی و دانشمندان از گفتن ایشان معصیت

وأكلهم السحت لبئس ما كانوا يصنعون ۝ وقالت اليهود يد

و خوردن ایشان حرام را هر آینه بد کاریست آنکه هستند که میسازند و گفتند جهودان دست

الله مغلولة غلت أيديهم ولعنوا بما قالوا بل يداه مبسوطتان ينفق كيف يشاء

خدا بسته است بسته باد دستهای ایشان و لعنت باد بر ایشان بسبب آنچه گفتند بلکه دستهای قدرت او هر دو گشوده است نفقه میکند چنانکه خواهد

وليزيدن كثيرا منهم ما انزل اليك من ربك طغيانا وكفرا والقينا بينهم

و هر اینه زیاده میکند بسیاری از جهودان را آنچه فرستاده شد بسوی تو از پروردگار تو سرکشی و ناگروندگی و دادیم میان ایشان

العداوة والبغضاء الى يوم القيمة كلما اوقدوا نارا للحرب اطفاها

دشمنی و دشمنی تا روز قیامت هر چند شعله در می زنند آتش جنگ را بنشاند آن را

الله ويسعون في الارض فسادا والله لا يحب المفسدين ولو

خدا و میدوند در روی زمین برای فساد و خدا دوست نمیدارد فسادکاران را و اگر

ان اهل الكتاب امنوا واتقوا لكفرنا عنهم سياتهم

اینکه جهودان و ترسایان ایمان آورند و بترسند از خدا هر اینه بپوشیم از ایشان بدیهای ایشان را

ولادخلناهم جنات النعيم ولو انهم اقاموا التورية والانجيل وما انزل

و هر اینه در آوردیم ایشان را در بهشتهای با ناز و نعمت و اگر آنکه ایشان بپای داشتندی احکام توریه را و انجیل را و آنکه فرستاده شد

اليهم من ربهم لاكلوا من فوقهم ومن تحت ارجلهم منهم امة مقتصدة

بسوی ایشان از پروردگار ایشان هر اینه بخوردندی از بالای سر خود و از زیر پاهای خود بعضی از ایشان گروهی اند میانه رو

وكثير منهم ساء ما يعملون يا ايها الرسول بلغ ما انزل اليك من ربك و

و بسیاری از ایشان بد است آنچه میکنند ای پیغمبر برسان آنچه فرستاده شده بسوی تو از پروردگار تو

ان لم تفعل فما بلغت رسالته والله يعصمك من الناس ان

و اگر نکنی پس نرسانیده باشی پیغام خدا را و خدا نگاه دارد ترا از شر مردمان بدرستی

الله لا يهدي القوم الكافرين قل يا اهل الكتاب لستم على شيء حتى تقيموا

خدا هدایت نمیکند گروه کافران را بگو ای جهودان و ترسایان نیستید بر مذهب درستی تا آنگاه که برپا دارید

التورية والانجيل وما انزل اليكم من ربكم

توریه و انجیل را و آنچه را فرستاده بسوی شما از پروردگار

وليزيدن كثيرا منهم ما انزل اليك من ربك طغيانا وكفرا فلا تاس على

و هر اینه زیاده میکند بسیاری از ایشان آنچه فرستاده بسوی تو از نزد پروردگار تو سرکشی و ناگروندگی پس محزون مباش بر

الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۞ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئُونَ وَ

گروه کافران هر آینه کسانی که ایمان آوردند و آنان که جهود شدند و مجوسان و

النَّصَارَىٰ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ

ترسایان هر که ایمان آورد بخدا و روز رستخیز و کند کار شایسته پس نیست ترسی

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۞ لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَأَرْسَلْنَا

بر ایشان و نه ایشان اندوهگین شوند هر آینه که فرا گرفتیم پیمان از بنی اسرائیل و فرستادیم ما

إِلَيْهِمْ رُسُلًا كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا

بسوی ایشان پیغمبران هر گاه آمدی ایشان را پیغمبری بآنچه نخواهد آنرا نفسهای ایشان گروهی

كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ۞ وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُّوا ثُمَّ

که تکذیب کردند و گروهی را کشتندی و پنداشتند که نباشد عذابی پس کور شدند و کر شدند پس

تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُّوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ

توبه نمودند و پذیرفت خدا از ایشان پس کور شدند و کر شدند بسیاری از ایشان و خدا بیناست بآنچه میکنند هر آینه

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي

کافر شدند آنان که گفتند هر آینه که خدا اوست مسیح پسر مریم و گفت مسیح ای بنی

إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ

اسرائیل پرستید خدا را که پروردگار من و پروردگار شماست بدرستی هر که شرک آورد بخدا پس بحقیقت حرام کرد خدا

عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ۞ لَقَدْ كَفَرَ

بر او بهشت را و جایگاه او دوزخ است و نیست برای ستمکاران هیچ یاری دهندگان بحقیق هر آینه کافر شدند

الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّا

آنان که گفتند هر آینه که خدا سیوم سه تاست و نیست معبودی سزاوار پرستش مگر

إِلَٰهٌ وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ

خدای یگانه و اگر منع نشوند و باز نه ایستند از آنچه میگویند هر آینه رسد

الذين كفروا منهم عذاب اليم ۝ افلا يتوبون الى الله و

آنان که کافر شدند ازیشان عذابی دردناک ط آیا پس بازگشت نمی کنند بسوی خدا و

يستغفرونه والله غفور رحيم ۝ ما المسيح

آمرزش نمیخواهند ازو و خدا آمرزنده مهربان است ط نیست مسیح ط

بن مريم الا رسول قد خلت من قبله الرسل وامه صديقة كانا يا كلان

پسر مریم مگر پیغمبری که بتحقیق گذشته اند پیش ازو پیغمبران و مادرش بسیار راست گفتار بود هر دو بودند که میخوردند

الطعام انظر كيف نبين لهم الايات ثم انظر انى يؤفكون ۝ قل

خوردنی را پس چگونه خدا نامند بنگر چگونه بیان میکنیم برای ایشان دلایل یگانگی خود را پس بنگر چگونه از راه گردانیده میشوند بگو

اتعبدون من دون الله ما لا يملك لكم ضرا ولا نفعا والله هو السميع

آیا می پرستید غیر از خدا چیزی را که مالک نیست برای شما ضرری را و نه سودی را و خدا اوست شنوا

العليم ۝ قل يا اهل الكتاب لا تغلوا في دينكم غير الحق ولا تتبعوا

دانا بگو ای اهل کتاب یعنی جهودان و ترسایان غلو مکنید در دین خود بناحق و پیروی مکنید

اهواء قوم قد ضلوا من قبل واضلوا كثيرا وضلوا عن سواء

خواهشهای گروهی را که گمراه شده اند پیش از شرع خود گمراه کرده اند بسیاری را و گمراه شده اند از راه

السبيل ۝ لعن الذين كفروا من بني اسرائيل على لسان داود وعيسى

راست لعنت کرده شده اند آنانکه کافر شدند از بنی اسرائیل بر زبان داود و عیسی

بن مريم ذلك بما عصوا وكانوا يعتدون ۝ كانوا لا

پسر مریم این لعنت بسبب عصیان بود و بسبب ستمی که بودند که میکردند بودند که باز

يتناهون عن منكر فعلوه لبئس ما كانوا يفعلون ۝ ترى كثيرا منهم يتولون

نمی ایستادند از کار ناشایسته که کرده بودند آنرا هر آینه بدکاری است آنچه بودند که میکنند از آنها بسیاری ایشان را که دوستی میکنند

الذين كفروا لبئس ما قدمت لهم انفسهم ان سخط

آنان که کافر شدند هر آینه بد چیزیست آنچه پیش فرستاده برای ایشان نفسهای ایشان آن است که خشم کرد خدا

الله

الله عليهم وفي العذاب هم خالدون ۝ ولو كانوا يؤمنون بالله

خدا برایشان و در عذاب ایشان جاویدان خواهند بود اگر بودند که ایمان آورند بخدا

والنبي وما انزل اليه ما اتخذوهم اولياء ولكن كثيرا منهم

و پیغمبر و آنچه فرستاده شده بسوی او نگرفتندی ایشان را دوستان ولیکن بسیار ایشان

فاسقون ۝ لتجدن اشد الناس عداوة للذين امنوا اليهود

بیرون روندگانند هر آینه می‌یابی بدترین مردمان را در عداوت با آنان که ایمان آوردند جهودان

والذين اشركوا ولتجدن اقربهم مودة للذين امنوا الذين قالوا

و آنان که شرک آوردند و البته می‌یابی نزدیکترین مردمان را از روی دوستی با آنان که گرویده‌اند آنان را که گفتند

انا نصارى ذلك بان منهم قسيسين ورهبانا وانهم لا يستكبرون

ما ترسایانیم این دوستی بسبب آنست که بعضی ایشان دانایانند و زاهدانند و بسبب آنست که ایشان گردن‌کشی نمی‌کنند

واذا سمعوا ما انزل الى الرسول ترى اعينهم تفيض من الدمع

و چون شنوند آنچه فرود فرستاده شده بسوی رسول می‌بینی چشمهای ایشان را که می‌ریزد اشک را

الحق يقولون ربنا امنا فاكتبنا مع الشاهدين ۝ وما لنا لا نؤمن بالله

از حق گویند ای پروردگار ما ایمان آوردیم پس بنویس ما را از گواهان و چیست ما را که ایمان نیاریم بخدا

وما جاءنا من الحق ونطمع ان يدخلنا ربنا مع القوم الصالحين

و بآنچه آمده ما را از حق و حال آنکه طمع داریم که درآورد ما را پروردگار ما با گروه شایستگان

فاثابهم الله بما قالوا جنات تجري من تحتها الانهار خالدين فيها

پس جزا داد خدا ایشان را بسبب آنچه گفتند بوستانها که روان است از زیر درختان آن جوها جاویدند در آن

وذلك جزاء المحسنين ۝ والذين كفروا وكذبوا باياتنا

و این است پاداش نیکوکاران و آنان که کافر شدند و تکذیب کردند آیتهای ما را

اولئك اصحاب الجحيم ۝ يا ايها الذين امنوا لا تحرموا طيبات ما

آن گروه یاران دوزخند ای گروهی که ایمان آوردند حرام مگردانید پاکیزه‌های آنچه

ربع الحزب

أَحَلَّ اللهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللهَ لَا يُحِبُّ

حلال کرده خدا برای شما و از حد حکم خدا درمگذرید هر آینه که خدا دوست نمیدارد

الْمُعْتَدِينَ ۝ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللهَ

از حد درگذرندگان را و بخورید از آنچه روزی کرده شما را خدا حلال پاکیزه و بترسید از خدا

الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ۝ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللهُ بِاللَّغْوِ فِي

که شما باو ایمان آورندگانید مؤاخذه نمیکند شما را خدا به بیهوده در

أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَّارَتُهُ

سوگندهای شما و لیکن مؤاخذه میکند شما را بآنچه در دل ببندید سوگندها را پس کفاره آن

إِطْعَامُ عَشَرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعِمُونَ أَهْلِيكُمْ

طعام دادن ده نفر درویش است از میانهای آنچه میخورانید اهل و عیال خود را

أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ

یا جامه دادن ایشان یا آزاد کردن بنده مؤمنی پس کسی که نیابد پس روزه داشتن سه

أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا

روز این کفاره سوگندهای شماست چون سوگند خورید و نگاه دارید

أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ يَا أَيُّهَا

سوگندهای خود را همچنان بیان میکند خدا برای شما آیتهای خود را تا شما شکر گزارید ای

الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ

آنان که ایمان آورده اید همانا شراب و قمار و بتها و تیرها پلید است از کردار

الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ

شیطان است پس اجتناب کنید از وی تا شما رستگار شوید همانا میخواهد شیطان که بیندازد میان شما

الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ

دشمنی و کینه در شراب و قمار و باز دارد شما را از یاد

الله وعن الصلوة فهل انتم منتهون ۝ واطيعوا الله واطيعوا الرسول

خدا و از نماز پس آیا هستید شما باز ایستادگان و فرمان برید خدا را و فرمان برید پیغمبر را

واحذروا فان توليتم فاعلموا انما على رسولنا البلاغ المبين ۝ ليس

و بترسید از عذاب الهی پس اگر اعراض کنید پس بدانید که نیست بر پیغمبر ما گر رسانیدن آشکار نیست

على الذين امنوا وعملوا الصالحات جناح فيما طعموا اذا ما اتقوا

بر آنان که ایمان آورده اند و کردند کارهای شایسته هیچ حرجی در آنچه خوردند چون پرهیزکردند

وامنوا وعملوا الصالحات ثم اتقوا وامنوا ثم اتقوا واحسنوا والله يحب المحسنين ۝

و ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته پس ثابت شدند بر تقوی و ایمان پس افزودند تقوی و نیکوکاری کردند و خدا دوست دارد نیکوکاران را

يا ايها الذين امنوا ليبلونكم الله بشيء من الصيد تناله ايديكم ورماحكم

ای آنان که ایمان آورده اند هر آینه امتحان خواهد نمود شما را خدا بچیزی از صید میرسد آن را دستهای شما و نیزه های شما

ليعلم الله من يخافه بالغيب فمن اعتدى بعد ذلك فله عذاب اليم

تا بداند خدا که کی میترسد از او در حالتی که نمی بیند خدا را پس هر که تعدی کند بعد از این پس او راست عذاب دردناک

يا ايها الذين امنوا لا تقتلوا الصيد وانتم حرم

ای آنانی که ایمان آورده اند مکشید شکار را و حال آنکه شما محرمید

ومن قتله منكم متعمدا فجزاء مثل ما قتل من النعم يحكم به ذوا

و هر که کشد از شما دانسته پس جزا راست مانند آنچه کشته از چهارپایان که حکم کند بآن دو

عدل منكم هديا بالغ الكعبة او كفارة طعام مساكين

عادل از شما در حالتی که آن قربانی رسنده بکعبه یا کفاره بر اوست طعام دادن درویشان

او عدل ذلك صياما ليذوق وبال امره عفا

یا برابر آن طعام روزه داشتن تا بچشد عقوبت کار خود را عفو کرد

الله عما سلف ومن عاد فينتقم الله منه

خدا از آنچه گذشته و هر کسی برگردد بصید پس انتقام میکشد خدا از او

وَاللّٰهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَكُمْ

و خدا غالب خداوند انتقام است حلال شده ای محرمان شما شکار دریا و خوردن آن که منفعتی است شما را

وَلِلسَّيَّارَةِ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِي إِلَيْهِ

و کاروانیان را و حرام شده بر شما شکار صحرا مادام که شما محرم باشید و بترسید از خدائی که بسوی او

تُحْشَرُونَ جَعَلَ اللّٰهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَامًا لِلنَّاسِ

حشر کرده خواهید شد گردانیده خدا کعبه را که بیت حرام است پاینده کارهای مردمان

وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ذٰلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي

و ماه حرام را و قربانی را و قلاده ها را این برای آن است که بدانید که خدا میداند آنچه در

السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ اعْلَمُوا أَنَّ اللّٰهَ

آسمانها و آنچه در زمین است و همانا خدا بهر چیزی داناست بدانید که خدا

شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا

سخت عقوبت است و آنکه خدا آمرزگار مهربان است نیست بر پیغمبر مگر

الْبَلَاغُ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ

رسانیدن و خدا میداند آنچه را که ظاهر میکنید و آنچه را که پنهان میدارید بگو یکسان نیست پلید

وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللّٰهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ

و پاکیزه اگرچه بشگفت آورد ترا بسیاری پلید پس بترسید از خدا ای صاحبان عقلها شاید که شما

تُفْلِحُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبْدَ لَكُمْ تَسُؤْكُمْ

رستگار شوید ای آنان که گرویدند مپرسید از چیزهای که اگر ظاهر شود بر شما بد آید

وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ تُبْدَ لَكُمْ عَفَا اللّٰهُ عَنْهَا

و اگر بپرسید از آنها هنگامی که فرو فرستاده شده قرآن ظاهر کرده شود برای شما عفو کرد خدا از آنها

وَاللّٰهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا

و خدا آمرزگار بردبار است بتحقیق که پرسیدند از آنچه گروهی پیش از شما پس گشتند بسبب آن

كافرين ۝ ما جعل الله من بحيرة ولا سائبة ولا وصيلة ولا حام ولكن

کافران مقرر نفرموده خدا هیچ بحیره را و نه هیچ سایبه را و نه هیچ وصیله را و نه هیچ حامی را و لیکن

الذين كفروا يفترون على الله الكذب وأكثرهم لا يعقلون ۝ و

آنان که کافر شدند افترا بستند بر خدا دروغ را و بیشتر ایشان نمی فهمند

إذا قيل لهم تعالوا إلى ما أنزل الله وإلى الرسول قالوا حسبنا ما وجدنا عليه

چون گفته شود مر ایشان را بیایید بسوی آنچه فرو فرستاده خدا و بسوی پیغامبر گویند بس است ما را آنچه یافتیم بر آن

آباءنا أولو كان آباؤهم لا يعلمون شيئا ولا يهتدون ۝

پدران خود را آیا پیروی پدران میکنند و اگرچه بوده اند پدران ایشان که هیچ نمیدانستند چیزی را و راه حق یافته بودند

يا أيها الذين آمنوا عليكم أنفسكم لا يضركم من ضل إذا اهتديتم

ای آنان که ایمان آورده اید بر شماست که نگاه دارید نفسهای خود را ضرر نرساند شما را کسی که گمراه شده هرگاه راه یافته اید

إلى الله مرجعكم جميعا فينبئكم بما كنتم تعملون ۝

بسوی خداست بازگشت شما همه پس آگاه گرداند شما را آنچه هستید که می کنید

يا أيها الذين آمنوا شهادة بينكم إذا حضر أحدكم الموت حين

ای آنان که ایمان آورده اید گواهی وصیت میان شما هرگاه در رسد یکی از شما را مرگ هنگام

الوصية اثنان ذوا عدل منكم أو آخران من غيركم إن أنتم ضربتم في

وصیت دو نفر خداوندان عدالت از شما یا دو نفر دیگر از غیر شما اگر شما سفر کرده باشید در

الأرض فأصابتكم مصيبة الموت تحبسونهما من بعد

زمین پس برسد شما را مصیبت مرگ نگاه دارید آن دو کس را بعد

الصلوة فيقسمان بالله إن ارتبتم لا نشتري به ثمنا ولو

نماز عصر پس سوگند خورند بخدا و بگویند اگر شک دارید شما در راستی شهادت بدل نمیکنیم این شهادت را بهایی را اگر

كان ذا قربى ولا نكتم شهادة الله إنا إذا لمن الآثمين ۝ فإن عثر على

باشد برای خویش و قوم خود و نپوشیم شهادت خدا را هر آینه که ما درین وقت از جمله گناهکاران باشیم پس اگر اطلاع افتد بر

أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا فَآخَرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ

الْأَوْلَيَانِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهَادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا

اعْتَدَيْنَا إِنَّا إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ۝ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ

وَجْهِهَا أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانٌ بَعْدَ أَيْمَانِهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاسْمَعُوا

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝ يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ

قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ۝ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى

عَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ

وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَاةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ

الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ

الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي

إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَٰذَا

إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ۝ وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي

مگر جادوی هویدا و هنگامی که وحی فرستادم بسوی حواریان که بگروید بمن و بفرستاده من

قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّنَا مُسْلِمُونَ ۝ إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى

گفتند حواریان ایمان آوردیم و گواه باش بآنکه ما گردن نهندگان حکم توییم یاد کن چون گفتند حواریان که ای عیسی

ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا

پسر مریم آیا میتواند پروردگار تو هنگامی که فرو فرستد برای ما خوانی آراسته از آسمان گفت عیسی بترسید از عذاب

اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا

خدا اگر هستید گروندگان گفتند حلالیان که میخواهیم که بخوریم از آن مائده و آرام گیرد دلهای ما و

وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ۝ قَالَ عِيسَى ابْنُ

دانسته ایم که بحقیقت راست گفته با ما و باشیم بر آن مائده از گواهان گفت عیسی پسر

مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا

مریم خداوندا ای پروردگار ما فرو فرست برای ما خوان آراسته از آسمان که بوده باشد برای ما روز جشنی اولین ما

وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۝ قَالَ

و آخرین ما را و باشد معجزه از نزد تو و روزی کن ما را و تویی بهترین روزی دهندگان گفت

اللَّهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا

خدا بدرستی که من فرو فرستنده ام بر شما مائده را پس کسی که کافر شود بعد از آن از شما پس بدرستی که من عذاب کنم او را عذابی که

أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ۝ وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ أَأَنْتَ

عقوبت نکرده باشم بآن عذاب هیچ یکی از جهانیان را و یاد کن چون گفت خدا که ای عیسی پسر مریم آیا تو

قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَٰهَيْنِ مِنْ دُونِ

گفتی مردمان را که فرا گیرید مرا و مادرم را دو خدا بجز

اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ

خدای معبود بحق گفت عیسی پاک و منزهی تو از شریک نسزد مرا اینکه گویم چیزی که نیست مرا سزاوار

إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي

اگر بوده ام که گفته باشم آنرا پس حقا که دانسته آنرا میدانی آنچه در دل منست

وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

و نمیدانم من آنچه در ذات تست براستی که تو توئی داننده غیبها

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنِ اعْبُدُوا

نگفته ام ایشان را جز آنچه فرمودی مرا بآن گفته ام که بپرستید

اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا

خدای را که پروردگار منست و پروردگار شماست و بوده ام من بر ایشان گواه مادام که بودم در میان ایشان چون

تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ

گرفتی مرا بسوی خود بودی تو نگاهبان بر ایشان و تو بر هر

شَيْءٍ شَهِيدٌ إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ

چیزی گواهی اگر عذاب میکنی ایشان را پس براستی که ایشان بندگان تواند و اگر

تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ قَالَ

بیامرزی ایشان را پس براستی که تو توئی غالب درست کردار است گفتار گفت خدا

اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي

خدا این روزی است که نفع می بخشد راستگویان را راستی ایشان مر ایشانراست بوستانها که روانست

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ

از زیر آنها جویها جاوید اند در آن بوستانها همیشه خوشنود شده خدا از ایشان

وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ لِلَّهِ مُلْكُ

و خوشنود شده اند ایشان از خدا این است رستگاری عظیم مر خدا راست پادشاهی

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

آسمانها و زمین و آنچه در آنهاست و او بر همه چیزی تواناست

بسم

سورة الانعام مائة وخمس وستون آية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

الحمد لله الذي خلق السموات والارض وجعل الظلمات و

سپاس مر خدای را که آفرید آسمانها و زمین را و پدید آورد تاریکیها و

النور ثم الذين كفروا بربهم يعدلون هو الذي خلقكم

روشنائی را پس آنان که کافر شدند به پروردگار خود میل میکنند از حق اوست که آفرید شما را

من طين ثم قضى اجلا واجل مسمى عنده ثم انتم تمترون

از گل پس مقرر کرد مدتی که چون بسر آید مرگ در رسد و مدتی معینی نزد اوست پس شما شک میکنید

وهو الله في السموات وفي الارض يعلم سركم وجهركم

و اوست خدا در آسمانها و در زمین میداند پنهان شما و آشکار شما را

ويعلم ما تكسبون وما تاتيهم من اية من ايات ربهم الا كانوا عنها

و میداند آنچه کسب میکنید و نمی آید ایشان را هیچ آیتی از آیتهای پروردگار ایشان مگر آنکه هستند از آن

معرضين فقد كذبوا بالحق لما جاءهم فسوف ياتيهم

اعراض کنندگان پس بتحقیق دروغ انگاشتند حق را چون آمد ایشان را پس زود باشد که بیاید ایشان را

انباء ما كانوا به يستهزءون الم يروا كم

خبرهای آنچه بودند که بآن استهزا میکردند آیا ندیدند که ما چند

اهلكنا من قبلهم من قرن مكناهم في الارض ما لم نمكن

هلاک کردیم پیش ایشان از گروه گذشتگان که قوت و قدرت دادیم ایشان را در زمین آنقدر که ندادیم

لَكُمْ وَاَرْسَلْنَا السَّمَآءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْاَنْهَارَ تَجْرِي

شما را و فرستادیم باران را بر ایشان ریزنده پیاپی و گردانیدیم جویها را روان

مِنْ تَحْتِهِمْ فَاَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَاَنْشَاْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا

از زیر ایشان پس هلاک گردانیدیم ایشان را بگناهان ایشان و پدید آوردیم بعد از ایشان گروهی

اٰخَرِينَ وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ

دیگران و اگر فرو فرستیم ما بر تو نوشته در کاغذی پس مس کنند آنرا

بِاَيْدِيهِمْ لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا اِنْ هٰذَا اِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ

بدستهای خود هر آینه خواهند گفت آنان که کافر شدند نیست این کتاب مگر سحری هویدا

وَقَالُوا لَوْلَا اُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ اَنْزَلْنَا مَلَكًا لَقُضِيَ

و گفتند چرا فرو فرستاده نشد گواه بر صدق محمد فرشته و اگر فرو فرستادیم ما فرشته برای گواهی هر آینه تمام شود

الْاَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا

امر هلاکت ایشان پس دیگر مهلت داده نشوند و اگر بگردانیم مصدق او را فرشته هر آینه بگردانیم او را بصورت مردی

وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلْبِسُونَ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ

و ملتبس سازیم بر ایشان آنچه ایشان بر خود مشتبه ساخته اند و بتحقیق که استهزا کرده شده از پیغمبران پیش از تو پس فرا رسید

بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ قُلْ سِيرُوا فِي

آنانی را که تمسخر کردند از ایشان عقوبت آنکه بودند که بان استهزا میکردند بگو ای محمد سیر کنید در

الْاَرْضِ ثُمَّ انْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ قُلْ لِمَنْ

روی زمین پس بنگرید که چگونه بوده است عاقبت کار تکذیب کنندگان بگو که از کیست

مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ قُلْ لِلّٰهِ كَتَبَ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ

آنچه در آسمانها و زمین هست بگو مر خدا راست نوشته بر ذات خود رحمت را

لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا

هر آینه جمع خواهد کرد شما را در روز قیامت در حالتی که نیست هیچ شکی در آن که می آید آن روز آنان که زیان کردند در بازار

انفسهم

انفسهم فهم لا يؤمنون ۝ وله ما سكن في الليل والنهار وهو السميع العليم

نفسهای خود پس ایشان ایمان نخواهند آورد و او راست آنچه آرام دارد در شب و در روز و اوست شنوای دانا

قل اغير الله اتخذ وليا فاطر السموات والارض وهو يطعم

بگو آیا غیر از خدا را فرا گیرم یاور آن خدای که آفریننده آسمانها و زمین است و او می‌خوراند

ولا يطعم قل اني امرت ان اكون اول من اسلم ولا تكونن من المشركين

و خورانیده نمیشود بگو بدرستی که من مامور شده‌ام به آنکه باشم اول کسی که گردن نهد حکم خدا را و نباشید البته از شرک آورندگان

قل اني اخاف ان عصيت ربي عذاب يوم عظيم ۝ من يصرف

بگو بدرستی که من میترسم اگر عصیان ورزم پروردگار خود از عذاب روزی بزرگ کسی که گردانیده شود

عنه يومئذ فقد رحمه وذلك الفوز المبين ۝ وان يمسسك الله

از عذاب آن روز پس بتحقیق رحمت کرده او را و این رستگاری است هویدا و اگر برساند بتو خدا

بضر فلا كاشف له الا هو وان يمسسك بخير فهو على كل شيء قدير ۝

پس نیست کردارنده مر او را مگر او و اگر برساند ترا نیکی از غنا و صحت پس او بر هر چیزی توانا است و اوست غالب بر

عباده وهو الحكيم الخبير ۝ قل اي شيء اكبر شهادة

بندگان خود و اوست درست کردار آگاه بگو چه چیز است بزرگتر از روی شهادت بگو

قل الله شهيد بيني وبينكم واوحي الي هذا القران لانذركم به

بگو خدا گواه است میان من و میان شما و وحی کرده شده بسوی من این قرآن تا آگاه بترسانم شما را بآن

ومن بلغ ائنكم لتشهدون ۝ ان مع الله الهة اخرى قل لا اشهد

و کسی که برسد بدو آیا شما هر آینه میدهید گواهی که با خدا خدایان دیگر هستند بگو گواهی نمیدهم

قل انما هو اله واحد وانني بريء مما تشركون ۝ الذين

بگو نیست او مگر خدای یگانه و بدرستی که من بیزارم از آنچه شریک او میدانید آنان که

اتيناهم الكتاب يعرفونه كما يعرفون ابناءهم

دادیم ایشان را کتاب تورات می‌شناسند محمد را چنانکه میشناسند پسران خود را

ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى

آنان که زیان کردند در بازرگانی نفسهای خویش ایشان ایمان نمی آورند و کیست ستمکارتر از آنکه افترا کند بر

ٱللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِـَٔايَٰتِهِۦٓ ۗ إِنَّهُۥ لَا يُفْلِحُ ٱلظَّٰلِمُونَ ۝

خدا دروغی یا دروغ انگارد آیتهای او را هر آینه رستگار نشوند ستمکاران

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوٓا۟ أَيْنَ شُرَكَآؤُكُمُ

و روزی که برانگیزیم ایشان را همه پس گوییم مر آنانی را که شرک آوردند کجااند شریکان خدای شما

ٱلَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ۝ ثُمَّ لَمْ تَكُن فِتْنَتُهُمْ إِلَّآ

آنان که بودید شما گمان میکردید پس نباشد معذرت ایشان مگر

أَن قَالُوا۟ وَٱللَّهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ۝ ٱنظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا۟ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ ۚ وَضَلَّ عَنْهُم

آنکه گویند سوگند بخدا پروردگار ما که نبوده ایم ما از شرک آرندگان بنگر چگونه دروغ میگویند بر نفسهای خود

مَّا كَانُوا۟ يَفْتَرُونَ ۝ وَمِنْهُم مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ ۖ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً

آنچه بودند که افترا میکردند از شرک و بعضی از ایشان کسی است که گوش میدارد بسوی تو و گردانیده ایم بر دلهای ایشان پردها

أَن يَفْقَهُوهُ وَفِىٓ ءَاذَانِهِمْ وَقْرًا ۚ ۝ وَإِن يَرَوْا۟ كُلَّ ءَايَةٍ لَّا يُؤْمِنُوا۟ بِهَا ۚ حَتَّىٰٓ

از اینکه فهم کنند قرآن را و در گوشهای ایشان گرانی را و اگر ببینند هر معجزه را ایمان نمی آورند بآن

إِذَا جَآءُوكَ يُجَٰدِلُونَكَ يَقُولُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ إِنْ هَٰذَآ إِلَّآ أَسَٰطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ

آنگه چون بیایند ترا مجادله کنند با تو از فرط عناد میگویند آنان که کافر شدند نیست این قرآن مگر افسانهای پیشینیان

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْـَٔوْنَ عَنْهُ ۖ وَإِن يُهْلِكُونَ

و ایشان باز میدارند از مردمان از ایمان بآن و خود کناره میجویند از آن و هلاک نکنند

إِلَّآ أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ۝ وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذْ وُقِفُوا۟ عَلَى

مگر نفسهای ایشان و در نمی یابند آنرا و اگر ببینی هنگامی که بازداشته شوند بر

ٱلنَّارِ فَقَالُوا۟ يَٰلَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِـَٔايَٰتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ

آتش دوزخ پس گویند ای کاشکی ما باز گردانیده شویم بدنیا و تکذیب نکنیم آیتهای پروردگار خود را و باشیم از

المؤمنین

الْمُؤْمِنِينَ ۞ بَلْ بَدَا لَهُم مَّا كَانُوا يُخْفُونَ مِن قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا

گروندگان ۞ بلکه ظاهر شد ایشان را آنچه بودند که میپوشیدند پیش ازین در دنیا و اگر باز گردانیده شوند بدنیا

لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۞ وَقَالُوا إِنْ هِيَ

هر آینه باز گردیده شوند بار دیگر بآنچه نهی کرده شده اند از آن و بدرستی که ایشان هر آینه دروغگویانند ۞ و گفتند نیست زندگانی

إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ۞ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وُقِفُوا

مگر زندگانی ما در دنیا و نیستیم ما برانگیخته شدگان ۞ و اگر ببینی وقتی را که بازداشته شده باشند

عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَٰذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا

بر حکم پروردگار شان گوید خدا آیا نیست این حشر راست و درست گویند آری حق است پروردگار ما قسم

قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ۞ قَدْ خَسِرَ

گوید خدا پس بچشید عذاب را بسبب آنچه بودید که منکر دین ۞ بتحقیق زیان نموده اند

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً

آنان که دروغ انگاشتند رسیدن بجزای الهی را تا آنکه چون آمد ایشان را قیامت ناگهان

قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلَىٰ مَا فَرَّطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ

گویند ای حسرت و اندوه ما ... تقصیر ما در کار ... و ایشان بر دارند بار گناهان خود را

عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ ۞ وَمَا الْحَيَاةُ

بر پشتهای خود آگاه باشید که بد بار است آنچه ایشان میکشند ۞ و نیست زندگانی

الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَلَلدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ

دنیا مگر بازیچه و غفلت و البته سرای آخرت بهتر است

لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۞ قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ

مر آنان را که پرهیزکاری پیشه خود سازند آیا پس نمی فهمید ۞ بتحقیق میدانیم که هر آینه اندوهگین میسازد ترا

الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَٰكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ

آنچه میگویند کافران پس هر آینه ایشان تکذیب نمیکنند ترا و لیکن ستمکاران آیتهای

كذبوا

الله يجحدون ۝ ولقد كذبت رسل من قبلك فصبروا على ما

خدا را انکار میکنند و هر آینه بحقی که تکذیب کرده شدند پیغمبران پیش از تو پس صبر کردند بر آنچه تکذیب کرده شدند

كذبوا وأوذوا حتى أتاهم نصرنا ولا مبدل لكلمات الله ولقد جاءك من نبإ

و آزار رسانیده شدند تا آمد ایشان را یاری ما و نیست هیچ تغییر دهنده کلمات خدا را و بحقی که آمد ترا از خبر

المرسلين ۝ وإن كان كبر عليك إعراضهم فإن استطعت أن تبتغي نفقا في

پیغمبران و اگر چنین که گرانست بر تو اعراض ایشان پس اگر میتوانی که بجویی سوراخی در

الأرض أو سلما في السماء فتأتيهم بآية ولو شاء الله لجمعهم

زمین یا نردبانی در آسمان پس بیاری بر ایشان معجزه و اگر خواستی خدا هر آینه جمع میکرد ایشان را

على الهدى فلا تكونن من الجاهلين ۝ إنما يستجيب الذين يسمعون

بر راه راست پس مباش البته از جاهلان [illegible] اجابت میکنند آنانکه میشنوند

والموتى يبعثهم الله ثم إليه يرجعون ۝ وقالوا لولا نزل

بسمع قبول و مردگان را برمیانگیزاند ایشان را خدا پس بسوی او بازگردانیده میشوند و گفتند چرا فرستاده نشد

عليه آية من ربه قل إن الله قادر على أن ينزل آية ولكن

بر محمد صلعم معجزه که مطلبیم از پروردگارش بگو بدرستی که خدا تواناست بر آنکه فرستد معجزه ولیکن

أكثرهم لا يعلمون ۝ وما من دابة في الأرض ولا طائر يطير بجناحيه

بیشتر ایشان نمیدانند و نیست هیچ جنبنده در زمین و نه هیچ پرنده که میپرد ببالهای

إلا أمم أمثالكم ما فرطنا في الكتاب من شيء ثم إلى ربهم يحشرون ۝

مگر گروهها مانند شما کوتاهی نکرده‌ایم در این کتاب هیچ کوتاهی پس بسوی خدای پروردگار ایشان محشور میشوند

والذين كذبوا بآياتنا صم وبكم في الظلمات من يشإ

و آنانی که تکذیب کردند بآیتهای ما کر اند و گنگان اند در تاریکیهای ضلالت اند هر که را خواهد

الله يضلله ومن يشأ يجعله على صراط مستقيم ۝

خدا وا میگذارد در ضلالت و هر که را خواهد میگرداند او را ثابت قدم بر راه راست

نصف حزب

قل

قل ارأيتكم ان اتيكم عذاب الله او اتتكم الساعة اغير

بگو چه می بینید اگر بیاید شما را عذاب خدا یا بیاید شما را عذاب قیامت آیا غیر

الله تدعون ان كنتم صادقين ۝ بل اياه تدعون فيكشف ما تدعون اليه

خدا را خواهید خواند اگر هستید راست گویان نه بلکه او را خواهید خواند پس کشف کند آنچه را می خوانید بسوی او

ان شاء وتنسون ما تشركون ۝ ولقد ارسلنا الى امم من قبلك

اگر خواهد و فراموش کنید آنچه را شریک می آوردید و بتحقیق که فرستادیم بسوی امتانی که پیش از تو بودند

فاخذناهم بالبأساء والضراء لعلهم يتضرعون ۝ فلولا

پس گرفتیم ایشان را بسختی و قحط و بیماری تا شاید ایشان زاری کنند بدرگاه الهی پس چرا

اذ جاءهم بأسنا تضرعوا ولكن قست قلوبهم وزين لهم الشيطان

وقتی که آمد ایشان را عذاب ما زاری نکردند و لیکن سخت شد دلهای ایشان و زینت داد برای ایشان دیو

ما كانوا يعملون ۝ فلما نسوا ما ذكروا به فتحنا عليهم ابواب كل شيء حتى

آنچه بودند ایشان که میکردند پس چون فراموش کردند آنچه پند داده شده بودند گشادیم بر ایشان درهای هر چیزی را تا

اذا فرحوا بما اوتوا اخذناهم بغتة فاذا هم مبلسون ۝

تا آنگاه که شاد شدند بآنچه داده شدند گرفتیم ایشان را ناگهان پس ناگاه ایشان نومید شدند از رحمت الهی

فقطع دابر القوم الذين ظلموا والحمد لله رب العالمين ۝ قل ارأيتم

پس بریده شد بیخ گروهی که ستم کردند و شکر و سپاس مر خدای را که پروردگار عالمیان است بگو چه می بینید

ان اخذ الله سمعكم وابصاركم وختم على قلوبكم من اله غير

اگر فرا گیرد خدا گوش شما و دیدهای شما را و مهر زند بر دلهای شما کیست خدا غیر

الله يأتيكم به انظر كيف نصرف الآيات ثم هم يصدفون ۝

خدای حق که بدهد شما را آنچه گرفته شده از شما بنگر چگونه بیان میکنیم آیات را پس ایشان اعراض میکنند

قل ارأيتكم ان اتيكم عذاب الله بغتة او جهرة هل يهلك الا القوم

بگو چه می بینید اگر بیاید شما را عذاب خدا ناگهانی یا آشکارا آیا هلاک کرده میشوند مگر گروه

الظالمون ۝ وما نرسل المرسلين الا مبشرين ومنذرين فمن آمن و

ستمکاران و نفرستادیم پیغمبران را مگر در حالتی که مژده دهندگان و ترسانندگان پس هر که ایمان آورد

اصلح فلا خوف عليهم ولا هم يحزنون ۝ والذين كذبوا بآياتنا يمسهم

صلاح آورد کار خود را پس هیچ بیمی نیست ایشان را و نه ایشان اندوهگین گردند و آنان که تکذیب کردند آیتهای ما را رسد ایشان را

العذاب بما كانوا يفسقون ۝ قل لا اقول لكم عندي خزائن الله

عذاب بسبب آنچه بودند که فرمان را نمیبردند بگو ای محمد نمیگویم مر شما را که نزد منست خزانهای خدا

ولا اعلم الغيب ولا اقول لكم اني ملك ان اتبع الا ما يوحى الي قل هل

و نه اینکه میدانم علم غیب را و نه میگویم شما را که من فرشته ام پیروی نمیکنم مگر آنچه وحی کرده شود بسوی من بگو آیا

يستوي الاعمى والبصير افلا تتفكرون ۝ وانذر به الذين يخافون

یکسان است کور و بینا آیا پس تامل و اندیشه نمی نهید و بترسان بقرآن آنان را که میترسند

ان يحشروا الى ربهم ليس لهم من دونه ولي ولا شفيع لعلهم

که محشور شوند بسوی جزای پروردگارشان نیست مر ایشان را بجز از خدا دوستی و نه یاوری و نه شفاعتخواهی تا باشد ایشان

يتقون ۝ ولا تطرد الذين يدعون ربهم بالغداة والعشي يريدون

بترسند از عقوبت الهی و مران از نزد خود آنانی را که میخوانند پروردگار خود را در صبح و شام و میخواهند

وجهه ما عليك من حسابهم من شيء وما من حسابك عليهم من شيء فتطردهم فتكون من

رضای خدا را نیست بر تو از حساب عمل و ایمان ایشان هیچ چیز و نیست از حساب عمل تو بر ایشان هیچ چیز تا برانی ایشان را

الظالمين ۝ وكذلك فتنا بعضهم ببعض ليقولوا اهؤلاء من

ستمکاران و همچنین می آزمائیم بعضی ایشان را ببعضی دیگر تا گویند آیا این گروه منت نهاده

الله عليهم من بيننا اليس الله باعلم بالشاكرين ۝ واذا جاء

خدا بر ایشان از میانه ما آیا نیست خدا داناتر بشکرگذاران و هرگاه بیایند ترا

الذين يؤمنون بآياتنا فقل سلام عليكم كتب ربكم على نفسه

آنان که گرویده اند بآیتهای ما پس بگو سلام خدا بر شما باد نوشته است پروردگار شما بر ذات خود

الرَّحْمَةَ اَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَاَصْلَحَ

رحمت را انکه هر که کند از شما بدی را بنادانی پس توبه کند بعد از ان و اصلاح کند

فَاَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞ وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ

کار خود را پس بدانید که خدا امرزگار مهربانست و همچنین تفصیل میدهیم ایتهای قران را تا روشن شود راه

الْمُجْرِمِينَ ۞ قُلْ اِنِّي نُهِيتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ قُلْ لَا

گنهکاران بگو بدرستی که مرا نهی کرده شده ام از انکه پرستم انانرا که شما میخوانید بغیر از خدا بگو نه

اَتَّبِعُ اَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ اِذًا وَمَا اَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ۞ قُلْ اِنِّي عَلٰى بَيِّنَةٍ

پیروی میکنم خواهشهای شما را انگاه که گمراه خواهم بود در انهنگام و نباشم از راه یافتگان بگو بدرستی که من بر حجتی روشنم

مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ اِنِ الْحُكْمُ

از پروردگار خود و دروغ داشتید شما ان را نیست نزدیک من انچه بشتاب میخواهید ان را از عذاب نیست حکم

اِلَّا لِلّٰهِ يَقُصُّ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ ۞ قُلْ لَوْ اَنَّ عِنْدِي

مگر خدایرا که حکایت میکند براستی و اوست بهترین حکم کنندگان بگو اگر انکه نزد من بودی

مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ الْاَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللّٰهُ

انچه شما زود میخواهید ان را هر اینه تمام رسیده بودی امر نزاع میانه من و میانه شما و خدا

اَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ۞ وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا اِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي

داناتر است بستمکاران و در نزد اوست کلیدهای خزاین غیبی نمیداند ان را کسی مگر او و میداند انچه در

الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ اِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ

صحرا و دریا است و نمی افتد هیچ برگی از درختی مگر که میداند ان را و نه دانه

فِي ظُلُمَاتِ الْاَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ اِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ۞ وَهُوَ

در تاریکیهای زمین و نیست هیچ تر و تازه و نه هیچ خشکی مگر انکه در کتابیست روشن و اوست

الَّذِي يَتَوَفّٰىكُمْ بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ

انکه میخواند شما را در شب و میداند انچه کسب میکنید در روز پس برمی انگیزد شما را در ان

لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ وَهُوَ
تا آنگاه که تمام کرده شود مدت نام برده شده پس بسوی اوست بازگشت شما پس آگاه میکند شما را بآنچه هستید که میکنید و اوست
الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ
غالب بر زبر بندگان خود و میفرستد بر شما نگهبانان تا چون بیاید
أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ ثُمَّ رُدُّوا
یکی از شما را مرگ قبض روح او کنند فرستادگان ما از اعوان ملک الموت و حال آنکه تقصیر نکنند در قبض روح پس برگردانیده شوند
إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ قُلْ مَنْ
بسوی خدا که کارفرمای ایشان است براستی آگاه باشید خاص او راست فرمان و اوست زودتر حساب کنندگان بگو کی
يُنَجِّيكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً
نجات میدهد شما را از تاریکیهای صحرا و دریا میخوانید او را از زاری علانیه و پنهان
لَئِنْ أَنْجَانَا مِنْ هَٰذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ قُلِ اللَّهُ
گویید اگر برهاند ما را ازین محنت هرآینه خواهیم بود ما از شکرگذاران بگو خدا
يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ قُلْ هُوَ
میرهاند شما را ازان محنت و از هر بلایی پس شما شرک می آرید بخدا بگو که اوست
الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ
توانا بر آنکه بفرستد بر شما عذابی از زبر شما یا از زیر پاهای شما
أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيَعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ انْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ
یا درآمیزد شما را در یکدیگر در حالتی که گروه مختلف باشید و بچشاند بعضی شما را رنج و سختی بعضی بنگر چگونه میگردانیم
الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ
آیتها را تا شاید ایشان بفهمند و دروغ می انگارند این عذاب را قوم تو و حال آنکه آن راست است بگو
لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ لِكُلِّ نَبَإٍ مُسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ وَإِذَا رَأَ
نیستم من بر شما نگهبان هر خبری را وقتیست برای قرار و وقوع و زود باشد که بدانید و چون ببینی

الذين

الذين يخوضون في اياتنا فاعرض عنهم حتى يخوضوا في حديث غيره

وما اما ينسينك الشيطان فلا تقعد بعد الذكرى مع القوم الظالمين

وما على الذين يتقون من حسابهم من شيء ولكن ذكرى لعلهم يتقون

وذر الذين اتخذوا دينهم لعبا ولهوا وغرتهم الحيوة الدنيا وذكر

به ان تبسل نفس بما كسبت ليس لها من دون الله ولي ولا

شفيع وان تعدل كل عدل لا يوخذ منها اولئك الذين ابسلوا

بما كسبوا لهم شراب من حميم وعذاب اليم بما كانوا يكفرون قل

اندعوا من دون الله ما لا ينفعنا ولا يضرنا ونرد على اعقابنا بعد اذ هدينا

الله كالذي استهوته الشياطين في الارض حيران له اصحاب يدعونه

الى الهدى ائتنا قل ان هدى الله هو الهدى وامرنا لنسلم لرب العالمين و

ان اقيموا الصلوة واتقوه وهو الذي اليه تحشرون وهو الذي خلق

حزب

السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ ۝ قَوْلُهُ

آسمانها و زمین براستی و روزی که میگوید باش پس میباشد گفت او

الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ

راست است و مر او راست پادشاهی روزی که بدمد اسرافیل در صور دانای پنهان و آشکارا است و او است

الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۝ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ آزَرَ أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا

درست کردار آگاه و یاد کن چون گفت ابراهیم مر پدر خوانده خود را که آزر بود آیا میگیری بتان را

آلِهَةً إِنِّي أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝ وَكَذَلِكَ نُرِي

خدایان براستی من می بینم ترا و گروهت را در گمراهی هویدا و همچنین می نمودیم ما

إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ۝

ابراهیم را عجایب ملک آسمانها و زمین را و تا آنکه باشد از یقین داران

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا

پس چون درآمد براو شب دید ستاره را گفت این پروردگار منست پس چون

أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ ۝ فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا

غروب کرد گفت من دوست نمیدارم فرو روندگان را پس چون دید ماه را برآمده گفت این پروردگار منست پس چون

أَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ۝ فَلَمَّا رَأَى

غروب کرد گفت هر آینه اگر هدایت نکند مرا پروردگار من هر آینه خواهم بود از گروه گمراهان پس چون دید

الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَا قَوْمِ

آفتاب را برآمده گفت این پروردگار منست این بزرگتر است از اینها پس چون غروب کرد گفت ای قوم من

إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ۝ إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ

براستی که من بیزارم از آنچه شما شریک میدهید براستی که من متوجه گردانیدم روی خود را بسوی کسی که آفرید

السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ

آسمانها و زمین را میل کننده بدین حق و نیستم من از شرک آورندگان و حجت و مجادله کردند او را قوم او گفت

تحاجوني في الله وقد هدان ولا أخاف ما تشركون به إلا

ایا محاجه و خصومت میکنید با من در وحدانیت خدا و حال آنکه نموده بمن راه راست را و نمی‌ترسم من از آنچه شما شریک میدانید با او مگر

أن يشاء ربي شيئا وسع ربي كل شيء علما أفلا تتذكرون

آنکه خواهد پروردگار من چیزی را فراگرفته پروردگار من همه چیزی را از روی دانش آیا پس اندیشه نمیکنید و پند نمیگیرید

وكيف أخاف ما أشركتم ولا تخافون أنكم

و چگونه بترسم از آنچه شریک او دانسته‌اید شما و حال آنکه نمی‌ترسید از اینکه شما

أشركتم بالله ما لم ينزل به عليكم سلطانا فأي الفريقين

شریک آورده‌اید بخدا چیزی را که فرستاده نشده از برای اثبات حقیقت آن بر شما حجتی پس کدام یک ازین دو فرقه

أحق بالأمن إن كنتم تعلمون الذين آمنوا ولم يلبسوا

سزاوارترند با ایمنی اگر هستید شما که بدانید چیزی آنان که ایمان آوردند و مخلوط نکردند

إيمانهم بظلم أولئك لهم الأمن وهم مهتدون وتلك حجتنا

ایمان خود را بستمی آن گروه مر ایشان راست ایمنی و ایشان راه یافتگانند و این است حجت ما

آتيناها إبراهيم على قومه نرفع درجات من نشاء

داده‌ایم آن را با ابراهیم تا آن حجت کرد بر قوم خود بر میداریم درجهای بلند را برای هر که میخواهیم

إن ربك حكيم عليم ووهبنا له إسحق ويعقوب كلا هدينا

هر آینه پروردگار تو درست کار داناست و بخشیدیم با او اسحق و یعقوب را هر یک را راه نمودیم

ونوحا هدينا من قبل ومن ذريته داود وسليمان و

و نوح را هدایت نمودیم پیش از او و از ذریت او که هدایت کردیم داود است و سلیمان و

أيوب ويوسف وموسى وهرون وكذلك نجزي

ایوب و یوسف و موسی و هرون و همچنین جزا میدهیم

المحسنين وزكريا ويحيى وعيسى وإلياس كل من الصالحين

نیکوکاران را و زکریا و یحیی و عیسی و الیاس هر یک ازیشان از شایستگانند

وَاسْمٰعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى
و اسمعیل و الیسع و یونس و لوط هر یکی را زیادتی دادیم بر
الْعَالَمِينَ ۝ وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَاِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ
عالمیان عصر خویشان و از پدران ایشان و نسل ایشان و برادران ایشان و برگزیدیم ایشان را و رسانیدیم ایشان را
اِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ يَهْدِي بِهٖ مَنْ يَشَاءُ مِنْ
بسوی راه راست این است هدایت خدا راه مینماید بان هر کرا خواهد از
عِبَادِهٖ وَلَوْ اَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝
بندگان خود و اگر شرک می ورزیدندی هر اینه باطل شدی از ایشان انچه بودند که میکردند
اُولٰئِكَ الَّذِينَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ فَاِنْ يَكْفُرْ
این گروه انانند که دادیم ایشان را کتابها و علوم شریعت و نعمه ی پس اگر کافر بود
بِهَا هٰؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ ۝
بانها این گروه پس محافظ کرده ایم بایمان بانها گروهی را که نیستند بانها ناگروندگان
اُولٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللّٰهُ فَبِهُدَاهُمُ اقْتَدِهْ قُلْ لَا اَسْئَلُكُمْ
این گروه انانند که هدایت کرده خدا پس براه ایشان اقتدا کن بگو نمیطلبم از شما
عَلَيْهِ اَجْرًا اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٰى لِلْعَالَمِينَ ۝ وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖ
بر تبلیغ رسالت مزدی نیست این تبلیغ مگر پندی برای جهانیان و نشناختند خدا حق شناسائی
اِذْ قَالُوا مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ عَلٰى بَشَرٍ مِنْ شَيْءٍ قُلْ مَنْ اَنْزَلَ الْكِتَابَ
چون گفتند یهود از فرط عناد و لجاج فرو نفرستاده خدا بر هیچ آدمی هیچ چیز بگو کی فرو فرستاد کتابی را
الَّذِي جَاءَ بِهٖ مُوسٰى نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ تُبْدُونَهَا
که آورده اورا موسی در حالتی که نور است و هدایت برای مردمان میکنید اورا اوراق ظاهر میسازید
وَتُخْفُونَ كَثِيرًا وَعُلِّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا اَنْتُمْ وَلَا اٰبَاؤُكُمْ قُلِ
خواهید و پنهان میدارید بسیاری ازان و اموخته شد انچه ندانستید شما و پدران شما بگو

اللّٰه

مبارك

اللّٰهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ۝ وَهٰذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ

خدا فرستاد پس بگذار ایشان را در طلب خود در حالتی که بازی می کنند و این قرآن کتابی است که فرستادیم ایشان را نفع

مُصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا

تصدیق کننده کتابهای است پیش از آن را و تا آنکه بترسانی اهل مکه را و آنانکه در حوالی مکه اند

يُحَافِظُونَ

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَا ۝ وَمَنْ

و آنانکه ایمان آورده اند بروز قیامت ایمان می آورند باین قرآن و ایشان بر نمازهای خود محافظت می کنند

أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ

ستمکارتر از آنکه افترا بسته بر خدا دروغی را یا گفت وحی فرستاده شده بسوی من در حال آنکه وحی کرده نشده

إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ

بسوی او چیزی و کسیکه گفت البته فرو فرستم مانند آنچه فرو فرستاده خدا و اگر ببینی ستمکاران را

الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ

که ستمکاران در سختیهای جان کندن اند و فرشتگان کشاینده باشند دستهای خود را

أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى

و گویند ایشان که بیرون آورید جانهای خود را امروز جزا داده شوید عذاب خواری بسبب آنچه می گفتید بر

اللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ۝

خدا بنا حق و بودید که از آیتهای او گردن کشی می نمودید

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ

و گفته شود هر آینه آمدید بنزد ما تنها تنها و یکیک چنانکه آفریدیم شما را اول بار و واگذاشتید

مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ

آنچه را عطا نمودیم بشما در پس پشتهای خود و نمی بینیم با شما شفاعت خواهان شما را

الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ

که گمان داشتید که ایشان در کار و بار شما شریکان خدااند به تحقیق که بریده شد رابطه میان شما و از شما ضایع شد آنچه

ما كنتم تزعمون ۞ إن الله فالق الحب والنوى يخرج الحي

آنکه بودید که گمان نفع رسیدن داشتند براستی که خدا شکافنده دانهای زرعت و هستهای میوهاست بیرون می آرد زنده

من الميت ومخرج الميت من الحي ذلكم الله فأنى تؤفكون ۞

از مرده و بیرون آورنده مرده است از زنده این است خدای شما پس بکجا رد کرده میشوید

فالق الإصباح وجعل الليل سكنا والشمس والقمر حسبانا ذلك تقدير

شکافنده عمود صبح است از ظلمت و گردانیده شب را آرامگاه و آفتاب و ماه را نشانهای شماره امید اندازه داد

العزيز العليم ۞ وهو الذي جعل لكم النجوم لتهتدوا بها في ظلمات البر والبحر

غالب دانا و اوست آنکه آفرید برای شما ستارهارا تا آنکه راه برید بآنها در تاریکیهای صحرا و دریا

قد فصلنا الآيات لقوم يعلمون ۞ وهو الذي

تحقیق که روشن کردیم نشانهای قدرت خود را برای گروهی که میدانند و اوست آنکه

أنشأكم من نفس واحدة فمستقر ومستودع

آفرید شمارا از شخص واحد پس شمار است قرارگاهی و جای ودیعتی

قد فصلنا الآيات لقوم يفقهون ۞ وهو الذي

تحقیق که روشن کردیم نشانهای قدرت خود را برای گروهی که میفهمند و اوست آنکه

أنزل من السماء ماء فأخرجنا به نبات كل شيء

فرو فرستاد از آسمان باران پس بیرون می آوریم بآن باران رویدنیهای هر چیزی را

فأخرجنا منه خضرا نخرج منه حبا متراكبا ومن النخل

پس بیرون آوردیم ازان باران گیاه سبز را که بیرون می آوریم ازان دانهای بر هم نشسته بیچ شده و از درخت خرما

من طلعها قنوان دانية وجنات من أعناب والزيتون والرمان

از شکوفه ان خوشهای نزدیک یکدیگر و بیرون می آوریم ازان بوستانها از انگورها و درخت زیتون و درخت انار

مشتبها وغير متشابه انظروا إلى ثمره إذا أثمر

در حالتی که بعضی مانند بعضی‌اند در رنگ و شکل و بعضی مانند هم نه بنگرید بسوی میوه آنش چون بمیوه می آید

وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝

و برسیدگی آن هر بستی که این چیزها که مذکور شد هر اینه نشانهای قدرت ست برای گروهی که میگروند

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَ

و در ساخته اند برای خدا شریکی چند که انها جنیانند و حال که خدا آفریده ایشان را و بربافته اند برای خدا پسران و

بَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَصِفُونَ ۝ بَدِيعُ السَّمَاوَا

دختران بی دانشی پاک است او و برتر است از انچه وصف میکنند نو پدید آرنده آسمانها و

تِ وَالْأَرْضِ أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ

زمین ست از کجا باشد مر او را فرزند و حال انکه نبوده او را زنی و آفرید

كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ

همه چیزی را و او بهمه چیزی داناست اینست خدای پروردگار شما

لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ

نیست معبود بحق جز او آفریننده همه چیزی پس پرستید او را و او بر

كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۝ لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ

هر چیزی نگاهبان است در نمی یابد او را دیدها و او در می یابد

الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ۝ قَدْ جَاءَكُمْ

دیدها را و او ست لطف نماینده آگاه بتحقیق که آمد شما را

بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا

نشانهای روشن از پروردگار شما پس هر که ببیند انها را پس برای نفس خود دیده و کسی که کور شد پس بر نفس خودش

وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ۝ وَكَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ

و نیستم من بر شما نگهبان عملهای شما و همچنین میگردانیم آیتها را

وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝ اتَّبِعْ مَا

و تا انکه گویند مشرکان که تعلیم گرفته تو و تا انکه بیان کنیم حق را برای گروهی که میدانند پیروی کن ای محمد انچه

أُوحِيَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ

وحی شده بسوی تو از پروردگار تو نیست معبودی بحق مگر او و اعراض کن از مشرکان

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا

و اگر خواستی خدا شرک نیاوردندی و نگردانیده ایم ترا بر ایشان نگهبان عملها

وَمَا أَنتَ عَلَيْهِم بِوَكِيلٍ وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ

و نیستی تو بر ایشان چاره ساز عملها و دشنام مدهید آنانی را که میخوانند غیر

اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَٰلِكَ زَيَّنَّا

خدا را پس دشنام دهند خدا را بتعدی از روی ظلم بی دانش همچنین زینت داده ایم ما

لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِم مَّرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُم

برای همه گروهی عمل ایشان را پس بسوی پروردگار ایشان است بازگشت ایشان پس آگاه گرداند ایشان را

بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ

بآنچه بودند که میکردند و سوگند میخورند بخدا سخت ترین سوگندهای ایشان

لَئِن جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لَّيُؤْمِنُنَّ بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِندَ

که اگر البته بیاید ایشان را معجزه که خواسته اند البته ایمان می آورند بگو جز این نیست که معجزها نزد

اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ

خداست و چه دانا گرداند شما را مومنان که آن معجزه هرگاه بیاید ایمان نیارند و میگردانیم دلهای ایشان را

وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

و چشمهای ایشان را چنانکه ایمان نیاوردند بمحمد نخستین بار و وا میگذاریم ایشان را در سرکشی ایشان حیران شده

وَلَوْ أَنَّنَا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ

و اگر ما فرو فرستیم بسوی ایشان فرشتگان را و سخن گویند با ایشان

الْمَوْتَىٰ وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَّا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا

مردگان و جمع آوریم بر ایشان همه چیزها را گواهی دهندگان نخواهند بود که ایمان آورند مگر

إِنْ يَشَاءَ اللّٰهُ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ

آنکه خواهد خدا ولیکن بیشتر ایشان جهالت ورزیدند

وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ

و همچنین که ترا ای محمد دشمنان هستند کردهایم برای هر پیغمبری دشمنی از شیاطین انس

وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ

و جن وسوسه میکند بعضی ایشان بعضی دیگر را سخنان بدروغ آراسته را که فریب دا[د] و اگر خواستی

رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ وَلِتَصْغَىٰ إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ

پروردگار تو نکردندی این کار را پس واگذار ایشان را با آنچه افترا میکنند ... دلهای

الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ

آنان که ایمان نیاورده اند بروز قیامت و تا پسندند آن را و تا کسب کنند آنچه ایشان کسب کننده اند

أَفَغَيْرَ اللّٰهِ أَبْتَغِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا

آیا پس غیر خدا را طلب کنم که حکم کند و حال آنکه اوست که فرستاده بسوی شما قرآن را و حال آنکه بیان شده از حق

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ

آنانی که داده ایم ایشان را کتاب توریه و انجیل میدانند که قرآن فرستاده شده از

رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا

پروردگار تو براستی پس مباش البته از شک آورندگان و تمام شد گفتهای پروردگار تو از روی راستی

وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

و بر وجه عدالت نیست هیچ تغییر دهنده احکام وی را و اوست شنوای دانا

وَإِنْ تُطِعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ

و اگر فرمان بری بیشتر کسانی را که در روی زمینند گمراه میکنند ترا از راه خدا

إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

پیروی نمیکنند ایشان مگر گمان را و نیستند ایشان مگر اینکه تخمین میکنند یا دروغ میگویند

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ

بدرستی که پروردگار تو او است داناتر بکسی که گم میشود از راه او و او است

أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۝ فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ

داناتر براه یافتگان پس بخورید از آنچه یاد کرده شود نام خدا بر ذبح آن

إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ۝ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ

اگر هستید به آیتهای او گروندگان و چیست مر شما را که نمی خورید از آنچه یاد کرده شده

اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ

نام خدا بر ذبح آن و حال آنکه بتفصیل بیان کرده خدا برای شما آنچه حرام کرده شد بر شما مگر آن حرامی که ناچار شوید

إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا لَيُضِلُّونَ بِأَهْوَائِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ

بخوردن آن و هر آینه بسیاری از مردمان هر آینه گمراه میکنند مردمان را بآرزوهای خود بی دانش بدرستی که پروردگار تو او است

أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ۝ وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ

داناتر مر گذرندگان از حد و نهی را و دست بدارید از آشکار گناه و پنهان آن بدرستی که آنان که کسب میکنند

الْإِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ۝ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ

گناه را زود باشد جزا داده شوند به آنچه بوده‌اند که کسب میکردند و مخورید از آنچه یاد کرده نشده

اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَى

نام خدا بر ذبح آن و بدرستی که آن فرمانبرداری است و بدرستی که دیوان هر آینه وسوسه میکنند بسوی

أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ۝

دوستان خود که مجادله و خصومت کنند با شما و اگر فرمان برید ایشان را بدرستی که شما هر آینه شرک آرندگان خواهید بود

أَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي

آیا کسی که بوده باشد مرده که پس زنده گردانیم او را و بروح پاک گردانیم برای او که رود بآن در میان

النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا

مردمان مانند کسی است که صفتش این است که در تاریکیهای ضلالت است که نیست بیرون آینده از آنها همچنین آراسته شده کافران را آنچه

كانوا

كانوا يعملون ۞ وكذلك جعلنا في كل قرية أكابر مجرميها

بودند که میکردند همچنین آفریدیم در همه شهری دهی بزرگان گناهکاران آن شهر

ليمكروا فيها وما يمكرون إلا بأنفسهم وما يشعرون ۞

تا آنکه مکر و حیله کنند در آن قریه و حیله نمی کنند مگر بر نفسهای خود و در نمی یابند آن را

وإذا جاءتهم آية قالوا لن نؤمن حتى نؤتى مثل ما

و چون آید بایشان را معجزه گویند ایمان نمی آوریم تا آنکه داده شویم مانند آنکه انبیا

أوتي رسل الله الله أعلم حيث يجعل رسالته سيصيب

که داده شده اند پیغمبران خدا خدا داناتر است بجائی که میکند پیغام خود را البته برسد

۞ الذين أجرموا صغار عند الله وعذاب شديد بما كانوا يمكرون

آنان را که عصیان کرده اند خواری نزد خدا و عذاب سخت بسبب آنچه بودند که مکر و حیله میکردند

فمن يرد الله أن يهديه يشرح صدره للإسلام ومن يرد

پس کسی که میخواهد خدا اینکه راه نمایدش بگشاید سینه او را برای قبول اسلام و کسی را که میخواهد

أن يضله يجعل صدره ضيقا حرجا كأنما يصعد في

اینکه گمراه کند او را میگرداند سینه او را تنگ که گویا آنکه او رعایت تنگ بالا میرود در

السماء كذلك يجعل الله الرجس على الذين لا يؤمنون ۞

آسمان همچنین میگرداند خدا عذاب را بر آنان که ایمان نمی آرند

وهذا صراط ربك مستقيما قد فصلنا الآيات لقوم يذكرون

و این اسلام راه پروردگار تست در حال آنکه راست است بتحقیق که تفصیل کردیم آیات قرآن را برای گروهی که پند می گیرند

لهم دار السلام عند ربهم وهو وليهم بما

آماده است برای ایشان سرای سلامت نزد پروردگار ایشان و دوست یار ایشان بسبب آنچه

كانوا يعملون ۞ ويوم يحشرهم جميعا يا معشر الجن قد استكثرتم

بودند که میکردند و روزی که حشر کنیم ایشان را همه که ای گروه جنیان بتحقیق که بسیاری را گمراه کردید

مِنَ الْاِنْسِ وَقَالَ اَوْلِيَاۤؤُهُمْ مِنَ الْاِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ

از آدمیان و گویند دوستان جنیان از آدمیان ای پروردگار ما بهره‌مند گردید

بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَغْنَا اَجَلَنَا الَّذِيٓ اَجَّلْتَ لَنَا قَالَ

بعضی از ما ببعضی و رسیدیم بوقتی که نهایت عمر ما بود که تعیین کردی برای ما گوید خدا

النَّارُ مَثْوٰيكُمْ خَالِدِينَ فِيهَآ اِلَّا مَا شَاۤءَ اللّٰهُ

آتش جهنم آرامگاه شماست در حالتی که جاوید باشید در آن مگر آنکه خواهد خدا

اِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۝ وَكَذٰلِكَ نُوَلِّي بَعْضَ

بدرستی که پروردگار تو درست کردار داناست و همچنین مسلط گردانیم بعضی

الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ

ستمکاران را بر بعضی بسبب آنکه بودند که کسب میکردند ای گروه جنیان

وَالْاِنْسِ اَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ

و آدمیان آیا نیامد شما را پیغمبران از جنس نوع شما که میخواندند بر شما

اٰيَاتِي وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَاۤءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلٰٓى

آیتهای مرا و میترسانیدند شما را از بر خوردن روز جزای شما این روز گویند گواهی میدهیم ما بر

اَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلٰٓى

نفسهای خود و فریب داده بود ایشان را زندگانی دنیا و گواهی دهند بر

اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ۝ ذٰلِكَ اَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰى

نفسهای خود که ایشان بودند کافران این فرستادن رسولان بجهة آن است که نبود پروردگار تو هلاک کننده اهل دیهها

بِظُلْمٍ وَاَهْلُهَا غَافِلُونَ ۝ وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِمَّا عَمِلُوا

بستم و حال آنکه اهل آن دیه باشند بیخبران و برای همه کس مرتبه‌هاست از جزای آنچه کرده‌اند

وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ۝ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ

نیست پروردگار تو بیخبر از آنچه میکنند و پروردگار تو بی نیاز خداوند رحمت

إِن يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِن بَعْدِكُم مَّا يَشَآءُ كَمَآ
اگر خواهد ببرد شما را و جانشین سازد بعد از شما آنچه خواهد چنانکه
أَنشَأَكُم مِّن ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ ءَاخَرِينَ ۝ إِنَّ مَا تُوعَدُونَ لَءَاتٍ وَ
پدید آورد شما را از نسل گروهی دیگران · هر آینه که آنچه وعده کرده میشوید آینده است
مَآ أَنتُم بِمُعْجِزِينَ ۝ قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ
نیستید شما عاجز کنندگان خدا · بگو ای گروه من بکنید باشید بر عادت و قدرت خود
إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝ مَن تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ
هر آینه که من هم کننده ام پس زود باشد که بدانید · کسی که خواهد که باشد او را سرانجام سرای آخرت هر آینه که
لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ۝ وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ
رستگار نشوند ستمکاران · و بر ساخته اند برای خدا از آنچه آفریده از زراعت
وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَٰذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَٰذَا
و چهارپایان حصه را پس گفتند این برای خداست بگمان فاسد خود و این
لِشُرَكَآئِنَا فَمَا كَانَ لِشُرَكَآئِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى
برای شریکان ماست پس آنچه هست برای شریکان ایشان پس نمیرسد بسوی
اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَآئِهِمْ سَآءَ
خدا و آنچه هست برای خدا پس آن میرسد بسوی شریکان ایشان بد حکمی است
مَا يَحْكُمُونَ ۝ وَكَذَٰلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ
آن حکمی که می کنند · و همچنین زینت داده برای بسیاری از مشرکان کشتن
أَوْلَادِهِمْ شُرَكَآؤُهُمْ لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَآءَ
فرزندان ایشان را شریکان ایشان تا هلاک سازند ایشان را تا مشتبه کنند بر ایشان دین ایشان را و اگر خواستی
اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ۝ وَقَالُوا هَٰذِهِ أَنْعَٰمٌ
خدا نکردندی آن را پس واگذار ایشان را با آنچه افترا می کنند · و گفتند این است جدا این چهارپایان

وَحَرْثٌ حِجْرٌ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَن نَّشَاءُ بِزَعْمِهِمْ

و زراعتها است حرام است برما که نخورد آن را مگر کسی که ما خواهیم بگمان باطل خود

وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ لَّا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا

و چهارپایانیست حرام شده سواری آنها یعنی بحیره و سائبه و حام و چهارپایانی که یاد نکنند نام خدا را بر ذبح آنها

افْتِرَاءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِم بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَٰذِهِ

بجهت افترا بستن بر خدا زود باشد که جزا دهد ایشان را خدا بسبب آنکه بودند که افترا میکردند و گفتند آنچه در شکمهای این

الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا وَإِن يَكُن

چهارپایان است خالص مردان ماست و حرام کرده شده بر زنان ما اگر زنده متولد شود و اگر باشد

مَّيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

مرده متولد شده پس مردان و زنان ایشان شریکند زود باشد که جزا دهد ایشان را بوصف ایشان بدرستی که او حکیم داناست

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا

بتحقیق که زیان کردند آنان که کشتند فرزندان خود را از روی کم خردی بی دانش و حرام کردند برخود

مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ۝ وَهُوَ

آنچه روزی ایشان کرده خدا از راه دروغ بستن بر خدا بتحقیق که گمراه شدند و نبودند راه یافتگان و اوست

الَّذِي أَنشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَ

که … بدید آورده بوستانها انگور بداربست کشیده و بی داربست … شده و

النَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أُكُلُهُ وَالزَّيْتُونَ

درخت خرما و زراعتها در حالتی که گوناگون است حاصلهای ایشان و بدید آورده زیتون

وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِن ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ

و انار را در حالتی که بعضی مانند یکدیگرند در رنگ و مزه و غیر مانند بهم بعض دیگر بخورید از میوه آن چون ببار آید

وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ۝ وَمِنَ

و بدهید حق آن را … روز درویدن زراعت و چیدن … و اسراف مکنید … بدرستیکه خدا دوست ندارد اسراف کنندگان را و بدید آورد

حزب

الانعام

الأنعام حمولة وفرشا كلوا مما رزقكم الله ولا تتبعوا خطوات

چهار پایان بار برداران و بساط از پشم آنها بخورید از آنچه روزی کرده شما را خدا و از پی مروید گامهای

الشيطان إنه لكم عدو مبين ۝ ثمانية أزواج من

شیطان را بدرستی که او مر شما را دشمنی است آشکارا هشت صنف که با هر یکی جفتی است از صنف از

الضأن اثنين ومن المعز اثنين قل آلذكرين حرم أم

میش دو یکی نر و یکی ماده و از بز هم دو یکی نر و یکی ماده بگو ای محمد آیا نر بز و نر میش را حرام کرده خدا یا

الأنثيين أما اشتملت عليه أرحام الأنثيين نبئوني بعلم إن

دو ماده ایشان را یا آنچه را که شامل است بر آن رحمهای دو ماده خبر دهید مرا از روی دانش اگر

كنتم صادقين ۝ ومن الإبل اثنين ومن البقر اثنين قل آلذكرين

هستید راست گویان و از شتر دو یکی نر و یکی ماده و از گاو دو یکی نر و یکی ماده بگو آیا نر شتر و نر گاو

حرم أم الأنثيين أما اشتملت عليه أرحام الأنثيين أم

را حرام کرده خدا یا دو ماده ایشان را یا آن را که شامل است بر آن رحمهای دو ماده بلکه آیا

كنتم شهداء إذ وصاكم الله بهذا فمن أظلم ممن افترى على

بودید شما حاضران هنگامی که وصیت کرد شما را خدا بآن تحریم پس کیست ستمکارتر از کسی که افترا میبندد بر

الله كذبا ليضل الناس بغير علم إن الله لا يهدي القوم

خدا دروغی را تا گمراه کند مردمان را بی دانش بدرستی که خدا هدایت نمیکند گروه

الظالمين ۝ قل لا أجد في ما أوحي إلي محرما على طاعم يطعمه

ستمکاران را بگو نمی یابم در آنچه وحی کرده شده بمن حرام کرده شده بر هیچ خورنده که خورد آنرا

إلا أن يكون ميتة أو دما مسفوحا أو لحم خنزير فإنه رجس

مگر آنکه بوده باشد حیوان مرده یا خون ریخته شده یا گوشت خوک پس بدرستی که آن پلید است

أو فسقا أهل لغير الله به فمن اضطر غير

یا گوشتی که بحرام که آواز برداشته بغیر نام خدا در ذبح آن پس کسی که مضطر شود بخورد آن در حالتی که غیر

باغٍ ولا عادٍ فانّ ربّك غفورٌ رحيمٌ ۝ وعلى الّذين هادوا

ستمکار و نه از حد در گذشته پس بدرستی که پروردگار تو آمرزگار مهربانست و بر آنانی که جهود شدند

حرّمنا كلّ ذي ظفرٍ ومن البقر والغنم حرّمنا عليهم شحومهما

حرام کردانیدیم هر حیوان صاحب چنگال را و از گاو و گوسفند حرام کردیم بر ایشان پیه های ایشان

الّا ما حملت ظهورهما او الحوايا او ما اختلط بعظمٍ ذلك جزيناهم ببغيهم

مگر پیهی که برداشته آنها را پشت و پهلوهای آنها یا بچه برداشته روده های آنها یا آنچه آمیخته است باستخوان این جزا دادیم ایشانرا

وانّا لصادقون ۝ فان كذّبوك فقل ربّكم ذو رحمةٍ واسعةٍ ولا يردّ

و بدرستی که ما هر آینه راست گویانیم پس اگر دروغ انگارند ترا پس بگو پروردگار شما خداوند رحمت وسیع است و باز گردانیده نشود

بأسه عن القوم المجرمين ۝ سيقول الّذين اشركوا لو شاء الله ما اشركنا

عذاب او از گروه گناهکاران خواهند گفت آنان که شرک آوردند اگر خواستی خدا

ولا آباؤنا ولا حرّمنا من شيءٍ كذلك كذّب الّذين من قبلهم حتّى ذاقوا

و نه پدران ما و حرام نمیکردیم هیچ چیز را همچنین تکذیب کردند آنان که پیش از ایشان بودند تا چشیدند

بأسنا قل هل عندكم من علمٍ فتخرجوه لنا ان تتّبعون الّا الظنّ

عذاب ما را بگو آیا نزد شما هست هیچ دانشی پس بیرون آرید آنرا برای ما پیروی نمیکنید مگر گمان

وان انتم الّا تخرصون ۝ قل فلله الحجّة البالغة فلو شاء لهداكم

و نیستید شما مگر که تخمین میکنید بگو پس مر خدا راست حجت رسیده بحد کمال پس اگر خواستی هر آینه راه نمودی شما را

اجمعين ۝ قل هلمّ شهداءكم الّذين يشهدون انّ الله

همه را بگو بیارید گواهان خود را که گواهی دهند که خدا

حرّم هذا فان شهدوا فلا تشهد معهم ولا تتّبع اهواء الّذين كذّبوا

حرام کرده این را پس اگر گواهی دهند پس تو گواهی مده با ایشان و پیروی مکن خواهشهای آنان را که دروغ داشتند

بآياتنا والّذين لا يؤمنون بالآخرة وهم بربّهم يعدلون ۝ قل تعالوا

آیتهای ما را و آنانی که ایمان نمی آرند بروز قیامت و ایشان بپروردگار خود عدل میکنند بگو بیایید

أتل ما حرم ربكم عليكم ألا تشركوا به شيئا وبالوالدين إحسانا
بخوانم آنچه حرام کرده پروردگار شما بر شما آنکه شریک میاورید بخدا هیچ شریکی نه خفی ونه جلی ونیکوئی کنید با پدر و مادر نیکوئی بلیغ
ولا تقتلوا أولادكم من إملاق نحن نرزقكم وإياهم ولا تقربوا الفوا
و مکشید فرزندان خود را از بیم چیزی و درویشی ما روزی شما و ایشان را ونزدیک مشوید کارهای زشت
ما ظهر منها وما بطن ولا تقتلوا النفس التي حرم الله إلا بالحق
آنچه ظاهر و آشکار است از آنها و آنچه مخفی و پنهان باشد و مکشید نفس آدمی را که حرام کرده خدا مگر بحق
ذلكم وصيكم به لعلكم تعقلون ولا تقربوا مال
این حکم وصیت کرد شما را خدا بآن شاید شما بفهمید زشتی را و نزدیکی مکنید بمال
اليتيم إلا بالتي هي أحسن حتى يبلغ أشده وأوفوا
یتیم مگر بخصلتی که آن بهتر باشد تا آنگاه برسد بهنگام قوت خود و تمام دهید
الكيل والميزان بالقسط لا نكلف نفسا إلا و
کیله و پیمانه را و ترازو را بعدل و راستی تکلیف نمیکنیم هیچ احدی را مگر بقدر گنجایش او
وإذا قلتم فاعدلوا ولو كان ذا قربى وبعهد الله أوفوا
چون سخنی گوئید در حکم پس بعدالت و راستی گوئید و اگرچه باشد محکوم علیه خویشاوند و بپیمان خدا وفا کنید
ذلكم وصيكم به لعلكم تذكرون وأن هذا صراطي
این حکم وصیت فرموده شما را خدا بآن شاید شما پند پذیرید و بخوانم بر شما که این که مذکور شد راه من است
مستقيما فاتبعوه ولا تتبعوا السبل فتفرق بكم عن سبيله ذلكم
در حالتی که راست است پس پیروی آن کنید و پیروی مکنید راههای پراکنده را پس پراکنده کند شما را از راه خدا این حکم
وصيكم به لعلكم تتقون ثم آتينا موسى الكتاب تماما على الذي
وصیت کرده خدا شما را بآن شاید شما پرهیزید از غضب الهی پس دادیم ما موسی را توریه در حالتی که تمام کننده است بر آنکه
أحسن وتفصيلا لكل شيء وهدى ورحمة لعلهم بلقاء ربهم يؤمنون
نیکی کرد و بیان مفصل هر چیزی است و راه نما و رحمتی است تا شاید ایشان برسیدن جزای پروردگار خود بگروند.

وَهٰذَا كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

واین قرآن کتابیست که فرستاده ایم از اسباب نفع پس پیروی کنید او را و بترسید از خدای باشد که شما رحم کرده شوید

اَنْ تَقُولُوا اِنَّمَا اُنْزِلَ الْكِتَابُ عَلٰى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَاِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ

تا مگویید که فرستاده شده کتاب بر دو گروه پیش از ما و بتحقیق که بودیم از خواندن ایشان

لَغَافِلِينَ اَوْ تَقُولُوا لَوْ اَنَّا اُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا

بی خبران یا گویید که اگر فرستاده شده بر ما کتاب هر آینه بودیم ما

اَهْدٰى مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ

راه یافته تر از ایشان پس بتحقیق که آمد شما را حجتی روشن از نزد پروردگار شما و رهنمائی و رحمتی پس کیست

اَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَّبَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ

ستمکارتر از آنکه نسبت دروغ داده بآیتهای خدا و اعراض کرده از آنها جزا خواهیم داد آنانرا که اعراض میکنند

عَنْ اٰيَاتِنَا سُوٓءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ هَلْ يَنْظُرُونَ

از آیتهای ما بد عذابی بسبب آنچه بودند که اعراض میکردند آیا انتظار میکشند

اِلَّا اَنْ تَاْتِيَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ يَاْتِيَ رَبُّكَ اَوْ يَاْتِيَ بَعْضُ

مگر آنکه بیاید ایشان را فرشتگان یا بیاید پروردگار تو یا بیاید بعضی

اٰيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَاْتِي بَعْضُ اٰيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا اِيمَانُهَا

نشانهای پروردگار تو روزی که بیاید بعضی نشانهای پروردگار تو نفع نمی کند هیچ نفسی را ایمان او

لَمْ تَكُنْ اٰمَنَتْ مِنْ قَبْلُ اَوْ كَسَبَتْ فِي اِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ

در او نبوده که ایمان آورده بود پیش از آن یا کسب کرده در ایمان خود کار نیک بگو

انْتَظِرُوا اِنَّا مُنْتَظِرُونَ اِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ

انتظار کشید بدرستی که ما انتظار کشندگانیم بدرستی که آنان که پراکنده کردند دین خود را یعنی بعضی احکام ... پاره پاره شدند

وَكَانُوا شِيَعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ اِنَّمَا اَمْرُهُمْ اِلَى

و گردیده اند گروههای پراکنده نیستی تو از ایشان از هیچ باب نیست کار جزای ایشان مگر بسوی

نصف الحزب ١

اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۞ مَن جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ

خدا پس آگاه گرداند ایشان را بآنچه بودند که میکردند کسی که بیارد کار نیک پس وی راست ده

أَمْثَالِهَا وَمَن جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۞ قُلْ

مثل آن از ثواب و کسی که بیارد کار بد پس جزا داده نشود مگر مانند آن و ایشان ستم رسیده نخواهند بود

إِنَّنِي هَدَانِي رَبِّي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۞ دِينًا قِيَمًا مِّلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا

هر آینه که مرا راه نمود پروردگار من بسوی راه راست یعنی دین درستی که آن ملت ابراهیم است که مایل

وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۞ قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ

و نبود از شرک آرندگان بگو هر آینه که نماز من و حج و عمر من و عبادت من و زندگانی من

وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۞ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَٰلِكَ أُمِرْتُ

و مردن من مر خدا راست که پروردگار جهانیان است نیست هیچ شریک مراو را و بآن توحید مامور شده ام

وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ۞ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ

و من نخستین مسلمانانم بگو آیا جز خدا را طلب کنم به ربوبیت و حال آنکه او پروردگار هر چیزی است

وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ

و کسب نمیکند هیچ نفسی مگر آنکه جزای او بر او است و بر نمیدارد هیچ بردارنده بار گناه دیگری را پس

إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۞ وَهُوَ

بسوی پروردگار شماست بازگشت شما پس آگاه گرداند شما را بآنچه بودید که در آن اختلاف میکردید و او است

الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا

آنکه گردانید شما را خلیفه ها روی زمین و بلند گردانید بعضی از شما را بر زبر بعضی درجها تا بیازماید

آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ۞

داده شما را هر آینه پروردگار تو زود عقاب کننده است و هر آینه که او هر آینه آمرزگار مهربان است

از حضرت ابی
عبدالله مروی است که
فرمود که آگاه باشید که در سوره اعراف
آیات محکمه هست پس خواندن آن را ترک ننمائید و احکام آن را بپا دارید که روز قیامت گواهی
خواهد داد نزد پروردگار خود برای تلاوت کننده خود و عیاشی در تفسیر خود از ابو بصیر روایت نموده که آنحضرت فرمود که هر که بخواند آنرا در هر ماهی
روز قیامت محشور خواهد شد با جمعی که ایشان را هیچ گونه ترسی و اندوهی نیست و اگر در هر روز جمعه بخواند محشور خواهد شد از جمله آنهائی که حساب ایشان در آن روز نیست

سورة الأعراف مائتان وست آيات وهي مكية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان

المص ۝ كِتَابٌ أُنزِلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُن فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ لِتُنذِرَ
این کتابیست فرستاده شده بسوی تو پس باید نباشد در سینه تو تنگی از تبلیغ آن تا بترسانی مردم را
وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ۝ اتَّبِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ
و تا پند دهی مر گروندگان را پند عظیم پیروی کنید آنچه فرستاده شده بسوی شما از نزد پروردگار شما
وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ۝ وَكَم مِّن قَرْيَةٍ
و پیروی مکنید بجز او دوستان را اندک پند می پذیرید و بسا از اهل شهرها
أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ ۝ فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ
که هلاک گردانیدیم ایشان را پس آمد ایشان را عذاب ما در حالتی که بشب خوابیده بودند یا ایشان خواب نیمروز کنندگان بودند پس نبود خواندن ایشان
إِذْ جَاءَهُم بَأْسُنَا إِلَّا أَن قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۝ فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ
چون رسید ایشان را عذاب ما مگر اینکه گفتند بدرستی که ما بودیم ستمکاران پس هر آینه میپرسیم از آنها که فرستاده شده
إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ۝ فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِم بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ ۝
بسوی ایشان و البته میپرسیم از فرستادگان پس هر آینه نقل خواهیم بر ایشان بدانش و نبودیم ما پنهان بیخبران
وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَن ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ
و سنجیدن اعمال در این روز حق است پس هر که گران است حسنات سنجیده او پس آن گروه ایشانند رستگاران
وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا
و هر که سبک است حسنات سنجیده او پس آن گروه آنانند که زیان کرده اند در
أَنفُسَهُم بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ۝ وَلَقَدْ
بارکانی نفسهای خود را بسبب آنچه بودند که بآیتهای ما ستم میکردند و هر آینه بتحقیق

مكناكم

مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ

که صاحب مکنت و قدرت کردیم شما را در زمین و بدید آوردیم برای شما در زمین اسباب معیشت زندگانی بسیار کم شکر گزاری می کنید

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ

و هر آینه بتحقیق که آفریدیم شما را پس صورت نیک دادیم شما پس گفتیم مر فرشتگان را که

اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ

سجده کنید خدا را شکرانه خلقت آدم پس سجده کردند جز شیطان که نبود از سجده کنندگان

قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ

گفت خدا چه مانع شد ترا که سجده نکردی چون فرمودم ترا که سجده کنی گفت

أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ قَالَ فَاهْبِطْ

من بهترم از او آفریدی مرا از آتش و آفریدی او را از گل گفت خدا فرو رو

مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ

از بهشت پس نسزد ترا اینکه گردن کشی کنی در بهشت پس بیرون رو هر آینه که تو از خوارشدگانی گفت

أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ

مهلت ده مرا تا روزی که بر انگیخته شوند گفت خدا هر آینه که تو از مهلت داده شدگانی

قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ مِنْ بَيْنِ

گفت شیطان پس بسبب آنکه مرا از رحمت خود راندی گمراهی نمودی هر آینه خواهم نشست البته برای ضلال ایشان بر سر راه تو که راست است پس آینه خواهم آمد ایشان را از

أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ

پیش روی ایشان و از پس ایشان و از جانب راست ایشان و از طرف چپ ایشان

وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَدْحُورًا لَمَنْ تَبِعَكَ

و نخواهی یافت بیشتر ایشان را شکرگذاران گفت خدا بیرون شو از بهشت نکوهیده و رانده شده هر که پیروی کند

مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ

از ایشان البته پر کنم دوزخ را از شما همگی و گفتیم ای آدم ساکن شو تو و زنت

ٱلْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَٰذِهِ ٱلشَّجَرَةَ فَتَكُونَا

در بهشت پس بخورید از هر کجا خواهید و نزدیک مشوید این درخت را پس باشید

مِنَ ٱلظَّالِمِينَ ۝ فَوَسْوَسَ لَهُمَا ٱلشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا

از ستمکاران پس وسوسه کرد ایشان را شیطان تا ظاهر کند برای ایشان آنچه پوشیده بود از ایشان

مِنْ سَوْآتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَٰذِهِ ٱلشَّجَرَةِ إِلَّا

از عورتهای ایشان و گفت نهی نکرده شما را پروردگار شما ازین درخت مگر برای

أَنْ تَكُونَا مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ ٱلْخَالِدِينَ ۝ وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ

آنکه نخواهید باشید دو فرشته یا باشید از آنان که جاوید مانند در بهشت و سوگند خورد بسیار جلو که بدرستی که من مر شما را از

ٱلنَّاصِحِينَ ۝ فَدَلَّاهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا ٱلشَّجَرَةَ

نیک‌خواهانم پس افکند ایشان را بخوردن این شجره بفریب پس چون چشیدند از آن درخت

بَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ

ظاهر شد ایشان را عورتهای ایشان و در ایستادند که میگذاردند بر عورت خود از برگ درخت

ٱلْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكُمَا

بهشت و آواز داد ایشان را پروردگار ایشان که آیا منع ننمودم شما را از خوردن این میوه

ٱلشَّجَرَةِ وَأَقُلْ لَكُمَا إِنَّ ٱلشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ

درخت و نگفتم مر شما را بدرستی که شیطان مر شما را دشمنی است

مُبِينٌ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ

هویدا گفتند ای پروردگار ما ستم کردیم بر خود و اگر نیامرزی ما را و رحم نکنی ما را هر آینه خواهیم بود

مِنَ ٱلْخَاسِرِينَ ۝ قَالَ ٱهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي

از زیانکاران گفت خدا آدم و حوا و شیطان را پایین روید بزمین در حالتی که بعضی از شما بعضی را دشمن است و شما را در

ٱلْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ۝ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا

زمین جای آرامی و بهره‌مندی است تا زندگانی گفت خدا در زمین زنده باشید و در آن میمیرید و از آن

تخرجون

تخرجون ۝ يا بني آدم قد انزلنا عليكم لباسا يواري سوآتكم

بیرون می آیید از قبرها ای فرزندان آدم بتحقیق فرستادیم برای شما پوششی که بپوشد عورتهای شما را

وريشا ولباس التقوى ذلك خير ذلك من آيات

و جامه که زینت شما باشد و جامه پرهیزگاری را ای جامه تقوی بهتر است آن از نشانهای قدرت

الله لعلهم يذكرون ۝ يا بني آدم لا يفتننكم الشيطان كما اخرج ابويكم

خدا است شاید ایشان پند پذیرند ای فرزندان آدم باید در بلا نیندازد شما را شیطان همچنانکه بیرون کرد پدر و مادر شما را

من الجنة ينزع عنهما لباسهما ليريهما سوآتهما

از بهشت که میکند از ایشان جامهای ایشان را تا بنماید بایشان عورتهای ایشان را

انه يريكم هو وقبيله من حيث لا ترونهم

بدرستی که او می بیند شما را او و گروه لشکر او از جایی که نمی بینید ایشان را

انا جعلنا الشياطين اولياء للذين لا يؤمنون ۝

بدرستی که ما گردانیدیم شیاطین را کارسازهای آنان که ایمان نمی آورند و

واذا فعلوا فاحشة قالوا وجدنا عليها آباءنا و

هرگاه کنند کاری زشتی گویند که یافته ایم بران کار زشت پدران خود را و

الله امرنا بها قل ان الله لا يأمر بالفحشاء اتقولون على

خدا فرموده ما را با آن بگو ای محمد بدرستی که خدا امر نمیفرماید بکار زشت آیا بر بافته اید بر

الله ما لا تعلمون ۝ قل امر ربي بالقسط واقيموا

خدا چیزی را که نمی دانید بگو امر کرده پروردگار من بعدالت و راست دارید

وجوهكم عند كل مسجد وادعوه مخلصين له الدين كما بدأكم

رویهای خود را بقبله عرب نزد هر مسجدی یعنی هر نمازی و بخوانید خدا را در حالی که خالص کنند برای او بندگی را چنانکه آفرید شما را اول

تعودون ۝ فريقا هدى وفريقا حق عليهم الضلالة انهم

چنان باز گشت خواهید کرد گروهی را هدایت کرد و گروهی را بایست و سزاوار ایشان بازگشت ضلالت بدرستی ایشان

اتخذوا الشياطين اولياء من دون الله ويحسبون انهم مهتدون

بدرستی که گرفته اند دیوان را دوستان و یاوران بغیر خدا و گمان میبرند که ایشان راه یافتگانند

يا بني آدم خذوا زينتكم عند كل مسجد وكلوا واشربوا ولا تسرفوا

ای فرزندان آدم فرا گیرید زینت خود را نزد هر جای نمازی و بخورید و بیاشامید و از حد در مگذرید

انه لا يحب المسرفين ۝ قل من حرم زينة الله التي اخرج لعباده

هر آینه وی دوست نمیدارد اسراف کنندگان را بگو کی حرام کرده جامهای زینت خدا را که بیرون آورده برای بندگان خود

والطيبات من الرزق قل هي للذين آمنوا في الحيوة

و پاکیزه های از روزیها را کی حرام کرده بگو با این همه این نعمتها برای آنانی است که ایمان آورده اند در زندگانی

الدنيا خالصة يوم القيمة كذلك نفصل الآيات لقوم يعلمون

اینجهانی خاص مومنان برای ایشان باشد در روز قیامت همچنین بیان میکنیم آیتها را برای گروهی که میدانند

قل انما حرم ربي الفواحش ما ظهر منها وما بطن والاثم

بگو جز این نیست که حرام کرده پروردگار من کارهای زشت را آنچه ظاهر است از آنها و آنچه نهان است و گناه را

والبغي بغير الحق وان تشركوا بالله ما لم ينزل به سلطانا

و ستم بغیر حق را و اینکه شریک دانید بخدا چیزی که فرو نفرستاده است بآن حجتی

وان تقولوا على الله ما لا تعلمون ۝ ولكل امة اجل فاذا جاء

و اینکه بگویید بر خدا چیزی را که نمیدانید و عمر هر امتی را مدتی مقرر است پس چون برآید

اجلهم لا يستأخرون ساعة ولا يستقدمون ۝

مدت عمر ایشان واپس نتوانند ماند از آن یک ساعت و پیشی هم نتوانند گرفت

يا بني آدم اما يأتينكم رسل منكم يقصون عليكم

ای فرزندان آدم اگر بیایند شما را پیغمبران از جنس شما که بخوانند بر شما

آياتي فمن اتقى واصلح فلا خوف عليهم ولا هم يحزنون ۝ و

آیتهای قدرت مرا پس هر که بترسد و صلاح آورد کار خود را پس نیست هیچ ترسی بر ایشان و نه ایشان اندوهگین شوند

الذين

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
آنان که تکذیب کنند آیتهای ما را و گردنکشی نمایند از آنها آن گروه یاران آتش دوزخ اند

فِيهَا خَالِدُونَ ۝ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ
در آن جاوید اند پس کیست ستمکارتر از آنکه بر بافد بر خدا دروغی یا تکذیب کند آیتهای او را

أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا
آن گروه برسد ایشان را آنچه نصیب ایشان مقرر شده از کتاب یعنی لوح محفوظ از عذاب تا که چون بیایند ایشان را فرشتگان ما که قبض ارواح ایشان کنند گویند

أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ
کجا رفت آنچه بودید که میخواندید بپرستید از خدا گویند ایشان که گم شدند از ما و گواهی دهند بر

أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ۝ قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ
نفسهای خود که ایشان بودند کافران گوید خدا که درآیید در میان آن گروهان که گذشته

مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ
پیش از شما از جنیان و آدمیان در دوزخ هرگاه درآیند در دوزخ

أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّىٰ إِذَا ادَّارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ
گروهی لعنت کنند گروه دیگر هم مذهب خود را تا آنکه چون دریابند در جهنم همگی گویند

أُخْرَاهُمْ لِأُولَاهُمْ رَبَّنَا هَٰؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَآتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ
پس روان ایشان برای پیشوایان خود که ای پروردگار ما اینها گمراه نمودند ما را پس بده ایشان را عذابی دو چندان عذاب از

النَّارِ قَالَ لِكُلٍّ ضِعْفٌ وَلَٰكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ۝ وَقَالَتْ أُولَاهُمْ لِأُخْرَاهُمْ
پس گوید خدا هر یک را دو چندان است و لیکن نمیدانید و گویند پیشروان ایشان پس روان ایشان را

فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ۝ إِنَّ
پس نیست شما را بر ما هیچ فضیلتی و برتری پس بچشید عذاب را بسبب آنکه بودید که کسب میکردید بدرستی

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ
آنان که دروغ انگاشتند آیتهای ما را و سرکشی کردند از آنها گشوده نخواهد شد برای ایشان درهای آسمان

حزب

وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّىٰ يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي

و در نیایند در بهشت تا آنگاه که درآید شتر در سوراخ سوزن و همچنین جزا دهیم لمين

الْمُجْرِمِينَ لَهُم مِّن جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِن فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّا

گنهکاران را از آتش گسترده است برای خوابگاه ایشان از دوزخ و در بالای ایشان لحافها از آتش و همچنین سزا میدهیم ستمکاران را

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَٰئِكَ

و آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته تکلیف نمیکنیم هیچ نفسی را مگر باندازه طاقتش ایشانند

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِم مِّنْ غِلٍّ

یاران بهشتند ایشان در آن جاویدانند و بیرون بریم آنچه در سینههای ایشان است از کینه

تَجْرِي مِن تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَٰذَا وَمَا كُنَّا

روان است از زیر ایشان جویها و گویند سپاس مر خدای را که رسانید ما را بلطف خود باین

لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَن

که بخودی خود راه یابیم اگر نه هدایت میکرد خدا ما را هر آینه بتحقیق که آمده بودند از رسول پیغمبران پروردگار ما براستی و ندا کرده شوند

تِلْكُمُ الْجَنَّةُ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ وَنَادَىٰ

این است بهشت که میراث داده شده اید از سبب آنچه بودید که میکردید و ندا کنند

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَن قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ

یاران بهشت اصحاب دوزخ را که بتحقیق یافتیم ما آنچه وعده داده بود پروردگار ما براستی پس آیا

وَجَدتُّم مَّا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ

یافتید شما آنچه وعده فرموده بود پروردگار شما از عذاب راست درست گویند آری پس بانگ کند ندا کننده میان ایشان که

أَن لَّعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ

که لعنت خدا بر ستمکاران که باز میداشتند مردمان را از راه خدا

وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُم بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَ

و طلب میکردند آن راه را کجی و ایشان بدار آخرت ناگرویدگانند و میان ایشان بهشت و دوزخ پرده است

على الاعراف رجال يعرفون كلا بسيماهم ونادوا اصحاب

بر کوه بلندی که در صحرای محشر است مردانی هستند میشناسند هر مومنی و کافری را بعلامات ایشان و آواز کنند یاران

الجنة ان سلام عليكم لم يدخلوها وهم يطمعون و

بهشت را که رحمت خدا بر شما باد درین حال و نیامده باشند در بهشت هنوز ایشان حال آنکه ایشان امید دارند و

اذا صرفت ابصارهم تلقاء اصحاب النار قالوا ربنا

چون گردانیده شود دیدهای یاران بهشتی بجانب یاران دوزخ گویند ای پروردگار ما

لا تجعلنا مع القوم الظالمين ونادى اصحاب

مگردان ما را رفیق این گروه ستمکاران و آواز دهند یاران

الاعراف رجالا يعرفونهم بسيماهم قالوا ما اغنى

اعراف مردانی را که میشناسند کفر ایشان را از علامت روی ایشان گویند سود نبخشید

عنكم جمعكم وما كنتم تستكبرون اهؤلاء

شما را بندهٔ است عذاب به از شما کثرت اموال شما و انصار شما و آنچه بوده که گردنکشی میکردید از دین حق آیا هم گویند این بود آنکه شما

الذين اقسمتم لا ينالهم الله برحمة ادخلوا الجنة

که سوگند میخوردید شما که نخواهد رسانید ایشان را خدا برحمت خود گویند اصحاب اعراف یاران بهشت که در آیید بهشت

لا خوف عليكم ولا انتم تحزنون ونادى

هیچ بیمی نیست بر شما و نه شما اندوه خورید و آواز دهند

اصحاب النار اصحاب الجنة ان افيضوا علينا من

یاران دوزخ یاران بهشت را که بریزید بر ما از

الماء او مما رزقكم الله قالوا ان الله حرمهما

آب یا از آنچه روزی داده شما را خدا گویند بهشتیان بدرستی خدا آب و نعمت بهشت را

على الكافرين الذين اتخذوا دينهم لهوا ولعبا

بر کافران است که فرا گرفته اند دین خود را بیهوده و بازیچه

وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنْسٰيهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَآءَ

و فریفته ایشان را زندگانی دنیا پس امروز فرو گذاریم ایشان را همچنانکه فراموش کردند دیدار

يَوْمِهِمْ هٰذَا وَمَا كَانُوا بِاٰيٰتِنَا يَجْحَدُونَ

روز جزای خود را این روز و چنانکه بودند که آیتهای یگانگی ما را انکار مینمودند

وَلَقَدْ جِئْنٰهُمْ بِكِتٰبٍ فَصَّلْنٰهُ عَلٰى عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ

و هر آینه بتحقیق آوردیم ایشان کتابی را که بیان کردیم معانی آن را بدانش خود در حالتی که سبب هدایت و رحمت بود در حق گروهی

يُؤْمِنُونَ هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلُهُ يَقُولُ

که ایمان آورند آیا انتظار میبرند مگر عاقبت آن را و روز وعید روزی که بیاید عاقبت او گویند

الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَآءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ

آنانکه فراموش کردند آن را پیش از این که آمده بود پیغمبران پروردگار ما براستی

فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَآءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا اَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ

پس آیا ما را خواهند بود از شفاعت خواهان پس شفاعت کنند برای ما یا برگردانیده شویم پس عمل کنیم غیر

الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا اَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا

آنکه پیشتر بودیم که میکردیم بتحقیق که زیان کرده اند نفسهای خود را و گم شده از ایشان آنچه بودند

يَفْتَرُونَ اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ

که دروغ می بافتند بدرستی پروردگار شما خدایست که بدید آورد آسمانها

وَالْاَرْضَ فِي سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ

و زمین را در شش روز پس مستولی شد بر آفریدن عرش

يُغْشِي الَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ

میپوشاند شب را بروز در حالتی که میطلبد شب روز را بسرعت و آفتاب را آفرید و ماه را

وَالنُّجُومَ مُسَخَّرٰتٍ بِاَمْرِهِ اَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْاَمْرُ تَبَارَكَ

و ستارها را که در حالتی که رام شده اند فرمان او را آگاه باشید او را آفرینش و فرمان بزرگ است

اللّٰه رَبُّ العَالَمِينَ ۞ اُدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً اِنَّهُ لَا

خدای پروردگار عالمیان بخوانید پروردگار خود را بالتضرع و پنهانی بدرستی که او دوست ندارد

المُعْتَدِينَ ۞ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الأَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا وَ

از حد درگذرندگان را و فساد مکنید در روی زمین بعد از آنکه خدا اصلاح کرده و

ادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا اِنَّ رَحْمَتَ اللّٰهِ قَرِيبٌ مِنَ المُحْسِنِينَ ۞ وَهُوَ

بخوانید او را از روی ترس و از راه طمع بدرستی که رحمت خدا نزدیک است به نیکوکاران و او است

الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتّٰى اِذَا

که فرستاده بادها در حالتی که مژده دهنده باران است پیش از آمدن رحمتش تا آنکه چون

اَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَيِّتٍ فَاَنْزَلْنَا بِهِ

بردارند بادها ابرها را که گرانبارند برانیم آن ابر را برای زمین مرده پس فرستیم به آن ابر

المَاءَ فَاَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذٰلِكَ نُخْرِجُ

آب باران پس بر آوریم بآن باران از همه میوه‌ها همچنین بیرون می آوریم

المَوْتٰى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۞ وَالبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِاِذْنِ رَبِّهِ

مردگان را از قبرها تا شاید شما پند پذیرید و زمین پاکیزه بیرون می آید گیاه آن بفرمان پروردگار

وَالَّذِي خَبُثَ لَا يَخْرُجُ اِلَّا نَكِدًا كَذٰلِكَ نُصَرِّفُ

آن زمینی که ناپاک و شوره زار است بیرون نمی آید مگر اندک نفع همچنین میگردانیم

الآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ۞ لَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا

نشانهای قدرت خود را از برای گروهی که شکر می کنند هر آینه تحقیق که فرستادیم نوح را

اِلٰى قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُ

بسوی قومش پس گفت ای قوم من پرستید خدا را نیست مر شما را هیچ خدایی جز او

اِنِّي اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۞ قَالَ المَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ

بدرستی که من میترسم بر شما عذاب روز بزرگ را گفتند بزرگان از قوم نوح

نا لنريك في ضلال مبين ۝ قال يا قوم ليس بي ضلالة
بدرستی که ما هر آینه می‌بینیم ترا در گمراهی آشکارا ۝ گفت نوح ای قوم من نیست مرا گمراهی
ولكني رسول من رب العالمين ۝ أبلغكم رسالات ربي وأنصح
ولیکن من پیغمبرم از نزد پروردگار عالمیان میرسانم بشما پیغامهای پروردگار خود را و پند میدهم
لكم وأعلم من الله ما لا تعلمون ۝ أوعجبتم أن جاءكم ذكر
بشما و میدانم از نزد خدا چیزی را که شما نمیدانید ۝ آیا تعجب میکنید از اینکه آمد شما را پندی
من ربكم على رجل منكم لينذركم ولتتقوا
از نزد پروردگار شما بر مردی از شما تا بترساند شما را و تا پرهیز کنید از گناه
ولعلكم ترحمون ۝ فكذبوه فأنجيناه والذين معه
و تا شاید شما رحم کرده شوید ۝ پس دروغ انگاشتند نوح را پس رهانیدیم او را و آنانی که بودند با او
في الفلك وأغرقنا الذين كذبوا بآياتنا إنهم كانوا قوما عمين
در کشتی و غرق کردیم آنانی را که تکذیب کردند بمعجزات ما بدرستی که ایشان بودند گروهی کوردلان
وإلى عاد أخاهم هودا قال يا قوم اعبدوا الله ما لكم
و فرستادیم بسوی عاد برادر ایشان هود را گفت هود ای گروه من بپرستید خدا را نیست شما را
من إله غيره أفلا تتقون ۝ قال الملأ الذين كفروا من قومه إنا
هیچ خدایی غیر او آیا پس نمی‌ترسید از عقوبت او ۝ گفتند بزرگان که کافر بودند از گروه او بدرستی که ما
لنريك في سفاهة وإنا لنظنك من الكاذبين ۝ قال يا قوم ليس بي سفاهة
هر آینه می‌بینیم ترا در بی‌خردی و بدرستی که ما هر آینه می‌پنداریم ترا از دروغگویان ۝ گفت ای گروه من نیست مرا بی‌خردی
ولكني رسول من رب العالمين ۝ أبلغكم رسالات ربي وأنا لكم ناصح
ولیکن من پیغمبرم از جانب پروردگار عالمیان میرسانم پیغامهای پروردگار خود را و من شما را خیرخواه
أمين ۝ أوعجبتم أن جاءكم ذكر من ربكم على رجل منكم لينذركم
امانت‌دار ۝ آیا تعجب میکنید از اینکه آمد شما را پندی از پروردگار شما بر مردی از شما تا بترساند شما را

واذكروا

وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَسْطَةً

و یاد کنید چون گردانید شما را جانشینان بعد از قوم نوح و افزود شما را در آفرینش بسطتی

ونذر

فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ

پس یاد آورید نعمتهای خدا را شاید شما رستگار شوید گفتند آیا آمده ما را تا پرستش کنیم خدا را تنها و بگذاریم

مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝

آنکه بوده که میپرستیدند پدران ما پس بیار بما آنچه وعده میدهی ما را اگر هستی از راست گویان

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ أَتُجَادِلُونَنِي فِي

گفت بتحقیق که واقع شده بر شما از نزد پروردگار شما عذاب و خشم آیا مجادله میکنید با من در

إِنِّي

أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ فَانْتَظِرُوا

نامهای محض که نام نهادید آنها را شما و پدران شما فرو نفرستاده خدا بآنها هیچ حجتی پس انتظار کشید بدرستیکه من

دابر

مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ۝ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا

با شما از انتظار کشندگانم پس نجات دادیم او را و آنان را که با او بودند برحمتی از نزد خود و بریدیم

لحا

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ۝ وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَا

آنان را که تکذیب کردند معجزات ما را و نبودند گروندگان و فرستادیم بسوی ثمود برادر ایشان صالح

قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ

گفت صالح ای قوم من پرستش نمایید خدا را نیست شما را هیچ خدایی جز او بتحقیق که آمد شما را معجزه از نزد

مِنْ رَبِّكُمْ هَٰذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةً فَذَرُوهَا تَأْكُلْ

از نزد پروردگار شما این شتر است ماده بیرون آورده برای شما در حالتی که معجزه است پس بگذارید که بخورد

فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝

در زمین خدا و هیچ آزاری مرسانید به بدی پس فرا گیرد شما را عذابی دردناک

وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ

و یاد کنید چون گردانید شما را جانشینان بعد از قوم عاد و جا داده شما را در روی زمین فرا میگیرید

من سهولها قصورا وتنحتون الجبال بيوتا فاذكروا آلاء الله ولا تعثوا

از زمینهای هموار آن کوشکها و می‌تراشید از کوهها خانه‌ها پس یاد آورید نعمتهای خدا را و از حد مگذرید در

في الأرض مفسدين ۞ قال الملأ الذين استكبروا من قومه للذين

زمین در حالتی که فسادکنندگان باشید گفت جماعه بزرگان که گردنکشی کردند از جمله قوم او مر آنان را که

استضعفوا لمن آمن منهم أتعلمون أن صالحا مرسل من ربه

ضعیف و ناتوان شده بودند برای آنان که گرویده بودند ایشان آیا میدانید که صالح فرستاده شده از پروردگار خویش

قالوا إنا بما أرسل به مؤمنون ۞ قال الذين استكبروا إنا بالذي

گفتند ما بدرستی که بآنچه فرستاده شده بآن از جمله گروندگانیم گفتند آنان که سرکشی کردند بدرستی که ما بآنچه

آمنتم به كافرون ۞ فعقروا الناقة وعتوا عن أمر ربهم وقالوا

ایمان آورده‌اید بآن کافرانیم پس پی کردند آن ناقه را و درگذشتند از فرمان پروردگار خویش و گفتند

يا صالح ائتنا بما تعدنا إن كنت من المرسلين ۞ فأخذتهم

ای صالح بیاور بما آنچه وعده داده ما را اگر هستی از فرستادگان پس فرو گرفت ایشان را

الرجفة فأصبحوا في دارهم جاثمين ۞ فتولى عنهم و

لرزه از صیحه جبرئیل پس گشتند در خانه‌های خود مردگان بر زانو افتاده پس پشت گردانید از ایشان و

قال يا قوم لقد أبلغتكم رسالة ربي ونصحت لكم ولكن لا تحبون

گفت ای قوم من بدرستی که رسانیدم شما را پیغامهای پروردگار خود و پند دادم شما را ولیکن دوست نمیدارید

الناصحين ۞ ولوطا إذ قال لقومه أتأتون الفاحشة ما سبقكم بها من

خیرخواهان را و فرستادیم لوط را چون گفت مر قوم خود را آیا می‌آورید کارهای زشت را که پیشی نگرفته بر شما بآن

أحد من العالمين ۞ إنكم لتأتون الرجال شهوة

هیچکس از عالمیان بدرستی که شما می‌آیید مردان را از روی شهوت

من دون النساء بل أنتم قوم مسرفون ۞ وما كان جواب قومه

بعضی از زنان بلکه شما گروهید از حد درگذرندگان و نبود جواب قوم او

إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ۝ فَأَنْجَيْنَاهُ
مگر اینکه گفتند با یکدیگر که بیرون کنید لوط و گروهگان او را از شهر خود بدرستی که ایشان مردمانند پاکی میجویند خود را از شما پس رهانیدیم او را

وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ۝ وَ
و اهلش را مگر زنش را که بود از گذشتگان و

أَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
بارانیدیم بر ایشان بارانی عجیب و غریب سنگی پس بنگر چگونه بود سرانجام

الْمُجْرِمِينَ ۝ وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ
گناهکاران و فرستادیم بسوی اهل مدین برادرشان شعیب را گفت شعیب ای قوم من

اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ قَدْ
پرستش کنید خدا را نیست مر شما را هیچ خدایی جز او تحقیق

جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَ
که آمده شما را معجزه از نزد پروردگار شما پس تمام کنید پیمانه را و

الْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي
ترازو را و کم وزن مکنید برای مردمان حقهای ایشان را و فساد مکنید در

الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ
روی زمین بعد از آنکه خدا او را باصلاح آورده این بهتر است برای شما

إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ
اگر هستید گروندگان و منشینید بر سر هر راهی که بترسانید از ایمان

وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا وَ
و باز دارید و باز گردانید از راه خدا کسی را که ایمان آورده بخدا و طلبید راه خدا را کجی

اذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَّرَكُمْ وَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
یاد کنید که چون بودید اندک پس بسیار گردانید شما را و بنگرید که چگونه بود آخر کار

يؤمنوا

المفسدين ۝ وإن كان طائفة منكم آمنوا بالذي أرسلت به وطائفة لم

فساد کنندگان و اگر هستند که طایفه از شما گرویده اند بانکه فرستاده شدم بآن و گروهی که نگرویده

فاصبروا حتى يحكم الله بيننا وهو خير الحاكمين ۝ قال الملأ

پس صبر کنید ای گرویدگان تا حکم کند خدا میان ما و او بهترین حکم کنندگان است گفتند بزرگان

الذين استكبروا من قومه لنخرجنك يا شعيب والذين آمنوا معك

که از ایمان گردن کشی کرده بودند از قوم او البته بیرون کنیم ترا ای شعیب و آنانی که گرویده اند با تو از

قريتنا أو لتعودن في ملتنا قال أولو كنا كارهين ۝ قد افترينا

ده ما یا هر آینه برگردید بکیش ما گفت شعیب آیا برگردیم بکیش شما هر چند باشیم کراهت دارنده گان تحقیق که بربافته خواهیم

على الله كذبا إن عدنا في ملتكم بعد إذ نجانا الله منها وما يكون

بر خدا دروغی که اگر برگردیم بکیش شما بعد از آنکه نجات داد ما را خدا از آن کیش و نمی سزد

لنا أن نعود فيها إلا أن يشاء الله ربنا وسع ربنا كل شيء علما

ما را که برگردیم بکیش شما مگر آنکه خواهد خدا پروردگار ما احاطه کرده است پروردگار ما هر چیزی را از دانش

على الله توكلنا ربنا افتح بيننا وبين

بر خدا توکل کردیم ای پروردگار ما حکم کن میان ما و میان

قومنا بالحق وأنت خير الفاتحين ۝ وقال الملأ

قوم ما براستی و تو بهترین حکم کنندگان و گفتند بزرگان

الذين كفروا من قومه لئن اتبعتم شعيبا إنكم إذا لخاسرون ۝ فأخذتهم الرجفة

که کافر شدند از قوم او هر آینه اگر پیروی کنید شعیب را بدرستی که شما آنگاه در آن وقت زیانکارانید پس گرفت ایشان را زلزله

فأصبحوا في دارهم جاثمين ۝ الذين كذبوا شعيبا كأن لم يغنوا فيها

پس گشتند در خانه های خود بر روی افتادگان آنان که دروغ نسبت دادند شعیب را گویا هرگز اقامت نکرده بودند در آن جا

الذين كذبوا شعيبا كانوا هم الخاسرين ۝ فتولى عنهم

آنانکه تکذیب کردند شعیب را بودند ایشان زیانکاران پس اعراض کرد شعیب از ایشان

وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ

و گفت ای قوم من هر آینه بحقیقت که رسانیدم شما را پیغامهای پروردگار خود را و پند دادم شما را پس چگونه

آسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا

اندوه خورم بر جماعت کافران ۝ و نفرستادیم در هیچ دهی و شهری از هیچ پیغمبری مگر

أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ ۝ ثُمَّ

گرفتیم اهل آن را به سختی و قحطها و گزندها تا شاید ایشان زاری کنند ۝ پس

بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ

بدل کردیم بجای آن بلاها و قحطها نعمت و فراخ سالی تا آنکه بسیار شدند و گفتند بحقیق که رسید به پدران ما زیانها

فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا

پس فرا گرفتیم ایشان را بعذاب ناگهان و حال آنکه ایشان نمیدانستند که عذاب به ایشان خواهد رسید و اگر آنکه اهل دهها همه بگرویدندی و پرهیزکاری کردندی

لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَرَكَاتٍ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِنْ كَذَّبُوا

هر آینه گشاییم بر ایشان برکتها و فراخی از آسمان و زمین از روزیها و لیکن تکذیب کردند پیغمبران را

فَأَخَذْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا

پس فرا گرفتیم ایشان را بسبب آنچه میورزیدند از کسب بد ۝ آیا پس ایمن شدند اهل شهرها و دهها از آنکه بیاید عذاب ما

بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ ۝ أَوَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ ۝

شبانگاه و ایشان خوابیدگان باشند ۝ آیا ایمن شدند اهل شهرها و دهها از آنکه بیاید بدیشان عذاب ما در وقت چاشت و ایشان بازی کنند

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ۝

آیا پس ایمن شدند از ناگهان گرفتن خدا پس ایمن نشوند از عذاب ناگهان خدا مگر گروه زیانکاران

أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا أَنْ لَوْ نَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ

آیا راه ننمود آنانی را که میراث برند زمین را بعد از هلاک اهلش با آنکه اگر خواهیم برسانیم ایشان را بلای گناهان

وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۝ تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ

و مهر نهیم بر دلهای ایشان پس ایشان سخن حق را نشنوند ۝ این شهرها که حکایت کردیم و خبر

منوا

عليك من انبائها ولقد جاءتهم رسلهم بالبينات فما كانوا ليؤ

بر تو از خبرهای آنها وهر آینه بتحقیق که آمدند ایشان را پیغمبران با معجزهای روشن پس نبودند که ایمان آرند

بما كذبوا من قبل كذلك يطبع الله على قلوب الكافرين وما وجدنا لاكثرهم

بانچه تکذیب کردند پیش ازین همچنین مهر مینهد خدا بر دلهای کافران و نیافتیم برای بیشتران

من عهد وان وجدنا اكثرهم لفاسقين ثم بعثنا من بعدهم

وفا بهیچ پیمانی و نیافتیم بیشتران را مگر فاسقان پس فرستادیم بعد ازیشان

موسى باياتنا الى فرعون وملائه فظلموا بها فانظر كيف كان

موسی را با معجزات روشن بسوی فرعون و بزرگان قومش پس ستم کردند بآن معجزها پس بنگر چگونه بود

عاقبة المفسدين وقال موسى يا فرعون

عاقبت کار فسادکنندگان و گفت موسی ای فرعون

اني رسول من رب العالمين حقيق على ان لا اقول

بدرستی که من پیغمبرم فرستاده از نزد پروردگار عالمیان سزاوارم و واجب است بر من که نگویم

على الله الا الحق قد جئتكم ببينة من ربكم فارسل

بر خدا مگر سخن حق بتحقیق که آمده ام شما را با معجزه روشنی از نزد پروردگار شما پس بفرست

معي بني اسرائيل قال ان كنت جئت باية فات بها ان كنت

با من فرزندان یعقوب را گفت فرعون اگر هستی که آمده با معجزه روشن پس بیاور آن معجزه را اگر هستی

فاذا هي

من الصادقين فالقى عصاه فاذا هي ثعبان مبين ونزع يده

از راستگویان پس انداخت موسی چوب دستی خود را پس ناگاه آن اژدهای ظاهر شد و بیرون کشید دست خود را

بيضاء للناظرين قال الملا من قوم فرعون ان هذا لسا

درخشنده بود از نور برای بینندگان گفتند بزرگان از گروه فرعون بدرستی که این جادوگری

عليم يريد ان يخرجكم من ارضكم فماذا تامرون قالوا

دانا است میخواهد که بیرون کند شما را از زمین شما پس چه میفرمایید گفتند فرعون

أرجه وأخاه وأرسل في المدائن حاشرين ۝ يأتوك بكل ساحر عليم وجاء

بتعویق انداز فرعونم او و برادر او را و بفرست در شهرها گروه جمع کننده گان را تا بیاورند بتو هر ساحر دانا را وآمدند

السحرة فرعون قالوا إن لنا لأجرا إن كنا نحن الغالبين ۝ قال نعم وإنكم لمن

جادوگران نزد فرعون گفتند هرآینه ما را هرآینه مزدی عظیم است اگر باشیم ما غلبه کننده گان موسی گفت فرعون آری و هرآینه

المقربين ۝ قالوا يا موسى إما أن تلقي وإما أن نكون نحن الملقين

نزدیکان درگاه من گفتند جادوگران ای موسی یا تو می افکنی عصا را و یا آنکه ما بوده باشیم اندازنده گان گفت

قال ألقوا فلما ألقوا سحروا أعين الناس واسترهبوهم وجاءو بسحر عظيم

گفت بیندازید پس چون انداختند جادو کردند بر چشمهای مردمان و ترسانیدند ایشان را و آوردند سحری عظیم

وأوحينا إلى موسى أن ألق عصاك فإذا هي تلقف ما يأفكون

و وحی کردیم بسوی موسی که بینداز عصای خود را پس ناگاه آن اژدها شد که فرو برد آنچه دروغ ساختند

فوقع الحق وبطل ما كانوا يعملون ۝ فغلبوا هنالك وانقلبوا صاغرين

پس ثابت شد حق و نابود شد آنچه بودند که میکردند پس مغلوب شدند آنجا که معارضه کردند و برگشتند خوار شده

وألقي السحرة ساجدين ۝ قالوا آمنا برب العالمين ۝ رب موسى وهارون

و بر رو افتادند جادوگران سجده کننده گان گفتند ایمان آوردیم بپروردگار عالمیان پروردگار موسی و هارون

قال فرعون آمنتم به قبل أن آذن لكم إن هذا لمكر مكرتموه

گفت فرعون ایمان آوردید باو پیش از آنکه رخصت دهم شما را هرآینه این حیله ایست که کرده اید

في المدينة لتخرجوا منها أهلها فسوف تعلمون ۝ لأقطعن

در شهر تا بیرون کنید از این شهر اهلش را پس زود باشد که بدانید هرآینه ببرم

أيديكم وأرجلكم من خلاف ثم لأصلبنكم

دستهای شما را و پایهای شما را بخلاف یکدیگر یعنی دست راست را با پای چپ و هرآینه بردار کنم شما همه را

أجمعين ۝ قالوا إنا إلى ربنا منقلبون ۝ وما تنقم منا إلا أن

مجموع ایشان را گفتند هرآینه ما بسوی پروردگار خود بازگردیم و عذاب نمیکنی تو ای فرعون ما را مگر بسبب آنکه

آمنا بآيات ربنا لما جاءتنا ربنا أفرغ علينا صبرا وتوفنا مسلمين

ایمان آورده ایم بمعجزهای پروردگار خود وقتی که آمد ان معجزات بما ای پروردگار ما بریز بر ما صبری عظیم و بمیران ما را در حالی که مسلمانیم

وقال الملأ من قوم فرعون

و گفتند بزرگان از قوم فرعون

أتذر موسى وقومه ليفسدوا في الأرض ويذرك وآلهتك

آیا میگذاری موسی و گروهش را تا فساد کنند در زمین و واگذارد ترا و خدایان ترا

قال سنقتل أبناءهم ونستحيي نساءهم وإنا فوقهم قاهرون

گفت فرعون که خواهیم کشت پسران ایشان را و زنده میگذاریم زنان ایشان را و بدرستی که ما بر زبر ایشان غالبانیم

قال موسى لقومه استعينوا بالله واصبروا إن الأرض

گفت موسی با قوم خود که طلب یاری کنید از خدا و صبر ورزید بدرستی که زمین

لله يورثها من يشاء من عباده والعاقبة للمتقين

مر خدا راست میراث میدهد آنرا هر که خواهد از بندگان خود و سرانجام نیک برای پرهیزکار است

قالوا أوذينا من قبل أن تأتينا ومن بعد ما جئتنا

گفتند قوم موسی که رنجانیده شدیم پیش از آنکه بیایی بما و بعد از آنکه آمدی بما

قال عسى ربكم أن يهلك عدوكم ويستخلفكم في

گفت موسی باشد که پروردگار شما هلاک گرداند دشمن شما را و جانشین کند شما را در

الأرض فينظر كيف تعملون ولقد أخذنا آل فرعون بالسنين

زمین پس ببیند خدا که چگونه کار میکنید و بتحقیق که گرفتیم تابعان فرعون را بقحط سالها

ونقص من الثمرات لعلهم يذكرون فإذا جاءتهم

و کمی از میوه‌ها تا شاید ایشان پند پذیرند پس چون آمدی بایشان

الحسنة قالوا لنا هذه وإن تصبهم سيئة يطيروا بموسى ومن معه

ارزانی و فراوانی گفتند خاص است این ما را و اگر میرسید ایشان را قحطی و بلایی فال بد میزدند بموسی و آنان که بوده با او

أَلَا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۞ وَقَالُوا

آگاه باشید که نیست چیز شومی ایشان مگر نزد خدا ولیکن بیشتر ایشان نمی دانند و گفتند

مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ۞ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ

که هر چند بیاوری ما را نشانه که معجزه میدانی تا سحر کنی ما را بآن پس نیستیم ما ترا گرویدگان پس فرستادیم بریشان

الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ آيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ

باران که حاجتهای ایشان غرق کرد و ملخ برنده و ملخ بی پر و وزغها و خون که معجزهای روشن بود

فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ۞ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ

پس گردن کشی کردند و بودند گروهی گناهکاران و هر گاه واقع شدی بریشان

الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا

عذابی گفتند ای موسی بخوان برای ما پروردگار خود را بآنچه عهد و شرط کرده با تو که اگر بگردانی از ما

الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ

عذاب را هر آینه ایمان می آوریم البته بتو و میفرستیم البته با تو فرزندان یعقوب را پس چون بگردانیدیم از ایشان

الرِّجْزَ إِلَى أَجَلٍ هُمْ بَالِغُوهُ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ۞ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ

عذاب را تا مدتی که ایشان رسنده اند بآن مدت ناگاه ایشان شکستند پیمان خود را پس انتقام کشیدیم از ایشان

فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ۞ وَأَوْرَثْنَا

پس غرق نمودیم ایشان را در دریا بسبب آنکه ایشان تکذیب میکردند آیتهای ما را و بودند از آنها بیخبران و میراث دادیم

الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَ

گروهی که بودند ضعیف و ناتوان شده جهات شرقی زمین و

مَغَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ

اطراف غربی آن که برکت داده بودیم در آنها و تمام شد سخن پروردگار تو

الْحُسْنَى عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ

که نیکو بود بر بنی اسرائیل بسبب صبر و شکیبائی که کردند و سرنگون و ویران کردیم آنچه ساخته بود فرعون

حزب

وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ۝ وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ

و نیستی از عمارات و آنچه بودند که بر افراشته بودند از کوشکها و بگذرانیدیم بنی اسرائیل را

الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَىٰ أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا

از دریا پس آمدند بر گروهی که اقامت می‌نمودند بر عبادت بتهای خویش گفتند ای

مُوسَى اجْعَل لَنَا إِلَٰهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ

موسی بساز برای ما خدایی همچنانکه مر ایشان را خدایان هست گفت موسی

إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ۝ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ مُتَبَّرٌ

بدرستی که شما گروهی اید که جهالت می‌کنید بدرستی که این گروه هلاک و ضایع است

مَا هُمْ فِيهِ وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ

آنچه ایشان در آن اند و ناچیز است آنچه هستند که می‌کنند از عبادت گفت موسی آیا بغیر خدا

أَبْغِيكُمْ إِلَٰهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ۝ وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ

بجویم برای شما خدایی و حال آنکه او افزونی داده شما را بر عالمیان اهل عصر خود و یاد کنید چون که رهانیدیم شما را

مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُقَتِّلُونَ

از آل فرعون می‌چشانیدند برای شما بدی عذاب می‌کشتند

أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ۝ وَوَاعَدْنَا

پسران شما را و زنده می‌گذاشتند زنان شما را و در این شما را امتحانی بود از پروردگار شما عظیم و وعده دادیم

مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتْمَمْنَاهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ

برای موسی سی شب و تمام کردانیدیم آن را به ده شب دیگر پس تمام شد وعده پروردگار او

أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي

چهل شب و گفت موسی برادر خود هارون را که جانشین من باش در

قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ

میان قوم من و اصلاح کن کار ایشان را و پیروی مکن راه مفسدان را

وَلَمَّا جَآءَ مُوسٰى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ

و چون آمد موسی بوعده گاه ما و سخن کرد او را پروردگار او گفت ای پروردگار من بنما مرا خود را تا بنگرم

إِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرَانِي وَلٰكِنِ انْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ

بسوی تو گفت خدا هرگز نه بینی مرا و لیکن بنگر بسوی کوه طور پس اگر

اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي فَلَمَّا تَجَلّٰى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا

آرام گرفت بجای خود پس زود باشد که ببینی مرا پس چون تابان کرد نور عظمت خود را پروردگار موسی بر آن کوه گردانید کوه را

وَخَرَّ مُوسٰى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ

و افتاد موسی بیهوش پس چون بهوش آمد گفت پاکی و منزه و بیزارم که توان دید تو را بسوی تو و من اول

الْمُؤْمِنِينَ ۞ قَالَ يَا مُوسٰى إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي

گرویدگانم گفت خدا ای موسی بدرستی که من برگزیدم ترا بر مردمان به پیغامهای خود

وَبِكَلَامِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ۞ وَكَتَبْنَا لَهُ فِي

و بسخن گفتن من با تو پس فرا گیر آنچه داده ام ترا و باش از شکر کنندگان و نوشتیم برای او در

الْأَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ

تختهای توریة از هر چیزی از پندها و تفصیل همه احکام پس گفتیم بگیر این الواح را

وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُرِيكُمْ دَارَ

و فرمای قوم خود را که فرا گیرند بنیکوتر آنچه در آن الواح است زود باشد که بنمایم شما را سرای

الْفَاسِقِينَ ۞ سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي

فرمان نابرداران هر آینه که میگردانم از دیدن نشانهای قدرت خود آنان را که گردن کشی میکنند در

الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا

زمین بدون استحقاق آن و اگر ببینند همه معجزه را نخواهند گروید بآن

وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ۞ وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ

و اگر ببینند راه راست و صواب را فرا نگیرند آنرا راه خود و اگر ببینند راه

الغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ

گمراهی راه گیرند آن را راه خود این بسبب آنست که ایشان دروغ نسبت دادند معجزه‌های ما را و بودند از آنها بیخبران

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ

و آنانکه نسبت کردند بتکذیب معجزه‌های ما را و رسیدن بجزای عقبی را نابود است کردهای ایشان آیا جزا داده میشوند

إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ

مگر آنچه را که بودند که میکردند و فرا گرفتند برای پرستش گروهی کسان موسی بعد از رفتن موسی بطور

مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ

از زیورهای خود گوساله کالبدی که مر او را آواز بود آیا ندیدند که آن گوساله سخن نمیکرد با ایشان

وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ وَلَمَّا سُقِطَ فِي أَيْدِيهِمْ

و نه مینمود ایشان را راه راست فرا گرفتند او را برای پرستش و بودند ستمکاران و چون پشیمان گردیدند

وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ

که ایشان بتحقیق گمراه شده اند گفتند که اگر رحم نکند ما را پروردگار ما و نیامرزد ما را هر آینه خواهیم بود از زیانکاران

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي

و چون بازگشت موسی بسوی قوم خود خشمناک اندوهناک گفت بد جانشینی کردید مرا

مِنْ بَعْدِي أَعَجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ وَأَلْقَى الْأَلْوَاحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ

بعد از رفتن من بطور آیا پیشی گرفتید فرمان پروردگار خود را و انداخت لوحها را و گرفت سر

أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضْعَفُونِي

برادر خود را میکشید بسوی خود گفت هرون ای پسر مادر من این قوم ضعیف و ناتوان کردند مرا

وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ

و نزدیک بود که بکشند مرا پس شادمان مکن بمن دشمنان را و مگردان مرا

الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِأَخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ

گروه ستمکاران گفت موسی ای پروردگار من بیامرز مرا و برادر مرا و در آور من و برادرم را در رحمت خود

وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ۞ إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ

و تویی بخشنده‌ترین بخشایندگان هرآینه آنان که گرفتند گوساله را زود باشد که برسد بایشان خشمی بزرگ

مِنْ رَبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي

از پروردگارشان و خواری در زندگانی این جهانی و همچنین جزا میدهیم مر

الْمُفْتَرِينَ ۞ وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ

دروغ بافان را و آنانی که کردند کارهای ناشایسته پس توبه کردند بعد از آن کارها و گرویدند هرآینه

رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ۞ وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ

پروردگار تو بعد از توبه هرآینه آمرزنده مهربانست و چون فرو نشست از

مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَاحَ وَفِي نُسْخَتِهَا هُدًى

موسی خشم فرا گرفت آن تختها را و در نوشته آنها هدایت

وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ۞ وَاخْتَارَ

و رحمتی بود برای آنان که ایشان از برای پروردگار خود میترسند و برگزید

مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ

موسی گروه خود هفتاد مرد را برای وعده گاه ما پس چون فرا گرفت ایشان را صاعقه گفت

رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِيَّايَ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ

پروردگار من اگر میخواستی هلاک میکردی ایشان را پیش از این و مرا هم آیا هلاک میکنی ما را بسبب آنچه کردند

السُّفَهَاءُ مِنَّا إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَاءُ وَتَهْدِي

کم خردان از ما نیست این کار مگر آزمایش تو بر ضلالت میگذاری بآن هر که را خواهی و راه مینمایی بلطف

مَنْ تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ۞

هر که را خواهی تویی کارساز ما و یار ما پس بیامرز ما را و رحمت کن ما را و تویی بهترین آمرزندگان

وَاكْتُبْ لَنَا فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ

و بنویس برای ما در این دنیا نیکی را و در آخرت نیکی را هرآینه ما راه یافتیم بسوی تو

قال عذابي أصيب به من أشاء ورحمتي وسعت كل شيء فسأكتبها للذين يتقون

گفت خدا عذاب خود را میرسانم این عذاب هر کرا خواهم و رحمت من فرا گرفته هر چیزی را پس نویسم این رحمت را برای آنانکه پرهیز میکنند

ويؤتون الزكوة والذين هم بآياتنا يؤمنون ۝ الذين يتبعون الرسول

و میدهند زکوة را و برای آنانکه ایشان بآیتهای کتاب ما ایمان آورده اند آنانکه پیروی میکنند رسول را

النبي الأمي الذي يجدونه مكتوبا عندهم في التورية والإنجيل يأمرهم بالمعروف

که پیغمبرست منسوب بام القری آن پیغمبری که می یابند صفت او را اهل کتاب در توریت و در انجیل میفرماید ایشانرا بکار نیکو

وينههم عن المنكر ويحل لهم الطيبات ويحرم عليهم الخبائث ويضع عنهم

و باز میدارد و منع میکند ایشان را از کارهای زشت و حلال میکند برای ایشان چیزهای خوش و حرام میکند بر ایشان چیزهای پلید و دور میدارد از ایشان

إصرهم والأغلال التي كانت عليهم فالذين آمنوا به وعزروه

بارگران ایشانرا و تکلیفات سخت را که بود آن تکلیفات بر ایشان پس آنانکه گرویدند باو و تعظیم کردند او را

ونصروه واتبعوا النور الذي أنزل معه أولئك هم المفلحون ۝ قل يا أيها

یاری نمودند او را و پیروی کردند نوری را که فرستاده شده با او آن گروه ایشانند رستگاران بگو ای

الناس إني رسول الله إليكم جميعا الذي له ملك السموات

مردمان بدرستی که من فرستاده خدایم بسوی شما همه آن خدایی که مر او راست پادشاهی آسمانها

والأرض لا إله إلا هو يحيي ويميت فآمنوا بالله ورسوله

و زمین نیست معبود بحق مگر او زنده میکند و میمیراند پس ایمان آورید بخدا و رسول او

النبي الأمي الذي يؤمن بالله وكلماته واتبعوه لعلكم تهتدون ۝

که پیغمبرست امی که ایمان دارد بخدا و بسخنان فرستاده او و پیروی کنید او را شاید که شما راه حق یابید

ومن قوم موسى أمة يهدون بالحق وبه يعدلون ۝ و

و از قوم موسی گروهیند که راه مینمایند مردمان را براه راست و بآن راه حق میل میکنند و

قطعناهم اثنتي عشرة أسباطا أمما وأوحينا إلى موسى إذ استسقيه

و بخش کردیم ایشانرا دوازده سبط که هر یک گروه بودند و وحی کردیم بسوی موسی هنگامی که طلب آب کردند

قد علم

قومه ان اضرب بعصاك الحجر فانبجست منه اثنتا عشرة عينا

قومش اینکه بزن عصای خودرا بسنگ پس روان شد ازان سنگ دوازده چشمه

كل اناس مشربهم وظللنا عليهم الغمام وانزلنا عليهم المن و

هر سبطی آبخور خودرا و سایبان ساختیم بر ایشان ابر را و فرستادیم بر ایشان ترنجبین

السلوى كلوا من طيبات ما رزقناكم وما ظلمونا ولكن كانوا انفسهم

مرغ سمانی را گفتیم بخورید از پاکیزهای آنچه روزی کردیم شمارا و ستم نکردند برما ولیکن بودند که بر نفسهای خود

يظلمون واذ قيل لهم اسكنوا هذه القرية وكلوا

ستم میکردند و یاد کن وقتی که گفته شد ایشان که آرام گیرید درین شهر بیت المقدس و بخورید

منها حيث شئتم وقولوا حطة وادخلوا الباب سجدا

از خوردنیها هرجا خواهید و بگوئید درخواست ما آنکه بیامرز گناهان ما را و درآیید دروازه این شهر را سجده کنان

نغفر لكم خطيئاتكم سنزيد المحسنين فبدل الذين ظلموا

تا بیامرزیم برای شما گناهان شمارا بیفزاییم نیکوکاران را پس بدل کردند آنانی را که ستم کردند

منهم قولا غير الذي قيل لهم فارسلنا عليهم رجزا من السماء بما كانوا

از ایشان گفتاری که نامور نبود بگفتار غیر آنکه گفته شده بود پس فرستادیم بر ایشان عذابی از آسمان بسبب آنکه بودند

يظلمون واسئلهم عن القرية التي كانت حاضرة البحر اذ يعدون في

که ستم میکردند و بپرس ایشان را از اهل آن ده که بود نزدیک دریا وقتی که از حد میگذشتند

السبت اذ تأتيهم حيتانهم يوم سبتهم شرعا ويوم لا يسبتون لا تأتيهم

روز شنبه آنگاه که می‌آمد ماهیان ایشان روز شنبه ایشان همه پیدا و روزی که شنبه نمیکردند نمی‌آمد

كذلك نبلوهم بما كانوا يفسقون واذ قالت امة منهم لم تعظون

همچنین امتحان میکنیم بسبب آنکه بودند که نافرمانی میکردند و چون گفتند گروهی از ایشان چرا پند میدهید

قوما الله مهلكهم او معذبهم عذابا شديدا قالوا معذرة

گروهی را که خدا هلاک کننده ایشانست یا عذاب کننده ایشانست عذابی سخت گفتند نصیحت کنندگان

إِلىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۝ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ

بسوی پروردگارشان و تا شاید ایشان پرهیزند از عذاب الهی پس چون فراموش کردند آنچه پند داده شده بودند بآن برهانیدیم آنان را

عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ۝ فَلَمَّا عَتَوْا

از بدیها و گرفتیم آنان را که ستم کردند بعذاب سختی بسبب آنچه بودند که نافرمانی میکردند

عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ۝ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ

از آنچه منع کرده شده بودند از آن گفتیم ایشان را بشوید بوزینگان نا امیدان از رحمت الهی و چون اعلام کرد پروردگار تو که البته

عَلَيْهِمْ إِلىٰ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ

برایشان تا روز رستخیز کسی را که بچشاند ایشان را بدی عذاب هر آینه پروردگار تو

لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا

هر آینه زود عقاب کننده است و بدرستی که او هر آینه آمرزنده مهربان است و بخش کردیم ایشان را در روی زمین

مِنْهُمُ الصّٰلِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذٰلِكَ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ

بعضی از ایشان شایستگانند و بعضی از ایشان فروتر دینند از آن و امتحان کردیم همه را به نیکوییها در جهت نعمت و صحت

لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۝ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ

تا شاید ایشان بازگشت نمایند پس در آمدند بعد از ایشان در آمدگان از پس و میراث بردند توریه را و میگرفتند

عَرَضَ هٰذَا الْأَدْنىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ

متاع این سرای فانی که زبونتر است و میگفتند که زود آمرزیده خواهد شد برای ما گناهان ما و حال آنکه اگر بیاید ایشان را

عَرَضٌ مِثْلُهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا

متاعی مانند آن میگرفتند آنرا آیا گرفته نشد بر ایشان پیمان محکم در توریه آنکه نگویند

عَلَى اللّٰهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ

بر خدا بجز راست و خوانده اند آنچه در آن است و سرای آخرت بهتر است برای آنان که پرهیز میکنند

أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝ وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلٰوةَ إِنَّا لَا نُضِيعُ

آیا پس نمی فهمید ای یهود و آنان که چنگ در زدند بتوریه و برپا داشتند نماز را بدرستی که ما ضایع نمی کنیم

أجر المصلحين ۝ وإذ نتقنا الجبل فوقهم كأنه ظلة وظنوا

مزد صلاح کنندگان را ۝ و یاد کن چون برکندیم کوه را واداشتیم زبر ایشان که گویا سایبانی بود و پنداشتند

أنه واقع بهم خذوا ما آتيناكم بقوة

که آن می افتد بر سر ایشان گفتند فرا گیرید آنچه فرستادیم شما را بقوت و توانائی

واذكروا ما فيه لعلكم تتقون ۝ وإذ أخذ ربك من

و یاد کنید آنچه در توریت است تا شاید شما پرهیزکار شوید ۝ و یاد کن چون فرا گرفت پروردگار تو از

بني آدم من ظهورهم ذريتهم وأشهدهم على

فرزندان آدم از پشتهای مردان فرزندان که متولد خواهند شد و ایشان را گواه گرفت بر

أنفسهم ألست بربكم قالوا بلى شهدنا أن تقولوا يوم

نفسهای ایشان گفت نیستم پروردگار شما گفتند آری گواهی میدهیم [illegible] تا مگویید روز

القيامة إنا كنا عن هذا غافلين ۝ أو تقولوا إنما

رستخیز که ما بودیم از وحدانیت تو بی خبران ۝ یا گویید که جز این نیست

أشرك آباؤنا من قبل وكنا ذرية من بعدهم أفتهلكنا

شرک آوردند پدران ما پیش از این و بودیم ما فرزندان ایشان بعد از ایشان آیا پس هلاک میکنی ما را

بما فعل المبطلون ۝ وكذلك نفصل الآيات ولعلهم يرجعون

بسبب آنچه کردند تبه روان ۝ و همچنین تفصیل میدهیم معجزات را و تا شاید ایشان بازگردند

واتل عليهم نبأ الذي آتيناه آياتنا فانسلخ منها فأتبعه

و بخوان بر ایشان خبر آنکه دادیم او را معجزات ما پس بیرون آمد از آن معجزها و در گرفت او را لعنت

الشيطان فكان من الغاوين ۝ ولو شئنا لرفعناه بها ولكنه

دیو رجیم ملعون پس بود از گمراهان ۝ و اگر میخواستیم هر آینه برمی افراشتیم [illegible]

أخلد إلى الأرض واتبع هواه فمثله كمثل الكلب

میل کرد بسوی زمین و پیروی کرد هوای دل خود را پس حالت او مانند حالت سگ است

إِن تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَث ذَّٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ

اگر حمله کنی و برانی او را از زبان بجز از دهن بیرون میکند یا اگر واگذاری او را از زبان از دهن بیرون میکند این مثل گروهی است

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ سَاءَ

که تکذیب کردند آیتهای ما را پس بخوان بر ایشان این قصه‌ها را شاید ایشان اندیشه نمایند بد مثلیست

مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ مَن يَهْدِ

مثل آن گروهی که تکذیب نمودند نشانهای یکتائی ما را و بر نفسهای خود بودند که ستم مینمودند هر که راه

اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِي وَمَن يُضْلِلْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ وَلَقَدْ ذَرَأْنَا

او را خدا پس اوست راه یافته و کسی که او را بضلالت واگذارد پس آن گروه ایشانند زیانکاران و تحقیق که آفریدیم برای جهنم

كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَّا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ

بسیاری از جنیان و آدمیان را مر ایشان راست دلها که نمیفهمند حق را بآن و مر ایشان راست

أَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَّا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ

دیدها که نمی‌بینند حق را بآن و مر ایشان راست گوشها که نمی‌شنوند بآنها سخن حق را آن گروه

كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ

مانند چهارپایانند بلکه ایشان گمراه‌ترند آن گروه ایشانند بیخبران و مر خدا راست نامهای

الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ

نیکو پس بخوانید او را بآنها و واگذارید آنانی را که میل میکنند بکجی در نامهای او زود باشد که جزا داده شوند

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ وَ

آنچه را که بودند که میکردند و از آنها که آفریدیم گروهی‌اند که راه مینمایند مردمان را براستی و براستی عدل میکنند و

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ وَ

آنان که تکذیب کردند آیتهای ما را بتحقیق که بگیریم ایشان را ناگهان بعد از مهلت بسیار از جائی که ندانند و

أُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا

مهلت دهم ایشان را هر آینه که گرفتن ما کافران عقوبت محکم آیا اندیشه نمیکنند که نرسیده

بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝ أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمٰوٰتِ
صاحب ایشان را هیچ جنونی نیست او مگر ترساننده هویدا آیا نمی‌نگرند در آثار عظمت پادشاهی آسمانها

وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسٰى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ
و زمین و آنچه بیافریده خدا از همه چیز و اینکه شاید که بوده باشد که نزدیک رسیده

أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ۝ مَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ
اجل ایشان پس بکدام سخن بعد از قرآن ایمان خواهند آورد کسی که بر ضلالت گذارد خدا او را پس هیچ راهنما نیست او را

وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝ يَسْئَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسٰيهَا
و باز گذارد ایشان را در گمراهی خود شان در حالتی که سرگردان و متحیر می‌پرسند ترا از قیامت که کی باشد استقرار او

قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمٰوٰتِ
بگو جز این نیست که دانش وقت او نزد پروردگار من است پیدا نمیکند او را در وقتش مگر او در حالتی که گران است اهل آسمانها

وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً يَسْئَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا
و زمین نمی‌آید بشما مگر ناگاه می‌پرسند ترا گویا تو رسیده شده از او

قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝ قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا
بگو جز این نیست دانش وقت او نزد خدا ولیکن بیشتر مردمان نمیدانند بگو قدرت ندارم برای نفس خود نفعی

وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللّٰهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ
و نه ضرری مگر آنچه خواست خدا و اگر بودم من که میدانستم علم غیب را هر آینه تحصیل میکردم برای خود بسیاری از مال

السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ
هرگز بدی نیستم من مگر ترساننده و مژده دهنده مرگروهی را که بگروند اوست آنکه بیافرید شما را از تن

وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشّٰيهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيفًا فَمَرَّتْ
واحد و آفرید ازان تن زنش را تا آرام گیرد بان زن پس چون جماع کرد بان زن بردار شد باری سبک

بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوَا اللّٰهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَنَكُونَنَّ مِنَ
و گذشت بان بار پس چون گرانبار شد بخواندند خدا را پروردگار خود که اگر بدهی ما را فرزندی شایسته هر آینه باشیم از شکرگزاران

الله عما

الشاكرين ۝ فلما آتاهما صالحا جعلا له شركاء فيما آتاهما فتعالى

شکر گزاران پس چون داد ایشان را فرزند راست ساختند برای خدا انبازان در آنچه عطا کرده بود ایشان را پس برتر است خدا از آنچه

يشركون ۝ أيشركون ما لا يخلق شيئا وهم يخلقون ولا يستطيعون لهم نصرا

شرک می آورند آیا شریک خدا می آرند چیزی که نمی آفریند هیچ چیز و ایشان آفریده شده‌اند و قدرت ندارند برای ایشان یاری

ولا أنفسهم ينصرون ۝ وإن تدعوهم إلى الهدى لا يتبعوكم سواء عليكم

و نه نفسهای خود را یاری میکنند و اگر بخوانید ایشان را براه راست پیروی نکنند شما را یکسان است بر شما

أدعوتموهم أم أنتم صامتون ۝ إن الذين تدعون من دون الله عباد

خواه بخوانید ایشان را براه راست یا آنکه شما خاموش باشید بدرستی که آنان که میخوانید بجز خدا بندگانند

أمثالكم فادعوهم فليستجيبوا لكم إن كنتم صادقين ۝ ألهم أرجل يمشون بها

مانند شما پس بخوانید ایشان را پس باید جواب کنند سخن شما را اگر هستید راست گویان آیا ایشان را پایها هست که بروند بآن

أم لهم أيد يبطشون بها أم لهم أعين يبصرون بها أم لهم آذان يسمعون بها قل

یا مر ایشان را دستها هست که بگیرند بآنها یا مر ایشان را چشمها هست که ببینند بآنها یا مر ایشان را گوشها هست که بشنوند بآن بگو

ادعوا شركاءكم ثم كيدون فلا تنظرون ۝ إن وليي الله الذي نزل الكتاب وهو يتولى

بخوانید شریکان خود را پس اتفاق هم مکر کنید با من پس مهلت مدهید مرا بدرستی که یار و یاور من خداست که فرو فرستاد کتاب را و او دوستدار

الصالحين ۝ والذين تدعون من دونه لا يستطيعون نصركم

شایستگان است و آنان را که میخوانید بجز خدا توانایی ندارند یاری شما را

ولا أنفسهم ينصرون ۝ وإن تدعوهم إلى الهدى لا يسمعوا وتراهم

و نه نفسهای خود را یاری میکنند و اگر بخوانید ایشان را براه راست نشنوند و می بینی ایشان را

ينظرون إليك وهم لا يبصرون ۝ خذ العفو وأمر بالعرف وأعرض عن

که مینگرند بسوی تو و حال آنکه ایشان نمی بینند بدیده بصیرت فرا گیر پیشه عفو را و امر کن به نیکو و روی بگردان از

الجاهلين ۝ وإما ينزغنك من الشيطان نزغ فاستعذ بالله إنه سميع عليم

نادانان و اگر از جا در آورد ترا از نزد شیطان وسوسه پس پناه جوی بخدا بدرستیکه او شنوای دانا

إن

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ

هر آینه آنان که پرهیز کردند از گناهان چون رسیده ایشان را خیالی باطلی از شیطان اندیشیدندی پس در آن هنگام ایشان

مُبْصِرُونَ ۝ وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ ۝

بینندگان بودند و برادران ایشان میکشانند شیاطین ایشان را در گمراهی پس نه باز ایستادندی از ضلالت

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا قُلْ

و هرگاه نیاوردی ایشان را آیه گویند چرا فراهم نیافتی آیه دیگر بگو

إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَى إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَذَا بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ

پیروی میکنم مگر آنچه وحی کرده شده بسوی من از پروردگارم این قرآن دلیلهای راستی است از پروردگار شما

وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ وَإِذَا قُرِئَ

و راهنمایی و رحمتی است برای گروهی که ایمان می آورند و چون خوانده شود

الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝

قرآن پس بشنوید آن را گوش فرا دهید و خاموش باشید تا شاید شما رحم کرده شوید

وَاذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ

و یاد کن پروردگار خود را در نفس خود از روی تضرع و از روی زاری و ترسکاری و فروتر از آشکارا

مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ۝

از گفتار در صبح و شبانگاه و مباش از بیخبران

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ۝

هر آینه آنانکه نزد پروردگار تواند یعنی فرشتگان گردنکشی نمی کنند از پرستش او و تسبیح میکنند او را و مر او را سجده میکنند

سورة الأنفال خمس وسبعون آية مدنية

غیاثی از التعبیر

از حضرت صادق علیه السلم
روایت نموده هر که از شیعیان سوره
الانفال و برائه را در هر ماه یکمرتبه بخواند هرگز نفاق و نمیرد و از جمله شیعیان امیر المؤمنین علیه السلام باشد
و در روز قیامت از نعمتهای بهشت ایشان خواهد خورد تا اینکه مردم از حساب فارغ شوند و از محمد بن مسلم از حضرت ابی جعفر علیه السلام
روایت کرده که سوره انفال علتهای بسیار گروهی را خوار و ذلیل نمود بسبب اینکه در ان حقوق ذوی القربی مذکور است و این موجب ذلت و خواری ایشان
لعنهم الله تعالی والسلم علی من اتبع الهدی

حزب

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشنده مهربان
يَسْئَلُونَكَ عَنِ الْاَنْفَالِ قُلِ الْاَنْفَالُ لِلّٰهِ وَالرَّسُولِ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَ
میپرسند ترا از غنیمتها که حاصل گردد بگو غنیمتها خاص است مر خدا و رسول را پس بپرهیزید از خدا و
اَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ اِنَّمَا
اصلاح آورید حالتی را که میانه شماست و فرمان برید خدا و رسول او را اگر هستید گرویدگان جز این نیست
الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَاِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ
مومنان مگر آنانکه هرگاه یاد کرده شود خدا بترسد دلهای ایشان و چون خوانده شود بر ایشان
اٰيَاتُهُ زَادَتْهُمْ اِيمَانًا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ
آیتهای کتاب او زیاده گرداند ایشان را ایمان و بر پروردگار خود توکل کنند آنان که بپا دارند نماز را
وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ اُولٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ
و از آنچه روزی کرده ایم ایشان را نفقه کنند ایشان گروندگان بحق مر ایشان راست مراتب بلند نزد پروردگار ایشان
وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ كَمَا اَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَاِنَّ فَرِيقًا مِنَ
و آمرزش عظیم و روزی بزرگواری همچنانکه بیرون آورد ترا پروردگار تو از مدینه تو براستی حال آنکه گروهی از
الْمُؤْمِنِينَ لَكَارِهُونَ يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَاَنَّمَا يُسَاقُونَ اِلَى
گروندگان هر آینه ناراضی بودند مخاصمت میکنند با تو در جهاد بعد از آنکه ظاهر گردید پس گویا رانده میشوند بسوی
الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ وَاِذْ يَعِدُكُمُ اللّٰهُ اِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ اَ
مرگ در حال آنکه ایشان می‌نگرند مرگ را و یاد کنید هنگامی که وعده داد شما را خدا یکی از آن دو گروه یعنی کاروان یا نفیر و لشکر
نَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ اَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَ
اینکه بود آن طایفه شما را و دوست میداشتید آنکه طایفه که نبودند صاحب سلاح یعنی کاروان باشد مر شما را
يُرِيدُ اللّٰهُ اَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ لِيُحِقَّ
میخواست خدا اینکه ثابت گرداند دین حق را بفرمانهای او شما را و براندازد بنیاد کافران از آنکه ثابت گرداند

الحق

الحق ويبطل الباطل ولو كره المجرمون

و این حق را و نابود گرداند کفر را و هرچند ناخوش دارند گناهکاران

إذ تستغيثون ربكم فاستجاب لكم أني ممدكم بألف من

چون فریاد رسی خواستند از پروردگار خود پس پذیرفت خدا برای شما دعای شما را که من مدد دهنده شما ام بهزار از

الملائكة مردفين وما جعله الله إلا بشرى ولتطمئن به قلوبكم وما

فرشتگان از پی هم درآینده گان و نگردانید آن مدد را خدا مگر مژده شما و تا آرام گیرد بآن دلهای

النصر إلا من عند الله إن الله عزيز حكيم

یاوری مگر از نزد خدا بدرستی که خدا غالب درست کردار است

إذ يغشيكم النعاس أمنة منه وينزل عليكم

یاد کنید چون فرو گرفت شما را خواب سبکی جهت ایمنی شما از نزد خدا و فرود آورد بر شما

من السماء ماء ليطهركم به ويذهب عنكم رجز

از آسمان آبی که باران است تا پاک و پاکیزه کند شما را بآن و ببرد از شما پلیدی

الشيطان وليربط على قلوبكم ويثبت به

شیطان را و تا محکم کند دلهای شما را و تا ثابت گرداند بآن

الأقدام إذ يوحي ربك إلى الملائكة أني معكم فثبتوا

قدمهای شما را در معرکه یاد کن چون وحی کرد پروردگار تو بسوی فرشتگان که من با شما ام پس ثابت دارید

الذين آمنوا سألقي في قلوب الذين كفروا الرعب فاضربوا فوق

آنانی را که گرویده اند بزودی خواهم انداخت در دلهای آنان که کافر شدند بیم و هراس پس بزنید بر زبر

الأعناق واضربوا منهم كل بنان ذلك بأنهم شاقوا

گردنهای ایشان و بزنید از ایشان همه انگشتان این بسبب آنست که ایشان مخاصمه کردند

الله ورسوله ومن يشاق الله ورسوله فإن

با خدا و رسول او و هر که مخاصمه کند با خدا و رسول او پس بتحقیق

اللّٰه شديد العقاب ۞ ذٰلكم فذوقوه وانّ للكافرين عذاب النار

خدا سخت عقوبت است این است عذاب تا بچشید آنرا عجالة و هیئة آماده است برای کافران عذاب آتش دوزخ

يا ايها الذين امنوا اذا لقيتم الذين كفروا زحفا فلا تولوهم

ای آنان که گرویده اند هرگاه ملاقات کنند با آنانی که کافر شدند در حالتی که گروه انبوه باشند پس مگردانید ایشان

الادبار ومن يولهم يومئذ دبره الا متحرفا لقتال او متحيزا

پشتهای خود را و کسی که بگرداند بایشان در این روز پشت خود را مگر آنکه گردانند باشد برای صلح کارزار یا گرد آینده است

الى فئة فقد باء بغضب من اللّٰه ومأويه جهنم وبئس

بگروهی از مسلمان پس تحقیق که بازگشت به خشم بزرگ از نزد خدا و آرامگاه او در دوزخ است و بد

المصير ۞ فلم تقتلوهم ولكن اللّٰه قتلهم وما رميت

بازگشت در دوزخ پس نکشتید ایشان را و لیکن خدا کشت ایشان را و نه انداختی تو ای محمد خاک را

اذ رميت ولكن اللّٰه رمى وليبلي المؤمنين منه بلاء حسنا ان

هنگامی که انداختی و لیکن خدا انداخت تا عطا کند گرویدگان را از آن عطای نیکو در دستی

اللّٰه سميع عليم ۞ ذٰلكم وانّ اللّٰه موهن كيد

خدا شنوای داناست این است عطای شما و بدرستی که خدا سست کننده مکر

الكافرين ۞ ان تستفتحوا فقد جاءكم الفتح وان تنتهوا فهو خير لكم وان

کافران است اگر فتح میخواهید ای کفار پس تحقیق که آمد شما را فتح و اگر باز ایستید از کفر پس آن بهتر است برای شما

تعودوا نعد ولن تغني عنكم فئتكم شيئا ولو كثرت وانّ اللّٰه مع المؤمنين

اگر برگردید بجنگ مسلمانان ما هم برگردیم بنصرت ایشان و نفع ندهد شما را جماعت شما هیچ نفعی و اگر چه بسیار باشند و بدرستی که خدا با مومنان است

يا ايها الذين امنوا اطيعوا اللّٰه ورسوله ولا تولوا عنه و

ای آنان که گرویده اند فرمان برید خدا و رسول او را و رو مگردانید از رسول و حال آنکه

انتم تسمعون ۞ ولا تكونوا كالذين قالوا سمعنا وهم لا يسمعون

شما می شنوید آیتهای قران را و مباشید مانند آنان که گفتند شنیدیم و حال آنکه نمی شنوند

ان

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِندَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ

بدرستی که بدترین جنبندگان نزد خدا کران و گنگانند که نمی فهمند

وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوا وَّهُم مُّعْرِضُونَ

و اگر دانستی خدا در ایشان نیکویی هر آینه شنوانیدی ایشان را و اگر شنوانیدی ایشان را هر آینه برگشتندی و حال آنکه ایشان اعراض کنندگان بودند

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ

ای آنان که ایمان آورده اید بپذیرید فرمان خدا و رسول او را هرگاه بخواند شما را بسوی چیزی که زنده گرداند

وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ وَاتَّقُوا

و بدانید که خدا حایل میشود میان آدمی و دل او و بدانید که بسوی او محشور خواهید شد و بترسید

فِتْنَةً لَّا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ

که نمیرسد آن عقوبتش که تنها آنان که ستم کرده اند از شما بلکه هم همه را و بدانید که خدا

شَدِيدُ الْعِقَابِ وَاذْكُرُوا إِذْ أَنتُمْ قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ

سخت عقوبت است و یاد کنید وقتی که شما بودید اندک ضعیف و ناتوان شمرده شده

فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَن يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ

در زمین میترسیدید که بربایند شما را کافران در مکه پس جا داد شما را در مدینه

وَأَيَّدَكُم بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

و قوت داد شما را بیاری خود و روزی داد شما را از روزیهای پاکیزه تا شما شکر گذارید

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمَانَاتِكُمْ

ای آنان که گرویده اند خیانت مکنید با خدا و رسول او و خیانت مکنید امانتهای خود را

وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَ

و حال آنکه شما میدانید و حال خیانت را و بدانید که نیست مالهای شما و فرزندان مگر آزمایشی و نزد خدا

أَنَّ اللَّهَ عِندَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّقُوا

بدرستی که خدا نزد اوست مزدی بزرگ ای گروهی که گرویده اند اگر بپرهیزید از عقوبت خدا

اللّه يجعل لكم فرقانا ويكفر عنكم سيئاتكم ويغفر لكم و

خدا بدید آورد برای شما جدا کننده حق از ناحق و زایل کند از شما بدیهای شما را و بیامرزد برای شما گناهان شما را و

اللّه ذو الفضل العظيم ۝ واذ يمكر بك الذين كفروا ليثبتوك او

خدا خداوند فضل و کرم بزرگ است و یاد کن چون که مکر کنند با تو آنان که کافر شدند تا از حرکت بنشانند ترا یا

يقتلوك او يخرجوك ويمكرون ويمكر اللّه و

بکشند ترا یا بیرون کنند ترا از مکه و اراده بدی میکردند و جزای مکر ایشان میداد خدا و

اللّه خير الماكرين ۝ واذا تتلى عليهم اياتنا قالوا قد سمعنا لو نشاء لقلنا

خدا بهترین جزا دهندگان مکاران است و چون خوانده شود بر ایشان آیتهای قرآن گویند که بتحقیق که شنیدیم اگر خواهیم هرآینه میگوییم

مثل هذا ان هذا الا اساطير الاولين ۝ واذ قالوا اللهم

مانند این نیست این قول مگر افسانهای پیشینیان و یاد کن آنوقتی را که گفتند خداوندا

ان كان هذا هو الحق من عندك فامطر علينا حجارة

اگر هست این قرآن آن راست و درست از نزد تو پس بباران بر ما سنگ بسیار

من السماء او ائتنا بعذاب اليم ۝ وما كان

از آسمان یا بیار بما عذابی دردناک و نبود

اللّه ليعذبهم وانت فيهم وما كان اللّه معذبهم وهم

خدا که عذاب کند ایشان را در دنیا و حال آنکه تو ای محمد در میان ایشانی نیست خدا عذاب کننده ایشان و حال آنکه ایشان

يستغفرون ۝ وما لهم الا يعذبهم اللّه وهم يصدون عن

استغفار کنند و نیست ایشان را که عذاب نکند ایشان را خدا و حال آنکه ایشان باز میدارند مومنان را از

المسجد الحرام وما كانوا اولياءه ان اولياؤه الا

مسجد الحرام و نیستند ایشان دوستان او نیستند دوستان او مگر

المتقون ولكن اكثرهم لا يعلمون ۝ وما كان صلاتهم عند

پرهیزکاران ولیکن بیشتر ایشان نمیدانند و نبود نماز ایشان نزد

البيت

ٱلْبَيْتِ إِلَّا مُكَآءً وَتَصْدِيَةً فَذُوقُوا ٱلْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ إِنَّ

خانه کعبه مگر صفیر و دست بر هم زدن پس بچشید وبال کردار خود را بسبب آنکه بوده که کفر می‌ورزیدید بی‌شک

ٱلَّذِينَ كَفَرُوا يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَن سَبِيلِ

که آنان که کافر شدند نفقه میکنند مالهای خود را تا باز دارند از راه

ٱللَّهِ فَسَيُنفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَ

خدا پس هر آینه نفقه میکنند آنها را پس خواهد بود بر ایشان ندامت و پشیمانی پس مغلوب ساخته میشوند و

ٱلَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ لِيَمِيزَ ٱللَّهُ ٱلْخَبِيثَ مِنَ

آنان که کافر شدند بسوی جهنم حشر کرده میشوند تا جدا سازد خدا کافر پلید را از

ٱلطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ ٱلْخَبِيثَ بَعْضَهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا

مومن پاک و ضم و جمع نماید پلیدان را بر بعضی با بعضی پس بهم افکند ایشان را در حالتی که همه باشند

فَيَجْعَلَهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ هُمُ ٱلْخَاسِرُونَ قُل لِّلَّذِينَ كَفَرُوا

پس در افکند ایشان را در دوزخ این گروه ایشانند زیانکاران بگو آنان که کافر شدند

إِن يَنتَهُوا يُغْفَرْ لَهُم مَّا قَدْ سَلَفَ وَإِن يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ

اگر باز ایستند از کفر آمرزیده شود گناهان ایشان آنچه پیش گذشته و اگر باز گردند پس گذشته است طریقه

ٱلْأَوَّلِينَ وَقَٰتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ ٱلدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنِ ٱنتَهَوْا

خدا در باب پیشینیان و بکشید ایشان را تا نباشد شرک و کفری و باشد دین همه آن خالص برای خدا پس اگر باز ایستند

ٱللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ وَإِن تَوَلَّوْا فَٱعْلَمُوا أَنَّ ٱللَّهَ مَوْلَىٰكُمْ نِعْمَ ٱلْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ

خدا بآنچه میکنند بیناست و اگر رو بگردانید پس بدانید که خدا یار و یاور شماست نیکو یاری است

ٱلنَّصِيرُ وَٱعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُم مِّن شَيْءٍ فَأَنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي

یاور و بدانید که آنچه منفعت یافته اید از هر چیزی پس برای خدا است پنجیک آن و مر رسول را و مر

ٱلْقُرْبَىٰ وَٱلْيَتَٰمَىٰ وَٱلْمَسَٰكِينِ وَٱبْنِ ٱلسَّبِيلِ إِن كُنتُمْ ءَامَنتُم بِٱللَّهِ

خویشاوندان رسول را و یتیمان بنی هاشم و فقیران ایشان و راه گذران ایشان را است اگر هستید که ایمان آورده بخدا

وَمَآ أَنزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ ٱلْفُرْقَانِ يَوْمَ ٱلْتَقَى ٱلْجَمْعَانِ وَٱللَّهُ عَلَىٰ

و با نچه فرو فرستادیم بر بندهٔ خود از قرآن روز جدا شدن حق از باطل روزی که بهم رسیدند دو گروه مسلمانان و کافران و خدا بر

كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ۝ إِذْ أَنتُم بِٱلْعُدْوَةِ ٱلدُّنْيَا وَهُم بِٱلْعُدْوَةِ

هر چیزی توانا است یاد کنید وقتی که بودید شما در کنار وادی نزدیک مدینه و ایشان در کنار دور

ٱلْقُصْوَىٰ وَٱلرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدتُّمْ لَٱخْتَلَفْتُمْ فِى ٱلْمِيعَٰدِ وَلَٰكِن

تر از مدینه و سواران کاروان ابوسفیان پایین تر بودند از شما و اگر وعده کردندی با یکدیگر هر آینه خلاف میکردید در وعده

لِّيَقْضِىَ ٱللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِّيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنۢ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَىَّ عَنۢ بَيِّنَةٍ

خدا جمع کرد شما را با ایشان تا آنکه حکم کند خدا چیزی را که بود مقدر کرده شده تا هلاک شود هر که هلاک شد از روی حجت روشن و زنده دل بود هر که زنده

وَإِنَّ ٱللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ إِذْ يُرِيكَهُمُ ٱللَّهُ فِى مَنَامِكَ قَلِيلًا وَلَوْ أَرَىٰكَهُمْ كَثِيرًا

و بدرستی که خدا هر آینه شنوای داناست و یاد کن چون نمود دشمنان را خدا در خواب تو اندک و اگر نمودی ایشان را بسیار

لَّفَشِلْتُمْ وَلَتَنَٰزَعْتُمْ فِى ٱلْأَمْرِ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُۥ عَلِيمٌۢ بِذَاتِ

هر آینه بد دل شدیدای مسلمانان و با هم منازعه میکردید در باب جهاد ولیکن سلامت داشت شما را بدرستی که او دانا است بآنچه در سینها

ٱلصُّدُورِ ۝ وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ ٱلْتَقَيْتُمْ فِىٓ أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ فِىٓ أَعْيُنِهِمْ

و چون خدا نمود ایشان را بشما چون بهم برخورديد در آن وقت در نظرهای شما اندک و کم نمود شما را در چشمهای ایشان

لِيَقْضِىَ ٱللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا ۗ وَإِلَى ٱللَّهِ تُرْجَعُ ٱلْأُمُورُ ۝ يَٰٓأَيُّهَا

تا آنکه حکم کند خدا کاری را که بود مقدر کرده شده و بسوی خدا باز میگردد همه کارها ای

ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَٱثْبُتُوا۟ وَٱذْكُرُوا۟ ٱللَّهَ

آنان که گرویده اند هرگاه برسید بگروهی از مشرکین پس ثابت قدم باشید و یاد کنید خدا را

كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ وَأَطِيعُوا۟ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَلَا تَنَٰزَعُوا۟ فَتَفْشَلُوا۟

بسیار تا شاید شما رستگار شوید و فرمان برید خدا را و پیغمبر او را و با هم نزاع مکنید در جهاد پس بد دل شوید

وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ ۖ وَٱصْبِرُوٓا۟ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلصَّٰبِرِينَ ۝ وَلَا تَكُونُوا۟

و ببرد قوت شما و صبر پیشه کنید بدرستی که خدا با صبر کنندگان است و مباشید

كالذين

كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِن دِيَارِهِم بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ

مانند آنان که بیرون آمدند از خانهای خود از روی گردن فرازی و نمایش مردمان و باز میداشتند مردمان را از راه

اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ وَإِذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ

خدا و خدا بآنچه می کنند فراگیرنده است بعلم و چون بیارایست در نظر ایشان شیطان کارهای زشت را

وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَاءَتِ

و گفت شیطان ایشان که نیست هیچ غلبه کننده شما را امروز از مردمان و بدرستی که من فریادرس شمایم پس چون دیدند

الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَى عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنكُمْ إِنِّي أَرَى

یکدیگر را دو گروه بگردید بر هر دو پاشنه خود و گفت بدرستی که من بیزارم از شما بدرستی که من می بینم

مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ إِذْ يَقُولُ

آنچه شما نمی بینید بدرستی که من میترسم از خدا و خدا سخت عقوبت است و چون میگفتند

الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَرَضٌ غَرَّ هَؤُلَاءِ دِينُهُمْ وَ

منافقان و آنانکه در دلهای ایشان مرض جهالت بفریفته است مرکهان را دین ایشان و

مَن يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ وَلَوْ تَرَى إِذْ يَتَوَفَّى

کسیکه توکل کند بر خدا پس بدرستی که خدا غالب درست کردار و اگر ببینی وقتی که میگیرند جانها

الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ

آنان را که کافر شدند فرشتگان میزدند رویهای ایشان و پشتهای ایشان

وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ

و میگفتند بچشید عذاب آتش سوزان را این عذاب بسبب آنچیزیست که پیش فرستاده دستهای شما

اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ

خدا نیست ستمکار بر بندگان را عادت ایشان مانند عادت کسان فرعون و آنکسانیکه پیش از ایشان بودند

كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ

نه گرویدند بآیتهای یگانگی خدا پس گرفت ایشان را بگناهان ایشان بدرستی که

اللّٰهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً

خدا با قوت سخت عقوبت است این عقوبت که هست که خدا نبوده تغییر دهنده نعمتی را که

اَنْعَمَهَا عَلٰى قَوْمٍ حَتّٰى يُغَيِّرُوا مَا بِاَنْفُسِهِمْ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ كَدَاْبِ

انعام کرده آن را بر گروهی تا آنگاه که تغییر دهند ایشان حالتی را که بر نفسهای ایشان لازم است و بدرستی که خدا شنوای داناست عادت ایشان همچو

اٰلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ فَاَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ

کسان فرعونیان و آنکسان که پیش از ایشان بودند که تکذیب کردند نشانهای پروردگار خود را پس هلاک کردیم ایشان را به گناهان ایشان

وَاَغْرَقْنَا اٰلَ فِرْعَوْنَ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ اِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللّٰهِ

و غرق کردیم کسان فرعونیان را و همه بودند ستمکاران بدرستی که بدترین جنبندگان نزد خدا

الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ

آنانند که کافر شدند پس ایشان ایمان نمی آورند آنکسانی که عهد کردی با ایشان پس می شکنند

عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ فَاِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي

پیمان خود را در هر مرتبه و ایشان نمی پرهیزند از غدر پس اگر ظفر یابی بر ایشان در معرکه

الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ مَنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

کارزار پس عبرت کن لشکر ایشان را برای کسانی که در پس ایشانند تا شاید ایشان پند پذیرند

وَاِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْبِذْ اِلَيْهِمْ عَلٰى سَوَاءٍ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ

و اگر بترسی از گروهی خیانت نقض عهدی پس بینداز تو نیز بسوی ایشان عهد را در حالتی که یکسان باشید در آن بدرستی که خدا دوست نمیدارد

الْخَائِنِينَ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا اِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ

خیانت کنندگان را و باید که گمان نکنند آنان که کافر شدند که ایشان پیشی گرفتند از عذاب خدا بدرستی که ایشان عاجز نمی کنند

وَاَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ

آماده کنید برای ایشان آنچه توانید از اسباب از توانائی و بستن اسبان برای کارزار که می ترسانید بآن دشمن

اللّٰهِ وَعَدُوَّكُمْ وَاٰخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ

خدا و دشمنان خود را و دشمنان دیگر را که از پس ایشانند که نمی شناسید ایشان را

الله يعلمهم وما تنفقوا من شيء في سبيل الله يوف اليكم
خدا میداند ایشان را و هرچه صرف کنید از هر مالی در راه خدا تمام داده خواهد شد بشما عوض

وانتم لا تظلمون ۞ وان جنحوا للسلم فاجنح لها وتوكل
و شما ستم رسیده نخواهید شد و اگر میل کنند سرکشان بصلح پس میل کن بصلح و توکل کن

على الله انه هو السميع العليم ۞ وان يريدوا ان يخدعوك فان
بر خدا هر آیینه اوست شنوای دانا و اگر خواهند که بفریبند ترا پس بس است

حسبك الله هو الذي ايدك بنصره وبالمؤمنين ۞ و
بس است ترا خدا اوست که قوت داده ترا بنصرت خود و بمومنان و

الف بين قلوبهم لو انفقت ما في الارض جميعا
الفت انداخته میان دلهاشان را اگر نفقه و صرف میکردی آنچه در زمین است همه

ما الفت بين قلوبهم ولكن الله
نمیتوانستی الفت دادن میان دلهای ایشان لیکن خدا

الف بينهم انه عزيز حكيم ۞ يا ايها النبي
الفت داده میان شما هر آیینه که او غالب است درست کردار ای پیغمبر

حسبك الله ومن اتبعك من المؤمنين ۞ يا ايها النبي حرض المو
بس است ترا خدا و کسی که پیروی تو کرده از مومنان ای پیغمبر [illegible]

على القتال ان يكن منكم عشرون صابرون يغلبوا ما
بر کارزار باشد بیست از شما اگر [illegible] که صبر کننده غالب آیند بر دویست

وان يكن منكم مائة يغلبوا الفا من
و اگر باشند از شما صد نفر غالب آیند هزار کس از

الذين كفروا بانهم قوم لا يفقهون ۞ الان خفف
آنان که کافر شدند باین سبب که گروهی اند که نمیفهمند اکنون تخفیف

اللّٰهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ اَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَاِنْ

خدا از شما ودانست که در شما ضعف وناتوانی پس اگر

يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَاِنْ يَكُنْ

بوده باشد از شما صد مرد صبر کننده کان غالب شوند بر دویست کس واگر بوده باشد

مِنْكُمْ اَلْفٌ يَغْلِبُوا اَلْفَيْنِ بِاِذْنِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ مَعَ

از شما هزار کس زیادتی خواهند کرد و هزار کس لشکر ان خدا و خدا با

اَلصَّابِرِينَ مَا كَانَ لِنَبِيٍّ اَنْ يَكُونَ لَهُ اَسْرٰى حَتّٰى يُثْخِنَ

صبر کننده کان نسزد هیچ پیغمبری را که بوده باشد مر او را اسیران تا انگاه که بسیار کشد

فِي الْاَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللّٰهُ يُرِيدُ الْاٰخِرَةَ وَاللّٰهُ

در زمین میخواهید ای مومنان متاع دنیا را و خدا میخواهد برای شما اخرت را و خدا

عَزِيزٌ حَكِيمٌ لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللّٰهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ

غالب درست کردار است اگر نه ان بودی که نوشته از خدا پیشی گرفته هر اینه رسیدی شما را

فِيمَا اَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا

در انچه فرا گرفته اید عذابی عظیم پس بخورید از انچه منفعت یافته اید در حالی که حلال پاکیزه باشد و بترسید

اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ يَا اَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي اَيْدِيكُمْ

از عذاب خدا هر استی که خدا امرزگار مهربانست ای پیغمبر بگو با انهایی که در دست شمایند

مِنَ الْاَسْرٰى اِنْ يَعْلَمِ اللّٰهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا

از اسیران اگر بداند خدا در دلهای شما نیکویی که ایمانست

يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِمَّا اُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَ

بدهد شما را بهتر از انچه گرفته از شما و بیامرزد گناهان شما را و

اللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ وَاِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا

خدا آمرزگار مهربانست و اگر خواهند که خیانت کنند با تو پس بتحقیق که خیانت کردند

اللّٰه

الله من قبل فامكن منهم والله عليم حكيم ان

با خدا پیش ازین پس نصرت داد ترا بر ایشان و خدا دانای درست کاراست بدرستی

الذين امنوا وهاجروا وجاهدوا باموالهم وانفسهم في سبيل الله

که آنان که ایمان آوردند و مهاجرت کردند و جهاد کردند با مالهای خود و نفسهای خود در راه خدا

والذين اووا ونصروا اولئك بعضهم اولياء بعض

و آنان که جای دادند مهاجران را و یاری کردند این گروه بعضی از ایشان دوستان بعضی اند و

والذين امنوا ولم يهاجروا ما لكم من ولايتهم من شيء حتى يهاجروا

و آنان که ایمان آوردند و مهاجرت نکردند نیست مر شما را دوستی کردن ایشان هیچ تا آنکه مهاجرت کنند

وان استنصروكم في الدين فعليكم النصر الا على قوم بينكم

اگر یاری جویند از شما در دین پس بر شما لازم است مدد کردن مگر بر گروهی که میان شما

وبينهم ميثاق والله بما تعملون بصير والذين كفروا بعضهم

و میان ایشان پیمان محکم باشد و خدا بانچه می کنید بیناست و آنان که کافر شدند بعضی

اولياء بعض الا تفعلوه تكن فتنة في الارض وفساد كبير

دوستان بعضی اند اگر نکنید این دوستی و یاری یکدیگر واقع خواهد شد فتنه عظیمی در روی زمین و فساد بزرگی

والذين امنوا وهاجروا وجاهدوا في سبيل الله

و آنان که ایمان آوردند و مهاجرت کردند و جهاد کردند در راه خدا

والذين اووا ونصروا اولئك هم المؤمنون حقا لهم مغفرة ورزق كريم

و آنان که جا دادند مهاجران را و یاری کردند این گروه ایشانند گرویدگان بحق مر ایشان راست آمرزش و روزی نیک

والذين امنوا من بعد وهاجروا وجاهدوا معكم فاولئك منكم واولوا

آنان که ایمان آوردند بعد از صلح و مهاجرت کردند و جهاد کردند با شما پس این گروه از شمااند و خداوندان

الارحام بعضهم اولى ببعض في كتاب الله ان الله بكل شيء عليم

خویشیها بعضی از ایشان سزاوارترند ببعضی در حکم خدا بدرستی که خدا بهر چیزی داناست

سورة التوبة مائة وتسع وعشرون آية وهي مدنية

براءة من

ای نامه بیزاری است از نزد

الله ورسوله الی الذین عاهدتم من المشرکین فسیحوا فی

خدا و رسولش بسوی آنان که عهد بسته اید ای مسلمانان با ایشان از جمله مشرکان پس بروید ای مشرکان در

الارض اربعة اشهر واعلموا انکم غیر معجزی الله وان

روی زمین هر جا که خواهید چهار ماه و بدانید که شما نه عاجز کننده خدایید و اینکه

الله مخزی الکافرین واذان من الله ورسوله الی الناس یوم

خدا خوار کننده کافران است و آگاه کردنیست از خدا و فرستاده او بسوی مردمان روز

الحج الاکبر ان الله بریء من المشرکین ورسوله فان تبتم فهو خیر

حج اکبر که نحر است برستی که خدا بیزار است از مشرکان و بیزار است رسول او نیز پس اگر توبه کنید ای مشرکان پس بهتر است

لکم وان تولیتم فاعلموا انکم غیر معجزی الله وبشر

مر شما را و اگر روگردان شوید از توبه پس بدانید که شما نیستید عاجز کنندگان خدا را و بشارت ده

الذین کفروا بعذاب الیم الا الذین عاهدتم من

آنان را که کافر شدند بعذاب دردناک مگر آنانی که عهد بستید ای مومنان با ایشان از

المشرکین ثم لم ینقصوکم شیئا ولم یظاهروا علیکم

مشرکان از مشرکان پس کم نکردند شما را چیزی و مدد کاری نکردند بر قتال شما

احدا فاتموا الیهم عهدهم الی مدتهم ان

احدی از دشمنان شما را پس تمام کنید برای ایشان عهد ایشان را تا مدت مقرری هر آینه

الله یحب المتقین فاذا انسلخ الاشهر الحرم فاقتلوا

خدا دوست میدارد پرهیزکاران را پس چون بگذرد ماههای حرام پس بکشید مشرکان

المشرکین

مرصد

المشركين حيث وجدتموهم وخذوهم واحصروهم واقعدوا لهم كل

مشرکان را هر جا که بیابید ایشان را و بگیرید ایشان را و باز دارید ایشان را از مسجد الحرام و بنشینید برای ایشان بهر گذرگاهی

فان تابوا واقاموا الصلوة واتوا الزكوة فخلوا سبيلهم ان الله غفور رحيم و

پس اگر توبه کنند و بپای دارند نماز را و بدهند زکوة را پس خالی کنید راه ایشان را بدرستی که خدا آمرزگار مهربانست

ان احد من المشركين استجارك فاجره حتى يسمع كلام الله ثم

و اگر احدی از مشرکان پناه بتو آورند ای محمد پس پناه ده او را تا آنکه بشنود سخن خدا را پس

ابلغه مامنه ذلك بانهم قوم لا يعلمون كيف يكون للمشركين عهد

برسان او را بجایگاه ایمنیش این بسبب آنست که ایشان گروهیند که نمیدانند چگونه باشد برای مشرکان عهدی

عند الله وعند رسوله الا الذين عاهدتم عند المسجد الحرام فما

نزد خدا و نزد رسول او مگر آنان را که عهد بستید با ایشان نزد مسجد حرام پس تا

استقاموا لكم فاستقيموا لهم ان الله يحب المتقين كيف وان يظهروا

برجا باشند در پیمان شما پس شما هم برپا دارید پیمان را برای ایشان بدرستی که خدا دوست دارد پرهیزکاران را چگونه و اگر غلبه یابند

عليكم لا يرقبوا فيكم الا ولا ذمة يرضونكم بافواههم وتابى قلوبهم و

بر شما رعایت نمی کنند در باره شما قرابتی و نه عهدی راضی میدارند شما را بزبانهای خود و سر باز میزند دلهای ایشان

اكثرهم فاسقون اشتروا بايات الله ثمنا قليلا فصدوا عن سبيله

بیشتر ایشان فاسقانند خریدند بآیتهای خدا بهای اندک پس بازداشتند از راه او

انهم ساء ما كانوا يعملون لا يرقبون في مؤمن الا ولا ذمة واولئك هم المعتدون

بدرستی که ایشان بدکاری است که میکنند رعایت نمیکنند در باره هیچ مومنی قرابتی و نه پیمانی و ایشان اند از حد گذرندگان

فان تابوا واقاموا الصلوة واتوا الزكوة فاخوانكم في الدين ونفصل

پس اگر توبه کنند و بپا دارند نماز را و بدهند زکوة را پس برادران شمااند در دین و بیان میکنیم

الايات لقوم يعلمون وان نكثوا ايمانهم من بعد عهدهم وطعنوا

آیتهای خود را برای گروهی که میفهمند و اگر بشکنند مشرکان سوگندهای خود را پس از پیمان خود و طعن کنند

فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَئِمَّةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ

در دین شما پس بکشید پیشوایان کفر را بدرستی که ایشان را وفائی نیست سوگندها و عهدها شاید باز ایستند از کفر

أَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ

آیا کارزار نمیکنید با گروهی که شکستند سوگندهای خود را و قصد کردند به بیرون کردن

الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ أَتَخْشَوْنَهُمْ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ

پیغمبر را و ایشان ابتدا کردند نقض عهد را اول مرتبه آیا میترسید از ایشان پس خدا سزاوارتر است از آنکه بترسید او را اگر هستید

مُؤْمِنِينَ قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ

گروندگان بکشید ایشان را تا عذاب کند ایشان را خدا بدستهای شما و خوار کند ایشان را و یاری دهد شما را بر ایشان و

وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ

و شفا بخشد دلهای گروه گروندگان را و ببرد خشم دلهای ایشان را و بپذیرد

اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا

خدا توبه هر که خواهد و خدا دانای درست کردار بلکه آیا گمان می کنید که واگذاشته شوید

وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا

و حال آنکه هنوز ندیده خدا آنان را که جهاد کنند از شما و نه فرا گیرند

مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً وَ

بجز خدا و نه رسول او و نه مومنان دوست نهانی و

اللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ

خدا آگاه است آنچه میکنید نسزد مر مشرکان را که عمارت کنند خانه های خدا را

اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ وَ

خدا را در حالتی که گواهی دهندگان باشند بر نفسهای خود بکفر ایشان نابود است کردارهای ایشان و

فِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

در آتش ایشان جاودان خواهند بود نسزد که عمارت کنند خانه های خدا را کسی که ایمان آورد بخدا و روز قیامت

وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَى الزَّكٰوةَ وَلَمْ يَخْشَ اِلَّا اللّٰهَ فَعَسٰى اُولٰئِكَ اَنْ يَكُونُوا مِنَ

و بپای داشته نماز را و داده زکوة را و نترسید بجز از خدا پس شاید این گروه باشند از

الْمُهْتَدِينَ اَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ

راه یافتگان آیا ساختید آب دادن حاجیان و عمارت کنندگان مسجد الحرام مثل کسی که ایمان آورده بخدا

وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي

و روز بازپسین و کارزار کرده در راه خدا یکسان نیستند این دو گروه نزد خدا و خدا راه نمی نماید

الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِهِمْ وَ

گروه ستمکاران را کسانی که گرویده اند و هجرت نموده اند و جهاد کرده اند در راه خدا بمالهای خود

اَنْفُسِهِمْ اَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللّٰهِ وَاُولٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ يُبَشِّرُهُمْ

نفسهای خود بزرگتر از روی رتبه نزد خدا و ایشان گروه رستگاران مژده میدهد ایشان را

رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُقِيمٌ خَالِدِينَ فِيهَا

پروردگار ایشان ببخشایش از نزد خود و خوشنودی عظیمی و بهشتها که مر ایشان راست در آن بهشتها نعمت دایمی جاوید بودند

اَبَدًا اِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهُ اَجْرٌ عَظِيمٌ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا

همیشه بدرستی که خدا نزد اوست مزد بزرگ ای آنان که ایمان آورده اند فرا مگیرید

اٰبَائَكُمْ وَاِخْوَانَكُمْ اَوْلِيَاءَ اِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْاِيمَانِ

پدران خود و برادران خود را دوستان اگر برگزینند کفر را بر ایمان

وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَاُولٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ قُلْ اِنْ كَانَ اٰبَاؤُكُمْ

و هر که دوست دارد ایشان را از شما پس این گروه ایشانند ستمکاران بگوای محمد اگر باشند پدران شما

وَاَبْنَاؤُكُمْ وَاِخْوَانُكُمْ وَاَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَاَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا

و پسران شما و برادران شما و زنان شما و خویشاوندان شما و مالهای که کسب کرده اید آنها را

وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا اَحَبَّ اِلَيْكُمْ مِنَ

و بازرگانی که میترسید از ناروایی آن و خانها که می پسندید آنها را دوستر بسوی شما از

اللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللّٰهُ بِأَمْرِهِ وَ

خدا و رسول او و از جهاد در راه خدا پس انتظار برید تا بیارد خدا عقوبت خود را

اللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ

خدا هدایت نمی کند گروه نافرمانان را البته و همچنین که یاری کرد شما را خدا در جنگگاههای بسیار

وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ

و در روز حنین چون بشگفت آورد شما را بسیاری لشکر و عدد پس نفع نکرد آن کثرت شما هیچ نفعی و تنگ شد

الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ ثُمَّ أَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِينَتَهُ

زمین با فراخی آن پس پشت گردانیدید از معرکه در حالتی که گریزندگان بودید پس فرستاد خدا آرام و ثبات

عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ

بر رسول خود و بر مومنان و فرستاد لشکرها که ندیدید شما آن را و عقوبت کرد

الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ثُمَّ يَتُوبُ اللّٰهُ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ

آنانی را که کافر شدند و همچنین است جزای کردار کافران پس توبه می فرماید خدا بعد از آن

عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا

هر که را خواهد و خدا آمرزنده است مهربان ای آنان که گرویده اند جز این نیست

الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَٰذَا

که مشرکان پلیدند پس نباید که نزدیک شوند مسجد الحرام را بعد ازین سال ایشان این سال

وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ إِنَّ

و اگر ترسید از فقر و درویشی زود باشد که بی نیاز گرداند شما را خدا از فضل خود اگر خواهد هر آینه

اللّٰهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَلَا بِالْيَوْمِ

خدا داناست درست کردار بکشید آنانی را که نگرویده اند بخدا و بروز

الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ

قیامت و حرام نداشته اند آنچه را حرام کرده خدا و رسول او و اعتقاد ننموده اند دین حق را از

الذين

الذين اوتوا الكتاب حتى يعطوا الجزية عن يد وهم صاغرون و قالت

آنان که داده شده اند توریه و انجیل را تا آنگاه که بدهند جزیه را از دست خود در حالتی که خواران و ذلیلان باشند و گفتند

اليهود عزير ابن الله وقالت النصارى المسيح ابن

جهودان عزیر پسر خداست و گفتند ترسایان مسیح پسر

الله ذلك قولهم بافواههم يضاهئون قول الذين كفروا من قبل قاتلهم

خداست این گفتار ایشانست بزبانهای ایشان مانند میکنند مثل گفتار آنان که کافر شدند پیش از این بکشد ایشانرا

الله انى يؤفكون اتخذوا احبارهم ورهبانهم اربابا من دون

خدا چگونه دروغ می نهند فرا گرفتند دانشمندان خود را و پارسایان خود را خدایان بجز از

الله والمسيح ابن مريم وما امروا الا ليعبدوا الها واحدا

خدا و مسیح پسر مریم را و مامور نبودند مگر آنکه بپرستند خدای یگانه را

الحزب نصف

لا اله الا هو سبحانه عما يشركون يريدون ان يطفئوا نور

نیست معبودی بحق جز او پاک و منزه است از آنچه شریک می آورند میخواهند که فرو نشانند نور

الله بافواههم ويأبى الله الا ان يتم نوره ولو كره

خدا را بدهنهای خود و نمیخواهد خدا مگر آنکه تمام کند نور خود را و اگرچه کاره باشند

الكافرون هو الذي ارسل رسوله بالهدى ودين

کافران اوست که فرستاد رسول خود را براه راست و کیش

الحق ليظهره على الدين كله ولو كره المشركون يا ايها

درست تا آنکه غالب کند آن کیش را بر کیشها همه و اگرچه ناخوش دارند مشرکان ای

الذين امنوا ان كثيرا من الاحبار والرهبان ليأكلون اموال

آنان که گرویده اند بدرستی که بسیاری از دانشمندان جهود و زاهدان ترسایان هر آینه میخورند مالهای

الناس بالباطل ويصدون عن سبيل الله والذين يكنزون

مردمان را بناحق و باز میدارند مردمان را از راه خدا و آنان که گنج می نهند

الذهب والفضة ولا ينفقونها في سبيل الله فبشرهم بعذاب
طلا و نقره را و نفقه نمیکنند آنها را در راه خدا یعنی زکوة نمیدهند پس مژده ده ایشان را بعذاب
أليم ۝ يوم يحمى عليها في نار جهنم فتكوى بها جباههم وجنوبهم
دردناک روزی که گرم شود آنها در آتش دوزخ پس داغ کرده شود بآن پیشانیهای ایشان و پهلوهای ایشان
وظهورهم هذا ما كنزتم لأنفسكم فذوقوا ما كنتم تكنزون ۝
و پشتهای ایشان گویند ایشان را این آن چیزیست که گنج نهاده بودید برای نفع خود پس چشید وبال آنچه بوده که گنج میکردید
إن عدة الشهور عند الله اثنا عشر شهرا في كتاب الله
بدرستی که شماره ماهها نزد خدا دوازده ماه است در کتاب خدا
يوم خلق السماوات والأرض منها أربعة حرم ذلك الدين
روزی که آفریده آسمانها و زمین را از آن دوازده چهار ماه است که حرام است این چهار ماه دین
القيم فلا تظلموا فيهن أنفسكم وقاتلوا المشركين كافة كما
درست و راست است پس ستم مکنید در این چهار ماه بر نفسهای خود و بکشید مشرکان را تمام چنانکه
يقاتلونكم كافة واعلموا أن الله مع المتقين ۝
کارزار میکنند با شما تمام و بدانید که خدا با پرهیزکاران است
إنما النسيء زيادة في الكفر يضل به الذين كفروا يحلونه عاما
نیست تغییر ماه حرام الا زیادتی در کفر گمراه کرده شوند بآن آنان که کافر شده اند حلال میکنند آنرا سالی
ويحرمونه عاما ليواطئوا عدة ما حرم الله فيحلوا ما حرم
و حرام میدانند سالی را تا موافق سازند شماره آنچه حرام کرده خدا پس حلال میکنند آنچه را که حرام کرده
الله زين لهم سوء أعمالهم والله لا يهدي القوم
خدا زینت داده برای بدی کردارهای ایشان را و خدا هدایت نمیکند گروه
الكافرين ۝ يا أيها الذين آمنوا ما لكم إذا قيل لكم انفروا
کافران را ای آنان که ایمان آورده اید چیست شما را چون گفته شود شما را بیرون روید

فِي سَبِيلِ اللّٰهِ اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرَضِيتُمْ بِالْحَيٰوةِ

در راه خدا گران می‌جنبید و می‌چسبید بزمین آیا راضی شده اید بزندگانی

الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فِي

این جهان بدل از آن جهان پس نیست اسباب زندگانی این جهان در جنب

الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ۞ إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

آن جهان مگر اندک اگر بیرون نروید براه خدا عقوبت کند خدا شما را عقوبت دردناک

وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا وَ

و بدل کند شما را بگروه دیگر غیر شما و زیان نتوانید رسانید او را هیچ زیانی و

اللّٰهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۞ إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ

خدا بر همه چیز توانا است اگر یاری نکنید رسول را پس بتحقیق که یاری کرد او را

اللّٰهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ

خدا آنگاه که بیرون کردند او را آنان که کافر شدند در حالتی که رسول دوم بود از دو تن که هر دو در غار بودند

إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللّٰهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ

چون می‌گفت رسول مر همراه خود را که مترس بدرستی که خدا با ما است پس فرو فرستاد خدا آرام خود را بر رسول

وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا

و قوت داد او را بلشکرها که نمیدیدید شما آن لشکرها را و گردانید کیش آنها را که کافر شدند

السُّفْلَى وَكَلِمَةُ اللّٰهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۞

پست و دین خدا آن درست تر است و خدا غالب درست کردار است

انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ

بیرون روید به جهاد سبکبار و گرانبار و جهاد کنید بمالهای خود و بنفسهای خود

فِي سَبِيلِ اللّٰهِ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۞

در راه خدا این جهاد بهتر است مر شما اگر هستند که بدانید

لو كان عرضا قريبا وسفرا قاصدا لاتبعوك ولكن بعدت عليهم

اگر بیسود جهاد مال قریب الوصول و سفری آسان میانه هرآینه پیروی میکردندترا ولیکن دور شد برایشان

الشقة وسيحلفون بالله لو استطعنا لخرجنا معكم يهلكون

سفری با مشقت و بحقیق که سوگند میخورند بخدا که اگر توانا بسفر بودیمی هرآینه بیرون می آمدیم با شما هلاک می کنند

انفسهم والله يعلم انهم لكاذبون عفا الله عنك لم

نفسهای خود را و خدا میداند که ایشان هرآینه دروغ گویانند درگذراند خدا از تو مگر ده ترا چرا

اذنت لهم حتى يتبين لك الذين صدقوا وتعلم الكاذبين لا

دستوری دادی ایشانرا تا آنگاه که ظاهر شوند مر ترا آنان که راست گفتند و بشناسی دروغگویانرا نمیخواهند

يستاذنك الذين يؤمنون بالله واليوم الآخر ان

دستوری از تو آنان که گرویده اند بخدا و روز قیامت اینکه

يجاهدوا باموالهم وانفسهم والله عليم بالمتقين انما

جهاد کنند بمالهای خود و نفسهای خود و خدا داناست بپرهیزکاران

يستاذنك الذين لا يؤمنون بالله واليوم الآخر و

دستوری جهاد از تو میخواهند آنان که ایمان نیاورده اند بخدا و روز قیامت و

ارتابت قلوبهم فهم في ريبهم يترددون ولو

در شک است دلهای ایشان پس ایشان در شک خود سرگردان میگردند و اگر

ارادوا الخروج لاعدوا له عدة ولكن كره الله

اراده بیرون شدن بجهاد میکردندی هرآینه آماده کردندی جهاد را بساز و برگ بسیار و لیکن ناخوش دارد خدا

انبعاثهم فثبطهم وقيل اقعدوا مع القاعدين

برانگیخته شدن ایشانرا پس بازداشت خدا ایشانرا و گفته شد ایشان که بنشیند با نشستگان

لو خرجوا فيكم ما زادوكم الا خبالا ولاوضعوا خلالكم

اگر بیرون می آمدند در شما زیاده نمیکردند شما را اگر تباهی کار و هرآینه در می آمدندی شتابنده میان شما

يبغونكم الفتنة وفيكم سمّاعون لهم و

میجستند برای شما فتنه یعنی شدت و بلا را و میان شما جاسوسانند مر ایشان را و

الله عليم بالظالمين ۞ لقد ابتغوا الفتنة من قبل و

خدا داناست بستمکاران البته وبتحقیق که جستند بلاء آشوب را پیش این وقت

قلبوا لك الامور حتى جاء الحق وظهر امر الله

و بکردانیدند برای تو کارها و حیلها تا آنکاه که آمد نصرت الهی و غالب شد کار خدا و ایشان

وهم كارهون ۞ ومنهم من يقول ائذن لي

و ایشان ناخوش داشتندان را و بعضی از ایشان کسی است که میکوید رخصت ده مرا در ترک جهاد

ولا تفتني الا في الفتنة سقطوا وان جهنم

و مبتلا مکن مرا آکاه باش در بلا افتادند و هر آینه که دوزخ

لمحيطة بالكافرين ۞ ان تصبك حسنة تسؤهم

هر آینه فرا کیرنده است بکافران اکر برسد ترا نازو نعمتی و فتح و ظفر بد آید ایشان را

وان تصبك مصيبة يقولوا قد اخذنا امرنا من قبل ويتولوا

و اکر برسد ترا شدت و بلائی الحمه کویند بتحقیق فرا کرفتیم صلاح کار خود را پیش از این و روی کردانند

وهم فرحون ۞ قل لن يصيبنا الا ما كتب الله لنا هو مولنا

و حال آنکه ایشان شادمان باشند بکو نمیرسد ما را بجز آنچه مقدر فرموده خدا برای ما اوست یار و یاور ما

وعلى الله فليتوكل المؤمنون ۞ قل هل تربصون بنا

و بر خدا پس باید توکل کنند مومنان بکو آیا انتظار میبرید برای ما

الا احدى الحسنيين ونحن نتربص بكم ان

مکر یکی از دو خصلت نیکو را و ما انتظار میبریم برای شما آنکه

يصيبكم الله بعذاب من عنده او بايدينا فتربصوا انا

برساند شما را خدا عقوبتی از نزد خود یا بدستهای ما پس انتظار کشید هر آینه

معكم متربصون ۝ قل انفقوا طوعا او كرها لن يتقبل

با شما انتظار کشنده گانیم بگو صدقه کنید بخوشی خود یا ناخوشی که پذیرفته نخواهد

منكم انكم كنتم قوما فاسقين ۝ وما منعهم ان تقبل

از شما برستی که شما هستید گروه ستمکاران و منع نیست ایشان را از انکه پذیرفته شود

منهم نفقاتهم الا انهم كفروا بالله وبرسوله

از ایشان صدقهای ایشان هیچ چیز مگر انکه ایشان کافر شدند بخدا و برسول او

ولا ياتون الصلوة الا وهم كسالى ولا ينفقون

و نمی آیند بنماز مگر درحالتی که ایشان کاهلانند و نفقه می کنند

الا وهم كارهون ۝ فلا تعجبك اموالهم ولا

مگر درحالی که ایشان ناخوش دارندگانند پس بشگفت نیارد ترا مالهای ایشان و نه

اولادهم انما يريد الله ليعذبهم بها في الحيوة

فرزندان ایشان میخواهد خدا مگر انکه عذاب کند ایشان را بسبب آنها یعنی مالها و فرزندان در زندگانی

الدنيا وتزهق انفسهم وهم كافرون ۝

دنیا و بیرون آید جانهای ایشان و حال انکه ایشان کافران باشند

ويحلفون بالله انهم لمنكم وما هم

و سوگند میخورند بخدا که البته ایشان از شما اند و نیستند ایشان

منكم ولكنهم قوم يفرقون ۝ لو يجدون ملجا او

از شما و لیکن ایشان گروهند که میترسند از خدا اگر بیابند پناهی یا

مغارات او مدخلا لولوا اليه وهم يجمحون ۝ ومنهم

غارها در کوهها یا سوراخی در زمین هر آینه آرزو کنند ایشان سرکشی نمایند و برخی از ایشان

من يلمزك في الصدقات فان اعطوا منها رضوا وان لم

کسی است که عیب کند ترا در قسمت صدقها پس اگر داده شوند از آن صدقها خوشنود گردند و اگر

حزب

يُعْطَوْا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ ۝ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ

داده نشوند از آنها در آنهنگام ایشان خشمناک گردند . و اگر ایشان راضی گردند بآنچه داده ایشان را

اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ

خدا و رسول او و گویند بس است ما را خدا زود باشد که بدهد ما را خدا از فضل خود

وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ۝ إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ

و پیغمبر او بدرستی که ما بسوی خدا رغبت دارندگانیم نیست صدقها مگر حق فقیران و مسکینان

وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ

و کارکنان بر تحصیل آنها و حق آنها که الفت داده شده دلهای ایشان بمسلمانان و در رهاندن گردنها و قرض داران و در راه خدا

وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ وَمِنْهُمُ الَّذِينَ

و در راه گذران محتاج فرض شده این فرضی از خدا و خدا دانا است درست کردار و از منافقان کسانی اند

يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ قُلْ أُذُنُ خَيْرٍ لَكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ

که می آزارند پیغمبر را و میگویند که او گوش است که هر کس هرچه میگوید باور میکند بگو او گوش خیر است برای شما باور دارد خدا را

وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ

و تصدیق میکند سخن مومنان را و رحمتی است برای آنان که ایمان آورده اند از شما و آنان که می آزارند رسول

اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيُرْضُوكُمْ وَاللَّهُ

خدا را مر ایشان راست عذاب دردناک سوگند میخورند بخدا برای شما تا خوشنود کنند شما را و خدا

وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضُوهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ۝ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَنْ يُحَادِدِ

و رسول او سزاوارتر اند که خوشنود گردانند اگر هستند گروندگان آیا نمیدانند که هر که خلاف کند

اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ

با خدا و رسول او پس آماده است برای او آتش دوزخ جاوید است در آن این رسوایی بزرگ است

يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي

میترسند منافقان که فرود فرستاده شود بر ایشان سوره که خبر دهد ایشان را بآنچه در

قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَهْزِءُوا إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ مَا تَحْذَرُونَ

دلهای ایشان بگو استهزا کنید که بسزای آن خواهید رسید بدرستی که خدا بیرون آرنده است آنچه را میترسید از آشکار شدن آن

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ

و اگر بپرسند از ایشان که چه میگفتید برآینه گویند جز این نیست که شروع میکردیم در هر سخنی و بازی میکنیم بگو آیا بخدا و بآیتهای او و رسول او

كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُونَ لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ

هستید که استهزا می‌نمایید عذر میارید بتحقیق که کافر شدید بعد از ایمان آوردن خود اگر

نَعْفُ عَنْ طَائِفَةٍ مِنْكُمْ نُعَذِّبْ طَائِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ

در گذریم از تقصیرات گروهی از شما عذاب کنیم گروهی را بسبب آنکه ایشان بودند گناهکاران

الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ

مردان دورو و زنان دورو بعضی از ایشان از بعضیند امر میکنند مردم را بکار زشت

وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ

و نهی می‌کنند از کارهای نیک و میکشند از ایثار دستهای خود را ترک کردند فرمان خدا را پس فرو گذاشت خدا ایشان را

الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ

منافقان ایشانند نافرمانان بیرون روندگان از دین وعده کرده خدا مردان منافق و زنان منافقه را و کافران را

نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ

آتش دوزخ جاویدند در آن آن بس است ایشان را و لعنت کرده ایشان را خدا و مر ایشان راست عذاب دایمی

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَأَكْثَرَ أَمْوَالًا

مانند وعده است آن کافران که پیش از شما بودند سخت‌تر از شما از روی قوت و بیشتر از جهة مالها

وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ

و فرزندان پس بهره‌مند شدند بنصیب خود از شهوات دنیا پس بهره‌مند شدید بنصیب خود از شهوات چنانکه بهره‌مند

مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَاقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ

که بودند پیش از شما بنصیب خود و فرو رفتید در معصیت مانند کافران که فرو رفتند در گناهان آنگروه نابود است کارهای ایشان

والاخرة

والآخرة وأولئك هم الخاسرون ۝ ألم يأتهم نبأ الذين من قبلهم قوم نوح

و آخرت و اینگروه ایشانند زیان کاران آیا نیامد ایشان را خبر آنان که پیش ایشان بود قوم نوح

وعاد وثمود وقوم إبراهيم وأصحاب مدين والمؤتفكات

و عاد و ثمود و قوم ابراهیم و یاران مدین و یاران شهرهای زیر و زبر شده

أتتهم رسلهم بالبينات فما كان الله ليظلمهم ولكن كانوا أنفسهم يظلمون ۝

آمدند ایشان را پیغمبران ایشان بمعجزهای روشن پس نبود که ستم کند خدا ایشان را و لیکن بودند که بر نفسهای خود ستم میکردند

والمؤمنون والمؤمنات بعضهم أولياء بعض يأمرون بالمعروف وينهون عن

و مردان با ایمان و زنان مؤمنه بعضی ایشان دوستان بعضی اند امر میفرمایند مردمان را بنیکی و نهی میکنند

المنكر ويقيمون الصلوة ويؤتون الزكوة ويطيعون الله ورسوله

از بدیها و بپا میدارند نماز را و میدهند زکوة را و فرمان میبرند خدا و رسول او را

أولئك سيرحمهم الله إن الله عزيز حكيم ۝ وعد الله المؤمنين و

اینگروه جماعتی که رحمت کند ایشان را خدا بدرستی که خدا غالب و راست کردار است وعده کرده خدا مردان با ایمان

المؤمنات جنات تجري من تحتها الأنهار خالدين فيها ومساكن طيبة في جنات عدن

زنان با ایمان را بوستانها که روان است از زیر آنها نهرها در حالتی که جاوید اند در آنها و مسکنهای پاکیزه در بهشتهای اقامت

ورضوان من الله أكبر ذلك هو الفوز العظيم ۝ يا أيها

و خوشنودی اندکی از خدا بزرگتر است اینست آن رستگاری عظیم ای

النبي جاهد الكفار والمنافقين واغلظ عليهم ومأويهم جهنم

پیغمبر جهاد کن با کفار و منافقان و درشتی باش بر ایشان و جایگاه ایشان دوزخ است

وبئس المصير ۝ يحلفون بالله ما قالوا ولقد قالوا كلمة الكفر

و بد جای بازگشتی است سوگند میخورند بخدا که بدی نگفتند و تحقیق که گفته اند کلمه کفر را

وكفروا بعد إسلامهم وهموا بما لم ينالوا وما نقموا إلا أن أغنيهم

و کافر شدند بعد از مسلمان شدن ایشان و قصد کردند چیزی که نرسیدند بآن و کینه نداشتند باینچیز مگر اینکه توانگر ساخت

الله ورسوله من فضله فان يتوبوا يك خيرا لهم و

خدا و رسول او از فضل خود پس اگر توبه کنند میباشد بهتر برای ایشان و

ان يتولوا يعذبهم الله عذابا اليما في الدنيا والاخرة وما

اگر روگردان باشند عذاب کند ایشان را خدا عذابی دردناک در دنیا و آخرت و نیست ایشان را

في الارض من ولي ولا نصير ومنهم من عاهد الله لئن اتينا

در زمین هیچ یاری و مددکاری و بعضی از ایشان کسی است که عهد کرد با خدا که اگر بدهد ما را

من فضله لنصدقن ولنكونن من الصالحين فلما اتيهم من فضله بخلوا

از فضل خود هر آینه صدقه دهیم و هر آینه باشیم از شایستگان پس چون داد ایشان را از

وتولوا وهم معرضون فاعقبهم نفاقا في قلوبهم الى يوم يلقونه بما اخلفوا

و برگشتند از عهد خود حال آنکه اعراض کنندگانند پس از پی درآورد ایشان را بخل نفاق در دلهای ایشان تا روزی

الله ما وعدوه وبما كانوا يكذبون الم يعلموا ان الله يعلم سرهم

با خدا عهدی را که وعده کرده بودند بسبب آنچه بودند که دروغ میگفتند آیا ندانستند که خدا میداند نهان

ونجويهم وان الله علام الغيوب الذين يلمزون المطوعين

و آشکارا ایشان را و اینکه خدا داننده همه غیبهاست آنان که عیب میکنند صدقه دهندگان از طوع و رغبت

من المؤمنين في الصدقات والذين لا يجدون الا جهدهم

از مومنان در اعطای صدقات و زکوات و آنانی که نمی یابند مگر طاقت خود را

فيسخرون منهم سخر الله منهم ولهم عذاب اليم استغفر لهم

پس استهزا می کنند ایشان جزای سخریه ایشان میدهد خدا و آماده است برای ایشان عذابی دردناک یکسان است خواه طلب آمرزش کنی برای ایشان

او لا تستغفر لهم ان تستغفر لهم سبعين مرة فلن يغفر

یا طلب آمرزش نکنی برای ایشان اگر طلب آمرزش کنی برای ایشان هفتاد مرتبه پس هرگز نیامرزد

الله لهم ذلك بانهم كفروا بالله ورسوله والله لا يهدي القوم الفاسقين

خدا ایشان را این عذاب بسبب آنست که ایشان کافر شدند بخدا و رسول او و خدا هدایت نمی کند گروه نافرمانبرداران را

المخلفون

موالهم

المخلفون بمقعدهم خلاف رسول الله وكرهوا أن يجاهدوا بأ

بازپس شدگان از جهاد به نشستن خود در خانها از پی مخالفت کردن رسول خدا و ناخوش داشتند که جهاد کنند با مالهای خود

وأنفسهم في سبيل الله وقالوا لا تنفروا في الحر قل نار جهنم

و نفسهای خود در راه خدا و گفتند بیرون مروید در گرما بگو آتش دوزخ

بما

أشد حرا لو كانوا يفقهون ۞ فليضحكوا قليلا وليبكوا كثيرا جزاء

سخت تر است در گرمی اگر باشند که بفهمند پس باید که بخندند اندکی و باید بگریند بسیار از برای جزای

كا

نوا يكسبون ۞ فإن رجعك الله إلى طائفة منهم فاستأذنو

بودند که کسب مینمودند پس اگر برگرداند ترا ای محمد خدا از سفر بسوی گروهی از بازپس ماندگان پس دستوری خواهند از تو

ك

للخروج فقل لن تخرجوا معي أبدا ولن تقاتلوا معي عدوا إنكم

برای بیرون رفتن به جهاد پس بگو هرگز بیرون نخواهید آمد با من هرگز و هرگز کارزار نخواهید نمود با من با هیچ دشمنی هر آینه شما

رضيتم بالقعود أول مرة فاقعدوا مع الخالفين و

خورسند شدید به نشستن از جهاد در اول بار پس بنشینید با مخالفت کنندگان از جهاد

لا تصل على أحد منهم مات أبدا ولا تقم على قبره إنهم

نگذار نماز را بر هیچ یک از ایشان که بمیرد هرگز و بایست بر فراز قبر او هر آینه ایشان

كفروا بالله ورسوله وماتوا وهم فاسقون ۞ ولا تعجبك أموالهم و

کافر شدند بخدا و رسول او و مردند در حالی که ایشان فاسقان بودند و بشگفت نیارد ترا مالهای ایشان

أنفسهم

أولادهم إنما يريد الله أن يعذبهم بها في الدنيا وتزهق

نه فرزندان ایشان جز این نیست که میخواهد خدا که عقوبت کند ایشان را با آن در دنیا و بیرون آید جانهای ایشان

مع رسوله

وهم كافرون ۞ وإذا أنزلت سورة أن آمنوا بالله وجاهدوا

و حال آنکه ایشان کافران باشند و هرگاه نازل کرده شد سوره که ایمان آورید بخدا و جهاد کنید با رسول او

استأذنك أولوا الطول منهم وقالوا ذرنا نكن مع القاعدين

رخصت دستوری خواهند از تو خداوندان مال و توانایی از ایشان و گویند بگذار ما را که باشیم با نشستگان

رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ لَكِنِ

خوشنود باشند که بودند با زنان پس ماندگان و مهر زده شده بر دلهای ایشان پس ایشان نمی فهمند ولکن

الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ

رسول خدا و آنان که ایمان آوردند با او جهاد نمودند با مالهای خود و نفسهای خود و آنگروه

لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

مر ایشان راست همه نیکیها و آنگروه ایشانند رستگاران مهیا کرده خدا برای ایشان بهشتها که میرود از زیر آن

الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ

جویها جاویدانند در آن بهشتها اینست رستگاری بزرگ و آمدند عذرگویندگان از

الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ

عربان بادیه تا رخصت داده شود مر ایشانرا و نشستند آنها که تکذیب کردند خدا و رسول را در رسد آنانکه

كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى

کافر شدند از ایشان عذابی دردناک نیست بر ناتوانان و بیماران و نه بر

الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى

آنان که نمی یابند مالی که نفقه کنند هیچ حرجی هرگاه خیرخواه باشند خدا و رسول او را نیست بر

الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ

نیکوکاران هیچ راه ملامتی و خدا آمرزنده است مهربان و نه بر آنان که چون آمدند ترا

لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ

تا سوار کنی ایشانرا گفتی نمی یابم آنکه سوار کنم شما را بر آن برگشتند حال آنکه چشمهای ایشان

الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ

اشک از اندوه و اندوهگین که نمی یابند مالی که نفقه کنند این راه ملامت بر آنان که دستوری میخواهند از تو

رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

خوشنود شدند با آنکه باشند با پس ماندگان و مهر زد خدا بر دلهای ایشان پس ایشان نمی دانند

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَّأَنَا

عذر می آرند بسوی شما چون باز گردید بسوی ایشان بگو عذر مگوئید که تصدیق نخواهیم نمود هرگز شما را آگاه کرده

اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ

خدا از احوال شما و بعد از این می بیند خدا کردار شما را

وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا

و رسول او پس باز گردانیده خواهید شد بسوی دانای نهان و آشکار پس آگاه کند شما را بآنچه

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا

بودید که میکردید زود باشد که سوگند خورند بخدا برای شما چون باز گردید بسوی ایشان تا روی گردانید

عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ جَزَاءً

از ایشان پس روی گردانید از ایشان بدرستی که ایشان پلیدند و جایگاه ایشان دوزخ است سزا باد

بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا

آنچه بودند که کسب مینمودند سوگند میخورند برای شما تا خوشنود شوید از ایشان پس اگر خوشنود شوید

عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَى عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ الْأَعْرَابُ أَشَدُّ

از ایشان پس بدرستی که خدا خوشنود نمیشود از گروه نافرمانبرداران اعراب ده سخت ترند

كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ

از روی کفر و نفاق و سزاوارترند که ندانند حکمهای مقرر که فرستاده خدا بر رسول خود

وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُ بِكُمُ

و خدا دانا است درست کار و بعضی از اعراب آن کسی است که میگیرد آنچه را که خرج میکند تاوان و انتظار میبرد بشما

الدَّوَائِرَ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ

حوادث زمانه بر ایشان باد حادثه بدی و خدا شنوای دانا است و بعضی از اعراب آن کسی است

يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرُبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ

که گرویده اند بخدا و روز قیامت و میگیرد آنچه را که خرج میکند نزدیکی نزد خدا

وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ

و موجب دعاهای پیغمبر آگاه باشید که بتحقیق آن همه ایشان را باعث قربت است زود باشد که درآورد ایشان را خدا در رحمت خود

إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ

بدرستی که خدا آمرزنده مهربان است و پیشی گیرندگان پیشینیانند از مهاجران که

وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا

و از انصار اهل مدینه و آنان که پیروی کردند ایشان را به نیکویی خوشنود است خدا از ایشان و خشنود شدند ایشان

عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

از رحمت او و آماده نموده برای ایشان بهشتها که روان است در زیر آنها جوهای بزرگ جاویداند در آن بهشتها

أَبَدًا ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ وَمِمَّنْ حَوْلَكُمْ مِنَ

همیشه این است رستگاری بزرگ و بعضی از آنان که در حوالی شمایند از

الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى

عربان بادیه منافقانند و بعضی از اهل مدینه هم منافقانند عادت کردند بر

النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ

نفاق تو نمیشناسی ایشان را ما میشناسیم ایشان را بعذاب کنیم ایشان را دو نوبت یک قتل و دیگر عذاب قبر پس باز گردانیده شوند …

عَذَابٍ عَظِيمٍ وَآخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا

عذاب بزرگ یعنی عذاب دوزخ و بعضی دیگر اند که اعتراف کردند بگناهان خود درآمیختند با هم کارهای شایسته

وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ

و کردارهای دیگر ناشایسته را شاید خدا بپذیرد توبه را بر ایشان

إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا

بدرستی که خدا آمرزنده مهربان است بگیر از مالهای ایشان زکوة را که پاک میگرداند ایشان را و پاکیزه میسازد

وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ أَلَمْ يَعْلَمُوا

و دعا کن بر ایشان بدرستی که دعای تو آرامش دل ایشان است و خدا شنوای داناست آیا ندانستند

يقبل التوبة عن عباده ويأخذ الصدقات وأن

الله هو التواب الرحيم ۝ وقل اعملوا فسيرى الله عملكم ورسوله

والمؤمنون وستردون الى عالم الغيب والشهادة فينبئكم بما كنتم تعملون ۝ و

آخرون مرجون لامر الله اما يعذبهم واما يتوب عليهم

والله عليم حكيم ۝ والذين اتخذوا مسجدا ضرارا وكفرا وتفريقا بين

المؤمنين وارصادا لمن حارب الله ورسوله من قبل وليحلفن ان اردنا الا الحسنى

والله يشهد انهم لكاذبون ۝ لا تقم فيه ابدا لمسجد اسس على التقوى

من اول يوم احق ان تقوم فيه فيه رجال يحبون ان يتطهروا

والله يحب المطهرين ۝ افمن اسس بنيانه على تقوى من

الله ورضوان خير ام من اسس بنيانه على شفا جرف

هار فانهار به في نار جهنم والله لا يهدي القوم الظالمين

لا يزال بنيانهم الذي بنوا ريبة في قلوبهم الا ان تقطع

همیشه خوابی بود خانه ایشان که بنا نهاده اند سبب زیادتی شک در دلهای ایشان مگر اینکه پاره پاره شود

قلوبهم والله عليم حكيم ۞ ان الله اشترى من المؤمنين انفسهم

دلهای ایشان و خدا دانای درست کار است بدرستی که خدا خریده از مؤمنان نفسهای ایشان را

واموالهم بان لهم الجنة يقاتلون في سبيل الله فيقتلون

و مالهای ایشان را باین همه که مر ایشان راست بهشت کارزار میکنند در راه خدا پس میکشند

ويقتلون وعدا عليه حقا في التورية والانجيل والقران ومن

و کشته میشوند وعده کرده خدا بر حق وعده لازم در توریه و انجیل و قران و کی

اوفى بعهده من الله فاستبشروا ببيعكم الذي بايعتم به

وفا کننده تر است بعهد و وعده از خدا پس شاد باشید بخرید و فروش خود که بازرگانی کرده اید بهو

وذلك هو الفوز العظيم ۞ التائبون العابدون الحامدون السائحون

و این بازرگانی آن است رستگاری عظیم ایشانند توبه کاران عبادت کنندگان سپاس گذاران روزه داران

الراكعون الساجدون الامرون بالمعروف والناهون عن المنكر

رکوع کنندگان سجده کنندگان فرمایندگان بکارهای نیک و بازدارندگان از کارهای زشت

والحافظون لحدود الله وبشر المؤمنين ۞ ما كان للنبي

و نگاهدارندگان احکام حلال و حرام خدا و مژده ده مومنان را نسزد مر پیغمبر را

والذين امنوا ان يستغفروا للمشركين ولو كانوا اولى

و آنان را که گرویدند اینکه طلب آمرزش کنند از برای مشرکان و اگرچه باشند خویشان

قربى من بعد ما تبين لهم انهم اصحاب الجحيم ۞ وما كان استغفار ابراهيم

خویش بعد ازانکه ظاهر شد مر ایشانرا اینکه مشرکان یاران دوزخند و نبود طلب آمرزش ابراهیم

لابيه الا عن موعدة وعدها اياه فلما تبين

برای پدرش از کفر برای وعده که وعده کرده بود با پدرش پس چون ظاهر شد

لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ

او را یوحی که پرستش دشمن خداست بیزار شد ازو هر آینه که ابراهیم هر آینه بسیار ناله کننده بردبار است

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ

و نه سزد خدا را که بر ضلالت گذارد گروهی را بعد از آنکه هدایت کرده باشد ایشان را

حَتَّى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

تا آنکه روشن کند برای ایشان آنچه باید پرهیزند هر آینه که خدا بهمه چیزی داناست

إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ

هر آینه که خدا مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین زنده میکند و میمیراند و نیست مر شما را

مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ

بغیر از خدا هیچ یاری و نه هیچ مددکاری البته بتحقیق که پذیرفته خدا توبه را از پیغمبر

وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ

و مهاجران و انصار که پیروی کردند رسول را در وقت تنگی

مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ

بعد از آنکه نزدیک بود که میل کند دلهای گروهی از ایشان از جهاد پس پذیرفت توبه را از ایشان

إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَحِيمٌ وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِّفُوا

هر آینه که خدا بایشان بسیار مهربان و بخشاینده است و پذیرفت توبه را از سه کسی که باز پس مانده اند از جهاد

حَتَّى إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ

تا آنگاه که تنگ شد بر ایشان روی زمین با آن فراخی و تنگ شد بر ایشان جانهای ایشان

وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ

و گمان کردند یقین که نیست پناهی از خدا مگر بسوی خویش پس بازگشت خدا بر ایشان

لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

تا توبه کنند هر آینه که خدا اوست پذیرای توبه مهربان است

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ۝ مَا كَانَ لِأَهْلِ
ای آنان که ایمان آورده اند بپرهیزید از خدا و باشید با راست گویان نیست مر اهل
الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُم مِّنَ الْأَعْرَابِ أَن يَتَخَلَّفُوا عَن رَّسُولِ اللَّهِ وَ
مدینه را و آنان را که گرداگرد ایشانند از عربان بادیه اینکه تخلف کنند از رفاقت رسول خدا و
لَا يَرْغَبُوا بِأَنفُسِهِمْ عَن نَّفْسِهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ
رغبت نفرمایند بنفسهای خود از نفس او این مر تخلف که نمی رسد ایشان را تشنگی و نه سختی
وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ
نه گرسنگی در راه خدا و نسپرند [illegible] جایگاهی را که بخشم آورد کفار را
وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَّيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُم بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ
و نرسند از دشمنی بمطلبی از کشتن و غنیمت گرفتن مگر آنکه نوشته شود برای آن کار شایسته
إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۝ وَلَا يُنفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً
بدرستیکه خدا ضایع نمی کند مزد نیکوکاران را و نفقه نمی کنند نفقه را نه اندک
وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِ
و نه بسیار و قطع مسافت نکنند در هیچ وادی مگر آنکه نوشته شد برای ایشان اعمال
يَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ
تا جزا دهد ایشان را خدا نیکوترین آنچه هستند که می کنند و نیستند مومنان را
لِيَنفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي
که بیرون روند همه پس چرا بیرون نروند از هر گروهی از ایشان جمعی تا تحصیل کنند در
الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ۝
دین و تا بترسانند از عذاب الهی گروه خود چون بازگشتند بسوی ایشان شاید ایشان بترسند
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُم مِّنَ الْكُفَّارِ
ای آنان که گرویدند کارزار کنید با آنان که نزدیک شمااند از کافران

حزب

ولیجدوا

وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ۝ وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ
و باید که بیابند در شما درشتی و بدانید براستی که خدا با پرهیزکاران است و هرگاه که فرستاده شود سوره

فَمِنْهُم مَّن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَٰذِهِ إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ
پس بعضی از ایشان کسی است که میگوید کدام کس از شما زیاده کرد این سوره ایمان پس اما آنانکه

آمَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ۝ وَأَمَّا الَّذِينَ فِي
ایمان آوردند پس زیاده کرد ایشانرا ایمان ایشان شادمان خواهند بود و اما آنانکه در

قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ۝
دلهای ایشان مرض نفاق است پس این سوره افزود ایشانرا پلیدی با پلیدی که داشتند و مردند و حال آنکه ایشان بودند کافران

أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا
آیا نمی بینند که ایشان مبتلا میشوند در هر سال یکبار یا دو مرتبه پس توبه

يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ ۝ وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ
نمیکنند از نفاق و نه ایشان پند پذیر میشوند و هرگاه که فرستاده شود سوره بنگرند بعضی از ایشان

إِلَىٰ بَعْضٍ هَلْ يَرَاكُم مِّنْ أَحَدٍ ثُمَّ انصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ
بسوی بعضی گویند بایکدیگر آیا می بینند شما را کسی که بیرون رویم از مجلس محمد پس برگردند از خدمت او گردانید خدا

قُلُوبَهُم بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُونَ ۝ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ
دلهای ایشان را از قبول حق بسبب آنکه ایشان گروهی اند که نمی فهمند هر آینه بحقیقت که آمد شما را پیغمبری از

أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُم بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ۝
جنس نفسهای شما گران است بر او رنج و تعب شما حریص است بر اسلام شما و نزد او هست بسبب مومنان مهربان بخشنده

فَإِن تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
پس اگر روگردان شوند پس گو بس است مرا خدا نیست معبود بحق جز او بر او توکل کردم و او

وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝
و او پروردگار عرش بزرگ است

از حضرت ابی
عبد الله صلوات الله علیه مرویست
که سوره یونس را در هر دو ماه یا در هر سه ماه هر کس یکبار بخواند
ایمن است از اینکه از جمله
جاهلین باشد در روز قیامة
و از جمله مقربان درگاه خدا است

سورة يونس عليه السلام مائة وتسع آيات وهي مكية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشنده مهربان
الٓر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ۝ أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا
این آیتها آیتهای کتابیست حکم کننده بحق درست آیا هست مردمان را تعجب
أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ
از اینکه وحی فرستادیم بسوی مردی از ایشان که بترسان مردمان را از عذاب و مژده ده آنان را
آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ
که ایمان آوردند بآنکه مر ایشان راست سابقه راستی نزد پروردگارشان گفتند
الْكَافِرُونَ إِنَّ هَٰذَا لَسَاحِرٌ مُبِينٌ ۝ إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ
کافران هرآینه که این رسول هرآینه جادوگریست ظاهر هرآینه که پروردگار شما خدایست
الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ
که بیافرید آسمانها و زمین را در شش روز پس
اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ
استوی شد بر آفریدن عرش تقدیر می‌کند کار کاینات را بروفق مصلحت نیست هیچ شفاعت‌خواهی
إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ
مگر بعد از رخصت او اینست خدا پروردگار شما پس بپرستید او را
أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعْدَ
آیا پس پند نمی‌پذیرید بسوی اوست بازگشت شما همگی وعده داده

الله

ٱللَّهِ حَقًّا إِنَّهُۥ يَبْدَؤُا۟ ٱلْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ لِيَجْزِيَ

خدا این وعده را وعده راستی هر آینه که او پیدا کرد آفرینش را پس برمیگرداند آن را تا جزا دهد

ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ بِٱلْقِسْطِ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَهُمْ شَرَابٌ

آنان را که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته بعدالت و آنانی را که کافر شدند مر ایشان راست شربتی

مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌۢ بِمَا كَانُوا۟ يَكْفُرُونَ ۝ هُوَ ٱلَّذِى جَعَلَ ٱلشَّمْسَ ضِيَآءً

از آب جوشان و عذابی دردناک بسبب آنچه بودند که کفر میورزیدند او است آنکه گردانید آفتاب را روشنی

وَٱلْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُۥ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا۟ عَدَدَ ٱلسِّنِينَ وَٱلْحِسَابَ مَا خَلَقَ

و ماه را صاحب نور و مقدر ساخت از برای هر یک منازل و ماه را منزلها تا بدانید شما شماره سالها و حساب وقتها از ماه و هفته و ایام

ٱللَّهُ ذَٰلِكَ إِلَّا بِٱلْحَقِّ يُفَصِّلُ ٱلْءَايَٰتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝ إِنَّ فِى ٱخْتِلَٰ

خدا آن را مگر براستی بیان میکند آیتها را برای گروهی که بدانند هر آینه در آمد و رفت

فِ ٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ ٱللَّهُ فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ

شب و روز و آنچه بیافرید خدا در آسمانها و زمین هر آینه معجزهاست برای گروهی پرهیزکاری کنند

إِنَّ ٱلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَآءَنَا وَرَضُوا۟ بِٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا

هر آینه که آنان که نمی‌ترسند لقاء ثواب و عقاب ما را و خورسند شدند بزندگانی این جهان سفلی

وَٱطْمَأَنُّوا۟ بِهَا وَٱلَّذِينَ هُمْ عَنْ ءَايَٰتِنَا غَٰفِلُونَ ۝ أُو۟لَٰٓئِكَ

و آرام یافته اند بآن و آنان که ایشان از نشانهای قدرت ما بیخبر باشند ایشان گروه

مَأْوَىٰهُمُ ٱلنَّارُ بِمَا كَانُوا۟ يَكْسِبُونَ ۝ إِنَّ

جای ایشان در دوزخ است بسبب آنچه هستند که کسب میکنند هر آینه

ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُم بِإِيمَٰنِهِمْ تَجْرِى مِن تَحْتِهِمُ

آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته هدایت کند ایشان را پروردگار ایشان بسبب ایمان ایشان روان

ٱلْأَنْهَٰرُ فِى جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ ۝ دَعْوَىٰهُمْ فِيهَا سُبْحَٰنَكَ ٱللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَٰمٌ

در زیر آن جویها در بهشتهای با ناز و نعمت دعاهای ایشان در آن بهشتها این است که پاکی ترا خدایا و درود ایشان در آن بهشتها

آخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۞ وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ

آخر دعای ایشان این است که شکر و سپاس مر خدا را که پروردگار عالمیانست و اگر زود رساند خدا مردمان را

الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ فَنَذَرُ الَّذِينَ

جزای بد کرداری ایشان را چنانکه زود میرسانند ایشان جزای نیک ایشان را هر آینه حکم کرده شود بسوی ایشان اجل ایشان پس واگذاریم آنان را

لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۞ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا

که امید ندارند برسیدن جزای ما از ثواب و عقاب در سرکشی خویشتن متحیر گویان و هرگاه برسد بآدمی آزاری

لِجَنْبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَنْ لَمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ ضُرٍّ مَسَّهُ

برای دفع آن حالتی که پهلو در بستر افتاده یا نشسته یا ایستاده پس چون برداشتیم از وی آزارش را میرود براه خود گویا هرگز نخوانده ما را

كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ

همچنین زینت داده شده از برای اسراف کنندگان آنچه بودند که میکردند و هر آینه بتحقیق که هلاک کردیم ما گروههای بسیار را

مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا

پیش از شما چون ستم کردند و آمد ایشان را پیغمبران ایشان با معجزهای روشن و نبودند که گروند

كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ۞ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ

همچنین جزا میدهیم گروه گناهکاران را پس گردانیدیم شما را جانشینان در زمین از پس ایشان

لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ

تا بنگریم چگونه کار میکنند و هرگاه خوانده شود بر ایشان آیتهای ما در حالتی که معجزهاییست گویند آنانکه

لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا ائْتِ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَٰذَا أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي

امید ندارند ثواب ما بیاور قرآن غیر این یا تبدیل کن او را بگو نسزد مرا

أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَاءِ نَفْسِي إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي

اینکه تبدیل از پیش خود میکنم پیروی مگر آنچه وحی کرده شده بسوی من بدرستی که من

أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۞ قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ

میترسم اگر نافرمانی کنم پروردگار خود را از عذاب روز بزرگ بگو اگر خواستی خدا

الله

اللّٰهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا اَدْرٰىكُمْ بِهٖ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهٖ

خدا نخواندمی آن را بر شما و نه دانا کردی شما را بران پس بتحقیق که درنگ کردم در میان شما عمری از پیش آن

اَفَلَا تَعْقِلُونَ ۞ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيَاتِهٖ اِنَّهُ

آیا پس در نمی یابید پس کیست ستمکارتر از آنکه بربافد بر خدا دروغی یا دروغ انگارد آیات او را

لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ۞ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ

رستگار نشوند گناهکاران و می پرستند بغیر از خدا چیزی را که نه ضرر تواند رسانید ایشان را و نه نفع

وَيَقُولُونَ هٰؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللّٰهِ قُلْ اَتُنَبِّئُونَ اللّٰهَ بِمَا

و میگویند که این تمام شفیعان ما اند نزد خدا بگو آیا آگاه می سازید خدا را بچیزی

لَا يَعْلَمُ فِي السَّمٰوَاتِ وَلَا فِي الْاَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا

که نمیداند او در آسمانها و نه در زمین پاک است او و برتر از آنکه

يُشْرِكُونَ ۞ وَمَا كَانَ النَّاسُ اِلَّا اُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا

شریک می آرند و نبودند مردمان مگر یک گروه بر یک فطرت پس خلاف کردند و

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۞

اگر نه سخنی که سبقت گرفته بود از پروردگار تو هر آینه حکم کرده شدی میان ایشان در آنکه اختلاف می کنند

وَيَقُولُونَ لَوْلَا اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِنْ رَبِّهٖ فَقُلْ اِنَّمَا الْغَيْبُ

و میگویند چرا فرستاده نشد بر محمد معجزه که ما میخواهیم از پروردگار او پس بگو جز این نیست که علم غیب

لِلّٰهِ فَانْتَظِرُوا اِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ۞ وَاِذَا اَذَقْنَا

مخصوص خداست انتظار برید بدرستی که من نیز با شما از انتظار برندگانم و هرگاه بچشانیم

النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُمْ اِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي اٰيَاتِنَا قُلِ

مردمان را رحمتی بعد از زاری که رسیده باشد ایشان را ناگهان مر ایشان راست مکر و حیله در معجزه های ما بگو

اللّٰهُ اَسْرَعُ مَكْرًا اِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ ۞ هُوَ

خدا سریع تر است از شما در رسیدن مکر شما بدرستی که نویسندگان ما می نویسند آنچه مکر می کنید او است

الذي يسيركم في البر والبحر حتى إذا كنتم في الفلك

که میراند شما را در بیابان و در دریا تا آنکه چون باشید در کشتی

وجرين بهم بريح طيبة وفرحوا بها جاءتها ريح عاصف وجاءهم

و روان شوند کشتیها بایشان ببادی پاکیزه و شادمان شوند بآن باد آمدش تندی باد و آمد ایشانرا

الموج من كل مكان وظنوا أنهم أحيط بهم دعوا الله مخلصين له

آشوب دریا از همه جا و گمان کنند که ایشان فرا گرفته شده بایشان بلا بخوانند خدا را در حالی خالص کرده اند مر او را

الدين لئن أنجيتنا من هذه لنكونن من الشاكرين فلما

دین را که اگر رهایی دهی ما را از این بلا هر آینه خواهیم بود از شکر کنندگان پس چون

أنجاهم إذا هم يبغون في الأرض بغير الحق يا أيها

رهانید ایشانرا آنگاه ایشان جور کنند در روی زمین بنا حق ای گروه

الناس إنما بغيكم على أنفسكم متاع الحيوة

آدمیان جز این نیست که ستم شما بر نفسهای شماست بهره مندی زندگانی

الدنيا ثم إلينا مرجعكم فننبئكم بما كنتم تعملون

دنیا پس بسوی ماست بازگشت شما پس آگاه میکنیم شما را بآنچه هستید که میکنید

إنما مثل الحيوة الدنيا كماء أنزلناه من السماء فاختلط به نبات

نیست حالت زندگانی دنیا مگر مانند بارانی که فرو فرستادیم او را از آسمان پس آمیخته شد با او نبات

الأرض مما يأكل الناس والأنعام حتى إذا أخذت الأرض زخرفها

زمین آنچه میخورند آدمیان و چهارپایان تا آنگاه که فرا گرفت زمین پیرایه خود را

وازينت وظن أهلها أنهم قادرون عليها أتاها

و آراسته گردید و گمان بردند یاران زمین که ایشان توانایانند بر منافع آن نباتات ناگاه آمد ما را

أمرنا ليلا أو نهارا فجعلناها حصيدا كأن

عذاب ما در شب یا در روز پس گردانیدیم آنها را درویده و از بیخ کنده گویا که

لم تغن بالامس كذلك نفصل الايات لقوم يتفكرون و

که گویا نه بوده دیروز همچنین بیان کنیم نشانهای قدرت را برای گروهی که اندیشه کنند

للذين

الله يدعوا الى دار السلام ويهدي من يشاء الى صراط مستقيم

خدا میخواند بسوی سرای سلامت و راه مینماید هر که را خواهد بسوی راه راست

احسنوا الحسنى وزيادة ولا يرهق وجوههم قتر

که نیکی کردند ثواب نیکوست و زیاده را و نپوشد روهای ایشان را گردی

كسبوا

ولا ذلة اولئك اصحاب الجنة هم فيها خالدون والذين

و نه خواری آن گروه یاران بهشتند ایشان دران جاویدند و آنان که کسب کردند

السيئات جزاء سيئة بمثلها وترهقهم ذلة ما لهم من الله

کارهای زشت سزای کردار زشت ایشان مثل آنست و فرو گیرد ایشان را خواری نیست ایشان را از عذاب خدا

من عاصم كانما اغشيت وجوههم قطعا من

هیچ نگاهدارنده گویا فرو گرفته شده روهای ایشان پارهای از شب

الليل مظلما اولئك اصحاب النار هم فيها خالدون

شب تاریک شده آن گروه یاران آتشند ایشان دران جاویدند

ويوم نحشرهم جميعا ثم نقول للذين اشركوا مكانكم

و روزی که حشر کنیم ایشان را همه پس گوییم مرانان را که شرک آوردند بایستید بجای خود

انتم وشركاؤكم فزيلنا بينهم وقال شركاؤهم ما كنتم

شما و شریکان شما پس جدایی کردیم میان ایشان و گویند شریکان ایشان نبودید

عن عبادتكم

ايانا تعبدون فكفى بالله شهيدا بيننا وبينكم ان كنا

که ما را می پرستیدید پس بس است خدا گواه میان ما و میان شما بدرستی که ما بودیم

مولاهم

لغافلين هنالك تبلوا كل نفس ما اسلفت وردوا الى الله

بی خبران آنجا بیازماید هر نفسی آنچه پیش فرستاده و رد کرده شدند بسوی خدا که

الحق وضل عنهم ما كانوا يفترون قل من يرزقكم من السماء و

حق و گم شود از ایشان آنچه بودند که بر می‌بافتند بگو کیست که روزی دهد شما را از آسمان

الارض امن يملك السمع والابصار ومن يخرج الحي من الميت و

و زمین یا کیست که قادر است بر گوشها و دیده‌ها و کیست که بیرون آورد زنده را از مرده و

يخرج الميت من الحي ومن يدبر الامر فسيقولون الله فقل

بیرون آورد مرده را از زنده و کیست که تدبیر می‌کند کارها را پس زود باشد که گویند خدا پس بگو

افلا تتقون فذلكم الله ربكم الحق فماذا بعد الحق الا الضلال

آیا پس پرهیز نمی‌کنید پس این است خدا پروردگار شما راست پس چیست بعد از راستی مگر گمراهی

فانى تصرفون كذلك حقت كلمت ربك على الذين فسقوا انهم لا يؤمنون

پس کجا برگردانیده می‌شوید همچنین ثابت شد حکم پروردگار تو بر آنانکه بیرون رفتند

قل هل من شركائكم من يبدؤا الخلق ثم يعيده قل الله يبدؤا الخلق ثم يعيده

بگو آیا از شریکان شما کسی هست که ابتدا آورد آفرینش را پس بازگرداند آن را بگو خدا ابتدا آورد

فانى تؤفكون قل هل من شركائكم من يهدي الى الحق قل الله يهدي للحق

پس کجا برگردانیده می‌شوید بگو آیا از شریکان شما کسی هست که راه نماید بسوی حق بگو خدا راه نماید

افمن يهدي الى الحق احق ان يتبع امن لا يهدي الا ان

آیا پس کسی که راه نماید بسوی حق سزاوارتر است که پیروی کرده شود یا کسی که راه نیابد مگر آنکه

يهدى فما لكم كيف تحكمون وما يتبع اكثرهم الا ظنا ان

راه نموده شود پس چیست شما را چگونه حکم می‌کنید و پیروی نمی‌کنند بیشتر ایشان مگر گمان را

الظن لا يغني من الحق شيئا ان الله عليم بما يفعلون وما كان هذا

که گمان بی نیاز نمی‌کند از راستی هیچ چیز را بدرستی که خدا داناست بآنچه می‌کنید و نیست این

القران ان يفترى من دون الله ولكن تصديق الذي بين يديه

قرآن که بربافته باشد از نزد غیر خدا ولیکن تصدیق کننده است آنچه پیش از او است

وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ أَمْ يَقُولُونَ

و بیان کننده آنچه نوشته شده از احکام نیست هیچ شکی در آن از نزد پروردگار عالمیان است بلکه میگویند که

افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ

از خود ساخته این را پس بگو بیارید یک سوره مثل آن و بخوانید بمدد خود هر که را توانید از غیر خدا

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ كَذَٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ

اگر هستید راست گویان بلکه تکذیب کردند چیزی که نرسیده بدانش آن

مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ۝ وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ

پیش از ایشان بودند پس بنگر چگونه بوده آخر کار ستمکاران و بعضی از ایشان کسی است

وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ۝ وَإِنْ كَذَّبُوكَ

و برخی از ایشان کسی است که منکر وی است و پروردگار تو داناتر است بتباه کاران و اگر تکذیب کنند ترا

فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ بَرِيئُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ

پس بگو برای من است جزای کردار من و شما راست جزای کردار شما بری هستید ازانچه من میکنم و من بریم ازانکه شما میکنید

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ

و بعضی از ایشان کسی هستند که گوش می اندازند بسوی تو آیا پس تو میتوانی شنوانید کران را اگرچه باشند

وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْيَ وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ ۝ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ

و بعضی از ایشان کسی که مینگرد بسوی تو آیا پس تو میتوانی راه نمود کوران را و اگر باشند که نبینند

النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَنْ لَمْ يَلْبَثُوا

مردمان را هیچ ستمی ولیکن مردمان بر نفسهای خود ستم میکنند و روزی که حشر کند ایشان را

إِلَّا سَاعَةً مِنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ

در قبرها مگر یک ساعت از روز می شناسند یکدیگر میان خود بتحقیق که زیان کردند آنان که تکذیب کردند

وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ۝ وَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ

و نبودند راه یافتگان و اگر بنمائیم ترا پاره از آنچه وعده داده ایم ایشان را یا بمیرانیم ترا پس بسوی ماست بازگشت

اللّٰهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ رَسُولٌ فَاِذَا جَاۤءَ رَسُولُهُمْ

قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هٰذَا الْوَعْدُ

اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ قُلْ لَا اَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا اِلَّا مَا شَاۤءَ اللّٰهُ

اَجَلٌ اِذَا جَاۤءَ اَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَاْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ

اَتٰيكُمْ عَذَابُهُ بَيَاتًا اَوْ نَهَارًا مَاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ اَثُمَّ اِذَا مَا

وَقَعَ اٰمَنْتُمْ بِهِ اٰلْاٰنَ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ

الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ اِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ وَيَسْتَنْبِئُونَكَ اَحَقٌّ هُوَ قُلْ

اِي وَرَبِّي اِنَّهُ لَحَقٌّ وَمَا اَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ وَلَوْ اَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي

الْاَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ وَاَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ وَ

قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ اَلَا اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَ

الْاَرْضِ اَلَا اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ هُوَ يُحْيِي وَ يُمِيتُ

إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۞ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا

بسوی او باز گردیده میشوید ای گروه مردمان بتحقیق که آمده شما را پندی از پروردگار شما و شفا

فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ۞ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ

که در سینهاست و راه نمای و رحمتی برای گرویدگان بگو بفضل خدا و رحمت

فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ۞ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ

پس این فضل و رحمت باید شادمان شوند آن بهتر است از آنچه فراهم آرند بگو خبر دهید که آنچه فرستاده خدا برای شما

مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ آللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى

از روزی پس گردانیدید بعضی از آن حرام و بعضی را حلال بگو آیا خدا رخصت داده شما را در تحریم و تحلیل یا بر

اللَّهِ تَفْتَرُونَ ۞ وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ

خدا افترا می بندید و چیست گمان آنانکه افترا میکنند بر خدا دروغ

يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ

در روز رستخیز هر آینه خداوند فضل است بر مردمان و لیکن

أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ۞ وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُو مِنْهُ

بیشتر ایشان شکرگزاری نمیکنند و نباشی تو ای محمد در هیچ کاری و نخوانی از آن

مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ

هیچ قرآنی و نکنید ای مردمان هیچ کاری مگر آنکه هستیم بر شما گواهان آنگه که در می آیید

فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا

در آن کار و پوشیده نمیشود از پروردگار مقدار ذره در زمین و نه

فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ۞

در آسمان و نه کوچکتر از این و نه بزرگتر مگر آنکه نوشته در کتاب روشن

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۞ الَّذِينَ آمَنُوا

آگاه باشید هر آینه دوستان خدا نیست هیچ بیمی بر ایشان و نه ایشان اندوه خورند آنانکه گرویده اند

لكلمات

كانوا يتقون لهم البشرى في الحيوة الدنيا وفي الآخرة لا تبديل

هستند که پرهیز میکردند ایشان راست مژده در زندگانی دنیا و در آخرت نیست هیچ تغییری مر سخنان

الله ذلك هو الفوز العظيم ۞ ولا يحزنك قولهم

خدا را این آن است رستگاری عظیمی و باید اندوهگین سازد ترا گفتار ایشان

ومن

إن العزة لله جميعا هو السميع العليم ۞ ألا إن لله من في السموات

بدرستی که ارجمندی مر خدای راست همه آن اوست شنوای دانا آگاه باش بدرستی که مر خدای راست هر که در آسمانها

في الأرض وما يتبع الذين يدعون من دون الله شركاء إن يتبعون

در زمین است و چه چیز را پیروی میکنند آنان که میخوانند بغیر از خدا شریکان را پیروی میکنند

فيه

إلا الظن وإن هم إلا يخرصون ۞ هو الذي جعل لكم الليل لتسكنوا

والنهار مبصرا إن في ذلك لآيات لقوم يسمعون ۞ قالوا اتخذ

و روز را روشن بدرستی که در این شب و روز هر آینه نشانهای قدرت خداست مر گروهی که بشنوند گفتند

الله ولدا سبحانه هو الغني له ما في السموات وما

خدا فرزند پاک و منزه است خدا اوست بی نیاز مر اوراست آنچه در آسمانها و آنچه

تعلمون قل

في الأرض إن عندكم من سلطان بهذا أتقولون على الله ما لا

در زمین است نیست نزد شما هیچ حجتی بدین آیا میگوئید بر خدا آنچه را

ثم

إن الذين يفترون على الله الكذب لا يفلحون ۞ متاع في الدنيا

إلينا مرجعهم ثم نذيقهم العذاب الشديد بما

بسوی ماست بازگشت ایشان پس بچشانیم ایشان را عذاب سختی بسبب

كانوا يكفرون ۞ واتل عليهم نبأ نوح إذ قال لقومه يا قوم إن

هستند که کفر میورزیدند و بخوان بر ایشان خبر نوح را چون گفت مر قوم خود را که ای قوم من اگر

حزب

کان

كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذْكِيرِي بِآيَاتِ اللّٰهِ فَعَلَى

است گران بر شما اقامت من و یاد دادن من بشما آیتهای خدا را پس بر

اللّٰهِ تَوَكَّلْتُ فَاجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ

خدا توکل کردم پس همگی با هم عزم خود را جزم کنید کار خود و شریکان پس مبهم نباشد کار شما

عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ ۝ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ

بر شما پوشیده پس بگذارید بمن آنچه اراده خواهید و مهلت مدهید مرا پس اگر رو بگردانید

فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللّٰهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ

پس نخواستم از شما هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر خدا و مامورم که بوده باشم از

الْمُسْلِمِينَ ۝ فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ

گردن نهندگان بحکم خدا پس تکذیب کردند او را پس رهانیدیم او را و هر که بوده با او در کشتی و گردانیدیم ایشان را

خَلَائِفَ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

جانشینان و غرق کردیم آنانکه تکذیب نمودند معجزهای ما را پس بنگر چگونه بود عاقبت کار

الْمُنْذَرِينَ ۝ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ

بیم کرده شدگان پس برانگیختیم بعد از نوح پیغمبرانی چند بسوی قوم ایشان پس آمدند قوم را با معجزات

فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْبَعُ

پس نبودند که ایمان آورند آنچه را که تکذیب کرده بودند بآن پیش از آن همچنین مهر می‌نهیم

عَلَى قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ ۝ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَى وَهَارُونَ

بر دلهای از حد درگذرندگان پس برانگیختیم بعد ایشان موسی و هرون

إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَائِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَ

بسوی فرعون و بزرگان قوم او با معجزهای خود پس گردنکشی کردند و

كَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ۝ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ

بودند گروهی گناهکاران پس چون آمد ایشان را سخن راست از نزد ما گفتند بدرستی که این هر آینه جادوی ظاهر

قَالَ مُوسَىٰ أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَٰذَا وَلَا يُفْلِحُ
گفت موسی آیا میگویید سخن حق را در وقتی که آمد بشما آیا جادوست این و رستگار نشوند
السَّاحِرُونَ ۞ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِتَلْفِتَنَا عَمَّا وَجَدْنَا
جادوگران گفتند آیا آمده ما را تا بگردانی ما را از آنچه یافته ایم ما
عَلَيْهِ آبَاءَنَا وَتَكُونَ لَكُمَا الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ
بر آن پدران خود را و باشد مر شما هر دو را بزرگی و پادشاهی در روی زمین و نیستیم ما
لَكُمَا بِمُؤْمِنِينَ ۞ وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ۞ فَلَمَّا جَاءَ
مر شما را بگروندگان و گفت فرعون بیارید برای من هر جادوگر دانا را پس چون آمدند
السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ۞
جادوگران گفت مر ایشان را موسی بیفگنید آنچه شما اندازنده اید پس چون انداختند
فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ
پس چون انداختند گفت موسی آنچه آورده اید شما آن جادوست براستی که خدا زود نابود کند آن را براستیکه
اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ۞ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَ
خدا اصلاح نیاورد کردار تباه کاران را و ثابت گرداند خدا حق را بسخنهای خود و
لَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ۞ فَمَا آمَنَ لِمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِنْ قَوْمِهِ
اگرچه ناخوش دارند گناهکاران پس نگروید بموسی مگر فرزندزادگانی از قوم او
عَلَىٰ خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَنْ يَفْتِنَهُمْ وَ
با ترس و بیم از فرعون و بزرگان ایشان که مبادا بلا اندازند ایشان را و
إِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ۞ وَ
براستی که فرعون برتر منکبری بود در زمین و براستی او از حد درگذرندگان بود و
قَالَ مُوسَىٰ يَا قَوْمِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا
گفت موسی ای گروه من اگر هستید شما که ایمان آورده اید بخدا پس بر او توکل کنید

إِن كُنتُم مُّسْلِمِينَ ۝ فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا

اگر هستید گردن نهندگان حکم او پس گفتند بر خدا تکیه کردیم ای پروردگار ما مگردان ما را

فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝

محل عذاب برای گروه ستمکاران و برهان ما را بسبب رحمت خود از گروه کافران

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَن تَبَوَّآ لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا

و وحی کردیم بسوی موسی و برادرش که مهیا کنید از برای اقامت خود در شهر مصر خانها

وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَوٰةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۝

و بگردانید خانهای خود را مسجدها و برپای دارید نماز را و مژده ده ای موسی گروندگان را

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا

و گفت موسی ای پروردگار ما هرستی که تو دادی فرعون را و بزرگان قوم او [illegible] آرایش و مالها

فِي الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَن سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ

در زندگانی دنیا ای پروردگار ما تا گمراه کنند مردمان را از راه تو ای پروردگار ما محو گردان [illegible]

وَاشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ

و سخت کن و مهر زن بر دلهای ایشان پس ایمان نیارند تا آنگاه که ببینند عذاب

الْأَلِيمَ ۝ قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَّعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانِّ سَبِيلَ

دردناک گفت خدای که پذیرفته شد دعای شما هردو پس استقامت نمائید [illegible] راه

الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ

آنانی را که نمیدانند و گذرانیدیم بنی اسرائیل را از دریا پس از پی درآمد ایشان را

فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدْوًا حَتَّىٰ إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ

فرعون و لشکر ایشان از روی ستم و درگذشتن از حد تا آنگاه که فرا گرفت او را غرق گفت [illegible]

آمَنتُ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا الَّذِي آمَنَتْ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝

که نیست هیچ معبودی سزای پرستش بجز آنکه گرویدند بدان فرزندان یعقوب و من از گردن نهندگان حکم خداام

ءآلآن وقد عصيت قبل وكنت من المفسدين فاليوم ننجيك ببدنك

گفته شد باو که اکنون میگروی حال آنکه نافرمانی کردی پیش از این بودی از تباه کاران پس امروز برهانیم کالبد ترا

لتكون لمن خلفك آية وإن كثيرا من الناس عن

تا باشی برای آنان که بعد از تواند عبرتی و درستی که بسیاری از مردمان از

آياتنا لغافلون ولقد بوأنا بني إسرائيل مبوأ صدق

نشانهای قدرت ما هر آینه بیخبرانند و البته بتحقیق که جای دادیم بنی اسرائیل را جایگاه شایسته

ورزقناهم من الطيبات فما اختلفوا حتى جاءهم العلم

و روزی کردانیدیم ایشان را از چیزهای پاکیزه پس خلاف کردند در دین محمد تا آمد ایشان را دانش راستی

إن ربك يقضي بينهم يوم القيمة فيما كانوا فيه يختلفون

درستی که پروردگار تو حکم میکند میان ایشان در روز قیامت در آنچه هستند که در آن خلاف میکنند

فإن كنت في شك مما أنزلنا إليك فاسئل الذين يقرءون

پس اگر هستی در شک از آنچه فرو فرستادیم بسوی تو از احوال گذشتگان پس بپرس از آنان که میخوانند

الكتاب من قبلك لقد جاءك الحق من ربك فلا تكونن من الممترين

کتاب آسمانی را پیش از تو اند البته بتحقیق که آمده ترا سخن راست و درستی از پروردگار تو پس مباش البته از شک آورندگان

ولا تكونن من الذين كذبوا بآيات الله فتكون من

و مباش البته از آنانی که تکذیب کردند نشانهای یگانگی خدا را پس خواهی بود از

الخاسرين إن الذين حقت عليهم كلمت ربك

زیانکاران هر آینه آنان که سزاوار شد بر ایشان حکم پروردگار تو

لا يؤمنون ولو جاءتهم كل آية حتى يروا العذاب

ایمان نخواهند آورد و اگر چه بیاید ایشان را همه معجزه تا آنکه ببینند عذاب

الأليم فلولا كانت قرية آمنت فنفعها إيمانها

دردناک را پس چرا نبودند اهل دهیهای عاصیه که ایمان آوردندی پیش از عذاب تا آنکه نفع کند ایشان را ایمان ایشان

إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّا آمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي

مگر قوم یونس چون ایمان آوردند رفع کردیم ما از ایشان عذاب خواری و رسوائی را در

الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ۝ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَآمَنَ مَنْ فِي

زندگانی دنیا و بهره ور گردانیدیم ایشان را تا وقت اجل موعود و اگر خواستی پروردگار تو هر آینه ایمان آوردی هر که در

الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا

روی زمین است همه ایشان تمامی آیا پس تو جبر میکنی مردمان را تا باشند

مُؤْمِنِينَ ۝ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ

گروندگان و نسزد هیچ نفسی را که ایمان آورد مگر بلطف و توفیق خدا

وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ۝ قُلِ انْظُرُوا مَاذَا

و میگرداند عذاب و خواری را بر آنان که نمی فهمند بگو بنگرید که چه چیزهاست

فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ

در آسمانها و زمین از عجایب قدرت خدا و نفعی نمی بخشد نشانهای قدرت

وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا

و بیم دهندها در دفع عذاب از گروهی که نمیگروند پس آیا انتظار می برند مگر

مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ

مانند واقعهای آنان که گذشته اند پیش از ایشان بگو پس انتظار برید بدرستی که من با شما از

الْمُنْتَظِرِينَ ۝ ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَٰلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنْجِ

انتظار کشندگانم پس رهانیدیم پیغمبران را و آنانی را که ایمان آوردند همچنین بایسته وعده مانند رهانیدیم

الْمُؤْمِنِينَ ۝ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ

مؤمنان را بگو ای گروه آدمیان اگر هستید در شک از حقیقت دین من پس نمیپرستم

الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَٰكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ

چیزهائی را که میپرستید شما از غیر خدا و لیکن میپرستم خدای را

الذي يتوفكم وامرت ان اكون من المؤمنين ۝ وان اقم

که بمیراند شمارا و مامورم که باشم از مومنان و اینکه بدار

وجهك للدين حنيفا ولا تكونن من المشركين ۝ ولا تدع

روی خود را برای دین حق در حالتی که مایل باشی از باطل و مباش البته از شرک آورندگان و مخوان

من دون الله ما لا ينفعك ولا يضرك فان فعلت فانك اذا

بغیر از خدا چیزی را که فایده بخشد ترا و زیان نرساند بتو پس اگر کردی پس هرآینه تو آنگاه

من الظالمين ۝ وان يمسسك الله بضر فلا كاشف له الا هو

از ستمکارانی و اگر برساند ترا خدا آزاری پس هیچ دفع کننده نیست مر او را جز او

وان يردك بخير فلا راد لفضله يصيب به من يشاء

و اگر خواهد بتو صحت و غنا را پس نیست هیچ برگرداننده فضل و رحمت او را میرساند فضل خود را بهر که میخواهد

من عباده وهو الغفور الرحيم ۝ قل يا ايها الناس قد جاءكم الحق

از بندگان خود و اوست آمرزگار مهربان بگو ای گروه مردمان بتحقیق آمد شما را

من ربكم فمن اهتدى فانما يهتدي لنفسه ومن ضل فانما يضل

از نزد پروردگار شما پس هرکه راه یافت پس جز این نیست که راه یافته برای خود و کسی که گمراه شد

وما انا عليكم بوكيل ۝ واتبع ما يوحى

و نیستم من بر شما نگهبان و پیروی کن آنچه را وحی کرده شده

اليك واصبر حتى يحكم الله وهو خير الحاكمين ۝

بسوی تو ای محمد و شکیبا باش تا حکم کند خدا و او بهترین حکم کنندگان است

سورة هود عليه السلام مائة وثلاث وعشرون آية مكية

ايم

هود

از حضرت امام جعفر
صلوات الله علیه مرویست
که هر که سوره هود را در هر روز جمعه
بخواند حق سبحانه وتعالی اورا در روز قیامت با پیغمبران
محشور میگرداند و حساب کرده میشود باسانی
و هیچ معصیتی که در دنیا کرده
در قیامت نمی بیند

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان

الٓرٰ كِتَابٌ أُحْكِمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ
این کتابیست که استوار کرده شده است آیتهای آن پس مبین روشن شده است از نزد درست کردار آگاه

أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللّٰهَ إِنَّنِي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ وَأَنِ
بیان کننده آنکه نپرستید مگر خدای را بدرستی که من مر شمارا از جانب او بیم کننده مژده دهنده ام و اینکه

اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا
آمرزش خواهید از پروردگار خود پس توبه کنید بسوی او تا بهره ورگند شما را بهره مندی نیکو

إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَ
تا وقت معینی و بدهد هر صاحب فضلی را جزای فضیلت او را و

إِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ
اگر روگردان شوید پس بدرستی که میترسم بر شما عذاب روز بزرگی

إِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
بسوی خداست بازگشت شما و او بر همه چیزی تواناست

أَلَا إِنَّهُمْ يَثْنُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ
آگاه باشید بدرستی که ایشان دوتا میکنند و در می نوردند سینهای خود را تا پنهان کنند خود را از پیغمبر

أَلَا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ
آگاه باشید هنگام که بسر خود بپوشانند جامهای خود را میداند خدا آنچه پنهان میکنند و آنچه آشکار مینمایند

إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى
بدرستی که او داناست بآنچه در سینههاست و نیست هیچ جنبنده در زمین مگر اینکه بر

اللّٰهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ
خداست روزی آنها و میداند قرارگاه آنها را در حیات و ودیعتگاه آنها را در ممات همه آنها در کتابیست

مُبِينٌ ۞ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ

روشن است لوح محفوظ و اوست که آفریده آسمانها و زمین را در شش روز

أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَ

روز و بود عرش او بر آب تا بیازماید شما را که کدام یک از شما نیکوتر است از روی کردار و

لَئِنْ قُلْتَ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

اگر البته گویی ایشان را که شما برانگیخته شدگانید از پس مرگ هر آینه خواهند گفت آنکه کافر شدند

إِنْ هٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ۞ وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ

نیست این مگر جادویی هویدا و هر آینه اگر پس اندازیم از ایشان عذاب را تا هنگامی

مَعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ

شمرده شده هر آینه خواهند گفت از روی استهزا چه چیز باز میدارد عذاب را آگاه باشید روزی که بیاید بدیشان نیست بازگردانیده از ایشان

وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۞ وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ

و فرو گیرد ایشان را عقوبت آنچه بودند که بدان استهزا میکردند و البته اگر بچشانیم آدمی را

مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَئُوسٌ كَفُورٌ ۞ وَلَئِنْ

از نزد خود رحمتی پس برداریم آن رحمت را از او هر آینه که او ناامید ناسپاس است و البته اگر

أَذَقْنَاهُ نَعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ

بچشانیم او را نعمتی بعد از بلایی که با او رسیده هر آینه گوید رفت همه بدیها از من هر آینه او

لَفَرِحٌ فَخُورٌ ۞ إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

هر آینه بسیار شادمان بسیار متکبر است مگر آنان که صبر کردند و کردند کارهای شایسته

أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۞ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ

اینگروه مرایشان راست آمرزش و مزدی بزرگ پس شاید تو واگذارنده باشی پاره

مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ

آنچه وحی کرده شده بسوی تو و تنگ شده بان سینه تو از ترس آنکه گویند چرا فرود نفرستاده شد براو

لکن

كنز او جاء معه ملك انما انت نذير والله

سبکی یا نیاید با او فرشته که گواهی دهد بر راستی که نیستی تو مگر بیم نماینده و خدا

على كل شيء وكيل ۞ ام يقولون افتريه قل فاتوا بعشر سور

بر همه چیزی گواهست بلکه میگویند که خود بر بافته است قران را بگو پس بیارید ده سوره

مثله مفتريات وادعوا من استطعتم من دون الله

مانند ان که بر بافته شده باشند و بخوانید بمدد خود هر کرا که میتوانید از غیر خدا

ان كنتم صادقين ۞ فالم يستجيبوا لكم فاعلموا انما

اگر هستید راست گویان پس اگر اجابت نکردند سوال شما را پس بدانید که انچه

انزل بعلم الله وان لا اله الا هو فهل انتم مسلمون ۞

فرستاده شده بدانش الهی و انکه نیست معبودی حق مگر او پس ایا شما گردن نهندگانید حکم خدارا

من كان يريد الحيوة الدنيا وزينتها نوف اليهم

کسی که میخواهد زندگانی دنیا را و زینت انرا تمام خواهیم رسانید بایشان

اعمالهم فيها وهم فيها لا يبخسون ۞ اولئك

جزای کردارهای ایشان را دران و ایشان در دنیا نکاسته نمیشوند اینگروهند

الذين ليس لهم في الاخرة الا النار وحبط

که نیست مر ایشانرا در اخرت مگر اتش دوزخ و نابود شده

ما صنعوا فيها وباطل ما كانوا يعملون ۞ افمن كان

انچه کرده اند در دنیا و نابود است انچه بودند که میکردند ایا پس انکه است

على بينة من ربه ويتلوه شاهد منه ومن قبله

بر حجتی از نزد پروردگارش و از پی او در اید گواهی از خویش و پیش ازوی

كتاب موسى اماما ورحمة اولئك يؤمنون به ومن

گواهی از کتاب موسی کتابی که پیشوای دین و رحمتی هست اینگروه تصدیق میکنند قرانرا و کسی

يكفر به من الاحزاب فالنار موعده فلا تك في مرية منه

کفر ورزد بآن از طوایف مختلفه کفره پس آتش دوزخ وعده گاه اوست پس در شک از حقیقت وآن

انه الحق من ربك ولكن اكثر الناس لا يؤمنون ۝ و

براستی که راست است از پروردگار تو ولیکن بیشتر مردمان ایمان نمی آورند و

من اظلم ممن افترى على الله كذبا اولئك يعرضون على ربهم

کیست ستمکارتر از آنکه افترا نهد بر خدا دروغی این گروه عرض کرده خواهند شد بر پروردگار ایشان

ويقول الاشهاد هؤلاء الذين كذبوا على ربهم

و گویند گواهان اینگروهند آنان که تکذیب کردند و دروغ نسبت دادند بر پروردگار ایشان

الا لعنة الله على الظالمين ۝ الذين يصدون عن سبيل

آگاه باشید لعنت خدا بر ستمکاران آنان که باز داشته اند مردمان را از راه خدا

الله ويبغونها عوجا وهم بالآخرة هم كافرون ۝

خدا و میخواهند آن راه را بکجی و ایشان بروز قیامت ایشان کافرانند

اولئك لم يكونوا معجزين في الارض

اینگروه نیستند عاجز کنندگان در زمین

وما كان لهم من دون الله من اولياء يضاعف لهم العذاب

و نیست مر ایشان را بغیر از خدا هیچ از یاران و دوستان چندان شود مر ایشان را عذاب

ما كانوا يستطيعون السمع وما كانوا يبصرون ۝

نبودند در دنیا که توانستند حق را شنید و نبودند که ببینند حق را

اولئك الذين خسروا انفسهم وضل عنهم ما كانوا

اینگروهند آنان که زیان کردند بر نفسهای خود و گم شد از ایشان آنچه بودند که

يفترون ۝ لا جرم انهم في الآخرة هم الاخسرون ۝

افترا می بستند هر آینه ایشان در آخرت ایشانند زیانکاران

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ

بدرستی که آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته و زاری کردند به درگاه پروردگار خود ایشان یاران

الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۞ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصَمِّ وَالْبَصِيرِ

بهشتند ایشان در آن بهشت جاویدند حالت این دو گروه همچو حالت کور و کر و حالت بینا

وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۞ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا

و شنوا هست آیا یکسانند در حالت آیا پس پند نمی‌پذیرید و هر آینه بتحقیق فرستادیم

نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ۞ أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي

نوح بسوی قومش بدرستی که من مر شما را بیم نماینده‌ام هویدا اینکه مپرستید مگر خدا را بدرستی که من

أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ ۞ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ

میترسم بر شما عذاب روز دردناک را پس گفتند گروهی که کافر شدند از

قَوْمِهِ مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا نَرَاكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ

قوم او نمی‌بینیم ترا مگر آدمی مانند ما و نمی‌بینیم ترا که پیروی کرده باشند مگر آنانکه

أَرَاذِلُنَا بَادِيَ الرَّأْيِ وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ

پست نظران مایند در ظاهر و نمی‌بینیم مر شما را بر ما هیچ زیادتی بلکه

نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ۞ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي

گمان میبریم شما دروغگویان گفت ای قوم من خبر دهید مرا که اگر بوده باشم بر حجتی روشن از پروردگار خود

وَآتَانِي رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ أَنُلْزِمُكُمُوهَا وَ

و بدهد مرا رحمتی از نزد خود پس پوشیده شده بر شما آیا الزام کنیم شما را بقبول آن

أَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ ۞ وَيَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجْرِيَ

شما مر آن را ناخوش دارید و ای قوم من نمیخواهم از شما بر این دین هیچ مالی

إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ مُلَاقُو رَبِّهِمْ وَلَٰكِنِّي أَرَاكُمْ

مگر بر خدا و نیستم من راننده آنان ایمان آورده‌اند بدرستی که ایشان ملاقات کننده‌اند پروردگار خود را ولیکن

قوماً تجهلون ۞ ويا قوم من ينصرني من الله إن طردتهم

گروهی که هیچ نمیدانید و ای قوم من کیست که یاری دهد مرا از عذاب خدا اگر برانم مومنان را از خود

أفلا تذكرون ۞ ولا أقول لكم عندي خزائن الله ولا أعلم

آیا پس اندیشه نمیکنید و نمیگویم مر شما را که نزد من است خزانهای علم خدا و نمیدانم

الغيب ولا أقول إني ملك ولا أقول للذين تزدري

علم غیب را و نمیگویم که بدرستی که من فرشته ام و نمیگویم در حق آنان که خوار میبیند

أعينكم لن يؤتيهم الله خيراً الله أعلم بما في أنفسهم إني

دیدهای شما نخواهد داد ایشان را خدا نیکوئی خدا داناتر است بآنچه در نفسهای ایشان است بدرستی که من

إذاً لمن الظالمين ۞ قالوا يا نوح قد جادلتنا فأكثرت جدالنا

آنهنگام از جمله ستمکاران باشم گفتند ای نوح بتحقیق که مجادله کردی با ما پس بسیار کردی مجادله ما را

فأتنا بما تعدنا إن كنت من الصادقين ۞ قال إنما يأتيكم به

پس بیاور بما آنچه وعده نموده ما را اگر هستی از راستگویان گفت نوح جز این نیست که می آورد بشما آن عذاب را

الله إن شاء وما أنتم بمعجزين ۞ ولا ينفعكم نصحي إن أردت

مگر خدا اگر خواهد و نیستید شما عاجز کنندگان خدا و نمی بخشد شما را نفع نصیحت من اگر خواهم من

أن أنصح لكم إن كان الله يريد أن يغويكم هو ربكم و

که نصیحت کنم شما را اگر باشد که خدا خواهد که در گمراهی گذارد شما را او است پروردگار شما و

إليه ترجعون ۞ أم يقولون افتراه قل إن افتريته فعلي إجرامي و

بسوی او باز میگردید بلکه میگویند که آنچه میگوید از پیش خود بربافته بگو ای محمد اگر افترا بسته ام بر خدا پس بر من است گناه من

أنا بريء مما تجرمون ۞ وأوحي إلى نوح أنه لن يؤمن من

من بیزارم از آن گناهی که شما میکنید و وحی کرده شد بسوی نوح که ایمان نخواهند آورد از

قومك إلا من قد آمن فلا تبتئس بما كانوا يفعلون ۞ و

قوم تو مگر آنکه ایمان آورد پس اندوه مخور بسبب آنچه هستند که میکنند

اصنع

اصنع الفلك باعيننا ووحينا ولا تخاطبني في الذين ظلموا انهم

بساز کشتی را بنگاه داشت ما و وحی ما و درخواست مکن از من درباره آنان که ستم کردند بدرستی که ایشان

مغرقون ۝ ويصنع الفلك وكلما مر عليه ملأ من قومه سخروا

غرق کرده خواهند شد و میساخت کشتی را و هرگاه میگذشت بر او جمعی از قوم او استهزا میکردند

منه قال ان تسخروا منا فانا نسخر منكم كما تسخرون فسو

از ساختن کشتی در خشکی گفت اگر سخریه کنید با ما پس بدرستی که ما استهزا میکنیم با شما چنانچه شما استهزا میکنید پس زود باشد

تعلمون ۝ من ياتيه عذاب يخزيه ويحل عليه عذاب مقيم ۝ حتى

که بدانید که کیست که می آید او را عذابی که خوار کند او را و فرود می آید بر او عذاب پاینده تا

اذا جاء امرنا وفار التنور ۝ قلنا احمل فيها من كل زوجين اثنين واهلك

آنگاه که آمد فرمان ما و جوشید آب از تنور گفتیم بردار ای نوح در کشتی از همه جوانب یکجفت نر و مادگی که دو باشند و اهل خود را

الا من سبق عليه القول ومن امن وما امن معه الا قليل ۝

مگر آنرا که پیشی گرفته بغرق او گفتار و بردار هر که ایمان آورده و ایمان نیاورده بود با او مگر اندکی

۝ وقال اركبوا فيها بسم الله مجريها ومرسيها ان ربي لغفور رحيم

و گفت سوار شوید در کشتی در حالتی که بنام خداست راندن آن و بازداشتن آن بدرستی که پروردگار من هر آینه آمرزگار مهربانست

وهي تجري بهم في موج كالجبال ونادى نوح ابنه وكان في معزل يا بني اركب

روان شد با ایشان در موجهای مانند کوهها و آواز داد به بانگ بلند نوح پسرش را و بود آن پسر در کناره درجایگاهی ای پسرک من سوار شو

معنا ولا تكن مع الكافرين ۝ قال ساوي الى جبل يعصمني

با ما و مباش با کافران گفت پسرش زود باشد که پناه گیرم بسوی کوهی که نگاه دارد مرا

من الماء قال لا عاصم اليوم من امر الله الا من رحم وحال بينهما

از آب گفت نوح نیست هیچ نگاه دارنده امروز از فرمان خدا مگر کسی که رحم کند خدا و حایل شد میان ایشان

الموج فكان من المغرقين ۝ وقيل يا ارض ابلعي ماءك ويا سماء

موجه آب پس بود از غرق شدگان و گفته شد ای زمین بلع کن آب خود را و ای آسمان

للقوم

اقلعي وغيض الماء وقضي الامر واستوت على الجودي وقيل بعدا

بازدار آب که میبری وکم گرده شد آب وتمام شد کار عذاب انشسست کشتی برکوه جودی وگفته شد دوری از رحمت مر گروه

الظالمين ۞ ونادى نوح ربه فقال رب ان ابني

ستمکاران را وآواز داد نوح پروردگار خود. پس گفت ای پروردگار من هر آینه که پسر من

من اهلي وان وعدك الحق وانت احكم الحاكمين ۞ قال يا نوح

از اهل من است هر آینه که وعده تو بر هانیدن اهل من راست است و تو بهترین حکم کنندگانی گفت خدای ای نوح

انه ليس من اهلك انه عمل غير صالح فلا تسئلن ما ليس لك به علم

هر آینه که پسر تو نیست از اهل تو هر آینه که او صاحب کرداری است ناشایسته پس سوال مکن از من چیزی را که نیست ترا آن دانشی

اني اعظك ان تكون من الجاهلين ۞ قال رب اني اعوذ بك ان

هر آینه که من پند میدهم ترا که مبادا هم تراکه باشی از نادانان گفت نوح ای پروردگار من و پناه میبرم بتو از آنکه

اسالك ما ليس لي به علم والا تغفر لي وترحمني اكن

سوال نمایم از تو چیزی را که نیست مرا آن دانشی واگر نیامرزی مرا ورحم نکنی مرا خواهم بود از

الخاسرين ۞ قيل يا نوح اهبط بسلام منا وبركات عليك وعلى

زیانکاران گفته شد ای نوح فرود آی از کشتی بسلامتی از نزد ما وبا برکتهای ما بر تو و بر

امم ممن معك وامم سنمتعهم ثم يمسهم

گروههایی از آنان که با تو اند وبا تو چند گروه هستند که بهره ور خواهیم کرد شان را پس میرسد شان را

منا عذاب اليم ۞ تلك من انباء الغيب نوحيها

از نزد ما عذابی دردناک این خبر از خبرهای پنهانیست وحی فرستادیم او را

اليك ما كنت تعلمها انت ولا قومك من قبل هذا فاصبر

بسوی تو نبودی تو که بدانی آن را تو ونه قوم تو پیش از این پس صبر کن

ان العاقبة للمتقين ۞ والى عاد اخاهم هودا قال يا قوم

هر آینه که سرانجام نیک مر پرهیزکاران راست وفرستادیم بسوی قوم عاد برادر ایشان هود را گفت هود ای قوم من

حزب

اعبدوا

اعبدوا الله ما لكم من اله غيره ان انتم الا مفترون ۝ يا قوم لا

پرستید خدا را نیست مر شما را معبود بحق بجز او نیستید شما مگر افترا کنندگان ای گروه من

اسئلكم عليه اجرا ان اجري الا على الذي فطرني

نمیخواهم از شما بر رسانیدن رسالت مزدی نیست مزد من مگر بر آنکه آفریده مرا

افلا تعقلون ۝ ويا قوم استغفروا ربكم ثم توبوا

آیا پس نمی فهمید ای قوم من آمرزش جوئید از پروردگار خود پس بازگشت کنید

اليه يرسل السماء عليكم مدرارا ويزدكم قوة

بسوی او تا بفرستد باران را بر شما ریزان و بیفزاید شما را توانائی

الى قوتكم ولا تتولوا مجرمين ۝ قالوا يا هود ما جئتنا ببينة وما

بر توانائی که دارید و رو گردان مشوید در حالتی که مصر باشید بگناه گفتند ای هود نیامدی با حجتی روشن و

نحن بتاركي آلهتنا عن قولك وما نحن لك بمؤمنين ۝ ان نقول

نیستیم ما واگذارندگان خدایان خود از گفت تو و نیستیم ما مر ترا گروندگان نمیگوئیم ما

الا اعتراك بعض آلهتنا بسوء قال اني اشهد الله واشهدوا

مگر آنکه رسانیده ترا بعضی از خدایان ما بدی گفت هود بدرستی که من گواه میکنم خدا را و گواه باشید

اني بريء مما تشركون ۝ من دونه فكيدوني جميعا ثم لا تنظرون

بدرستی که من بری ام از آنچه شرک می آرید بغیر از خدا پس مکر و حیله کنید با من همه پس مهلت مدهید

اني توكلت على الله ربي وربكم ما من دابة الا هو آخذ بناصيتها

بدرستی که من توکل کردم بر خدای پروردگار من و پروردگار شما نیست هیچ جنبنده مگر آنکه او فراگیرنده است موی پیشانی او را

ان ربي على صراط مستقيم ۝ فان تولوا فقد ابلغتكم ما

بدرستی که پروردگار من بر راه راست است پس اگر رو گردانید پس بتحقیق که رسانیدم بشما آنچه

ارسلت به اليكم ويستخلف ربي قوما غيركم ولا تضرونه شيئا

فرستاده شده ام برای رسانیدن آن بسوی شما و جانشین سازد پروردگار من گروهی غیر از شما و زیان نرسانید او را هیچ

إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ۝ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَ

بدرستی که پروردگار من بر همه چیزی نگهبان است و چون آمد عذاب ما رهانیدیم هود را و

الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ

آنان را که ایمان آورده بودند با او برحمتی از نزد ما و رهانیدیم ایشان را

مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ۝ وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَ

از عذاب درشتی و این قوم عاد اند که انکار کردند معجزهای پروردگار خود را و نافرمانی کردند پیغمبران او را

اتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ۝ وَأُتْبِعُوا فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ

پیروی کردند فرمان هر ستیزه گر گردن کشی را و از پی درآورده شدند درین جهان لعنت خدا را و روز

الْقِيَامَةِ أَلَا إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا لِعَادٍ قَوْمِ هُودٍ ۝

قیامت آگاه باشید بدرستی که عاد ناسپاسی کردند پروردگار خود را آگاه باشید که دوری است از رحمت خدا مر عاد را که قوم هود

وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ

و فرستادیم بسوی قوم ثمود برادر ایشان صالح را گفت ای قوم من پرستید خدا را نیست شما را

إِلَٰهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُوا

معبودی سزاوار پرستش جز او او پدید آورد شما را از زمین و زندگی بخشید شما را در آن پس آمرزش خواهید از او پس بازگردید

إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ ۝ قَالُوا يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا

بسوی او بدرستی که پروردگار من نزدیک اجابت کننده دعاست گفتند قوم که ای صالح بتحقیق که بودی تو در میان ما

مَرْجُوًّا قَبْلَ هَٰذَا أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَ

امیدداشته پیش ازین آیا نهی میکنی ما را ازینکه پرستیم آنچه میپرستیدند پدران ما و

إِنَّنَا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ۝ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ

بدرستی که ما هرآینه در شکیم از آنچه میخوانی ما را بسوی آن بگمان اندازنده گفت صالح ای قوم خبر دهید

إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَآتَانِي مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ

اگر باشم من بر حجتی از نزد پروردگار خود و داده مرا از نزد خود حجتی پس کیست که یاری کند مرا از عذاب

ان

إِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ ۝ وَيَا قَوْمِ هَٰذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ

اگر نافرمانی او کنم پس نمی افزایید شما مرا غیر زیانکاری ۝ وای گروه من این ناقه است که خدا آفریده است از برای شما

آيَةً فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ

معجزه پس بگذارید او را تا بخورد در زمین خدا و مرسانید او را بد کردنی پس فرا گیرد شما را عذاب

قَرِيبٌ ۝ فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ

نزدیک پس پی کردند آن ناقه را پس گفت صالح زندگی کنید در خانه خود سه

أَيَّامٍ ذَٰلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ ۝ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَ

روز این وعده ایست نه دروغ پس چون آمد فرمان ما رهانیدیم صالح را و

الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ

آنان که گرویده بودند با او ببخشایشی از نزد ما و رهانیدیم ایشان را از خواری و رسوایی آن روز

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ۝ وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا

بدرستی که پروردگار تو اوست توانای غالب و فرا گرفت آنانی را که ستم کردند بر خود

الصَّيْحَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ ۝ كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا أَلَا

نعره جبرئیل پس صبح کردند در خانهای خود افتادگان مردگان که گویا هرگز نبوده اند در آنجا آگاه باشید

إِنَّ ثَمُودَ كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا لِثَمُودَ ۝ وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ

بدرستی که ثمود انکار کردند پروردگار خود را آگاه باشید که دوری است از رحمت ثمود را و البته بتحقیق که آمدند فرشتگان ما ابراهیم را با بشارت فرزند

قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ ۝ فَلَمَّا رَأَىٰ

گفتند سلام میکنیم ترا گفت بر شما باد سلام پس درنگ نکرد در آوردن گوساله بریان برای آن مهمانان پس چون دید

أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ

دستهای ایشان نمی رسد بآن گوساله ناخوش داشت ایشان را و در دل گرفت از ایشان ترسی گفتند مترس

إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمِ لُوطٍ ۝ وَامْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ

بدرستی که ما فرستاده شده ایم بسوی قوم لوط و زن ابراهیم ایستاده بود پس بخندید

فبشرناها باسحق ومن وراء اسحق يعقوب قالت يا ويلتى ءالد

پس مژده دادیم اورا باسحق و بعد از اسحق بولادت یعقوب گفت آن زن ای عجب مرا آیا بزایم

انا عجوز وهذا بعلى شيخا ان هذا لشيء عجيب

حال آنکه من زنی پیرم از ولد نشسته و این شوهر من پیر است بکار مرد نرفته هر آینه این مژده هر آینه چیزیست عجیب

قالوا اتعجبين من امر الله رحمة الله وبركاته عليكم اهل ا

گفتند آیا تعجب میکنی ای زن از کار خدا رحمت خدا و برکتهای او بر شما ای خاندان

لبيت انه حميد مجيد فلما ذهب عن ابراهيم الروع

نبوت بدرستی که خدا ستوده است بزرگوار پس چون رفت از ابراهیم ترس

وجاءته البشرى يجادلنا فى قوم لوط ان ابراهيم لحليم اواه

و آمد اورا مژده فرزند سخن بسیار کرد با فرستادگان ما در شفاعت قوم لوط بدرستی که ابراهیم هر آینه بردبار بسیار نالان

منيب يا ابراهيم اعرض عن هذا انه قد جاء امر ربك

بازگشت کننده گفتیم ای ابراهیم دست بدار ازین شفاعت خواهی را بدرستی که آمد فرمان پروردگار تو

وانهم اتيهم عذاب غير مردود ولما جاءت رسلنا

و بدرستی که ایشان بیاید قوم لوط را عذابی که بر گردانیده نگردد و چون آمدند فرستادگان ما

لوطا سىء بهم وضاق بهم ذرعا وقال هذا يوم عصيب وجاءه

لوط را غمگین شد بسبب آمدن ایشان و کوتاه شد از همه چاره بسبب آمدن ایشان دست او گفت از روی حسرت این روزی است سخت عظیم

قومه يهرعون اليه ومن قبل كانوا يعملون

و قومش که میشتافتند بسوی او و پیش ازین بودند که میکردند کارهای

السيئات قال يا قوم هؤلاء بناتى هن اطهر لكم

ناشایسته گفت ای گروه من این زنان دختران منند ایشان پاکیزه ترند برای شما

فاتقوا الله ولا تخزون فى ضيفى اليس منكم رجل رشيد قالوا

پس بترسید از خدا و رسوا مکنید مرا در باره مهمانهای من آیا نیست از شما مردی راه یافته گفتند

لقد علمت ما لنا في بناتك من حق وانك لتعلم ما نريد قال لو

قوم گفتند البته بتحقیق میدانی که نیست ما را در دختران تو هیچ حاجتی و بدرستی که تو هرآینه میدانی آنچه ما میخواهیم گفت کاش

ان لي بكم قوة او اوي الى ركن شديد قالوا يا لوط

که بودی مرا بدفع شما توانائی یا توانستمی پناه بردن بصاحب قوتی سخت گفتند ای لوط

انا رسل ربك لن يصلوا اليك فاسر باهلك بقطع

بدرستی که ما فرستادگان پروردگار توایم هرگز نرسند قوم بایذای تو پس ببر اهل خود را هنگامی که پاره

من الليل ولا يلتفت منكم احد الا امراتك انه مصيبها

از شب رفته باشد و در عقب نکند از شما هیچکس مگر زن تو بدرستی که رسنده است آن زن را

ما اصابهم ان موعدهم الصبح اليس الصبح بقريب فلما جاء امرنا

آن عذاب که بدیشان رسید بدرستی که وعده عذاب ایشان سپیده دم است آیا نیست سپیده دم نزدیک پس چون آمد فرمان ما

جعلنا عاليها سافلها وامطرنا عليها حجارة من سجيل

گردانیدیم زبر آن قریه را زیر آن و بارانیدیم بر اهل آن قریه سنگها از گل سخت

منضود مسومة عند ربك وما هي من الظالمين ببعيد والى

بر هم نشسته در حالتی که آن سنگها علامت دار بود نزد پروردگار تو و نیست آن سنگها از ستمکاران بجای دوری و فرستادیم

مدين اخاهم شعيبا قال يا قوم اعبدوا الله ما لكم من اله غيره ولا تنقصوا

اهل مدین برادر ایشان شعیب را گفت شعیب ای قوم من بپرستید خدای را نیست شما را هیچ معبودی بجز او و کم مکنید

المكيال والميزان اني اريكم بخير واني اخاف عليكم عذاب يوم محيط ويا قوم

پیمانه و ترازو را بدرستی که من می بینم شما را با آسایش بدرستی که من میترسم بر شما عذاب روزی که فرو گیرنده است و ای قوم

اوفوا المكيال والميزان بالقسط ولا تبخسوا الناس اشياءهم

تمام کنید مقدار پیمانه و وزن ترازو را بعدالت و کم مکنید برای مردمان چیزهای ایشان را

ولا تعثوا في الارض مفسدين بقيت الله خير

از حد در مگذرید در زمین در حالتی که تباه کاران باشید اطاعت خدا بهتر است

لَكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ وَمَآ أَنَا۠ عَلَيْكُم بِحَفِيظٍ قَالُوا۟ يَٰشُعَيْبُ أَصَلَوٰتُكَ

برای شما اگر هستید گرویدگان و نیستم من بر شما نگهبان گفتند ای شعیب آیا نماز تو

تَأْمُرُكَ أَن نَّتْرُكَ مَا يَعْبُدُ ءَابَآؤُنَآ أَوْ أَن نَّفْعَلَ فِىٓ أَمْوَٰلِنَا مَا نَشَٰٓؤُا۟

میفرماید ترا که واگذاریم آنچه را که میپرستیدند پدران ما یا آنکه بکنیم در مالهای خود آنچه خواهیم

إِنَّكَ لَأَنتَ ٱلْحَلِيمُ ٱلرَّشِيدُ قَالَ يَٰقَوْمِ أَرَءَيْتُمْ

هرآینه که تو هرآینه تو بردبار راه یابنده گفت ای گروه من خبر دهید مرا

إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّى وَرَزَقَنِى مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا

اگر باشم بر حجتی روشن از پروردگار خود و روزی دهد مرا از جانب خود روزی نیکو

وَمَآ أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَآ أَنْهَىٰكُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا ٱلْإِصْلَٰحَ

و نمیخواهم که مخالفت کنم شما را بسوی آنچه باز میدارم شما را از آن نمیخواهم مگر اصلاح

مَا ٱسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِىٓ إِلَّا بِٱللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ

تا توانم و نیست توفیق من در اصلاح مگر بخدا بر او توکل کردم و بسوی او باز گشت کنم

وَيَٰقَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِىٓ أَن يُصِيبَكُم مِّثْلُ مَآ أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ

و ای قوم من باید که باعث نشود شما را دشمنی من که برسد شما را مانند آنچه رسید قوم نوح را

أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَٰلِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِّنكُم بِبَعِيدٍ وَٱسْتَغْفِرُوا۟ رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوٓا۟

یا قوم هود را یا قوم صالح را و نیستند قوم لوط از شما دور و آمرزش خواهید از پروردگار خود پس رجوع کنید

إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّى رَحِيمٌ وَدُودٌ قَالُوا۟ يَٰشُعَيْبُ مَا نَفْقَهُ كَثِيرًا مِّمَّا

بسوی او هرآینه که پروردگار من مهربان دوستدار است گفتند ای شعیب نمیفهمیم بسیاری از آنچه را

تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرَىٰكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ

که میگوئی و هرآینه ما می‌بینیم ترا در میان خود ناتوان و اگر نه رعایت قبیله تو منظور ما میبود

لَرَجَمْنَٰكَ وَمَآ أَنتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ قَالَ يَٰقَوْمِ أَرَهْطِىٓ أَعَزُّ عَلَيْكُم مِّنَ

هرآینه سنگسار میکردیم ترا و نیستی تو بر ما ارجمند گفت ای قوم من آیا قبیله من عزیزتر است نزد شما از

عه

اللّٰهِ وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَآءَكُمْ ظِهْرِيًّا إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ وَيَا قَوْمِ اعْمَلُوا

خدا و فرا گرفته اید او را پس پشت خود هر آیینه که پروردگار من بآنچه میکنید فرا گیرنده است و ای قوم من بکنید

مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ وَ

باندازه حالت خود آنچه میکنید هر آیینه من کننده ام آنچه میکنم زود باشد که بدانید کیست که می آید او را عذابی که خوار کند او را و کیست که او دروغ گوست

ارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ

انتظار برید هر آیینه که من با شما انتظار برنده جزای او ام و چون آمد فرمان ما رهانیدیم شعیب را و آنانی را

آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَأَصْبَحُوا

گرویدند باو برحمتی از ما و فرا گرفت آنانی را که ستم کردند نعره پس صباح کردند

فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا أَلَا بُعْدًا لِمَدْيَنَ كَمَا بَعِدَتْ ثَمُودُ

در سراهای خود فرو مرده کان که گویا هرگز نبوده اند دران سرا آگاه باشید دوری است از رحمت اهل مدین را چنانکه دور شدند قوم ثمود

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ

و هر آیینه بتحقیق فرستادیم موسی را با معجزهای خود و حجتی روشن بسوی فرعون و بزرگان قوم او

فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ

پس پیروی کردند فرمان فرعون را و نبود فرمان فرعون براه راست پیش قوم خود روز

الْقِيَامَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ وَأُتْبِعُوا فِي هَٰذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ

رستخیز پس در آورد ایشان را در دوزخ و بد آبشخوری است آنکه بران در آورده شده اند و از پی در آورده شدند درین دنیا لعنت و روز

الْقِيَامَةِ بِئْسَ الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَىٰ نَقُصُّهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ

رستخیز بد عطاییست آنکه عطا کرده شده ایشان این از خبرهای قریه های است که میخوانیم آنرا بر تو بعضی از آن قریهها ثابت و بعضی خراب

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَٰكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ

و ستم نکردیم ما بر ایشان ولیکن ستم کردند بر نفسهای خود پس نفعی نبخشید ایشان را خدایان ایشان که میخواندند بغیر از

اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ وَكَذَٰلِكَ أَخْذُ

خدا هیچ نفعی آن هنگام که آمد عذاب پروردگار تو و نیفزودند خدایان ایشان را غیر از هلاکت و همچنین گرفتن

رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ إِنَّ فِي ذَلِكَ

پروردگار تو هرگاه بگیرد اهل شهرها را و حال آنکه ایشان ستمکارانند بدرستیکه گرفتن خدا دردناک سخت است بدرستیکه در این

لَآيَةً لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ذَلِكَ يَوْمٌ مَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ

هر آینه نشانه قدرتیست برای هر که ترسد از عذاب روز قیامت آن روزیست که جمع کرده شوند برای آن روز مردمان و آن روزیست

مَشْهُودٌ وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَعْدُودٍ يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ

و باز پس نداریم آنرا مگر تا نهایت مدتی شمرده شده روزی که بیاید سخن نکند هیچ نفسی مگر بفرمان خدا

فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَفِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ

پس بعضی از مردمان بدبخت باشند و بعضی نیکبخت پس اما آنان که بدبخت شدند پس در آتش باشند مر ایشانرا است در آتش ناله بلند و ناله زیر

خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ

جاوید اند در آن آتش تا وقتی که می باشند آسمانها و زمین مگر آنکه خواهد پروردگار تو

إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ وَأَمَّا الَّذِينَ سُعِدُوا فَفِي الْجَنَّةِ

بدرستی که پروردگار تو کننده است آنچه را میخواهد و اما آنها که نیکبخت شدند پس در بهشت اند

خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءً غَيْرَ مَجْذُوذٍ

جاوید اند در آن بهشت تا وقتی که می باشند آسمانها و زمین مگر آنکه خواهد پروردگار تو عطا کرده شده ناقطع

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاؤُهُمْ

پس مباش در شک از آنچه می پرستند این گروه نمی پرستند مگر چنانکه می پرستند پدران ایشان

مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوَفُّوهُمْ نَصِيبَهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ وَ

پیش از این و بتحقیق هر آینه تمام دهنده ایم بهره ایشان را از عذاب در حالی که ناقص کرده نشده

لَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ

بتحقیق که دادیم ما بموسی توریه را پس اختلاف کرده شد در آن و اگر نه حکمی صادر شده بودی از

رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ وَإِنَّ كُلًّا لَمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ

پروردگارت هر آینه حکم کرده شدی میان ایشان و بدرستی که ایشان هر آینه در شکی از آن که بگمان افکننده است و بدرستی که همه آنها

ربك اعمالهم انه بما يعملون خبير ۝ فاستقم كما امرت و

پروردگار تو جزای کردارهای ایشان را هر آینه او بدانچه میکنند آگاه است پس راست باش ای محمد چنانچه مأمور شده

من تاب معك ولا تطغوا انه بما تعملون بصير ۝ ولا تركنوا

کسی که توبه کرده با تو و از حد درمگذرید هر آینه خدا بانچه می‌کنید بیناست و میل مکنید

الى الذين ظلموا فتمسكم النار وما لكم من دون الله

بسوی آنان که ستم کردند بر خود پس برسد شما را آتش دوزخ و نخواهد بود شما را بغیر از خدا

من اولياء ثم لا تنصرون ۝ واقم الصلوة طرفي

هیچ از دوستان و یاران پس یاری کرده نمیشوید و بپای دار نماز را در دو طرف

النهار وزلفا من الليل ان الحسنات يذهبن السيات

روز و در ساعتهای از شب هر آینه که طاعتها میبرند گناهان را

ذلك ذكرى للذاكرين ۝ واصبر فان

این پند است برای یاد کنندگان و صبر و شکیبائی کن پس هر آینه که

الله لا يضيع اجر المحسنين ۝ فلولا كان من القرون

خدا ضایع نمی‌گرداند مزد نیکوکاران را پس چرا نبودند از اهل هر طایفه

من قبلكم اولوا بقية ينهون عن الفساد في الارض

پیش از شما خداوندان عقل بودند و فضیلت نهی میکردند مردمان را از فساد در روی زمین

الا قليلا ممن انجينا منهم واتبع الذين ظلموا

مگر اندکی از آن کسانی که نجات دادیم از ایشان و پیروی کردند آنان که ستم بر خود کردند

ما اترفوا فيه وكانوا مجرمين ۝ وما كان

آنچه را که غرق نعمت شده بودند در آن و بودند گناهکاران و نبود

ربك ليهلك القرى بظلم واهلها مصلحون ۝ ولو شاء

پروردگار تو را که هلاک کند اهل شهرها بجهت شرک حال آنکه اهل آن شهرها بصلاح اند و نیکان خلق باشند و اگر خواهد

رَبُّكَ لَجَعَلَ ٱلنَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ

پروردگار تو هر آینه بگرداند مردمان را بر یک دین و ملت و همیشه باشند مختلف در کیش و ملت حق

إِلَّا مَن رَّحِمَ رَبُّكَ وَلِذَٰلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ

مگر کسی را که رحم کند پروردگار تو و برای رحمت خود بدید آورد ایشان را و تمام شد کلمه پروردگار تو

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ ٱلْجِنَّةِ وَٱلنَّاسِ أَجْمَعِينَ وَكُلًّا نَّقُصُّ

که هر آینه پر سازم البته دوزخ را از جنیان و آدمیان را همه و هر قصه که میگوییم

عَلَيْكَ مِنْ أَنۢبَآءِ ٱلرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِۦ فُؤَادَكَ وَجَآءَكَ فِي هَٰذِهِ ٱلْحَقُّ

بر تو از خبرهای پیغمبران آن میخواهیم که ثابت گردانیم تصدیق دل ترا و آمد ترا در این سوره سخن راست

وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ وَقُل لِّلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ٱعْمَلُوا

و پند است و یاد آوری از برای گروندگان و بگو مر آنان را که نمیگروند بکنید

عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَامِلُونَ وَٱنتَظِرُوٓا إِنَّا مُنتَظِرُونَ

بداره حالتی که دارید از کفر مرهبی که ما هم کننده کاریم و منتظر عذاب باشید مرتبی که ما هم منتظر رحمتیم و

لِلَّهِ غَيْبُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ

خاص خداست علم آنچه غایب است در آسمانها و زمین و بسوی او باز گردانیده شود

ٱلْأَمْرُ كُلُّهُۥ فَٱعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا

کارها همه آنها پس پرستش خدا و تکیه کن بر خدا و نیست

رَبُّكَ بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

پروردگار تو بیخبر از آنچه می کنید

سورة يوسف عليه السلام مائة واحدى عشر آية وهي مكية

بسم

از حضرت ابی
عبدالله مروی است که هر که
سوره یوسف را در هر روز یا در هر شب بخواند خدای
عز و جل او را محشور میگرداند در روز قیامت در حال انکه جمال او مانند جمال
یوسف باشد و هیچ ترسی در غمی باد
نمیرسد و از جمله بندگان صالح خدا خواهد بود

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشنده مهربان
الر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا
این ایتها ایات کتابیست روشن هر اینه که ما فرو فرستادیم انرا در حالی جمع کرده
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هٰذَا
[illegible] شما بفهمید ما میخوانیم بر تو نیکوترین حکایتها را بوحی کردن ما بسوی تو
الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَ
قرآن را و هر اینه که بودی تو پیش ازین از بیخبران یاد کن انهنگامی را که گفت یوسف پدر خود را ای پدر
يْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ قَالَ يَا بُنَيَّ
یازده ستاره و افتاب و ماه را دیدم انها را که مرا سجده کننده کال [illegible]
لَا تَقْصُصْ رُؤْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَا
حکایت مکن خواب خود را بر برادرانت پس مکری برانگیزند برای تو مکر بدی بدرستیکه شیطان
نَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ وَكَذٰلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ
مر ادمیان را دشمنی اشکار است و همچنین که این خواب تو مینماید برگزیند ترا پروردگار تو و بیاموزد ترا از تعبیر
الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ
خوابها و تفسیر کتابهای اسمانی و تمام کند نعمت خود را بر تو و بر فرزندان یعقوب چنانکه تمام کرد نعمت خود را بر
أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
دو پدر تو پیش ازین که ابراهیم و اسحق باشند هر اینه که پروردگار تو دانای درست کردار است
لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٌ لِلسَّائِلِينَ إِذْ قَالُوا لَيُوسُفُ وَ
البته بحقیق که هست در قصه یوسف و برادرانش نشانهای علم و قدرت ما مر پرسنده کان این قصه را یاد کن چون گفتند
أَخُوهُ أَحَبُّ إِلَىٰ أَبِينَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ
برادرش دوستتر است بسوی پدر ما از ما در حال انکه ما جوانان کارگزاریم هر اینه که پدر ما هر اینه در خیال غلط هویداست

اقتلوا يوسف او اطرحوه ارضا يخل لكم وجه ابيكم وتكونوا من بعده

بکشید یوسف را یا بیفکنید او را در زمینی دوری تا خالی ماند برای شما روی پدر شما و باشید پس از آن

قوما صالحين قال قائل منهم لا تقتلوا يوسف والقوه في غيابت

گروهی شایستگان گفت گوینده از ایشان مکشید یوسف را و بیفکنید او را در قعر

الجب يلتقطه بعض السيارة ان كنتم فاعلين قالوا يا

چاه تا برگیرد او را بعضی از کاروانیان اگر هستید کننده مکری گفتند ای

ابانا ما لك لا تامنا على يوسف وانا له لناصحون

پدر ما چیست ترا که ایمن نمی داری ما را بر یوسف و حال آنکه ما مر او را هر آینه خیرخواهانیم

ارسله معنا غدا يرتع ويلعب وانا له لحافظون قال اني

بفرست او را با ما فردا تا بچرد و بازی کند و ما مر او را نگهبانانیم گفت هر آینه من

ليحزنني ان تذهبوا به واخاف ان ياكله الذئب

هر آینه غمگین دارد مرا اینکه ببرید او را شما و می ترسم اینکه بخورد او را گرگ

وانتم عنه غافلون قالوا لئن اكله الذئب ونحن عصبة انا

و حال آنکه شما از وی بیخبران باشید گفتند هر آینه اگر بخورد او را گرگ و حال آنکه ما گروهیم

اذا لخاسرون فلما ذهبوا به واجمعوا ان يجعلوه في غيابت الجب

آنگاه ما زیانکاران باشیم پس چون بردند او را و اتفاق کردند بر اینکه بیفکنند او را در قعر چاه

واوحينا اليه لتنبئنهم بامرهم هذا وهم لا يشعرون وجاءو اباهم عشاء يبكون

یوسف که هر آینه تو آگاه [illegible]

قالوا يا ابانا انا ذهبنا نستبق وتركنا يوسف عند متاعنا فاكله الذئب وما

گفتند ای پدر ما بدرستی که ما رفتیم که مسابقت نماییم [illegible] و بگذاشتیم یوسف را نزد اسباب خود پس خورد او را گرگ

انت بمؤمن لنا ولو كنا صادقين وجاءو على

تو تصدیق کننده ما را و اگر باشیم راستگویان و آوردند بر

حزب

بقميص

قميصه بدم كذب قال بل سولت لكم انفسكم امرا فصبر جميل و

پیراهن او بخون دروغی گفت یعقوب بلکه زینت داده در نظر شما نفسهای شما کاری بزرگ پس کار من صبر نیکوست و

الله المستعان على ما تصفون وجاءت سيارة فارسلو

خداست یاری خواسته شده بر آنچه وصف میکنید و بیامدند کاروانیان پس فرستادند

واردهم فادلى دلوه قال يا بشرى هذا غلام واسروه بضاعة

آب آورنده خود را بجانب چاه یوسف چون دلو بچاه فرو برد یوسف در دلو نشست و بیرون آمد گفت آن آورنده ای مژده این پسرست و پنهان داشتند او را از جهت سرمایه

والله عليم بما يعملون وشروه بثمن بخس دراهم معدودة وكانوا فيه

و خدا داناست بآنچه می کنند و فروختند او را به بهای کم بچند درهم شمرده شده و بودند در یوسف

الزاهدين وقال الذي اشتريه من مصر لامراته اكرمي مثويه

بی رغبتان و گفت آنکه خرید او را از اهل مصر بزن خود عزیز دار جای او را

عسى ان ينفعنا او نتخذه ولدا وكذلك مكنا ليوسف في

شاید که فایده بخشد ما را یا فرزند گیریم او را و همچنین تمکین دادیم مر یوسف را

الارض ولنعلمه من تاويل الاحاديث والله غالب على امره

در زمین مصر و تا بیاموزیم او را از تعبیر خوابها و تفسیر کتب الهی و خدا غالبست بر کار خود

ولكن اكثر الناس لا يعلمون ولما بلغ اشده اتيناه حكما

ولیکن بیشتر مردمان نمیدانند و چون رسید یوسف بنهایت جوانی دادیم او را نبوت

وعلما وكذلك نجزي المحسنين وراودته

و دانش بسیار و همچنین جزا دهیم نیکوکاران را و آمد و رفت میکرد بر یوسف

التي هو في بيتها عن نفسه وغلقت الابواب وقالت هيت لك

آن زن که یوسف در سرای او بود برای طلب کام خود از نفس یوسف و محکم دربست درهای سرا را و گفت ای یوسف بیا

قال معاذ الله انه ربي احسن مثواي انه لا يفلح الظالمون

گفت یوسف پناه میگیرم بخدا از این کار بدرستی که او پروردگار منست نیکو گردانید جایگاه مرا بدرستی که رستگار نشوند ستمکاران

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَىٰ بُرْهَانَ رَبِّهِ كَذَٰلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَ

و البته آهنگ او کرد آن زن و آهنگ کرد یوسف ...

الْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَ

و کار زشت را بدرستی که او از بندگان خالص ... و پیشی گرفتند ...

أَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَى الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ

یافتند شوهر آن زن را در در خانه گفت آن زن چیست جزای کسی که خواهد با زن تو کار زشتی مگر آنکه ...

أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَ

یا عذاب دردناک گفت این زن حیله کرده که تحقیق کام خود از من و گواهی داد گواهی از خویشان آن زن

قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ وَإِنْ كَانَ

پیراهن او که پاره شده باشد از پیش پس راست گفته آن زن و یوسف از دروغگویان است اگر باشد

قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ فَلَمَّا رَأَىٰ

پیراهن او پاره شده باشد از پس سر پس دروغ گفته آن زن و یوسف از راستگویان است پس چون دید

قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ يُوسُفُ

پیراهن او را که پاره شده از پس سر گفت بدرستی که این کار از مکر شما زنان است بدرستی مکر شما زنان بزرگ است

أَعْرِضْ عَنْ هَٰذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي

رو بگردان از این کار زشت و ای زلیخا آمرزش خواه برای گناه خود بدرستی که تو بودی از گناهکاران

الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا

شهر مصر که زن عزیز آرزو میکند با غلام خود برای کام خود از نفس او بتحقیق که شیفته کرده او را غلام از روی عشق

إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ

بدرستی که ما هرآینه می بینیم آن زن را در گمراهی آشکار پس چون شنید زلیخا مکر زنان را فرستاد به سوی ایشان

وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَأً وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ

و مهیا کرد برای ایشان متکایی و داد به دست هر یک ازان زنان کاردی و گفت یوسف را

ما هذا بشرا

اخرج عليهن فلما رأينه أكبرنه وقطعن أيديهن وقلن حاش لله

بیرون آی بریشان پس چون دیدند زنان او را بزرگ شمردند و ببریدند دستهای خود را و گفتند پاکست خدای این

إن هذا إلا ملك كريم ۝ قالت فذلكن الذي لمتنني

نیست این مگر فرشته بزرگواری گفت زلیخا پس این آنست که مرا ملامت میکردید

فيه ولقد راودته عن نفسه فاستعصم ولئن لم يفعل ما

در عشق او و البته بتحقیق که کام خواستم ازو پس خود را نگاه داشت و البته اگر نکند آنچه

آمره ليسجنن وليكونا من الصاغرين ۝ قال رب السجن أحب

میفرمایم او را هر آینه البته در زندان محبوس گردد و هر آینه خواهد بود البته از خوارشدگان گفت یوسف ای پروردگار من زندان دوستتر است

إلي مما يدعونني إليه وإلا تصرف عني كيدهن أصب إليهن

بسوی من از آنچه میخوانند مرا بآن و اگر نگردانی از من مکر زنان را میل کنم بسوی ایشان

وأكن من الجاهلين ۝ فاستجاب له ربه فصرف عنه كيدهن

و باشم از نادانان پس پذیرفت دعای او را پروردگار او پس بگردانید ازو مکر ایشان

إنه هو السميع العليم ۝ ثم بدا لهم من بعد ما رأوا

هر آینه که اوست شنوای دانا پس ظاهر شد ایشان را از پس آنکه دیدند

الآيات ليسجننه حتى حين ۝ ودخل معه السجن

نشانهای عصمت یوسف البته در زندان کنند او را تا هنگام موت و در آمدند با او در زندان

فتيان قال أحدهما إني أراني أعصر خمرا وقال

دو جوان گفت یکی از ایشان هر آینه که من دیدم در خواب که می فشردم شراب را و گفت

الآخر إني أراني أحمل فوق رأسي خبزا تأكل

دیگری هر آینه که من دیدم خود را در خواب بر داشته ام بر زبر سر خود نانی که میخورد

الطير منه نبئنا بتأويله إنا نراك من المحسنين قال لا

مرغ ازان نان آگاه گردان ای یوسف ما را بتعبیر این خواب هر آینه ما می بینیم ترا از نیکوکاران گفت یوسف

يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَّأْتُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا

نیاید شمارا طعامی که روزی داده شوید آنرا مگر خبر دادم شمارا بتعبیر آن پیش از آنکه بیاید شمارا

ذَٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ

این علم تعبیر خواب شمارا از جمله علمیست که آموخته مرا پروردگار من بدرستی که من واگذاشتم کیش گروهی را که ایمان نیاوردند

بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ۝ وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ

بخدا وایشان بروز قیامت ایشان ناگروندگانند و پیروی کردم دین پدرانم ابراهیم

وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَٰلِكَ مِنْ فَضْلِ

و اسحق و یعقوب را نسزد مارا که شریک آوریم بخدا هیچ چیزرا این از فضل

اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

خداست برما و بر مردمان ولیکن بیشتر مردمان سپاس گزاری نمیکنند

يَا صَاحِبَيِ السِّجْنِ أَأَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ

ای دو رفیق من در زندان آیا خدایان متعدد و پراکنده بهتر یا

اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا

خدای یگانه غالب برکل اشیا نمی‌پرستید بغیر از او مگر

أَسْمَاءً سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ

نامهایی که نام نهادید آنهارا شما و پدران شما نفرستاده است خدا

بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ

بآن هیچ حجتی نیست حکم بعبادت مگر خدای را فرموده که پرستش نکنید مگر او را

ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

این است دین راست و درست ولیکن بیشتر مردمان نمیدانند

يَا صَاحِبَيِ السِّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَّا

ای دو رفیق من در زندان اما یکی از شما که شربدار شراب و پس بپادشاه پرورنده خود شراب دهد

الآخر فيصلب فتأكل الطير من رأسه قضي الأمر الذي فيه

ان دیگر پس بر دار کرده خواهد شد پس بخورند مرغان از سر او حکم کرده شده کار جواب

تستفتيان وقال للذي ظن أنه ناج منهما اذكرني عند ربك فأنسيه

تعبیر میخواستید و گفت یوسف مر آن را که میدانست که او رستگار است از ایشان دو تن که یاد آرید مرا نزد

الشيطان ذكر ربه فلبث في السجن بضع سنين وقال الملك إني أرى

شیطان یاد او در آن زندان بود پس درنگ کرد یوسف در زندان هفت سال و گفت پادشاه

سبع بقرات سمان يأكلهن سبع عجاف وسبع سنبلات خضر وأخر يابسات يا

هفت گاو فربه را میخورند ایشان را هفت گاو لاغر و هفت خوشه گندم سبز

أيها الملأ أفتوني في رؤياي إن كنتم للرؤيا تعبرون قالوا أضغاث

گروه مهتران فتوی دهید مرا در تعبیر خواب من اگر هستید که خوابها را تعبیر میکنید گفتند

أحلام وما نحن بتأويل الأحلام بعالمين وقال الذي نجا منهما

آشفته است و نیستیم ما به تعبیر خوابهای آشفته دانایان و گفت آنکه رهایی یافته بود

وادكر بعد أمة أنا أنبئكم بتأويله فأرسلون يوسف أيها الصديق أفتنا في

یاد کرد پس از چند مدت من خبر دهم شما را به تعبیر این خواب پس بفرستید مرا نزد یوسف گفت ای راستگوی

سبع بقرات سمان يأكلهن سبع عجاف وسبع سنبلات خضر وأخر يابسات لعلي

هفت گاو فربه که میخورند ایشان را هفت گاو لاغر و هفت خوشه سبز

أرجع إلى الناس لعلهم يعلمون ۝ قال

باز گردم و خبر دهم مردمان را تا شاید ایشان بدانند تعبیر آن را گفت یوسف

تزرعون سبع سنين دأبا فما حصدتم فذروه في سنبله

زراعت خواهید کرد هفت سال بر عادت مستمر پس آنچه بدروید پس واگذارید آن را در خوشه

إلا قليلا مما تأكلون ثم يأتي من بعد ذلك سبع شداد

مگر اندکی که میخورید پس بیاید از پس این هفت سال هفت سال سخت

يغاث

ما قدمتم لهن الا قليلا مما تحصنون ثم ياتي من بعد ذلك عام فيه

مردم باران ایشان آنچه پیش ذخیره کرده بودند برای ایشان مگر اندکی از آنچه نگاه میدارید پس بیاید بعد ازین سال قحطی که در آن باران داده شوند

الناس وفيه يعصرون وقال الملك ائتوني به فلما جاءه الرسول قال

مردمان و در آن سال فشار دهند میوه‌ها را برای نجات و گفت پادشاه مصر بیارید برای من یوسف را پس چون آمد یوسف را فرستاده گفت

ارجع الى ربك فسئله ما بال النسوة اللاتي قطعن ايديهن

بازگرد بسوی پروردگار خود پس پرس ازو که چه بود حال آن زنانی که بریدند بجای ترنج دستهای خود را

ان ربي بكيدهن عليم قال ما خطبكن اذ راودتن يوسف

هر آینه که پروردگار من بحیله ایشان داناست گفت پادشاه بازنان چه بود حال شما آنهنگام که مکر کردید با یوسف برای

عن نفسه قلن حاش لله ما علمنا عليه من سوء قالت

گردن کام خود از نفس او گفتند زنان پاک است خدا از عیبها ندانستیم با یوسف هیچ کار زشتی و گفت

امرات العزيز الآن حصحص الحق انا راودته

زن عزیز اکنون ظاهر شد راستی من گرد بودم

عن نفسه وانه لمن الصادقين ذلك ليعلم اني لم اخنه بالغيب و

برای نجات کام خود او را از نفس او و هر آینه او از راستگویانست گفت یوسف این اقرار زنان برای آنست تا بداند عزیز که من خیانت نکردم

ان الله لا يهدي كيد الخائنين وما ابرئ نفسي ان النفس لامارة بالسوء

هر آینه خدا راه ننماید مکر خیانت کاران را و پاک نمیدانم نفس خود را هر آینه نفس بسیار امر کننده است

الا ما رحم ربي ان ربي غفور رحيم وقال الملك ائتوني به

مگر آنکه رحم کرد پروردگار من هر آینه پروردگار من آمرزنده مهربانست و گفت پادشاه مصر بیارید نزد من یوسف

استخلصه لنفسي فلما كلمه قال انك اليوم لدينا

تا برگزینم اورا برای خود پس چون سخن کرد با او گفت پادشاه هر آینه تو امروز نزد ما

مكين امين قال اجعلني على خزائن الارض

با منزلتی و با امانت گفت یوسف بگردان مرا بر خزینهای زمین

إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ ۞ وَكَذَٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَبَوَّأُ مِنْهَا حَيْثُ

بدرستی که من نگاهبانم دانا و همچنین قدرت و جاه دادیم یوسف را در زمین مصر جای میگرفت در آن هر جا

يَشَاءُ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۞ وَلَأَجْرُ

که میخواست میرسانیم برحمت خود هر کرا خواهیم و نابود نمیکنیم مزد نیکوکاران را و هر آینه مزد

الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ۞ وَجَاءَ

روز قیامت بهتر است مر آنان را که ایمان آوردند و بودند که می‌ترسیدند و آمدند

إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ ۞

برادران یوسف پس درآمدند بر او پس شناخت ایشان را و ایشان او را ناشناسا بودند

وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ قَالَ ائْتُونِي بِأَخٍ لَكُمْ مِنْ أَبِيكُمْ أَلَا تَرَوْنَ أَنِّي

و چون ساخت ایشان را بساز سفر ایشان گفت بیارید برادری که شما راست از پدر شما آیا نمی‌بینید

أُوفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ۞ فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ

تمام می پیمایم پیمانه را و من بهترین فرود آورندگانم مهمانان را پس اگر نیارید برادر را پس نیست پیمانه

وَلَا تَقْرَبُونِ ۞ قَالُوا سَنُرَاوِدُ عَنْهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ ۞ وَقَالَ لِفِتْيَانِهِ

و نزدیک من نخواهید شد گفتند مبالغه خواهیم کرد در طلب او از پدرش و بدرستی که ما مبالغه کنندگانیم و گفت یوسف غلامان خود را

اجْعَلُوا بِضَاعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ

که بگذارید سرمایه ایشان را در بارهای ایشان شاید ایشان بشناسند سرمایه را چون برگردند بسوی

أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۞ فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا

خانواده خود تا شاید ایشان مراجعت نمایند بشهر پس چون مراجعت نمودند بسوی پدرشان گفتند

يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ فَأَرْسِلْ مَعَنَا أَخَانَا نَكْتَلْ وَ

ای پدر ما بازداشته شد از ما طعام پس بفرست با ما برادر ما را تا طعام بگیریم

إِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ۞ قَالَ هَلْ آمَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمِنْتُكُمْ عَلَىٰ

بدرستی که ما برادر را هر آینه نگهدارانیم گفت یعقوب آیا ایمن گردانم شما را بر او مگر چنانکه ایمن گردانیدم شما را بر

أخيه من قبل فالله خير حافظا وهو أرحم الراحمين
برادر او پیش ازین پس خدا بهتر است از جهه نگهبانی و او بخشاینده ترین بخشایندگان است

ولما فتحوا متاعهم وجدوا بضاعتهم ردت إليهم قالوا يا
و چون گشودند اسباب سفر خود را یافتند سرمایه خود را که رد کرده شده بسوی ایشان گفتند ای

أبانا ما نبغي هذه بضاعتنا ردت إلينا ونمير أهلنا
پدر ما چه طلب کنیم این سرمایه ماست که بازپس داده شده بما و خوردنی می آریم برای اهل خود

ونحفظ أخانا ونزداد كيل بعير ذلك كيل يسير
و نگاه داری میکنیم برادر خود را و زیاده بریم پیمانه بار یک شتر این که آورده ایم چیزی اندکست

قال لن أرسله معكم حتى تؤتون موثقا من الله
گفت یعقوب هرگز نفرستم او را با شما تا آنگاه که بیاورید بمن پیمانی استوار از نزد خدا

لتأتنني به إلا أن يحاط بكم فلما آتوه موثقهم
که البته بیاورید بمن او را اگر [illegible] همه شما را الا [illegible] پس چون آوردند باو پیمان خود را

قال الله على ما نقول وكيل وقال يا بني لا تدخلوا من باب
گفت خدا بر آنچه میگوییم گواه است و گفت ای پسران من داخل شهر مشوید از در یک

واحد وادخلوا من أبواب متفرقة وما أغني عنكم من الله من شيء
دروازه آن و داخل شوید از دروازه های پراکنده و دفع نمیکنم بنصیحت شما از قضاهای الهی هیچ چیز

إن الحكم إلا لله عليه توكلت وعليه فليتوكل المتوكلون
نیست حکم مگر خاص خدا را بر او توکل کردم و بر وی پس باید که توکل کنند توکل کنندگان

ولما دخلوا من حيث أمرهم أبوهم ما كان يغني عنهم من الله من شيء
و چون درآمدند بشهر از همانجا که فرموده بود ایشان را پدر ایشان نبود این نصیحت که دفع کند از ایشان از قضاهای الهی هیچ چیزی

إلا حاجة في نفس يعقوب قضاها وإنه لذو علم لما علمناه ولكن
لیکن شفقت پدرانه بود در نفس یعقوب که بکار آورد آن را و هر آینه او صاحب دانش است مر آن چیزی را که آموختیم او را و لیکن

أكثر

أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۞ وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ آوَىٰ إِلَيْهِ

بیشتر مردمان نمیدانند و چون درآمدند بر یوسف جای داد برادرش سوی خویش

أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞

برادر خود را گفت یوسف بدرستی که من برادر توام پس محزون مباش از آنچه هستند برادرانت که میکنند

فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ

پس چون ساخت برای ایشان زاد و راه ایشان را نهاد مشربه را در میان بارهای برادرش پس ندا کرد

مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ۞ قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِم مَّاذَا تَفْقِدُونَ

ندا کننده که ای کاروانیان بدرستی که شما هر آینه دزدانید گفتند برادران و حال آنکه روی آورده بودند بدیشان چه چیز گم کرده اید

قَالُوا نَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَن جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ

گفتند گم کرده ایم مشربه پادشاه را و آنکه بیارد او را بار یک شتر طعامست و من بدان ضامنم

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُم مَّا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ

گفتند سوگند به خدا که بتحقیق میدانید شما که نیامده ایم تا فساد کنیم در روی زمین و نبوده ایم دزدان

قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِن كُنتُمْ كَاذِبِينَ ۞ قَالُوا جَزَاؤُهُ مَ

گفتند پس چیست سزای دزد اگر باشید دروغگویان گفتند سزای دزد

ن وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ۞

کسی که یافته شد در بار او پس هم او سزای اوست همچنین سزا دهیم ستمکاران را

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِن وِعَاءِ

پس ابتدا کرد یوسف بجستن صندوقهای ایشان پیش از باردان برادرش پس بیرون آورد مشربه را از باردان

أَخِيهِ كَذَٰلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ

برادرش همچنین تدبیر و چاره کردیم برای یوسف نبود او که بگیرد

أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ

برادرش را در کیش پادشاه مصر لیکن خواست خدا که او را بگیرد برداریم درجه

مَن نَشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ۞ قَالُوا إِن يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ

در مرتبه‌های هر کس را خواهیم و برزبر هر صاحب دانشی داناییست گفتند برادران یوسف اگر دزدی کرد پس بتحقیق دزدی کرد

أَخٌ لَّهُ مِن قَبْلُ فَأَسَرَّهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ

برادری که مر او را پیش ازین پس نهان داشت آن سخن را یوسف در دل خود و ظاهر نکرد آن را برای ایشان گفت یوسف

أَنتُمْ شَرٌّ مَّكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ۞ قَالُوا يَا أَيُّهَا

شما بدترید در منزلت و جای و خدا داناترست بآنکه وصف میکنید چونکه برادر خود یوسف را از پدر دزدیده گفتند ای

الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ

عزیز هر آینه که مر او را پدریست پیری بزرگ مرتبه پس بگیر یکی از ما را بجای او هر آینه که ما می‌بینیم ترا

مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۞ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَن نَّأْخُذَ إِلَّا مَن وَجَدْنَا

از نیکوکاران گفت یوسف پناه میبرم بخدا ازینکه بگیریم مگر کسی را که یافته‌ایم

مَتَاعَنَا عِندَهُ إِنَّا إِذًا لَّظَالِمُونَ ۞ فَلَمَّا اسْتَيْأَسُوا

مال خود را نزد او هر آینه که ما آنگاه هر آینه ستمکاران باشیم پس چون نا امید شدند

مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ

ازو یکسو کنار شدند درحالتی که راز گویان بودند گفت بزرگ ایشان آیا نمیدانید آنکه پدر شما بتحقیق

أَخَذَ عَلَيْكُم مَّوْثِقًا مِّنَ اللَّهِ وَمِن قَبْلُ مَا فَرَّطتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ

که گرفت بر شما پیمانی محکم از نزد خدا و پیش ازین چه تقصیر کردید در حق یوسف پس هرگز

أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّىٰ يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ۞

جدا نمیشوم ازین زمین مصر تا آنگاه که مرا رخصت دهد پدرم یا حکم کند خدا برای من و او بهترین حکم کنندگانست

ارْجِعُوا إِلَىٰ أَبِيكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَ

بازگردید بسوی پدر خود پس گویید ای پدر ما هر آینه که پسر تو دزدی کرد و گواهی نداده‌ایم مگر بآنچه دانسته‌ایم

مَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ۞ وَاسْأَلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا

و نیستیم ما نهان حال را نگهبانان و بپرس اهل شهری را که بودیم ما در آن شهر و از کاروانی که ما آمدیم

فمنا

فيها وانا لصادقون ۞ قال بل سولت لكم انفسكم

در آن کاروان و براستی که ما هر آینه راست گویانیم گفت یعقوب بلکه آراسته است برای شما نفسهای شما

امرا فصبر جميل عسى الله ان ياتيني بهم جميعا انه هو

کاری را پس کار من صبریست نیکو شاید خدا بیاورد بمن ایشان را همه براستی که او

العليم الحكيم ۞ وتولى عنهم وقال يا اسفى على يوسف و

دانای درست کردار است و روی گردانید از ایشان و گفت ای دریغا بر یوسف و

ابيضت عيناه من الحزن فهو كظيم ۞ قالوا تالله تفتؤا تذكر

سفید شد هر دو چشم او از سختی اندوه پس او خشم فرو خورنده بود گفتند بخدا که همیشه یاد میکنی

يوسف حتى تكون حرضا او تكون من الهالكين ۞ قال انما اشكو بثي

یوسف را تا آنگاه که گداخته از اندوه یا بوده باشی از هلاک شدگان گفت جز این نیست که شکایت میکنم

وحزني الى الله واعلم من الله ما لا تعلمون ۞ يا بني اذهبوا فتحسسوا من

دنبالم آشکار اندوه و غم خود را بدرگاه خدا و میدانم از نزد خدا چیزی را که نمیدانید ای پسران من بروید و تفحص کنید از

يوسف واخيه ولا تيأسوا من روح الله انه لا ييأس من روح

حال یوسف و برادرش و نا امید مگردید از رحمت خدا براستی که نا امید نشود از رحمت

الله الا القوم الكافرون ۞ فلما دخلوا عليه قالوا يا ايها

خدا مگر گروه کافران پس چون داخل شدند برو گفتند ای

العزيز مسنا واهلنا الضر وجئنا ببضاعة مزجاة فاوف لنا

عزیز رسید ما را و خانواده ما را سختی و بیاوردیم بضاعتی اندک پس تمام کن برای ما

الكيل وتصدق علينا ان الله يجزي المتصدقين ۞ قال هل علمتم

پیمانه طعام را و صدقه کن بر ما براستی که خدا جزای نیک دهد صدقه کنندگان را گفت یوسف آیا دانستید آنچه

ما فعلتم بيوسف واخيه اذ انتم جاهلون ۞ قالوا ائنك لانت

کردید شما با یوسف و برادرش آنهنگام که بودید نادان گفتند آیا براستی که تو هر آینه توئی

يوسف قال انا يوسف وهذا اخي قد منّ الله علينا

يوسف گفت من یوسفم و این برادر منست بتحقیق که منت نهاده خدا بر ما

انه من يتق ويصبر فان الله لا يضيع اجر المحسنين ۝ قالوا تالله لقد

بدرستی که هر که بترسد از خدا و شکیبایی ورزد پس بدرستی که خدا نابود نمیکند مزد نیکوکاران را گفتند بخدا هر آینه

آثرك الله علينا وان كنا لخاطئين ۝ قال لا تثريب عليكم اليوم يغفر

که برگزید ترا خدا بر ما و بتحقیق بودیم ما گنهکاران گفت یوسف نیست نکوهشی بر شما امروز بیامرزد

الله لكم وهو ارحم الراحمين ۝ اذهبوا بقميصي هذا فالقوه على وجه

خدا مر شما را و اوست رحم کننده ترین رحم کنندگان ببرید پیراهن مرا این پیراهن را پس بیفکنید آنرا بر روی

ابي يأت بصيرا واتوني باهلكم اجمعين ۝ ولما

پدرم تا بگردد بینا و بیایید مرا با خانواده خود همگی و چون

فصلت العير قال ابوهم اني لاجد ريح يوسف لولا

جدا شد از مصر کاروان گفت پدرشان بدرستی که من هر آینه می‌یابم بوی یوسف را اگر نه

ان تفندون ۝ قالوا تالله انك لفي ضلالك القديم ۝ فلما ان جاء

اینکه خرف شمارید مرا گفتند حاضران بخدا سوگند که تو هر آینه در حیرت خطای که دیرینه است پس چون آمد

البشير القاه على وجهه فارتد بصيرا قال الم اقل لكم

مژده دهنده بیفکند آن پیراهن را بر روی او پس بازگردید بینا گفت آیا نگفتم مر شما را

اني اعلم من الله ما لا تعلمون ۝ قالوا يا ابانا استغفر لنا ذنوبنا

بدرستی که من میدانم از نزد خدا آنچه نمیدانید گفتند ای پدر ما آمرزش خواه از خدا برای ما گناهان ما را

انا كنا خاطئين ۝ قال سوف استغفر لكم ربي انه هو الغفور الرحيم ۝ فلما دخلوا على

بدرستی که ما بودیم گنهکاران گفت یعقوب زود باشد که طلب مغفرت کنم برای شما از پروردگار خود بدرستی که اوست آمرزنده مهربان پس چون درآمدند بر

يوسف اوى اليه ابويه وقال ادخلوا مصر ان شاء الله امنين ۝

یوسف جای داد بسوی خود پدر و مادرش را و گفت درآیید شهر مصر را اگر خواهد خدا در حالتی که ایمن شوید از قحط و بلا

حزب

وَرَفَعَ اَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا اَبَتِ هٰذَا تَاْوِيلُ رُؤْيَايَ

و برداشت پدر و مادرش را بر تخت و بر زمین افتادند شکرانه دیدار او سجده کنندگان و گفت ای پدر من این سجده تعبیر خواب من

مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ اَحْسَنَ بِي اِذْ اَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ

که پیش از این دیدم بتحقیق گردانید آن خواب را پروردگار من راست درست و بتحقیق احسان کرد بمن آنگاه که برون آورد مرا از زندان

وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ اَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ اِخْوَتِي

و آورد شما را از بیابان بعد از آنکه افکند شیطان میان من و میان برادران من

اِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ اِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۞ رَبِّ قَدْ اٰتَيْتَنِي

بدرستی پروردگار من لطف کننده است مر آنچه را خواهد بدرستی که او دانای درست کردار است ای پروردگار من بتحقیق عطا کردی مرا

مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَاْوِيلِ الْاَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ

از پادشاهی و دانش آموختی مرا از تفسیر احکام ... آفریننده آسمانها و

اَنْتَ وَلِيِّي فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَاَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ۞

یار و مددگار من در دنیا و آخرت بمیران مرا در حالتی که گردن نهنده فرمان باشم و در رسان مرا بشایستگان

ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ اِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ اَجْمَعُوا

این خبر از خبرهای نهانیست وحی میکنیم آن بسوی تو ای محمد و نبودی تو نزد برادران یوسف آنگاه که عزم کردند

اَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ ۞ وَمَا اَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ

بر کار خود و ایشان در حالتی بودند که مکر مینمودند و نیستند بیشتر مردمان و اگرچه حرص بسیار کنی گرویدگان

وَمَا تَسْئَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۞ وَكَاَيِّنْ

و نمیخواهی تو از ایشان بر تبلیغ هیچ مزدی نیست این مگر پندی مر عالمیان را و بسا

مِنْ اٰيَةٍ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ

از نشانهای قدرت خدا که در آسمانها و زمین هست میگذرند بر آن نشانها و حال آنکه ایشان از آنها روگردانند

وَمَا يُؤْمِنُ اَكْثَرُهُمْ بِاللّٰهِ اِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ۞ اَفَاَمِنُوا اَنْ

و نمیگروند بیشتر ایشان بخدا مگر و حال آنکه ایشان شرک آورندگانند آیا پس ایمن شدند از آنکه

أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ

از آنکه بیاید ایشان را پوشنده ذرا کرده از عذاب خدا یا بیاید ایشان را روز قیامت ناگاه و ایشان

لَا يَشْعُرُونَ ۞ قُلْ هَٰذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا

ندانند بگو این راه من است میخوانم بسوی خدا در حالتی که بر بینایی دلم

وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۞ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ

و کسی که پیروی من است و پاکست خدا و نیستم من از شرک آورندگان و نفرستادیم پیش از تو

إِلَّا رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي

مگر مردانی که وحی میفرستادیم بسوی ایشان از مردم شهرها و دهها آیا پس سفر نمیکنند ایشان در

الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ

روی زمین پس بنگرند که چگونه بود سرانجام کار آنان که پیش از ایشان بودند و هر آینه سرای

الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۞ حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْأَسَ

آخرت بهتر است برای آنان که پرهیزند آیا پس نمی یابید تا آنکه چون نومید شدند

الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَشَاءُ

پیغمبران و یقین داشتند که ایشان بحقیقت تکذیب کرده میشوند آمد ایشان را مدد ما پس رهانیده شد هر که میخواستیم

وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ۞ لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ

و برگردانیده نمیشود عذاب ما از گروه گناهکاران هر آینه بحقیقت که هست در حکایات احوال ایشان عبرتی

لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۞ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَ

برای صاحبان مغزها نیست این قرآن حکایتی بربافته و لیکن هست مطابق آنکه پیش از آن آمده

تَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۞

و بیان کننده هر چیزی و رهنمون و رحمتی برای گروهی که ایمان می آورند

سورة الرعد ثلث واربعون آية وهي مكية

جم

از حضرت پیغمبر صلی الله علیه وسلم مروی است
که هرکه سوره رعد را بسیار خواند هرگز صاعقه باو نرسد
واگر مومن باشد بی حساب به بهشت میرود و خدای عز و جل قبول بکند
شفاعت او را در حق همگی
عیال و برادران او

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان

الٓمٓرٰ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِيٓ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ
این است آیات قرآن است و آنچه فرستاده شده بسوی تو از پروردگار تو بحق است

وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ اَللهُ الَّذِي رَفَعَ
ولیکن بیشتر مردمان ایمان نمی آورند خدا است آنکه برافراشته

السَّمٰوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَ
آسمانها را بی ستونی که ببینید آنها را پس قصد کرد بر عرش را و رام حکم خود کرد آفتاب

الْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِاَجَلٍ مُسَمًّى يُدَبِّرُ الْاَمْرَ يُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ
و ماه را هر یک روان میشوند تا وقتی نام برده شده تدبیر میکند کار عالم را بیان میکند نشانها مگر شما

رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْاَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا
جزای پروردگار را حق [illegible] یقین کنید و اوست آنکه گشانید زمین را و بدید آورد در او

رَوَاسِيَ وَاَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشِي
کوههای بلند و جویهای بزرگ و از همه میوه بدید آورد در زمین دو صنف دو صنف می پوشاند

اللَّيْلَ النَّهَارَ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝ وَفِي
شب را بروز هر آینه که درین هر آینه نشانهای قدرت است برای گروهی که اندیشه کنند و در

الْاَرْضِ قِطَعٌ مُتَجَاوِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِنْ اَعْنَابٍ وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنْوَانٌ
زمین قطعه های مختلف است بهم پیوسته و بوستانها است از تاکهای انگور و کشت زارها و درختان خرما [illegible]

وَغَيْرُ صِنْوَانٍ يُسْقٰى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفَضِّلُ بَعْضَهَا عَلٰى بَعْضٍ فِي
برکشیده و غیر آن آب میخورند بیک آب و حال آنکه فزونی داده ایم بعضی از آنها را بر بعضی دیگر در

الْاُكُلِ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝
میوه هر آینه که درین هر آینه نشانهای قدرت است برای گروهی که فهمند

وَإِن تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَإِذَا كُنَّا تُرَابًا أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ۝ أُولَٰئِكَ
و اگر شگفت آید ترا از انکار کافران پس عجبی است گفتار ایشان که آیا چون بوده باشیم خاک آیا ما هر آینه در آفرینش تازه باشیم آن گروه
الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَٰئِكَ
آنانند که کافر شدند به پروردگار خویش و آن گروه طوقها در گردنهای ایشان است آن گروه
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ
یاران آتشند در آن جاوید باشند و از تو به شتاب می‌خواهند از تو عذاب را پیش
الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِمُ الْمَثُلَاتُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ
از عافیت و حال آنکه گذشته پیش از ایشان عقوبتها و هر آینه پروردگار تو هر آینه خداوند آمرزش است
لِّلنَّاسِ عَلَىٰ ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ وَيَقُولُ الَّذِينَ
مر مردمان را با ستمکاری ایشان و هر آینه پروردگار تو هر آینه سخت عقوبت است و می‌گویند آنان که
كَفَرُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ إِنَّمَا أَنتَ مُنذِرٌ وَ
کافر شدند چرا فرستاده نشد بر محمد معجزه که می‌خواهیم از پروردگار او جز این نیست که تو بیم کننده‌ای و
لِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ۝ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنثَىٰ وَمَا تَغِيضُ
برای هر گروهی راه نماینده‌ایست خدا می‌داند هر چه برمی‌دارد هر زنی و آنچه کم می‌کند
الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِندَهُ بِمِقْدَارٍ ۝ عَالِمُ
رحمها که ناتمام برآید و آنچه افزون آید و هر چیزی نزد او به اندازه است داننده
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ۝ سَوَاءٌ مِّنكُم مَّنْ
نهان و آشکاراست بزرگوار برتر از همه برابر است از شما هر کس
أَسَرَّ الْقَوْلَ وَمَن جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ
پنهان دارد سخن را و هر که آشکارا کند او را و هر که او باشد پنهان شونده به شب
وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ۝ لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِّن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ
و هر که آشکارا کننده است در روز مر آن کس راست فرشتگان که از پیش روی آیند او را و از پس او که نگاه میدارند او را

أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ

بسبب سؤال از خدا بدرستی که خدا تغییر نمیدهد نعمتی را که بجمع رسیده تا آنگاه که تغییر دهند آنچه در نفسهای ایشانست و چون خواهد خدا

بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ هُوَ الَّذِي

بگروهی بدی رساند پس هیچ بازگرداننده او را نیست مر ایشانرا بجز او هیچ والی یاوری او است آنکه

يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ

مینماید بشما برق را برای ترسیدن شما از صاعقه و طمع از فضل باران و پدید می آرد ابرهای گران را

وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَ

و تسبیح گوید رعد بستایش خدا و فرشتگان تسبیح کنند او را از ترس او و

يُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ

بفرستد صاعقها را پس برساند آن صاعقها را بهر که خواهد و ایشان منازعه میکنند در وحدت خدا

وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا

و او سخت عقوبت کننده دشمنانست مر او راست پذیرفتن دعای مستجاب و آنان که میخوانند بغیر از خدای کی مرکسان

يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبَاسِطِ كَفَّيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ

اجابت میکنند دعای ایشان را در هیچ بابی مگر اجابت کسیکه بردارد کف دستها را بسوی آب تا عاقبت برسد آب بدهن

وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ وَلِلَّهِ

و نیست آن آب رسنده بدهن او و نیست دعای کافران مگر در گمراهی [illegible] و مر خدا را

يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالُهُمْ

سجده کند آنچه در آسمانها و زمین است خواهی نخواهی و سایهای ایشان

بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ

در بامداد و بعد از عصر بگو کیست پروردگار آسمانها و زمین بگو خداست بگو

أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ نَفْعًا

پس آیا فرا گرفته اید بغیر خدا کارسازانی که مالک نیستند برای نفسهای خود سودی

وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ

و نه زیانی را بگو آیا یکسانست کور و بینا یا آیا یکسانست تاریکیها

وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ

و روشنائی ملکه آیا پرستیده اند برای خدا شریکانی که بدید آورده باشند مانند آفرینش او پس مشتبه شده

الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

آفرینش ایشان [illegible] بگو خدا آفریننده همه چیزی است و اوست یگانه غالب

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ

فرستاده از آسمان بارانی پس روان شد آب رودخانها باندازه آنها پس برداشت آب روان

السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ

در رودخانها کفی بر روی آب و بدید آید از آنچه میافروزند آتش را از فلزات در کوره آتش برای طلب زیوری

أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلُهُ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا

یا برای ظروفی که از آنهم کفی برآید مانند کف سیل همچنین مثل میزند خدا حق را و باطل را پس اما

الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي

آن کف پس میرود بی نفع در حالتی که انداخته شده [illegible] و اما آنچه فایده بخشد مردمان را [illegible] پس قرار میگیرد در

الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ

زمین همچنین مثل میزند خدا مثلها برای آنان که پذیرفته اند دعوت پروردگار خود را

الْحُسْنَى وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا

بدین حق [illegible] نیکو و آنانکه نپذیرفته اند دعوت او را اگر آنکه باشد مر ایشان را آنچه در روی زمین است همه

وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ أُولَئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ

و مانند آنهم با آن باشد هر آینه بعوض خود دهند [illegible] ایشان را سختی حساب

وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ

و جایگاه ایشان دوزخ است و بد آرامگاهست دوزخ پس آیا کسی که داند که آنچه فرستاده شده بسوی تو از پروردگار

الحق

نصف الجزء

الحق كمن هو أعمى إنما يتذكر أولوا الألباب ۝
راست درست مانند کسی است که او کور باطن است هیچ پند را مگر خداوندان مغزها

الذين يوفون بعهد الله ولا ينقضون الميثاق ۝ والذين يصلون
آنان که وفا کنند به پیمان خدا و نشکنند عهد استوار را وآنان که به پیوند

ما أمر الله به أن يوصل ويخشون ربهم ويخافون سوء الحساب ۝
آنچه فرموده خدا آن را که پیوند کرده شود و بترسند از پروردگار خود و بیم دارند از سختی حساب

والذين صبروا ابتغاء وجه ربهم وأقاموا الصلوة وأنفقوا مما رزقناهم سرا
و آنان که صبر کردند برای طلب رضای پروردگار خود و بپا داشتند نماز را و نفقه نمودند از آنچه روزی دادیم

وعلانية ويدرءون بالحسنة السيئة أولئك لهم عقبى الدار ۝
و آشکارا و دفع کنند بکارهای نیک وبال کارهای بد را آن گروه مر ایشان راست عاقبت نیک در سرای

جنات عدن يدخلونها ومن صلح من آبائهم وأزواجهم وذرياتهم
مر ایشان راست بهشتهای با اقامت در آیند آنها را ایشان و هر که شایسته بود از پدران ایشان و زنان ایشان و فرزندان

والملائكة يدخلون عليهم من كل باب ۝ سلام عليكم بما صبرتم فنعم عقبى الدار
و فرشتگان در آیند بر ایشان از هر دری گویند رحمت خدا بر شما بسبب صبر شما پس نیکو است

والذين ينقضون عهد الله من بعد ميثاقه ويقطعون
آنان که بشکنند پیمان خدا را بعد از محکم کردن آن و ببرند

ما أمر الله به أن يوصل ويفسدون في الأرض أولئك لهم اللعنة ولهم سوء
آنچه فرموده خدا آن را که پیوند کرده شود و تباهی کنند در روی زمین آن گروه مر ایشان راست دوری از رحمت

الدار ۝ الله يبسط الرزق لمن يشاء ويقدر وفرحوا بالحيوة
سرای آخرت خدا فراخ کند روزی را برای هر که خواهد و تنگ کند بر هر که خواهد و شادمان شدند بزندگانی

الدنيا وما الحيوة الدنيا في الآخرة إلا متاع ۝ ويقول
دنیا و نیست زندگانی دنیا در جنب آخرت مگر برخورداری اندک و میگویند

الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ

آنان که کافر شدند چرا فرستاده نشد بر محمد معجزه که ما خواسته ایم از نزد پروردگارش بگو هرآینه

اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَنَابَ ۞ الَّذِينَ

خدا گمراه میکند هر کرا میخواهد و میرساند دین حق هر کرا که بازگشت نموده بسوی او کسانی که

آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ۞

ایمان آوردند وآرام گرفته دلهاشان بیاد خدا آگاه باشید بیاد خدا آرام میگیرد دلها

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَى لَهُمْ وَحُسْنُ مَآبٍ ۞ كَذَلِكَ

آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته خوشحالی است مر ایشان را و نیکو بازگشت همچنین

أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ لِتَتْلُوَ عَلَيْهِمُ الَّذِي

فرستادیم ترا برسالت در میان گروهی که گذشتند پیش از ایشان امتها تا بخوانی بر ایشان آنکه

أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ

وحی کردیم بسوی تو و ایشان منکرند بخدای بخشاینده بگو او پروردگار من است نیست معبودی

إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِ ۞ وَلَوْ

مگر او براو توکل کردم و بسوی او دست بازگشت من واگر آنکه

أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِّعَتْ بِهِ الْأَرْضُ

باشد قرآنی که روان کرده شود بآن کوهها یا پاره پاره شود بآن زمین

أَوْ كُلِّمَ بِهِ الْمَوْتَى بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَيْأَسِ الَّذِينَ

یا سخن آورده شود بآن مردگان بلکه مر خدای راست کارها همه آیا پس نومید نشدند آنان

آمَنُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهَدَى النَّاسَ جَمِيعًا ۞ وَلَا يَزَالُ

که ایمان آوردند از آنکه اگر خواستی خدا هر آینه هدایت کردی مردمان همه و همیشه

الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ

آنان که کافر شدند میرسد ایشان را بسبب آنکه کرده اند از کارهای زشت بلائی کوبنده یا فرود آید

قریبا

قريبا من دارهم حتى ياتي وعد الله ان الله لا يخلف الميعاد و لقد

نزدیک بسراهای ایشان تا آنکه بیاید وعده خدا که مرگ است بدرستی که خدا خلف نکند وعده را

استهزئ برسل من قبلك فامليت للذين كفروا ثم اخذتهم فكيف كان

که استهزا کرده شد به پیغمبران بسیار پس از و پس مهلت دادم آنانی را که کافر شدند پس گرفتم ایشان را

عقاب افمن هو قائم على كل نفس بما كسبت وجعلوا لله شركاء قل سموهم

عقوبت من آیا پس کسی که نگهبانست بر همه نفسی با آنچه کسب کرده و ساخته اند از برای خدا شریکی بگو

ام تنبؤنه بما لا يعلم في الارض ام بظاهر من

بلکه آیا آگاه میکنید خدا را بچیزی که نمیداند در زمین یا بظاهری از

القول بل زين للذين كفروا مكرهم وصدوا عن السبيل و من

گفتار بلکه آراسته شده مر آنان را که کافر شدند مکر ایشان و باز داشته شدند از راه

يضلل الله فما له من هاد لهم عذاب في الحيوة الدنيا و

بضلالت گذارد او را خدا پس نیست مر او را هیچ راهنمای آماده است ایشان را عذاب در زندگانی دنیا

الاخرة اشق وما لهم من الله من واق مثل الجنة التي وعد

آخرت صعبتر است و نیست مر ایشان را از عذاب خدا هیچ نگاه دارنده صفت بهشتی که وعده داده شده

المتقون تجري من تحتها الانهار اكلها دائم وظلها تلك

پرهیزگاران میرود از زیر آن جویها میوه آن همیشه است و سایه آن هم

عقبى الذين اتقوا وعقبى الكافرين النار والذين اتيناهم

سرانجام کسانیست که پرهیزکردند و سرانجام کافران آتش و آنان که دادیم ایشان را

الكتاب يفرحون بما انزل اليك ومن الاحزاب من ينكر بعضه

شادمان میشوند بآنچه فرستاده شده بسوی تو و از طوایف مختلفه اهل کتاب کیست که انکار

قل انما امرت ان اعبد الله ولا اشرك به اليه ادعوا واليه ماب

بگو جز این نیست که فرموده شده ام که پرستم خدا را و شرک نیاورم باو بسوی او میخوانم و بسوی اوست مرجع من

ما لك

كذلك أنزلناه حكما عربيا ولئن اتبعت أهواءهم بعد ما جاءك من العلم

همچنین فرو فرستادیم قرآن را حکمی که محکم است به لغت عربی و البته اگر پیروی کنی خواهشهای ایشان را بعد از آنچه آمد ترا از دانش نباشد ترا از

الله من ولي ولا واق ۝ ولقد أرسلنا رسلا من قبلك وجعلنا لهم

عذاب خدا هیچ یاوری و نه هیچ نگهدارنده و البته به تحقیق که فرستادیم پیغمبران بسیار پیش از تو و گردانیدیم برای ایشان

أزواجا وذرية وما كان لرسول أن يأتي بآية إلا بإذن

زنان و فرزندان و نبود هیچ پیغمبری را که بیاورد معجزه مگر به فرمان خدا

الله لكل أجل كتاب ۝ يمحوا الله ما يشاء ويثبت وعنده أم الكتاب

خدا را هر مدتی را حکمی است نوشته محو کند خدا آنچه را خواهد و ثابت کند هرچه را خواهد و نزد اوست اصل کتاب که لوح محفوظ است

وإما نرينك بعض الذي نعدهم أو نتوفينك فإنما عليك البلاغ

و اگر بنمائیم به تو پاره‌ای از آنچه وعده کرده‌ایم ایشان را یا بمیرانیم ترا پس جز این نیست که بر تو رسانیدن است

وعلينا الحساب ۝ أولم يروا أنا نأتي الأرض ننقصها من أطرافها و

و بر ماست شمار کردارهای خلق آیا ندیدند که ما می‌آییم یعنی فرمان ما می‌آید زمین را کم میکنیم آن را از اطراف و جوانب و خدا

الله يحكم لا معقب لحكمه وهو سريع الحساب ۝ وقد مكر

خدا حکم میکند در حالتی که نیست هیچ پس اندازنده مر حکم او را و اوست زود حساب کننده و به تحقیق مکر کردند

الذين من قبلهم فلله المكر جميعا يعلم ما تكسب كل نفس وسيعلم

آنان که پیش از ایشان بودند پس مر خدای راست جزای مکرها همه را میداند هرچه کسب کند هر نفسی و زود باشد که بدانند

الكفار لمن عقبى الدار ۝ ويقول الذين كفروا لست مرسلا قل

کافران که برای کیست سرانجام سرای آخرت و میگویند آنان که کافر شدند نیستی تو فرستاده بگو

كفى بالله شهيدا بيني وبينكم ومن عنده علم الكتاب ۝

بس است خدا گواه میان من و میان شما و بس است گواه کسی که نزد اوست دانش هرچه در لوح محفوظ است

سورة إبراهيم عليه السلام اثنتان وخمسون آية مكية

ابراهیم

خصوصیات ابراهیم از پیغمبر علیه السلام مروی است که هر که سوره ابراهیم و حجر هر دو را در دو رکعت نماز در جمعه بخواند هر گز مسکنتی نبیند و هر گز مجنون نشود و هر گز محتاج نشود

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان
الٓرٰ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى
این کتابیست که فرو فرستادیم آنرا بسوی تو تا بیرون آری مردمانرا از تاریکیهای ضلالت بسوی
النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَىٰ صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۝ اللّٰهِ
روشنائی ایمان بفرمان پروردگار ایشان بسوی راه خداوند غالب ستوده خدایی
الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَيْلٌ
که مر او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و وای
لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ۝ الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيٰوةَ
بحال کافران از عذاب سخت آنان که برگزیده اند زندگانی
الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا
آنجهانی را بزندگی این جهان و باز میدارند مردمان را از راه خدا و میجویند از راه کجی
أُولٰئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهِ
آنها در گمراهی بسیار دور از راه حق و نفرستادیم هیچ پیغمبری را مگر بلغت قوم خودش
لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ
تا بیان کند برای ایشان پس گمراه میکند خدا هر کرا خواهد و راه مینماید بحق هر کرا خواهد و اوست
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا
غالب درست کردار است و هر آینه بتحقیق فرستادیم موسی را با معجزات خود
أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِأَيَّامِ
که بیرون آر قوم خود را از تاریکیهای ضلالت بسوی نور ایمان و پند ده ایشانرا بعقوبتهای خدا در روزگارهای
اللّٰهِ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ
گذشته هر آینه در این هر آینه نشانهای قدرتست مر هر شکیبای سپاسگزاری را و یاد کن چون گفت موسی

سو

لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنْجَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ

مر قوم خود را که یاد کنید نعمت خدا را بر شما وقتی که رهانید شما را از فرعونیان می‌رسانیدند بشما بدی

الْعَذَابِ وَيُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ

عذاب و سر می‌بریدند پسران شما را و زنده می‌گذاشتند زنان شما را

وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ۞ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ

و درین محنت آزمایشی بود از پروردگار شما آزمایش عظیم و وقتی که گفت پروردگار شما

لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ

که البته اگر سپاس نعمت کنید هر آینه بیفزایم نعمت را برای شما و البته اگر ناسپاسی کنید

إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ۞ وَقَالَ مُوسَىٰ إِنْ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي

هر آینه عذاب من هر آینه سخت است و گفت موسی اگر کافر شوید شما و هر که در

الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ

زمین است همه پس هر آینه خدا هر آینه بی نیاز ستوده است آیا نیامد بشما خبر

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ

آنان که پیش از شما گذشتند گروه نوح و عاد و ثمود و آنان که بعد از ایشان

لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ

که نمی‌داند ایشان را مگر خدا آمدند ایشان را پیغمبران ایشان با معجزهای روشن پس گردانیدند دستهای خود را در دهنهای خود

وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا

و گفتند هر آینه ما منکریم بآنچه فرستاده شده اید بآن و هر آینه ما در شکیم از آنچه می‌خوانید ما را

إِلَيْهِ مُرِيبٍ ۞ قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ

بسوی آن شکی بگمان اندازنده گفتند پیغمبران ایشان آیا در یگانگی خدا شک است خدای پدید آورنده آسمانها و زمین می‌خواند شما را

لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى قَالُوا

تا بیامرزد برای شما بعضی از گناهان شما را و باز پس دارد شما را تا آخر وقتی معلوم نام برده شده گفتند

حزب

إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ

نیستید شما مگر آدمی مانند ما میخواهید که بازدارید ما را از آنچه بودند که میپرستیدند

آبَاؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ۞ قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ

پدران ما پس بیاورید ما را حجتی روشن گفتند مر ایشان را پیغمبران ایشان که نیستیم

إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا كَانَ

مگر آدمی مانند شما ولیکن خدا منت می‌نهد در نبوت بهر که خواهد از بندگان خود و نمی سزد

لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَ

ما را که بیاریم شما را حجتی مگر بفرمان خدا و

عَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۞ وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ

بر خدا پس باید توکل نمایند گروندگان و چیست ما را که توکل نکنیم

عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَى مَا آذَيْتُمُونَا

بر خدا و بتحقیق که راه نموده ما را راههای ما و هرآینه صبر کنیم بر آنچه آزار ما کردید و

عَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ۞ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ

بر خدا پس باید توکل کنند توکل کنندگان و گفتند آنان که کافر شدند مر پیغمبران خود را

لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَى

هرآینه البته بیرون کنیم شما را از زمین خود یا هرآینه برگردید البته شما بکیش ما پس وحی کرد

إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ ۞ وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ

بسوی ایشان پروردگار ایشان که هرآینه هلاک کنیم البته ستمکاران را و هرآینه ساکن گردانیم شما را

الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ذَلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ۞ وَ

در زمین بعد از ایشان این نعمت برای کسی است که بترسد از محل قیام نزد من و بترسد از وعید من و

اسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ۞ مِنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ

طلب فتح و نصرت کردند و نومید شد هر گردنکشی ستمگری از پس پشت او دوزخ است

وَيُسْقَىٰ مِن مَّاءٍ صَدِيدٍ يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ

و نوشانیده شود از خونابه و چرک جرعه جرعه آشامد آنرا و نزدیک نیست که بگلو فرو برد آنرا و بیاید او را مرگ

مِن كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِن وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ۝

از همه مکان و حال آنکه او نیست مرده و از پس او عذاب درشتی است

مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ

صفت آنان که کافر شدند به پروردگار ایشان اینست که کردارهای ایشان مانند خاکستری است که تند بوزد در آن

الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَّا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ ذَٰلِكَ هُوَ

باد در روز تند بادی دست رس ندارند از آنچه کسب کرده اند بر چیزی این او

الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ

راه گم گشتن دور است آیا ندیدی که خدا بیافرید آسمانها و زمین را براستی حق

إِن يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى

اگر خواهد ببرد شما را و بیاورد آفریده تازه و نیست این بر

اللَّهِ بِعَزِيزٍ ۝ وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا

خدا دشوار و بیرون آیند از قبرها همه برای خدا پس گویند ناتوانان مر آنان را که گردنکشی کردند

إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنتُم مُّغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ

بدرستی که ما بودیم پیرو شما را پس آیا شما دفع کننده اید از ما از عذاب خدا

مِن شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهَدَيْنَاكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجَزِعْنَا أَمْ صَبَرْنَا

هیچ چیزی گویند اگر هدایت میکرد ما را خدا هر آینه هدایت میکردیم شما را یکسان است بر ما خواه جزع کنیم خواه صبر کنیم

مَا لَنَا مِن مَّحِيصٍ ۝ وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ

نیست ما را هیچ گریزگاهی و گفت شیطان آنهنگام که تمام شد کار حساب بدرستی که خدا وعده کرد

وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدتُّكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِيَ عَلَيْكُم مِّن سُلْطَانٍ

وعده راستی و وعده دادم من شما را پس خلف وعده ورزیدم شما را و نبود مرا بر شما هیچ سلطی

بمصرخکم
إِلَّآ أَن دَعَوْتُكُمْ فَٱسْتَجَبْتُمْ لِى فَلَا تَلُومُونِى وَلُومُوٓا۟ أَنفُسَكُم مَّآ أَنَا۠
مگر آنکه خواندم شما را اجابت کردید پس مرا ملامت مکنید مرا و ملامت کنید نفسهای خود را نیستم من فریادرس شما
وَمَآ أَنتُم بِمُصْرِخِىَّ إِنِّى كَفَرْتُ بِمَآ أَشْرَكْتُمُونِ مِن قَبْلُ إِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ
و نیستید شما فریادرس من بدرستی که من کافرم به آنچه شریک کردید مرا از پیش بدرستیکه ستمکاران ایشان راست عذاب
أَلِيمٌ وَأُدْخِلَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ جَنَّٰتٍ تَجْرِى
دردناک و درآورده شوند آنان که گرویده اند و کرده اند کارهای شایسته در بهشتها که روان است
مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَٰمٌ
از زیر درختان آنها جویها جاویدند در آنها بفرمان پروردگار ایشان تحفه ایشان در آنجا سلام است
أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ
آیا ندیدی که چگونه زده خدا مثل کلمه پاکیزه را چون درخت پاکیزه
أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِى ٱلسَّمَآءِ تُؤْتِىٓ أُكُلَهَا كُلَّ حِينٍۭ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ ٱللَّهُ
که ریشه اش قایم شده در زمین و شاخهایش در آسمان است میدهد میوه خود را هر وقت بفرمان پروردگارش
ٱلْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ ٱجْتُثَّتْ
مثلها برای مردمان تا ایشان پند پذیرند و صفت سخن پلید کفر چون صفت درخت پلید است
مِن فَوْقِ ٱلْأَرْضِ مَا لَهَا مِن قَرَارٍ يُثَبِّتُ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ بِٱلْقَوْلِ
که از زبر زمین نیست آن درخت را هیچ ثباتی ثابت دارد خدا آنانی را که گرویده اند بگفتار
ٱلثَّابِتِ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَفِى ٱلْءَاخِرَةِ وَيُضِلُّ ٱللَّهُ ٱلظَّٰلِمِينَ
پاینده در زندگانی دنیا و در آخرت و در ضلالت گذارد خدا ستمکاران را
وَيَفْعَلُ ٱللَّهُ مَا يَشَآءُ أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ بَدَّلُوا۟ نِعْمَتَ ٱللَّهِ كُفْرًا وَ
و میکند خدا آنچه را میخواهد آیا ندیده آنان را که تبدیل کردند نعمت خدا را به کفر
أَحَلُّوا۟ قَوْمَهُمْ دَارَ ٱلْبَوَارِ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَبِئْسَ ٱلْقَرَارُ وَجَعَلُوا۟ لِلَّهِ
فرود آوردند قوم خود را بسرای هلاکت که آن دوزخ است درآیند در آن و بد قرارگاهی است دوزخ

لعبادي

أندادا ليضلوا عن سبيله قل تمتعوا فإن مصيركم إلى النار قل

همتایان تا گمراه کنند از راه او بگو تمتع برید پس بدرستی که بازگشت شما بسوی آتش است بگو

للذين آمنوا يقيموا الصلوة وينفقوا مما رزقناهم سرا

که گرویده اند که پا دارند نماز را و نفقه کنند از آنچه روزی کرده ایم ایشان را در نهان

وعلانية من قبل أن يأتي يوم لا بيع فيه ولا خلال

و آشکار پیش از آنکه بیاید روزی که نیست بازرگانی در آن روز و نه دوستی

الله الذي خلق السموات والأرض وأنزل من السماء ماء فأخرج به من

خدا است آنکه آفریده آسمانها و زمین را و فرو فرستاده از آسمان آبی پس بیرون آورد بوی از

الثمرات رزقا لكم وسخر لكم الفلك لتجري في البحر بأمره وسخر لكم

میوه ها که روزی است شما را و رام کرده برای شما کشتی را تا روان شود در دریا بفرمان او و رام کرد

الأنهار وسخر لكم الشمس والقمر دائبين وسخر لكم الليل والنهار وآتاكم

رودها را و رام گردانیده برای شما آفتاب و ماه را دو رونده در رفتار و رام گردانید برای شما شب و روز را و داد

اتيكم من كل ما سألتموه وإن تعدوا نعمت الله لا تحصوها إن

داد شما را از همه آنچه خواستید از او و اگر شمارید نعمتهای خدا را نتوانید شمردن آنها را بدرستی

الإنسان لظلوم كفار وإذ قال إبراهيم رب اجعل هذا البلد آمنا

آدمی هر آینه ستمکار است ناسپاس و یاد کن چون گفت ابراهیم که ای پروردگار من گردان این شهر را با امن

واجنبني وبني أن نعبد الأصنام رب إنهن أضللن كثيرا من

و دور گردان مرا و فرزندان مرا از آنکه بپرستیم بتان را ای پروردگار من بدرستی که آن بتان گمراه کردند بسیاری را از

الناس فمن تبعني فإنه مني ومن عصاني فإنك غفور رحيم ربنا

آدمیان را پس هر که پیروی کند مرا پس بدرستی او از من است و کسی که نافرمانی کند مرا پس بدرستی که تو آمرزگار مهربانی ای پروردگار

إني أسكنت من ذريتي بواد غير ذي زرع عند بيتك المحرم

بدرستی که من ساکن گردانیدم بعضی از فرزندان خود را در وادی که نه جای کشت است نزد خانه تو که حرمت داده شده است

ربنا

رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلوٰةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ

ای پروردگار ما تا بپای دارند نماز را پس گردان دلهای بعضی از مردمان را که خواهش کنند بسوی ایشان

وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ۝ رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ

و روزی کن ایشان را از میوه‌ها تا شاید ایشان سپاس گزاری کنند ای پروردگار ما بدرستی که تو میدانی

مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي

آنچه نهان میداریم و آنچه آشکار میکنیم و نیست پوشیده بر خدا هیچ چیز در زمین و نه در

السَّمَاءِ ۝ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمٰعِيلَ وَإِسْحٰقَ إِنَّ رَبِّي

آسمان سپاس مر خدای را که بخشید بمن در حال پیری اسمعیل و اسحق را بدرستی پروردگار من

لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ ۝ رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلوٰةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي

هر آینه شنونده دعاست ای پروردگار من گردان مرا بپای دارنده نماز و بعضی از فرزندان مرا

رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ۝ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَ

ای پروردگار ما و بپذیر دعای مرا ای پروردگار ما بیامرز گناهان مرا و پدر و مادر مرا و

لِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ۝ وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ

مومنان را روزی که بپا شود شمار کردارها و گمان مبر البته خدا را بیخبر از آنچه می کنند

الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ مُهْطِعِينَ

ستمکاران جز این نیست تا پس میدارند ایشان را برای روزی که باز مانده بود در آن دیده‌ها شتابندگان

مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْئِدَتُهُمْ هَوَاءٌ

خوانندگان بر دارندگان سرهای خود را باز نگردد بسوی ایشان نظر ایشان و دلهای ایشان خالی است از فهم

وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا

و بترسان مردمان را از روزی که بیاید ایشان را عذاب پس گویند آنان که ستم کرده‌اند

رَبَّنَا أَخِّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ ۝ نُجِبْ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرُّسُلَ

ای پروردگار ما باز پس دار ما را تا مدتی نزدیک تا بپذیریم دعوت ترا و پیروی نماییم پیغمبران را

أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلُ مَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ وَسَكَنْتُمْ فِي مَسَاكِنِ

گفته شود ایشان را آیا نبودید که سوگند یاد میکردید پیش از این که نیست مر شما را هیچ زوالی و ساکن بودید در مسکنهای

الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْأَمْثَالَ وَقَدْ

آنانکه ستم کرده بودند بر خویشتن و حال آنکه روشن شده شما را که چه کردیم با ایشان و زدیم برای شما مثلها

مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ

مکر کردند ایشان مکر خود را که در نهان ساخته بودند و نزد خداست سزای مکرشان و اگر هست که بود مکرهاشان در عظمت که تا زایل شود از جای خود

الْجِبَالُ فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ

کوهها پس مپندار البته که خدا خلف کننده وعده خود است پیغمبران خود را بدرستی که خدا غالب خداوند انتقام است

يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ

در روزی که بدل کرده شود زمین بغیر زمین و بدل کرده شود آسمانها و بیرون آیند خلایق از گورها برای خدای یگانه

الْقَهَّارِ وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ سَرَابِيلُهُمْ

غالب بر همه و ببینی گناهکاران را در این روز بهم بربسته در زنجیرها پیراهنهای ایشان

مِنْ قَطِرَانٍ وَتَغْشَى وُجُوهَهُمُ النَّارُ لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ

از قطران باشد یعنی روغنی است و فرو گیرد رویهای ایشان را آتش تا جزا دهد خدا هر نفسی را آنچه کسب کرده

إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنْذَرُوا بِهِ وَلِيَعْلَمُوا

بدرستیکه خدا زود حساب است این پند کفایت است مردمان را و تا بترسانیده شوند بآن و تا بدانند

أَنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ

که جز این نیست که او خدایست یگانه و تا پند پذیرند صاحبان عقلها

سُورَةُ الْحِجْرِ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ آيَةً وَهِيَ مَكِّيَّةٌ

جیم

الجزء الرابع عشر

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای بخشاینده مهربان
الر تلك ءايات الكتاب وقرءان مبين ربما يود الذين كفروا لو
این آیتها آیتهای کتاب است و قرآن روشن بسا آرزو کنند آنانکه کافر شدند که کاش
كانوا مسلمين ذرهم يأكلوا ويتمتعوا ويلههم الأمل فسوف يعلمون و
بودند گردن نهندگان حکم الهی واگذار ایشان را که بخورند و بهره ور شوند و غافل میسازد ایشان را آرزوهای باطل پس زود باشد که بدانند
ما أهلكنا من قرية إلا ولها كتاب معلوم ما تسبق من
و هلاک نکردیم ما هیچ شهری را مگر حال آنکه مر او را وقتی بود نوشته معین پیشی نکنند
أمة أجلها وما يستأخرون وقالوا يا أيها الذي نزل عليه
هیچ گروهی مدت عمر خود را و باز پس نمانند و گفتند ای آنکه فرو فرستاده شد
الذكر إنك لمجنون لو ما تأتينا بالملائكة إن كنت من
قرآن بدرستی که تو هر آینه دیوانه چرا نمی آری بما فرشتگان را اگر هستی تو از
الصادقين ما ننزل الملائكة إلا بالحق وما كانوا إذا منظرين
راستگویان نمی فرستیم ما فرشتگان را مگر براستی و نباشند آنهنگام مهلت داده شدگان
إنا نحن نزلنا الذكر وإنا له لحافظون ولقد أرسلنا
بدرستی که ما فرو فرستادیم قرآن را و بدرستی که ما مر او را نگهبانانیم و هر آینه بتحقیق که فرستادیم
من قبلك في شيع الأولين وما يأتيهم من رسول إلا
پیش از تو در طوایف پیشینیان و نمی آمد ایشان را هیچ پیغمبری مگر آنکه
كانوا به يستهزءون كذلك نسلكه في قلوب
بودند که بآن استهزا میکردند همچنین در آوردیم قرآن را در دلهای
المجرمين لا يؤمنون به وقد خلت سنة الأولين
گنهکاران در حالتی که نمیگروند بآن و حال آنکه گذشته عادت ما بهلاک پیشینیان

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ

و اگر بگشاییم بر ایشان دری از آسمان پس گردند دران که بالا روند

لَقَالُوا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَّسْحُورُونَ وَلَقَدْ جَعَلْنَا

هر اینه گویند که جز این نیست که بربسته شده دیدهای ما بلکه ما گروهیم جادو کرده شدگان و هر اینه بحقیق آفریدیم

فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ وَحَفِظْنَاهَا

در آسمان برجهای دوازده گانه و آراستیم آسمان را در نظر بینندگان و نگاه داشتیم آنها را

مِن كُلِّ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ مُّبِينٌ

از هر ابلیس از رحمت رانده شده مگر آنکه خواست که بدزدی بشنود سخن ... از پس او ...

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنبَتْنَا فِيهَا

و زمین را گسترانیدیم آنرا و در افگندیم دران کوههای ... و رویانیدیم در آن

مِن كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ

از هر چیزی سنجیده و پدید آوردیم برای شما دران از اسباب عیش

وَمَن لَّسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ وَإِن مِّن شَيْءٍ إِلَّا عِندَنَا خَزَائِنُهُ وَ

و برای کسی که نیستید شما مر او را روزی دهندگان و نیست هیچ چیز مگر آنکه نزد ماست خزانهای او و

مَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ وَأَرْسَلْنَا الرِّيَاحَ لَوَاقِحَ

نفرستادیم آنرا مگر باندازه معلومی و فرستادیم بادها را در حالتی که فراهم آورنده میغها

فَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنتُمْ

پس از آسمان آب را پس آشامانیدیم شما آنرا و نیستید شما

لَهُ بِخَازِنِينَ وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ

مر آن را نگاه دارندگان و بدرستی که ما هر آینه زنده گنیم و میرانیم و ماییم میراث برندگان

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا

و البته بتحقیق که دانستیم پیشی گرفتگان از شما را و البته بتحقیق که دانستیم

ٱلْمُسْتَـْٔخِرِينَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۝ وَلَقَدْ خَلَقْنَا

پس افتادگان را و بدرستی که پروردگار تو او جمع میکند ایشانرا بدرستی که او داناست ... و هر آینه آفریدیم

ٱلْإِنسَٰنَ مِن صَلْصَٰلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ۝ وَٱلْجَآنَّ خَلَقْنَٰهُ مِن قَبْلُ مِن نَّارِ

آدمی را از گل خشک از لجن گندیده و پدر جنیان را آفریدیم او را پیش از آدم از آتش

ٱلسَّمُومِ ۝ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَٰٓئِكَةِ إِنِّى خَٰلِقٌۢ بَشَرًا

شعله دار و یاد کن چون گفت پروردگار تو مر فرشتگان را بدرستی که من مدار نده‌ام آدمی

مِّن صَلْصَٰلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ۝ فَإِذَا سَوَّيْتُهُۥ وَنَفَخْتُ فِيهِ

از گل خشکی که از لجن گندیده است پس چون درست کردم او را و دمیدم در او

مِن رُّوحِى فَقَعُوا۟ لَهُۥ سَٰجِدِينَ ۝ فَسَجَدَ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ۝

از روحی که آفریده منست پس بیفتید مر او را سجده کنندگان پس سجده کردند فرشتگان همه ایشان بهیات مجموعی

إِلَّآ إِبْلِيسَ أَبَىٰٓ أَن يَكُونَ مَعَ ٱلسَّٰجِدِينَ ۝ قَالَ يَٰٓإِبْلِيسُ

مگر ابلیس که سر باز زد از آنکه باشد با سجده کنندگان گفت خدا ای شیطان

مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ ٱلسَّٰجِدِينَ ۝ قَالَ لَمْ أَكُن لِّأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُۥ

چیست ترا که نبودی با سجده کنندگان گفت شیطان که نیم مرا که سجده کنم مر آدمی که آفریده او را

مِن صَلْصَٰلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ۝ قَالَ فَٱخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ۝ وَ

از گل خشک از لجن گندیده گفت خدا که پس بیرون رو از بهشت پس بدرستی تو رانده شده

إِنَّ عَلَيْكَ ٱللَّعْنَةَ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلدِّينِ ۝ قَالَ رَبِّ فَأَنظِرْنِىٓ

بدرستی که بر تست لعنت من تا روز جزا گفت شیطان ای پروردگار من پس مهلت ده مرا

إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۝ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ ٱلْمُنظَرِينَ ۝ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْوَقْتِ

تا روزی که برانگیخته شوند خلائق گفت خدا پس بدرستی که تو از مهلت داده شدگانی تا روز معین

ٱلْمَعْلُومِ ۝ قَالَ رَبِّ بِمَآ أَغْوَيْتَنِى لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِى

معلوم گفت ای پروردگار من بسبب محروم کردن تو مرا از رحمت هر آینه بیارایم البته برای ایشان آنچه در

الأرض ولأغوينهم أجمعين ۝ إلا عبادك منهم المخلصين ۝

روی زمین است و بیراه کنم ایشان را همه ۝ مگر بندگان تو از ایشان که خالص شده اند

قال هذا صراط علي مستقيم ۝ إن عبادي ليس لك عليهم سلطان

گفت خدا این راهیست بر من است راست ۝ بدرستی که بندگان من نیست ترا بر ایشان تسلط

إلا من اتبعك من الغاوين ۝ وإن جهنم لموعدهم أجمعين ۝ لها سبعة

مگر کسی که پیروی کرد ترا از گمراهان ۝ و بدرستی که دوزخ هر آینه وعده گاه ایشان است همه مر دوزخ را هفت

أبواب لكل باب منهم جزء مقسوم ۝ إن المتقين في جنات

طبقه است یا هفت در است برای هر طبقه گمراهان را بهره ایست قسمت کرده شده ۝ بدرستی که پرهیزکاران در بهشتها باشند

وعيون ۝ ادخلوها بسلام آمنين ۝ ونزعنا ما في صدورهم

و در چشمه سارها ۝ گویند فرشتگان که درآیید به بهشتها با سلامت ایمنان از آفتها ۝ و بیرون کشیم آنچه در سینهای ایشان است

من غل إخوانا على سرر متقابلين ۝ لا يمسهم فيها نصب

از کینه در حالتی که برادران یکدیگر باشند بر تختها روبروی یکدیگر ۝ نرسد در بهشت ایشان را هیچ تعبی

وما هم منها بمخرجين ۝ نبئ عبادي أني أنا الغفور الرحيم ۝ و

و نیستند ایشان از آن بیرون آیندگان ۝ خبر ده ای محمد بندگان مرا بدرستی که منم آمرزنده مهربان ۝ و

أن عذابي هو العذاب الأليم ۝ ونبئهم عن ضيف

بدرستی که عذاب من آن است عذاب دردناک ۝ و خبر ده ایشان را از میهمانان

إبراهيم ۝ إذ دخلوا عليه فقالوا سلاما قال إنا منكم وجلون

ابراهیم ۝ وقتی که درآمدند بر او ۝ پس گفتند سلام میکنیم بر تو سلامی ۝ گفت ابراهیم بدرستی که ما از شما ترسانیم

قالوا لا توجل إنا نبشرك بغلام عليم ۝ قال أبشرتموني على أن مسني

گفتند مترس بدرستی که ما مژده میدهیم ترا به پسری دانا ۝ گفت آیا مژده دادید مرا با آنکه رسیده است مرا

الكبر فبم تبشرون ۝ قالوا بشرناك بالحق فلا تكن من القانطين

پیری پس بچه مژده میدهید مرا ۝ گفتند مژده داده ایم ترا براستی پس مباش از ناامیدان

قَالَ وَمَن يَقْنَطُ مِن رَّحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ

گفت ابراهیم وکیست که نومید شود از رحمت پروردگار خود مگر گمراهان گفت ابراهیم پس چیست کار بزرگ شما

أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ

ای فرستادگان گفتند بدرستی که ما فرستاده شده ایم بسوی گروه گناهکاران

إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمُنَجُّوهُمْ أَجْمَعِينَ إِلَّا

مگر خانواده لوط بدرستی که ما برهانندهٔ ایشانیم همگی را مگر

امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ الْغَابِرِينَ فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ

زن لوط را که حکم کرده ایم که او هر آینه از گذشتگان است پس چون آمدند خانواده لوط را

الْمُرْسَلُونَ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنكَرُونَ قَالُوا

فرستادگان گفت لوط هر آینه که شما گروهید ناشناخته شدگان گفتند

بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ وَأَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَ

بلکه آمده ایم ترا بسزای آنچه بودند قوم تو که در آن شک مینمودند و داده ایم ترا براستی و

إِنَّا لَصَادِقُونَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ وَ

بدرستی که ما هر آینه راستگویانیم پس ببر زن و فرزند و عیال خود پاره که از شب بگذرد و

اتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنكُمْ أَحَدٌ وَ

در پی رو از پس ایشان و باید رو نگرداند از شما هیچکس و

امْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَٰلِكَ الْأَمْرَ

بروید آنجا که فرموده شده اید و وحی فرستادیم بسوی لوط این فرمان را

أَنَّ دَابِرَ هَٰؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ مُّصْبِحِينَ وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ

که بنیاد این گروه بریده شده است در حالی که در آمده باشند بصبح و آمدند مردمان آن شهر شادی کنان

قَالَ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ قَالُوا

گفت لوط بدرستی که این گروه مهمان منند پس رسوا مکنید مرا و بپرهیزید از خدای و خوار مکنید مرا گفتند

أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ۝ قَالَ هَٰؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ

آیا منع نکردیم ترا از عالمیان گفت لوط این زنان دختران منند اگر

كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ۝ لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝

هستید کنندگان سوگند بزندگی تو ای محمد بدرستی که ایشان هر آینه بسبب غفلت خود در بیهوشی خویشتن گمراه می شوند

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ۝ فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا

پس فرا گرفت ایشانرا نعره در حالتی که بروشنی در آمدگان بودند پس گردانیدیم زبران شهرها زیر آنرا و بارانیدیم

عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ ۝ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِلْمُتَوَسِّمِينَ ۝ وَإِنَّهَا

بر ایشان سنگها از گل سخت بدرستی که درین واقعه هر آینه معجزه است برای نگرندگان و بدرستی

لَبِسَبِيلٍ مُقِيمٍ ۝ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنْ كَانَ

هر آینه براهیست پاینده بدرستی که درین واقعه هر آینه معجزه است برای گروندگان و بدرستی که بودند

أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لَظَالِمِينَ ۝ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا

یاران جنگل ایکه هر آینه ستمکاران پس انتقام کشیدیم از ایشان و بدرستی که هر دو

لَبِإِمَامٍ مُبِينٍ ۝ وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ ۝ وَآتَيْنَاهُمْ آيَاتِنَا فَكَانُوا

هر آینه بر سر راه هویدا و بدرستی که تکذیب کردند یاران حجر پیغمبران را و آوردیم برای ایشان معجزهای خود را پس بودند

عَنْهَا مُعْرِضِينَ ۝ وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا آمِنِينَ ۝

از آنها اعراض کنندگان و بودند که میتراشیدند از کوهها خانها در حالتی که ایمنان

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ۝ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا

پس فرا گرفت ایشانرا نعره جبرئیل در آمدگان در وقت صبح پس دفع نکرد عذاب را از ایشان آنچه

كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا

بودند که کسب میکردند و نیافریدیم آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست

إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ ۝ إِنَّ

مگر براستی و بدرستی که قیامت هر آینه آینده است پس درگذر درگذشتن نیکو بدرستی

ربك

حزب

ربك هو الخلاق العليم ۝ ولقد آتيناك سبعا من

پروردگار تو اوست آفریننده همه چیز دانا و هر آینه بتحقیق که دادیم ترا هفت آیه از

المثاني والقرآن العظيم ۝ لا تمدن عينيك

مثانی و دادیم ترا قرآن مجید را باز مکش دیدهای خود را

إلى ما متعنا به أزواجا منهم ولا تحزن عليهم و

بسوی چیزها که بهره ور کردانیدیم بان اصناف کفار را و محزون مباش از ناگرویدگان و

اخفض جناحك للمؤمنين ۝ وقل إني أنا النذير

فرو گذار جناح بال خود را برای گرویدگان و بگو بدرستی که من بیم کننده ام

المبين ۝ كما أنزلنا على المقتسمين ۝ الذين

آشکارا عذابی مانند عذابی که فرستادیم بر همسوگند شدگان که

جعلوا القرآن عضين ۝ فوربك لنسألنهم

درو عضو بند کردند قرآن را پشینیان پس سوگند به پروردگار تو که هر آینه بپرسیم ایشان را

أجمعين ۝ عما كانوا يعملون ۝ فاصدع بما تؤمر وأعرض عن

همه از آنچه بودند که میکردند پس ظاهر ساز آنچه را که فرموده شده و یک سوی شو از

المشركين ۝ إنا كفيناك المستهزئين ۝

شرک آورندگان بدرستی که ما کفایت کنیم از تو شر استهزا کنندگان را

الذين يجعلون مع الله إلها آخر فسوف يعلمون ۝ ولقد نعلم

که برمی سازند با خدا خدای دیگر پس زود باشد که بدانند و هر آینه که میدانیم

أنك يضيق صدرك بما يقولون ۝ فسبح بحمد

هر آینکه تنگ میشود سینه تو بسبب آنچه میگویند پس تسبیح کن بستایش

ربك وكن من الساجدين ۝ واعبد ربك حتى يأتيك اليقين ۝

پروردگار خود و باش از سجده کنندگان و پرست پروردگار خود را تا آنگاه که بیاید ترا مرگ

از حضرت رسول
صلی الله علیه السلم مروی است
که هر که سوره نحل را در هر ماه تلاوت نماید کفایت کرده شود
از او در دنیا هفتصد نوع از انواع بلاها که حقیرترین آنها جنون و جذام
و برص است و در بهشت عدن در
میان بهشتها ساکن خواهد
بود

سورة النحل مائة وثمان وعشرون آية مكية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

أَتَىٰ أَمْرُ اللّٰهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ يُنَزِّلُ

نزدیک شد فرمان خدا پس بشتاب مخواهید آنرا ای مشرکان پاک است خدا و برتر از آنچه شریک او میسازند فرو میفرستد

الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنَا

فرشتگان را با روح در حالتی که روح پدید آمده از فرمان او بر هر که خواهد از بندگان خود اینکه اعلام کنید خلق را که نیست معبودی جز من

فَاتَّقُونِ ۞ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

پس بترسید از عقوبت من بیافرید آسمانها و زمین را براستی برتر است از آنچه شریک می آورند با وی

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ۞ وَالْأَنْعَامَ

بیافرید آدمی را از منی پس آنگاه او جدال کننده است با حق آشکارا و چهارپایان را

خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنَافِعُ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۞ وَلَكُمْ

بیافرید آنرا برای انتفاع شما در آنها پوششی است گرم کننده و منفعتهاست و از آنها میخورید و مر شماراست

فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ ۞ وَتَحْمِلُ

در آنها زینتی هنگامی که باز میگردانید از چراگاه بجایگاه و هنگامی که بیرون میکنید از جایگاه بچراگاه و بر میدارند

أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَمْ تَكُونُوا بَالِغِيهِ إِلَّا بِشِقِّ

بارهای شمارا بسوی شهری که نیستید شما رسنده بآن شهر مگر برنج و تعب

الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ۞ وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ

نفسهای خود هر آینه که پروردگار شما هر آینه مهربان بخشنده است و بیافرید اسپان و استران

والحمير

وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝ وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ

و الاغال را تا سوار شوید انها را و برای زینت شما و می آفریند انچه نمیدانید و بر خداست بیان کردن راه

وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ۝ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ

و بعضی از راهها کج و از جاده حق دور است و اگر خواستی خدا هر اینه هدایت کردی شما را همه اوست که فرستاد از

السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ۝ يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ

آسمان آبی برای شما از ان است آشامیدن شما و از انست درختی که در برگهای ان میچرانید دواب خود را و میرویاند برای شما بان

الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ

کشت و درخت زیتون و خرماستان و درختان انگورها و از همه میوه ها

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ

هر آینه که در این هر آینه معجزه و نشانه قدرت است برای گروهی که اندیشه میکنند و رام کرد برای شما شب

وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ

و روز و آفتاب و ماه را و ستارها را رام کرده شده گان اند بفرمان خدا

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝ وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا

هر آینه که درین هر آینه معجزه است برای گروهی که بفهمند و رام کرد انچه آفرید برای شما در زمین در حالتی که گوناگون

أَلْوَانُهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ

اصناف و رنگهای ان هر آینه که درین هر آینه نشانه قدرت و معجزه است برای گروهی که پند پذیرند و اوست که رام کرد

الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا

دریا را تا بخورید از ان گوشتی تازه و بیرون آرید از ان زیوری از لولو و مرجان که بپوشید انها

وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاخِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝

و می بینی کشتیها را شکافنده گان آب دریا و تا طلب کنید روزی خود را از فضل و رحمت خدا و تا شما شکر گذارید

وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

و افگند در زمین لنگرها از کوهها تا انکه بحرکت و اضطراب نیاید شما را و قرار داد در ان نهرها و راهها تا شما راه یابید

وعلامات وبالنجم هم يهتدون ۝ أفمن يخلق كمن لا يخلق

و بدید آورد نشانها و بستارها ایشان راه می یابند ۝ آیا پس کسی که می آفریند مانند کسی است که نمی آفریند

أفلا تذكرون ۝ وإن تعدوا نعمت الله لا تحصوها إن الله لغفور رحيم ۝

آیا پس چرا پند نمی پذیرید ۝ و اگر خواهید شمارید نعمتهای خدا را نمیتوانید شمرد آنها را بدرستی که خدا آمرزگار مهربانست

الله يعلم ما تسرون وما تعلنون ۝ والذين يدعون من دون

و خدا میداند آنچه نهان میدارید و آنچه آشکار میسازید ۝ و آنان که میخوانند شریکان بغیر

الله لا يخلقون شيئا وهم يخلقون ۝ أموات غير أحياء وما يشعرون

خدا نمی آفرینند چیزی را و ایشان خود آفریده شده اند ۝ ایشان مردگانند نه زندگان و نمیدانند

أيان يبعثون ۝ إلهكم إله واحد فالذين لا يؤمنون بالآخرة

که کی محشور میشوند ۝ خدای شما خدایست یگانه پس آنان که نگرویده اند بروز بازپسین

قلوبهم منكرة وهم مستكبرون لا جرم أن الله يعلم ما يسرون وما يعلنون

دلهای ایشان نشناسنده است و ایشان گردنکشانند ۝ حقا که میداند ای نبی خدا آنچه نهان میدارند و آنچه آشکارا میکنند

إنه لا يحب المستكبرين ۝ وإذا قيل لهم ماذا أنزل ربكم قالوا أساطير

بدرستی که خدا دوست نمیدارد گردنکشان را ۝ و هرگاه گفته شود مرایشانرا که چه چیز فرستاده پروردگار شما گویند افسانهای

الأولين ۝ ليحملوا أوزارهم كاملة يوم القيمة ومن أوزار

پیشینیان ۝ تا بردارند بارهای گناه خود را بالتمام در روز رستخیز و بعضی از بار گناهان

الذين يضلونهم بغير علم ألا ساء ما يزرون ۝ قد مكر

آنان که گمراه میکنند ایشانرا بنادانی آگاه باش بد باریست آنکه برمیدارند ۝ بتحقیق مکر کردند

الذين من قبلهم فأتى الله بنيانهم من القواعد فخر عليهم السقف من فوقهم

آنان که بودند پیش از ایشان پس آمد فرمان خدا بخرابی بناهای ایشان از ریشه پس افتاد بر ایشان سقف از زبر

وأتاهم العذاب من حيث لا يشعرون ۝ ثم يوم القيمة يخزيهم

و آمد ایشانرا عذاب خدا از جایی که نمیدانستند ۝ پس در روز رستخیز خوار و رسوا کند ایشانرا

ويقول

يقول اين شركاءي الذين كنتم تشاقون فيهم قال

و گوید کجااند آن شریکان من که بودید شما در دنیا نزاع میکردید با مؤمنان در باره ایشان گویند

الذين اوتوا العلم ان الخزي اليوم والسوء على الكافرين

آنان که داده شده اند دانش را هر آینه رسوایی و خواری امروز و عذاب بر کافرانست

الذين تتوفاهم الملائكة ظالمي انفسهم فالقوا السلم ما كنا نعمل

که میرانند ایشان را فرشتگان در حالی که ستم کنندگان بودند بر نفسهای خود پس در اندازند صلح را و گویند نبودیم که بکنیم

من سوء بلى ان الله عليم بما كنتم تعملون فادخلوا ابواب جهنم

در دنیا هیچ بدی آری بدرستی که خدا داناست بانچه بودید که میکردید پس در آیید در طبقهای دوزخ

خالدين فيها فلبئس مثوى المتكبرين وقيل للذين اتقوا ماذا انزل

در حالتی که جاوید باشید در آن پس بد جایگاهیست جایگاه گردنکشان و گفته شود مر آنانی را که پرهیز کردند چه چیز فرو فرستاد

ربكم قالوا خيرا للذين احسنوا في هذه الدنيا حسنة ولدار الآخرة

پروردگار شما گویند فرستاد نیکی مر آنانی را که نیکی کردند در این دنیا جزای نیک است و هر آینه سرای آخرت

خير ولنعم دار المتقين جنات عدن يدخلونها تجري

بهتر است و البته نیکو سرایست سرای پرهیزگاران بهشتهای با اقامت در آیند آنها را روان است

من تحتها الانهار لهم فيها ما يشاءون كذلك يجزي الله المتقين

از زیر جویها مر ایشان راست در آن بهشتها آنچه خواهند همچنین جزا میدهد خدا پرهیزگاران را

الذين تتوفاهم الملائكة طيبين يقولون سلام عليكم ادخلوا

آنان که قبض روح ایشان کنند فرشتگان در حالتی که پاکیزگان باشند از گناهان گویند رحمت خدا بر شما در آیید بهشت

الجنة بما كنتم تعملون هل ينظرون الا ان تاتيهم الملائكة او

بهشت را بانچه بودید که در دنیا میکردید آیا انتظار میکشند مگر آنکه بیایند ایشان را فرشتگان یا

ياتي امر ربك كذلك فعل الذين من قبلهم وما ظلمهم

بیاید فرمان پروردگار تو همچنین کردند آنان که پیش از ایشان بودند و ستم نکرده ایشان را

اللّٰهُ وَلٰكِنْ كَانُوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۞ فَاَصَابَهُمْ سَيِّاٰتُ

خدا ولیکن بودند که بر نفسهای خود ستم مینمودند پس رسید ایشان را عقوبتهای بدیهای

مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهٖ يَسْتَهْزِءُونَ ۞ وَقَالَ الَّذِينَ

که کرده اند و فرا گرفت ایشان را آنچه بودند که بآن استهزا مینمودند و گفتند آنانکه

اَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللّٰهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهٖ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا

که شرک ورزیدند اگر خواستی خدا نپرستیدمی بغیر او هیچ چیزی نه ما و نه

اٰبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ دُونِهٖ مِنْ شَيْءٍ كَذٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ

پدران ما و نه حرام کردیم بدون حکم او هیچ چیز را همچنین کردند آنان که

مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ اِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ۞ وَلَقَدْ بَعَثْنَا

بودند پیش ایشان پس نیست بر پیغمبران هیچ چیزی بغیر از رسانیدن رسالت هویدا و البته ما فرستادیم

فِي كُلِّ اُمَّةٍ رَسُولًا اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ

در هر گروهی پیغمبری بانکه پرستید خدا را و اجتناب کنید از پرستش شیطان پس بعضی از ایشان

مَنْ هَدَى اللّٰهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي

کسی هست که هدایت کرده او را خدا و بعضی از ایشان کسی هست که ثابت شده براو گمراهی پس سفر کنید در

الْاَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ۞

روی زمین پس بنگرید که چگونه بوده عاقبت کار تکذیب کنندگان

اِنْ تَحْرِصْ عَلٰى هُدٰيهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَ

اگر حریص باشی بر هدایت ایشان پس درستی که خدا هدایت نمیکند کسی را که گمراه کند و نیست

مَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ۞ وَاَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ

مر ایشان را هیچ از یاری دهندگان و سوگند خوردند بخدا سخت ترین سوگندهای خود که برنه انگیزد

اللّٰهُ مَنْ يَمُوتُ بَلٰى وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ

خدا کسی را که بمیرد آری وعده کرده خدا برانگیختن مردگان وعده راست درستی ولکن بیشتر

الناس

النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ

مردمان نمیدانند تا بیان کند برای ایشان آنچه خلاف میکنند دران و تا بدانند

الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ

آنان که کافر شده اند و اینکه ایشان بوده اند دروغگویان نیست گفتار ما چیزی

إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي

هرگاه خواستیم پیدایش آنرا اینکه گوییم مرآن را که باش پس باشیده میشود و آنان که مهاجرت کردند دررا

اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَأَجْرُ

خدا بعد از آنکه ستم کرده شد برایشان هرآینه جای دهیم ایشان را در دنیا در جای نیکو و هرآینه مزد روز

الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ

قیامت بزرگتر است اگر هستند که بدانند آنان که صبر کردند و بر پروردگار خود

يَتَوَكَّلُونَ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ فَاسْأَلُوا

توکل کنند و نفرستادیم ما پیش از تو مگر مردانی را که وحی میفرستادیم سوی ایشان پس بپرسید

أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ

از اهل ذکر اگر هستید که نمیدانید فرستادیم ایشان را با معجزهای روشن و کتابها و فرستادیم سوی تو

الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

قرآن را تا بیان کنی برای مردمان آنچه فرستاده شد سوی ایشان و شاید ایشان تدبر و اندیشه کنند

أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ

آیا پس ایمن شدند آنان که مکر کردند مکرهای بد از آنکه فرو برد خدا ایشان را بزمین یا بیاید

الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ

عذاب از آنجا که ندانند یا بگیرد ایشان را در حالت تردد ایشان پس نیستند ایشان عاجزکنندگان خدا

أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَىٰ تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ أَوَلَمْ

یا بگیرد ایشان را به بیم و ترس پس هرآینه که پروردگار شما هرآینه مهربانیت بخشنده و آیا

يَرَوْا إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ يَتَفَيَّأُ ظِلَالُهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا

نمی‌نگرند بسوی آنچه آفرید خدا از هر چیز باز گردد سایهایش از جانب راست و جانب چپ سجده کنان

لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ ۝ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِن دَابَّةٍ

مر خدای را و ایشان خوار و ذلیلند و مر خدای را سجده کنند آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از جنبنده

وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ۝ يَخَافُونَ رَبَّهُم مِّن

و فرشتگان و ایشان سرکشی نکنند میترسند از عذاب پروردگار خویش

فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ۝ وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَٰهَيْنِ اثْنَيْنِ

از زبر ایشان و میکنند آنچه فرموده شده و گفت خدا فرا مگیرید دو خدای دو

إِنَّمَا هُوَ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ ۝ وَلَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

جز این نیست که او خدای یگانه است پس از من بترسید و مر او راست آنچه در آسمانها و زمین

وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَتَّقُونَ ۝ وَمَا بِكُم مِّن نِّعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ

مر او راست فرمان برداری دایم آیا پس از غیر خدا میترسید و آنچه رسیده شما را از نعمتی پس از نزد خداست پس

إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْأَرُونَ ۝ ثُمَّ إِذَا كَشَفَ الضُّرَّ عَنكُمْ إِذَا

چون رسد شما را سختی پس بسوی او زاری میکنید پس چون دفع کرد خدا سختی را از شما آنگاه

فَرِيقٌ مِّنكُم بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ۝ لِيَكْفُرُوا بِمَا

گروهی از شما به پروردگار خود شرک میآورند تا ناسپاسی کنند مر آنچه

آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝ وَيَجْعَلُونَ لِمَا

که داده ایم ایشان را پس بهره برید پس زود باشد که بدانید و بر میسازند برای آنچه

لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ تَاللَّهِ لَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنتُمْ تَفْتَرُونَ ۝ وَ

نمیدانند بهره از آنچه روزی کرده ایم ایشان را سوگند بخدا هر آینه پرسیده شوید از آنچه بودید که بر می‌بافتید

يَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ وَلَهُم مَّا يَشْتَهُونَ ۝ وَإِذَا بُشِّرَ

بر میسازند برای خدا دختران پاک است خدا و برای ایشان است آنچه میخواهند و هرگاه مژده داده شد

نصف الجزو

احدهم

اَحَدُهُم بِالأُنثَى ظَلَّ وَجهُهُ مُسوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ۞ يَتَوَارَى مِنَ

یکی از ایشان را بدختر گردد روی او سیاه و او پر خشم باشد نهان شود از

القَومِ مِن سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ أَيُمسِكُهُ عَلَى هُونٍ أَم يَدُسُّهُ فِي التُّرَا

گروه خود از بدی آنچه مژده داده شده بآن نگاه دارد آن را بخواری یا پوشیده دارد او را در خاک

بِ أَلَا سَاءَ مَا يَحكُمُونَ ۞ لِلَّذِينَ لَا يُؤمِنُونَ بِالآخِرَةِ مَثَلُ السَّوءِ وَ

آگاه باشید بد چیزیست آنچه حکم میکنند مر آنان را که ایمان نمی‌آورند بروز قیامت صفت بدی است

لِلَّهِ المَثَلُ الأَعلَى وَهُوَ العَزِيزُ الحَكِيمُ ۞ وَلَو يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلمِهِم

مر خدای راست صفت برتر و اوست غالب درست کردار و اگر بگیرد خدا مردمان را بستم ایشان

مَا تَرَكَ عَلَيهَا مِن دَابَّةٍ وَلَكِن يُؤَخِّرُهُم إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى فَإِذَا جَاءَ

نگذارد بر روی زمین هیچ جنبنده و لیکن باز پس دارد ایشان را تا مدت معلوم پس چون آید

أَجَلُهُم لَا يَستَأخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَستَقدِمُونَ ۞ وَيَجعَلُونَ لِلَّهِ

نهایت عمر ایشان باز پس نتوانند رفت از آن یک ساعت و پیشی نگیرند و بر میسازند برای خدا

مَا يَكرَهُونَ وَتَصِفُ أَلسِنَتُهُمُ الكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ الحُسنَى

چیزی را که کراهت دارند از آن و وصف کنند زبانهای ایشان دروغ را که مر ایشان راست مرتبه نیکو

لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُم مُفرَطُونَ ۞ تَاللَّهِ لَقَد أَرسَلنَا

حقا که آماده است برای ایشان آتش و بدرستیکه ایشان پیش فرستادگان اند بدوزخ بخدا سوگند که هر آینه بتحقیق فرستادیم ما

إِلَى أُمَمٍ مِن قَبلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيطَانُ أَعمَالَهُم فَهُوَ وَلِيُّهُمُ

بسوی طوائف پیش از تو پس آراسته گردانید برای ایشان شیطان کردارهای ایشان را پس شیطان دوست ایشان است

اليَومَ وَلَهُم عَذَابٌ أَلِيمٌ ۞ وَمَا أَنزَلنَا عَلَيكَ الكِتَابَ

امروز و مر ایشان راست عذاب دردناک و نفرستادیم بر تو نبشته آن را

إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اختَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحمَةً لِقَومٍ

مگر آنکه بیان کنی برای ایشان آنچه اختلاف کردند در آن و راهنمای است و رحمت است برای گروهی

يُؤْمِنُونَ وَاللَّهُ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
که میگروند و خدا فرو فرستاده از آسمان آبی پس زنده کرده بآن زمین را بعد از مردن آن
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ۝ وَإِنَّ لَكُمْ فِي
هر آینه که در این ط هر آینه نشانه قدرت هست برای گروهی که بشنوند و هر آینه که برای شما در
الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُّسْقِيكُم مِّمَّا فِي بُطُونِهِ مِن بَيْنِ
چهارپایان هر آینه پندی است که می آشامانیم شما را از آنچه در شکمهای بعضی از آنهاست از میانه
فَرْثٍ وَدَمٍ لَّبَنًا خَالِصًا سَائِغًا لِّلشَّارِبِينَ ۝ وَمِن ثَمَرَاتِ
سرگین و خون شیری صافی گوارا مر آشامندگان را و بیافریدیم از عصیر ط میوه‌های
النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ
خرمابن و انگورها فرا میگیرید از آن عصیر مسکر و روزی نیکی هر آینه
فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝ وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنِ اتَّخِذِي مِنَ
که در این هر آینه معجزه است برای گروهی که بفهمند و وحی کرد پروردگار تو بسوی مگس عسل که بگیر از
الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ۝ ثُمَّ كُلِي مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ
کوهها خانه‌ها و از میان درختان ط و از آنچه بر داربست کشند پس بخور از همه میوه‌ها
فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا يَخْرُجُ مِن بُطُونِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ
پس برو راههایی که ملهم ساخته پروردگار تو در حالتی که آن رام است بیرون آید از درون آن شرابی که متفاوت است
أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِّلنَّاسِ ط إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝ وَ
رنگهای آن در آن شفاست مردمان را هر آینه که در این هر آینه معجزه است برای گروهی که تفکر کنند
اللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ وَمِنكُم مَّن يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْ لَا
خدا بدید آورده شما را پس میمیراند شما را و بعضی از شما کسی است ط که رد کرده شده بسوی خوارترین عمرها تا
يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ۝ وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ
که بداند بعد از آنکه دانسته بود چیزی را هر آینه که خدا داناست توانا و خدا فزونی داد برخی از شما را

عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَادِّي رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ

بر بعضی در روزی پس نیستند آنان که فزونی داده شدند دهنده روزیهای خود بر بندگان که مالک شده است

أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ

دستهای ایشان بندگان در آن روزی یکسان باشند پس آیا نعمت خدا را انکار میکنند و خدا گردانید برای شما از

أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ

نفسهای شما زنان را و پدید آورد برای شما از زنان شما فرزندان و نوادگان و روزی داد شما را

مِنَ الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ وَيَعْبُدُونَ

از چیزهای پاکیزه آیا پس بنابود میگروند و بنعمت خدا ایشان کافران میشوند و میپرستند

مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ

از غیر خدا چیزی را که تملک نمیدارد ایشان را روزی از آسمانها و زمین هیچ و نمیتوانند

فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا

پس مزنید برای خدا مثلها هر آینه که خدا میداند و شما نمیدانید زده است خدا مثال زده بنده

مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ

زرخرید که توانایی ندارد بر چیزی و آزادی که روزی دادیم او را از نزد خود روزی نیکو پس او نفقه

مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ وَضَرَبَ

از آن روزی در نهان و آشکار آیا یکسانند آن آزاد و آن بنده سپاس مر خدا را بلکه بیشتر ایشان نمیدانند و زده است

اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَىٰ مَوْلَاهُ

خدا مثل که دو مردی که یکی از ایشان بی زبان است که قادر نباشد بر چیزی و او بار شده بر خواجه خود

أَيْنَمَا يُوَجِّهْهُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ

بهر جا که فرستد او را نیارد نیکویی آیا برابر میشود او و با کسی که فرماید مردمان را براستی و او

عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا

بر راه راستی باشد و مر خدا راست علم غیب آسمانها و زمین و نیست کار آمدن قیامت مگر

كلمح البصر او هو اقرب ان الله على كل شيء قدير ۝ والله

مانند نگاه دیده یا او بلکه نزدیکتر است مرستی که خدا بر همه چیزی تواناست و خدا

اخرجكم من بطون امهاتكم لا تعلمون شيئا و

بیرون آورده شما را از شکمهای مادران شما در حالتی که نمیدانید هیچ چیز را و

جعل لكم السمع والابصار والافئدة لعلكم تشكرون ۝

ارزانی داشت برای شما گوش و چشمها و دلها تا شاید شما شکر کنید او را

الم يروا الى الطير مسخرات في جو السماء ما يمسكهن

آیا نمی‌بینید بسوی مرغان در حالتی که رام کرده شده اند در فضای بلند هوا نگاه نمیدارد ایشان را

الا الله ان في ذلك لايات لقوم يؤمنون ۝ والله جعل

بغیر از خدا مرستی که در این هر آینه نشانهای یگانگی خداست برای گروهی که ایمان می‌آرند و خدا گردانید

لكم من بيوتكم سكنا وجعل لكم من جلود

برای شما از خانه‌های شما آرامگاهی و گردانیده برای شما از پوستهای

الانعام بيوتا تستخفونها يوم ظعنكم ويوم اقامتكم ومن

چهارپایان خانها که سبک می‌یابید آن خانها را در روز سفر خود و در روز حضر خود و از

اصوافها واوبارها واشعارها اثاثا ومتاعا الى حين ۝ والله

پشمهای آنها و کرکهای آنها و موهای آنها لباسهای پوشیدنی و در خود داری تا هنگام مقرر و خدا

جعل لكم مما خلق ظلالا وجعل لكم من الجبال

پدید آورد برای شما از آنچه آفرید سایه‌ها و گردانیده برای شما از کوهها

اكنانا وجعل لكم سرابيل تقيكم الحر وسرابيل تقيكم باسكم

مغارها و پدید آورد برای شما پیرهنها که نگاه دارد شما را از گرما و جوشنها که نگاه دارد شما را از کارزار

كذلك يتم نعمته عليكم لعلكم تسلمون ۝ فان تولوا فانما

همچنین تمام کند نعمت خود را بر شما تا شاید شما گردن نهید حکم او را پس اگر روگردان شوند پس نیست

عَلَيْكَ الْبَلَاغُ الْمُبِينُ يَعْرِفُونَ نِعْمَةَ اللّٰهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَاَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ

بر تو کرسانیدن روشن احکام او را میشناسند نعمت خدا را پس انکار میکنند آن را و بیشتر ایشان کافرانند

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ

و روزی که برانگیزیم از هر گروهی گواهی برگروه های ایشان پس دستوری داده نشود مر ایشان را

كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ۝ وَاِذَا رَاَى الَّذِينَ ظَلَمُوا

که کافر شدند و نه ایشان خیری خواسته شود که عتاب خشنودی خدا و هرگاه که ببینند آنان که ستم کردند

الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ۝ وَاِذَا رَاَى الَّذِينَ

عذاب را پس سبک کرده نشود از ایشان عذاب و نه ایشان مهلت داده شوند و هرگاه که ببینند آنان

اَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هٰؤُلَاءِ شُرَكَاؤُنَا

شرک آورده اند شریکان خود را گویند ای پروردگار ما این گروه شریکان ما

الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ فَاَلْقَوْا اِلَيْهِمُ

که پیش از این بودیم ما که میخواندیم بجز تو پس میفکندند از شریکان بسوی ایشان

الْقَوْلَ اِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ۝ وَاَلْقَوْا اِلَى اللّٰهِ يَوْمَئِذٍ

سخن را که بدرستی که شما هر آینه دروغگویان باشید و میفکنند شریکان بسوی خدا در این روز

السَّلَمَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ اَلَّذِينَ

صلح را و گم شود از ایشان آنچه بودند که افترا میکردند آنان

كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ

که کافر شدند و باز داشتند مردم را از راه خدا بیفزاییم ایشان را عذابی بر روی عذاب بانچه بودند که تباهی میکردند

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ اَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا

و روزی که برانگیزیم در هر گروهی گواهی بر کردارهای ایشان از نفسهای ایشان و بیاوریم ترا ای محمد گواه

عَلٰى هٰؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ

بر آن گواهان و فرو فرستادیم بر تو نامه را برای بیان کردن حکم همه چیزی

حزب

وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ۝ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ

وبه هدایت و رسانیدن رحمت و مژده دادن مر مسلمانان را بدرستی که خدا میفرماید مردمان را براستی

وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَ

و نیکویی نمودن و عطا کردن مال بخداوندان خویشی و نهی میکند از کار زشت و

الْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۝ وَ

ناشایست و ستمکاری پند میدهد شما را تا شاید شما پند پذیرید و

أَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ

وفا کنید به پیمان خدا هرگاه عهد بندید و مشکنید سوگندهای خود را

بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا ۚ إِنَّ اللَّهَ

بعد از استوار کردن آنها بنام خدا و حال آنکه گردانیده اید خدا را بر خود گواه بدرستی که خدا

يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ

میداند آنچه میکنید و مباشید مانند آن زنی که بگسیخت تارهای رشته خود را

بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ

بعد از آنکه تابیده بود از قوت تا بهاره بهاره [illegible] سوگندهای خود را حیله میان خود بسبب آنکه باشند

أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ ۚ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ ۚ وَلَيُبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ

گروهی از کفار که آنها فزونترند در شمار از گروه دیگر که مسلمانند جز این نیست که آزمایش میکند شما را خدا باین وفا و هر آینه بیان کند برای شما در روز

الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۝ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً

رستخیز آنچه بوده اید که در آن اختلاف مینمودید و اگر خواستی خدا هر آینه گردانیدی شما را

وَاحِدَةً وَلَٰكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ

یک گروه بر یک ملت و لیکن واگذارد [illegible] هر که را خواهد و میرساند براه هر که را خواهد

وَلَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا

و هر آینه پرسیده میشوید از آنچه هستید که می کنید و فرا مگیرید سوگندهای خود را حیله

بينكم

سبيل

بينكم فتزل قدم بعد ثبوتها وتذوقوا السوء بما صددتم عن

میانه شما پس بلغزد قدمی از اسلام بعد از ثبوت آن و بچشید عذاب را بسبب باز داشتن شما از راه

الله ولكم عذاب عظيم ۝ ولا تشتروا بعهد الله ثمنا قليلا

خدا و آماده هست برای شما عذاب بزرگی و مفروشید پیمان خدا را بهای اندک

انما عند الله هو خير لكم ان كنتم تعلمون ۝

بدرستی که آنچه نزد خداست آن بهتر است برای شما اگر هستید که بدانید

ما عندكم ينفد وما عند الله باق ۝ ولنجزين الذين صبروا

آنچه نزد شماست فانی میشود و آنچه نزد خداست پاینده است و هر آینه جزا دهیم البته آنان که صبر کردند

اجرهم باحسن ما كانوا يعملون ۝ من عمل صالحا من ذكر

مزد ایشان را به نیکوتر از آنچه بودند که میکردند کسی که کند کار شایسته از مردی

او انثى وهو مؤمن فلنحيينه حيوة طيبة ولنجزينهم

یا زنی و حال آنکه او با ایمان باشد پس هر آینه زندگانی دهیم او را زندگانی پاکیزه و هر آینه جزا دهیم ایشان را

اجرهم باحسن ما كانوا يعملون ۝ فاذا قرات القران فاستعذ بالله

مزد ایشان را به نیکوتر از آنچه بودند که میکردند پس چون خواهی بخوانی قران را پس پناه جو بخدا

من الشيطان الرجيم ۝ انه ليس له سلطان على الذين

از شیطان رانده شده از رحمت بدرستی که نیست مر او را سلطی بر آنان که

امنوا وعلى ربهم يتوكلون ۝ انما سلطانه على

ایمان آورده اند و بر پروردگار ایشان تکیه میکنند جز این نیست که سلطه ایشان بر آنان

الذين يتولونه والذين هم به مشركون ۝ واذا

که دوست دارند او را و آنان که ایشان بسبب او مشرک میآیند و هرگاه

بدلنا اية مكان اية والله اعلم بما ينزل قالوا انما

تبدیل کنیم آیه از قران را بجای آیه دیگر و خدا داناتر است بآنکه فرو میفرستد میگویند نیستی

أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ

تو کرو تا نهنده سخنان لکه بیشتر ایشان نمیدانند بگو فرود آورده او را روح القدس

مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ۝

از نزد پروردگار تو براستی که تا ثابت دارد آنان را که ایمان آوردند و برای هدایت و مژده دادن مر گردن نهندگان حکم را

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِسَانُ

و هر آینه بحقیقی که میدانیم که ایشان میگویند که نیاموخته قرآن محمد مگر آدمیی لغت

الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ۝ إِنَّ

آن مردی که میل دارند مشرکان باو لغت عجم است و این قرآن لغت عربیت روشن بدرستی

الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ

آنان که ایمان نیاورند بآیتهای خدا ره نمیرسانند ایشان را خدا بدین حق و مر ایشان راست عذاب

أَلِيمٌ إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ

دردناک بدرستی نمیسازند دروغ را مگر آنانکه ایمان نیاورده اند بآیتهای

اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ ۝ مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ

خدا و ایشان گروه ایشانند دروغ گویان کسی که کافر شد بخدا بعد از

إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ

ایمانش مگر آنکه مجبور شود بکلمه کفر و دلش آرمیده بود بایمان

وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ

و لیکن کسی که گشاده باشد بجمله کفر سینه او پس بر ایشان است خشم بزرگی

مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ ذَلِكَ بِأَنَّهُمُ اسْتَحَبُّوا الْحَيَوةَ الدُّنْيَا عَلَى

از نزد خدا و مر ایشان راست عذاب بزرگی این بسبب آنست که ایشان برگزیده اند زندگانی دنیا را بر

الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۝ أُولَئِكَ

آخرت و که خدا هدایت نمیکند گروه کافران را آن گروهند

الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ

آنان که مهر زده خدا بر دلهای ایشان و گوش ایشان و دیدهای ایشان و ایشان ایشانند

الْغَافِلُونَ ۝ لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا

بیخبران حقا که ایشان در آخرت ایشانند زیانکاران پس بدرستی که پروردگار تو مر آنانرا

مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا

بعد از آنکه در بلای افتاده بودند پس مجاهده کردند و شکیبائی ورزیدند بدرستی که پروردگار تو بعد از آن

لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوَفَّىٰ

هر آینه آمرزگار مهربانست روزی که بیاید هر نفسی در حالتی که مجادله کند از نفس خود و تمام داده شود

كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا

هر نفسی آنچه کرده است و ایشان ستم کرده نشوند و زده است خدا مثلی

قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ

داستان است که شهری بود با ایمنی آرمیده که آمدی اهل آنرا روزی ایشان فراخی از

كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ

هر جایی پس ناسپاسی کردند بنعمتهای خدا پس چشانید ایشانرا خدا

لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ۝ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ

الم که فرا گرفته ایشانرا گرسنگی و ترس بسبب آنچه بودند که میکردند و هر آینه آمد ایشانرا پیغمبر

مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ۝ فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ

از جنس ایشان پس تکذیب کردند او را پس فرا گرفت ایشانرا عذاب و ایشان ستمکارانند پس بخورید از آنچه روزی داده

اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ۝

خدا روزی حلال پاکیزه و شکر کنید نعمت خدا را اگر هستید او را می پرستید

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ لِغَيْرِ

جز این نیست که حرام کرده خدا بر شما مرده و خون و گوشت خوک را و آنچه آواز برداشته شود بغیر

اللّٰهِ بِهٖ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَّلَا عَادٍ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ

خدای را بآن پس هر که ناچار باشد از خوردن آن بی ستمکاری نه تجاوز کننده از حد پس بدرستی که خدا آمرزگار

رَحِيْمٌ ۞ وَلَا تَقُوْلُوْا لِمَا تَصِفُ اَلْسِنَتُكُمُ

مهربان است و مگویید بجهت وصف کردن زبانهای شما بسبب

الْكَذِبَ هٰذَا حَلٰلٌ وَّهٰذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوْا عَلَى اللّٰهِ

دروغ را که این حلال است و این حرام است تا بربندید بر خدا

الْكَذِبَ اِنَّ الَّذِيْنَ يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ

دروغ بدرستی که آنان که بربسته اند بر خدا دروغ را

لَا يُفْلِحُوْنَ ۞ مَتَاعٌ قَلِيْلٌ وَّلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۞ وَعَلَى الَّذِيْنَ

رستگار نمیشوند این منفعت کمی است و ایشان راست عذاب دردناک و بر آنان که

هَادُوْا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَلَمْنٰهُمْ

یهود شدند حرام گردانیدیم آنچه احکامات کردیم بر تو پیش از این و ستم کردیم ایشان را

وَلٰكِنْ كَانُوْا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ۞ ثُمَّ اِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِيْنَ عَمِلُوا

ولیکن بودند که بر نفسهای خود ستم میکردند پس بدرستی که پروردگار تو مر کسانی که کردند

السُّوْٓءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوْا مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ وَ

کار زشتی بنادانی پس توبه نمودند بعد از آن و

اَصْلَحُوْٓا اِنَّ رَبَّكَ مِنْۢ بَعْدِهَا لَغَفُوْرٌ

اصلاح آوردند کار خود را بدرستی که پروردگار تو بعد از توبه هر آینه آمرزگار

رَحِيْمٌ ۞ اِنَّ اِبْرٰهِيْمَ كَانَ اُمَّةً قَانِتًا لِّلّٰهِ حَنِيْفًا وَّلَمْ يَكُ مِنَ

مهربان است بدرستی که ابراهیم بود صاحب ملتی فرمانبرنده مر خدا را مایل از دین باطل بحق و نبود از

الْمُشْرِكِيْنَ ۞ شَاكِرًا لِّاَنْعُمِهٖ اِجْتَبٰىهُ وَهَدٰىهُ

شرک آورندگان سپاس گزارنده مر نعمتهای او را برگزیده او را خدا و راه نموده او را

إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ وَآتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي

بسوی راه راست ۝ و دادیم اورا در دنیا نیکوئی و بدرستی که او در

الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ۝ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا

آخرت هرآینه از شایستگانست ۝ پس وحی کردیم بسوی تو که پیروی کن ملت ابراهیم را در حالتی که مایلست

وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ

و نبود ابراهیم از مشرکان ۝ جز این نیست که گردانیده شد روز شنبه بر آنانکه

اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ

اختلاف کردند در حکم آن و بدرستی پروردگار تو هرآینه حکم میکند میانه ایشان در روز

الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝ ادْعُ إِلَىٰ سَبِيلِ رَبِّكَ

رستخیز در آنچه بودند که در آن اختلاف میورزیدند ۝ بخوان بسوی راه پروردگار خود

بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ

بحکمت محکم بدلایل و پند دادن نیکو و مجادله کن با ایشان بطریقه که آن

أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ

نیکوترست بدرستی که پروردگار تو داناترست با که گمراه شده از راه او و او

أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۝ وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ

داناترست براه حق یافتگان ۝ و اگر عقوبت کنید از روی قصاص پس عقوبت کنید مانند آنکه عقوبت کرده شده اید

وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ۝ وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ

و هرآینه اگر صبر کنید البته آن بهترست برای شکیبایان ۝ و صبر کن و نیست صبر تو

إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ۝

مگر بخدا و اندوهگین مباش بر گرویدن ایشان و مباش در تنگدلی از مکر ایشان

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ۝

بدرستی که خدا با آنانی است که پرهیزند و آنان که ایشان نیکوکارانند

از حضرت صادق
صلوات الله علیه مرویست که
هر که سورهٔ بنی اسرائیل را در هر شب جمعه
بخواند از دنیا نرود تا اینکه دیدار قائم آل
محمد صلی الله علیه وآله
روزی وی گردد و از
اصحاب او باشد

سورة بني اسرائيل مائة واحد عشر آية مكية

سبحان
بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشنده مهربان پاک

الذي أسرى بعبده ليلاً من المسجد الحرام إلى المسجد الأقصى

آن خدایی که بشب برد بنده خود را از مسجد الحرام تا مسجدی که بالاترست از همه بناها

الذي باركنا حوله لنريه من آياتنا إنه هو السميع البصير

که مبارک گردانیدیم گرداگرد آن را تا بنماییم باو از نشانهای قدرت او بدرستی او اوست شنوای بینا

وآتينا موسى الكتاب وجعلناه هدى لبني إسرائيل

و دادیم بموسی توریة را و گردانیدیم او را راهنمای فرزندان یعقوب

ألا تتخذوا من دوني وكيلاً ذرية من حملنا مع نوح

و گفتیم که نگیرید خدایی بغیر از من که واگذارند کار خود را باو و فرزندان آنکسانی که برداشتیم او را با نوح

إنه كان عبداً شكوراً وقضينا إلى بني إسرائيل في

بدرستی که نوح بود بنده بسیار شکر گذار و وحی کردیم بسوی بنی اسرائیل در

الكتاب لتفسدن في الأرض مرتين ولتعلن علواً كبيراً فإذا

توریة که هرآینه تباهی خواهید کرد در زمین دو بار و هرآینه گردن فرازی کنید گردن فرازی بزرگ پس چون آید

جاء وعد أولاهما بعثنا عليكم عباداً لنا أولي بأس شديد فجاسوا خلال

وعدهٔ عذاب نخستین فرستادیم بر شما بندگان خود را که بودند صاحب قوت سخت در کارزار پس گشتند جستجو کنندگان در میان و

الديار وكان وعداً مفعولاً ثم رددنا لكم الكرة عليهم

سرای های شما و بود آن وعده وفا کرده شده پس بازگردانیدیم دولت را برای شما بار دیگر بر ایشان

وأمددناكم بأموال وبنين وجعلناكم أكثر نفيراً

مدد کردیم شما را بمالهای بسیار و فرزندان و گردانیدیم شما را بیشتر در جمعیت مردان کارزار

ان

إن أحسنتم أحسنتم لأنفسكم وإن أسأتم فلها فإذا جاء وعد

اگر نیکی کنید نیکی کنید برای نفسهای خود و اگر بدی کنید پس بجان ایشانست پس چون آید وعدهٔ

الآخرة ليسوءوا وجوهكم وليدخلوا المسجد كما دخلوه

بار دیگر فساد شما کردیم تا تیره سازند روهای شما را و تا در آیند بیت المقدس را چنانکه در آمدند آنرا

أول مرة وليتبروا ما علوا تتبيرا عسى ربكم أن يرحمكم و

نخستین بار و تا هلاک گردانند شما را ما دامی که غالب شوند هلاک کردنی عظیم شاید پروردگار شما رحم کند شما را و

إن عدتم عدنا وجعلنا جهنم للكافرين حصيرا إن هذا

اگر برگردید بفساد برگردیم بعقوبت و گردانیدیم دوزخ را برای کافران زندان بدرستی که این

القرآن يهدي للتي هي أقوم ويبشر المؤمنين الذين

قرآن راه نماید بجهتی که آن راست و درست است و مژده دهد گروندگان را که

يعملون الصالحات أن لهم أجرا كبيرا وأن

میکنند کارهای شایسته بدرستیکه مر ایشانراست مزدی بزرگ بی شک و درستی

الذين لا يؤمنون بالآخرة أعتدنا لهم عذابا أليما ويدع

که آنان که نمیگروند بآخرت آماده کرده ایم برای ایشان عذاب دردناک و دعا میکند

الإنسان بالشر دعاءه بالخير وكان الإنسان عجولا و جعلنا

آدمی در حال خشم بر خود دعای بد مانند دعای او به نیک و هست آدمی شتابان در کارها و گردانیدیم

الليل والنهار آيتين فمحونا آية الليل وجعلنا آية

شب و روز را دو نشانه قدرت پس محو کردیم علامتی را که شب است و ساختیم علامتی را که

النهار مبصرة لتبتغوا فضلا من ربكم ولتعلموا عدد

روز است نور افزای تا طلبید فضل و کرمی از پروردگار خود و تا بدانید شمارهٔ

السنين والحساب وكل شيء فصلناه تفصيلا و

سالها را و شمار معاملات خود را و همه چیزی پس بیان کردیم آن را بیان کردنی

وكل انسان الزمناه طائره في عنقه ونخرج له يوم القيمة كتابا يلقه

هر آدمی را لازم او کردانیدیم کردهای او را مثل قلاده در کردنش و بیرون آریم از برای او در روز قیامت نامهٔ عملی که ببیند آنرا

منشورا اقرأ كتابك كفى بنفسك اليوم عليك حسيبا

کشوده شده کوئیم بخوان نامهٔ عمل خود را بس است ذات تو امروز برای تو شمارنده کردارها

من اهتدى فانما يهتدي لنفسه ومن ضل فانما يضل

کسی که راه یافته پس جز این نیست راه یافته برای خود و کسی که کمراه شده پس جز این نیست که کمراهیش

عليها ولا تزر وازرة وزر اخرى وما كنا معذبين حتى نبعث رسولا

بر خود است و برندارد هیچ بردارنده بار کناه دیکری را و نیستیم عذاب کننده تا آنکاه که بفرستیم پیغمبری را

واذا اردنا ان نهلك قرية امرنا مترفيها ففسقوا

و چون خواهیم که هلاک کنیم دهی یا شهری را و اکذاریم متنعمان آنرا بحال خود پس بیرون روند آن متنعمان از حد

فيها فحق عليها القول فدمرناها تدميرا

در آن قریه پس ثابت شود بر ساکنان آن قریه کلمهٔ عذاب پس هلاک کردیم ایشان را هلاک کردنی عظیم

وكم اهلكنا من القرون من بعد نوح وكفى بربك بذنوب

و چندان هلاک کردیم از اهل هر زمانی را بعد از نوح و بس است پروردکار تو بکناهان

عباده خبيرا بصيرا من كان يريد العاجلة عجلنا له فيها

بندکان خود آکاه بینا کسی که خواهد نفع این دنیای شتابنده را شتاب دهیم مر او را در دنیا

ما نشاء لمن نريد ثم جعلنا له جهنم يصليها مذموما مدحورا

آنچه خواهیم برای هر که خواهیم پس کردانیم برای او دوزخ را در آید آن را نکوهیده رانده شده از رحمت

ومن اراد الاخرة وسعى لها سعيها وهو مؤمن فاولئك

کسی که خواهد آخرت را و بکوشد برای آن کوششی که باید داد با ایمان باشد پس آن کروه

كان سعيهم مشكورا كلا نمد هؤلاء وهؤلاء من عطاء ربك

هست کوشش آن جزا داده شده هر یک را عطا کنیم در دنیا این کروه را و آن کروه را از دهش پروردکار تو

وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا انْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَلَلْآخِرَةُ

و نیست دهش پروردگار تو ممنوع از هیچ چیز بنگر چگونه فزونی داده ایم بعضی ایشان را بر بعضی و هر آینه سرای آخرت

أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا

بزرگتر است از روی درجها و بزرگتر است از جهة فزونی دادن مگردان با خدا خدایی

آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَخْذُولًا وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا

دیگر پس نشینی نکوهیده خوار شده و حکم کرده پروردگار تو که نپرستند بجز

إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا

او را و نیکویی با پدر و مادر نیکویی بسیار اگر برسند نزد تو بحد پیری یکی از ایشان

أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍّ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا

یا هر دو ایشان پس مگو مر ایشان را لفظ اف و بانگ مزن بر ایشان و بگو مر ایشان را گفتار

كَرِيمًا وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ

نیکو و بگستران برای ایشان بال ذلت را از روی شفقت و مهربانی و بگو ای پروردگار من

ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ

رحمت کن بر ایشان همچنانکه تربیت کردند مرا در حال خردی پروردگار شما داناتر است بانچه در نفسهای شماست

إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ غَفُورًا وَآتِ ذَا

اگر باشید شایستگان پس هر آینه که او هست از برای گردندگان بسوی طاعة آمرزنده و بده

الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا إِنَّ

خداوند قرابت حق او را و درویش را و راه گذرنده را و از حد مگذر در خرج کردن گذشتنی

الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا

از حد در گذرندگان هستند برادران دیوان و هست دیو مر پروردگار خود را ناسپاس

وَإِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ ابْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ

و اگر اعراض کنی از عطای ایشان از جهة ناداری و انتظار روزی از پروردگارت که امید آن داری پس بگو

كل

لهم قولا ميسورا ولا تجعل يدك مغلولة الى عنقك ولا تبسطها

مر ایشان را گفتاری هموار بطریق مهربانی و مگردان دست خود را بسته بر گردن خود و مگسترانش ويقدر

البسط فتقعد ملوما محسورا ان ربك يبسط الرزق لمن يشاء

گسترانیدن پس بنشینی نکوهیده برهنه شده بدرستی که پروردگار تو فراخ میکند روزی را برای هر که خواهد

انه كان بعباده خبيرا بصيرا ولا تقتلوا اولادكم خشية

بدرستی که خدا هست به بندگان خود آگاه بینا و مکشید فرزندان خود را از ترس

املاق نحن نرزقهم واياكم ان قتلهم كان خطأ كبيرا و

تنگدستی ما روزی میدهیم ایشان را و شما را بدرستی که کشتن ایشان هست گناهی بزرگ

لا تقربوا الزنى انه كان فاحشة وساء سبيلا ولا تقتلوا

و نزدیک مروید زنا را بدرستی که آن هست کار زشت و بد راهی هست راه زنا و مکشید

النفس التي حرم الله الا بالحق ومن قتل مظلوما فقد جعلنا

نفسی را که حرام کرده خدا مگر بحق درستی قصاص و کسی که کشته شود بستم بتحقیق گردانیدیم مال

لوليه سلطانا فلا يسرف في القتل انه كان منصورا ولا تقربوا

مر دوست او را صاحب سلطنت پس باید تجاوز نکند در کشتن بدرستی که او هست نصرت داده شده و نزدیک مشوید

اليتيم الا بالتي هي احسن حتى يبلغ اشده واوفوا بالعهد

یتیم را مگر بطریقه که آن نیکوترست تا آنگاه که برسد بحد بلوغ و وفا کنید به پیمان

ان العهد كان مسئولا واوفوا الكيل

بدرستی که پیمان خدا باشد پرسیده شده و تمام کنید پیمانه را

اذا كلتم وزنوا بالقسطاس المستقيم ذلك خير واحسن تاويلا

هر گاه پیمایید و وزن کنید به ترازوی راست درست این بهترست و نیکوترست از جهت مآل

ولا تقف ما ليس لك به علم ان السمع والبصر والفؤاد

و پیروی مکن چیزی را که نیست ترا بآن دانشی بدرستی که گوش و چشم و دل

كل

كُلُّ اُولٰٓئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ۝ وَلَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ مَرَحًا

هر یک از آنها هست ازان پرسیده شده و براه مرو در روی زمین خرامان سَيِّئُهُ

اِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْاَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا كُلُّ ذٰلِكَ كَانَ

براستی که تو هرگز نتوانی شکافت زمین را و هرگز نرسی بکوهها در بلندی همه این میشود خصلت که گر بدست ما

عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ۝ ذٰلِكَ مِمَّا اَوْحٰى اِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ

نزد پروردگار تو ناخوش داشته شده اینها از چیزهاییست که وحی کرده بسوی تو پروردگارت از معرفة

الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتُلْقٰى فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَدْحُورًا ۝

که نشانست و حکم است و مگردان با خدا خدایی دیگر پس افکنده شوی در دوزخ نکوهیده رانده شده

اَفَاَصْفٰىكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ اِنَاثًا

آیا پس برگزیده است شما را پروردگار شما به پسران و فرا گرفت از فرشتگان دختران

اِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ۝ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هٰذَا

براستی که شما هر آینه میگوئید گفتنی بزرگ و هر آینه بتحقیق که گوناگون کردیم ما در این

الْقُرْاٰنِ لِيَذَّكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ اِلَّا نُفُورًا ۝ قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ

قران تا پند پذیرند و نمی‌افزود ایشان را مگر رمیدن از حق بگو اگر بودی با او

اٰلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ اِذًا لَابْتَغَوْا اِلٰى ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى

خدایان همچنانکه میگویند آنوقت البته خواهند جست بسوی خداوند عرش راهی پاک است او و برتر

عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ۝ تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوَاتُ السَّبْعُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَ

از آنچه میگویند برتری نهایت بزرگ تسبیح کند مر او را آنکه در آسمانهای هفتگانه و زمین است و آنچه در آنها

اِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلٰكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ اِنَّهُ

نیست هیچ چیز مگر آنکه تسبیح کند بستایش او ولیکن نمی فهمید شما تسبیح ایشان را براستی او

كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ۝ وَاِذَا قَرَاْتَ الْقُرْاٰنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ

هست بردبار آمرزگار و چون بخوانی قران را بگردانیم میانه تو

بَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ

میانه آنان که ایمان نیاورده اند بروز قیامت پرده پوشیده شده و گردانیدیم بر دلهای ایشان پردها

يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ۝ وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي

نفهمند قران را و در گوشهای ایشان گرانی و هرگاه یاد کنی پروردگار خود را در

الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلَى أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا ۝ نَحْنُ

قران بیگانگی برگردند بر پشتهای خود گریزان ما

أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَى إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ

داناتریم بانچه گوش میدارند بان هنگامی که گوش میدارند بسوی تو و هنگامی که ایشان راز گویند هنگامی که گویند ستمکاران

إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ۝ انْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا

پیروی نمی کنید مگر مردی جادو کرده شده بنگر چگونه زده اند برای تو مثلها پس گمراه شدند

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا

پس نمیتوانند شناخت راه حق را و گفتند ایا هرگاه بوده باشیم استخوانها و ریزه شده

أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ۝ قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ۝

ایا باشیم برانگیخته شده ان آفرینش تازه بگو در جواب ایشان سنگ شوید یا آهن

أَوْ خَلْقًا مِمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ

یا آفریده از آنچه بزرگ نماید در سینههای شما پس زود باشد که گویند که کی باز گرداند ما را بگو

الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَ

آنکه بیافرید شما را اول بار پس زود باشد که حرکت دهند بسوی تو سرهای خود را

يَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ

گویند کی خواهد بود آن بگو شاید که باشد نزدیک روزی که بخواند شما را پس اجابت کنید

بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ۝ وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا

در حالتی که ستایش او کنید و گمان کنید که درنگ نکرده اید در قبر مگر اندکی و بگو مر بندگان مرا که گویند

التي

الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزَغُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ
کلمه راکه آن نیکوترست بدرستی که شیطان دشمنی اندازد درمیان ایشان بدرستی که شیطان
كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُبِينًا ۝ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنْ يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ
هست مر انسان را دشمنی آشکار پروردگار شما داناترست بحال شما اگر خواهد رحمت کند بر شما
أَوْ إِنْ يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۝
یا اگر خواهد عذاب کند شما را و نفرستادیم ترا بر ایشان که نگهبان کارهای ایشان باشی
وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ
و پروردگار تو داناترست بانکه در آسمانها و زمین است و هر آینه بتحقیق که فزونی دادیم بعضی
النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ وَآتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا ۝ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ
از پیغمبران را بر بعضی و دادیم داوود را زبور بگو بخوانید آنان را که گمان کردید خدا
مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ۝ أُولَٰئِكَ
بغیر از او پس قادر نیستند دفع کردن بلایی را از شما و نه گردانیدن آن را بجای دیگر آن گروه
الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ
آنانند که میخوانند طلب میکنند بسوی پروردگار خود راه قرب را از طاعت و بندگی هر که از ایشان نزدیکتر است و امید دارند رحمت او
وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ۝ وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ
و میترسند از عذاب او بدرستی که عذاب پروردگار تو هست حذر کرده شده و نیست هیچ شهری
إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا
مگر آنکه ما هلاک کنندگان آنیم پیش از روز قیامت یا عذاب کنندگان آن هم عذاب سخت
كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۝ وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ
هست این در لوح محفوظ نوشته شده و مانع نشده ما را از آنکه بفرستیم معجزات
إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ ۝ وَآتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا
مگر آنکه تکذیب کردند آن معجزات را پیشینیان و دادیم قوم ثمود را ناقه در حالتی که معجزه روشن بود پس ستم کردند بدان

وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ

میفرستیم ما معجزه‌ها را مگر جهت ترسانیدن و یاد کن چون گفتیم با تو که پروردگار تو فرا گرفت مردمان را

وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ

و نکردانیدیم ما خوابی که را که نمودیم بتو مگر فتنه از ایشان مردمان و نمودیم درخت لعنت کرده شده در قرآن

وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ

و بترسانیم ایشانرا پس نفزود ایشانرا مگر سرکشی بزرگ و یاد کن چون گفتیم مر فرشتگان را

اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا

که سجده کنید مر آدم را پس سجده کردند همه مگر شیطان گفت آیا سجده برای کسی کنم که آفریده از گل

قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ

گفت ابلیس خبر ده مرا از این آدمی که گرامی داشتی او را بر من اگر باز پس داری مرا

إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا

تا روز رستخیز هر آینه ریشه کن کنم فرزندان او را مگر اندکی را

قَالَ اذْهَبْ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاؤُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا

گفت خدا برو پس هر که پیروی کند ترا از ایشان پس بدرستی که دوزخ جزای شما است جزای تمام

وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ

از جا بجنبان هر کرا توانی از ایشان باواز و افسون خود و کرد آور بر ایشان سواران خود را

وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدْهُمْ

و پیادگان خود را و شریک شو ایشانرا در مالها و فرزندان و وعده ده ایشان را

وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ

وعده نمیدهد ایشانرا شیطان مگر فریب بدرستی که بندگان من نیست ترا بر ایشان تسلط

وَكَفَى بِرَبِّكَ وَكِيلًا رَبُّكُمُ الَّذِي يُزْجِي لَكُمُ الْفُلْكَ

بس است پروردگار تو نگهبان … پروردگار شما آنکس که میراند برای شما کشتی

فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝ وَ

در دریا تا بجویید از فضل کرم او بدرستی که او هست بشما مهربان و

إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ

چون برسد شما را بلایی در دریا محو و گم شود از خاطر شما کسی که میخوانید مگر خدا

فَلَمَّا نَجَّاكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ۝

پس چون رهانید شما را بسوی خشکی روگردان شدید و هست آدمی بسیار ناسپاس

أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا

پس آیا ایمن شدید از اینکه فرو برد شما را بکرانه از خشکی یا بفرستد بر شما باد تندی

ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ۝ أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً

پس نیابید برای خود نگهبانی بلکه ایمنید از اینکه بازگرداند شما را در دریا باره

أُخْرَى فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ

دیگر پس بفرستد بر شما بادی شکننده کشتی از بادها پس غرق کند شما را بسبب ناسپاسی شما

ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ۝ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي

پس نیابید برای خود بر ما بسبب آن کینه خواهی و البته بتحقیق که گرامی داشتیم ما فرزندان

آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَ

آدم را و سوار کردیم ایشان را بچهارپایان در خشکی و در دریا بکشتی و روزی دادیم ایشان را از چیزهای پاکیزه و

فَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ۝ يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ

فزونی دادیم ایشان را بر بسیاری از آنچه آفریده ایم فزونی دادنی روزی که بخوانیم هر

أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ فَمَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ

آدمیی را بنام پیشوای ایشان پس کسی که داده شود نامه اعمال او بدست راست او

فَأُولَٰئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ۝

پس آن گروه میخوانند نامه اعمال خود را و ستم رسیده نباشند اندکی ستم را

وَمَنْ كَانَ فِي هَٰذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا

و کسی که باشد درین دنیا کور باطن پس او در آخرت کور و گمراه تر است

وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ

و بدرستی که خواستند مشرکان هر آینه که بفریبند ترا از آنچه وحی کرده ایم بسوی تو تا بربافی بر ما غیر آن را

وَإِذًا لَاتَّخَذُوكَ خَلِيلًا وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ

آنهنگام هر آینه فرا گرفتندی ترا دوست و اگر نه آن بودی که ثابت قدم داشتیم ترا هر آینه نزدیک بودی که میل کنی

إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا إِذًا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ

بسوی ایشان میل کمی آنوقت هر آینه بچشانیدیم ترا دو چندان عذاب مشرکان در دنیا و دو چندان بعد از مرگ

ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا

پس نیابی برای خود بر ما هیچ یاری و نزدیک بود که خواستند مشرکان که بجنبانند ترا از زمین تا بیرون کنند ترا

وَإِذًا لَا يَلْبَثُونَ خِلَافَكَ إِلَّا قَلِيلًا سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا

و آنهنگام درنگ نکنند بعد از تو در آن سرزمین مگر اندک زمانی وضع طریقه کردیم ای تو طریقی که مقرر کردیم برای آنانکه فرستادیم پیش از تو از رسولان ما

وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَىٰ غَسَقِ

و نیابی مر طریقه ما را هیچ تغییری بپای دار نماز را از وقت زوال آفتاب تا هنگام تاریکی

اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا وَمِنَ

شب و نماز صبح را بدرستی که نماز صبح هست حاضر گردیده برای ملائکه و بعضی

اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا

از شب را پس بیدار باش برای نماز زیاده برای تو شاید که برساند ترا پروردگار تو بمرتبه ستوده

وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ

و بگو ای پروردگار در آور مرا در هر کاری درآوردنی براستی و بیرون آور مرا بیرون آوردنی براستی

وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ

و بگردان برای من از نزد خود حجتی یاری دهنده و بگو آمد دین درست و محو شد

الباطل

الباطل ان الباطل كان زهوقا وننزل من القران ما هو شفاء

باطل گشتنی بود براستی که باطل گشتنی است نیست گردنده و نازل کنیم از قرآن آنچه او شفاء

ورحمة للمؤمنين ولا يزيد الظالمين الا خسارا واذا انعمنا على

و بخشایشی است برای مومنان و نمی افزاید ستمکاران را مگر زیانکاری و هرگاه احسان کنیم ما بر

الانسان اعرض ونا بجانبه واذا مسه الشر كان يؤسا قل

آدمی روی گرداند و دور شود بجانب خود و چون برسد او را بدی باشد نا امید از رحمت بگو

كل يعمل على شاكلته فربكم اعلم بمن هو اهدى سبيلا ويسئلونك

هر کسی کار کند بر طریقت خود پس پروردگار شما داناتر است بکسی که او راه یافته تر است و می پرسند

عن الروح قل الروح من امر ربي وما اوتيتم من العلم الا قليلا

از حقیقت روح بگو روح پیدا شده از محض فرمان پروردگار من و داده نشده اید از دانش مگر اندکی

ولئن شئنا لنذهبن بالذي اوحينا اليك ثم لا تجد لك به

و البته اگر خواهیم هر آینه محو کنیم و ببریم از سینها آنچه وحی کرده ایم بسوی تو پس نیابی برای خود بآن

علينا وكيلا الا رحمة من ربك ان فضله كان عليك

بر ما کارسازی مگر بخشایشی از پروردگار تو براستی که فضل و کرم او هست بر تو

كبيرا قل لئن اجتمعت الانس والجن على ان ياتوا بمثل هذا

بزرگ بگو البته اگر گرد آیند آدمیان و جنیان بر آنکه بیارند مانند این

القران لا ياتون بمثله ولو كان بعضهم لبعض ظهيرا

قرآن را نیارند مانند او و اگرچه باشند بعضی ایشان مر بعضی را هم پشت

ولقد صرفنا للناس في هذا القران من كل مثل فابى اكثر

و البته تحقیق که مکرر کردیم برای مردمان درین قرآن از همه مثلی پس سرباز زدند بیشتر

الناس الا كفورا وقالوا لن نؤمن لك حتى تفجر لنا من

مردمان مگر از انکار و ناسپاسی و گفتند هرگز ایمان نیاوریم ترا تا آنگاه که روان کنی برای ما از

الارض ينبوعا او تكون لك جنة من نخيل و عنب فتفجر

زمین که چشمه یا باشد مر ترا بوستانی از خرما و انگور پس روان گردانی

الانهار خلالها تفجيرا او تسقط السماء كما زعمت علينا كسفا او تاتي

جویها درمیان بوستان روان گردانی یا بیفکنی آسمان را چنانکه دعوی کردی بر ما پاره پاره یا بیاوری

بالله والملائكة قبيلا او يكون لك بيت من زخرف او ترقى في

خدا و فرشتگان را بگواهی رسالت یا باشد ترا خانه از طلا یا بالا روی در

السماء ولن نؤمن لرقيك حتى تنزل علينا كتابا نقرؤه

آسمان و هرگز باور نداریم بر شدن ترا باسمان تا آنگاه که فرود آری بر ما نامه که می‌خوانیم او را

قل سبحان ربي هل كنت الا بشرا رسولا وما منع الناس

بگو پاک است پروردگار من که نیستم من مگر آدمی فرستاده و باز نداشت مردمان را

ان يؤمنوا اذ جاءهم الهدى الا ان قالوا ابعث الله بشرا رسولا

از آنکه ایمان آورند چون آمد ایشان را دین راست مگر آنکه گفتند آیا فرستاد خدا آدمی را پیغمبر

قل لو كان في الارض ملائكة يمشون مطمئنين لنزلنا عليهم من

بگو اگر بودی در زمین فرشتگان که راه میرفتند آرام هر آینه فرستادیم بر ایشان از

السماء ملكا رسولا قل كفى بالله شهيدا بيني و

آسمان فرشته را برسالت بگو بس است خدا گواهی میان من و

بينكم انه كان بعباده خبيرا بصيرا ومن يهد الله فهو

میان شما که او هست به بندگان خود آگاه بینا و کسی که او را راه نماید خدا پس او

المهتد ومن يضلل فلن تجد لهم اولياء من دونه ونحشرهم يوم

راه یافته و کسی را که گمراه کند پس نیابی تو هرگز کارسازان را بغیر از خدا و برانگیزیم ایشان را در روز

القيمة على وجوههم عميا وبكما وصما ماواهم

رستخیز در حالتی که کشیده شوند بر رویهای خود کوران و گنگان و کران جای ایشان

هنّم كلما خبت زدناهم سعيرا ذلك جزاؤهم بانهم كفروا بآياتنا وقالوا

دوزخ است هرگاه فرو میرد شراره آن زیاده کنیم ایشان را آتش افروخته این سزای ایشان است بسبب آنکه کافر شدند بآیتهای ما و گفتند

أإذا كنا عظاما ورفاتا أإنا لمبعوثون خلقا جديدا أولم يروا

آیا چون باشیم ما استخوانها و ریزه‌ها آیا ما هرآینه برانگیختگان باشیم آفرینش نو آیا ندیدند

أن الله الذي خلق السموات والأرض قادر على أن يخلق مثلهم وجعل

که خدای که آفریده آسمانها و زمین را تواناست بر آنکه بیافریند مانند ایشان را و گردانید

لهم أجلا لا ريب فيه فأبى الظالمون إلا كفورا قل لو

برای ایشان وقتی که نیست هیچ شکی در آن پس سر باز زدند ستمکاران مگر ناسپاسی را بگو اگر

أنتم تملكون خزائن رحمة ربي إذا لأمسكتم خشية الإنفاق وكان

شما مالک شوید خزانهای بخشش پروردگار مرا هرآینه بخل ورزید از ترس تمام شدن مال بسبب نفقه و هست

الإنسان قتورا ولقد آتينا موسى تسع آيات بينات فاسئل بني

آدمی غایت بخیل و البته به تحقیق که دادیم ما موسی را نه معجزه همه روشن پس بپرس از بنی

إسرائيل إذ جاءهم فقال له فرعون إني

اسرائیل چون آمد موسی بایشان پس گفت مر او را فرعون هرآینه من

لأظنك يا موسى مسحورا قال لقد علمت ما أنزل هؤلاء إلا رب

گمان میبرم ترا ای موسی جادو کرده شده گفت موسی هرآینه بتحقیق دانسته تو که نفرستاده این معجزها را مگر پروردگار

السموات والأرض بصائر وإني لأظنك يا فرعون مثبورا فأراد

آسمانها و زمین در حالتی که بینشهاست و هرآینه من هرآینه گمان میکنم ترا ای فرعون هلاک شده پس خواست

أن يستفزهم من الأرض فأغرقناه ومن معه

که بیرون کند موسی و مومنان را از زمین مصر پس غرق کردانیدیم او را و هر که با او بود

جميعا وقلنا من بعده لبني إسرائيل اسكنوا

همگی را و گفتیم بعد از غرق فرعونیان بنی اسرائیل را که ساکن شوید

الأرض فإذا جاء وعد الآخرة جئنا بكم لفيفا وبالحق

زمین مصر را پس چون بیاید وعده سرای آخرت بیاوریم شما را همه جا درهم آمیخته و براستی

أنزلناه وبالحق نزل وما أرسلناك إلا مبشرا ونذيرا

فرو فرستادیم قرآن را و براستی فرود آمد قرآن و نفرستادیم ترا مگر مژده دهنده و ترساننده و

وقرآنا فرقناه لتقرأه على الناس على مكث ونزلناه

و قرآن را پراکنده فرستادیم او را تا بخوانی او را بر مردمان با آهستگی و تدریج و فرود فرستادیم او را

تنزيلا قل آمنوا به أو لا تؤمنوا إن الذين أوتوا العلم من قبله إذا

فرستادنی بتدریج و مصالح بگو ایمان آرید بدان یا ایمان نیارید بدرستی که آنان که داده شدند دانش را پیش از قرآن هرگاه

يتلى عليهم يخرون للأذقان سجدا ويقولون سبحان ربنا إن

خوانده شود بر ایشان بروی افتند بر زنخها سجده کنان و گویند پاکست پروردگار ما هر آینه

كان وعد ربنا لمفعولا ويخرون للأذقان يبكون و

که هست وعده پروردگار ما هر آینه کرده شده و بروی افتند بر زنخها بگریند و

يزيدهم خشوعا قل ادعوا الله أو ادعوا الرحمن أيا ما

بیفزاید ایشان را فروتنی بگو بخوانید خدا را بنام الله یا بخوانید بنام رحمن هر کدام

تدعوا فله الأسماء الحسنى ولا تجهر بصلاتك

که بخوانید پس مر او راست نامهای نیکو و بلند مکن قراءت نماز خود را

ولا تخافت بها وابتغ بين ذلك سبيلا وقل

و بسیار آهسته مکن قرآن نماز خود را و بجوی میان بلندی و آهستگی راهی و بگو

الحمد لله الذي لم يتخذ ولدا ولم يكن له شريك في

سپاس مر خدا را که فرا نگرفته فرزندی و نبوده مر او را هیچ شریکی در

الملك ولم يكن له ولي من الذل وكبره تكبيرا

پادشاهی و نبوده مر او را هیچ یاوری از مذلت و بزرگی نسبت کن او را بزرگ کردن عظیمی

بسم

عباسی
از علی بن ابی حمزه ثمالی
روایت کرده که حضرت ابی عبدالله علیه السلام فرمود
که هر که سوره کهف را هر شب جمعه تلاوت نماید از دنیا نخواهد رفت مگر با شهادت و در
روز قیامت حشرش با
شهدا خواهد بود و در موقف
صف شهدا خواهد ایستاد

سورة الكهف مائة وعشر اثني مكية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشنده مهربان

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَنْزَلَ عَلٰى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ
سپاس وستایش مر خدای راست که فرو فرستاده بر بنده خود قرآن را و نگردانید برای او

عِوَجًا قَيِّمًا لِيُنْذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِنْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ
هیچ کجی گردانیدش راست تا بترساند از عذاب سخت از نزد خود و مژده دهد گروندگان را

الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ اَنَّ لَهُمْ اَجْرًا حَسَنًا مَاكِثِينَ فِيهِ
آنان که کنند کارهای شایسته آنکه مر ایشان راست مزدی نیکو در حالی که مقیم باشند در آن

اَبَدًا وَيُنْذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ
همیشه و بیم نماید آنانی را که گفتند فرا گرفت خدا فرزندی نیست مر ایشان را هیچ

عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ اَفْوَاهِهِمْ
دانشی و نه پدران ایشان را بزرگ است سخنی که بیرون می‌آید از دهنهای ایشان

اِنْ يَقُولُونَ اِلَّا كَذِبًا ۞ فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ عَلٰى
نمی‌گویند مگر دروغ را پس گویا تو هلاک کننده نفس خودی بر

آثَارِهِمْ اِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهٰذَا الْحَدِيثِ اَسَفًا ۞ اِنَّا جَعَلْنَا مَا
گردهای ایشان اگر ایمان نیاورند باین قرآن بسبب غایت حزن هر آینه که ما گردانیدیم آنچه

عَلَى الْاَرْضِ زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوَهُمْ اَيُّهُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا ۞ وَ
بر روی زمین است آرایشی برای زمین تا بیازماییم ایشان را که کدام یک نیکوترند از روی کردار و

اِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ۞ اَمْ حَسِبْتَ اَنَّ اَصْحَابَ
هر آینه که ما گرداننده‌ایم آنچه بر روی زمین است خاکی ساده بلکه پنداشتی که یاران

الكهف

الكهف والرقيم كانوا من آياتنا عجبا إذ أوى الفتية إلى

کهف و رقیم بودند از نشانهای قدرت ما نشانی عجیب چون پناه جستند جوانان سوی غار

فقالوا ربنا آتنا من لدنك رحمة وهيئ لنا من أمرنا رشدا فضربنا

پس گفتند ای پروردگار ما بده ما را از نزد خود بخشایشی و ساز ده برای ما از کار ما راه راستی پس نهادیم

على آذانهم في الكهف سنين عددا ثم بعثناهم لنعلم أي

بر گوشهای ایشان پرده یعنی بخواب کردیم در غار که شمرده سالهای شمرده پس برانگیختیم ایشان را تا بدانیم که

الحزبين أحصى لما لبثوا أمدا نحن نقص عليك نبأهم بالحق

این دو گروه درست شمرده مدت درنگ ایشان را در غار ما حکایت میکنیم و میخوانیم بر تو خبر ایشان را براستی

إنهم فتية آمنوا بربهم وزدناهم هدى وربطنا على قلوبهم

هر آینه ایشان جوانانی بودند که گرویدند به پروردگار خود و افزودیم ایشان را راه راست و [illegible] دل ایشان را

إذ قاموا فقالوا ربنا رب السماوات والأرض لن ندعو من دونه

آنهنگام که برخاستند پس گفتند ای پروردگار ما پروردگار آسمانها و زمین است هرگز نخوانیم بجز او

إلها لقد قلنا إذا شططا هؤلاء قومنا اتخذوا من دونه

خدایی که بتحقیق گفته باشیم در آنوقت گفتار درگذشته از حد اینها که گروه مایند فرا گرفته اند بجز او

آلهة لولا يأتون عليهم بسلطان بين فمن أظلم ممن افترى

خدایان چرا نمی آورند بر حقیت خدایان حجتی روشن پس کیست ستمکارتر از آنکه بربافت

على الله كذبا وإذ اعتزلتموهم وما يعبدون إلا الله

بر خدا دروغ و چون کناره گرفتید از ایشان و از آنچه می پرستند بجز خدا

فأووا إلى الكهف ينشر لكم ربكم من رحمته ويهيئ لكم من

پس پناه برید بغار تا پراکنده و بسیار کند برای شما پروردگار شما از رحمت خود و مهیا کند برای شما از

أمركم مرفقا وترى الشمس إذا طلعت تزاور عن كهفهم ذات

کار دین و دنیای شما سودمند [illegible] کار شما و می بینی آفتاب را چون طلوع کند میل مینماید از غار ایشان بجانب

اليمين

الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَلِكَ

دست راست و چون فرو رود قطع کند ایشان را در جهت دست چپ غار و ایشان اند در جای وسیع اند از غار این

مِنْ آيَاتِ اللهِ مَنْ يَهْدِ اللهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضْلِلْ

از نشانهای قدرت خداست کسی که راه نمود او را خدا پس اوست راه یابنده و کسی را که بضلالت بگذارد

فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا وَتَحْسَبُهُمْ أَيْقَاظًا وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقَلِّبُهُمْ

پس هرگز نیابی برای او یاری راه نماینده و گمان بری ایشان را بیداران و حال آنکه ایشان خفتگانند و میگردانیم ایشان را

الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَ

راست و پهلوی چپ و سگ ایشان گسترانیده دو بازوی خود را پیش آستانه

لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا

اگر دیده ور شوی بر ایشان هرآینه رو گردانی سوی ایشان گریزان و هرآینه پر کرده شوی از ایشان از ترس

وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ

و همچنین برانگیختیم ایشان را تا بپرسند از یکدیگر مدت درنگ یکدیگر را در میان خود گفت گوینده از ایشان چند

لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ

مدت درنگ کردید گفتند درنگ کردیم یک روز یا پاره از روز گفتند پروردگار شما

أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ

داناتر است بآنچه درنگ کردید پس بفرستید یکی از خود را با سیم درم خود اینها را بسوی شهر

فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ

پس بنگرد که کدام یک از اهل شهر پاکیزه تر است طعامش پس بیارد شما را خوردنی

مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا إِنَّهُمْ

از آن طعام و باید تا آید بلطف و حیله در بهای طعام تا شر آن آرد و آگاه نکند بحال شما هیچکس را بدرستی که ایشان

إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا

اگر ظفر یابند بر شما سنگسار کنند شما را یا برگردانند شما را بکیش خود و هرگز رستگار نشوید

إِذًا أَبَدًا وَكَذَٰلِكَ أَعْثَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ
آنهنگام هیچ وقت و همچنین مطلع کردانیدیم بر ایشان تا بدانند شهریان که وعده خدا حق است
وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَازَعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا
که روز قیامت نیست هیچ شکی در آن آنوقت که منازعه میکردند مردم شهر میانه خود در کار یاران پس گفتند
ابْنُوا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ
برنهید بر ایشان بنایی پروردگار ایشان دانا تر است بایشان گفتند آنان که غالب شدند بر
أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ
کار ایشان هر آینه فرا گیریم بر ایشان مسجدی زود باشد که گویند سه اند چهارم ایشان سگ ایشان
وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ
و میگویند پنج اند ششم ایشان سگ ایشان تیر در تاریکی انداختن و میگویند هفت اند
وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُل رَّبِّي أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِم مَّا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ
و هشتم ایشان سگ ایشان بگو پروردگار من داناتر است بشماره ایشان نداند عدد ایشان را مگر جمعی اندک پس مجادله مکن
وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِم مِّنْهُمْ أَحَدًا ۝ وَلَا تَقُولَنَّ لِشَيْءٍ
و فتوی مجو در باره یاران غار از یهود یکی را و مگو البته مر هیچ چیز را
إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ وَاذْكُر رَّبَّكَ
که من کننده ام آن را فردا مگر آنکه گویی اگر خواهد خدا و یاد کن پروردگار خود را
إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَىٰ أَن يَهْدِيَنِ رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا رَشَدًا
هرگاه که فراموش کنی و بگو شاید که راه نماید مرا پروردگار من بنزدیکتر از این در صواب
وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا قُلِ اللَّهُ
و درنگ کردند یاران در غار خود سیصد سال و زیاده کردند نه سال بگو خدا
أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ مَا لَهُم
داناتر است بآنچه درنگ کردند خاص او راست دانش نهانهای آسمانها و زمین چه بینا است خدا و چه شنوا است

حزب

ولي ولا يشرك في حكمه احدا واتل ما اوحي اليك من كتاب ربك

هیچ یاری و شریک نکرده اند در فرمان خود هیچ کس و بخوان آنچه وحی کرده شده بسوی تو از قرآن

لا مبدل لكلماته ولن تجد من دونه ملتحدا واصبر نفسك مع

نیست هیچ تغییر دهنده مر سخنهای او را و هرگز نیابی بسوی غیر او پناهی و شکیبایی فرمای نفس خود را

الذين يدعون ربهم بالغداة والعشي يريدون وجهه

آنان که میخوانند پروردگار خود را در بامداد و شبانگاه میخواهند خوشنودی او را

ولا تعد عيناك عنهم تريد زينة الحيوة الدنيا ولا تطع

و باید در نگذرد دو چشم تو از ایشان حال آنکه میخواهی آرایش زندگانی این جهان را و فرمان مبر

من اغفلنا قلبه عن ذكرنا واتبع هويه وكان امره فرطا

غفلت دادیم دل او را از ذکر ما و پیروی کرده خواهش نفس خود را و هست کار او در گذشته از حد

وقل الحق من ربكم فمن شاء فليؤمن ومن شاء فليكفر

بگو راستی از پروردگار شماست پس هر که خواهد پس ایمان آرد و هر که خواهد پس کافر شود

انا اعتدنا للظالمين نارا احاط بهم سرادقها

بدرستی که ما آماده کرده ایم برای ستمکاران آتشی که فرو گرفته ایشان را سراپرده آن

وان يستغيثوا يغاثوا بماء كالمهل يشوي الوجوه بئس الشراب وساءت مرتفقا ان

و اگر فریاد رسی خواهند فریاد رسی کرده شوند به آبی مانند مس گداخته بریان کند رویها را بد آشامیدنیست آن

الذين امنوا وعملوا الصالحات انا لا نضيع اجر من احسن عملا اولئك

آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته بدرستیکه ما ضایع نمیکنیم مزد کسی را که نیکو کرد عمل را

لهم جنات عدن تجري من تحتهم الانهار يحلون فيها من اساور من ذهب

مر ایشان راست بهشتهای با اقامت میرود از زیر آنها جویها زیور کنند در آنجا از دستبرنجها از طلا

ويلبسون ثيابا خضرا من سندس واستبرق متكئين فيها على

و بپوشند جامه های سبز از دیبای نازک و دیبای سطبر در حالتی که تکیه کنندگان اند در آنجا

الارائك نعم الثواب وحسنت مرتفقا واضرب لهم مثلا

تختها نیکو پاداشت این و این نیکو تکیه گاه هست اهل بهشت و بزن برای ایشان مثل

رجلين جعلنا لاحدهما جنتين من اعناب وحففناهما بنخل و جعلنا

داستان دو مردی را که بدهیم آوردیم برای یکی از ایشان دو بوستان از تاکهای انگور و در آکندیم هر گرد آن دو بوستان خرما بنان و میان

بينهما زرعا كلتا الجنتين اتت اكلها ولم تظلم

در میان آن دو بوستان کشت زاری آن دو بوستان هر یک داده میوه خود را و کم نکرد

منه شيئا وفجرنا خلالهما نهرا وكان له ثمر فقال لصاحبه

از میوه خود چیزی را و روان گردانیدیم در میان آن دو بوستان جوی و بود مر او را [illegible] پس گفت صاحب خود را

وهو يحاوره انا اكثر منك مالا واعز نفرا ودخل جنته

و حال آنکه او صاحب آن سخن گفت او را که من بیشترم از تو از جهت مال و غالب ترم [illegible] و درآمد بوستان خود را

وهو ظالم لنفسه قال ما اظن ان تبيد هذه ابدا

و حال آنکه ستمکار بود مر نفس خود را گفت گمان ندارم که ویران شود این بوستان هرگز

وما اظن الساعة قائمة ولئن رددت الى ربي لاجدن خيرا

و گمان ندارم روز قیامت را برخاسته و بسوگند که اگر باز گردانیده شوم بسوی پروردگار خود هر آینه یابم بهتر از

منها منقلبا قال له صاحبه وهو يحاوره اكفرت

این بوستان جای بازگشتی گفت مر او را یار او که مومن بود و حال آنکه او جواب او میگفت آیا کافر شدی

بالذي خلقك من تراب ثم من نطفة ثم سوىك

بآنکه آفرید ترا از خاک پس از نطفه پس تمام گردانید ترا

رجلا لكنا هو الله ربي ولا اشرك بربي احدا ولولا

مردی لیکن من میگویم که خدا پروردگار من است و شریک نمیگویم بپروردگار خود هیچ را و چرا

اذ دخلت جنتك قلت ما شاء الله لا قوة الا بالله ان ترن انا

چون درآمدی بوستان خود را گفتی آنچه خواهد خدا شود نیست توانایی مگر بخدا اگر میبینی

أَقَلَّ مِنكَ مَالًا وَوَلَدًا فَعَسَىٰ رَبِّي أَن يُؤْتِيَنِ خَيْرًا مِّن جَنَّتِكَ

کمتر از تو بمال و فرزند پس کاه باشد که پروردگار من بدهد مرا بهتر از بوستان تو و

وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا

و بفرستد بر بستان تو تیرهای شهاب از آسمان پس گردد آن بستان زمین هموار ساده

أَوْ يُصْبِحَ مَاؤُهَا غَوْرًا ۞ فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ۞ وَ

یا گردد آب آن بستان فرو زمین شده پس هرگز نتوانی آن آب را جستن و

أُحِيطَ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَىٰ مَا أَنفَقَ فِيهَا

و فرا گرفته شود مال وی او پس گردد که بر گرداند کفهای خود را از روی حسرت بر آنچه خرج کرده بود در آن

وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا

آن بوستان و افتاده بر چوب بستهای تاکها و گوید ای کاش من شریک نمیکردم به پروردگار خود کسی

وَلَمْ تَكُن لَّهُ فِئَةٌ يَنصُرُونَهُ مِن دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا

و نباشد او را گروهی که یاری دهند او را بغیر از خدا و نباشد بدو یاری کننده

هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ۞

در آن حالت یاری خاص خداست که سزاوار حقست او بهترست ثواب آن و بهترست از انجام نیک آن

وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنزَلْنَاهُ مِنَ

و بزن برای ایشان مثل زندگانی دنیا مانند آبی که فرو فرستادیم آنرا از

السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيَاحُ

آسمان پس آمیخته شد بآن رستنیهای زمین پس گردید گیاه خشک که پراگنده کرد آنرا بادها

وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ

و هست خدا بر همه چیزی بغایت توانا مال و فرزندان آرایش زندگانی دنیا است و

الْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِندَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا وَيَوْمَ

کردارهای نیک که ثواب آنها پاینده است بهترست نزد پروردگار تو از روی ثواب و بهترست از روی امید و روزی که

الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا

کوهها را و ببینی زمین را ظاهر و آشکارا و حشر کنیم همه خلایق را پس نگذاریم از ایشان یکی را

وَعُرِضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ

و عرض کرده شوند بر پروردگار تو صف زده گفته شود بتحقیق آمدید ما را همچنانکه بیافریدیم شما را نخستین بار

بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى

بلکه گمان کردید که هرگز نخواهیم کرد برای شما وعده گاه قیامت را و نهاده شود نامه های اعمال در دست راست و چپ پس ببینی

الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَٰذَا

گناهکاران را ترسنده از آنچه در آن نامه هاست و گویند ای وای ما چیست مر این

الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا

نامه را که فرو نگذاشته است گناه خوردی و نه گناه بزرگی را مگر که بر شمرده است آنها را و یابند

مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَا

آنچه کرده اند حاضر و نوشته در آن نامه و ستم نکند پروردگار تو هیچکس را و یاد کن چون گفتیم فرشتگان را

اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ

که سجده کنید آدم را پس سجده کردند مگر ابلیس که بود از دیوان پس بیرون رفت از

أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ

فرمان پروردگار خویش آیا پس میگیرید او را و فرزندان او را دوستان بجز من و حال آنکه ایشان شما را دشمن اند

بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا مَا أَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ

و بد بدلیست مر ستمکاران را حاضر نکردم ایشان را در آفرینش آسمانها و زمین و نه در آفرینش خودهای ایشان

وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ

و نیستم فراگیرنده گمراه کنندگان را یار و یاور و یاد کن روزی که گوید خدا آواز دهید مر شریکان مرا

الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا

که گمان داشتید پس بخواندند شریکان را پس جواب نکردند مر ایشان را و بدید آوردیم میان ایشان هلاکگاهی

الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُم مُّوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا

گناهکاران آتش دوزخ را پس یقین دانستند که ایشان افتادگانند در آتش دوزخ و نیابند ازان هیچ جای گریز

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِن كُلِّ مَثَلٍ ۚ وَكَانَ الْإِنسَانُ

و هر آینه بتحقیق که مکرر گردانیدیم درین قران برای مردمان از هر داستانی و هست آدمی

أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ۞ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَن يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ

بیشتر از هر چیزی در خصومت و باز نداشت مردمان را ازینکه بگروند چون آمد ایشان را راه نمائی حق

وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَن تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا

و ازینکه آمرزش خواهند از پروردگار خود مگر خواهش آنکه بیاید ایشان را سنت پیشینیان یا بیاید ایشان را عذاب معاینه

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ۚ وَيُجَادِلُ الَّذِينَ

و نمی فرستیم پیغمبران را مگر مژده دهندگان و ترسانندگان و خصومت میکنند آنانکه

كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ ۖ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي

کافر شدند بچیزهای باطل تا ناچیز کنند بآن دین حق را و فرا گرفتند نشانهای مرا

وَمَا أُنذِرُوا هُزُوًا ۞ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا

و آنچه بیم کرده شدند ازان مسخره و کیست ستمکارتر ازانکه پند داده شد بنشانهای پروردگار خویش روی گردانید ازان

وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ ۚ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ وَفِي

و فراموش کرد آنچه پیش فرستاد دستهای او بدرستی که ما پدید آوردیم بر دلهای ایشان پردها برای آنکه نفهمند و در

آذَانِهِمْ وَقْرًا ۖ وَإِن تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَن يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا

گوشهای ایشان گرانی تا نشنوند و اگر بخوانی ایشان را براه راست پس هرگز راه راست نیابند آنگاه هیچ وقت

وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ ۖ لَوْ يُؤَاخِذُهُم بِمَا كَسَبُوا لَعَجَّلَ لَهُمُ

و پروردگار تو آمرزگار خداوند بخشایش اگر مواخذه کردی ایشان را بآنچه کسب کردند هر آینه بشتاب رسانیدی

الْعَذَابَ ۚ بَل لَّهُم مَّوْعِدٌ لَّن يَجِدُوا مِن دُونِهِ مَوْئِلًا ۞ وَ

عذاب را بلکه مر ایشان را وعده گاهیست که هرگز نیابند بغیر ازو پناهی

تلك القرى اهلكناهم لما ظلموا وجعلنا لمهلكهم موعدا واذ

ساکنان این شهرها را هلاک کردیم چون ستم کردند و گردانیدیم برای هلاک ایشان وقتی معلوم و یاد کن

قال موسى لفتيه لا ابرح حتى ابلغ مجمع البحرين او امضي حقبا فلما بلغا

گفت موسی مر جوان خود را که همی روم تا برسم بجایی فراهم آمدن دو دریا یعنی دریای روم و دریای فارس یا بروم روزگاری دراز

مجمع بينهما نسيا حوتهما فاتخذ سبيله في البحر سربا فلما جاوزا قال لفتيه

بجای فراهم آمدن دو دریا فراموش کردند ماهی خود را پس فرا گرفت ماهی راه خود را در دریا راه فرا رفتنی پس چون گذشتند از آنجا گفت جوان خود را

اتنا غداءنا لقد لقينا من سفرنا هذا نصبا

بیار بر ما غدای چاشت ما را بحقیقی که رسید ما را ازین سفر ما رنج و تعب

قال ارايت اذ اوينا الى الصخرة فاني نسيت الحوت وما انسانيه

گفت موسی را جوان او دانستی که چون جای گرفتیم بان سنگ بزرگ در کنار دریا پس بدرستی که من فراموش کردم ماهی را و فراموش گردانید مرا

الا الشيطان ان اذكره واتخذ سبيله في البحر عجبا

مگر شیطان که یاد کنم آن را و فرا گرفت ماهی راه خود را در دریا راه عجب

قال ذلك ما كنا نبغ فارتدا على اثارهما قصصا فوجدا عبدا من عبادنا

گفت موسی این حال عجب آنست که ما در این سفر میجستیم پس بازگشتند از آن که آمده بودند بر اثرهای خود پی جستنی پس یافتند بنده را از بندگان ما

اتيناه رحمة من عندنا وعلمناه من لدنا علما قال له

که داده بودیم او را بخشایش از نزد ما و آموختیم او را از نزد خود دانستنی بسیار گفت مر او را

موسى هل اتبعك على ان تعلمن مما علمت رشدا

موسی آیا از پی تو بیایم بر این شرط که بیاموزی مرا از علومی که آموخته شده‌ای

قال انك لن تستطيع معي صبرا وكيف تصبر على ما لم

گفت آن بنده مر موسی را که تو هرگز نتوانی بر داشتن با من صبر و چگونه شکیبایی ورزی بر چیزی که

تحط به خبرا قال ستجدني ان شاء الله صابرا ولا اعصي

نگرفته‌ای به آن از روی دانش گفت موسی خواهی یافت مرا اگر خواهد خدا شکیبا و نافرمانی نکنم

أَمْرًا قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْئَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا

در هیچ کار گفت پس اگر پی من می‌روی پس مپرس از من هیچ چیزی تا بدید آورم برای تو از آن یادکردی

فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا

پس رفتند تا آنکه بر نشستند هر دو در کشتی سوراخ کرد آن کشتی را

قَالَ أَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا

گفت موسی آیا سوراخ کردی آن را تا غرق کنی اهل آن را هر آینه تحقیق که آمدی بکاری بزرگ

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا

گفت آیا نگفتم هر آینه که تو هرگز نتوانی برفاقت با من صبر نمود

قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي

گفت موسی مگیر مرا بآنکه فراموش کردم و در مرسان مرا از کار من سختی

عُسْرًا فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ

دشواری را پس رفتند تا آنگاه که از کشتی برآمدند برخوردند بکودکی پس کشت اورا

قَالَ أَقَتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا

گفت موسی آیا کشتی تنی را که پاک است از گناه نه بقصاص تنی هر آینه تحقیق که آمدی بکار زشتی

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا

گفت آیا نگفتم مر ترا هر آینه که تو هرگز نتوانی برفاقت من صبر نمود

قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا

گفت موسی اگر بپرسم ترا از چیزی پس از این پس رفاقت مکن با من بتحقیق رسیده باشی از نزد من عذر

فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلَهَا فَأَبَوْا

پس از آنجا رفتند تا آنگاه که آمدند بساکنان شهری که طلب خورش نمودند از ساکنان آن پس سر باز زدند

أَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَّ فَأَقَامَهُ

از آنکه مهمان کنند ایشان را پس یافتند در آن شهر دیواری که میخواست که برهم شکند پس نیک کرد و راست کرد

قال لو شئت لاتخذت عليه اجرا قال هذا فراق بيني وبينك سانبئك بتاويل

گفت موسی اگر میخواستی هر آینه میگرفتی بر این کار مزدی گفت این است جدایی میان من و میان تو خبر دهم آگاه کنم ترا

ما لم تستطع عليه صبرا ۞ اما السفينة فكانت لمساكين

که نتوانستی بر آن صبر اما کشتی پس بود مال بیچارگانی خ

يعملون في البحر فاردت ان اعيبها وكان وراءهم ملك ياخذ

که کار میکردند در دریا پس خواستم که عیبناک کنم آن را و بود پس روی ایشان پادشاهی که میگرفت

كل سفينة غصبا ۞ واما الغلام فكان ابواه مؤمنين

هر کشتی را که درست بود بجبر ستم و اما کودک پس بودند پدر و مادر وی مومنان

فخشينا ان يرهقهما طغيانا وكفرا فاردنا ان يبدلهما

پس ترسیدیم که برسانند بایشان از حد در گذشتن و ناسپاسی پس خواستیم که عوض دهد ایشان را

ربهما خيرا منه زكوة واقرب رحما ۞ واما الجدار

پروردگار ایشان فرزندی بهتر از وی به پاکیزگی خلق و نزدیکتر بمهربانی ایشان و اما دیوار

فكان لغلامين يتيمين في المدينة وكان تحته كنز لهما و

پس آن بود مر دو کودک را هر دو یتیم که در آن شهر اند و هست زیر آن دیوار گنجی برای ایشان را

كان ابوهما صالحا فاراد ربك ان يبلغا اشدهما و

بود پدر ایشان مردی شایسته پس خواست پروردگار تو که برسند هر دو کودک بکمال قوت خود و

يستخرجا كنزهما رحمة من ربك وما فعلته عن امري ذلك تاويل

بیرون آرند گنج خود را برای بخشایشی از پروردگار تو و نکردم آن را از رای خود این است تاویل

ما لم تسطع عليه صبرا ۞ ويسئلونك عن ذي القرنين

آن کاری که نتوانستی بر آن صبر کرد و میپرسند ترا از حال ذی القرنین

قل ساتلوا عليكم منه ذكرا ۞ انا مكنا له في الارض

بگو بخوانم بر شما از آن خبری بدرستی که ما جای دادیم او را در زمین

واتيناه

وآتيناه من كل شيء سببا ۝ فأتبع سببا ۝ حتى إذا بلغ

ودادیم اورا از همه چیزی که خواهش کند راهی پس پس رفت راهی را تا چون رسید

مغرب الشمس وجدها تغرب في عين حمئة ووجد عندها قوما

بجای فرو رفتن آفتاب یافت آن را که فرو میرود در چشمه آب گرمی و یافت نزد آن چشمه گروهی را

قلنا يا ذا القرنين إما أن تعذب وإما أن تتخذ فيهم حسنا

گفتیم ای ذو القرنین یا آن است که عذاب کنی ... و یا آن است که فرا گیری در حق ایشان نیکویی

أما من ظلم فسوف نعذبه ثم يرد إلى ربه فيعذبه عذابا

... اما هر که ستم کند ... که عذاب کنیم اورا پس بازگردد بسوی پروردگار خود پس عذاب کند اورا عذابی

نكرا ۝ وأما من آمن وعمل صالحا فله جزاء الحسنى وسنقول له من أمرنا

... اما کسی که ایمان آورد و بکند کار شایسته پس مر اوراست پاداش ...

يسرا ۝ ثم أتبع سببا ۝ حتى إذا بلغ مطلع الشمس وجدها تطلع على قوم

... بجای بر آمدن آفتاب یافت آن را که بر می آید بر گروهی که

لم نجعل لهم من دونها سترا ۝ كذلك وقد أحطنا بما لديه خبرا ۝ ثم

أتبع سببا ۝ حتى إذا بلغ بين السدين وجد من دونهما قوما لا يكادون يفقهون

... تا چون رسید میان دو کوه یافت پیش از آن دو کوه گروهی را که نزدیک نبود که فهمند

قولا ۝ قالوا يا ذا القرنين إن يأجوج ومأجوج

گفتاری را گفتند ای ذو القرنین مر راستی که یاجوج و ماجوج

مفسدون في الأرض فهل نجعل لك خرجا على أن تجعل بيننا

تباهی کنندگانند در زمین پس آیا مقرر کنیم برای تو مالی ... برآنکه بدید آوری میان ما

وبينهم سدا ۝ قال ما مكني فيه ربي خير فأعينوني بقوة

و میان ایشان دیواری ... گفت ... پروردگار من ... پس مدد کنید مرا بقوت ...

أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ۝ آتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ

تا بکنم ادرم میان شما و میانه ایشان دیواری استوار بیارید مرا پارهای آهن

إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ آتُونِي

چون برابر شد میانه آن دو کوه با کوهها گفت بدمید تا چون گردانید آن آهن را آتش گفت بیارید

أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا ۝ فَمَا اسْطَاعُوا أَن يَظْهَرُوهُ وَمَا

مس گداخته تا بریزم بر آن آهن شده پس نتوانستند یاجوج و ماجوج که برآیند بر آن سد و

اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ۝ قَالَ هَٰذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي فَإِذَا جَاءَ

نتوانستند مر آن را سوراخ نمودن گفت ذوالقرنین این بخشایشی است از پروردگار من پس چون آید

وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ۝ وَتَرَكْنَا

وعده پروردگار من گردانید آن سد را با زمین هموار و هست وعده پروردگار من راست و گذاشتیم

بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا

بعضی ایشان را در آن روز که بشوریدند در بعضی و دمیده شود در صور قیامت پس گرد آوریم ایشان را گرد آوردنی

وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَافِرِينَ عَرْضًا ۝ الَّذِينَ كَانَتْ

و آشکارا گردانیم دوزخ را در آن روز برای کافران آشکارا گردانیدنی کسانی که بود

أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَن ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا

دیدههای ایشان در پرده از یاد من و بودند که نمی‌توانستند شنیدن

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِن دُونِي أَوْلِيَاءَ

آیا پس پنداشتند آنان که کافر شدند اینکه فرا گیرند بندگان مرا بغیر من دوستان

إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا ۝ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُم بِالْأَخْسَرِينَ

بدرستی که ما ساخته آماده ایم دوزخ را از برای کافران ما حضری بگو آیا آگاه کنیم شما را بزیانکارترین

أَعْمَالًا ۝ الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ

بانواع کردارها آنان که ضایع شد کوشش ایشان در زندگانی دنیا و ایشان گمان میکنند

يُحْسِنُونَ صُنْعًا ۝ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ

نیکو میکنند کردار را اینگروه آنانند که کافر شدند بنشانهای پروردگار ایشان

وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ

و به رسیدن جزای او پس نابود شد کردارهای ایشان پس بر پا نداریم برای ایشان در روز

الْقِيَامَةِ وَزْنًا ۝ ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُوا وَ

رستخیز هیچ قدر و مقداری آن است جزای ایشان دوزخ است بسبب کفر ایشان و

اتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

گرفتن ایشان آیتهای مرا و پیغمبران مرا استهزا کردن بدرستی که آنان که ایمان آوردند و کردند

الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ۝

کارهای شایسته هست آماده برای ایشان بهشتهای برین ما حضری

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ۝ قُلْ لَوْ كَانَ

جاویدند در آن بهشتها نه جویند از آنجا انتقالی بگو اگر باشد

الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ

دریا سیاهی دوات برای نوشتن سخن علم و حکمت پروردگار من هر آینه تمام شود دریا پیش از

أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ۝ قُلْ إِنَّمَا

آنکه تمام شود کلمات پروردگار من و اگر چه بیاوریم ما همچند دریا بار مدد بگو جز این نیست

أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَى إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمْ إِلَهٌ

که من آدمی هستم مانند شما وحی کرده شده بسوی من که نیست معبود شما مگر خدای

وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا

یگانه پس هر کسی که امید دارد دیدن ثواب پروردگار خود پس باید که کار کند کاری شایسته

يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ۝

شریک نسازد به پرستش پروردگارش هیچکس را

از حضرت رسالت صلی الله علیه وسلم مروی است که هر که
مداومت کند سوره مریم را نمیرد از دنیا تا آنکه برسد
از دنیا تا و چیزی که او را ایمن سازد در باره تن و مال و فرزندان و در روز حشر
از یاران عیسی علیه السلام خواهد بود
در آخرت داده میشود
مانند ملک سلیمان در دنیا

سورة مريم عليها السلام ثمان وتسعون آية وهي مكية

بسم الله الرحمن الرحيم
به نام خدای بخشنده مهربان
كهيعص ذكر رحمت ربك عبده زكريا إذ نادى ربه نداء خفيا
این یادکرد رحمت پروردگار تست بنده خود را که زکریاست چون آواز داد پروردگار خود را آوازی پنهان
قال رب إني وهن العظم مني واشتعل الرأس شيبا ولم
گفت ای پروردگار من بدرستی که سست شده استخوان من و شعله ور شده بر سر من موی سفید پیری و نه
أكن بدعائك رب شقيا وإني خفت
بوده ام بخواندن تو ای پروردگار من بی سعادت و بدرستی که من ترسیده ام از
الموالي من ورائي وكانت امرأتي عاقرا فهب
عمهام و عمزادگان خود بعد از خود و هست زن من نازاینده پس ببخش
لي من لدنك وليا يرثني ويرث من
مرا از نزد خود وارثی از اهل من که میراث بردار من و میراث برد از
آل يعقوب واجعله رب رضيا يا زكريا
خانواده یعقوب علم و حکمت را و بگردان او را ای پروردگار من پسندیده گفت خدای ای زکریا
إنا نبشرك بغلام اسمه يحيى لم نجعل له من قبل سميا
بدرستی که ما مژده میدهیم ترا به پسری که نام او یحیی باشد نیافریده ایم برای او پیش از این هیچ همنامی
قال رب أنى يكون لي غلام و
گفت زکریا ای پروردگار من از کجا باشد مرا پسری و حال آنکه
كانت امرأتي عاقرا وقد بلغت من الكبر عتيا
هست زن من نازاینده و بتحقیق که رسیده ام من از پیری نهایت ناتوانی

قال

مریم

قال كذلك قال ربك هو علي هين وقد خلقتك
گفت خدا کار چنین است گفت پروردگار تو آن کار بر من آسان است و بتحقیق که آفریدم ترا
من قبل ولم تك شيئا قال رب اجعل لي اية قال
پیش ازین و حال آنکه نبودی هیچ چیز گفت زکریا ای پروردگار من گردان برای من نشانه گفت
ايتك الا تكلم الناس ثلث ليال سويا فخرج
نشانه تو اینکه سخن نکنی با مردمان سه شبانه روز در حالی تمام خلقت بودن گنگ پس بیرون آمد
على قومه من المحراب فاوحى اليهم ان سبحوا بكرة
زکریا بر قوم خود از جای عبادت پس اشاره کرد بسوی ایشان که بپاکی یاد کنید خدا را در بامداد
وعشيا يا يحيى خذ الكتاب بقوة واتيناه الحكم
و شبانگاه گفتیم ای یحیی فرا گیر کتاب را بجد و عزم درست و دادیم او را حکمت و نبوت
صبيا وحنانا من لدنا وزكوة وكان تقيا
در حالت کودکی و عطا کردیم او را رحمتی و شفقتی از نزد خود و پاکیزگی از گناهان و بود یحیی پرهیزکار
وبرا بوالديه ولم يكن جبارا عصيا وسلام
و مهربان با پدر و مادر خود و نبود یحیی گردنکش نافرمان بردار و درحمت خدا
عليه يوم ولد ويوم يموت ويوم يبعث حيا واذكر في
بر او است روزی که متولد شد و روزی که بمیرد و روزی که برانگیخته شود زنده و یاد کن در
الكتاب مريم اذ انتبذت من اهلها مكانا شرقيا فاتخذت
قرآن مریم را چون عزلت گرفت از خویشان خود بجائی جانب شرقی بیت المقدس پس فرا گرفت جهة عذر
من دونهم حجابا فارسلنا اليها روحنا فتمثل لها بشرا سويا
از پیش قوم خود پرده پس فرستادیم بسوی او روحی را که از قدرت خود آفریده ام پس مصور گردید برای مریم بصورت آدمی تمام خلقت
قالت اني اعوذ بالرحمن منك ان كنت تقيا
گفت مریم هر آینه من پناه میجویم بخداوند بخشاینده از تو اگر باشی پرهیزکار

قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ۝ قَالَتْ

گفت روح جز این نیست که من فرستاده پروردگار توام تا بدهم ترا پسری پاکیزه خصال. گفت مریم

أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ

از کجا باشد مرا پسری و حال آنکه مباشرت ننموده مرا آدمی بحلال و نبودم

أَكُ بَغِيًّا ۝ قَالَ كَذَٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهُ

بنودم زناکار گفت روح همچنین است گفت پروردگار تو این کار بر من آسانست و تا بگردانیم او را

آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَقْضِيًّا ۝

نشانه کمال قدرت خود برای مردمان و رحمتی برای ایشان از نزد ما و هست این کاری مقدر و محتوم

فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ۝ فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ

پس حامله شد بعیسی پس بیکسو رفت با آن حمل بجای دوری از خویشان پس بیاورد او را درد زادن

إِلَىٰ جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَٰذَا وَكُنْتُ نَسْيًا مَنْسِيًّا

بسوی شاخ خرمابنی گفت مریم ای کاش من بمیرم دیمی پیش از این و بودمی [illegible]

فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ۝ وَهُزِّي

پس آواز داد او را از زیر او که غمگین مباش بتحقیق که پدید آورد پروردگار تو در زیر تو جوی [illegible]

إِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا ۝ فَكُلِي وَ

بسوی خود شاخ خرما را که بیفتد از آن بر تو خرمای تر و تازه چیده پس بخور [illegible]

اشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا ۝ فَقُولِي

بیاشام از آن آب جو و روشن چشم باش پس اگر ببینی از آدمیان کسی را پس بگو

إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَٰنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ۝ فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ

بدرستی که من نذر کرده ام برای خدای بخشاینده روزه پس هرگز سخن نگویم امروز آدمی را پس آورد عیسی را [illegible]

قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا ۝ يَا أُخْتَ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ

گفتند ای مریم هر آینه آوردی چیزی شگفت عجب ای خواهر هرون نبود پدر تو

حزب

امرا

امرأ سوء وما كانت امك بغيا فاشارت اليه قالوا كيف نكلم

مرد بدی و نبود مادرت زناکار پس اشاره کرد مریم بسوی عیسی گفتند چگونه سخن گوییم

من كان في المهد صبيا قال اني عبد الله اتاني

با کسی که باشد در گهواره در حال کودکی گفت عیسی بدرستی که من بنده خدایم داده است مرا

الكتاب وجعلني نبيا وجعلني مباركا اينما كنت و

کتاب آسمانی که انجیل است و گردانیده مرا پیغمبر و گردانیده مرا بسیار نفع رسنده هر کجا باشم و

اوصاني بالصلوة والزكوة ما دمت حيا وبرا بوالدتي

و وصیت فرمود مرا بنماز و زکوة مادام که باشم زنده و مهربان بمادرم و

ولم يجعلني جبارا شقيا والسلام علي يوم ولدت ويوم اموت

نگردانیده مرا گردنکش بدبخت و رحمت خدا بر من است روزی که زاییده شدم و روزی که بمیرم

ويوم ابعث حيا ذلك عيسى ابن مريم قول الحق الذي فيه

و روزی که برانگیخته شوم زنده اینکه صفتش مذکور شد عیسی پسر مریم است گفتن راستی که در آن

يمترون ما كان لله ان يتخذ من ولد سبحانه

شک میکنند یهود و نصاری نسزد خدا را آنکه فرا گیرد هیچ فرزندی پاک است خدا

اذا قضى امرا فانما يقول له كن فيكون وان

چون حکم کند کاری را پس جز این نیست که میگوید مر او را باش پس میشود و بدرستی

الله ربي وربكم فاعبدوه هذا صراط مستقيم فاختلف الاحزاب

که خدا پروردگار من و پروردگار شماست پس پرستید او را این است راه راست پس خلاف کردند گروهها

من بينهم فويل للذين كفروا من مشهد يوم عظيم اسمع بهم

از میانه بنی اسرائیل پس وای مر آنانی را که کافر شدند از حضور یا از جای حضور روز عظیم چه شنوا

وابصر يوم ياتوننا لكن الظالمون اليوم في ضلال مبين وانذرهم

و چه بینا اند در روزی که بیایند ما را لیکن ستمکاران امروز در گمراهی هستند هویدا و بیم ده ایشان را از

الحسرة إذ قضي الأمر وهم في غفلة وهم لا يؤمنون

حسرت و ندامت وقتی که تمام کرده شود کار و حال آنکه ایشان در آن روز از حشر بی‌خبر اند و حال آنکه ایشان ایمان نیاورده اند

إنا نحن نرث الأرض ومن عليها وإلينا يرجعون

هر آینه که ما میراث میبریم زمین را و هر که بر زمین است و بسوی ما باز گردانیده شوند

واذكر في الكتاب إبراهيم إنه كان صديقا نبيا إذ

و یاد کن در قرآن ابراهیم را هر آینه که او بود راست گفتار پیغمبر چون

قال لأبيه يا أبت لم تعبد ما لا يسمع ولا يبصر ولا يغني عنك شيئا

گفت مر پدر خویش را بی خبر که ای پدر من چرا می‌پرستی چیزی که نشنود و نه بیند و نه باز ندارد از تو چیزی

يا أبت إني قد جاءني من العلم ما لم يأتك فاتبعني أهدك صراطا سويا

ای پدر من هر آینه که آمده است مرا از دانش آنچه نیامده ترا پس پیروی کن مرا تا بنمایم ترا راه راست

يا أبت لا تعبد الشيطان إن الشيطان كان للرحمن عصيا

ای پدر من مپرست دیو رجیم را هر آینه که دیو رجیم هست خدای بخشاینده را نافرمان

يا أبت إني أخاف أن يمسك عذاب من الرحمن فتكون للشيطان وليا

ای پدر من هر آینه که من میترسم که برسد ترا عذابی از خدای بخشاینده پس بوده باشی مر دیو رجیم را یار در دنیا

قال أراغب أنت عن آلهتي يا إبراهيم لئن لم تنته لأرجمنك

گفت پدرش آیا اعراض کننده تو از خدایان ما ای ابراهیم هر آینه اگر باز نه ایستی از گفتار هر آینه سنگسار کنم ترا البته

واهجرني مليا قال سلام عليك سأستغفر لك ربي إنه كان بي حفيا

و دور شو از من تا زمانی گفت ابراهیم رحمت خدا بر تو باد و هدایت بر تو باد که امرزش خواهم از پروردگار من هر آینه او مهربان است بر من

وأعتزلكم وما تدعون من دون الله وأدعو ربي عسى ألا

کناره میگیرم از شما و از آنچه میخوانید بغیر از خدا و میخوانم پروردگار خود را شاید که

أكون بدعاء ربي شقيا فلما اعتزلهم وما يعبدون من دون

نباشم در خواندن پروردگار خود بی سعادت پس چون کناره گرفت از ایشان و از آنچه میپرستیدند از غیر

مریم

الله وهبنا له اسحق ويعقوب وكلا جعلنا
خدا بخشیدیم او را اسحق و یعقوب و هر یک را گردانیدیم
نبيا ووهبنا لهم من رحمتنا وجعلنا لهم لسان صدق
پیغمبر و بخشیدیم مر ایشان را از رحمت خود و پدید آوردیم برای ایشان زبان راستی
عليا واذكر في الكتاب موسى انه كان مخلصا
بلند مرتبه و یاد کن در قرآن موسی را بدرستی که او بود خالص کرده شده
وكان رسولا نبيا وناديناه من جانب
و بود فرستاده شده پیغمبر و آواز دادیم او را از جانب کوه
الطور الايمن وقربناه نجيا ووهبنا له من
طور سوی دست راست او و نزدیک گردانیدیم او را در حالتی که همراز بود با او و بخشیدیم او را از
رحمتنا اخاه هرون نبيا واذكر
رحمت خویش برادرش هرون را در حالتی که پیغمبر بود و یاد کن در
الكتاب اسمعيل انه كان صادق الوعد
قرآن اسمعیل را بدرستی که او بود راست وعده
وكان رسولا نبيا وكان يأمر اهله بالصلوة والزكوة
و بود و فرستاده پیغمبر و بود که امر میکرد خانواده خود را بنماز و زکوة و بود
عند ربه مرضيا واذكر في الكتاب ادريس انه كان صديقا
نزد پروردگار پسندیده و یاد کن در قرآن ادریس را بدرستی که او بود بسیار راست گو
نبيا ورفعناه مكانا عليا اولئك الذين انعم
پیغمبر و بالا بردیم او را بجای بلندی ایشانند آنان که احسان کرده
الله عليهم من النبيين من ذرية ادم وممن حملنا مع
خدا بر ایشان از پیغمبران از نسل آدم و از نسل آنانکه سوار کردیم با

نوحٍ وَمِن ذُرِّيَّةِ إِبرٰهِيمَ وَإِسرآئِيلَ وَمِمَّن هَدَينا وَاجتَبَينا

نوح در کشتی وار فرزندزادگان ابراهیم و یعقوب و از ذریت انان که رهنمودیم و برگزیدیم ایشان را

إِذا تُتلىٰ عَلَيهِم آياتُ الرَّحمٰنِ خَرّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ۞ فَخَلَفَ

هرگاه خوانده شود بر ایشان آیتهای خدای بخشاینده بروافتند سجده کنندگان و گریان پس جانشین شد

مِن بَعدِهِم خَلفٌ أَضاعُوا الصَّلوٰةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَواتِ

بعد از ایشان گروهی بدکردار که تباه کردند نماز را و پیروی نمودند خواهشهای نفس را

فَسَوفَ يَلقَونَ غَيًّا ۞ إِلّا مَن تابَ وَآمَنَ

پس زود باشد که برخورند بسزای بدی مگر کسی که توبه کند و ایمان آورد

وَعَمِلَ صالِحًا فَأُولٰئِكَ يَدخُلونَ الجَنَّةَ وَلا يُظلَمونَ شَيئًا ۞

و بکند کارهای شایسته پس ایشان گروه در می آیند به بهشت و ستم رسیده نشوند هیچ ستمی

جَنّاتِ عَدنٍ الَّتي وَعَدَ الرَّحمٰنُ عِبادَهُ بِالغَيبِ إِنَّهُ كانَ

در آیند در بهشتهای با آرامی که وعده فرموده خدای بخشاینده بندگان خود را در جای غایب از ایشان بدرستیکه هست

وَعدُهُ مَأتِيًّا ۞ لا يَسمَعونَ فيها لَغوًا إِلّا سَلامًا وَلَهُم رِزقُهُم

وعده الهی آینده و نشنوند در آن بهشتها سخن بیهوده هیچ مگر شنوند سلام را و اما داده است برای ایشان روزی

فيها بُكرَةً وَعَشِيًّا ۞ تِلكَ الجَنَّةُ الَّتي نورِثُ مِن عِبادِنا

در آن بهشتها هر بامداد و شبانگاه این بهشتی است که میراث دهیم از بندگان خود

مَن كانَ تَقِيًّا ۞ وَما نَتَنَزَّلُ إِلّا بِأَمرِ رَبِّكَ لَهُ ما بَينَ

کسی را که پرهیزکار است گفت جبرئیل که فرود نمی آییم ما مگر بفرمان پروردگار تو مر او راست آنچه در پیش

أَيدينا وَما خَلفَنا وَما بَينَ ذٰلِكَ وَما كانَ رَبُّكَ

ماست و آنچه گذشته از ما و آنچه میان این و آن است و نیست پروردگار تو

نَسِيًّا ۞ رَبُّ السَّمٰواتِ وَالأَرضِ وَما بَينَهُما فَاعبُدهُ

فراموشکار پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میانه ایشانست پس پرستش او

واصطبر

وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ۝ وَيَقُولُ

و صبر کن برای پرستیدن او هیچ میدانی برای او همنامی برابری و میگوید

الْإِنْسَانُ أَئِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ أُخْرَجُ حَيًّا ۝

آدمی از روی سخریه آیا چون بمیرم هر آینه زود باشد که بیرون آرم از قبر زنده

أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ

آیا بیاد نمی آورد آدمی که ما آفریدیم او را پیش از این

وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ۝ فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ

و نبود هیچ چیز پس قسم پروردگار تو که هر آینه حشر کنیم البته ایشان را با شیاطین ایشان

ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ۝ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ

پس هر آینه البته حاضر کردانیم ایشان را در گرداگرد دوزخ بزانو در آمدگان پس بیرون کشیم البته

مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَٰنِ عِتِيًّا ۝

از هر گروه پیروی هر یک کدام را که سخت تر بر خدای بخشاینده در گردن کشی

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا ۝ وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا

پس البته ما دانا تریم بآنان که ایشان سزاوار تر اند به دوزخ رسیدن را و نیست از شما هیچ کس مگر

وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا ۝ ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ

آنکه در آینده است در دوزخ را هست این حکم پروردگار تو واجب مقدر پس رها کنیم آنان را که پرهیزگاری کردند و بگذاریم

الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا ۝ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ

ستمکاران را در آن بزانو در آمدگان و چون خوانده شود بر ایشان آیتهای ما در حالتی که همه روشن شده گویند

الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا

آنان که کافر شدند مر آنان را که ایمان آوردند کدام یک از آن دو گروه بهتر است جای قایم

وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ۝ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ

و نیکوتر است مجلس و بسیار هلاک کردیم پیش از ایشان از اهل زمانها که ایشان نیکوترند

أَثَاثًا وَرِئْيًا ۝ قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ

بمتاع خانه و منظر نیکو بگو هر که باشد در گمراهی پس مهلت دهد

لَهُ الرَّحْمَٰنُ مَدًّا ۝ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ

مراورا خدای بخشاینده مهلت دادنی تا آنگاه که ببینند آنچه وعده داده شده اند یا عذاب دنیا

وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضْعَفُ جُندًا

و یا روز قیامت پس هر آینه که بدانند که کیست آنکه بدتر است بجایگاه و ناتوان تر باعوان و انصار

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ

و بیفزاید خدا آنان را که راه یافته اند راه راست و کارهای پاینده شایسته بهتر است

عِندَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا ۝ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا

نزد پروردگار تو بثواب و بهتر است بجای بازگشت آیا پس دیدی آنرا که کافر شد بآیتهای ما

وَقَالَ لَأُوتَيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا ۝ أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ

و گفت البته داده شوم مال بسیار و فرزندان بسیار آیا دیده و رسیده بعلم غیب یا فرا گرفته

عِندَ الرَّحْمَٰنِ عَهْدًا ۝ كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ

نزد خدای بخشاینده پیمانی نه چنان است زود باشد که بنویسیم آنچه میگوید

وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ۝ وَنَرِثُهُ مَا يَقُولُ

و زیاده گردانیم برای او از عذاب زیاده کردنی و میراث بریم ازو آنچه میگوید از مال و فرزند

وَيَأْتِينَا فَرْدًا ۝ وَاتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِّيَكُونُوا

و بیاید ما را تنها و فرا گرفتند بغیر از خدا خدایان تا باشند

لَهُمْ عِزًّا ۝ كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا

برای ایشان عزتی نه چنان است زود باشد که انکار کنند آن خدایان پرستش ایشان را و باشند بر ایشان خلاف

أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤُزُّهُمْ أَزًّا ۝ فَلَا

آیا نه دیدی که ما فرستادیم دیوان را بر کافران میرانند ایشان را برانگیزانیدنی

تعجل عليهم انّما نعدّ لهم عدّا يوم نحشر المتّقين الى الرّحمن
شتاب مکن بر ایشان بعقوبت ما میشماریم شمار ایشان روزیکه جمع کنیم پرهیزکارانرا بسوی خدای بخشنده
وفدا ونسوق المجرمين الى جهنّم وردا لا يملكون الشّفاعة الّا
رسیدگان مهمانی و برانیم گناهکاران را بسوی دوزخ تشنگان مالک نشوند شفاعت را
اتّخذ عند الرّحمن عهدا وقالوا اتّخذ الرّحمن ولدا لقد جئتم شيئا
فرا گرفته از نزد خدای بخشنده پیمانی و گفتند فرا گرفته خدای بخشنده فرزندی بحقیق که آمده اند
ادّا تكاد السّموات يتفطّرن منه وتنشقّ الارض وتخرّ
گران نزدیکست آسمانها که بشکافند از گفتار و بشکافد زمین و فرو افتد
الجبال هدّا ان دعوا للرّحمن ولدا وما ينبغي للرّحمن ان
کوهها از هم ریخته بسبب آنکه خوانند برای خدای بخشنده فرزندی و نسزد مر خدای بخشنده را که
يتّخذ ولدا ان كلّ من في السّموات والارض الّا اتي
فرا گیرد فرزندی نیست هر که در آسمانها و زمینها هست مگر آنکه آینده است
الرّحمن عبدا لقد احصيهم وعدّهم عدّا وكلّهم اتيه يوم
خدای بخشنده را بندگی بحقیقت که فرا گرفته ایشانرا بشمرده ایشانرا شمردنی و همه ایشان آینده اند او را روز
القيمة فردا انّ الّذين امنوا وعملوا الصّالحات سيجعل لهم
رستخیز تنها بدرستی که آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته بتحقیق که بدید آورد برای ایشان
الرّحمن ودّا فانّما يسّرناه بلسانك لتبشّر به المتّقين
خداوند بخشنده دوستی در دلها پس بدرستی که آسان گردانیدیم قرآن را بلغت تو برای آنکه مژده دهی تو بآن پرهیزکاران را
وتنذر به قوما لدّا وكم اهلكنا قبلهم من قرن هل
و بترسانی بآن گروهی مجادله کنندگان را و بسیار هلاک کردانیدیم ما پیش ازیشان از اهل هر زمانها
تحسّ منهم من احد او تسمع لهم ركزا
می بینی ازیشان هیچکس را یا می شنوی مر ایشان را آوازی آهسته

از حضرت امام جعفر علیه السلام مروی است که وا مگذارید تلاوت سوره طه را پس هر آینه خدا دوست دارد این سوره را و دوست دارد هر که را که بخواند آن را و هر که مداومت نماید بر تلاوت آن میدهد خدا نامه اعمالش را در روز رستخیز بدست راست و حساب نمیکند هیچ گناهی که در حال اسلام کرده و میدهد آنقدر که خشنود گردد

نصف القرآن

سورة طه مائة وخمس وثلثون آية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای بخشنده مهربان
طه ما انزلنا عليك القرآن لتشقى الا تذكرة لمن
فرو نفرستادیم بر تو قرآن را تا رنجه شوی لیکن فرستادیم پندی برای آنکه
يخشى تنزيلا ممن خلق الارض والسموات العلى الرحمن على
بترسد فرو فرستادنی از آنکه پدید آورده زمین و آسمانهای بلند را خداوند بخشنده بر
العرش استوى له ما في السموات وما في الارض وما بينهما وما تحت
عرش غالب است مر او راست آنکه در آسمانهاست و آنکه در زمین است و آنکه میان آنهاست و آنکه زیر
الثرى وان تجهر بالقول فانه يعلم السر واخفى الله لا
خاک است و اگر آشکارا گویی گفتار را پس هر آینه که او میداند گفتار نهانی و نهانی کرده را خداوند که نیست
اله الا هو له الاسماء الحسنى وهل اتيك حديث موسى
خدای پرستش مگر او مر او راست نامهای نیکو و هیچ آمد ترا حکایت موسی
اذ راى نارا فقال لاهله امكثوا اني انست نارا لعلي
چون دید آتشی پس گفت مر کسان خود را که درنگ کنید هر آینه من دیدم آتشی شاید که من
اتيكم منها بقبس او اجد على النار هدى فلما اتيها نودي
آورم بشما از آن آتش پاره آتشی یا بیابم بر آتش راهنمایی را پس چون آمد آن را آواز داده شد
يا موسى انى انا ربك فاخلع نعليك انك بالواد المقدس
که ای موسی هر آینه که من پروردگار توام پس بیرون کن موزه های خود را هر آینه که تو در وادی پاک
طوى وانا اخترتك فاستمع لما يوحى انني انا
طوی نام و من برگزیدم ترا پس گوش دار بانچه وحی کرده میشود هر آینه که منم

اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنَا فَاعْبُدْنِي وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ لِذِكْرِي

خدائی که نیست معبودی بحق بجز من پس پرستید مرا و برپا دارید نماز را تا دهی منجاطرت اوردم ان را

اِنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ اَكَادُ اُخْفِيهَا لِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا

هر اینستی که روز قیامت اینده هست میخواهم نهان دارم وقت آنرا تا جزا داده شود هر تنی بانچه

تَسْعٰى ۝ فَلَا يَصُدَّنَّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا

کوشش کرده پس البته باز ندارد ترا از باور کردن آنروز کسی که باور نکرده انرا

وَاتَّبَعَ هَوٰيهُ فَتَرْدٰى ۝ وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ

و پیروی کرده خواهش نفس خود را که هلاک گردی و چیست این در دست راست تو

يَا مُوسٰى ۝ قَالَ هِيَ عَصَايَ اَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَاَهُشُّ بِهَا

ای موسی گفت این چوب دست منست تکیه کنم بر آن چوب دست و برگ ریزم از درختان

عَلٰى غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَاٰرِبُ اُخْرٰى قَالَ اَلْقِهَا

برای گوسفندانم و از برای منست در آن حاجتهای دیگر هست گفت بینداز آنرا

يَا مُوسٰى ۝ فَاَلْقٰيهَا فَاِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعٰى ۝ قَالَ خُذْهَا

ای موسی پس افکند آنرا پس ناگهان آن ماری شد که می شتافت گفت جدا بگیر آنرا

وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْاُولٰى ۝ وَاضْمُمْ يَدَكَ اِلٰى

و مترس بحقیقت که باز گردانیم آن را بصورت نخستین و فراهم آور دست خود را بجانب

جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ اٰيَةً اُخْرٰى ۝ لِنُرِيَكَ مِنْ اٰيَاتِنَا

بیرون آید سفید نورانی بدون عیبی در حالتی که معجزه دیگر است چنین کنیم تا بنمائیم ترا چیزی از معجزهای خود

الْكُبْرٰى ۝ اِذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهُ طَغٰى ۝ قَالَ رَبِّ

که بزرگتر است برو بسوی فرعون هر اینستی که او تجاوز از حد کرد گفت ای پروردگار من

اشْرَحْ لِي صَدْرِي ۝ وَيَسِّرْ لِي اَمْرِي ۝ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي

گشاده گردان برای من سینه مرا و آسان کن برای من کار مرا و بگشای بستگی را از زبان من

يَفْقَهُوا قَوْلِي ۝ وَاجْعَل لِّي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي هَٰرُونَ أَخِي ۝
تا فهمند گفتار مرا و بدید آر برای من دستیاری از خاندان من هرون برادرم را
اشْدُدْ بِهِ أَزْرِي ۝ وَأَشْرِكْهُ فِي أَمْرِي ۝ كَيْ نُسَبِّحَكَ
قوی گردان باو پشت مرا و شریک کن اورا در کار من تا پاکی بستاییم ترا
كَثِيرًا ۝ وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا ۝ إِنَّكَ كُنتَ بِنَا بَصِيرًا ۝ قَالَ قَدْ
بسیار و یاد کنیم ترا بسیار بدرستی که تو هستی بحال ما بینا گفت
أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَىٰ ۝ وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ ۝
داده شدی مراد خود را ای موسی و البته بتحقیق که احسان کردیم بر تو مرتبه دیگر
إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ۝ أَنِ اقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ
وقتی که وحی کردیم بسوی مادرت آنچه وحی کرده شد آنکه بیفکن این فرزند را در صندوق پس بیفکن
فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ
در دریا تا بیفکند او را دریا بکنار تا فرا گیرد او را دشمن من و دشمن او و
أَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي ۝ إِذْ تَمْشِي
افکندم بر تو در دل ها دوستی از نزد خود و تا تربیت کرده شوی در نظر من چون میرفت
أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ
خواهرت پس گفت آیا راه نمائی کنم شما را بر کسی که تربیت کند او را پس بازگردانیدیم ترا بسوی
كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ
تا روشن شود چشمش و اندوه نخورد و کشتی تو یک نفسی را پس نجات دادیم ترا از
الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ
غم و اندوه و آزمایش کردیم ترا آزمایشی پس درنگ کردی چند سال در میان کسان شهر مدین پس آمدی بمیعادی
يَا مُوسَىٰ ۝ وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي ۝ اذْهَبْ أَنتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي
ای موسی و برگزیدم ترا برای قرب خود برو تو و برادرت با معجزات من

وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي ۝ اِذْهَبَا اِلَى فِرْعَوْنَ اِنَّهُ طَغَى ۝ فَقُولَا لَهُ

سستی مکنید در یاد آوری من ۝ بروید برسالت بسوی فرعون هر آینه که او بگذرانید از حد ۝ پس بگوئید مر او را

قَوْلًا لَيِّنًا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ اَوْ يَخْشَى ۝ قَالَا رَبَّنَا

گفتن نرم شاید که او پند پذیرد یا بترسد ۝ گفتند ای پروردگار ما

اِنَّنَا نَخَافُ اَنْ يَفْرُطَ عَلَيْنَا اَوْ اَنْ يَطْغَى ۝

هر آینه که ما میترسیم که زیادتی کند بر ما یا آنکه تجاوز کند از حد

قَالَ لَا تَخَافَا اِنَّنِي مَعَكُمَا اَسْمَعُ وَاَرَى ۝ فَاْتِيَاهُ فَقُولَا

گفت خدا که مترسید هر آینه که من با شمایم میشنوم و می بینم ۝ پس بیایید او را پس بگوئید

اِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَاَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي اِسْرَائِيلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ

هر آینه که ما فرستادگان پروردگار توایم پس بفرست با ما فرزندان یعقوب را و عذاب مکن ایشان را

قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَى

بتحقیق که آمده ایم ترا با معجزه از پروردگار حق و رحمت خدا بر کسی که پیروی کند راه هدایت را

اِنَّا قَدْ اُوحِيَ اِلَيْنَا اَنَّ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ۝

هر آینه که وحی کرده شده بسوی ما که عذاب خدا بر کسی است که دروغ انگاشته گذارد راه

قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَا مُوسَى ۝ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي

گفت فرعون پس کیست پروردگار شما ای موسی ۝ گفت پروردگار ما آنست

اَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى ۝ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْاُولَى

عطا فرموده هر چیزی را بدید آوردن او پس راه نموده او را ۝ گفت فرعون پس چیست حال امتهای گذشته

قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي

گفت موسی دانش حال ایشان نزد پروردگار من است نوشته در لوح محفوظ گم نکند پروردگار من

وَلَا يَنْسَى ۝ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ

و فراموش نکند چیزی را ۝ آنخدایی که بدید آورد برای شما زمین را گهواره و ساخت برای شما راه ها

لكم فيها سبلا وانزل من السماء ماء فاخرجنا به

ازواجا من نبات شتى ۝ كلوا وارعوا انعامكم ان

في ذلك لايات لاولي النهى ۝ منها خلقناكم وفيها نعيدكم ومنها نخرجكم تارة

اخرى ۝ ولقد اريناه اياتنا كلها فكذب وابى ۝ قال اجئتنا لتخرجنا

من ارضنا بسحرك يا موسى ۝ فلناتينك بسحر مثله فاجعل بيننا وبينك

موعدا لا نخلفه نحن ولا انت مكانا سوى ۝ قال موعدكم يوم

الزينة وان يحشر الناس ضحى ۝ فتولى فرعون فجمع كيده ثم

اتى ۝ قال لهم موسى ويلكم لا تفتروا على الله كذبا

فيسحتكم بعذاب وقد خاب من افترى ۝ فتنازعوا

امرهم بينهم واسروا النجوى ۝ قالوا ان هذان

لساحران يريدان ان يخرجاكم من ارضكم بسحرهما ويذهبا بطريقتكم

المثلى ۝ فاجمعوا كيدكم ثم ائتوا صفا وقد افلح اليوم من
که فاضلتر است پس متفق شوید وعزم کنید مکر خود را پس بیاید صف کشیده و بتحقیق که فیروز است امروز هر که
استعلى ۝ قالوا يا موسى اما ان تلقي واما ان نكون اول
غالب آمد گفتند ای موسی یا این است که می افکنی تو عصا را و یا آنکه باشیم نخستین
من القى ۝ قال بل القوا فاذا حبالهم وعصيهم يخيل اليه من سحرهم
کسی که بیفکند گفت بلکه شما بیفکنید پس ناگاه ریسمانهای ایشان و چوب دستیهای ایشان نموده میشود بطرف موسی از جادوی ایشان
انها تسعى ۝ فاوجس في نفسه خيفة موسى قلنا لا تخف انك
اینکه می شتابند پس پنهان یافت در نفس خود ترسی موسی گفتیم مترس هر آینه تو
انت الاعلى ۝ والق ما في يمينك تلقف ما صنعوا انما صنعوا
تویی غالب و بینداز آنکه در دست راست تست بلع کند آنچه ساخته اند هر آینه ساخته اند
كيد سحر ولا يفلح الساحر حيث اتى فالقي السحرة سجدا قالوا
مکر جادوگر است و فیروز نشود جادوگر هر جا که آید پس افکنده شدند ساحران سجده کنان گفتند
امنا برب هرون وموسى ۝ قال امنتم له قبل ان اذن لكم
ایمان آوردیم بپروردگار هرون و موسی گفت فرعون ایمان آوردید باو پیش از آنکه اذن دهم شما را
انه لكبيركم الذي علمكم السحر فلاقطعن ايديكم وارجلكم
هر آینه که موسی بزرگ شماست آنکه آموخت شما را جادو پس هر آینه ببرم البته دستهای شما و پاهای شما را
من خلاف ولاصلبنكم في جذوع النخل ولتعلمن اينا
از جانب مخالف و بردار کشم شما را در تنهای درخت خرما و هر آینه بدانید کدام ما
اشد عذابا وابقى ۝ قالوا لن نؤثرك على ما جاءنا من البينت و
سخت تر است در عذاب و پاینده تر گفتند هرگز برنگزینیم ترا بر آنچه آمده ما را از معجزات
الذي فطرنا فاقض ما انت قاض انما تقضي هذه الحيوة الدنيا
و بر آنکه آفریده ما را پس حکم کن تو آنچه حکم کننده هستی جز این نیست که حکم کنی درین زندگانی دنیا

إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ

بدرستی که ما ایمان آوردیم به پروردگار خود تا بیامرزد برای ما گناهان ما را و آنچه را که جبر کردی تو ما را بر آن

مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۝ إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ

از جادو و خدا بهتر و پاینده تر است بدرستی که هر که آید پروردگار خود را

مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ۝

گنهکار پس بدرستی که برای او آماده است دوزخ نه بمیرد در دوزخ و نه زنده باشد

وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ

و کسی که آید پروردگار خود را گرونده بتحقیق که کرده کارهای شایسته پس این گروه مر ایشان راست درجات

الْعُلَىٰ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

بلند بهشتهای پاینده است که روان است از زیر آنها جویها در حالتی که جاوید باشند در آن

وَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّىٰ ۝ وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ

و این است پاداش کسی که پاک شده از گناه و هر آینه بتحقیق که وحی کردیم ما بسوی موسی که

أَسْرِ بِعِبَادِي فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَافُ دَرَكًا

بشب بیرون رو با بندگان من از مصر پس بزن برای ایشان راهی در دریا که خشک باشد در حالتی که نترسی از رسیدن فرعون

وَلَا تَخْشَىٰ ۝ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ

و بیم نکنی از غرق پس از پی در آمد ایشان را فرعون با لشکرهایش پس پوشید ایشان را از دریا

مَا غَشِيَهُمْ ۝ وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ ۝ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكُمْ

آنچه رسید ایشان را و گمراه کرد فرعون قوم خود را و راه ننمود ای فرزندان یعقوب بتحقیق که رهانیدیم شما را

مِنْ عَدُوِّكُمْ وَوَاعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنَ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ

از دشمن شما و وعده دادیم شما را در کنار کوه طور سمت دست راست و فرود آوردیم بر شما

الْمَنَّ وَالسَّلْوَىٰ ۝ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا

من و سلوی را گفتیم بخورید از پاکیزه های آنچه روزی کرده ایم شما را و از حد در مگذرید

حزب

فيه

فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي وَمَنْ يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ ۝ وَإِنِّي

دران زیرا پس واجب شود بر شما خشم من و کسی که واجب شود بر او خشم من پس بتحقیق که هلاک شد و بدرستی که من

لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ ۝ وَمَا

هر آینه آمرزگارم مر کسی را که توبه نماید و ایمان آورد و بکند کار شایسته پس راه یافته و چه چیز

أَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يَا مُوسَىٰ ۝ قَالَ هُمْ أُولَاءِ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ

شتاب آورد ترا پیش از قوم تو ای موسی گفت ایشان قوم من بر عقب من می آیند و شتاب آمدم بسوی تو

رَبِّ لِتَرْضَىٰ ۝ قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَ

ای پروردگار من تا خشنود شوی گفت خدا پس بتحقیق که آزمایش نمودیم قوم ترا بعد از آمدن تو و

أَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ۝ فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ

گمراه کرد ایشان را سامری پس باز گردید موسی بسوی قوم خود خشمناک

أَسِفًا قَالَ يَا قَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعْدًا حَسَنًا

با تاسف گفت ای قوم من آیا وعده نداد شما را پروردگار شما وعده نیکو

أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِنْ

آیا پس دراز گشت بر شما مدت مفارقت من یا خواستید که واجب شود بر شما خشمی از

رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ مَوْعِدِي ۝ قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلْكِنَا وَلَٰكِنَّا حُمِّلْنَا

پروردگار شما پس خلاف کردید وعده مرا گفتند ما خلاف نکردیم وعده ترا باختیار خود و لکن بار کرده شدیم

أَوْزَارًا مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَٰلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ ۝ فَأَخْرَجَ

بارهای گران از زیور گروه فرعون پس افکندیم آن زیورها را در آتش پس همچنین افکند در آن سامری پس بیرون آورد

لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ ۝ فَقَالُوا هَٰذَا إِلَٰهُكُمْ وَإِلَٰهُ مُوسَىٰ

برای ایشان گوساله هیکلی که مر او را بود آواز گوساله پس گفتند اینست خدای شما و خدای موسی

فَنَسِيَ ۝ أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ

پس موسی فراموش کرد آن عهد را آیا پس ندیدند که باز گرداند آن گوساله بسوی ایشان گفتاری و او مالک نیست

لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ۞ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هٰرُونُ مِنْ قَبْلُ يَا قَوْمِ

برای ایشان ضرری و نه سودی را و هر آینه بتحقیق گفت مر ایشان را هرون پیش از این ای قوم من

إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمٰنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي

جز این نیست که آزمایش کرده شده اید بان گوساله و بدرستی که پروردگار شما بخشاینده است پس پیروی کنید مرا و فرمان برید کار مرا

قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ قَالَ يَا هٰرُونُ

گفتند همیشه باشیم بر عبادت آن گوساله ثابت و مقیم تا آنگاه که بازگردد بسوی ما موسی گفت ای هرون

مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا أَلَّا تَتَّبِعَنِ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي

چه مانع شد ترا چون دیدی ایشان را که گمراه شدند از آنکه بعقب من آیی آیا پس خلاف کردی فرمان مرا

قَالَ يَا ابْنَ أُمَّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي إِنِّي خَشِيتُ أَنْ

گفت هرون ای پسر مادر من مگیر ریش مرا و نه سر مرا بدرستی که من ترسیدم که

تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي

بگویی جدایی افکندی میانه بنی اسرائیل و انتظار نبردی گفتار مرا

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً

گفت پس چیست مطلب تو ای سامری گفت دیدم من چیزی را که ندیدند بنی اسرائیل پس گرفتم مشتی خاکی

مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذٰلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي

از جای سم اسب جبرئیل پس انداختم آنرا در زیورهای که چنین آراسته کرد برای من نفس من

قَالَ فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَ

گفت موسی پس برو بدرستی که مر تراست در زندگی دنیا که بگویی هیچ نه مسیس مرا و

إِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ تُخْلَفَهُ وَانْظُرْ إِلَىٰ إِلٰهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا

مر تراست که مر ترا وعده عذاب است در آخرت که خلاف کرده نشوی آن و نگر بسوی خدای خود که گردیدی بر پرستش او مقیم

لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا إِنَّمَا إِلٰهُكُمُ اللّٰهُ الَّذِي لَا إِلٰهَ

هر آینه بسوزانیم آنرا در آتش پس باد دهیم خاکستر آنرا در دریا باد دادنی نیست خدای شما جز خدایی که نیست معبودی

إلا هو وسع كل شيء علما ۝ كذلك نقص عليك من

مگر او فراگرفته هر چیزی را بدانش همچنین حکایت کنیم بر تو ای محمد از

أنباء ما قد سبق وقد آتيناك من لدنا ذكرا ۝ من

خبرهای آنچه از پیش گذشته و بتحقیق که داده ایم ترا از نزد خود قرآنی هر که

أعرض عنه فإنه يحمل يوم القيامة وزرا ۝ خالدين

روی گردانید ازان پس بدرستی که او بردارد روز رستخیز بار گرانی را جاویدان

فيه وساء لهم يوم القيامة حملا ۝ يوم ينفخ في الصور ونحشر المجرمين

دران و بد باریست مرایشان را در روز رستخیز باری گران روزی که دمیده شود در صور و برانگیزیم گناهکاران را

يومئذ زرقا ۝ يتخافتون بينهم إن لبثتم إلا عشرا ۝ نحن

دران روز کوران کبود چشمان آهسته گویند میانه خود که درنگ نکردید در قبرها مگر ده شبانه روز ما

أعلم بما يقولون إذ يقول أمثلهم طريقة إن لبثتم إلا

دانا تریم بآنچه میگویند چون گوید فاضلترین ایشان از راه رای و دانش که درنگ نکردید مگر

يوما ۝ ويسألونك عن الجبال فقل ينسفها ربي نسفا

یک روز و میپرسند ترا از حال کوهها در آن روز پس بگو پراکنده میکند آنها را پروردگار من پراکنده کردنی

فيذرها قاعا صفصفا ۝ لا ترى فيها عوجا ولا

پس واگذارد زمین هموار زمینی صاف صاف که نه بینی دران هیچ کجی و نه

أمتا ۝ يومئذ يتبعون الداعي لا عوج له وخشعت

بلندی در آن روز پیروی کنند خواننده را نیست هیچ انحراف مردمی را از او و پست شد

الأصوات للرحمن فلا تسمع إلا همسا ۝ يومئذ لا تنفع الشفاعة

آوازها برای خدای بخشنده پس نشنوی مگر آواز نهفتنی در آن روز هیچ نفعی نکند درخواست

إلا من أذن له الرحمن ورضي له قولا ۝ يعلم ما بين

مگر درخواست کسی که دستوری داده خدای بخشنده و پسندیده برای او گفتار را میداند آنچه پیش روی

أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ

روی ایشان هست و آنچه پس ایشان است و در نیابند بدان دانش را و فرو تن شد رویها همه برای خدای زنده پاینده

وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ۝ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ

و بتحقیق که نومید است کسی که بر داشته باشد ستمی و کسی که کند از کردهای شایسته و حال آنکه [illegible] ایمان

فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ۝ وَكَذَٰلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا

پس نترسد از آزار و جزای بیشی و نه کم کردن ثواب را و همچنین فرو فرستادیم الکتاب را قرآنی بلغت تازی و مکرر گردانیدیم در آن

فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ۝

در آن از ترسانیدن تا ایشان پرهیزند از گناهان یا پدید آورد برای ایشان پندی

فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ

پس برتر است خدا پادشاه براستی و شتاب مکن بقرآن پیش از آنکه گزارده شود

إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ۝ وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلُ

بسوی تو وحی آن و بگو ای پروردگار من بیفزا دانش مرا و بتحقیق که امر کردیم آدم را از پیش

فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ۝ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ

پس ترک کرد و نیافتیم برای او عزمی و یاد کن چون گفتیم مر فرشتگان را که سجده کنید آدم را

فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ ۝ فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَٰذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ

پس سجده کردند مگر شیطان که سر باز زد پس گفتیم ای آدم بدرستی که این دشمن است مر ترا و زن ترا

فَلَا يُخْرِجَنَّكُمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَىٰ ۝ إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا

پس بیرون نکند شما را از بهشت پس رنج و زحمت افتی بدرستی که مر تراست که گرسنه نشوی در بهشت

وَلَا تَعْرَىٰ ۝ وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَضْحَىٰ ۝ فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ

و برهنه نمانی و آنکه تشنه نگردی در آن و نه گرمای آفتاب بینی پس وسوسه کرد بسوی او

الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَىٰ شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَا يَبْلَىٰ

شیطان گفت ای آدم هیچ راه نمایم ترا بر درخت جاودانی و پادشاهی که کهنه نشود

فاکلا

فأكلا منها فبدت لهما سوآتهما وطفقا يخصفان عليهما من ورق

پس خوردند هر دو از آن پس ظاهر شد مر ایشان را عورتهای ایشان و در ایستادند که میدوختند بر ایشان از برگ

الجنة وعصى آدم ربه فغوى ثم اجتباه ربه فتاب عليه

درخت و نافرمانی کرد آدم پروردگار خود را پس بی راه شد پس برگزید او را پروردگارش پس توبه کرد و پذیرفت توبه او را

وهدى قال اهبطا منها جميعا بعضكم لبعض عدو

و براه آورد او را گفت فرو روید از بهشت همه در حالتی که بعضی از شما مر بعضی را دشمن باشید

فإما يأتينكم مني هدى فمن اتبع هداي فلا يضل و

پس اگر البته بیاید شما را از من راهنمائی پس هر که پیروی کند راه مرا پس گمراه نشود و

لا يشقى ومن أعرض عن ذكري فإن له معيشة

نه بدبخت و کسی که روگرداند از یاد من پس مر اوراست زندگانی

ضنكا ونحشره يوم القيامة أعمى قال رب

تنگی و برانگیزیم او را روز قیامت نابینا گوید ای پروردگار من

لم حشرتني أعمى وقد كنت بصيرا قال كذلك أتتك آياتنا

چرا برانگیختی مرا نابینا و حال آنکه بودم بینا گوید خدا همچنین آمد ترا آیتهای ما

فنسيتها وكذلك اليوم تنسى وكذلك نجزي من أسرف

پس فراموش کردی آنرا و همچنین امروز فراموش کرده شوی و همچنین جزا دهیم کسی را که از حد

ولم يؤمن بآيات ربه ولعذاب الآخرة أشد وأبقى

و ایمان نیاورد به آیتهای قدرت پروردگارش و هر آینه عذاب آخرت سخت تر و پاینده تر است

أفلم يهد لهم كم أهلكنا قبلهم من القرون يمشون

آیا پس راه ننمود مر ایشان را چند آن هلاک کردیم پیش از ایشان از گروهها که میرفتند

في مساكنهم إن في ذلك لآيات لأولي النهى ولولا كلمة

در دیارهای خودشان هر آینه که در این هر آینه آیتهاست برای خداوندان عقلها و اگر نه حکمی می‌گذشت

مِن رَّبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى ۞ فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ

از پروردگار تو بتأخیر عذاب هر آینه بودی عذاب ملازم ایشان اگر نه وقت معلوم بودی پس صبر کن بر آنچه میگویند

وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَاءِ

و نماز گذار در حالتی که مشغول باشی بسپاس پروردگار خویش پیش از بر آمدن آفتاب و پیش از فرو شدن آن و بعضی از ساعتهای

اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ ۞ وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ

شب پس نماز گذار و در دو طرف روز شاید تو پسندیده شوی و مکشای چشم خود را

إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ

بسوی آنچه بهره ور گردانیدیم بآن صنفها از ایشان را که آن متاع زینت زندگانی دنیاست تا آزمایش نمائیم ایشان را در آن

وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۞ وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ

و روزی پروردگار تو بهتر و پاینده تر است و امر کن خانواده خود را بنماز و صبر کن بر آن

عَلَيْهَا لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا نَّحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ ۞

بر آن نمیخواهیم از تو روزی دادن کسان را ما روزی دهیم ترا و سر انجام نیک مر پرهیزگاران راست

وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِّن رَّبِّهِ أَوَلَمْ تَأْتِهِم بَيِّنَةُ مَا فِي الصُّحُفِ

و گفتند چرا نمی آورد ما را معجزه که ما میخواهیم از پروردگارش آیا نیامد ایشان را حجت آنچه در کتب

الْأُولَىٰ ۞ وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُم بِعَذَابٍ مِّن قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا

پیشینیان است و اگر آنکه ما هلاک کنیم ایشان را بعذابی پیش از بعثت محمد هر آینه گویند ای پروردگار ما چرا

أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِن قَبْلِ أَن نَّذِلَّ

نفرستادی بسوی ما پیغمبری تا پیروی نمائیم معجزهای ترا پیش از آنکه ذلیل شویم

وَنَخْزَىٰ ۞ قُلْ كُلٌّ مُّتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوا فَسَتَعْلَمُونَ

و خوار گردیم بگو همه کس از ما انتظار برنده ایم پس منتظر باشید پس زود باشد که بدانید

مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَىٰ

که کیانند یاران راه راست و کی راه یافته

از حضرت صادق
صلوات الله وسلامه علیه روایت که
هر که سوره انبیا را بدوستی این سوره تلاوت نماید در روز قیامت
از زمره رفقای پیغمبران خواهد بود و در بهشتهای با نعمت و تازنده است در دیدهای مردم با هیبت است

سورة الانبياء مائة واثنا عشر آية مكية

الجزو السابع عشر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشنده مهربان

اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُعْرِضُونَ ۝ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ
نزدیک شد برای مردمان وقت حساب ایشان و ایشان در بیخبری اند اعراض کنندگان از علاج آن نیاید ایشان را هیچ پندی

مِنْ رَبِّهِمْ مُحْدَثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ۝ لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ وَ
از پروردگار ایشان نو مگر آنکه گوش دارند باو و ایشان استهزا کنند حال آنکه بیخبرست دلهای ایشان

أَسَرُّوا النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَٰذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ
پنهانی باهم گویند این راز را آنان که ستم کردند هیچ است این محمد مگر آدمیی مانند شما آیا پس میآیید

السِّحْرَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ۝ قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَ
جادوی را و حال آنکه شما می‌بینید علامت سحر را بگو ای محمد پروردگار من میداند گفت را در آسمان و

الْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ بَلِ
زمین و اوست شنوای دانا بلکه گفتند این قرآن شوریده خوابهاست بلکه

افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ ۝
ساخته از او محمد بلکه او گوینده شعرهای خیالیست پس باید بیاورد ما را معجزه چنانکه فرستاده شدند پیشینیان

مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ وَمَا
ایمان نیاوردند پیش از ایشان اهل هیچ شهری و دهی که هلاک کردیم ایشان را آیا پس کفار ایشان ایمان خواهند آورد و

أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ
نفرستادیم پیش از تو مگر مردانی که وحی میفرستادیم بسوی ایشان پس بپرسید از خانواده پیغمبر

إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝ وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ

اگر هستید که نمیدانید ۝ و نگردانیدیم پیغمبرانرا هیکلی که نخورند

الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ۝ ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ

خوردنی را و نبودند جاوید در دنیا پس راست کردیم با ایشان وعده نصرت را پس رهانیدیم ایشانرا و هر که را خواهیم

وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ۝ لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا

هلاک کردیم از حد درگذرندگان را البته بتحقیق که فرو فرستادیم بسوی شما قرانی را که در وست پند شما ایا پس

تَعْقِلُونَ ۝ وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً

نمیفهمید و چندان هلاک کردیم از ساکنان شهرها و دهها که بودند ستمکاران

وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ۝ فَلَمَّا أَحَسُّوا بَأْسَنَا إِذَا هُمْ

و بدید آوردیم بعد ازیشان گروهی دیگر پس چون دیدند سختی عذاب ما را ناگاه ایشان

مِنْهَا يَرْكُضُونَ ۝ لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ

از آن عذاب بشتاب میگریختند گفتیم مگریزید و باز گردید بسوی آنچه متنعم شده اند در آن

وَمَسَاكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْأَلُونَ ۝ قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۝ فَمَا زَالَتْ

و بجایهای خود شاید پرسیده شوید گفتند ای وای بر ما براستی که ما بودیم ستمکاران پس همیشه بود

تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ ۝ وَمَا خَلَقْنَا

آن ندای واویلا خواندن ایشان تا آنکه گردانیدیم ایشانرا کشت درو ده شده و مردگان و نیافریدیم

السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ ۝ لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهْوًا لَاتَّخَذْنَاهُ

آسمان و زمین را و آنچه میانه آنهاست بازیکنان اگر میخواستیم که فرا گیریم بازیچه هرآینه

مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ ۝ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى

میگرفتیم آنرا از نزد خود اگر میبودیم کنندگان این کار بلکه بکار بریم حکمت و صواب را بر

الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ

عبث و بازیچه پس باطل کند آنرا پس ناگهان آن ناچیز است و مر شما راست ناله از عذاب

مِمَّا تَصِفُونَ ۞ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ
از آنچه نسبت میدهید بخدا و مر او راست هر که در آسمانها و زمین هست و کسانی که نزد او اند

لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ۞ يُسَبِّحُونَ
گردن کشی نمیکنند از بندگی او و مانده نشوند از آن تسبیح کنند او را

اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ۞ اَمِ اتَّخَذُوا اٰلِهَةً مِنَ
در شب و روز در حالتی که سستی نکنند بلکه آیا فرا گرفته اند خدایانی از

الْاَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ ۞ لَوْ كَانَ فِيهِمَا اٰلِهَةٌ اِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ
زمین ایشان زنده کنند مردگان را اگر بودی در آسمان و زمین خدایانی بجز خدای هر آینه تباه شدی

اللّٰهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ۞ لَا يُسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْئَلُونَ
خدای پروردگار عرش از آنچه صفت میکنند پرسیده نشود خدا از آنچه میکند و ایشان پرسیده شوند

اَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ اٰلِهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هٰذَا ذِكْرُ مَنْ مَعِيَ وَذِكْرُ مَنْ
گرفته اند بجز از خدا خدایانی بگو بیارید حجت خود را اینست پند کسانی که با منند و پند کسانی که پیش از من

قَبْلِي بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ ۞ وَمَا
بیشتر ایشان نمیدانند حق را پس ایشان اعراض کننده اند

اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ اِلَّا نُوحِي اِلَيْهِ اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا
نفرستادیم پیش از تو هیچ پیغمبری مگر آنکه وحی میکنیم بسوی او که نیست خدایی

اَنَا فَاعْبُدُونِ ۞ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ
من پس پرستید مرا و گفتند فرا گرفته خدای بخشاینده فرزندی پاکست خدا بلکه فرشتگان بندگان گرامی اند

لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِاَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ۞ يَعْلَمُ
پیشی نگیرند خدا را بگفتاری و ایشان بفرمان او کار میکنند میداند خدا

مَا بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ اِلَّا لِمَنِ ارْتَضٰى
آنچه پیش روی ایشان است و آنچه پس سر ایشان است و درخواست نمیکنند مگر برای کسی که خواهد

وهم من خشيته مشفقون ۞ ومن يقل منهم اني اله من دونه فذلك
و ایشان از هیبت جلال او ترسانند و کسی که بگوید از ایشان هر آینه من معبودم بغیر از وی پس آن را

نجزيه جهنم كذلك نجزي الظالمين ۞ اولم ير الذين كفروا ان السموات و
همچنان سزا دهیم ستمکاران را آیا ندانسته اند آنان که کافر شدند همانا آسمانها و

الارض كانتا رتقا ففتقناهما وجعلنا من الماء كل شيء حي
زمین بودند بسته پس گشاده کردانیدیم آنها و پدید آوردیم از آب همه چیزی زنده

افلا يؤمنون ۞ وجعلنا في الارض رواسي ان تميد بهم
آیا پس ایمان نمی آورند و پدید آوردیم در زمین کوهها تا مضطرب نشود زمین ایشان را

وجعلنا فيها فجاجا سبلا لعلهم يهتدون ۞ وجعلنا السماء سقفا
و کردیم در زمین راههای گشاده تا مگر ایشان راه یابند و گردانیدیم آسمان را سقف

محفوظا وهم عن آياتها معرضون ۞ وهو الذي خلق الليل
نگاه داشته و ایشان از نشانهای قدرت آن اعراض کننده گانند و اوست آنکه پدید آورد شب

والنهار والشمس والقمر كل في فلك يسبحون ۞ وما جعلنا لبشر من قبلك الخلد
و روز را و آفتاب و ماه را هر یک از آنها در فلکی شناوند و مقرر نکردیم برای هیچ آدمی پیش از تو جاودانی

افان مت فهم الخالدون ۞ كل نفس ذائقة الموت ونبلوكم بالشر و
پس اگر بمیری تو پس ایشان جاودانی باشند هر نفسی چشنده تلخی مرگ است و آزمایش میکنیم شما را ببدی و

الخير فتنة والينا ترجعون ۞ واذا رآك الذين
نعمتها از آزمایش کردنی و بسوی ما باز کرده خواهید شد و چون ببینند ترا آنان که

كفروا ان يتخذونك الا هزوا اهذا الذي يذكر آلهتكم
کافر شدند فرا نگیرند ترا مگر مسخره که آن سخریه کننده گویند آیا اینست آنکه عیب میکند خدایان شما را

وهم بذكر الرحمن هم كافرون ۞ خلق الانسان من عجل سأريكم
و ایشان ذکر خدای بخشاینده ایشان انکار کننده گانند آفریده شده آدمی از شتاب زود نمایم بشما

آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ۝ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ
نشانهای عذاب خود را پس شتاب مکنید و میگویند کی خواهد بود این وعده عذاب
إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ۝ لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ
اگر هستید راست گویان اگر دانستندی آنان که کافر شدند آن وقتی را
لَا يَكُفُّونَ عَن وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَن ظُهُورِهِمْ وَلَا
که باز نتوانند داشت از رویهای خود آتش را و نه از پشتهای خود و نه
هُمْ يُنصَرُونَ ۝ بَلْ تَأْتِيهِم بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا
ایشان یاری داده شوند بلکه آید ایشانرا ناگهان پس متحیر کند ایشانرا پس نه
يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ۝ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ
توانند دفع آنرا و نه ایشان مهلت داده شوند والبته بتحقیق که استهزا کرده شدند
بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُم مَّا كَانُوا بِهِ
پیغمبران بسیار پیش از تو پس فرود آمد بآنان که استهزا کردند از ایشان جزای آنکه بودند که باین
يَسْتَهْزِئُونَ ۝ قُلْ مَن يَكْلَؤُكُم بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَٰنِ بَلْ
استهزا مینمودند بگو کیست که نگاه میدارد شمارا شب و روز از خدای بخشاینده بلکه
هُمْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِم مُّعْرِضُونَ ۝ أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُم مِّن دُونِنَا
ایشان از یاد پروردگار ایشان اعراض کننده گانند بلکه آیا مر ایشانرا خدایانیست که باز دارند ایشانرا بجز ما
لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنفُسِهِمْ وَلَا هُم مِّنَّا يُصْحَبُونَ ۝ بَلْ مَتَّعْنَا هَٰؤُلَاءِ
نتوانند یاری دادن نفسهای خود را و نه ایشان از عذاب ما نگاه داشته شوند بلکه بهره دادیم مر این
وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنقُصُهَا
پدران ایشانرا تا آنکه دراز شد بر ایشان مدت زندگانی آیا پس نمی بینند که ما می آییم زمین را در حالیکه کم میکنیم
مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ۝ قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُم بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ
از اطراف و جوانب آن پس آیا ایشان غلبه کنندگانند بگو جز این نیست که من میترسانم شمارا از عذاب که بوحی

الصم الدعاء اذا ما ينذرون ۞ ولئن مستهم نفحة من عذاب ربك

کران خواندن ترا چون بیم نماینده شوند والبته اگر برسد ایشان را استی لذ عذاب پروردگار تو

ليقولن يا ويلنا انا كنا ظالمين ۞ ونضع الموازين القسط ليوم

هر اینه گویند ای وای بر ما بدرستی که بودیم ما ستمکاران و مینهیم ترازو های عدالت را برای روز

القيمة فلا تظلم نفس شيئا وان كان مثقال حبة

رستخیز پس ستم رسیده نشود هیچ نفسی هیچ ستمی یا هیچ چیز از حق خود را و اگر باشد عملی همورن یکدانه از

من خردل اتينا بها وكفى بنا حاسبين ۞ ولقد اتينا موسى و هرون

اسپند بیاوریم آن را و بسیم ما شمارندگان کرده ها والله بتحقیق که دادیم ما موسی و هارون را

الفرقان وضياء وذكرا للمتقين ۞ الذين يخشون ربهم

توراة را فرق کننده میان حق و باطل بود و نوری و پندی بود برای پرهیزکاران آنانی که میترسند از عذاب پروردگار ایشان

بالغيب وهم من الساعة مشفقون ۞ وهذا ذكر مبارك

در حالت نهان بودن او و ایشان از روز قیامت ترسندگانند و این قرآنی است بسیار با برکت

انزلناه افانتم له منكرون ۞ ولقد اتينا ابراهيم رشده

فرو آوردیم او را آیا پس شما مر آن را انکار کننده گانید و هر اینه بتحقیق که دادیم ما ابراهیم را کار راه او را

من قبل وكنا به عالمين ۞ اذ قال لابيه وقومه ما هذه التماثيل

پیش از موسی و هارون و بودیم ما بآن دانایان چون گفت ابراهیم مر پدر خود و قوم خود را که چیست این صورتهای بیجان

التي انتم لها عاكفون ۞ قالوا وجدنا اباءنا لها عابدين ۞ قال

که شما مر آنها را مقیمان بر طاعتید گفتند یافتیم پدران خود را برای آنها پرستندگان گفت ابراهیم

لقد كنتم انتم واباؤكم في ضلال مبين ۞ قالوا

بتحقیق که هستید شما و پدران شما در گمراهیی هویدا گفتند

اجئتنا بالحق ام انت من اللاعبين ۞ قال بل ربكم رب

آمده ما را براستی یا تو از بازی کنندگانی گفت بلکه پروردگار شما پروردگار

السموات

حزب

السموات والارض الذي فطرهن وانا على ذلكم

اسمان ها و زمین است انکه افرید انهارا و من بر صدق همه این گفتم

من الشاهدين ۝ وتالله لاكيدن اصنامكم بعد ان تولوا مدبرين

از گواهانم و سوگند بخدا که هر اینه مکر کنم با بتان شما بعد از انکه روگردانید در حالی که پشت کننده ها

فجعلهم جذاذا الا كبيرا لهم لعلهم اليه يرجعون ۝ قالوا من

پس گردانید بتان را پاره پاره بجز بت بزرگ را تا شاید آن بت بزرگ بازگشت کنند گفتند کی

فعل هذا بالهتنا انه لمن الظالمين ۝ قالوا سمعنا

کرده این کار با خدایان ما بدرستی که هر اینه از ستمکاران است گفتند شنیدیم ما

فتى يذكرهم يقال له ابراهيم ۝ قالوا فاتوا به

جوانی را که بدی یاد مینمود انها را که میگفتند نام او ابراهیم گفتند پس بیارید او را

على اعين الناس لعلهم يشهدون ۝ قالوا ءانت

برابر چشم همه مردمان تا مگر ایشان گواهی دهند بران پس آوردند و گفتند آیا تو

فعلت هذا بالهتنا يا ابراهيم ۝ قال بل فعله كبيرهم هذا

کردی این کار را بخدایان ما ای ابراهیم گفت بلکه کرده این کار را بزرگ ایشان این بت

فسئلوهم ان كانوا ينطقون ۝ فرجعوا الى انفسهم

پس بپرسید از ایشان اگر هستند که سخن گویند پس رجوع کردند بعضی بعضی خود گفتند غلط کرده اند

فقالوا انكم انتم الظالمون ۝ ثم نكسوا على رءوسهم لقد

پس باهم گفتند هر اینکه شما ستمکاران اند پس بزیر افکندند سرهای خود گفتند هر آینه

علمت ما هؤلاء ينطقون ۝ قال افتعبدون من دون

ای ابراهیم که دانسته این بتان سخن گوینده گفت ابراهیم آیا پس میپرستید بغیر از خدا

الله ما لا ينفعكم شيئا ولا يضركم ۝ اف

خدا چیزی را که سود ندهد شما را هیچ سودی و نه زیان رساند شما را تباهی باد

لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَفَلَا تَعْقِلُونَ قَالُوا حَرِّقُوهُ

مر گروه شما را و مر آنکه می‌پرستید بغیر از خدا آیا پس در نمی‌یابید گفتند بسوزانید او را

وَانْصُرُوا اٰلِهَتَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلٰى

و یاری کنید خدایان خود را اگر هستید کنندگان گفتیم ای آتش باش سرد و سلامت بر

اِبْرَاهِيمَ وَاَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْاَخْسَرِينَ وَنَجَّيْنَاهُ

ابراهیم و خواستند باو مکری پس کردیم ایشان را از زیانکاران و رهانیدیم او را

وَلُوطًا اِلَى الْاَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ وَوَهَبْنَا لَهُ اِسْحٰقَ

و لوط را بسوی زمینی که برکت و منفعت نهادیم در آن برای عالمیان و بخشیدیم مر او را

وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ وَجَعَلْنَاهُمْ اَئِمَّةً

و یعقوب که بود فرزند فرزند و همه را گردانیدیم شایستگان و گردانیدیم ایشان را پیشوایانی

يَهْدُونَ بِاَمْرِنَا وَاَوْحَيْنَا اِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَاِقَامَ الصَّلٰوةِ

که راه می‌نمایند بفرمان ما و وحی فرستادیم بسوی ایشان کردن کارهای نیک و بپا داشتن نماز

وَاِيتَاءَ الزَّكٰوةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ

و دادن زکوة و بودند ما را پرستندگان

وَلُوطًا اٰتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ

و لوط را دادیم باو نبوت و دانش و رهانیدیم او را از آن شهری فی رحمتنا

الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبَائِثَ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاسِقِينَ وَاَدْخَلْنَاهُ

که بودند ساکنان او که میکردند کارهای زشت بدرستی که ایشان بودند گروه بدی بیرون شدگان از فرمان خدا و درآوردیم او را در رحمت

اِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ وَنُوحًا اِذْ نَادٰى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا

بدرستی که او از شایستگان بود و نوح را یاد کن چون خواند خدا را پیش از ابراهیم پس جواب فرستادیم

لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَاَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ

دعای او را پس رهانیدیم او را و خانواده او را از اندوه بزرگ و یاری دادیم او را از گروهی

الذين

ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ

که تکذیب کردند بنشانهای ما را بدرستی که ایشان بودند گروه بدی پس غرق کردیم ایشان را همه

وَدَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَشَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْ

و داود و سلیمان را یاد کن چون حکم میکردند در حکایت زرع دهقان که چرا کردند در شب گوسفندان قوم

مِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا

و بودیم ما مر حکم ایشان را حاضران پس فهمانیدیم ما حکم آن حکایت سلیمان را و هر یک از ایشان را

آتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُودَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَ

دادیم نبوت و دانش و رام کردیم ما با داود کوهها را در حالتی که تسبیح میکردند و

الطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِتُحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ

مرغان را نیز و بودیم ما کنندگان و آموختیم او را ساختن زره برای شما تا نگاه دارد شما را از سختی کارزار شما

فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ

پس آیا هستید شما شکر کننده و رام کردیم برای سلیمان باد را در حالتی که جهنده بود میرفت بفرمان او

إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ وَمِنَ

بسوی زمینی که برکت کرده ایم ما در آن و بودیم ما بهمه چیزی دانایان و رام کردیم از

الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَٰلِكَ

دیوان کسانی را که در دریا فرو میشدند برای او و میکردند کارهای دیگر غیر آن

وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ

و بودیم ما مر ایشان را نگهبانان و یاد کن ایوب را چون آواز داد خداوند خود را که بدرستی که رسید مرا رنج بلا

وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَ

و تو رحم کننده تری از رحم کنندگان پس پذیرفتیم دعای او را پس زایل کردیم آنچه رسیده بود او را از رنج

آتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَىٰ لِلْعَابِدِينَ

دادیم او را فرزندان او را و مانند ایشان با ایشان بخشایشی از نزد خود و پندی برای پرستندگان

وَاِسْمٰعِيلَ وَاِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ وَ

و اسمعیل و ادریس و ذی الکفل هر یک ایشان بودند از صبر کنندگان و

اَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا اِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ وَذَا النُّونِ

در آوردیم ایشان را در سایهٔ رحمت خود بدرستی که ایشان از شایستگانند و ذو النون را

اِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ اَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادٰى

چون رفت از میان قوم خود خشمناک پس گمان کرد که هرگز تنگ نگیریم بر او پس خواند خدا را

فِي الظُّلُمَاتِ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

در تاریکیها بانکه نیست هیچ معبودی مگر تو پاکی ترا بدرستی که من هستم از ستمکاران

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ وَ

پس بپذیرفتیم دعای او را و رهانیدیم او را از اندوه و همچنین می‌رهانیم گروندگان را و

زَكَرِيَّا اِذْ نَادٰى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَاَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ

زکریا را چون خواند پروردگار خود را که ای پروردگار من مگذار مرا تنها بی فرزند و تو بهترین وارثانی

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيٰى وَاَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ اِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ

پس بپذیرفتیم دعای او را و بخشیدیم مر او را یحیی و بصلاح آوردیم برای او کار زنش بدرستی که ایشان بودند شتابندگان

فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ وَ

در کارهای نیک و میخواندند مارا از جهت امید ثواب و بیم از عقاب و بودند خاص مارا فروتنی کنندگان و

الَّتِي اَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا

آن زنی که نگاه داشت فرج خود را از حلال و حرام پس دمیدیم ما در آن از روحی که آفریده‌ایم و گردانیدیم آن را و پسر او را

آيَةً لِلْعَالَمِينَ اِنَّ هٰذِهِ اُمَّتُكُمْ اُمَّةً وَاحِدَةً وَاَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ

نشانهٔ قدرت خود برای عالمیان بدرستی که این ملت توحید ملت شماست در حالی که یک ملت است و منم پروردگار شما پس پرستید مرا

وَتَقَطَّعُوا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلٌّ اِلَيْنَا رَاجِعُونَ فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ

و متفرق گردانیدند مردمان کار دین خود را میان خود همگی بسوی ما بازگردندگانند پس کسی که بکند از کارهای

الصالحات وهو مؤمن فلا کفران لسعیه و
شایسته و حال آنکه او با ایمان باشد پس نیست هیچ حرمان ثواب مر کوشش او را و
انا له کاتبون وحرام علی قریة اهلکناها انهم لا یرجعون حتی اذا فتحت
هر آینه ما مر آن کوشش را نویسندگانیم و ممنوع است ثواب بر آن شهری که هلاک کردیم ایشان را برای آنکه ایشان رجوع نمی‌کنند تا آنگاه که گشاده شود
یاجوج وماجوج وهم من کل حدب ینسلون واقترب الوعد
سد یاجوج و ماجوج و ایشان از هر بلندی بشتابند و نزدیک شد وعده
الحق فاذا هی شاخصة ابصار الذین کفروا یا ویلنا قد کنا
قیامت که راست است پس آنگاه حال آن است که بازمانده است دیدهای آنان که کافر شدند گویند ای وای برما بتحقیق بودیم
فی غفلة من هذا بل کنا ظالمین انکم وما تعبدون من دون الله حصب
در بیخبری عظیم ازین روز بلکه بودیم ما ستمکاران هر آینه شما و آنچه می‌پرستید بغیر از خدا هیزم
جهنم انتم لها واردون لو کان هؤلاء آلهة ما وردوها وکل
دوزخ باشید شما مر آن را درآیندگانید اگر بودندی اینان خدایان در نیامدندی در دوزخ و همه
فیها خالدون لهم فیها زفیر وهم فیها لا یسمعون ان
در آن جاویدانند مر ایشان راست در آن دوزخ ناله زاری و ایشان در دوزخ از ناله‌ای نشنوند هر آینه که
الذین سبقت لهم منا الحسنی اولئک عنها مبعدون لا
آنان که پیشی گرفته است مر ایشان را از ما نیکبختی ایشان کرده از دوزخ دور کرده شده‌اند نه
یسمعون حسیسها وهم فی ما اشتهت انفسهم خالدون لا یحزنهم
شنوند آواز زبانه آتش را و ایشان در نعمتهائی که خواهش کند نفسهای ایشان جاویدانند اندوهگین نگرداند
الفزع الاکبر وتتلقاهم الملائکة هذا یومکم
ترس بزرگتر و پیشواز کنند ایشان را فرشتگان گویند این روز روز شماست
الذی کنتم توعدون یوم نطوی السماء کطی
که بودید شما از دنیا وعده داده شده روزی که درنوردیم آسمان را چون درنوردیدن

السجل للكتب كما بدأنا أول خلق نعيده

طومار برای نوشتها چنانکه بدید آوردیم ما نخستین آفرینش اعاده کنیم آن را

وعدا علينا إنا كنا فاعلين ۝ ولقد كتبنا في الزبور

وعده ایست بر ما واجب درستی که هستیم ما کنندگان و بحقیقت که نوشتیم ما در زبور داود

من بعد الذكر أن الأرض يرثها عبادي الصالحون ۝

بعد از توریة اینکه زمین را میراث میبرند بندگان من که شایستگانند

إن في هذا لبلاغا لقوم عابدين ۝ وما

بدرستی که درین کتاب هر آینه کفایتی است مر گروه پرستندگان را و نه

أرسلناك إلا رحمة للعالمين ۝ قل إنما يوحى

فرستادیم ترا مگر رحمت برای جهانیان بگو جز این نیست که وحی شده

إلي أنما إلهكم إله واحد فهل

بسوی من آنکه نیست خدای شما مگر خدای یگانه پس آیا

أنتم مسلمون ۝ فإن تولوا فقل آذنتكم على سواء وإن

شما هستید گردن نهندگان حکم او را پس اگر روگردانند پس بگو اعلام کردم شما را بر آن که ما مردم در آن یکسانیم

أدري أقريب أم بعيد ما توعدون ۝ إنه يعلم الجهر

و نمیدانم آیا نزدیک است یا دور است آنکه وعده داده میشوید از عذاب روز قیامت هر آینه خدا میداند آشکارا

من القول ويعلم ما تكتمون ۝ وإن أدري لعله فتنة لكم

از گفتار را و میداند آنچه پنهان میدارید و نمیدانم شاید تاخیر عذاب آزمایشی باشد مر شما را

ومتاع إلى حين ۝ قال رب احكم بالحق وربنا

و برخورداری تا وقت مقدری گفت ای پروردگار من حکم کن میان من و ایشان بحق و پروردگار ما

الرحمن المستعان على ما تصفون ۝

خدای بخشنده است یاری خواسته شده بر آنچه میگوئید از کلمه شما ای مسلمانان

از حضرت صادق صلوات الله علیه مرویست که هر که در هر سه روز یکنوبت سورهٔ حج را تلاوت نماید در آن سال البته بزیارت بیت الله الحرام مشرف گردد و اگر در آن سفر بمیرد به بهشت جاودان خلد رفته

سورة الحج ثمانية وسبعون آية مدنية

نصف الجزو ١٧

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشنده مهربان

يٰأَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ۞ يَوْمَ
ای گروه آدمیان بترسید از عذاب پروردگار خود بدرستی که جنبش زمین در روز قیامت چیزی است بس عظیم روزی که

تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ
ببینید آن زلزله را غافل شود از حیرت هر زن شیر دهنده از کودکی که شیر دهد و بنهد

كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارٰى
همه زن حامله بار خود را و ببینی مردمان را همه مستان

وَمَا هُمْ بِسُكَارٰى وَلٰكِنَّ عَذَابَ اللّٰهِ شَدِيدٌ ۞
و حال آنکه نیستند ایشان مستان ولیکن عذاب خدا سخت است

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ
و از جمله مردمان کسی است که جدال نماید در کار خدا بنادانی و پیروی کند

كُلَّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ ۞ كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَنْ
هر دیو سرکشی را حکم شده براو آنکه هرکه

تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلٰى عَذَابِ السَّعِيرِ ۞
دوستی نماید پس کار او آنکه گمراه نماید او را بسوی عذاب

يٰأَيُّهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ
ای گروه آدمیان اگر هستید شما در شک از کار حشر خلائق پس بدرستی که ما آفریدیم شما را

مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِن مُّضْغَةٍ
از خاک پس از آب منی پس از پاره خون بسته پس از پاره گوشت تمام اندام

مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ
تمام اندام و غیر تمام اندام تا روشن کنیم قدرت خود برای شما و قرار دهیم در رحمها آنچه خواهیم

إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا
تا مدت معینی پس بیرون آریم شما را کودکی پس تربیت نمائیم تا برسید

أَشُدَّكُمْ وَمِنكُم مَّن يُتَوَفَّىٰ وَمِنكُم مَّن يُرَدُّ
بحد کمال قوت خود و بعضی از شما کسیست که قبض روح شده و بعضی از شما کسی هست که باز گردانیده شود

إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِن بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ
بسوی بدترین زندگی تا نداند پس از دانش هیچ چیزی و می بینی زمین را

هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَ
در حالتی که مرده و خشک پس چون فرو فرستیم بران آب بجنبش آید و نمو کند و

أَنبَتَتْ مِن كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ۞ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَ
برویاند از همه صنفی نباتات زیبا اینکه گفتیم بسبب آن است که خدا او راست و او راست

أَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۞ وَأَنَّ السَّاعَةَ
برستی که او زنده میکند مردگان را و آنکه او بر همه چیزی تواناست و آنکه روز قیامت

آتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَن فِي الْقُبُورِ ۞ وَ
آینده است نیست هیچ شکی در آن و آنکه خدا برمی انگیزد مردگان را که در قبرهایند و

مِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ
بعضی از مردمان کسی است که جدال میکند در خدا نه از روی دانش و نه از راه حجت عقلی و نه از روی کتاب روشن

مُّنِيرٍ ۞ ثَانِيَ عِطْفِهِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ
که باشد هویدا در حالتی که باشد شانه پیچ از حق تا گمراه کند مردمان را از راه حق خدا مر او راست در دنیا خواری

ونذيقه

وَنُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ ۞ ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ

و بچشانیم اورا روز رستخیز عذاب آتش سوزان این جزای و عذاب بسبب آنست که پیش فرستاد

يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ۞ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ

دستهای تو از کفر و برای آنکه خدا نیست هیچ ستمکار مر بندگان خود را و بعضی از مردمان کسی است که می پرستد

اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ

خدا را بر کناره دین نه از روی اخلاص پس اگر برسد او را نعمتی آرامش یابد بآن و اگر

أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَ

برسد او را بلایی باز گردد بر جهة کفر خود زیان کرد در دنیا و

الْآخِرَةَ ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ۞ يَدْعُوا مِنْ دُونِ

آخرت این زیان آن است زیان آشکارا میخواند بغیر از

اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا لَا يَنْفَعُهُ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ۞ يَدْعُوا

خدا چیزی که … نرسد او را و چیزی را که سود نبخشد این گمراهی آن است گمراهی دور از راه حق

لَمَنْ ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ لَبِئْسَ الْمَوْلَىٰ وَلَبِئْسَ

کسی را که هر آینه زیانش نزدیکتر است از سودش هر آینه بد مددکاری است و هر آینه بد

الْعَشِيرُ ۞ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

یاری است آن هر آینه خدا در می آورد آنانی را که ایمان آوردند و کردند

الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ

کارهای شایسته در بهشتهایی که روان است از زیر آنها جویها هر آینه خدا

يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ۞ مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا

میکند آنچه میخواهد کسی که هست که گمان میکند که هرگز یاری نکند محمد را خدا در دنیا

وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ

و آخرت پس باید … بسقف خانه خود پس … هیچ زایل میکند

كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ ۝ وَكَذَٰلِكَ أَنزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ
حیله او آن را که بخشم می آورد او را و همچنین فرستادیم قرآن را حال آنکه آنها هستند همه روشن برای آنکه
اللَّهَ يَهْدِي مَن يُرِيدُ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَ
خدا برساند بدین حق هر که را خواهد بدرستیکه آنان که ایمان آورده اند و
الَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ وَالنَّصَارَىٰ وَالْمَجُوسَ
آنان که یهود شدند و صابیان پرستان و نصاری و ترسایان و مغان گبر
وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ
و آنان که شرک آوردند بخدا بدرستی که خدا حکم میکند میانه ایشان در روز رستخیز
الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّ
و قیامت است بدرستی که خدا بر هر چیزی گواه است آیا نمی بینی ای بیننده آنکه
اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ وَ
خداست که فرمان میبرد او را هر که در آسمانها و هر که در زمین است و
الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ
آفتاب و ماه و ستارها و کوهها و درختان
وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ
و جنبنده که بسیاری از مردمان و بسیاری واجب شده بر ایشان
الْعَذَابُ وَمَن يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن مُّكْرِمٍ إِنَّ
عذاب بسبب نافرمانی و کسی که خوار گذارد خدا او را پس نیست مر او را هیچ عزیز دارنده بدرستی که
اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ۝ هَٰذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ
خدا میکند آنچه میخواهد این دو گروه دو خصمند که با هم مخاصمه می کنند در کار پروردگار خویش اما که
كَفَرُوا قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّن نَّارٍ يُصَبُّ
کافر شدند بر خدا بریده شده باشد ایشان را جامها از آتش که ریخته شود

مِن فَوقِ رُؤُسِهِمُ الحَمِيمُ ۞ يُصهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِم وَالجُلُودُ ۞

وَلَهُم مَقَامِعُ مِن حَدِيدٍ ۞ كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخرُجُوا مِنهَا مِن غَمٍّ

أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الحَرِيقِ ۞ إِنَّ اللّٰهَ يُدخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجرِي مِن تَحتِهَا الأَنهَارُ يُحَلَّونَ فِيهَا مِن

أَسَاوِرَ مِن ذَهَبٍ وَلُؤلُؤًا وَلِبَاسُهُم فِيهَا حَرِيرٌ ۞ وَهُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ

مِنَ القَولِ وَهُدُوا إِلَى صِرَاطِ الحَمِيدِ ۞ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ

اللّٰهِ وَالمَسجِدِ الحَرَامِ الَّذِي جَعَلنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً العَاكِفُ فِيهِ وَالبَادِ

وَمَن يُرِد فِيهِ بِإِلحَادٍ بِظُلمٍ نُذِقهُ مِن عَذَابٍ أَلِيمٍ ۞ وَإِذ بَوَّأنَا لِإِبرَاهِيمَ مَكَانَ

البَيتِ أَن لَا تُشرِك بِي شَيئًا وَطَهِّر بَيتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ

وَأَذِّن فِي النَّاسِ بِالحَجِّ يَأتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأتِينَ

مِن كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ۞ لِيَشهَدُوا مَنَافِعَ لَهُم وَيَذكُرُوا اسمَ اللّٰهِ فِي أَيَّامٍ مَعلُومَاتٍ

عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّن بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَ

بر آنچه روزی کرده است شان را خدا از چهارپایان یعنی شتر و گاو و گوسفند پس بخورید از آن بهائم و

أَطْعِمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ۞ ثُمَّ لْيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَ

بخورانید بیچاره درویش را پس بگذارند مناسک خود را و

لْيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ۞

باید که وفا کنند نذرهای خود را و باید که طواف کنند گرد خانه دیرینه

ذَٰلِكَ وَمَن يُعَظِّمْ حُرُمَاتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُ عِندَ رَبِّهِ وَ

کار این است که گفتیم و هر کسی که بزرگ دارد حرمتهای خدا را پس بهتر است مر او را نزد پروردگارش

أُحِلَّتْ لَكُمُ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا

حلال گردانیده شد برای شما شتر و گاو و گوسفند مگر آنچه خوانده شود بر شما پس دوری گزینید از پلیدی که بتان اند

قَوْلَ الزُّورِ حُنَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ

از گفت ناصواب در حالی که مخلص باشید برای خدا نه شریک آورندگان به او و کسی که شرک آورد به خدا پس همانا که افتاد از

السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ ۞

آسمان پس برباید او را مرغ یا بیفکند او را باد از جایی دوری

ذَٰلِكَ وَمَن يُعَظِّمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِن تَقْوَى الْقُلُوبِ

کار این است که گفتیم و هر که بزرگ دارد نشانهای خدا را پس هر آینه تعظیم آنها از پرهیزکاری دلهاست

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ

مر شما راست در آنها منفعتهای دنیوی تا مدت معلوم یعنی وقت قربان پس جای قربان آنها سوی خانه

الْعَتِيقِ ۞ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنسَكًا لِّيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ

دیرینه است و برای هر گروهی قرار دادیم جای قربانی تا یاد کنند نام خدا

عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّن بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَإِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَلَهُ

بر آنچه روزی کرده است ایشان را از زبان بسته شتر و گاو و گوسفند پس خدای شما خدای یگانه است پس مر او را

سلموا وبشر المخبتين ۝ الذين اذا ذكر الله وجلت قلوبهم والصا

فرمان برید و مژده ده ای محمد فروتنان را که چون یاد کرده شود خدا بترسد از هیبت دلهای ایشان و صبر کنندگان

على ما اصابهم والمقيمي الصلوة ومما رزقناهم ينفقون

بر آنچه رسیده شان را و برپا دارندگان نماز را و از آنچه روزی کرده ایم ایشان را نفقه میکنند

والبدن جعلناها لكم من شعائر الله لكم فيها خير فاذكروا اسم

شتران فربه کرده ایم آنها را برای شما از نشانهای بندگی خدا مر شما راست در آنها بسیار نیکی پس یاد کنید نام

الله عليها صوآف فاذا وجبت جنوبها فكلوا منها واطعموا القانع والمعتر

خدا را بر آنها در وقت نحر در حالی که ایستاده باشند پس چون بیفتد بر زمین پهلوهای ایشان پس بخورید از آنها و بخورانید بدرویش

كذلك سخرناها لكم لعلكم تشكرون ۝ لن ينال الله

همچنین رام کردیم آنها را برای شما شاید شما سپاس گزارید هرگز نرسد بخدا

لحومها ولا دماؤها ولكن يناله التقوى منكم

گوشتهای آن و نه خونهای آنها ولیکن سبب رضای الهی شود پرهیزکاری از شما

كذلك سخرها لكم لتكبروا الله على ما هديكم وبشر المحسنين ۝ ان

همچنین رام کرد خدا برای شما تا بزرگی یاد کنید خدا را بر آنکه راه نمود شما را و مژده ده ای محمد نیکوکاران را

الله يدافع عن الذين امنوا ان الله لا يحب كل خوان كفور

که خدا دفع کند شر کافران را از آنان که ایمان آورده اند بدرستی که خدا دوست نمیدارد هر خیانت کار ناسپاس را

اذن للذين يقاتلون بانهم ظلموا وان الله

دستوری کارزار داده شد مسلمانان را که مقاتله کرده شده از سبب آنکه ایشان ستم رسیده شدند و بدرستی که خدا

على نصرهم لقدير ۝ الذين اخرجوا من ديارهم بغير حق

بر نصرت ایشان هر آینه تواناست آنان که بیرون کرده شده اند از دیار و خانهای خود بی سببی بناحق

الا ان يقولوا ربنا الله ولولا دفع الله

مگر اینکه میگفتند که پروردگار ما خداست و اگر نه دفع کردن خدا

حزب

النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهُدِّمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ
بودی مردمان را بعضی ایشان را بوسیله بعضی دیگر هر آینه ویران کرده شدی صومعهها و کنیسهها و نمازها

وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ
و مسجدهایی که یاد کرده شود در آنها نام خدا بسیار و هر آینه یاری کند البته

اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ۝ الَّذِينَ
خدا کسی را که یاری کند دین او را بدرستی که خدا هر آینه توانا غالب است آنان که

إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَوٰةَ وَآتَوُا الزَّكَوٰةَ
اگر تمکنت و سلطنت دهیم ایشان را در روی زمین بپا دارند نماز را و بدهند زکوة را

وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ
و بفرمایند مردمان را بکارهای نیک و منع نمایند از کارهای زشت و مر خدای راست انجام کارها

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ
و اگر تکذیب کنند ترا پس بتحقیق که تکذیب کردند پیش از ایشان گروه نوح

وَعَادٌ وَثَمُودُ ۝ وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ۝ وَ
و عاد و ثمود و گروه ابراهیم و گروه لوط و

أَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكُذِّبَ مُوسَىٰ فَأَمْلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ
یاران شهر مدین و تکذیب کرده شد موسی پس مهلت دادم کافران را پس

أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ۝ فَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا
گرفتم ایشان را بعقوبت پس چگونه بود انکار من ایشان پس بسا از شهر و دهی که هلاک کردیم آنرا

وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبِئْرٍ مُعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ مَشِيدٍ
و آنها ستمکاران بودند پس آن قریه افتاده دیوارهایش بر سقفهای آن و بسا چاه ویران که آب ازان نکشند و کوشک محکم

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا
آیا پس نرفتند در روی زمین تا باشد مر ایشان را دلهایی که بفهمند بآنها

او

وَاٰذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَاِنَّهَا لَا تَعْمَى الْاَبْصَارُ وَلٰكِنْ تَعْمَى
یا گوشهایی که بشنوند بآنها پس بدرستی که کور نیست چشمهای ایشان و لیکن کور است
يُخْلِفَ
الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ۞ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ
دلهایی که در سینههای ایشان است و بشتاب میخواهند از تو عذاب را و هرگز خلاف نکند
اللّٰهُ وَعْدَهُ وَاِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَاَلْفِ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ
خدا وعدهٔ خود را و بدرستی که روزی که نزد پروردگار تست در درازی چون هزار سال است از آنهایی که میشمارید
وَكَاَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ اَمْلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ
و بسا از شهر و دههای که مهلت دادم ساکنان آنها را و ایشان ستمکار بودند پس
اَخَذْتُهَا وَاِلَيَّ الْمَصِيرُ ۞ قُلْ يَا اَيُّهَا النَّاسُ اِنَّمَا
گرفتم بعقوبت ایشان را و بسوی منست بازگشت بگو ای گروه آدمیان جز این نیست
اَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ۞ فَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
که من برای شما را بیم نماینده ام هویدا پس آنان که گرویدند و کردند کارهای
الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۞
شایسته برای ایشانست آمرزش و روزیی بابرکت
وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي اٰيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ ۞ اُولٰئِكَ اَصْحَابُ
و آنان که کوشش کردند در ابطال نشانهای یگانگی ما حال آنکه عاجز کنندهاند ... آن گروه یاران
الْجَحِيمِ ۞ وَمَا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ
دوزخند و نفرستادیم ما پیش از تو هیچ پیغمبر با کتاب و پیغمبری بی کتاب را
اِلَّا اِذَا تَمَنَّى اَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي اُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ
مگر آنکه چون تمنا میکرد ترویج دین خود را می افکند شیطان وسوسه در دل امت او پس نابود میکند
اللّٰهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللّٰهُ اٰيَاتِهِ وَ
خدا بحجت و برهان آنچه می افکند شیطان پس استوار میکند خدا نشانهای یگانگی خود را و

اللهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ

خدا داناى درست كردار تا گرداند آنچه مى افكند شيطان آزمايشى براى آنان كه

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ

در دلهاى شان مرض كفر و عناد است و مر آنان را كه سخت است دلهاى شان و بدرستى

الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۝ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ

كه ستمكاران هر آينه در خلاف اند دور از صواب و تا بدانند آنان كه داده شده اند دانش

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ

راستى آمده از پروردگار تو تا ايمان آرند بآن پس تواضع كند براى او دلهاى ايشان و بدرستى

اللهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ وَلَا يَزَالُ

كه خدا هر آينه راه نماينده است آنان را كه گرويدند بسوى راه راست و هميشه

الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ

آنان كه كافر شده اند در شك اند از حقيقت قرآن تا آنگاه كه بيايد ايشان را

السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَقِيمٍ ۝

قيامت ناگهان يا بيايد ايشان را عذاب روز نازاينده يعنى روز قيامت

الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

پادشاهى درين روز خاص خداست حكم ميكند ميان ايشان پس آنانكه گرويده اند و كردند

الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

كارهاى شايسته در بهشتهاى با ناز و نعمت اند و آنانكه كافر شده اند و تكذيب كردند آيتهاى ما را

فَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ

پس آن گروه آماده است براى ايشان عذاب خوار كننده و آنان كه هجرت كردند از خانمان خود در راه

اللهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللهُ رِزْقًا حَسَنًا وَ

خدا پس كشته شدند يا مردند هر آينه روزى كند البته ايشان را خدا روزى نيكوئى و

إِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۝ لَيُدْخِلَنَّهُم مُّدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ وَ

بدرستی که خدا هرآینه او بهترین روزی دهندگان است هرآینه درآورد ایشان را جایگاه درآمدنی که پسندند او را

إِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ۝ ذَٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ

بدرستی که خدا هرآینه دانای بردبار است کار این است که گفتیم و کسی که جزای عقوبت دهد به مانند

مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنصُرَنَّهُ اللَّهُ

آنکه عقوبت کرده شده بآن پس بغی کرده شود برا و بعقوبت بار دیگر هرآینه یاری کند او را خدا

إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ۝ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي

بدرستی که خدا هرآینه درگذرنده آمرزگار است این نصرت بسبب آن است که خدا قادر است از آن نه قدرت او اینکه آرد در شب را در

النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ

روز ۝ در آورد روز را در شب و بدرستی که خدا شنوای

بَصِيرٌ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَ

بیناست این است که خدا اوست سزاوار هستی و

أَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَ

اینکه آنچه میخوانند مشرکان بعبادت از او اوست ناچیز و

أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ

بدرستی که خدا اوست برتر بزرگ قدر بزرگوار آیا ندیدی اینکه خدا فرستاد

مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً

از آسمان آبی باران پس بگردد زمین را سبز

إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ۝ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَ

بدرستی که خدا داناست دقایق اشیا را آگاه مر او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است

إِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّ

بدرستی که خدا هرآینه اوست بی نیاز ستوده آیا ندیدی اینکه

الله سَخَّرَ لَكُم مَا فِي الأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي
خدا رام گردانیده برای شما آنچه در زمین است و کشتی میرود در
الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَن تَقَعَ عَلَى الأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ
دریا بفرمان او و نگاه [میدارد] آسمان را از اینکه بیفتد بر زمین مگر بفرمان
إِنَّ اللهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ۝ وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ
بدرستی که خدا بمردمان هر آینه مهربانست بخشاینده و اوست آنکه زنده کرد شما را پس
يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الإِنسَانَ لَكَفُورٌ ۝ لِكُلِّ
میمیراند شما را پس زنده سازد شما را بدرستی که آدمی هر آینه ناسپاس است برای هر گروهی
أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنَازِعُنَّكَ
گروهی ساختیم برای عبادت که ایشان پرستنده اند خدا را پس باید که نزاع نکنند با تو
فِي الأَمْرِ وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَى هُدًى مُّسْتَقِيمٍ
در کار دین و بخوان مردمان را بسوی پروردگار تو بدرستی که تو هر آینه بر راه راستی
وَإِن جَادَلُوكَ فَقُلِ اللهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ اللهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ
اگر جدال کنند با تو پس بگو خدا داناست بآنچه میکنید خدا حکم میکند میانه شما
يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۝ أَلَمْ تَعْلَمْ
در روز رستخیز در آنچه هستید که در آن خلاف میکنید آیا ندانستی که
أَنَّ اللهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ
بدرستی که خدا میداند آنچه در آسمان و زمین است بدرستی که این نوشته است در لوح محفوظ
إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللهِ يَسِيرٌ ۝ وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ
بدرستی که گفتیم بر خدا آسان است و میپرستند بجز از
اللهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُم بِهِ عِلْمٌ وَ
خدا چیزی آنکه نفرستاد بآن حجتی و چیزی آنکه نیست مر ایشان را بآن دانشی و

مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ۞ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ

نیست مر ستمکاران را هیچ یاری ۞ و هرگاه خوانده شود بر ایشان

آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا

آیتهای قرآن ما که همه روشن‌اند می‌یابی در رویهای آنان که کافر شدند

الْمُنْكَرَ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ

آثار انکار را نزدیک است که حمله کنند بآنکه میخوانند بر ایشان

آيَاتِنَا قُلْ أَفَأُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذَٰلِكُمُ النَّارُ وَعَدَهَا

آیتهای ما را بگو آیا پس آگاه کنم شما را به بدتر ازین که آتش است وعده داده آنرا

اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۞ يَا أَيُّهَا النَّاسُ

خدا کسانی را که کافر شدند و بد جایست بازگشت ایشان ۞ ای گروه آدمیان

ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ

زده شد مثلی پس بشنوید و گوش دارید آنرا بدرستیکه آنان که میخوانیدشان بجز

اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوِ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ

از خدا هرگز نتوانند آفرید مگسی را و اگرچه اتفاق کنند همه برای آفریدن آن و اگر برباید از ایشان

الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَ

مگس چیزی را نتوانند که برهانند اورا ازان مگس چه ناتوانست جوینده و

الْمَطْلُوبُ ۞ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ

نشناختند خدا را حق شناختن او

إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ۞ اللَّهُ يَصْطَفِي

بدرستی که خدا هر آینه توانایی است غالب ۞ خدا برمیگزیند

مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ

از فرشتگان فرستادگان و از آدمیان بدرستی که

اللّٰهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۝ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
خدا شنوای بیناست میداند آنچه پیش روی ایشان است و آنچه در پس ایشان است
وَإِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
و بسوی خدا باز گردانیده میشود همه کارها ای گروهی که ایمان آوردند
ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا
رکوع کنید و سجود کنید و پرستید پروردگار خود را و بکنید کارهای
الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ وَجَاهِدُوا فِي
نیک تا باشد شما رستکار شوید و کارزار کنید در راه
اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ
خدا حق کارزاری که خدا را سزد او برگزید شما را و نگردانید
عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِلَّةَ أَبِيكُمْ
بر شما در کار دین هیچ تنگی دار دین ملت پدر شماست
إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ ۝ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَٰذَا لِيَكُونَ
ابراهیم او نامید شما را مسلمانان پیش ازین و درین قرآن تا باشد
الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى
پیغمبر در قیامت گواه بر شما و باشید شما گواهان بر
النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَوٰةَ وَآتُوا الزَّكَوٰةَ
مردمان پس بپای دارید نماز را و بدهید زکوة مال
وَاعْتَصِمُوا بِاللّٰهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ
و چنگ در زنید بلطف خدا اوست ناصر و مددکار شما پس او نیکو
الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ۝
مددکاری است و نیکو یاوری است

از حضرت ابی عبد الله علیه السلام مرویست که هرکه مداومت نماید بر تلاوت سورهٔ مؤمنون را در هر جمعه خاتمهٔ کار او بنیکبختی است و با پیغمبران علیهم السلام در فردوس اعلی خواهد بود ان شاء الله تعالی

سورة المؤمنون مائة وثماني عشرة آية مكية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ قَدْ
بنام خدای بخشاینده مهربان بتحقیق
أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ۝ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَوٰتِهِمْ خَاشِعُونَ ۝
رستگار شدند گروندگان که ایشان در نمازهاشان خشوع کنندگانند
وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكٰوةِ فَاعِلُونَ ۝
و آنانکه ایشان از گفت بیفایده اعراض کنندگانند و آنانکه ایشان مر زکوة را دهندگانند
وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ۝ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ
و آنان که ایشان فرجهای خود را نگاهدارندگانند مگر بر زنان خود
أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ۝ فَمَنِ
یا کنیزانی که مالک شده دستهای ایشان پس بدرستی که ایشان نیستند ملامت زدگان پس کسی که
ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذٰلِكَ فَأُولٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ۝
که جوید برای مباشرت غیر زنان و کنیزان پس آن گروه ایشانند درگذرندگان از حلال
وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ۝
و آنان که ایشان مر امانتهای خود و پیمانهای خود را رعایت کنندگانند
وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوٰتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۝ أُولٰئِكَ هُمُ
و آنان که ایشان بر نمازهای خود محافظت کنندگانند آن گروه ایشانند
الْوَارِثُونَ ۝ الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝
میراث برندگانی که میراث میبرند بهشت برین را ایشان در آن جاویدند

لقد خلقنا الانسان من سلالة من طين ثم جعلناه نطفة

و هر اینه بتحقیق که آفریدیم ما آدمی را از خلاصه که برون کشیده شد از گل پس گردانیدیم او را نطفه آبی

في قرار مكين ثم خلقنا النطفة علقة فخلقنا العلقة

در جای استواری یعنی در رحم پس گردانیدیم آن منی را پاره خون پس گردانیدیم آن پاره خون را

مضغة فخلقنا المضغة عظاما فكسونا العظام لحما ثم انشاناه خلقا

پاره گوشتی پس گردانیدیم آن پاره گوشت را استخوانها پس پوشانیدیم آن استخوانها را گوشتی پس پیدا کردیم او را

اخر فتبارك الله احسن الخالقين ثم انكم بعد ذلك لميتون ثم

دیگر پس با فیض بی نهایت خدا که نکوترین تقدیر کنندگانست پس هر آینه شما بعد از این هر آینه میرندگانید پس

انكم يوم القيمة تبعثون ولقد خلقنا فوقكم سبع طرائق وما كنا

هر آینه شما روز رستخیز برانگیخته شوید و بتحقیق که پیدا کردیم زبر شما هفت طبقه آسمان و نیستیم

عن الخلق غافلين وانزلنا من السماء ماء بقدر فاسكناه في

از کار خلائق بیخبران و فرو فرستادیم از آسمان آبی باندازه حاجت پس آرام کردیم آن آب را در

الارض وانا على ذهاب به لقادرون فانشانا لكم به جنات من نخيل

زمین و ما بر بردن آن آب هر آینه توانائیم پس پدید کردیم برای شما بآن آب بوستانها از خرمایان

واعناب لكم فيها فواكه كثيرة ومنها تاكلون وشجرة تخرج

و انگورها شما را در آن بوستانها میوهای بسیار و از آنها میخورید و درختی که برون آید

من طور سيناء تنبت بالدهن وصبغ للاكلين وان لكم

از کوه طور سینا میرویاند روغن زیت و نان خورش مر خورندگان را و هر آینه شما را

في الانعام لعبرة نسقيكم مما في بطونها ولكم فيها منافع كثيرة ومنها تاكلون

در خلق چهارپایان هر آینه دلیل اعتبار است می آشامانیم شما را از آنچه در شکمهای آنست و مر شما راست در آنها منفعتهای بسیار و از آنها میخورید

وعليها وعلى الفلك تحملون ولقد ارسلنا نوحا الى قومه فقال يا قوم

و بر آنها و بر کشتیها سوار کرده میشوید و هر آینه بتحقیق فرستادیم ما نوح را بسوی قوم وی پس گفت ای قوم

اعبدوا

اعبدوا الله مالكم من اله غيره افلا تتقون ﴿ فقال الملا الذين كفروا

پرستید خدا را نیست مر شما را هیچ خدای جز او ایا پس بی پرهیزید پس گفتند گروه کافران

من قومه ما هذا الا بشر مثلكم يريد ان يتفضل عليكم ولو شاء الله

از گروه او نیست این مگر آدمی مانند شما میخواهد که زیادتی جوید بر شما و اگر خواستی خدای

لانزل ملائكة ما سمعنا بهذا في آبائنا الاولين ان هو الا رجل به جنة

فرستادی فرشتگان را برسالت نشنیده ایم ما این گفتار را در پدران پیشینیان خود نیست او مگر مردی که بوی دیوانگی است

فتربصوا به حتى حين ﴿ قال رب انصرني بما كذبون فاوحينا اليه

پس چشم دارید او را تا وقتی که بمیرد گفت ای پروردگار من یاری کن مرا بانکه تکذیب کردند مرا پس وحی فرستادیم سوی او

ان اصنع الفلك باعيننا ووحينا فاذا جاء امرنا وفار التنور فاسلك فيها من كل

که بساز کشتی را در حالتی که محفوظ باشی بنظر ما و بوحی ما پس چون آید فرمان ما و جوشید تنور پس در آر در وی از هر

زوجين اثنين واهلك الا من سبق عليه القول منهم ولا تخاطبني في

جانوری نر و ماده و اهل خود را مگر آن را که پیشی گرفته بر او گفتار ما و مکن سخن با من در

الذين ظلموا انهم مغرقون ﴿ فاذا استويت انت ومن معك على الفلك

آنان که ستم کردند هرآینه ایشان غرق شدگانند پس چون سوار شوی تو و هر که با تو است بر کشتی

فقل الحمد لله الذي نجانا من القوم الظالمين وقل رب انزلني منزلا

پس بگو سپاس مر خدا را که رهانید ما را از گروه ستمکاران و بگو ای پروردگار من فرود آر مرا فرود آوردنی

مباركا وانت خير المنزلين ان في ذلك لايات وان كنا لمبتلين ثم انشانا

با برکت و تو بهترین فرود آرندگانی هرآینه در این معجزه هر آینه نشانهاست و هرآینه هستیم آزمایندگان پس پیدا کردیم

من بعدهم قرنا آخرين ﴿ فارسلنا فيهم رسولا منهم ان

بعد ایشان گروهی دیگران پس فرستادیم در میان ایشان پیغمبری از ایشان که

اعبدوا الله مالكم من اله غيره افلا تتقون ﴿ وقال الملا من قومه

پرستید خدا را نیست مر شما را هیچ خدای جز او ایا پس نمی ترسید و گفتند گروه سرکشان از قوم او

لذين كفروا وكذبوا بلقاء الاخرة واترفناهم في الحيوة الد

آنان که کافر شدند و تکذیب کردند دیدن جزای آخرت را و نعمت دادیم ایشان را در زندگانی دنیا

لا بشر مثلكم يأكل مما تأكلون منه ويشرب مما تشربون و

مگر آدمیی مثل شما میخورد از آنچه میخورید شما از آن و می آشامد از آنچه می آشامید شما و اگر

لطعتم بشرا مثلكم انكم اذا لخاسرون ايعدكم

فرمان برید آدمیی مانند خود را هر آینه که شما آنگاه از زیانکاران باشید آیا وعده میدهد شما را

انكم اذا متم وكنتم ترابا وعظاما

که شما چون میرید و باشید خاک و استخوان

انكم مخرجون هيهات هيهات لما توعدون

اینکه شما بیرون آورده شدگانید دور است دور است آنچه وعده داده میشوید

ان هي الا حياتنا الدنيا نموت ونحيا وما نحن بمبعوثين

نیست این زندگی مگر زندگانی این دنیا میمیریم بعضی و زنده گانی داریم بعضی و نیستیم ما برانگیخته شدگان

ان هو الا رجل افترى على الله كذبا وما نحن له بمؤمنين قال

نیست او مگر مردی که بر بافته بر خدا دروغی و نیستیم ما مر او را باور دارندگان گفت

انصرني بما كذبون قال عما قليل ليصبحن نادمين فاخذتهم

یاری کن مرا بآنچه تکذیب کردند مرا گفت خدا از اندک زمانی هر آینه صبح کردند پشیمانان پس فرا گرفت مر ایشان را

الصيحة بالحق فجعلناهم غثاء فبعدا للقوم الظالمين ثم

نعره به راستی پس گردانیدیم ایشان را خاشاک پس دوری از رحمت باد مر گروه ستمکاران را

انشانا من بعدهم قرونا اخرين ما تسبق من امة اجلها وما يستا

پدید کردیم بعد از ایشان گروهان دیگر پیشی نگیرد هیچ گروهی مدت عمر خود را و باز پس

ارسلنا رسلنا تترى كلما جاء امة رسولها كذبوه فاتبعنا بعضهم

فرستادیم ما فرستادگان خود را پیاپی هر چند آمد گروهی را پیغامبر ایشان تکذیب کردند او را پس از پی در آوردیم بعضی را

وجعلناهم

وَجَعَلْنَاهُمْ اَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ثُمَّ اَرْسَلْنَا مُوسَى وَاَخَاهُ

و گردانیدیم ایشان را داستانها پس دوری از رحمت مر گروهی را که نمی گروند پس فرستادیم موسی را و برادر او

هَرُونَ بِاٰيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ اِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ

هارون با معجزات خود و حجتی روشن بسوی فرعون و بزرگان او

فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ فَقَالُوا اَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا

پس گردنکشی کردند و بودند گروهی متکبران پس گفتند آیا ایمان آریم برای دو آدمی مانند خود

وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ وَلَقَدْ

و حال آنکه قوم ایشان فرمانبردار پرستارانند پس تکذیب کردند موسی و هارون را پس شدند از هلاک شدگان و هر آینه

اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَاُمَّهُ

دادیم موسی را توریه شاید ایشان راه یابند و گردانیدیم پسر مریم و مادر او را

اٰيَةً وَاٰوَيْنَاهُمَا اِلَى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ يَا اَيُّهَا

نشانه قدرت خود و جای دادیم ایشان را بسوی زمین بلندی آرامگاه با آب روان ای گروه

الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا اِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

پیغمبران بخورید از پاکیزه های روزی و کنید کارهای شایسته هر آینه من بانچه میکنید دانا ام

وَاِنَّ هَذِهِ اُمَّتُكُمْ اُمَّةً وَاحِدَةً وَاَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ

و بدرستی که این ملت توحید ملت شما است در حالتی که ملتی است یگانه و منم پروردگار شما پس بترسید از من

فَتَقَطَّعُوا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ فَذَرْهُمْ

پس متفرق کردند کار دین خود را میانه خود در حالی که گروه مختلفه شدند هر گروهی بر آنکه نزد عقیده ایشان است شادمانند پس واگذار

فِي غَمْرَتِهِمْ حَتَّى حِينٍ اَيَحْسَبُونَ اَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِهِ مِنْ مَالٍ

ایشان را در گرداب ضلالت ایشان تا وقت مرگ ایشان آیا می پندارند که آنچه مید هیم ایشان از مال

وَبَنِينَ نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ اِنَّ الَّذِينَ هُمْ

و فرزندان شتاب میکنیم برای ایشان در نیکوئیها نه بلکه نمی دانند که آنان که از هیبت پروردگار ایشان

مِن خَشْيَةِ رَبِّهِم مُشْفِقُونَ ۝ وَالَّذِينَ هُم بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ

از ترس پروردگارشان هراسانند و آنان که ایشان با آیتهای پروردگارشان می‌گروند

بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ۝ وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوا وَقُلُوبُهُمْ وَ

به پروردگار خود شرک نمی آرند و آنان که دهند آنچه دهند و دلهای ایشان

أَنَّهُمْ إِلَى رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ۝ أُولَٰئِكَ يُسَارِعُونَ فِي

ترسنده است برای اینکه ایشان بسوی پروردگار خود بازگردندگانند آن گروه شتابی میکنند در

الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ۝ وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا

کارهای نیک و ایشان مران خیرات را پیشی کردگانند و تکلیف نمیکنیم هیچ نفسی

إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝ بَلْ

مگر باندازه طاقتش و نزد ماست نامه که سخن کند براستی و ایشان ستم رسیده نباشند

قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِّنْ هَٰذَا وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِّن دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا

دلهای ایشان در گرداب غفلت است ازینکه گفتیم و مر ایشانراست کردارهای بغیر این ایشان مرانها را کنندگانند

إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْأَرُونَ ۝ لَا تَجْأَرُوا

چون فرو گیریم متنعمان ایشان را بعقوبت ناگهان ایشان استغاثه نمایند گوییم ایشان را استغاثه منمایید

الْيَوْمَ إِنَّكُم مِّنَّا لَا تُنصَرُونَ ۝ قَدْ كَانَتْ

امروز هرآینه شما از جانب ما یاری کرده نشوید بتحقیق که بود

آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ تَنكِصُونَ ۝ مُسْتَكْبِرِينَ

که آیتهای من خوانده میشد بر شما پس بودید بر پاشنهای خود برمیگشتید در حالتی که تکبر کنندگان

بِهِ سَامِرًا تَهْجُرُونَ ۝ أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُم

بسبب خانه خدا افسانه گویان بسخن بیهوده دوری میکنید ازو آیا پس تامل نکردند گفتار را یا آمد ایشانرا

مَّا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ۝ أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنكِرُونَ

آنچه نیامده پدران ایشان را که بودند پیشینیان یا که نشناختند پیغمبر خود را پس ایشان مر او را انکار کنندگان

أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ وَأَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ
یا که گویند که با و رسیده جنونی بلکه اورده است ایشان را براستی و بیشتر ایشان مرحق را کارهند ط بلکه

وَلَوِ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ بَلْ
و اگر پیروی کند خدا خواهشهای ایشان را هر آینه تباه شود آسمانها و زمین و هر که در ایشانند

أَتَيْنَاهُم بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَن ذِكْرِهِم مُّعْرِضُونَ أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا
آوردیم ایشان را پند ایشان پس ایشان از پند خود اعراض کنندگانند یا میخواهی از ایشان مزدی

فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ وَإِنَّكَ
پس مزد پروردگار تو بهتر است و او بهترین روزی دهندگان است و هر آینه تو

لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
هر آینه میخوانی ایشان را بسوی راه راست و بتحقیق که آنان که منکرند روز قیامت

عَنِ الصِّرَاطِ لَنَاكِبُونَ وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِم مِّن
از راه هر آینه برگردندگانند و اگر بخشایش نماییم ایشان را و زائل گردانیم آنچه بایشان رسیده از قحط

حزب

ضُرٍّ لَّلَجُّوا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ
هر آینه ستیزه نمایند در ضلالی که در سرکشی خود سرگشته میشوند و بتحقیق که گرفتیم ایشان را بعقوبت

فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ
پس تضرع و فروتنی نکردند برای پروردگار ایشان و زاری نمیکنند درگاه او تا چون گشادیم برایشان دری را با عذاب سخت

إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ
ناگهان ایشان در آن از ناامید اند و او است که پدید آورد برای شما گوش و دیده ها

وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ
و دلها اندکی سپاس میکنید و او است که آفرید و پراکنده گردانید شما را در زمین

وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
و بسوی او محشور شوید و او است که زنده میکند و میمیراند و مراو راست تعاقب شب و روز

أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝ بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ ۝ قَالُوا أَئِذَا مِتْنَا
ایا پس نمیفهمید بلکه گفتند مانند انکه گفتند پیشینیان گفتند ایا چون بمیریم و
وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَئِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ۝ لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَٰذَا مِنْ قَبْلُ
و بودیم خاک و استخوانها ایا ما هر اینه برانگیخته شدگانیم بتحقیق که وعده داده شده ایم ما و پدران ما این از پیش
إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝ قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا
نیست این مگر افسانهای پیشینیان بگو برای کیست زمین و انکه در زمین است
إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝
اگر هستید که بدانید بجای که گویند خاص خداست بگو پس چرا پند نمی گیرید
قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ
بگو کیست پروردگار آسمانهای هفتگانه و پروردگار عرش
الْعَظِيمِ ۝ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝
بزرگ بجای خواهند گفت که خاص برای خداست بگو ایا پس چرا نمی ترسید
قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ
بگو کیست که بدست اوست پادشاهی همه چیز و او پناه میدهد و پناه داده نشود بر او
إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّىٰ تُسْحَرُونَ ۝ بَلْ
اگر هستید که بدانید بتحقیق گویند خاص مر خداست بگو پس از کجا فریب داده میشوید بلکه
أَتَيْنَاهُمْ بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝ مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ
آوردیم ایشان را قرآن راست و بدرستی که ایشان هر اینه دروغگویانند فرا نگرفته خدا هیچ فرزندی
وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَٰهٍ إِذًا لَذَهَبَ كُلُّ
و نیست با خدا هیچ خدایی چه انوقت هر اینه باخود بردی هر
إِلَٰهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَا بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ ۝ عَالِمِ
خدای انچه افریده و هر اینه برتری جستی بعضی ازیشان بر بعضی پاک خدا ازانچه می ستایند او را دانای

الغيب

المؤمنون

الغيب والشهادة فتعالى عما يشركون ۞ قل رب إما تريني ما يوعدون

نهان و آشکارا پس برتر است از آنچه شرک می آرند بگو ای پروردگار من اگر بنمایی مرا آنچه وعده داده میشوند

رب فلا تجعلني في القوم الظالمين ۞ وإنا على أن نريك ما نعدهم لقادرون

پس مگردان مرا در میان گروه ستمکاران و هر آینه ما بر آنکه بنماییم ترا آنچه وعده میکنیم ایشانرا هر آینه توانائیم

ادفع بالتي هي أحسن السيئة نحن أعلم بما يصفون ۞ وقل رب أعوذ

دفع کن بخصلتی که آن نیکوتر است کلمه بد را ما داناتریم بآنچه می ستایند و بگو ای پروردگار من پناه میگیرم

بك من همزات الشياطين ۞ وأعوذ بك رب أن يحضرون ۞ حتى

بتو از وسوسهای دیوان سرکش و پناه میگیرم بتو ای پروردگار من از آنکه حاضر شوند بر من تا

إذا جاء أحدهم الموت قال رب ارجعون ۞ لعلي أعمل صالحا

چون آید یکی از ایشانرا مرگ گوید ای پروردگار من باز گردانید مرا شاید من بکنم کار شایسته

فيما تركت كلا إنها كلمة هو قائلها ومن ورائهم برزخ

در آنچه ضایع کردم در دنیا چنان نکنند هر آینه آن سخنی است که او گوینده آن است و از پس ایشان بر زخ است

إلى يوم يبعثون ۞ فإذا نفخ في الصور فلا أنساب

تا روزی که برانگیخته شوند پس چون دمیده شود در صور قیامت پس نیست خویشی

بينهم يومئذ ولا يتساءلون ۞ فمن ثقلت موازينه فأولئك هم

میان ایشان در آن روز و نه پرسش نمایند از حال هم پس هر که گران باشد ترازوهای اعمال نیک او پس ایشان

المفلحون ۞ ومن خفت موازينه فأولئك الذين خسروا أنفسهم

رستگاران و هر کسی که سبک است ترازوهای اعمال نیک پس آن گروه کسانی که زیان کردند

في جهنم خالدون ۞ تلفح وجوههم النار وهم فيها كالحون

حال آنکه در دوزخ جاوید ان باشند بسوزد روهای ایشانرا آتش و ایشان در دوزخ ترش روها باشند

ألم تكن آياتي تتلى عليكم فكنتم بها تكذبون ۞ قالوا

گفته شود آیا نبود آیتهای من که خوانده میشد بر شما پس بودید شما که بانها تکذیب میکردید گویند

رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ۝ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا

ای پروردگار ما غالب شد بر ما بدبختی ما و بودیم ما گروهی گمراهان ای پروردگار ما بیرون کن ما را

مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ۝ قَالَ اخْسَئُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ

از آتش پس اگر باز گردیم بکفر پس هر آینه که ما ستمکارانیم گوید خدا ساکت شوید خوار در آتش و سخن مگویید با من

إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَ

هر آینه که بودند گروهی از بندگان من که میگفتند ای پروردگار ما باور داشتیم گفتار ترا پس بیامرز ما را و

ارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ۝ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا حَتَّى

رحم کن ما را و تویی بهترین رحم کنندگان پس فرا گرفتید شما ایشان را استهزا و سخریه تا

أَنْسَوْكُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ۝ إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا

فراموش گردانیدند شما را یاد کردن من و بودید شما که از گفتار ایشان میخندیدید هر آینه من جزا دادم ایشان را امروز بدانچه صبر کردند

أَنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ ۝ قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا

هر آینه که ایشان ایشانند رستگاران گوید خدا چند مدت درنگ کردید در زمین بشمار سالها گویند درنگ کردیم یک روز

أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَاسْأَلِ الْعَادِّينَ ۝ قَالَ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَوْ

یا پاره از روز را پس بپرس از شمارندگان گوید خدا درنگ نکردید مگر اندکی

أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ فَتَعَالَى

اگر شما هستید که بدانید آیا پس می پندارید شما که ما بیافریدیم شما را بازیچه و آنکه شما بسوی ما باز گردیده نشوید پس برتر

اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ۝ وَ

خدا پادشاه است مستحق نیست هیچ معبودی بجز او پروردگار عرش بزرگوار است و

مَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ

کسی که بخواند با خدا خدای دیگر نیست هیچ حجتی مراو را بحقیقت الا پس جز این نیست که حساب او نزد

رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ۝ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ

پروردگار اوست هر آینه که رستگار نشوند کافران و بگو ای پروردگار من بیامرز و رحم کن و تو بهترین بخشایندگانی

بسم

از حضرت
ابی عبدالله علیه السلام مرویست
که محفوظ بدارید مالهای و فرجهای خود را از زنا بتلاوت سوره
نور و ... که هر کس تلاوت کند سوره نور را در هر روز
یا در هر شب زنا نمیکند احدی از اهل و عیال او هرگز و چون بمیرد هفتاد هزار فرشته تشییع او نمایند بقبر و در بعضی از اخبار وارد شده که زنان خود را
تعلیم کنید سوره نور را و تعلیم سوره یوسف ننمایید و از عایشه حکایت شده که رسول خدا صلی الله علیه وآله فرمود که زنان خود را در غرفها جا مدهید و کتابت میاموزید و سوره نور را بایشان بیاموزید

سورة النور اربع وستون آية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم سورة انزلناها
بنام خدای بخشنده مهربان این سوره است که فرو فرستادیم آنرا
وفرضناها وانزلنا فيها آيات بينات لعلكم تذكرون
و واجب گردانیدیم احکام آنرا و فرو فرستادیم درین سوره آیتهای همه روشن تا شاید شما پند پذیرید
الزانية والزاني فاجلدوا كل واحد منهما مائة جلدة
زن زناکار و مرد زناکار پس بزنید هر یک از ایشان را صد تازیانه
ولا تأخذكم بهما رأفة في دين الله ان كنتم تؤمنون بالله
و باید که نگیرد شما را بآن دو گناهکار هیچ مهربانی در اقامت حکم خدا اگر هستید که میگروید بخدا
واليوم الآخر وليشهد عذابهما طائفة من المؤمنين الزاني لا ينكح
و روز قیامت و باید حاضر شوند این عذاب ایشان را گروهی از مومنان مرد زناکار نباید نکاح کند
الا زانية او مشركة والزانية لا ينكحها الا زان او مشرك
مگر زن زناکار را یا زن کافر را و زن زناکننده باید که نکاح کند او را مگر مرد زناکننده یا کافر
وحرم ذلك على المؤمنين والذين يرمون
و حرام شده این نکاح بر ایمان آورندگان و کسانی که نسبت زنا کنند
المحصنات ثم لم يأتوا باربعة شهداء فاجلدوهم ثمانين جلدة
زنان عفیفه را پس نیاورند گواهی چهار گواه پس بزنید ایشانرا هشتاد تازیانه
ولا تقبلوا لهم شهادة ابدا واولئك هم الفاسقون
و قبول نکنید ایشان هیچ گواهی هرگز و این گروه ایشانند بیرون رفتگان از فرمان

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ وَ

مگر آنان که توبه کنند بعد از آن قذف و اصلاح ورزند کار خود را پس بدرستی که خدا آمرزگار مهربان است

الَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ

آنان که نسبت زنا دهند بزنان خود و نباشد مرایشان را چهار گواه مگر خود هاشان پس

أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِن كَانَ

یکی از قذف کنندگان چهار بار گواهی دادن است بخدا بدرستی که او هر آینه از راست گویان است و گواهی پنجم آنکه لعنت خدا باد

مِنَ الْكَاذِبِينَ وَيَدْرَأُ عَنْهَا الْعَذَابَ أَن تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ

از دروغ گویان و دفع میکند از زن عقوبت حد را اگر گواهی دهد آن زن چهار گواهی بخدا

إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ وَالْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا

بدرستیکه شوهر من هر آینه از دروغگویان است و نوبت پنجم آنکه خشم خدا بر آن زن

إِن كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَ

اگر باشد شوهر من از راست گویان و اگر نبودی فضل خدا بر شما و بخشایش او و

أَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ

بدرستی که خدا پذیرای توبه و درست کردار است بدرستی که آنان که آوردند بهتان را بعایشه صدیقه چند مرد

مِّنكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُم مَّا اكْتَسَبَ

از شما مپندارید آن دروغ را بد برای شما بلکه آن نیک است شما را برای هر مردی از آن دروغگویان جزای کسب کرد

مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّىٰ كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ لَّوْلَا

گناه و آنکه متولی شد اصل و معظم او را از این دروغ گویان مر اوراست برای او عقوبت بزرگ چرا چون

إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَٰذَا

چون شنیدید آن دروغ را گمان نبردند مردان مؤمن و زنان مؤمنه که بجای نفسهای ایشان نیکی و گفتند

إِفْكٌ مُّبِينٌ لَّوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ

بهتانیست آشکار چرا نیاوردند بر اثبات آن چهار گواه را پس چون نیاوردند

يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَٰئِكَ عِندَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ
نیاوردند گواهان را پس آن گروه نزد خدا ایشانند دروغ گویان
وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِيمَا
واگر نبودی فضل و کرم خدا بر شما و رحمت او در جهان و آن جهان هرآینه رسیدی شما را در آنچه
أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِأَلْسِنَتِكُمْ
فرو رفته اید در آن عذاب سخت چون فرا میگرفتید آن دروغ را از زبانهای خود
وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُم مَّا لَيْسَ لَكُم بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِندَ
و میگفتید به دهنهای خود چیزی را که نیست مر شما را بآن هیچ دانشی و می پندارید آنرا سهل و آن نزد
اللَّهِ عَظِيمٌ وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُم مَّا يَكُونُ لَنَا أَن
خدا بزرگ است و چرا چون شنیدید آن را نگفتید نیست ما را که
نَّتَكَلَّمَ بِهَٰذَا سُبْحَانَكَ هَٰذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ يَعِظُكُمُ اللَّهُ
سخن گوییم بآن دروغ پاک خدایا این بهتانیست بزرگ پند میدهد شما را خدا
أَن تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ
تا برنگردید بمانند این بهتان هرگز اگر هستید گروندگان و بیان میکند خدا برای شما آیتها را
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَن تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ
و خدا داناست درست کردار بدرستی که آنانکه دوست میدارند که فاش شود خبر زنا در میان آنان
آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ
ایمان آورده اند مر ایشانراست عذاب دردناک در این جهان و آن جهان و خدا میداند و شما نمیدانید
وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ
و اگر نبودی فضل خدا بر شما و رحمت او هرآینه شتاب کردی عقوبت بر شما و بدرستی که خدا مهربانست بخشاینده
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَن
ای آنانی که ایمان آورده اید پیروی مکنید آثار گامهای شیطان را و کسی که

نصف الحزب

تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَ
پیروی کنند آثار گامهای شیطان را پس بدرستی که شیطان میفرماید بکارهای زشت و

الْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَى مِنْكُمْ مِنْ
ناپسند و اگر نبودی فضل خدا بر شما و بخشایش او صلاح نیافتی از شما هیچ

أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَ
احدی هرگز و لیکن خدا پاکیزه میکند هر که را خواهد و

اللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ وَلَا يَأْتَلِ أُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَ
خدا شنوای داناست و باید که سوگند نخورند صاحبان فضل از شما و خداوندان

السَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَى وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ
روزی فراخ بر آنکه عطا نکنند خداوندان قرابت را و درویشان را و دوری گزینندگان از خانها

فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ
در راه خدا و باید که عفو کنند و درگذرند از تقصیر ایشان آیا دوست نمیدارید که بیامرزد

اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ
خدا برای ایشان و خدا آمرزگار مهربان است بدرستی که آنان که نسبت زنا دهند

الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا وَ
بزنان پاکیزه بی‌خبران باایمان دور کرده شدند از رحمت خدا در دنیا و

الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَ
آخرت و مر ایشانراست عذاب بزرگی روزی که گواهی دهند بر ایشان زبانهای ایشان و

أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ يَوْمَئِذٍ
و دستهای ایشان و پاهای ایشان بآنچه بودند که در دنیا میکردند امروز

يُوَفِّيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ
تمام دهد ایشانرا خدا جزای کردارهای ایشان که حق و لازم است و بدانند که خدا اوست سزاوار خدای براهین روشن

الخبيثات

الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ وَ

زنان پلید کار خاص مردان پلیدند و مردان پلید کار خاص زنان پلید کارند و

الطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَٰئِكَ مُبَرَّءُونَ

زنان کردار خاص مردان پاکیزه کردار و مردان پاکیزه کردار خاص زنان پاکیزه کردارند این گروه منزهند

مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا

از آنچه میگویند ایشان را آمرزش است و روزی نیکو است ای آنان که گرویده اید

تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّىٰ تَسْتَأْنِسُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ

در نیایید بخانهای غیر خانهای خود تا دستوری [illegible] و سلام کنید بر

أَهْلِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا

ساکنان آن خانه این بهتر است شما را تا شاید پند پذیرید پس اگر نیابید در خانها هیچ کس

تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمُ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ

پس در نیایید بخانها تا آنگاه که دستوری داده شود و اگر گفته شود شما را بازگردید پس بازگردید آن

أَزْكَىٰ لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ

پاکیزه تر است برای شما و خدا بآنچه میکنید داناست نیست بر شما حرجی که

تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ

در آیید بخانها که نه جای سکنی کسی است در آنجا متاع است شما را و خدا میداند

مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ

آنچه آشکارا میکنید و آنچه نهان میدارید بگو مر مومنان را که بپوشند از نامحرمان

أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ إِنَّ

دیدهای خود را و نگاه دارند از نظر عورتهای خود را این پاکیزه تر است برای ایشان بدرستی

اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ

که خدا آگاه است بآنچه می کنند و بگو مر زنان با ایمان را که بپوشند از نامحرمان

أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا

دیدهای خود را نگاه دارند عورتهای خود را از نظرها و ظاهر نکنند زیور خود را مگر آنچه ظاهر است از آنها

وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ

و باید بزنند مقنعهای خود را بر گریبانهای خود و باید ظاهر نکنند زیورهای خود را مگر برای شوهرهای خود

أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ

یا پدران خود یا پدران شوهران خود یا فرزندان خود یا فرزندان شوهران خود

أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ

یا برادران خود یا پسران برادران خود یا پسران خواهران خود یا زنان خود یا

مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ

آنچه مالک شده دستهای ایشان یا خدمتکاران نه صاحبان شهوت از مردان یا

الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ

کودکانی که مطلع نگشتند بر آنچه باید پوشیده شود از زنان و باید نزنند پایهای خود

مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ

آنچه پوشیده میدارند از زینت خود مانند خلخال و غیر آن و بازگردید بسوی خدا همه ای گروه

الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَ

گروه مؤمنان تا شاید شما رستگار شوید و زن دهید مردان و زنان عزب از خود را و شایستگان از بندگان خود

إِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ

و کنیزان خود را اگر باشند درویشان بی نیاز گرداند ایشان را خدا از فضل خود و خدا

وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝ وَلْيَسْتَعْفِفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ

فراخ کننده روزی داناست و باید که عفت ورزند آنان که نمی یابند قدرت بر نکاح تا بی نیاز گرداند ایشان را

اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ

خدا از فضل خود و آنان میجویند بازخریدن خود را از مولا و صاحب خود از آن بندگان که مالک است

أيمانكم

يمانكم فكاتبوهم إن علمتم فيهم خيرا وآتوهم من مال الله

دستهای شما پس نامه فروشتن بندگان را اگر دانید در ایشان نیکی و صلاحی و بدهید ایشان را از مال خدا

الذي آتاكم ولا تكرهوا فتياتكم على البغاء إن أردن تحصنا

که این مال را داده بشما و جبر مکنید کنیزان خود را بر زنا اگر خواهند عفت ورزیدن را

لتبتغوا عرض الحيوة الدنيا ومن يكرههن فإن الله

تا بجویند متاع زندگانی اینجهانی و کسی که جبر کند ایشان را پس هرآینه که خدا

من بعد إكراههن غفور رحيم ولقد أنزلنا إليكم آيات

بعد از جبر کردن ایشان بر زنا آمرزگار مهربانست و هرآینه بحق فرو فرستادیم بسوی شما آیتهای

مبينات ومثلا من الذين خلوا من قبلكم وموعظة للمتقين

همه روشن و داستانهای کسانی از آنان که گذشته اند پیش از شما و پند بسیاری برای پرهیزکاران

الله نور السموات والأرض مثل نوره كمشكوة فيها

خدا روشنهای آسمانها زمینها نور بین است داستان نور هدایت او مانند چراغدانیست در آن

مصباح المصباح في زجاجة الزجاجة كأنها كوكب دري يوقد

چراغیست که آن چراغ قندیلیست از شیشه که آن شیشه همانا ستاره ایست درخشان افروخته شده

من شجرة مباركة زيتونة لا شرقية ولا غربية يكاد زيتها يضيء

از میوه درخت بسیار منفعت که درخت زیتون است نه در جانب مشرق و نه در طرف مغرب است نزدیک است که روغن روشن شود

ولو لم تمسسه نار نور على نور يهدي

اگرچه نرسد اورا آتشی روشنایی است بر روشنایی هدایت کند

الله لنوره من يشاء ويضرب الله الأمثال للناس و

خدا بنور هدایت خود هر کرا خواهد و میزند خدا داستان برای مردمان و

الله بكل شيء عليم في بيوت أذن

خدا بهمه چیزی داناست آن چراغدان در خانهایست که دستوری داده

اللهُ اَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ

خدا که تعظیم کرده شود و یاد کرده شود در آنجاها نام خدا تسبیح گوینه مر خدای را

فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَ

در آن جاها در هر بامداد و شبانگاه مردانی که غافل نکند ایشان را خریدنی و نه

لَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللهِ وَاِقَامِ الصَّلٰوةِ وَاِيتَاۤءِ

نه فروختنی از یاد خدا و بپا داشتن نماز و دادن

الزَّكٰوةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْاَبْصَارُ لِيَجْزِيَهُمُ

زکوة می‌ترسند از روزی که مضطرب شود در آن روز دلها و دیدها تا جزا دهد ایشان را

اللهُ اَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَاللهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاۤءُ

خدا نیکوتر جزای آنچه کرده بودند و بیفزاید ایشان را از فضل خویش و خدا روزی میدهد هر که را خواهد

بِغَيْرِ حِسَابٍ وَالَّذِينَ كَفَرُوا اَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ

بی شمار و آنان که کافر شدند کردهای ایشان مانند سرابیست در بیابانی که پندارد آن را

الظَّمْاٰنُ مَاۤءً حَتّٰۤى اِذَا جَاۤءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ

تشنه آب تا چون بیاید او را نیابد او را هیچ چیز و بیابد

اللهَ عِنْدَهُ فَوَفّٰيهُ حِسَابَهُ وَاللهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ اَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ

خدا را نزد او پس تمام رساند خدا او را جزای او و خدا زود شمار است یا مانند تاریکیهاییست در دریا

لُجِّيٍّ يَغْشٰيهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا

عمیق که پوشد او را موجی از زبر آن موجی دیگر که از زبر آن باشد ابر تیره تاریکیهاییست بعضی

فَوْقَ بَعْضٍ اِذَاۤ اَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكَدْ يَرٰيهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ

بر زبر بعضی چون بیرون کند دست خود را نزدیک نبود که بیند دست خود را و کسی که نگرداند

اللهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَنْ فِي

خدا برای او روشنی پس نیست هیچ روشنی مر او را آیا ندانستی که خدا تسبیح گوینده مر او را هر که

السموات والارض والطير صافات كل قد
آسمانها و زمین و مرغان حال آنکه گسترانیده اند بالهای خود را هر یک بتحقیق

علم صلوته وتسبيحه والله عليم بما يفعلون ۝ ولله ملك
دانسته نماز خود را و تسبیح خود را و خدا داناست بآنچه میکنند و مر خدا راست پادشاهی

السموات والارض والى الله المصير ۝ الم تر ان الله
آسمانها و زمین و بسوی خداست بازگشت آیا ندیدی که خدا

يزجي سحابا ثم يؤلف بينه ثم يجعله ركاما فترى الودق
میراند ابری را پس جمع می کند اجزای آن را پس میکند او را ابر بهم نشسته پس می بینی باران را

يخرج من خلاله وينزل من السماء من جبال
که بیرون می آید از میان ابر و فرود میفرستد از آسمان از کوههایی

فيها من برد فيصيب به من يشاء ويصرفه عن من
در آنست پاره از تگرگ پس میرساند باران را بهر که خواهد و میگرداند آنرا از هر که

يشاء يكاد سنا برقه يذهب بالابصار ۝
خواهد نزدیک است که روشنائی برق آن ببرد دیدها را

يقلب الله الليل والنهار ان في ذلك لعبرة لاولي
میگرداند خدا شب و روز بدرستی که در این هر آینه پندیست برای خداوندان

الابصار ۝ والله خلق كل دابة من ماء فمنهم من يمشي
دیدها و خدا بیافرید هر جنبنده را از آب پس بعضی از آن کسی است که راه میرود

على بطنه ومنهم من يمشي على رجلين ومنهم من يمشي على
بر شکم خود و برخی از آن کسیست که راه میرود بر دو پا و بعضی از ایشان کسی است که راه میرود بر

اربع يخلق الله ما يشاء ان الله على كل شيء قدير ۝ لقد
چهار دست و پا می آفریند خدا آنچه خواهد بدرستی که خدا بر همه چیز تواناست هر آینه بتحقیق

أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ ط وَاللّٰهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ

ما فرو فرستادیم آیتها که همه روشنند بدلایل و خدا میرساند هر کرا خواهد

إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُولِ

بسوی راه راست و میگویند ایمان آوردیم بخدا و بپیغمبر و

وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ وَمَا أُولٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ۝

فرمان بردیم پس بازگشت کنند گروهی ازیشان بعد از آن و نیستند این گروه گروندگان

وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ ۝

چون خوانده شوند بسوی خدا و رسولش تا حکم کند میانه ایشان ناگهان گروهی ازیشان اعراض کنندگانند

وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ۝ أَفِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ

و اگر باشد مرایشانرا حکم صواب بیایند بسوی او گردن نهندگان آیا در دلهاشان مرض کفرست

أَمِ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَحِيفَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ

یا بشک افتاده اند یا میترسند که جور کند خدا بر ایشان

وَرَسُولُهُ بَلْ أُولٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝ إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ

و پیغمبر او بلکه اینگروه ایشانند ستمکاران نیست گفتار گروندگان

إِذَا دُعُوا إِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا

چون خوانده شوند بسوی خدا و رسول او تا حکم کند میانه ایشان مگر آنکه گویند شنیدیم و فرمان بردیم

وَأُولٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ وَمَنْ يُطِعِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ

و اینگروه ایشانند رستگاران و کسی که فرمان برد خدا و رسولش را و بترسد

اللّٰهَ وَيَتَّقْهِ فَأُولٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ۝ وَأَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ

از خدا و بپرهیزد از عصیان پس اینگروه ایشانند رستگاران و سوگند خوردند بخدا سوگند

أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُلْ لَا تُقْسِمُوا طَاعَةٌ مَعْرُوفَةٌ إِنَّ اللّٰهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

سوگندهای خود که اگر فرمایی ایشانرا هر آینه بیرون آیند بگو سوگند مخورید مطلوب از شما فرمانبرداری است [illegible] خدا آگاه است بآنچه میکنید

اطیعوا

حزب

أطيعوا الله وأطيعوا الرسول فإن تولوا فإنما عليه ما حمل وعليكم

فرمان برید خدا را و فرمان برید رسول را پس اگر رو گردانید پس بجز این نیست که بر رسول است آنچه تکلیف کرده شده و بر شما است

ما حملتم وإن تطيعوه تهتدوا وما على الرسول إلا البلاغ

آنچه تکلیف کرده شده اید و اگر فرمان برید او را راه یابید و نیست بر رسول مگر رسانیدن

المبين ۝ وعد الله الذين آمنوا منكم وعملوا الصالحات ليستخلفنهم

آشکارا وعده داده خدا آنان را که ایمان آوردند از شما و کردند کارهای شایسته هر آینه خلیفه سازد ایشان را

في الأرض كما استخلف الذين من قبلهم وليمكنن لهم دينهم الذي

در روی زمین چنانکه خلیفه گردانید آنانی را که پیش از ایشان بودند و هر آینه ثابت کند از برای ایشان دین ایشان را که

ارتضى لهم وليبدلنهم من بعد خوفهم أمنا يعبدونني لا يشركون بي شيئا

پسندیده برای ایشان و هر آینه بدل کند ایشان را بعد از ترس ایشان ایمنی می پرستند مرا شریک نمی آرند

ومن كفر بعد ذلك فأولئك هم الفاسقون ۝ وأقيموا الصلوة وآتوا

و هر کس ناسپاسی کند بعد از این نعمتها پس آن گروه ایشانند بیرون روندگان از فرمان و برپا دارید نماز را و بدهید

الزكوة وأطيعوا الرسول لعلكم ترحمون لا تحسبن الذين كفروا معجزين

زکوة را و فرمان برید پیغمبر را تا شاید شما رحم کرده شوید مپندار البته آنانی را که کافر شدند عاجز کنندگان

في الأرض ومأويهم النار ولبئس المصير ۝ يا أيها الذين آمنوا ليستأذنكم

قدرت خدا در روی زمین و جای ایشان آتش است و هر آینه بد جای بازگشتی است ای آنان که گرویده اند باید که دستوری جویند

الذين ملكت أيمانكم والذين لم يبلغوا الحلم منكم ثلث

از شما بندگان خود آنان را که مالک ایشان شده دستهای شما و آنان که نرسیده اند بحد بلوغ از شما در سه

مرات من قبل صلوة الفجر وحين تضعون ثيابكم من

نوبت پیش از نماز صبح و گاهی که بنهید برای استراحت جامهای خود را

الظهيرة ومن بعد صلوة العشاء ثلث عورات لكم ليس عليكم ولا عليهم

وقت نماز پیشین و بعد از نماز خفتن سه وقت است که مظنه عورتهای شماست نیست بر شما و نه بر ایشان

جناح بعدهن طوافون عليكم بعضكم على بعض كذلك يبين

حرجی در غیر این سه وقت طواف کنندگانند بر شما بعضی از شما طایفند بر بعضی همچنان بیان کند

الله لكم الايات والله عليم حكيم ۝ واذا بلغ الاطفال منكم

خدا برای شما آیات را و خدا دانای درست کردار است و هرگاه برسند کودکان از شما

الحلم فليستاذنوا كما استاذن الذين من قبلهم كذلك يبين الله لكم

بحد بلوغ پس باید دستوری طلبند از شما چنانکه دستوری خواستند آنان که پیش از ایشان بودند همچنان بیان کند

اياته والله عليم حكيم ۝ والقواعد من النساء اللاتي لا يرجون نكاحا

احکام خود را و خدا دانای درست کردار است و آنان که نشسته اند از حیض و زاییدن از زنانی که امید ندارند به شوهری

فليس عليهن جناح ان يضعن ثيابهن غير متبرجات بزينة وان يستعففن

بر ایشان حرجی اینکه بگذارند جامه‌های خود را نه ظاهر کنندگان آرایش خود و اگر عفت بایند

خير لهن والله سميع عليم ۝ ليس على الاعمى حرج ولا

تمام بدن بهتر است مر ایشان را و خدا شنوای داناست نیست بر نابینا حرجی و نه

على الاعرج حرج ولا على المريض حرج ولا على انفسكم

بر لنگ حرجی و نه بر مریض حرجی و نه بر نفسهای شما

ان تاكلوا من بيوتكم او بيوت ابائكم او بيوت امهاتكم او بيوت اخوانكم

اینکه بخورند از خانه‌های خود یا خانه‌های پدران خود یا خانه‌های مادران خود یا خانه‌های برادران

او بيوت اخواتكم او بيوت اعمامكم او بيوت عماتكم او بيوت اخوالكم

یا خانه‌های خواهران خود یا خانه‌های عموهای خود یا خانه‌های عمه‌های خود یا خانه‌های خالوهای

او بيوت خالاتكم او ما ملكتم مفاتحه او صديقكم ليس عليكم

یا خانه‌های خاله‌های خود یا خانه که مالک شده باشید کلیدهای آن را به وکالت نیست بر شما

جناح ان تاكلوا جميعا او اشتاتا فاذا دخلتم بيوتا فسلموا على

گناهی که بخورید باهم یا جدا جدا پس هرگاه در آیید خانه‌هایی که ... سلام کنید

انفسكم

أنفسكم تحية من عند الله مباركة طيبة كذلك يبين الله لكم الآيات

سلام ایشان بر خود تحیتی از نزد خدا با برکت پاکیزه همچنین بیان میکند خدا برای شما حکمها را

لعلكم تعقلون ❁ إنما المؤمنون الذين آمنوا بالله ورسوله و

شاید شما بفهمند هستند مومنان که آنان که گرویده اند بخدا و رسول او

الذين

إذا كانوا معه على أمر جامع لم يذهبوا حتى يستأذنوه إن

هرگاه باشند با پیغمبر بر عزم کاری که محتاج اجتماع باشد نروند از نزد او تا دستوری خواهند

يستأذنونك

يستأذنونك أولئك الذين يؤمنون بالله ورسوله فإذا استأ

دستوری خواهند از تو آن گروه آنانند که گرویده اند بخدا و رسول او پس چون

رحيم ❁

بعض شأنهم فأذن لمن شئت منهم واستغفر لهم الله إن الله غفور

از برای بعضی کارهای شان اذن ده پس دستوری ده برای هر که خواهی از ایشان و طلب آمرزش کن برای ایشان از خدا هر آینه خدا

لا تجعلوا دعاء الرسول بينكم كدعاء بعضكم بعضا قد يعلم

مگردانید خواندن پیغمبر را میانه خود مانند خواندن بعضی شما بعضی را هر آینه میداند خدا

يتسللون منكم لواذا ❁ فليحذر الذين يخالفون عن أمره

که بیرون میروند از جمع و محفل رسول از شما در حالتی که در پس یکدیگر پنهان شوند پس باید که بترسند آنان که مخالفت میکنند از فرمان خدا

❁ أن تصيبهم فتنة أو يصيبهم عذاب أليم ألا إن

اینکه برسد ایشان را بلایی در دنیا یا برسد ایشان را عذاب دردناک آخرت آگاه باشید

يرجعون

لله ما في السماوات والأرض قد يعلم ما أنتم عليه ويوم ير

مر خدا راست آنچه در آسمانها و زمین است تحقیق که میداند آنچه شما بر آنید از خیر و شر و روزی که باز

إليه فينبئهم بما عملوا والله بكل شيء عليم ❁

بسوی او پس آگاه گرداند ایشان را بآنچه کرده اند و خدا بهمه چیزی داناست

سورة الفرقان سبعون وسبع آيات مكية

از حضرت علی
... مروی است که پیغمبر صلی الله علیه وسلم
بن عمار خطاب فرمود که ای پسر عمار وامگذار تلاوت تبارک الذی نزل الفرقان را
که هر که در هر شب این سوره را تلاوت نماید خدای تعالی هرگز او را عذاب نکند و در روز قیامت او را جای ...
منزلش در فردوس اعلی باشد

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ تَبَارَكَ

بنام خدای بخشنده مهربان خداوندان [illegible] برکه

الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ

خدائی که فرو فرستاد قرآن را بر بنده خود تا باشد مر این جهان ترساننده آن خدائی که مر او راست پادشاهی

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي

آسمانها و زمین و فرزند نگرفته است و نبوده مر او را شریکی در

الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَّرَهُ تَقْدِيرًا ۝ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ

پادشاهی و آفریده هر چیزی را پس اندازه او مقرر کرده اندازه کردنی بحکمت و مصلحت و فرا گرفتند بغیر خدا

آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ۝ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا

خدایان که نیافریده اند چیزی را و ایشان آفریده شده اند و مالک نیستند برای نفسهای خود زیانی

وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا

و نه سودی و مالک نیستند میرانیدنی و نه زنده کردنی و نه برانگیختنی را

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَٰذَا إِلَّا إِفْكٌ افْتَرَاهُ وَ

و گفتند آنان که کافر شدند نیست این قرآن مگر دروغی که بر بافته محمد او را و

أَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا ۝ وَقَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

یاوری کرده اند او را برین کار گروهی دیگر که جهودند بحقیقت آورده اند ستمی و دروغی و گفتند قرآن افسانهای پیشینیان است

اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلَىٰ عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۝ قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي

که نوشته است محمد پس آن نهاده خوانده میشود بر محمد و او مینویسد در بامداد و شبانگاه بگو فرو فرستاده است آن را آنکه میداند سخن نهان را در

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۝ وَقَالُوا مَالِ هَٰذَا

آسمانها و زمین بدرستی که اوست آمرزگار مهربان و گفتند چیست این

الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ ۙ لَوْلَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ

رسالت را که میخورد خوردنی و میرود در بازارها که معاش چرا فرستاده نشد بسوی او فرشته

فیکون

فَيَكُونَ مَعَهُ نَذِيرًا ۞ أَوْ يُلْقَىٰ إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ

تا باشد با او هم ترساننده یا فرو انداخته شد بسوی او گنجی یا بود مر او را

جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ۞

بوستانی که خورد از میوه های آن و گفتند ستمکاران که پیروی میکنید مگر مردی جادو کرده شده تبارک

انْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ۞

بنگر که چگونه زدند برای تو داستانها پس گمراه شدند پس نتوانند یافت برای صحت اعتراض راهی

الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَٰلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي

خداوند بر همه چیزی بزرگ است اگر خواهد پدید آرد برای تو بهتر از آنکه ایشان گفتند بوستانها که روان

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلْ لَكَ قُصُورًا ۞ بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ

از زیر آنها جوی های بزرگ و پدید آرد برای تو کوشکها بلکه باور نداشتند قیامت را

وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا إِذَا رَأَتْهُمْ

و آماده کرده ایم برای آنکه دروغ انگاشته قیامت آتشی افروخته آنگاه که در نظر آید ایشان را

مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّظًا وَزَفِيرًا ۞ وَإِذَا

از جایگاه دور شنوند از آن آتش صدای جوشش خشم و بانگ

أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا ۞ لَا تَدْعُوا

افکنده شوند در آن آتش در تنگنا دست و گردن بسته بخوانند آنجا هلاکت را گویند زبانیه جهنم

الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ۞ قُلْ أَذَٰلِكَ خَيْرٌ أَمْ

امروز هلاکت را تنها یکبار و بخوانید هلاکت بسیاری را بگو ای محمد این آتش بهتر است یا

جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا ۞ لَهُمْ

بهشت جاویدانی که وعده داده شده اند پرهیزکاران هست از برای ایشان پاداش و بازگشتی ایشان را

فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُولًا ۞

در آن هست چه خواهند در حالی که جاوید باشند هست این خبر بر پروردگار تو وعده درخواست کرده شده

الجزء التاسع عشر

ويوم يحشرهم وما يعبدون من دون الله فيقول ءانتم

و یاد کن روزی را که گرد آوریم ایشان را و آنچه را میپرستند بجز از خدا پس گوید خدا با معبودان آیا شما

أضللتم عبادي هؤلاء أم هم ضلوا السبيل قالوا سبحانك ما

گمراه کردید بندگان مرا این بندگان یا ایشان خود گم کردند راه را گویند معبودان پاکی خدا

كان ينبغي لنا أن نتخذ من دونك من أولياء

نباشد سزاوار ما را اینکه فرا گیریم بجز تو از دوستان

ولكن متعتهم وآباءهم حتى نسوا الذكر وكانوا

و لیکن برخوردار کردی ایشان و پدران ایشان را تا فراموش کردند قرآن را و بودند

قوما بورا فقد كذبوكم بما تقولون فما تستطيعون صرفا

گروهی هلاک شدگان پس بتحقیق تکذیب کردند شما را بآنچه میگویید پس نتوانید گردانیدن عذاب را از خود

ولا نصرا ومن يظلم منكم نذقه عذابا كبيرا وما أرسلنا

و نه یاری کردن و هر که ستم کند از شما بچشانیم او را عذاب بزرگی و نفرستادیم

قبلك من المرسلين إلا إنهم ليأكلون الطعام و

پیش از تو از پیغمبران مگر آنکه ایشان هر آینه میخوردند طعام را و

يمشون في الأسواق وجعلنا بعضكم لبعض فتنة أتصبرون و

میرفتند در بازارها و گردانیدیم برخی از شما را برای بعضی آزمایش آیا صبر میکنید

كان ربك بصيرا وقال الذين لا يرجون لقاءنا لولا أنزل علينا

هست پروردگار تو بینا و گفتند آنانکه امید ندارند لقای رحمت ما را چرا فرود آورده نشد بر ما

الملائكة أو نرى ربنا لقد استكبروا في أنفسهم وعتوا عتوا كبيرا

فرشتگان یا چرا نبینیم پروردگار خود را بتحقیق تکبر کردند در نفسهای خود و سرکشی کردند سرکشی بزرگ

يوم يرون الملائكة لا بشرى يومئذ للمجرمين ويقولون حجرا محجورا

در آن روز که ببینند فرشتگان عذاب را نیست هیچ مژده در آن روز گناهکاران را و گویند

وقدمنا

وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا ۞ أَصْحَابُ

وآمدیم ما بسوی آنچه کرده اند از کردارها پس گردانیدیم آنرا تباه و پراکنده یاران

الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ۞ وَيَوْمَ تَشَقَّقُ

بهشت در آن روز بهترند از جهت قرارگاه و نیکوتر از روی محل آسایش و روزی که شکافته شود

السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا ۞ الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ

آسمان بسبب ابرها و فرود آورده شوند فرشتگان فرود آوردنی پادشاهی در آن روز

الْحَقُّ لِلرَّحْمَٰنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ۞ وَيَوْمَ يَعَضُّ

سزا مر خدای بخشاینده را و هست آن روز بر کافران بسیار دشوار و روزی که بگزد

الظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ۞ يَا وَيْلَتَىٰ

ستمکار هر دو دستهای خود را گوید ای کاشکی من فرا گرفتمی با پیغمبر راه ای وای بر من

لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا ۞ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ

کاشکی فرا نگرفتمی فلانی را دوست هر آینه بحق که گمراه کرد مرا از یاد خدا بعد از آنکه آمد بمن و هست

الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ۞ وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَٰذَا

دیو رجیم مر آدمی را فرو گذارنده و گفت رسول ای پروردگار من بدرستی که قوم من گرفتند این

الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ۞ وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ

قرآن را متروک و اعراض کرده و این چنین گردانیدیم برای هر پیغمبری دشمنی از

الْمُجْرِمِينَ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا ۞ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ

گناهکاران و بسنده است پروردگار تو برای رهنمای و مددکاری و گفتند آنان که کافر شدند چرا فرو فرستاده نشد بر وی

الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَٰلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا

قرآن همه یکبار همچنین فرستادیم تا محکم داریم بآن دل ترا و شمرده خواندیم شمرده خواندنی

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ۞

و نیارند بتو هیچ داستانی مگر آوردیم ما بتو جواب آن سخن راستی و نیکوتر از روی کشف و بیان

الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ
آنان که گرد آورده خواهند شد کشیده شده بر رویهای خود بسوی دوزخ
أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ۞ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى
این گروه بدترند جای ایشان و گمراه ترند راه را و بتحقیق که دادیم بموسی
الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا فَقُلْنَا اذْهَبَا
تورات را و گردانیدیم با او برادرش هرون معاون پس گفتیم بروید هر دو
إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا ۞
بسوی گروهی که دروغ انگاشتند نشانهای قدرت ما را پس هلاک کردیم ایشان را هلاک کردنی
وَقَوْمَ نُوحٍ لَمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ
و گروه نوح را چون تکذیب کردند پیغمبران را غرق کردیم ایشان را و گردانیدیم ایشان را
لِلنَّاسِ آيَةً وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا وَعَادًا وَثَمُودَ
برای مردمان دلیل قدرت و آماده کردیم برای ستمکاران عذاب دردناک و قوم عاد را و گروه ثمود را
وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَٰلِكَ كَثِيرًا ۞ وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ
و صاحب چاه را و اهل زمانها میانه این گروه بسیار و هر یک را بیان کردیم برای او
الْأَمْثَالَ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا ۞ وَلَقَدْ أَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ
مثلها و هر یک را هلاک کردیم هلاک کردنی و هر آینه بتحقیق که آمدند در پیش آبادی
الَّتِي أُمْطِرَتْ مَطَرَ السَّوْءِ أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا
که باریده شد باران بدی آیا پس نبودند که ببینند آن را بلکه بودند که امید ندارند زنده شدن
إِذَا رَأَوْكَ إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا ۞ أَهَٰذَا
چون ببینند ترا نمیگیرند ترا مگر محل افسوس گویند آیا این است که
الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ۞ إِنْ كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنْ
که فرستاده خدا او را برسالت هر آینه نزدیک بود که گمراه کردی ما را از

الهتنا

آلِهَتِنَا لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ

پرستش خدایان ما اگر نه صبر میکردیم بر آنها و زود باشد که بدانند در آن وقت که ببینند

الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ۞ أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلٰهَهُ

عذاب را که کیست گمراه‌تر براه راست آیا نگریستی تو کسی را که فرا گرفت بخدای خود

هَوٰيهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ۞ أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ

خواهش نفس خود را آیا پس تو باشی بر او حافظ و نگهبان آیا می‌پنداری که

أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ

بیشتر ایشان میشنوند یا می فهمند نیستند ایشان مگر همچو چهارپایان بلکه ایشان

أَضَلُّ سَبِيلًا ۞ أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ

گمراه‌ترند براه آیا نگریستی بسوی پروردگار تو که چگونه بسط کرد سایه را و اگر خواستی

لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ۞ ثُمَّ قَبَضْنَاهُ

هر آینه گردانیدی او را ساکن پس گردانیدیم آفتاب را بر آن سایه دلیل پس گرفتیم آن را

إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ۞ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ

بسوی خود گرفتنی اندک و اوست که گردانید برای شما

اللَّيْلَ لِبَاسًا ۞ وَالنَّوْمَ سُبَاتًا ۞ وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ۞ وَ

شب را پوششی و خواب را راحتی و گردانید روز را زندگی بعد از خواب

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۞ وَأَنْزَلْنَا مِنَ

اوست که فرستاد بادها را مژده دهنده پیش از آمدن باران رحمت او و فرو فرستادیم از

السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ۞ لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا

آسمان آبی در نهایت پاکی تا زنده گردانیم بآن آب بقعه مرده را و آب دهیم آن را از آنچه آفریدیم

أَنْعَامًا وَأَنَاسِيَّ كَثِيرًا ۞ وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَىٰ

از چهارپایان و مردمان بسیار و بتحقیق که بگردانیم آن باران را میان ایشان تا پند گیرند پس سر کشید

أكثر الناس إلا كفورا ۝ ولو شئنا لبعثنا
بیشتر مردمان مگر جحود و انکار را و اگر میخواستیم هر آینه برمی انگیختیم

في كل قرية نذيرا ۝ فلا تطع الكافرين وجاهدهم به جهادا
در هر شهری بیم نماینده پس فرمان مبر گروندگان را و کوشش نمای با ایشان بقرآن کوشش

كبيرا ۝ وهو الذي مرج البحرين هذا عذب فرات وهذا ملح
بزرگی و اوست آنکه بیامیخت هم دو دریا آن دریا یست خوشگوار و این دیگر شور

أجاج وجعل بينهما برزخا وحجرا محجورا ۝ وهو الذي خلق من
تلخ و بنهاد میان ایشان دو دریا حاجزی و ستری ممنوع و اوست آنکه آفرید از

الماء بشرا فجعله نسبا وصهرا وكان ربك قديرا ۝ ويعبدون من دون الله
آب نطفه آدمی را پس گردانید او را خویشاوندی و دامادی و هست پروردگار تو توانا و میپرستند بغیر خدا

ما لا ينفعهم ولا يضرهم وكان الكافر على ربه ظهيرا ۝ وما أرسلناك
چیزی را که سود نمیدهد ایشان را و ضرر نمیرساند ایشان را و هست کافر بر پروردگار خود یاری دهنده و نفرستادیم ترا

إلا مبشرا ونذيرا ۝ قل ما أسألكم عليه من أجر إلا من شاء أن يتخذ
مگر مژده دهنده و ترساننده بگو نمیخواهم از شما برین رسالت هیچ مزدی مگر کسی که خواهد که فرا گیرد

إلى ربه سبيلا ۝ وتوكل على الحي الذي لا يموت وسبح بحمده و
بسوی پروردگار خود راهی و اعتماد کن بر زنده پاینده که هرگز نمیرد و پاکی یاد کن بستایش او

كفى به بذنوب عباده خبيرا ۝ الذي خلق السماوات والأرض وما بينهما
بس است خدا بگناهان بندگان خویش آگاه آنکه بیافرید آسمانها و زمین و هر چه میان ایشانست

في ستة أيام ثم استوى على العرش الرحمن فسئل به خبيرا ۝ و
در شش روز پس مستولی شد بر عرش خداوند بخشنده پس بپرس ازین آگاهی را

إذا قيل لهم اسجدوا للرحمن قالوا وما الرحمن
چون گفته شود مر ایشان را که سجده کنید مر خدای بخشنده را گفتند و چیست رحمن

أنسجد

أنسجد لما تأمرنا وزادهم نفورا ۝ تبارك الذي جعل في السماء بروجا

آیا سجده کنیم آنکه را که میفرمایی ما را تو و زیاد شد ایشان را نفرت از ایمان ۝ خداوند برکت بسیار است آنکه آفرید در آسمان برجها

وجعل فيها سراجا وقمرا منيرا ۝ وهو الذي جعل الليل والنهار خلفة لمن

و گردانید در آن چراغی یعنی آفتاب و ماهی روشن ۝ و او است آنکه گردانید شب و روز را قائم مقام مدیگر برای آنکه

أراد أن يذكر أو أراد شكورا ۝ وعباد الرحمن

خواهد که پند گیرد یا خواهد سپاس گزاردن او را ۝ و بندگان خدای بخشاینده

الذين يمشون على الأرض هونا وإذا خاطبهم الجاهلون قالوا سلاما ۝

آنان که راه میروند بر روی زمین با فروتنی و سکینه و آرام و هرگاه ایشان را خطاب کنند نادانان گویند سلام کردیم

والذين يبيتون لربهم سجدا وقياما ۝ والذين يقولون ربنا اصرف

و آنان شب بسر میبرند برای پروردگار خود سجده کنان و بپا ایستادگان ۝ و آنان که میگویند ای پروردگار ما بگردان

عنا عذاب جهنم إن عذابها كان غراما ۝ إنها ساءت مستقرا ومقاما ۝

از ما عذاب دوزخ را هر آینه که عذاب دوزخ هست لازم و دائم هر آینه که دوزخ بد جای قرارگاه و اقامت است

والذين إذا أنفقوا لم يسرفوا ولم يقتروا وكان بين ذلك قواما ۝

و آنان که چون نفقه کنند اسراف نکنند و تنگ نگیرند و نفقه ایشان باشد میان تقتیر و اسراف معتدل

والذين لا يدعون مع الله إلها آخر ولا يقتلون

و آنان که نخوانند با خدای حق خدای دیگر و نکشند

النفس التي حرم الله إلا بالحق ولا يزنون

نفسی را که حرام کرده خدا کشتن او را مگر با استحقاق قصاص و زنا نکنند

ومن يفعل ذلك يلق أثاما ۝ يضاعف له

و هر که بکند این گناهانی که مذکور شد بیابد پاداش آنها را ۝ زیاده کرده شود برای او

العذاب يوم القيامة ويخلد فيه مهانا ۝ إلا

عذاب در روز رستاخیز و جاوید ماند در آن عذاب خوار شده ۝ مگر آنکه

مَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ

کسی که توبه کرد و ایمان آورد و کرد کردار شایسته پس آنگروه

يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

بدل کند خدا بدیهای ایشان را به نیکیها و هست خدا آمرزگار مهربان

وَمَن تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا

و کسی که بازگشت نمود و کرد عمل شایسته پس بدرستی که او بازگشت کند بسوی خدا بازگشتنی نیک

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا

و آنان که حاضر نمیشوند در مجالس باطل بمجرمات و چون بگذرند بناشایستی بگذرند گرامی داران کنان لفظهای حقوقیه مقصد

وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا

و آنان که چون پند داده شوند بنشانهای قدرت پروردگار ایشان برو نیفتند بر آنها در حالتی که باشند کران و کوران

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ

و آنان که گویند ای پروردگار ما ببخش ما را از زنان ما و فرزندان ما روشنی چشمهای ما

وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا

و بگردان ما را برای پرهیزگاران پیشوا آنگروه جزا داده شوند غرفه بهشت را بسبب آنکه صبر کردند

وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا

و ملاقی کرده شوند در آن بهشت تحیت و سلامی در حالتی جاوید مانند در آن بهشت نیکو جایگاهی است بهشت و

وَمُقَامًا قُلْ مَا يَعْبَأُ بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ

یک محل اقامت بگو در شمار نیاورد شما را پروردگار من اگر نباشد خواندن شما پس بتحقیق که دروغ گفتید

فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا

پس زود باشد که باشد ملازم شما

سورة الشعراء مائتان وسبع وعشرون آية مكية

جنم

حزب

در تفسیر
عیاشی از زید بن معاویه عجلی
منقولست که گفت شنیدم حضرت ابی جعفر علیه السلم عرضه اسم
که ملا ورسیار کردن بهترست یا دعا آنحضرت فرمود که دعا کردن افضل است این آیه خواند که قل ما یعبؤکم ربی لولا دعاؤکم و ابو بصیر از حضرت صادق علیه السلم
روایت کرده که هر که طواسین سه گانه را در شب جمعه بخواند از دوستان خدا و در حمایت رحمت و در پناه خدا باشد و در دنیا هیچ بلائی
در روز قیامت آنقدر ثواب یابد که راضی شود و زیاده او داده شود صد حور العین

بسم الله الرحمن الرحيم طسم تلك

بنام خدای بخشنده مهربان اینکه در سوره است

آيات الكتاب المبين لعلك باخع نفسك ألا يكونوا مؤمنين

اینهای کتابست روشن و دلیل مگر که تو هلاک کننده خودیی برای آنکه نباشند ایشان گروندگان

إن نشأ ننزل عليهم من السماء آية فظلت

اگر خواهیم فرو فرستیم برایشان از آسمان معجزه پس گردد

أعناقهم لها خاضعين وما يأتيهم

گردنهای ایشان مران معجزه را ذلیل و منقاد و نمی آید ایشان را

من ذكر من الرحمن محدث إلا

هیچ معجزه از نزد خدای بخشنده نو پیدا شده مگر که

كانوا عنه معرضين فقد كذبوا فسيأتيهم أنباء ما

هستند ازان اعراض کننده گان پس بتحقیق تکذیب کردند پس زود باشد که بیاید ایشان را خبرهای آنچه

كانوا به يستهزءون أولم يروا إلى الأرض كم أنبتنا فيها

بودند که بآن استهزا میکردند آیا نمی بینند بسوی زمین که چندان رویانیدیم ما در آن

من كل زوج كريم إن في ذلك لآية وما كان

از هر نوع نبات پسندیده هر آینه که در رویانیدن آن هر آینه معجزه است و نیستند

أكثرهم مؤمنين وإن ربك لهو

بیشتر ایشان گروندگان هر آینه که پروردگار تو هر آینه اوست

العزيز الرحيم وإذ نادى ربك موسى أن ائت

غالب مهربان و یاد کن چون ندا کرد پروردگار تو موسی را که بیا

القوم الظالمين قوم فرعون ألا يتقون

بگروه ستمکاران بگروه فرعون آیا نمی پرهیزند از خدا

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ۝ وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ

گفت موسی ای پروردگار من هراسم که تکذیب کنند مرا و تنگ شود سینه من و روان نشود زبان من

إِلَىٰ هَارُونَ ۝ وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ۝ قَالَ كَلَّا

بسوی هرون و ایشان را بر من گناهیست پس می‌ترسم که بکشند مرا گفت خدا نه چنین است

فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ۝ فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا

پس بروید هردو با معجزهای ما هرآینه ما با شما شنونده‌ایم پس بروید بسوی فرعون پس بگویید

إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ أَنْ أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي

هرآینه ما فرستاده پروردگار عالمیانیم که بفرست همراه ما فرزندان

إِسْرَائِيلَ ۝ قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا ۝ وَلَبِثْتَ

یعقوب را گفت فرعون آیا تربیت نکردیم ترا در میان خود حالی که کودک بودی و درنگ کردی

فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ۝ وَفَعَلْتَ فَعْلَتَكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَ

در میان ما از مدت عمر خود سالها و کردی آن کردار بد خود را که کردی و

أَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۝ قَالَ فَعَلْتُهَا إِذًا وَ

تو از حق ناسپاسان بودی گفت کردم آن کار را آنگاه و

أَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ۝ فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ

من از خطاکاران بودم پس گریختم از شما چون ترسیدم از شما

فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ

پس بخشید مرا پروردگار من فهم و حکمت و گردانید مرا از پیغمبران و این تربیت نعمتی است که منت می‌نهی آن را بر من

أَنْ عَبَّدْتَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ۝ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝

آن است که بندگی گرفتی فرزندان یعقوب را گفت فرعون که و چیست پروردگار عالمیان

قَالَ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ۝ قَالَ

گفت موسی پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آسمان و زمین است اگر هستید تصدیق کنندگان گفت فرعون

حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَمِعُونَ ۞ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ

گرداگرد او بود آیا نمی شنوید گفت موسی پروردگار شما و پروردگار پدران شما که پیشینیان بودند

قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمُ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ۞ قَالَ رَبُّ

گفت فرعون بدرستی که پیغمبر شما که فرستاده شده بسوی شما هر آینه دیوانه است گفت موسی پروردگار

الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ۞

جای برآمدن و جای فرو شدن آفتاب و آنچه میانه هر دو جانب اگر هستید که بفهمید و دریابید

قَالَ لَئِنِ اتَّخَذْتَ إِلَٰهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ

گفت فرعون البته اگر فرا گیری خدای جز من هر آینه بگردانم ترا

مِنَ الْمَسْجُونِينَ ۞ قَالَ أَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُبِينٍ ۞ قَالَ فَأْتِ بِهِ

از جمله زندانیان گفت موسی آیا و هر چند اگر چه بیاورم ترا معجزه روشنی گفت فرعون پس بیار آنرا

إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۞ فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ

اگر هستی از راستگویان پس افگند موسی عصای خود را پس آنگاه اژدهای

مُبِينٌ ۞ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ ۞

ظاهر و بیرون کشید دست خود را از جیب پس آنگاه آن سفید نورانی شد از برای بینندگان

قَالَ لِلْمَلَإِ حَوْلَهُ إِنَّ هَٰذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ۞ يُرِيدُ

گفت فرعون مر اشراف را که گرداگرد او بودند بدرستی که این مرد هر آینه جادوگریست دانا که میخواهد

أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ۞

که بیرون کند شما را از زمین شما بجادوگری خود پس چه مصلحت می بینید

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَابْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ

گفتند تعویق انداز کار او و کار برادرش را و بفرست در شهرها

حَاشِرِينَ ۞ يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيمٍ ۞ فَجُمِعَ السَّحَرَةُ

گرد آورندگان تا بیارند نزد تو هر جادوگری دانایی را پس فراهم آمدند جادوگران

لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ۝ وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ۝
برای وعده گاه روز معینی و گفته شد مردمان را آیا هستید شما گرد آینده گان

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ۝ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ
تا شاید پیروی کنیم جادوگران را اگر باشند ایشان غلبه کنندگان پس چون آمدند جادوگران

قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَئِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ۝
گفتند بفرعون آیا هر آینه مر ما راست مزدی اگر باشیم ما غلبه کنندگان

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذًا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ۝ قَالَ لَهُمْ
گفت فرعون آری و هر آینه شما آنگاه خواهید بود از نزدیکان گفت مر جادوگران را

مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ۝ فَأَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ
موسی بیندازید آنچه را شما اندازنده اید پس انداختند رسنهای خود و چوب دستهای خود را

وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ ۝ فَأَلْقَىٰ
و گفتند سوگند بعزت فرعون هر آینه ما غلبه کنندگانیم پس انداخت

مُوسَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ۝ فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ
موسی عصای خود را پس ناگهان آن عصا فرو میبرد آنچه تزویر میکردند پس افتادند جادوگران سجده کنندگان

قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ
گفتند ایمان آوردیم بپروردگار عالمیان پروردگار موسی و هارون

قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ
گفت فرعون آیا ایمان آوردید موسی پیش از آنکه رخصت دهم مر شما را هر آینه که موسی

لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝
هر آینه بزرگ و استاد شماست که آموخته شما را جادوگری پس زود باشد که بدانید

لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ
هر آینه ببرم دستهای شما و پایهای شما را از جانب مخالف هم و هر آینه بدار کشم البته شما را

أجمعين

اجمعين قالوا لا ضير انا الى ربنا منقلبون ۝ انا نطمع

همه گفتند نیست گزندی ما را هر آینه که ما بسوی پروردگار ما بازگردندگانیم هر آینه که ما طمع داریم

ان يغفر لنا ربنا خطايانا ان كنا اول المؤمنين ۝ واوحينا

که بیامرزد برای ما پروردگار ما گناهان ما را برای آنکه هستیم ما نخستین گروندگان و وحی فرستادیم

الى موسى ان اسر بعبادي انكم متبعون ۝ فارسل فرعون في

بسوی موسی که در شب ببر بندگان مرا هر آینه که شما از پی درآمدگانید پس فرستاد فرعون در

المدائن حاشرين ۝ ان هؤلاء لشرذمة قليلون ۝ و

شهرها گرد آورندگان . هر آینه که این گروه هر آینه گروهیند اندک

انهم لنا لغائظون ۝ وانا لجميع حاذرون ۝ فاخرجناهم من جنات و عيون

هر آینه که ایشان خشم آرندگانند ما را و هر آینه که ما همه حذر کنندگانیم پس بیرون کردیم ایشان را از بوستانها و چشمها

وكنوز ومقام كريم ۝ كذلك واورثناها بني

و گنجها و منزلگاه نیکو . همچنان بود و میراث دادیم ایشان را فرزندان

اسرائيل ۝ فاتبعوهم مشرقين ۝ فلما تراء الجمعان قال

یعقوب . پس در پی ایشان شدند در وقت طلوع آفتاب . پس چون دیدند یکدیگر را آن دو گروه گفتند

اصحاب موسى انا لمدركون ۝ قال كلا ان معي ربي سيهدين ۝ فاوحينا

یاران موسی هر آینه که ما دریافته شدگانیم . گفت موسی نه چنین است هر آینه که با من است پروردگار من زود راه نماید مرا . پس وحی کردیم

الى موسى ان اضرب بعصاك البحر فانفلق فكان كل فرق كالطود

بسوی موسی که بزن بچوب دست خود دریا را پس شکافته شد دریا پس بود هر جزوی شکافته مانند کوه

العظيم ۝ وازلفنا ثم الاخرين ۝ وانجينا موسى ومن معه

بزرگ . و نزدیک آوردیم آنجا گروه دیگر را یعنی قبطیان . و رهانیدیم موسی و هر که با او بود

اجمعين ۝ ثم اغرقنا الاخرين ۝ ان في ذلك لاية

همگی را . پس غرق کردیم دیگران را یعنی قبطیان را . هر آینه که درین هر آینه نشانه است

وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ
و نبودند بیشتر ایشان ایمان آورندگان و بدرستی که پروردگار تو هر آینه اوست

الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ
غالب مهربان و بخوان برایشان خبر ابراهیم را

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ۝ قَالُوا نَعْبُدُ
چون گفت برای پدر خود و برای قوم خود که چه میپرستید گفتند میپرستیم

أَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عَاكِفِينَ ۝ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ ۝
بتهایی را که همه هستیم مر آنها را عبادت کنندگان گفت ابراهیم آیا هیچ میشنوند سخنان شما را وقتی که میخوانید

أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ ۝ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَٰلِكَ
یا سودی میدهند شما را اگر پرستید یا گزندی میرسانند اگر نپرستید گفتند بلکه یافته ایم پدران خود را که همچنین

يَفْعَلُونَ ۝ قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ۝ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمُ
میکردند گفت ابراهیم آیا پس می بینید آنچه را میپرستید شما و پدران شما

الْأَقْدَمُونَ ۝ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ۝
که پیشتران شما بودند پس بدرستی که ایشان دشمنند مرا بجز پروردگار عالمیان

الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ۝ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ۝ وَ
آنکه آفرید مرا پس او راه نماید بسوی مصالح من و آنکه اوست که خورش میدهد مرا و سیراب میدهد

إِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ۝ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ۝ وَالَّذِي
چون بیمار شوم پس او شفا میدهد مرا و آنکه بمیراند مرا پس زنده میکند مرا و آنکه

أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ۝ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا
امید دارم که ببخشد مر مرا گناهان مرا در روز پاداش ای پروردگار من ببخش مرا حکمت و دانش

وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ۝ وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ
و در رسان مرا بزمره شایستگان و بگردان برای من ذکر جمیل

فِي الْآخِرِينَ ۝ وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ۝ وَ

در پسینگان و گردان مرا از میراث خوران بهشت با ناز و نعمت و

اغْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ۝ وَ

بیامرز پدر مرا بدرستی که او بود از گمراهان و

لَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ۝ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ

خوار مگردان مرا در روزی که برانگیخته شوند مردمان آن روز که هیچ سود ندارد خواسته

وَلَا بَنُونَ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ۝ وَأُزْلِفَتِ

و نه فرزندان مگر حالت کسی که آید نزد خدا با دلی بسلامت و نزدیک گردانیده شد

الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ۝ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ ۝ وَقِيلَ لَهُمْ

بهشت برای پرهیزگاران و منکشف شد دوزخ برای گمراهان و گفته شود ایشان را

أَيْنَمَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ

که کجاست آنچه بودید که میپرستیدند بغیر از خدا هیچ مدد میکنند شما را

أَوْ يَنْتَصِرُونَ ۝ فَكُبْكِبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ۝

یا یاری می یابند پس نگون افکنده شوند در دوزخ و گمراهان

وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ۝ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ۝ تَا

و لشکرهای شیطان همگی گویند با بت اصنام که ایشان در دوزخ جدال میکنند

للَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝ إِذْ نُسَوِّيكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ وَمَا

بخدا بدرستی که شما ایکه بودیم ما هر آینه در گمراهی هویدا آنگاه که برابر میکردیم شما با پروردگار عالمیان

أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ۝ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ۝ وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ۝

گمراه گردانیدند ما را مگر گناهکاران پس نیست ما را هیچ شفاعت خواهان و نه دوستی نزدیک

فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝

پس کاشکی میبودی ما را بازگشتی تا میشدیم از گروندگان

العزیز

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ

هر آینه در این قصه هر آینه معجزه است و نبودند بیشتر ایشان گروندگان و بدرستی که پروردگار تو هر آینه او غالب

الرَّحِيمُ كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ

مهربان است تکذیب کردند گروه نوح پیغمبران را چون گفت مر ایشان را برادر ایشان نوح

أَلَا تَتَّقُونَ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ وَمَا أَسْأَ

آیا نمی‌ترسید از خدا بدرستی که من برای شما پیغمبرم با امانت پس بترسید از عذاب خدا و فرمان برید مرا و نمی‌خواهم

لُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ فَاتَّقُوا اللَّهَ

از شما برین رسالت هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر پروردگار جهانیان پس بترسید از عذاب خدا

وَأَطِيعُونِ قَالُوا أَنُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ قَالَ وَمَا

و فرمان برید مرا گفتند آیا ایمان آوریم برای تو و حال آنکه پیروی تو کردند فرومایگان گفت نوح و چه

عِلْمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ

چه است دانش من بآنچه هستند که می‌کنند نیست محاسبه ایشان مگر بر پروردگار من اگر بدانید

وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ قَالُوا لَئِنْ

و نیستم من راننده مؤمنان از نزد خود نیستم من مگر بیم کننده هویدا گفتند البته اگر

لَمْ تَنْتَهِ يَا نُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ قَالَ رَبِّ

باز نایستی از گفتار خود ای نوح هر آینه بتحقیق باشی از سنگسار شدگان گفت ای پروردگار من

إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ فَافْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ

بدرستی که قوم من تکذیب نمودند مرا پس حکم کن میانه من و میانه ایشان حکم کردنی و برهان مرا و هر که با من است از

الْمُؤْمِنِينَ فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاقِينَ

مؤمنان پس رهانیدیم او را و هر که با او بود در کشتی که مملو بود از جمیع چیزها پس غرق نمودیم بعد از آن تمام باقی

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ

هر آینه در این قصه هر آینه معجزه است و نبودند بیشتر ایشان گروندگان و بدرستی که پروردگار تو هر آینه او غالب

الرحیم

الرَّحِيمُ كَذَّبَتْ عَادٌ الْمُرْسَلِينَ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ
مهربان تکذیب نمودند قوم عاد فرستادگان خدا را چون گفت مر ایشان را برادر ایشان هود
أَلَا تَتَّقُونَ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَ
آیا نمی‌ترسید از عذاب خدا هر آینه من مر شما را پیغمبرم با امانت پس بترسید از خدا و
أَطِيعُونِ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا
فرمان برید مرا و نمی‌خواهم از شما برین کار هیچ مزدی نیست مزد من مگر
عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ
بر پروردگار عالمیان آیا بنا می‌کنید بهر بلندی مرتفعی علامتی از لهو که بازی میکنید
وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ
و میسازید قصرها یا دریاچها شاید شما جاوید باشید و هرگاه بگیرید بعقوبت کسی را میگیرید ستمکاران
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ
پس بترسید از خدا و فرمان برید مرا و بترسید از عذاب کسی که مدد داد شما را بانچه میدانید مدد داد
وَبَنِينَ وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ
و فرزندان و بوستانها و چشمه سارها هر آینه من میترسم بر شما عذاب روز
عَظِيمٍ قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ إِنْ هَٰذَا
بزرگ گفتند یکسان است بر ما خواه پند دهی خواه نباشی از پند دهندگان نیست این
إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ
مگر عادت پیشینیان و نیستیم ما عذاب کردگان پس تکذیب کردند او را پس هلاک کردیم ایشان را
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ
هر آینه که در این قضیه هر آینه نشانه قدرت است و نبودند بیشتر ایشان گروندگان و هر آینه که پروردگار تو هر آینه او
الرَّحِيمُ كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ
مهربان تکذیب نمودند قوم ثمود فرستادگان خدا را چون گفت ایشان را برادر ایشان صالح نام

الا تتقون انى لكم رسول امين فاتقوا الله واطيعون وما

آیا نمی ترسید از عذاب خدا بدرستی که من مر شما را پیغمبرم با امانت پس بترسید از خدا و فرمان برید مرا و

اسئلكم عليه من اجر ان اجرى الا على رب العالمين اتتركون في ما ههنا

نمی خواهم از شما برین کار هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر پروردگار عالمیان آیا واگذاشته خواهید شد

امنين في جنات وعيون وزروع ونخل طلعها هضيم وتنحتون من الجبال بيوتا

با ایمن و امان در بوستانها و چشمه ها و کشت زارها و نخلها که شکوفه آنها بر و بار آنها لطافت دارد و میتراشید از کوهها

فارهين فاتقوا الله واطيعون ولا تطيعوا امر المسرفين

شادکامان پس بترسید از عذاب خدا و فرمان برید مرا و اطاعت منمایید فرمان اسراف کاران را

الذين يفسدون في الارض ولا يصلحون قالوا انما انت من

که تباهی میکنند بکفر و معاصی در روی زمین و هیچ اصلاح نمیکنند گفتند جز این نیست که تو

المسحرين ما انت الا بشر مثلنا فأت باية ان كنت من

از جادو کرده شدگانی نیستی تو مگر آدمی مانند ما پس بیار معجزه اگر هستی از

الصادقين قال هذه ناقة لها شرب ولكم شرب يوم معلوم ولا تمسوها بسوء

راستگویان گفت صالح که اینک شتر ماده ایست که مر اوراست بهره از آب و شما راست بهره در روزی معینی

فيأخذكم عذاب يوم عظيم فعقروها فاصبحوا نادمين فاخذهم العذاب

پس مرا خواهد گرفت شما را عذاب روز با عظمت هولناک پس پی کردند ناقه را پس گشتند پشیمانان پس گرفت ایشان را عذاب

ان في ذلك لاية وما كان اكثرهم مؤمنين وان ربك لهو العزيز

هر آینه در این امر نشانه قدرت و نبوده اند بیشتر ایشان گروندگان و بدرستی که پروردگار تو اوست غالب

الرحيم كذبت قوم لوط المرسلين اذ قال لهم اخوهم لوط

مهربان دروغ نسبت دادند قوم لوط فرستادگان خدا را چون گفت مر ایشان را برادر ایشان لوط

الا تتقون انى لكم رسول امين فاتقوا الله واطيعون وما

که آیا نمی ترسید از عذاب خدا بدرستی که من شما را پیغمبرم با امانت پس بترسید از خدا و فرمان برید مرا و

اسئلكم عليه من اجر ان اجري الا على رب العالمين

نمیخواهم از شما برین پیغمبری هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر پروردگار عالمیان

اتاتون الذكران من العالمين وتذرون ما خلق لكم ربكم من

ایا می آیید نزدیکان از جهانیان را و میگذارید چیزی را که آفریده برای شما پروردگار شما از

ازواجكم بل انتم قوم عادون قالوا لئن لم تنته يا لوط

زنان شما بلکه شما گروهید ستمکاران از حد گذرندگان گفتند اگر باز نایستی ای لوط

لتكونن من المخرجين قال اني لعملكم من

هر آینه باشی از بیرون کردگان گفت لوط هر آینه من مر کردار شما را از

القالين رب نجني واهلي مما يعملون فنجيناه واهله

دشمنانم ای پروردگار من برهان مرا و کسان مرا از آنچه میکنند پس رهانیدیم او را و کسان او را

اجمعين الا عجوزا في الغابرين ثم دمرنا الاخرين

همگی مگر پیرزنی را که در میان ماندگان پس هلاک گردانیدیم دیگران را

وامطرنا عليهم مطرا فساء مطر المنذرين ان في ذلك

و بارانیدیم بر ایشان بارانی از سنگ پس بد باران بیم کردگان هر آینه در این قصه

لاية وما كان اكثرهم مؤمنين وان ربك لهو العزيز

هر آینه نشانه ایست و نبودند بیشتر ایشان گروندگان و هر آینه پروردگار تو هر آینه اوست غالب

الرحيم كذب اصحاب الايكة المرسلين اذ قال لهم

مهربان دروغ داشتند یاران جنگل پیغامبران را چون گفت ایشان را شعیب

الا تتقون اني لكم رسول امين فاتقوا الله واطيعون وما

آیا نمی ترسید از عذاب خدا هر آینه من مر شما را پیغمبرم با امانت پس بترسید از خدا و فرمان برید مرا و

اسئلكم عليه من اجر ان اجري الا على رب العالمين

نمیخواهم از شما برین پیغمبری هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر پروردگار جهانیان

اَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ وَ

تمام بدهید پیمانه را و مباشید از کاهندگان کالا بمانها و وزن کنید بترازوی راست و

لَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِينَ وَاتَّقُوا

کم مکنید برای مردمان چیزهای ایشان را و زیاده روی مکنید در زمین حال آنکه تباه کاران باشید و بترسید

الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْاَوَّلِينَ قَالُوا اِنَّمَا اَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ وَمَا

از آنکه آفرید شما را و گروه پیشینیان را گفتند جز این نیست که تو از جادو کرده شدگانی و

اَنْتَ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَاِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ فَاَسْقِطْ عَلَيْنَا

نیستی تو مگر آدمی مانند ما و هر آینه گمان می‌بریم ترا هر آینه از دروغگویان پس فرود آر بر ما

كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ قَالَ رَبِّي اَعْلَمُ

پاره از آسمان اگر هستی تو از راستگویان گفت پروردگار من داناتر است

بِمَا تَعْمَلُونَ فَكَذَّبُوهُ فَاَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ اِنَّهُ

بآنچه می‌کنید پس تکذیب کردند او را پس فرا گرفت ایشان را عذاب روز سایبان ابر هر آینه آن

كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ

باشد عذاب روز با عظمت و بزرگی که در این واقعه هر آینه نشانه است و نبودند

اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ وَ

بیشتر ایشان گروندگان و هر آینه که پروردگار تو هر آینه اوست غالب مهربان و

اِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْاَمِينُ عَلٰى قَلْبِكَ

هر آینه که آنچه فرستاده شده فرستاده پروردگار جهانیان است فرود آورد او را جبرئیل با امانت بر دل تو

لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ وَاِنَّهُ لَفِي زُبُرِ

تا باشی از جمله بیم کنندگان مردمان بلغت عربی هویدا و هر آینه که ذکر او هر آینه در کتابهای

الْاَوَّلِينَ اَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ اٰيَةً اَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي

پیشینیان است آیا نیست کفار قریش را دلیلی بر صدق قرآن و محمد که میدانند آن را دانشمندان فرزندان

إسرائيل ولو نزلناه على بعض الأعجمين فقرأه عليهم

یعقوب و اگر فرستادیم قرآن را بر شخصی غیر عرب یعنی عجمی پس خواندی بر ایشان

ما كانوا به مؤمنين كذلك سلكناه في قلوب

نبودندی بآن گروندگان همچنین در آوردیم ما آن را در دلهای

المجرمين لا يؤمنون به حتى يروا العذاب الأليم فيأتيهم

گناهکاران ایمان نیاورند بآن تا ببینند عذاب دردناک را پس آید ایشان را

بغتة وهم لا يشعرون فيقولوا هل نحن منظرون أفبعذابنا يستعجلون

ناگهان و حال آنکه ایشان ندانند پس گویند آیا هستیم ما مهلت داده شدگان آیا بعذاب ما شتاب میکنند

أفرأيت إن متعناهم سنين ثم جاءهم ما كانوا يوعدون ما

آیا پس دانسته که اگر برخوردار دهیم ایشان را سالها پس بیاید ایشان را آنچه بودند که وعده داده میشدند هیچ

أغنى عنهم ما كانوا يمتعون وما أهلكنا من قرية

فایده نداد ایشان را آنچه بودند که بآن بهره ور کرده میشدند و هلاک نکردیم اهل هیچ شهری

إلا لها منذرون ذكرى وما كنا ظالمين وما تنزلت

مگر آنکه مر آن را بودند ترسانندگان پند دادن برای [illegible] و نیستیم ما ستمکاران و فرود نیامدند

به الشياطين وما ينبغي لهم وما يستطيعون إنهم عن

بآن دیوان و نشاید ایشان را و نه ایشان توانند آن را [illegible] هر آینه ایشان از

السمع لمعزولون فلا تدع مع الله إلها آخر فتكون

شنیدن کلام خدا دور کرده شدگانند پس مخوان با خدا معبود دیگر پس باشی

من المعذبين وأنذر عشيرتك الأقربين واخفض جناحك

از عذاب کرده شدگان و بیم نمای خویشان خود را که نزدیکترند و فرود آر بازوی خود را

لمن اتبعك من المؤمنين فإن عصوك فقل إني بريء مما تعملون وتوكل على

که پیروی کردند از مؤمنان پس اگر نافرمانی کنند پس بگو بدرستی که من بیزارم از آنچه میکنید و توکل کن

الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ۝ الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ

غالب مهربان   آنکه میبیند ترا هنگامی که بپا می ایستی

وَتَقَلُّبَكَ فِي السَّاجِدِينَ ۝ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ هَلْ

و گردیدن ترا بحالهای مختلف از قیام و رکوع و سجود در میان نمازگزاران   بدرستی که او شنوای دانا است   هیچ

أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَنْ تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ ۝ تَنَزَّلُ عَلَىٰ

آگاه کنم شما را که بر که فرود می آیند دیوان   فرود می آیند

كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ۝ يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثَرُهُمْ كَاذِبُونَ ۝

هر دروغ بافنده بزه کاری   که می افگنند گوش بجانب شیاطین و بیشتر ایشان دروغگویند

وَالشُّعَرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي

و شعرا پیروی ایشان میکنند گمراهان   آیا ندیدی که ایشان در

كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ۝ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ۝

هر وادی از سخن سرگشته میگردند و آنکه ایشان میگویند چیزی را که نمی کنند

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا

مگر آن شاعرانی که گرویدند و کردند کارهای شایسته و یاد کردند خدا را بسیار

وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا وَسَيَعْلَمُ

و مکافات نمودند بهجو و مذمت کفار بعد از آنکه ستم رسیده بودند و زود باشد که بدانند

الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ۝

آنان که ستم کردند که بکدام بازگشتی بازمیگردند

سورة النمل ثلث و تسعون آية مكية

نیم

بسم الله الرحمن الرحيم طس تلك

بنام خدای بخشاینده مهربان این آیتهای

آيات القرآن وكتاب مبين هدى وبشرى للمؤمنين الذين

که درین سخن است آیتهای قرآن و کتاب هویدا و اعجاز راه نماینده و مژده دهنده مومنان آن مومنانی

يقيمون الصلوة ويؤتون الزكوة وهم بالآخرة هم يوقنون إن

که بپا میدارند نماز را و میدهند زکوة را و ایشان بروز بازپسین ایشان بی گمان میدارند هر آینه که

الذين لا يؤمنون بالآخرة زينا لهم أعمالهم فهم يعمهون أولئك

آنانی که ایمان نمی آرند بروز قیامت آراسته ایم برای ایشان کردارهای ایشان پس ایشان سرگشته شوند ایشان

الذين لهم سوء العذاب وهم في الآخرة هم الأخسرون وإنك لتلقى القرآن

آنانی که آماده شده برای ایشان بدی عذاب و ایشان در آن جهان ایشان اند زیانکارترین و هر آینه تو

من لدن حكيم عليم إذ قال موسى لأهله إني آنست نارا

از نزد درست کردار دانا یاد کن هنگامی که گفت موسی خود را هر آینه که من دیدم آتشی را

سآتيكم منها بخبر أو آتيكم بشهاب قبس لعلكم تصطلون فلما جاءها نودي

از آن آتش خبری از راه گم شده یا بیارم شما را شعله تا شما گرم شوید پس چون آمد

أن بورك من في النار ومن حولها وسبحان الله رب العالمين يا موسى إنه

که با برکت داده شد کسی که در آتش است و هر که گرد آتش است و پاک است خدای پروردگار جهانیان

أنا الله العزيز الحكيم وألق عصاك فلما رآها تهتز كأنها جان ولى مدبرا ولم

خدای غالب درست کردار بیفکن عصا خود را پس چون دید او را حرکت میکرد که گویا ماری

يعقب يا موسى لا تخف إني لا يخاف لدي المرسلون

روی پس نگشت گفتیم ای موسی مترس هر آینه که من نترسند نزد من پیغمبران

إلا من ظلم ثم بدل حسنا بعد سوء فإني غفور رحيم و

لیکن کسی که ستم کرده پس بدل کرد نیکی را بعد از گناه پس هر آینه که من آمرزگار مهربانم

أَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوٓءٍ فِي تِسْعِ آيَاتٍ

در آور دست خود را در گریبان خود تا بیرون آید نورانی بی عیبی از جمله معجزات نه گانه

إِلَى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ

بر بسوی فرعون و گروه او هر آینه که ایشان بودند گروهی بیرون شدگان پس چون آمد ایشان را

آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَٰذَا سِحْرٌ مُبِينٌ وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا

معجزهای ما در حالتی که روشن بودند گفتند این جادوییست هویدا و انکار کردند بان معجزات

أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ وَلَقَدْ آتَيْنَا

نفسهای ایشان از روی جور و گردن کشی پس بنگر که چگونه بود آخر کار تباه کاران

دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَىٰ

داود و سلیمان را دانش عظیم و گفتند سپاس خدای را که افزونی داد ما را بر

كَثِيرٍ مِنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ

بسیاری از بندگان خود که گروندگان بودند و میراث برد سلیمان

دَاوُودَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ

از داود و گفت ای گروه مردمان آموخته شده ایم زبان مرغان را و عطا کرده شده ایم از هر چیزی

إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ

هر آینه که این هر آینه اوست فضیلتی روشن و گرد آورده شد برای سلیمان لشکر او از

الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ حَتَّىٰ

دیو و آدمی و مرغان پس ایشان باز داشته شده اند برای جمعیت تا

إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ

چون آمدند بر وادی مورچگان گفت یک مورچه که ای گروه مورچگان

ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ

در آیید در خانهای خود که نشکنند و نابود کنند شما را سلیمان و لشکریان او در حالی که ایشان

لا يشعرون ۞ فتبسم ضاحكا من قولها وقال رب اوزعني

پس لب خنده کرد سلیمان از حال وی که نزدیک بخنده بود از گفتار مور پس گفت ای پروردگار من در دل من انداز

ان اشكر نعمتك التي انعمت علي وعلى والدي

که سپاس گزارم نعمت ترا که انعام کرده بر من و بر پدر و مادر من

وان اعمل صالحا ترضه وادخلني برحمتك في عبادك

و آنکه بکنم کار شایسته که پسندی آن را و درآور مرا به رحمت خود در زمره بندگان تو

الصالحين ۞ وتفقد الطير فقال ما لي لا ارى الهدهد

شایستگان و تفحص نمود مرغان را پس گفت چیست مرا که نمی بینم هدهد را

ام كان من الغائبين ۞ لاعذبنه عذابا شديدا او

بلکه هست از غایب شدگان هر آینه عذاب نمایم او را عذابی سخت یا

لاذبحنه او لياتيني بسلطان مبين ۞ فمكث غير بعيد فقال

البته بکشم او را یا هر آینه آورد پیش من عذری روشن پس درنگ نمود هدهد زمانی اندک پس گفت

احطت بما لم تحط به وجئتك من سبا بنبا يقين ۞

ای سلیمان که دانا شده ام آنچه دانا نیستی تو بآن و آورده ام تو را از شهر سبا خبری مطابق واقع

اني وجدت امراة تملكهم واوتيت من كل شيء

بدرستی که یافتم زنی را که پادشاهی میکند ایشان را و داده شده از هر نعمتی

ولها عرش عظيم ۞ وجدتها وقومها يسجدون للشمس من دون

و مر او راست سریری بزرگ یافتم آن زن و قوم او را که سجده میکنند مر آفتاب را بجز

الله وزين لهم الشيطان اعمالهم فصدهم عن السبيل فهم

خدا و آراسته برای ایشان دیو رجیم کارهای ناشایسته ایشان پس بازداشت ایشان را از راه حق پس ایشان

لا يهتدون ۞ الا يسجدوا لله الذي يخرج الخبء في

راه نمی یابند آنکه سجده کنند خدا را که بیرون آرد نهان را در

السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ

آسمانها و زمین و میداند آنچه را پنهان میدارید و آنچه را آشکارا میکنید

اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝ قَالَ سَنَنْظُرُ

خدا است که نیست هیچ معبودی سزاوار پرستش مگر او پروردگار عرش بزرگ است گفت سلیمان با هدهد که بنگریم

اَصَدَقْتَ اَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۝ اِذْهَبْ بِكِتَابِي هٰذَا فَاَلْقِهْ

آیا راست گفتی تو یا هستی از دروغگویان ببر نامه مرا این نامه را پس بینداز

اِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ۝

بسوی ایشان پس بازگرد از ایشان پس بنگر که چه میگویند بازگرد

قَالَتْ يَا اَيُّهَا الْمَلَؤُا اِنِّي اُلْقِيَ اِلَيَّ كِتَابٌ كَرِيمٌ ۝ اِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَاِنَّهُ

گفت بلقیس ای گروه اشراف بدرستی که افکنده شده بسوی من نامه بزرگوار بدرستی که نامه از سلیمان است و بدرستی که

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ۝ اَلَّا تَعْلُوا عَلَيَّ وَاْتُونِي مُسْلِمِينَ

سر نامه است بنام خدای بخشاینده مهربان که گردن کشی و برتری منمایید بر من و بیایید بمن گردن نهادگان

قَالَتْ يَا اَيُّهَا الْمَلَؤُا اَفْتُونِي فِي اَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً

گفت بلقیس ای گروه اشراف فتوی دهید مرا در کار من نیستم من فیصل دهنده

اَمْرًا حَتّٰى تَشْهَدُونِ ۝ قَالُوا نَحْنُ اُولُوا قُوَّةٍ وَاُولُوا بَاْسٍ شَدِيدٍ وَ

هیچ کاری تا آنگاه که حاضر گردید بر من گفتند ما صاحبان توانیم و صاحبان جنگ سختیم و

الْاَمْرُ اِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَاْمُرِينَ ۝ قَالَتْ اِنَّ الْمُلُوكَ اِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً

فرمان ترا است پس بنگر چه میفرمایی گفت بلقیس بدرستی که پادشاهان چون در آیند بشهری

اَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا اَعِزَّةَ اَهْلِهَا اَذِلَّةً وَكَذٰلِكَ يَفْعَلُونَ ۝ وَاِنِّي مُرْسِلَةٌ

تباه سازند آنرا و گردانند عزیزان آن شهر را خواران و همچنین چنین کنند و بدرستی که من فرستنده ام

اِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ

بسوی ایشان نامه با تحفه پس نگرنده که بچه باز میگردند فرستادگان

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَانَ قَالَ أَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ فَمَا آتَانِيَ اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا آتَاكُمْ بَلْ

پس چون آمد فرستادگان سلیمان را گفت سلیمان آیا مدد میکنند مرا بمال پس آنچه داده مرا خدا بهتر است از آنچه داده شما را بلکه

أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ارْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ

شما بتحفه که بشما آورده اند شاد میگردید باز گرد ای فرستاده بسوی ایشان پس آییم ایشان را با لشکرهای که نه طاقت

لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ

باشد ایشان را آن لشکرها و البته بیرون کنیم ایشان را از شهرشان در حالتی خوار و ذلیل شده و ایشان در انجا خوار باشند گفت سلیمان ای گروه

أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ قَالَ عِفْرِيتٌ

اشراف کدام یک از شما می آورد بمن سریر او را پیش از آنکه بیایند نزد من گردن نهندگان گفت دیو بزرگی از

مِنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ

دیوان من می آورنده ام تو آن سریر را پیش از آنکه برخیزی تو از جای خود و بدرستی که من برین کار توانایم و

أَمِينٌ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ

امانت گفت آنکه نزد او بود دانش از کتاب که من آورنده ام تو آن سریر را پیش از آنکه بر گردد

إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي

بسوی تو نظر تو پس چون سلیمان دید آن سریر را قرار گرفته نزد خود گفت این از فضل پروردگار من است تا آزماید مرا

أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ

که آیا شکرگزاری میکنم و آیا کفران میکنم و هر که شکر کند پس جز این نیست که شکر کند

لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ

برای حق خود و کسی کفران نعمت کند پس بدرستی که پروردگار من بی نیاز است کرم گفت سلیمان تغییر دهید برای بلقیس سریر او را تا بنگریم

أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ

آیا راه می یابد یا میباشد از آنان که راه نمی یابند

فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا

پس چون آمد بلقیس گفته شد آیا همچنین است تخت تو گفت بلقیس همانا که آن است و داده شده ایم

الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ

دانش بخدا پیش از او و بودیم ما پیش ازین معجزه و بودیم ما گردن نهندگان حکم خدا را و باز داشت او را از اظهار ایمان آنچه بود که میپرستید او غیر

اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي

خدا بدرستیکه او بود از گروه ناگرویدگان گفته شد مر او را که درای

الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا

دران کوشک بلند پس چون دید بلقیس او را پنداشت دریاچه آبی و برکشید از هر دو ساقهای خود تا درآید در آب

قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُمَرَّدٌ مِنْ قَوَارِيرَ قَالَتْ رَبِّ

گفت سلیمان بدرستیکه این کوشک است لغزان از آبگینه ها گفت بلقیس ای پروردگار من

إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

بدرستیکه من ستم کردم بر خود و گردن نهادم و ایمان آوردم با سلیمان پروردگار جهانیان

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنِ اعْبُدُوا

و هر آینه بتحقیق که فرستادیم ما بسوی قوم ثمود برادر ایشان را صالح نام که بپرستند

اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ قَالَ يَا قَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ

خدا را پس ناگهان ایشان بودند دو گروه که با هم مجادله میمودند گفت صالح ای گروه من چرا شما میشتابید بعقوبتها

قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ قَالُوا

پیش از توبه چرا آمرزش نمیخواهید از خدا تا شاید شما رحم کرده شوید گفتند

اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ طَائِرُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ

فال بد میزنیم بتو و بآنان که با تواند گفت صالح فال بد شما نزد خداست بلکه

أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ

شما گروهید که مبتلا میشوید بعذاب و بود در شهر نه قبیله که تباهی میکردند در

الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَ

روی زمین و صلاح کار خلق نمیکردند گفتند بعضی با بعضی با هم سوگند خورید بخدا که هر آینه شبیخون زنیم بر او

أهله ثم لنقولن لوليه ما شهدنا مهلك أهله وإنا لصادقون

کسان خود پس هر اینه گوییم البته با خواستگار خود که حاضر نبودیم جای کشته شدن کسان او را و هر آینه ما هر آینه راستگویانیم

ومكروا مكرا ومكرنا مكرا وهم لا يشعرون فانظر كيف كان

و چاره انگیختند در قتل چاره عظیمی و جزای مکرهای ایشان را دادیم جزای بی و ایشان نمیدانند پس بنگر چگونه بود

عاقبة مكرهم أنا دمرناهم وقومهم أجمعين فتلك بيوتهم خاوية بما ظلموا إن

انجام حیله ایشان که ما هلاک کردیم ایشان و قوم ایشان را همه پس اینست خانهای ایشان خالی از آبادی بسبب ظلم

في ذلك لآية لقوم يعلمون وأنجينا الذين آمنوا وكانوا يتقون ولوطا

در این هر آینه نشانهای قدرت است برای گروهی که میدانند و رهانیدیم آنها را که گرویدند بصالح و بودند که می‌ترسیدند از بدکاری

إذ قال لقومه أتأتون الفاحشة وأنتم تبصرون أئنكم لتأتون الرجال

چون گفت با گروه خود آیا می‌آیید بکار زشت و حال آنکه شما می‌بینید آیا شما هر آینه که می‌آیید بمردان

شهوة من دون النساء بل أنتم قوم تجهلون فما كان جواب

از روی خواهش نفس بغیر از زنان بلکه شما گروهی که نمیدانید مآل امر را پس نبود جواب قوم او

قومه إلا أن قالوا أخرجوا آل لوط من قريتكم إنهم أناس يتطهرون

مگر اینکه گفتند او را بیرون کنید خانواده لوط را از قریه خود بدرستی که ایشان مردمانند که دعوی طهارت میکنند

فأنجيناه وأهله إلا امرأته قدرناها من الغابرين وأمطرنا

پس رهانیدیم او را و خانواده او را مگر زنش را که تقدیر نمودیم او را از بازماندگان در عذاب و بارانیدیم

عليهم مطرا فساء مطر المنذرين قل الحمد لله

بر ایشان از سنگها متعارف از باران پس بد باران بیم شدگان بگو سپاس مر خدا را

وسلام على عباده الذين اصطفى آلله خير أما يشركون

و سلام بر بندگان او که برگزیده است خدا بهتر است یا آنچه او را شریک او می‌دانند

أمن خلق السموات والأرض وأنزل لكم من السماء

یا کسی که آفرید آسمانها و زمین را و فرستاد برای شما از آسمان

مَآءً فَأَنبَتْنَا بِهِ حَدَآئِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَّا كَانَ لَكُمْ أَن تُنبِتُوا شَجَرَهَا

آبی که باران است پس رویانیدیم بآن بستانهای خداوند تازگی نبود شمارا که برویانید درخت آنرا

أَءِلَٰهٌ مَّعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ أَمَّن جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا

آیا با خدا الهیست خدای دیگر بلکه ایشان گروهیند که انحراف میورزند از خدای حق یا آنکس که گردانید زمین را آرامگاه و پیدا کرد در میان او

أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا

نهرها و آفرید برای آن لنگرها از کوهها و پدید کرد میان دو دریای شور و شیرین مانعی

أَءِلَٰهٌ مَّعَ اللَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ أَمَّن يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ

آیا خدای دیگر هست با معبود حق نه که بیشتر ایشان نمیدانند یا کیست که اجابت میکند بیچاره را

إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوٓءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَآءَ الْأَرْضِ أَءِلَٰهٌ

هرگاه که بخواند او را و دور میکند بدی را و میگرداند شمارا جانشینان زمین آیا معبودی هست

مَّعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ أَمَّن يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَٰتِ

با خدای معبود حق بسیار کم یاد آوری میکنید یا آنکه راه مینماید شمارا در تاریکیهای

الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَن يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ

خشکی و دریا و کی میفرستد بادهارا مژده دهنده پیش از رسیدن باران رحمت

أَءِلَٰهٌ مَّعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ أَمَّن يَبْدَؤُا

آیا خدایی هست با معبود حق برتر است خدا از آنچه شریک میآورند یا آنکه ابتدا میکند

الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَن يَرْزُقُكُم مِّنَ السَّمَآءِ وَالْأَرْضِ

آفرینش را پس باز میگرداند او را و کیست که روزی میدهد شمارا از آسمان و زمین

أَءِلَٰهٌ مَّعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ قُل لَّا يَعْلَمُ

آیا خدایی هست با خدای معبود حق بگو بیارید حجت خود را اگر هستید راستگویان بگو نمیداند

مَن فِي السَّمَٰوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ

هر که در آسمانها و زمین است غیب و نهانی را مگر خدا و نمیدانند که کدام وقت

يبعثون

يبعثون ۝ بل ادّارك علمهم في الآخرة بل هم

بر انگیخته میشوند نه که بجد کمال رسید دانش ایشان در آخرت بلکه ایشان

في شك منها بل هم منها عمون ۝ وقال الذين كفروا ائذا كنّا ترابا و

در شک اند از آن نه ایشان از آن کوراند وگفتند آنان که کافر شدند آیا چون باشیم خاک

آباؤنا ائنّا لمخرجون ۝ لقد وعدنا هذا نحن وآباؤنا من قبل

و پدران ما آیا هر آینه ما بیرون آورده شویم هر آینه بتحقیق وعده داده شده ایم این وعده را ما و پدران ما پیش

إن هذا إلا أساطير الأولين ۝ قل سيروا في الأرض فانظروا كيف كان

نیست این مگر افسانهای پیشینیان بگو سفر کنید در روی زمین پس بنگرید چگونه بود

عاقبة المجرمين ۝ ولا تحزن عليهم ولا تكن في ضيق مما يمكرون

انجام کار گناهکاران و اندوهگین مباش برای اعراض ایشان و مباش در تنگدلی از آنچه مکر میکنند

ويقولون متى هذا الوعد إن كنتم صادقين ۝

و میگویند که خواهد بود این وعده اگر هستید راستگویان بگو

عسى أن يكون ردف لكم بعض الذي تستعجلون ۝ و

شاید که باشد که لاحق شود مر شما را بعضی از آنچه در آن شتاب میکنید و

إن ربك لذو فضل على الناس ولكن أكثرهم لا يشكرون ۝ و

هر آینه پروردگار تو هر آینه صاحب بخشش عظیم است بر مردمان ولیکن بیشتر ایشان شکر نمیکنند و

إن ربك ليعلم ما تكن صدورهم وما يعلنون ۝ وما من غائبة

هر آینه پروردگار تو هر آینه میداند آنچه را که نهان میدارد در سینهای ایشان و آنچه آشکارا میکنند و نیست هیچ پنهانی

في السماء والأرض إلا في كتاب مبين ۝ إن هذا القرآن

در آسمان و زمین مگر که در نوشته است هویدا هر آینه که این قرآن

يقص على بني إسرائيل أكثر الذي هم

حکایت می کند بر پسران یعقوب بیشتر آنچه که ایشان

فيه يختلفون وانه لهدى ورحمة للمؤمنين ان ربك يقضي

در آن اختلاف میکنند و هر آینه که قرآن هر آینه راه نماینده و رحمتی است مر مومنان را هر آینه که پروردگار تو حکم میکند

بينهم بحكمه وهو العزيز العليم فتوكل على الله انك

میانه ایشان بحکم خود و اوست غالب دانا پس تکیه کن و اعتماد نمای بر خدا هر آینه تو

على الحق المبين انك لا تسمع الموتى ولا تسمع الصم الدعاء

بر دین حقی که آن هویداست هر آینه که نمی شنوانی مردگان را و نمی شنوانی کران را آواز

اذا ولوا مدبرين وما انت بهادي العمي عن ضلالتهم ان تسمع الا

هرگاه پشت کنند اعراض کنندگان و نیستی تو راه نماینده کوران از گمراهی ایشان نمی شنوانی

من يؤمن باياتنا فهم مسلمون واذا وقع القول عليهم اخرجنا لهم دابة من

آن را که ایمان آورد بآیتهای قدرت ما پس ایشان گردن نهندگانند و چون نزدیک شود وقوع گفته شده بر ایشان یعنی عذاب بیرون آریم

الارض تكلمهم ان الناس كانوا باياتنا لا يوقنون ويوم نحشر

زمین که سخن کند با ایشان هر آینه که مردمان بودند که بآیتهای ما یقین نمی کردند و روزی که

من كل امة فوجا ممن يكذب باياتنا فهم يوزعون حتى

از هر ملتی گروهی بسیار از آنکه بدروغ نسبت داد آیتهای ما را پس ایشان فراهم آورده شوند تا

اذا جاؤ قال اكذبتم باياتي ولم تحيطوا بها

چون آمدند گفت خدا آیا دروغ انگاشتید آیتهای قدرت مارا و حال آنکه فرا نرسیدید بهمه آن

علما اما ذا كنتم تعملون ووقع القول عليهم

از راه دانش آیا چه چیز بود که شما بودید که میکردید و واقع شد گفتار یعنی عذاب بر ایشان

بما ظلموا فهم لا ينطقون الم يروا انا جعلنا الليل ليسكنوا

بسبب ستمی که کردند پس ایشان هیچ سخن نگویند آیا ندانستند که ما پدید کردیم شب را تا آرام گیرند

فيه والنهار مبصرا ان في ذلك لايات لقوم يؤمنون

در آن و پدید کردیم روز را روشن هر آینه که در این صفت هر آینه معجزهاست از برای گروهی که ایمان می آورند

وَيَوْمَ يُنفَخُ فِي ٱلصُّورِ فَفَزِعَ مَن فِي ٱلسَّمَاوَاتِ وَمَن فِي

و روزی که دمیده شود در صور پس بترسد هر که در آسمانها و هر که در

ٱلْأَرْضِ إِلَّا مَن شَاءَ ٱللَّهُ وَكُلٌّ أَتَوْهُ دَاخِرِينَ وَتَرَى

زمین است مگر آنکه خواهد خدا و همه آیند بحکم خدا خوار و ذلیل شده و می‌بینی

ٱلْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ ٱلسَّحَابِ صُنْعَ ٱللَّهِ ٱلَّذِي

کوهها را می‌پنداری بسته ثابت و آنها میگذرند مانند گذشتن ابر در شتاب صنعت خدای که

أَتْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ مَن جَاءَ بِٱلْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا

که محکم کرده بنای هر چیزی را بدرستی که او آگاه است بآنچه می‌کنند هر که آورد نیکی را پس مر او راست بهتر از آن

وَهُم مِّن فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ وَمَن جَاءَ بِٱلسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ

و ایشان از ترسناکی عذاب در آنروز ایمنانند و هر که آورد بدی را پس سرنگون کرده شود

وُجُوهُهُمْ فِي ٱلنَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّمَا أُمِرْتُ

روهای ایشان در آتش [illegible] جزا داده شوید مگر آنچه بودید که در دنیا میکردید [illegible] جز این نیست که امر شدم

أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَٰذِهِ ٱلْبَلْدَةِ ٱلَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَ

که بپرستم پروردگار این شهری را که خدا حرام کرده او را و مر او راست هر چیزی و

أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ ٱلْمُسْلِمِينَ وَأَنْ أَتْلُوَ ٱلْقُرْآنَ فَمَنِ

مأمورم که بوده باشم از گردن نهندگان [illegible] و اینکه بخوانم [illegible] پس هر که

ٱهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَن ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ ٱلْمُنذِرِينَ

راه یافت پس راه یافته بکر برای خود و کسی که گمراه شده پس بگو جز این نیست که من از بیم‌کنندگانم

وَقُلِ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

و بگو سپاس مر خدای را زود باشد بنماید شما را نشانهای قدرت خود پس بشناسید آنها را [illegible] و نیست پروردگار تو غافل از آنچه می‌کنید

سورة القصص ثمان و ثمانون آية مكية

سورة القصص ثمان وثمانون آية مكية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ طٰسٓمٓ

به نام خدای بخشاینده مهربان

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ نَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَبَاِ

این آیتها که در این سوره است آیتهای کتاب بیان است هویدا را پیغام مجرا میخوانیم بر تو بعضی از خبرهای

مُوسٰى وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ

موسی و فرعون را براستی برای گروهی که ایمان می آرند بدرستی که فرعون گردنکشی کرد در روی زمین

وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضْعِفُ طَائِفَةً مِنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ

و گردانید کسان زمین را فرقهای مختلفه برای خود ضعیف میشمرد گروهی از ایشان را میکشت پسران ایشان را

وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ

و زنده میگذاشت زنان ایشان را بدرستی که او بود از تباه کاران و میخواستیم که منت نهیم

عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ

بر آنان که ضعیف شمرده شدند در روی زمین و بگردانیم ایشان را پیشوایان دین و بگردانیم ایشان را میراث برندگان

وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ

و فرمان روائی دهیم ایشان را در روی زمین و بنمائیم فرعون و هامان

وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ وَأَوْحَيْنَا إِلَى أُمِّ

و لشکرهای ایشان را از آن ضعیفان آنچه بودند که حذر میکردند و وحی کردیم بسوی مادر

مُوسٰى أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا

موسی که شیر ده او را پس چون بترسی بر خود او پس بیفکن او را در دریا و

تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ

مترس و اندوهگین مباش بدرستی که ما بازگرداننده اویم بسوی تو و گرداننده اویم از

المرسلين

الْمُرْسَلِينَ ۝ فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا

پیغمبران . پس برگرفتند او را خانواده فرعون تا باشد ایشان را دشمنی و سبب اندوهی

إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ۝

هر آینه که فرعون و هامان و لشکرهای ایشان بودند خطاکاران

وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنٍ لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ

و گفت زن فرعون این کودک روشنی چشم ما و چشم تست مکشید او را شاید

أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ

که سود بخشد ما را یا فرا گیریم او را بفرزندی و ایشان نمیدانستند که چه خواهد شد و گردید دل مادر موسی

فَارِغًا إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا

خالی از شعور هر آینه که نزدیک بود که ظاهر کند خبر فرزند خود را اگر نه آن بودی که قوی دل کردیم او را

لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ

تا باشد از باورداران . و گفت بخواهر موسی که پس رو او را

فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ

پس دید خواهر موسی را از دور و ایشان نمیدانستند حال [illegible] و منع کرده بودیم بر موسی

الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ

شیر دهندگان را پیش ازین پس گفت خواهر موسی آیا راه نمایم شما را بر خانواده که تربیت کنند او را برای شما

وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ۝ فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ

و ایشان او را نیکخواهان باشند پس بازگردانیدیم او را بسوی مادرش تا روشن گردد چشمش و اندوهگین نشود و تا داند

أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَ

که وعده خدا راست است ولیکن بیشتر ایشان نمیدانند . و چون رسید موسی بکمال جوانی [illegible]

اسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ وَدَخَلَ

تمام خلقت شد دادیم او را حکمت و دانش و همچنین جزا دهیم نیکوکاران را و درآمد

حزب

المدينة على حين غفلة من اهلها فوجد فيها رجلين يقتتلان هذا

شهر مصر در حالت بیخبری از ساکنان آن شهر پس یافت درین شهر دو مرد را که یکدیگر را کارزار میکردند این

من شيعته وهذا من عدوه فاستغاثه الذي من شيعته على

از گروه او که اسرائیلی بود و این از دشمنانش که قبطی بود پس فریاد خواست از موسی آنکه از گروه خویش بود بر

الذي من عدوه فوكزه موسى فقضى عليه قال هذا

آنکه از دشمن او بود پس مشتی زد او را موسی پس کشت او را گفت موسی این کار

من عمل الشيطان انه عدو مضل مبين ۝ قال رب اني ظلمت نفسي

از کردار دیو رجیم بود هر آینه که او دشمنی است گمراه کننده هویدا گفت موسی ای پروردگار من هر آینه که من ستم کردم بر خود

فاغفر لي فغفر له انه هو الغفور الرحيم ۝ قال رب بما انعمت على

پس بیامرز مرا پس بیامرزید او را هر آینه که او آمرزگار مهربان است گفت ای پروردگار من بحق آنچه انعام کردی بر من

فلن اكون ظهيرا للمجرمين ۝ فاصبح في المدينة خائفا يترقب

هرگز نباشم پشتیبان گناهکاران پس گشت در آن شهر ترسان انتظار میکرد

فاذا الذي استنصره بالامس يستصرخه قال له موسى انك لغوي

پس ناگهان آنکه یاری خواست ازو دیروز فریاد میخواست ازو گفت مر او را موسی هر آینه تو گمراهی

مبين ۝ فلما ان اراد ان يبطش بالذي هو عدو لهما قال يا موسى

هویدا پس چون خواست که بعنف بگیرد موسی آنرا که او دشمن هر دو ایشان بود گفت ای موسی

اتريد ان تقتلني كما قتلت نفسا بالامس ان تريد الا ان تكون جبارا في الارض

میخواهی که بکشی مرا چنانکه کشتی شخصی را دیروز نمیخواهی مگر که باشی سرکش در زمین

وما تريد ان تكون من المصلحين ۝ وجاء رجل من اقصا المدينة يسعى قال يا موسى

نمیخواهی که باشی از مصلحان و آمد مردی از دورترین شهر میشتافت گفت ای موسی

ان الملا يأتمرون بك ليقتلوك فاخرج اني لك من

هر آینه که اشراف مصر با یکدیگر مشورت مینمایند بسبب تو تا بکشند ترا پس بیرون رو هر آینه که من ترا از

الناصحين ۝ فخرج منها خائفا يترقب قال رب نجني

خیر خواهانم پس بیرون رفت موسی از مصر ترسان منتظر … گفت ای پروردگار من رهان مرا

من القوم الظالمين ۝ ولما توجه تلقاء مدين قال عسى ربي

از گروه ستمکاران و چون رو آورد بجانب شهر مدین گفت شاید پروردگار من

أن يهديني سواء السبيل ۝ ولما ورد ماء مدين وجد عليه

اینکه راه نماید مرا براه راست و چون رسید بآب شهر مدین یافت بران آب

أمة من الناس يسقون ووجد من دونهم

گروهی از مردمان را که آب میدهند مواشی خود را و یافت از مکان فرود ایشان

امرأتين تذودان قال ما خطبكما قالتا لا نسقي حتى يصدر

دو زن را که میرانند گوسفندان خود را … گفت موسی چیست مطلب شما گفتند ما آب نمیدهیم تا بازگردانند

الرعاء وأبونا شيخ كبير ۝ فسقى لهما ثم تولى إلى

دیگر شبانان و پدر ما پیر است بزرگوار یعنی شعیب پس آب داد موسی برای ایشان پس بازگشت بسوی

الظل فقال رب إني لما أنزلت إلي من خير فقير ۝ فجاءته

سایه پس گفت ای پروردگار من هر آینه من برای هر چه فرستی بسوی من از خورش محتاجم پس آمد او را

إحداهما تمشي على استحياء قالت إن أبي يدعوك ليجزيك

یکی از آن دو زن در حالی که راه میرفت بر سبیل شرم و حیا گفت هر آینه پدرم میخواهد ترا تا پاداش دهد

نجوت

أجر ما سقيت لنا فلما جاءه وقص عليه القصص قال لا تخف

مزد آنچه آب دادی گوسفندان ما را پس چون آمد او را و حکایت کرد بر او حال خود را از اول ولادت تا این محل … گفت مترس رستی

من القوم الظالمين ۝ قالت إحداهما يا أبت استأجره إن خير من

از گروه ستمکاران گفت یکی از آن دو زن که ای پدر من مزد بگیر او را هر آینه بهترین کسی

استأجرت القوي الأمين ۝ قال إني أريد أن أنكحك إحدى

که مزد گیری با قوت و امانت است گفت شعیب هر آینه من میخواهم که زن تو کنم یکی

ابنتي هاتين على أن تأجرني ثماني حجج فإن
دختران خود را این دو دختر بر این شرط که مزد روزی مرا مدت هشت سال پس اگر
أتممت عشرا فمن عندك وما أريد أن
تمام کنی مدت ده سال پس از مروت تست و نمیخواهم اینکه
أشق عليك ستجدني إن شاء الله من
مشقت نهم بر تو زود باشد که بیابی مرا اگر خواهد خدا از
الصالحين قال ذلك بيني وبينك أيما
شایستگان گفت موسی این شرط میان من و میان تست هر کدام از این
الأجلين قضيت فلا عدوان علي والله على
دو مدت را که بپایان آورم پس هیچ حرجی نیست بر من و خدا بر
ما نقول وكيل فلما قضى موسى
آنچه میگوییم ما گواه است پس چون بپایان رسانید موسی
الأجل وسار بأهله آنس من جانب الطور نارا قال لأهله
آن مدت را و روانه مصر شد با زن خود بیکبار دید از جانب کوه طور آتشی را گفت با زن خود
امكثوا إني آنست نارا لعلي آتيكم منها بخبر
درنگ کنید هر آینه که من بیکبار دیدم آتشی شاید بیاورم شما را از آن آتش خبری
أو جذوة من النار لعلكم تصطلون فلما
یا پاره از آن آتش تا شاید شما از آن گرم شوید پس چون
أتاها نودي من شاطئ الواد الأيمن في البقعة
آمد آن آتش را آواز داده شد از کناره رودی که آن بود در جانب راست موسی بود در مکان
المباركة من الشجرة أن يا موسى إني أنا الله رب
بسیار با برکت و خیرات از درخت زیتون یا غیلان که ای موسی هر آینه که منم خداوند پروردگار

العالمين

الْعَالَمِينَ ۞ وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ

جهانیان و دیگر بیفکن چوبدست خود را پس چون دید عصا را که بجنبید گویا ماری کوچک است

وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَا مُوسَى أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ

روگردانید گریزان و در به پس ننگریست گفتیم ای موسی متوجه حضرت ما شو و مترس هر آینه تو از

الْآمِنِينَ ۞ اسْلُكْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ

ایمن شدگانی در آور دست خود را در گریبان خود بیرون آید نورانی

مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَاضْمُمْ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ

بدون عیب و آفتی و با هم آر بسوی خود دستهای خود را از ترس

فَذَانِكَ بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ

پس این دو یعنی عصا و ید بیضا دو حجت‌اند از نزد پروردگار تو بسوی فرعون و اشراف او هر آینه که ایشان

كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا

هستند گروهی نافرمان پروردگار گفت ای پروردگار من هر آینه که من کشته ام از ایشان شخصی را

فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ۞ وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ

پس میترسم که بکشند مرا و برادر من هرون او گشاده تر است

مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسِلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ

از من بزبان پس بفرست او را برسالت با من حال آنکه یار من باشد که تصدیق کند سخن مرا هر آینه که من میترسم

أَنْ يُكَذِّبُونِ ۞ قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ

که تکذیب کنند مرا گفت خدا زود باشد که قوی کنیم بازوی ترا به برادرت

وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا أَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا

و بدید آوریم برای شما حجتی واضح پس نرسند ایذا بشما بسبب معجزات ما شما و هر که پیروی کرد

الْغَالِبُونَ ۞ فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِ

غلبه کنندگان پس چون آمد ایشان را موسی با معجزات ما در حالتی که ظاهر بود گفتند نیست

إلا سحر مفترى وما سمعنا بهذا

مگر جادوی بربافته و نشنیده‌ایم این را

في آبائنا الأولين ۝ وقال موسى ربي

در زمان پدران گذشتین خود و گفت موسی که پروردگار من

أعلم بمن جاء بالهدى من عنده ومن تكون له عاقبة

داناتر است با کسی که آورد راه راست را از نزد او و با کسی که باشد مر او را انجام خیر

الدار إنه لا يفلح الظالمون ۝ وقال فرعون يا أيها

سرای بهشت بدرستی که رستگار نمیشوند ستمکاران و گفت فرعون ای

الملأ ما علمت لكم من إله غيري فأوقد لي يا هامان

اشراف ندانستم مر شما را هیچ خدای بجز من پس آتش برافروز برای من ای هامان

على الطين فاجعل لي صرحا لعلي أطلع إلى إله موسى و

بر گل پس بنه از برای من کوشکی شاید من برآیم بسوی خدای موسی و

إني لأظنه من الكاذبين ۝ و

بدرستی که من هر آینه می‌پندارم او را از دروغ گویان

استكبر هو وجنوده في الأرض بغير الحق وظنوا

و بزرگی نمود او و لشکرهای او در زمین مصر بناحق و می‌پنداشتند

أنهم إلينا لا يرجعون ۝ فأخذناه وجنوده فنبذناهم

که ایشان بسوی ما بازگشته نمی‌کنند پس گرفتیم او و لشکرهای او را پس انداختیم ایشان را

في اليم فانظر كيف كان عاقبة الظالمين ۝ وجعلناهم

در دریا پس بنگر چگونه بود سرانجام کار ستمکاران و گردانیدیم ایشان را

أئمة يدعون إلى النار ويوم القيمة لا ينصرون ۝ و

پیشوایان که میخوانند مردمان را بسوی آتش دوزخ و روز رستخیز یاری داده نشوند و

اتبعناهم

وَأَتْبَعْنَاهُمْ فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ هُم مِّنَ الْمَقْبُوحِينَ

از پی در آوردیم ایشان را در این جهان دوری از رحمت و روز قیامت ایشان از رانده شدگانند

لَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِن بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ

هر آینه بتحقیق دادیم موسی را توریة را بعد از آنکه هلاک کردیم گروه اهل زمان پیشین را در حالتی که بود بینائی

لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

مردمان را و راه نمائی و بخشایش تا شاید ایشان پند گیرند

وَمَا كُنتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنتَ مِنَ

و نبودی تو ای محمد در جانب غربی موسی طور آنوقت که گذاردیم بموسی کار رسالت را و نبودی تو از

الشَّاهِدِينَ وَلَٰكِنَّا أَنشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ

جمله حاضران آن مقام ولیکن ما پیدا کردیم اهل زمانها را پس دراز شد

عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنتَ ثَاوِيًا فِي

بر ایشان مدت و نبودی مقیم در

أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلَٰكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ

میان ساکنان مدین در حالتی که بخوانی بر ایشان از جهه تعلیم ایشان آیتهای ما را ولیکن ما بودیم رسول فرستنده

وَمَا كُنتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَٰكِن رَّحْمَةً مِّن رَّبِّكَ

و نبودی تو در جانب کوه طور چون ندا کردیم موسی را ولیکن آموختیم ترا از پروردگار تو

لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَاهُم مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ

تا بترسانی گروهی را که نیامده بود ایشان را هیچ ترساننده پیش از تو

لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُم مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ

تا شاید ایشان پند پذیرند و اگر نه این بودی که برسد بایشان مصیبتی از عذاب بسبب آنچه پیش فرستاد

أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ

دستهای ایشان پس گویند ای پروردگار ما چرا نفرستادی بسوی ما پیغمبری تا پیروی کنیم

آياتك ونكون من المؤمنين فلما جاءهم
آیتهای ترا و باشیم از گروندگان پس آمد ایشان را
الحق من عندنا قالوا لولا أوتي مثل ما أوتي موسى
پیغمبری بحق از نزد ما گفتند چرا داده نشده مانند آنچه داده شده موسی
أولم يكفروا بما أوتي موسى من قبل قالوا سحران تظاهرا
و آیا کافر نبودند بآنچه داده شده موسی پیش ازین گفتند موسی و محمد جادوگرند که
وقالوا إنا بكل كافرون قل فأتوا بكتاب من عند
و گفتند بدرستی که ما بهر یک ازان کافرانیم بگو ای محمد پس بیاورید بکتابی از نزد
الله هو أهدى منهما أتبعه إن كنتم صادقين فإن لم
خدا که آن نماینده تر است از دو یعنی توریة و قرآن پیروی کنم اگر هستید راستگویان پس اگر
يستجيبوا لك فاعلم أنما يتبعون أهواءهم ومن أضل ممن
اجابت نکنند سخن ترا پس بدان که پیروی کنند جز آرزوهای باطل خود را و کیست گمراه تر از آنکه
اتبع هواه بغير هدى من الله إن الله لا يهدي القوم الظالمين
پیروی کرد آرزوهای خود را بی هدایتی از نزد خدا بدرستی که خدا راه نمی نماید گروه ستمکاران را
ولقد وصلنا لهم القول لعلهم يتذكرون الذين آتيناهم
و هر آینه پیوسته گردانیدیم برای ایشان قرآن را تا شاید ایشان پند پذیرند آنانکه دادیم ایشان را
الكتاب من قبله هم به يؤمنون وإذا يتلى عليهم قالوا آمنا به إنه
توریة پیش از قرآن ایشان بآن ایمان می آورند و چون خوانده شود بر ایشان قرآن گویند ایمان آوردیم بآن بدرستی
الحق من ربنا إنا كنا من قبله مسلمين أولئك يؤتون
راست است از پروردگار ما بدرستی که ما بودیم پیش از نزول آن مسلمانان آن گروه داده شوند
أجرهم مرتين بما صبروا ويدرؤون بالحسنة السيئة
مزد کردارهای خود را دو بار بسبب صبری که کردند و دفع میکنند ببرکت طاعت خصلت بد را

نصف الجزو

وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۝ وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا

و از آنچه روزی کردیم ایشان را نفقه میکنند و چون شنوند سخن بیهوده را روگردان شوند از آن و گویند برای ما

أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ ۝

کردارهای ما و برای شماست کردارهای شما رحمت بر شما نمیخواهیم معاشرت نادانان

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ

هر آینه که تو ای محمد نمیرسانی بر حق هر کرا دوست داری ولیکن خدا راه مینماید هر که را خواهد و او

أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۝ وَقَالُوا إِنْ نَتَّبِعِ الْهُدَى مَعَكَ نُتَخَطَّفْ

داناتر است براه یافتگان و گفتند اگر پیروی کنیم راه راست را با تو ربوده شویم

مِنْ أَرْضِنَا أَوَلَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجْبَى إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ

از سرزمین خود آیا جای ندادیم مر ایشان را در زمینی با حرمت ایمن که جمع کرده میشود بسوی آن میوهای از هر جنس

رِزْقًا مِنْ لَدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَكَمْ أَهْلَكْنَا

روزی از نزد ما ولیکن بیشتر ایشان نمیدانند و چندین هلاک کردیم

مِنْ قَرْيَةٍ بَطِرَتْ مَعِيشَتَهَا فَتِلْكَ مَسَاكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ

از اهل شهری که بناز و نعمت زندگانی میکردند پس این خرابها که می بینید جایگاه ایشانست که ساکن نشده در آنها بعد از ایشان

إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ۝ وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ

مگر اندکی از ایشان و هستیم ما میراث بران و نیست همه پروردگار تو ای محمد هلاک کننده

الْقُرَى حَتَّى يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْهِمْ

اهل شهرها تا که فرستد در معموره ترین آن دیار پیغمبری که بخواند بر ایشان

آيَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَى إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ۝

آیتهای ما را و نبودیم خراب کننده معمورها مگر آنکه مردم آن اند ستمکاران

وَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا وَ

و آنچه داده شده اید از هر چیز آنها پس آن برخورداری زندگانی اینجهانست و آرایش اوست و

ما عند الله خير وابقى افلا تعقلون ۝ افمن وعدناه وعدا حسنا

آنچه نزد خداست بهتر و پاینده‌تر است آیا پس نمی‌فهمید   آیا پس کسی که وعده داده‌ایم او را وعده نیکو

فهو لاقيه كمن متعناه متاع الحيوة الدنيا ثم هو يوم القيمة من

بهشت پس او رسیده باشد او را مانند کسی هست که برخورداری دادیم او را برخورداری زندگانی دنیا پس او در روز رستخیز از

المحضرين ۝ ويوم يناديهم فيقول اين شركاءي

حاضر کرده شدگان است   و روزی را یاد کن که ندا کند خدای تعالی ایشان را پس گوید کجایند شریکان من آنها

الذين كنتم تزعمون ۝ قال الذين حق عليهم

که بودید شما که دعوی میکردید یعنی شریکان ایشان   گویند آنان که ثابت شد بر ایشان کلمه عذاب یعنی اوسا

القول ربنا هؤلاء الذين اغوينا اغويناهم كما غوينا

دشمنان ای پروردگار ما اینهایند آنان که گمراه گردانیدیم ما گمراه کردیم ایشان را چنانکه گمراه شده‌ایم

تبرأنا اليك ما كانوا ايانا يعبدون ۝ وقيل

حال آنکه متوجه شدیم بسوی تو   نبودند   که ما را   می‌پرستیدند   و گفته شود تابع ایشان

ادعوا شركاءكم فدعوهم فلم يستجيبوا لهم ورأوا

بخوانید خدایان خود را برای دفع عذاب پس خوانند ایشان پس اجابت نمایند مر ایشان را و ببینند

العذاب لو انهم كانوا يهتدون ۝ ويوم يناديهم فيقول ماذا

همگی عذاب را کاش ایشان بودند که راه می‌یافتند   و روزی که ندا فرماید ایشان را پس گوید چه

اجبتم المرسلين ۝ فعميت عليهم الانباء يومئذ

جواب دادید پیغمبران فرستاده را   پس پوشیده شود بر ایشان عذرهای کردها در آن روز

فهم لا يتساءلون ۝ فاما من تاب وامن وعمل صالحا فعسى ان يكون

پس ایشان از هم سؤال نکنند   پس اما کسی که توبه کرد و ایمان آورد و کرد کارهای شایسته پس امید که

من المفلحين ۝ وربك يخلق ما يشاء ويختار ما

از رستگاران   و پروردگار تو می‌آفریند هرچه خواهد   و برگزیند هرچه خواهد

كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ اللّٰهِ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

نیست مر ایشان را برگزیدن چیزی پاکست خدا و برترست از آنچه شرک می آورند

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ

و پروردگار تو میداند آنچه پنهان میدارد سینهای ایشان و آنچه آشکارا میکنند

وَهُوَ اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ وَلَهُ

و اوست خدا که نیست معبودی مگر او مراورا است سپاس در این جهان و آن جهان و مراورا ست

الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ

حکومت و بسوی او بازگشت نمائید بگو ای محمد خبر دهید مرا که اگر گرداند خدا بر شما شب را

سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَنْ إِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ أَفَلَا

همیشه همواره تا روز رستخیز کیست خدائی بجز خدای معبودی که بیاورد شما را روشنی روز آیا پس

تَسْمَعُونَ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ

نمی شنوید بسمع قبول بگو خبر دهید مرا اگر گرداند خدا بر شما روز را

سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَنْ إِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَأْتِيكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ

روز را همیشه همواره تا روز رستخیز کیست خدای بجز خدای که بیاورد شما را شبی که آرام گیرید در آن

أَفَلَا تُبْصِرُونَ وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ

آیا پس نمی بینید بدیده اعتبار و از بخشایش خود پدید آورد برای شما شب و روز را تا آرام گیرید در شب

وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

و تا بجوئید در روز از فضل او و تا شاید شما شکر گذارید

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ وَنَزَعْنَا مِنْ

و روزی که ندا کند ایشان را پس گوید کجا اند انبازان من آنان که بودید که می پنداشتید و بیرون آوردیم از

كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ

هر گروهی گواهی پس گوئیم بیارید حجت خود را پس دانند که استحقاق پرستش

لِلّٰهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ

مر خدا راست و غایب شد از ایشان آنچه بودند که دروغ می بستند بدرستی که قارون بود از

قَوْمِ مُوسَىٰ فَبَغَىٰ عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ

قوم موسی پس بلندی جست بر ایشان و دادیم او را از گنجها آن قدر که بدرستی که

مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولِي الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ

کلیدهای آن هر آینه گرانی میکرد بر گروه [illegible] صاحب توانائی چون گفت مر او را قوم او شادمانی مکن

إِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ۝ وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللّٰهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ

بدرستی که خدا دوست نمیدارد اهل فرح و بجو در آنچه داده ترا خدا سرای باز پسین و

وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ

فراموش مکن بهره خود را از این جهان و نیکی کن چنانکه نیکی کرده

اللّٰهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللّٰهَ

خدا با تو و مجوی تباهی را در روی زمین بدرستی که خدا

لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ۝ قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَمْ

دوست نمیدارد تباه کاران گفت قارون که داده شده ام آن مال را مگر از روی دانشی که نزد من است آیا ندانست

أَنَّ اللّٰهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ

بدرستی که خدا هلاک کرده پیش از او از اهل زمانها کسی را که او سخت تر بود

مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ۝ فَخَرَجَ

از او توانائی و بیشتر بود از روی جمعیت و پرسیده نشوند از گناهان گناهکاران پس بیرون آمد

عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ

بر گروه خود در آرایش خود گفتند آنان که میخواستند زندگانی اینجهانی را ای کاش

لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ۝ وَقَالَ

بودی ما را مانند آنچه داده شده قارون بدرستی که او هر آینه صاحب بهره است بزرگ و گفتند

الذين

الذين اوتوا العلم ويلكم ثواب الله خير
آنان که داده شده اند دانش بد احوال شما پاداش خدا بهتر است

لمن امن وعمل صالحا ولا يلقيها الا الصابرون ۞ فخسفنا به وبداره
مر آنرا که گرویده بخدا و کرد کردار شایسته و پیشواز اند و شوند ثواب خدا را مگر صبر کنندگان پس فرو بردیم او را

الارض فما كان له من فئة ينصرونه من دون
در زمین پس نبود مر او را از هیچ گروهی که یاری کنند او را بغیر از

الله وما كان من المنتصرين ۞ واصبح الذين تمنوا
خدا و نبود از مدد یافتگان و گشتند آنان که آرزو میکردند

مكانه بالامس يقولون ويكان الله يبسط
منزلت او را دیروز میگفتند عجب از تو که خدا است میگستراند

الرزق لمن يشاء من عباده ويقدر لولا ان
روزی را برای هر که میخواهد از بندگان خود و تنگ میگرداند اگر نه آن بودی که

من الله علينا لخسف بنا ويكانه لا يفلح الكافرون ۞ تلك
منت کردی بر ما هر آینه فرو بردی ما را عجب از تو که رستگار نمیشوند کافران

الدار الاخرة نجعلها للذين لا يريدون علوا في
سرای باز پسین است میدهیم آنرا برای آنان که نمیخواهند برتری را در

الارض ولا فسادا والعاقبة للمتقين ۞ من جاء بالحسنة
روی زمین و نه تباه کاری را و سرانجام نیک برای پرهیزکاران است هر که آرد

حسنة فله خير منها ومن جاء بالسيئة فلا يجزى
نیکی را پس مر او راست بهتر از آن و کسی که آرد معصیتی را پس پاداش داده نشوند

الذين عملوا السيئات الا ما كانوا يعملون ۞
آنان که کرده اند بدی مگر آنچه بودند که میکردند

إِنَّ ٱلَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ ٱلْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُل رَّبِّيٓ
بدرستی که آنکه واجب گردانید بر تو تبلیغ قرآن را هر آینه بازگرداننده است ترا بسوی جای بازگشت نیکو بگو پروردگار من
أَعْلَمُ مَن جَآءَ بِٱلْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ
داناتر است بآنکه آمده براه راست و آنکه او در گمراهیست هویدا
وَمَا كُنتَ تَرْجُوٓاْ أَن يُلْقَىٰٓ إِلَيْكَ ٱلْكِتَٰبُ إِلَّا رَحْمَةً مِّن
و نبودی تو که امید داری که افکنده شود بسوی تو قرآن ولیکن بخشایشی بود از
رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَٰفِرِينَ وَلَا يَصُدُّنَّكَ عَنْ
پروردگار تو پس مباش البته پناه مر کافران را و باید که بازنگرداند ترا البته از
ءَايَٰتِ ٱللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنزِلَتْ إِلَيْكَ وَٱدْعُ إِلَىٰ
آیتهای خدا بعد از آنکه فرستاده شد بسوی تو و بخوان خلایق را بسوی
رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ
پروردگار تو و مباش البته از شرک آورندگان
وَلَا تَدْعُ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ لَآ إِلَٰهَ
و مخوان با خدا خدای دیگر نیست معبودی سزای پرستیدن
إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ
بجز او هر چیزی که هست در معرض هلاکت است مگر ذات او مر او راست
ٱلْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
حکومت و بسوی او بازگردانده می شوید

سورة العنكبوت تسع وستون آية مكية

بسم

ازحضرت صلى الله عليه وآله وسلم مرويست كه هركه تلاوت نمايد سوره روم وعنكبوت را در شب بيست وسيوم ماه مبارك رمضان پس بخدا سوگند كه او از اهل بهشت است ونميگويم اگر خدا خواهد ونمي‌ترسم از آنكه بنويسد خدا بر من دراين سوگند گناهي وعبارت حديث اين است كه فهو من اهل الجنة ولا استثني فيه ابدا ...

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

الٓمٓ ۝ أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ۝ وَ

آیا پنداشتند مردمان که واگذاشته شوند بهمین که گویند ایمان آوردیم و حال آنکه ایشان آزموده نشوند

لَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ

هرآینه بتحقیق که امتحان نمودیم آنان را که پیش از ایشان بودند پس هرآینه داند البته خدا آنان را که صادق بودند و هرآینه داند

الْكَاذِبِينَ ۝ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا

دروغ گویان را ... یا نه پنداشتند آنان را که کردند بدیها که از پیش عذاب ما بروند

سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۝ مَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ اللّٰهِ فَإِنَّ أَجَلَ

بد است آنچه حکم می‌کنند هر که هست امیدوار رسیدن رحمت خدا پس

اللّٰهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ

... خدا هرآینه آینده است و اوست شنوای دانا و هر کسی که کوشش نماید پس ... کوشش برای خود ...

اللّٰهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ

خدا هرآینه بی‌نیاز است از عالمیان و آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته هرآینه محو کردانیم

سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَوَصَّيْنَا

بدیهای ایشان را و البته پاداش دهیم ایشان را نیکوتر از آنچه بودند که میکردند و وصیت کردیم

الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ

آدمی را که بکند با پدر و مادر خود نیکوئی و اگر جهد کنند در دعوت تو که شریک گردانی بمن چیزی

لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ وَ

نیست ترا بآن علمی پس فرمان مبر ایشان را بسوی من است بازگشت شما پس خبر دهم شما را بآنچه بودید که میکردید

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝ وَ

آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته هرآینه درآوریم ایشان را در زمره شایستگان

كعذاب

مِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللّٰهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللّٰهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ

از مردمان کیست که میگوید گرویدیم بخدا پس چون رنجیده شود در راه خدا گرداند ایذای مردمان را مانند

اللّٰهِ وَلَئِن جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ

خدا و هر آینه اگر بیاید نصرتی از پروردگارت هر آینه گویند که ما بودیم با شما

أَوَلَيْسَ اللّٰهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ وَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِينَ

آیا نیست خدا داناتر آنچه در سینههای جهانیان است و بتحقیق که البته داند خدا آنان را

آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا

که ایمان آوردند و هر آینه البته بداند منافقان را و گفتند آنان که کافر شدند مر آنان را که ایمان آوردند

اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطَايَاكُمْ وَمَا هُم بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَاهُم مِّن

پیروی کنید دین ما را و باید که برداریم گناهان شما را و نیستند ایشان بردارندگان از گناهان ایشان

شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَّعَ أَثْقَالِهِمْ

چیزی هر آینه ایشان دروغگویانند و هر آینه بردارند بارهای گران خود را و بارهای گران با بارهای گران خود

وليسئلن يوم

الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ

رستخیز از آنچه بودند که افترا میکردند و هر آینه فرستادیم ما نوح را بسوی قومش پس درنگ کرد در ایشان

أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ فَأَنجَيْنَاهُ

هزار سال مگر پنجاه سال پس فرا گرفت ایشان را طوفان و ایشان ستمکاران

وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِّلْعَالَمِينَ وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ

و یاران کشتی و گردانیدیم آن کشتی را عبرتی برای جهانیان و ابراهیم را چون گفت قوم خود را

اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوهُ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ

پرستید خدا را و بترسید از عذاب او این بهتر است برای شما اگر هستید که بدانید جز این نیست پرستید

مِن دُونِ اللّٰهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ

بغیر از خدا بتان را و برمیبافید دروغ را هر آینه آنان که پرستید

من

مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِندَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ
بغیر از خدا مالک نیستند برای شما روزی را که پس بجویید نزد خدا روزی را و پرستید او را
وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ وَإِن تُكَذِّبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى
سپاس داری نمایید او را بسوی او بازگردیده میشوید و اگر تکذیب نمایید پس حقا که تکذیب کردند گروهها پیش از شما و نیست بر
الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ
فرستاده خدا مگر رسانیدن هویدا آیا ندیدند چگونه پیدا می آورد خدا آفرینش را پس باز میگرداند
إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ
هرآینه که این بر خدا آسان است بگو بروید در روی زمین پس بنگرید چگونه پیدا آورد آفرینش را
ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ
خدا پیدا آورد آفرینش بار پسین را هرآینه که خدا بر هر چیزی تواناست عذاب میکند هر که را خواهد
وَيَرْحَمُ مَن يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ وَمَا أَنتُم بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
و رحم میکند هر که را خواهد و بسوی او بازگردیده میشوید و نیستید شما عاجز کننده خدا در زمین و نه در
السَّمَاءِ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ
آسمان و نیست برای شما بغیر از خدا هیچ دوستی و نه یاوری و آنان که کافر شدند به آیتهای
اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَئِسُوا مِن رَّحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
خدا و رسیدن بجزای او آن گروه نومید شدند از بخشایش من و آن گروه مر ایشان راست عذاب
أَلِيمٌ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَن قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنجَاهُ
دردناک پس نبود جواب گروه ابراهیم مگر آنکه گفتند بکشید او را یا بسوزانید پس رهانید او را
اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم
خدا از آتش هرآینه که درین هرآینه نشانهای قدرتست برای گروهی که ایمان آرند و گفت ابراهیم که فرا گرفته اید
مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ
از غیر خدا بتان را برای دوستی در میان شما در زندگانی دنیا پس روز

الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا وَمَأْوٰيكُمُ

رستخیز کافر شوند برخی از شما به برخی و لعنت کنند بعضی از شما بعضی را و جایگاه شما

النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نٰاصِرِينَ ۝ فَآمَنَ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ

آتش است و نباشد مر شما را هیچ مددکاری پس ایمان آورد با او لوط و گفت بدرستی که من هجرت کننده ام

إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا

بسوی جایی که پروردگار من فرموده بدرستی که او غالب درست کردار است و عطا فرمودیم با او اسحق و یعقوب را و گردانیدیم

فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَ

در فرزندان او پیغمبری و کتاب آسمانی را و دادیم با او مزد او را در دنیا و

إِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ۝ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ

بدرستی که او در آخرت از شایستگان است و فرستادیم لوط را چون گفت مر گروه خود را بدرستی که

لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ۝

هر آینه می آیید بکار زشتی که پیشی نگرفته شما را در آن کار هیچ کس از جهانیان

أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ

آیا بدرستی که شما هر آینه می آیید از روی شهوت مردان را و میبرید بر مسافران راه را و می آیید

فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ

در محفل خود در خلوت بکار ناپسندیده پس نبود جواب قوم او مگر آنکه گفتند بیار در ما عذاب

اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝ قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ

خدا را اگر هستی از راستگویان گفت لوط ای پروردگار من یاری ده مرا بر گروه

الْمُفْسِدِينَ ۝ وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا

تبهکاران و چون آمدند فرستادگان ما بسوی ابراهیم به بشارت زه گفتند بدرستی که ما هلاک کنندگانیم

أَهْلِ هَٰذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ ۝ قَالَ إِنَّ

اهل این شهر را بدرستی که اهل آن هستند ستمکاران گفت بدرستی

فیها

فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنُنَجِّيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ

در این است لوط گفتند ما داناتریم بآنکسی که در آن است هر آینه رهایی دهیم لوط و اولادهای او را مگر زن او را

الْغَابِرِينَ وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا

گذشتگان از بسیار و چون آمدند فرستادگان ما لوط را اندوهگین شد بسبب آمدن ایشان و کوتاه شد از نگاه داشتن ایشان دل

وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنَجُّوكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا

و گفتند فرستادگان که مترس و اندوهگین مباش هر آینه که ما رهاننده تو و خانواده توایم مگر

امْرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَى أَهْلِ هَٰذِهِ

زن ترا که هست او از گذشتگان هر آینه ما فرستنده ایم بر اهل این

الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا

شهر عذابی از آسمان بسبب آنکه بودند که بیرون میرفتند و از آن هر آینه گذاشتیم

آيَةً بَيِّنَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَا

نشانه عبرتی برای گروهی که دریابند و فرستادیم بسوی مدین برادر ایشان شعیب را پس گفت ای گروه

قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْثَوْا فِي

بپرستید خدا را و امید دارید روز بازپسین را و فساد مکنید در

الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ

روی زمین در حالتی که باشید تباهکاران پس تکذیب کردند پس گرفت ایشان را زلزله سختی پس صبح کردند در خانهای خود مرده

وَعَادًا وَثَمُودَ وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَسَاكِنِهِمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ

و هلاک کردیم قوم عاد و ثمود را و بتحقیق روشن است هلاک کردن ایشان برای شما از ملاحظه خانهای خراب ایشان و آراسته است برای ایشان شیطان

أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ وَقَارُونَ

کردارهای ایشان را پس منع کرد ایشان را از راه حق و بودند عاقلان بینا دل و هلاک کردیم قارون را و

وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا

فرعون را و هامان را و بتحقیق که آمد ایشان را موسی با معجزهای روشن پس بزرگی جستند

الارض وما كانوا سابقين ❁ فكلا اخذنا بذنبه فمنهم من
زمین و بودند پیشی گیرنده گان از خدا پس هر یک را گرفتیم بگناهش پس بعضی ازیشان کسیست
ارسلنا عليه حاصبا ومنهم من اخذته الصيحة ومنهم من خسفنا
که فرستادیم بر او باد سنگبار و بعضی ازیشان کسیست که فرا گرفت او را آواز هولناک و بعضی ازیشان کسیست فرو بردیم
الارض ومنهم من اغرقنا وما كان الله ليظلمهم و
بزمین و پاره ازیشان کسیست که غرق کردیم او را و نبود خدا که ستم کرده باشد و
لكن كانوا انفسهم يظلمون ❁ مثل الذين اتخذوا
لیکن بودند بر نفسهای خود ستم میکردند داستان آنان که فرا گرفته اند
من دون الله اولياء كمثل العنكبوت اتخذت بيتا وان اوهن
بغیر از خدا دوستان مانند داستان عنکبوت است که بگیرد خانه و بدرستی که سست تر
البيوت لبيت العنكبوت لو كانوا يعلمون ان الله يعلم ما
خانها هر اینه خانه عنکبوت است اگر بودندی که می دانستند بدرستی که خدا میداند آنکه میخوانند
من دونه من شيء وهو العزيز الحكيم ❁ وتلك الامثال نضربها
بغیر او هر چه باشد و اوست غالب درست کردار و این داستانها را میزنیم آنها را
للناس وما يعقلها الا العالمون ❁ خلق الله السموات و
برای مردمان و در نمی یابند آنرا مگر دانایان بیافرید خدا آسمانها و
الارض بالحق ان في ذلك لاية للمؤمنين ❁ اتل ما اوحي اليك
زمین را براستی بدرستی که درین کار هر آینه نشانیست برای مومنان بخوان آنچه فرستاده شد سوی تو
من الكتاب واقم الصلوة ان الصلوة تنهى عن الفحشاء والمنكر ولذكر
قرآن و بپای دار نماز را بدرستی که نماز باز میدارد از کار زشت و ناپسندیده و هر آینه
الله اكبر والله يعلم ما تصنعون ❁ ولا تجادلوا اهل الكتاب الا
خدا بزرگتر است و خدا میداند آنچه میکنید و جدال منمایید با جهودان و ترسایان مگر

باقی

بالتي هي احسن الا الذين ظلموا منهم وقولوا آمنا بالذي

بخصلتی که آن نیکوتر است مگر با آنان که ستم کردند از ایشان و بگوئید باور داشتیم کتابی را که

انزل الينا وانزل اليكم والهنا والهكم واحد ونحن

فرستاده شده بسوی ما و کتابی را که فرستاده شد بسوی شما و خدای ما و خدای شما یکیست و ما

له مسلمون ۞ وكذلك انزلنا اليك الكتاب فالذين

او را گردن نهنده گانیم و همچنین فرستادیم بسوی تو قرآن را پس آنانکه

آتيناهم الكتاب يؤمنون به ومن هؤلاء من يؤمن به

دادیم ایشانرا کتاب آسمانی میگروند بقرآن و از مشرکان کسی هست که میگرود بآن

تخطه

وما يجحد بآياتنا الا الكافرون ۞ وما كنت تتلوا من قبله من كتاب ولا

و انکار نکند آیتهای ما را مگر کافران و نبودی تو ای محمد که خوانی پیش از نزول قرآن کتابی

بيمينك اذا لارتاب المبطلون ۞ بل هو آيات بينات في صدور الذين

اوتوا العلم

بدست خود آنگاه که نخواندی و ننوشتی هر آینه شک میکردند تباه کاران نه که قرآن آیتهاییست واضح جا گرفته در سینههای

ربه قل

وما يجحد بآياتنا الا الظالمون وقالوا لولا انزل عليه آيات من

و انکار نمیکنند آیتهای ما را مگر ستمکاران و گفتند چرا فرستاده نشد برو معجزها از پروردگار

انما الآيات عند الله وانما انا نذير مبين ۞ او

بدرستی که معجزات نزد خداست و نیستم من مگر بیم کننده هویدا

لم يكفهم انا انزلنا عليك الكتاب يتلى عليهم

نیست ایشانرا معجزه اینکه فرستادیم بر تو قرآن را در حالتی که خوانده میشود بر ایشان

ان في ذلك لرحمة وذكرى لقوم يؤمنون ۞ قل كفى

بدرستی که در قرآن هر آینه بخشایشی است و پندی است برای گروهی که ایمان آورند بگو بس است

بالله بيني وبينكم شهيدا يعلم ما في السموات والارض

خدا میان من و میان شما گواه میداند آنچه در آسمانها و زمین است

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

وآنان که گرویده اند بباطل و کافر شده اند بخدا ایشانند زیانکاران

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُسَمًّى لَجَاءَهُمُ الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً

و زود می خواهند از تو عذاب را و اگر نبودی مدتی نامزد کرده آمدی ایشانرا عذاب و هرآینه آید ایشانرا ناگاه

وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ يَوْمَ يَغْشَاهُمُ

و حال آنکه ایشان ندانند شتاب میکنند از تو عذاب را و دوزخ که هرآینه فراگیرنده است کافرانرا

الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ يَا عِبَادِيَ

عذاب از بالای سر ایشان و از زیر پاهای ایشان و گوید خدا بچشید آنچه بودید که میکردید ای بندگان من

الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِيَّايَ فَاعْبُدُونِ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ

که ایمان آورده اید هرآینه زمین من فراخست پس مرا پس پرستید هر نفسی چشنده

الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ

مرگست پس بسوی ما بازگشت شما خواهد بود و آنان که ایمان آورده اند و کردند کارهای شایسته

مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعْمَ أَجْرُ

از بهشت در غرفها که روان شود از زیر آنها نهرها جاویدانند در آنها نیکا مزد

الْعَامِلِينَ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

آن کارکنندگان آنان که صبر نمودند و بر پروردگار خود توکل کنند

وَكَأَيِّنْ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ

و بسا جنبنده که طاقت برداشتن ندارد روزی خود را خدا روزی میدهد او را و شما را

وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ

و اوست شنوای دانا و البته اگر پرسی ازیشان که کی آفریده آسمانها و زمین را

وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ اللَّهُ يَبْسُطُ

و رام گردانید آفتاب و ماه را هرآینه گویند خدا پس از کجا برمی گردند خدا میگستراند

لِرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ

روزی را برای هر که خواهد از بندگانش و تنگ میکند برای هر که خواهد مر اورا که خدا بهر چیزی

عَلِيمٌ ۝ وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّن نَّزَّلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ

داناست و هر اگر پرسی ایشانرا که کی فرستاد از اسمان اب پس زنده کند بان زمین را

مِن بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا

بعد از مردن ان هر اینه گویند الله خدا بگو سپاس مر خدا را نه که بیشتر ایشان

يَعْقِلُونَ ۝ وَمَا هَٰذِهِ الْحَيَوٰةُ الدُّنْيَآ إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ وَإِنَّ

باشند و نیست این زندگانی دنیا مگر بیهوده و بازیچه و هر آینه

الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝ فَإِذَا رَكِبُوا

سرای آخرت هر اینه آن است زندگانی اگر باشند که بدانند پس هرگاه سوار شوند

فِي الْفُلْكِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ

در کشتی بخوانند خدا را خالص گردانندگان برای او عقیده پس چون برهاند ایشان را بسوی خشکی

إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ۝ لِيَكْفُرُوا بِمَآ ءَاتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ

ناگاه ایشان شرک می آورند تا کافر شوند بانچه داده ایم ایشانرا و تا بهره برگیرند پس زود باشد

يَعْلَمُونَ ۝ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا ءَامِنًا وَيُتَخَطَّفُ النَّاسُ

که بدانند آیا ندانسته که ما مقامی پدید کردیم با حرمت و امنیت و ربوده میشوند مردم

مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ ۝ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ

از حوالی ایشان آیا پس بناچیز میگروند و بنعمت خدا ناسپاسی میکنند و کیست ستمکارتر از آنکه

عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ

بر خدا دروغ بندد یا دروغ انگاشت سخن راست چون آمد او را آیا نیست در دوزخ جای اقامت مر کافران را

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ۝

آنان که کوشش کردند در راه ما هر اینه بنمایم ایشانرا راههای خود و هر آینه خدا هر اینه با نیکوکاران است

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓ ۝ غُلِبَتِ الرُّومُ ۝ فِيٓ أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ ۝ فِي

مغلوب شدند رومیان در نزدیک زمین عرب و ایشان بعد از مغلوب شدن زود باشد که غلبه کنند در

بِضْعِ سِنِينَ ۝ لِلّٰهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ

در میانه سه سال تا ده سال مر خدا راست فرمان پیش ازین و بعد ازین و در آن روز شاد شوند

الْمُؤْمِنُونَ ۝ بِنَصْرِ اللّٰهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝ وَعْدَ

مومنان بیاری خدا یاری میکند خدا هر که را خواهد و اوست غالب مهربان وعده

اللّٰهِ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ وَعْدَهُ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝ يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا

خدا وعده راستی است خلاف نکند خدا وعده خود را ولیکن بیشتر مردمان نمیدانند میدانند ظاهر را

مِنَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ ۝ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي

از زندگانی دنیا را و ایشان از آخرت ایشان بیخبرانند آیا هیچ اندیشه نمیکنند در

أَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا

دلهای خود که نیافریده خدا آسمانها و زمین را و آنچه میانه ایشانست مگر

بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ ۝

به راستی و تا مدت معین و به درستی که بسیاری از مردمان به دیدن جزای پروردگار خود هر آینه کافرند

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

آیا هیچ نرفتند در زمین پس ببینند چگونه بوده است انجام کار

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا
آنان که بودند پیش ازیشان بودند سخت تر ازیشان بتوانایی و گشتند روی زمین و آباد کردند آنرا
أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ
بیشتر ازانکه آباد کردند و آمدند ایشانرا پیغمبران با معجزات روشن پس نبود
اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةَ الَّذِينَ
خدا که ستم کند ایشانرا ولیکن بودند که بر نفسهای خود ستم میکردند پس بود انجام کار آنان
أَسَاءُوا السُّوأَىٰ أَنْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِئُونَ اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ
بد کردند حالت بدی برای آنکه دروغ انگاشتند آیتهای خدا و بودند که بآنها استهزا میکردند خدا آغاز میکند آفرینش را
يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ وَلَمْ
باز میگرداند پس بسوی او بازگردیده شوید و روزی که برپا خیزد قیامت نومید شوند گناهکاران و نیست
يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءُ وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ
مر ایشانرا از شریکان ایشان شفاعت خواهان و بودند بآن انبازان خود ناگرویدگان
وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَتَفَرَّقُونَ فَأَمَّا الَّذِينَ
روزی که برپا ایستد قیامت در آن روز پراکنده شوند خلایق پس اما آنان که
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ وَأَمَّا
ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته پس ایشان در بوستان بهشت مسرور شوند و اما
الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ فِي
آنان که کافر شدند و تکذیب کردند آیتهای مارا و رسیدن بجزای سرای آخر پس آن گروه در
الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ وَلَهُ
عذاب دوزخ حاضر شدگان پس تنزیه مر خداراست آنگاه که شبانگاه میکنید و آنگاه که بامداد میکنید و مراوراست
الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ
ستایش در آسمانها و زمین و در آخر روز و آنگاه که پیشین میکنید بیرون می آورد زنده

ن و
تخرجون

الميت ويخرج الميت من الحي ويحي الارض بعد موتها وكذلك
مرده و بیرون می آورد مرده را از زنده و زنده میکند زمین را بعد از مردن و همچنین بیرون آورده شوید

ومن اياته ان خلقكم من تراب ثم اذا انتم بشر تنتشرون ۞
از نشانهای قدرت اوست آنکه بیافرید شما را از خاک پس ناگهان شما آدمیانید که پراکنده میشوید در زمین

ومن اياته ان خلق لكم من انفسكم ازواجا لتسكنوا اليها
و از نشانهای قدرت است آنکه بیافرید برای شما از جنس شما زنان تا آرام یابید بسوی ایشان

وجعل بينكم مودة ورحمة ان في ذلك لايات
و گردانید میان شما دوستی و مهربانی بدرستی که در این هر آینه نشانهای قدرت

لقوم يتفكرون ۞ ومن اياته خلق السموات و
برای گروهی که اندیشه میکنند و از نشانهای قدرت اوست آفریدن آسمانها و

الارض واختلاف السنتكم والوانكم ان في ذلك لايات
زمین و مخالفت لغتهای شما و رنگهای شما بدرستی که در این هر آینه نشانهای قدرت

للعالمين ۞ ومن اياته منامكم باليل والنهار
برای عالمان و از دلایل قدرت اوست خواب شما در شب و روز

وابتغاؤكم من فضله ان في ذلك لايات لقوم يسمعون
و طلبیدن معاش شما از فضل او بدرستی که در این هر آینه نشانهای قدرت است برای گروهی که بشنوند

ومن اياته يريكم البرق خوفا وطمعا وينزل
و از دلایل قدرت اوست که مینماید شما را برق را حال آنکه ترسناکید از آن و امیدوارید به آب و فرو میفرستد

من السماء ماء فيحي به الارض بعد موتها
از آسمان آب بارانی پس زنده میکند بآن زمین را بعد از مردنش

ان في ذلك لايات لقوم يعقلون ۞ ومن اياته ان تقوم السماء
بدرستی که در این هر آینه نشانهای قدرت است برای گروهی که در مییابند و از آیات او آنکه بپا استاده آسمان

حزب

والارض

الارض بامره ثم اذا دعاكم دعوة من الارض اذا انتم تخرجون

زمین ایستاده اند پس چون خواند شما را خواندنی از زمین ناگهان شما بیرون آیید

وله من في السموات والارض كل له قانتون وهو الذي يبدؤا

و مراورا است آنکه در آسمانها و زمین است همه مر حکم او را فرمانبردارند و اوست که ابتدا

الخلق ثم يعيده وهو اهون عليه وله المثل الاعلى في السموا

آفرینش کند پس باز گرداند او را و آن اعاده آسان تر است براو و مراورا است صفت نیکو در آسمانها و

ت والارض وهو العزيز الحكيم ضرب لكم مثلا من انفسكم هل

زمین و اوست غالب درست کردار بیان کرد گفتار زده برای شما داستانی از نفسهای شما آیا هیچ

لكم من ما ملكت ايمانكم من شركاء فيما رزقناكم فانتم فيه

مر شما را از آن بندگان که مالک شده در تصرف شما از دستهای شما از شریکان در آنچه روزی داده ایم شما را پس شما و بندگان جمع در آن

سواء تخافونهم كخيفتكم انفسكم كذلك نفصل الايات

یکسان باشید بترسید از بندگان خود مانند ترسیدن شما از یکدیگر همچنین بیان میکنیم دلایل را

لقوم يعقلون بل اتبع الذين ظلموا اهواءهم بغير علم فمن يهدي من

برای گروهی که دریابند نه که پیروی کردند آنان که ستم نمودند خواهشهای خود را بی دانشی پس کیست

اضل الله وما لهم من ناصرين فاقم وجهك للدين حنيفا فطرت

گمراه کرده او را خدا و نیست مر ایشان را هیچ از یاری کنندگان پس متوجه ساز روی خود را بدین اسلام درحالتی که مایل باشی از باطل

الله التي فطر الناس عليها لا تبديل لخلق الله ذلك الدين القيم

آفرینش خدا آنکه آفرید مردمان را بر آن نیست هیچ تغیری مر آفرینش خدا را این دین راست است

ولكن اكثر الناس لا يعلمون منيبين اليه واتقوه و

ولیکن بیشتر مردمان نمیدانند درحالتی که برگرده باشید از خلق بسوی او و بپرهیزید از او و

اقيموا الصلوة ولا تكونوا من المشركين من الذين

برپا دارید نماز را و مباشید از شرک آورندگان از آنان که

فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ۝ وَإِذَا مَسَّ

پراگنده کردند دین خود را و هستند گروه مختلف هر گروهی بانچه نزد ایشانست شاد شدند و چون رسد

النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا أَذَاقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً

بمردمان گزندی بخوانند پروردگار خود را در حالتی که برگردندگانند بسوی او پس چون چشانید ایشانرا از نزد خود بخشایش

إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

ناگهان گروهی از ایشان بپروردگار خود شرک آرند تا ناسپاسی کنند بانچه داده ایم ایشانرا پس برخورداری یابید پس زود

أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ

یا که فرو فرستادیم برایشان حجتی پس آن حجت گویا شود بانچه هستند که آن سبب

يُشْرِكُونَ ۝ وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ

شرک می آرند و چون چشانیم مردمانرا بخشایشی شاد گردند بان و اگر برسد ایشانرا

بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ

بسبب آنچه پیش فرستاده دستهای ایشان ناگهان ایشان نومید شوند آیا ندانسته که خدا میگستراند روزی

يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ فَآتِ ذَا الْقُرْبَى حَقَّهُ وَ

خواهد و تنگ میکرد برای هر که خواهد بدرستی که درین کار راهنمه دلیلهاست برای گروهی که ایمان آورند پس بده ای محمد خویشاوندرا حق او و

الْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ

و بده بیچاره را و رهگذری را این کار بهترست مرانانرا که میخواهند قرب رضای خدا را

أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ رِبًا لِيَرْبُوَ فِي أَمْوَالِ

اینگروه ایشانند رستگاران و آنچه دهید از سود زیادتی نا شرع تا زیاده شود در مالها

النَّاسِ فَلَا يَرْبُو عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ

مردمان پس زیاده نشود نزد خدا و آنچه دهید از حق مال حال انکه خواهید قرب رضای خدا

فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ۝ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ

پس اینگروه ایشانند مضاعف کنندگان ثواب خداست انکه بیافرید شمارا پس

رزقکم

رزقكم ثم يميتكم ثم يحييكم هل من شركائكم من يفعل من ذلكم
روزی داد شما را پس میمیراند شما را پس زنده میکند شما را هیچ هست از خدایان شما کسی که کند این کارها
من شيء سبحانه وتعالى عما يشركون ظهر الفساد في البر و
هیچ چیز پاک و منزه او و برتر از آنچه شرک می آورند پیدا شد انواع تباهی در خشکی و
البحر بما كسبت أيدي الناس ليذيقهم بعض الذي
دریا بسبب آنچه کسب کرده دستهای مردمان تا بچشاند ایشان را وبال پاره آنچه را
عملوا لعلهم يرجعون قل سيروا في الأرض فانظروا كيف كان عاقبة
که کرده اند تا ایشان باز گردند بگو بروید در روی زمین پس بنگرید که چگونه بوده انجام
الذين من قبل كان أكثرهم مشركين فأقم وجهك
کار آنان که پیش از ایشان بوده اند بیشتر ایشان شرک آورنده کانند پس متوجه گردان روی خود
للدين القيم من قبل أن يأتي يوم لا مرد له من
بدین راست پیش از آنکه آید روزی که باز گردیدن نیست او را از
الله يومئذ يصدعون من كفر فعليه كفره ومن
حکم خدا در آن روز متفرق شوند خلایق هر که کافر شد پس بر اوست سزای کفر او و کسی که
عمل صالحا فلأنفسهم يمهدون ليجزي الذين
کرد کار شایسته پس برای خود ایشان مهیا میکنند بهشت جایگاه تا جزا دهد آنان را
آمنوا وعملوا الصالحات من فضله إنه لا يحب الكافرين و
که ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته از فضل و کرم خود هرآینه که او دوست ندارد کافران را و
من آياته أن يرسل الرياح مبشرات وليذيقكم من
از نشانهای قدرت اوست آنکه میفرستد بادها را در حالتی که مژده دهنده اند و تا بچشاند شما را از
رحمته ولتجري الفلك بأمره ولتبتغوا من فضله ولعلكم
رحمت خود و تا روان شود کشتی بفرمان او و تا بطلبید از فضل و رحمت او و تا شما

فانتقمنا من

تشكرون ولقد ارسلنا من قبلك رسلا الى قومهم فجاؤهم بالبينات

سپاس گذارید و هر آینه بتحقیق که فرستادیم پیش از تو پیغمبران بسیار بسوی گروه‌هاشان پس آمدند بایشان با معجزها

الذين اجرموا وكان حقا علينا نصر المؤمنين الله الذي

آنان که گناه کردند و هست واجب بر ما مدد کردن گروندگان خدا است آنکه

يرسل الرياح فتثير سحابا فيبسطه في السماء كيف يشاء

میفرستند بادها را پس برمی‌انگیزاند ابر را پس میگسترانند ابر را در جانب آسمان چگونه که خواهد

ويجعله كسفا فترى الودق يخرج من خلاله فاذا اصاب به

و میگرداند ابر قطعه‌ها میشود پس میبینی باران را که بیرون می‌آید از میان آن پس چون گشاید

من يشاء من عباده اذا هم يستبشرون وان كانوا من قبل ان ينزل

هر که خواهد از بندگان خود ناگهان ایشان خوشحال میگردند و هر آینه که بودند پیش از آنکه

عليهم من قبله لمبلسين فانظر الى اثار رحمت الله كيف يحيي الارض بعد

بر ایشان پیش از ابر هر آینه نا امید پس بنگر بسوی فایدهای رحمت خدا که چگونه زنده میکند زمین را

موتها ان ذلك لمحيي الموتى وهو على كل شيء قدير

مردنش هر آینه که آنکه است قادر هر آینه زنده کننده مردگان و اوست بر همه چیزی توانا

ولئن ارسلنا ريحا فراوه مصفرا لظلوا من بعده

و البته اگر فرستیم بادی سرد پس ببینند زرد شده هر آینه روز کنند پس از آن میدارند

يكفرون فانك لا تسمع الموتى ولا تسمع الصم الدعاء

کافر شوند نعمت او پس هر آینه که تو نمیشنوانی ای محمد مردگان را و نمیشنوانی کران را دعوت حق

اذا ولوا مدبرين وما انت بهادي العمي عن ضلالتهم ان

خاصه هر گاه اعراض کنند حال آنکه باشند پشت کنندگان و نیستی تو راه نماینده نابینایان از گمراهی ایشان

تسمع الا من يؤمن باياتنا فهم مسلمون ١ الله

نمیشنوانی مگر کسی را که ایمان آورد بآیتهای ما پس ایشان گردن نهادگانند فرمان خدا را خدا است

الذي

الذي خلقكم من ضعف ثم جعل من بعد ضعف

آنکه آفرید شما را از سستی یعنی که حالت طفولیت پس پیدا کرد بعد از سستی

قوة ثم جعل من بعد قوة ضعفا وشيبة يخلق ما يشاء وهو

توانایی پس پیدا کرد بعد از توانایی سستی و پیری آفریند آنچه میخواهد و او

العليم القدير ۝ ويوم تقوم الساعة يقسم المجرمون ما

دانای تواناست و روزی که بپا خیزد قیامت سوگند خورند گناهکاران که در دنیا

لبثوا غير ساعة كذلك كانوا يؤفكون ۝ وقال

درنگ نکردند جز یک ساعت همچنین بودند که دروغ میگفتند در دنیا و گویند

الذين اوتوا العلم والايمان لقد لبثتم في كتاب الله الى يوم البعث

آنان که داده شده اند دانش و ایمان هرآینه بتحقیق که درنگ کرده اند در کتاب خدا تا روز رستخیز

فهذا يوم البعث ولكنكم كنتم لا تعلمون ۝ فيومئذ لا ينفع

پس این است روز رستخیز ولیکن شما بودید که نمیدانستید پس در آن روز سود نکند

الذين ظلموا معذرتهم ولا هم يستعتبون ۝ ولقد ضربنا

آنان را که ستم کردند عذرخواستن ایشان و نه ایشان طلبیده شود عتاب بازگشت کنی و هرآینه بتحقیق زدیم ما

للناس في هذا القرآن من كل مثل ولئن جئتهم باية ليقولن

برای مردمان درین قرآن از همه داستانی و البته اگر بیاری ایشان معجزه هرآینه گویند

الذين كفروا ان انتم الا مبطلون ۝ كذلك يطبع الله على

آنان که کافر شدند نیستید شما مگر نابودکاران همچنین مهر نهد خدا بر

قلوب الذين لا يعلمون ۝ فاصبر ان وعد الله حق ولا يستخفنك

دلهای آنان که نمیدانند پس صبر کن هرآینه که وعده خدا راست و طلبیش از جا در نیارد ترا

الذين لا يوقنون

آنان که گمان ندارند باخرت

از حضرت ابی جعفر علیه السلم مرویست که
هر کس سوره لقمان را در هر شب تلاوت نماید حق سبحانه و تعالی
سی فرشته را بگمارد بر محافظت وی که نگاه دارند او را از شر شیطان و لشکرهای او تا بامداد و چون در روز
تلاوت نماید نگهبانی او کنند
از شیطان و حفظ وی باشند تا شبانگاه

سورة لقمان اربع و ثلثون آیة مکیة

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

الٓمٓ ۞ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ۞ هُدًى وَرَحْمَةً لِلْمُحْسِنِينَ ۞

این آیتها آیتهای کتابیست با حکمت در حالتی که رهنما و بخشایشی است برای نیکوکاران

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ

آنان که بپا میدارند نماز را و میدهند زکوة را و ایشان بقیامت ایشان

يُوقِنُونَ ۞ اُولٰئِكَ عَلٰى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَاُولٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۞

یقین میدارند آن گروه ثابتند بر راه حق از نزد پروردگارشان و آن گروه ایشانند رستگاران

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ

و از جمله مردمان کسی هست که بدل میکند بقران بیهوده سخنان را تا گمراه نماید از راه خدا

بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا اُولٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ۞

بی دانستگی و فرا گیرد آن آیات را از راه استهزا آن گروه مر ایشان راست عذابی خوار کننده

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيَاتُنَا وَلّٰى مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ لَمْ

و چون خوانده شود بر او آیتهای ما اعراض کند در حالتی که تکبر نماینده است همانا که

يَسْمَعْهَا كَاَنَّ فِي اُذُنَيْهِ وَقْرًا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ اَلِيمٍ ۞ اِنَّ

نشنید آنها را گویا در گوشهای او ثقلی هست پس مژده ده او را بعذاب دردناکی هر آینه

الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ

آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته آماده است برای ایشان بوستانهای

النَّعِيمِ ۞ خَالِدِينَ فِيهَا وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ

بهشت در حالتی که جاوید باشند در آن بوستانها وعده کرده خدا وعده درست و اوست غالب

الحکیم

الحكيم ۝ خلق السموات بغير عمد ترونها والقى فى
درست كردار است گفتار بيافريد آسمانها را بى ستون مى بينيد آنها را و افگند در
الارض رواسى ان تميد بكم وبث فيها من كل دابة و
زمين لنگرها تا آنكه مضطرب كند شما را و پهن كرد در آن از هر جنبنده و
انزلنا من السماء ماء فانبتنا فيها من كل زوج كريم
فرو فرستاديم از آسمان آبى پس رويانيديم در آن از هر صنف پسنديده
هذا خلق الله فارونى ماذا خلق الذين
اين آفرينش خدا است پس بنماييد بمن كه چه چيز آفريده اند آنان كه
من دونه بل الظالمون فى ضلال مبين ۝ ولقد اتينا لقمن
بجز اويند بلكه ستمكاران در گمراهى‌اند هويدا و هر آيينه عطا كرديم لقمان
الحكمة ان اشكر لله ومن يشكر فانما يشكر لنفسه و
حكمت را گفتيم كه سپاس گزار خدا را و هر كه سپاس گزارد پس جز اين نيست كه سپاس گزارد براى نفس خود
من كفر فان الله غنى حميد ۝ واذ قال لقمن لابنه
هر كه ناسپاسى كند پس بدرستى كه خدا بى نيازى است ستوده و ياد كن چون گفت لقمان مر پسر خود را
وهو يعظه يبنى لا تشرك بالله ان
حال آنكه او پند ميداد او را كه اى پسرك من شريك مياور بخدا هر آيينه كه
الشرك لظلم عظيم ۝ ووصينا الانسان بوالديه حملته
شرك هر آيينه ستمى است بزرگ و وصيت فرموديم آدمى را بتعهد حال پدر و مادر او برداشت او را
امه وهنا على وهن وفصاله فى عامين ان
مادر او در حالت ضعف بر ضعف و از شير باز گرفتن او در دو سال است گفتيم كه
اشكر لى ولوالديك الى المصير ۝ وان جاهداك على ا
سپاس گزارى كن براى من و براى پدر و مادرت بسوى من است بازگشت و اگر كوشش نمايند با تو بر

أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبْهُمَا

هنگه شرک اوری بمن انچه را که نیست مر ترا بان دانسی پس فرمان مبر ایشان را و مصاحبت وموافقت کن با ایشان

فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ

در جهان به نیکوی و پیروی کن راه کسی را که بازگشت کرد بسوی من پس

إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ يَا بُنَيَّ

بسوی من است بازگشت شما پس اگاه کنم شما را بانچه بودید که میکردید ای پسرک من

إِنَّهَا إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي

بدرستی که کار ها اگر باشد هموزن یک دانه از سپند کوچک پس باشد آن دانه در دل سنگی یا در

السَّمَاوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ

اسمانها یا در زمین بیاورد انرا خدا بدرستی که خدا

لَطِيفٌ خَبِيرٌ يَا بُنَيَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَ

نافذ العلمست اگاه ای پسرک من بپای دار نماز را و بفرمای بکار نیک و

انْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ

باز دار از کار بد و شکیبائی کن بر هر شدتی که رسد بتو بدرستی که انکه گفتم از جملهٔ

الْأُمُورِ وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا

کارهاست و مایل مگردان روی خود را بتکبر برای مردمان و راه مرو در زمین از روی تکبر

إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ وَاقْصِدْ

بدرستی که خدا دوست نمیدارد هر خرامنده فخر نماینده را و میانه روی کن

فِي مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ

در راه رفتن خود و کم کن در رفتار قدری از آواز خود را بدرستی که زشت ترین آوازها هر آینه آواز

الْحَمِيرِ أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي

الاغ است آیا ندانستید که خدا رام کرده برای شما انچه در

السموات وما في الارض واسبغ عليكم

آسمانها و آنچه در زمین است و تمام کرد بر شما

نعمه ظاهرة وباطنة ومن الناس من يجادل في

نعمتهای خود را ظاهری که پیدا اید یعنی و پنهان یعنی و از جمله مردمان کسی است که خصومت میکند در کار

الله بغير علم ولا هدى ولا كتاب منير واذا قيل لهم اتبعوا

دین خدا بی دانش و نه رهنمائی عقلی و نه کتابی روشن و چون گفته شود ایشانرا که پیروی کنید

ما انزل الله قالوا بل نتبع ما وجدنا عليه اباءنا

آنچه فرستاده خدا گفتند بلکه پیروی میکنیم آنچه یافته ایم بران پدران خود را

اولو كان الشيطان يدعوهم الى عذاب السعير

و اگر چه هست دیو رجیم میخواند ایشانرا بسوی عذاب دوزخ

ومن يسلم وجهه الى الله وهو محسن فقد

و هر که بازگذارد کار خود را بسوی خدا و حال آنکه او نیکوکار باشد پس بحقیقت

استمسك بالعروة الوثقى والى الله عاقبة الامور و

چنگ در زده دست کمر استواری را بسوی خداست انجام کارها

من كفر فلا يحزنك كفره الينا مرجعهم فننبئهم بما عملوا

هر که کافر شد پس اندوهگین نسازد ترا کفر او بسوی ماست بازگشت ایشان پس آگاه میکنیم ایشانرا بآنچه کرده اند

ان الله عليم بذات الصدور نمتعهم قليلا ثم

براستی که خدا داناست بانچه در سینههاست یعنی ضمایر بهره مند کنیم ایشانرا اندک پس

نضطرهم الى عذاب غليظ ولئن سألتهم من خلق

بناچار آوریم ایشانرا بسوی عذابی سخت و اگر بپرسی از ایشان که کی آفرید

السموات والارض ليقولن الله قل الحمد لله بل

آسمانها و زمین را هر آینه گویند البته خدا بگو سپاس مر خدا را بلکه

أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۞ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ

بیشتر ایشان نمی دانند مر خدا راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است مر بی که خدا

هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۞ وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ

اوست بی نیاز ستوده و اگر آنکه هست آنچه در زمین است از درختان

أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ

قلمها و باشد دریا مداد آن و باید بعد از فنای آن هفت دریا تمام نشود مقدورات خدا

إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۞ مَا خَلْقُكُمْ وَلَا بَعْثُكُمْ

خدا غالب درست کردار است کردار نیست آفرینش شما و نه برانگیختن شما

إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۞ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ

مگر مانند خلق یک شخص بدرستی که خدا شنوای بیناست آیا هیچ ندانستی که خدا

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ

در می آورد شب را در روز و در می آورد روز را در شب و رام کرده

الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى وَأَنَّ

آفتاب و ماه را همه یک میرود در فلک خود تا مدتی معلوم و بدرستی که

اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۞ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَ

خدا بآنچه میکنید آگاه است آنچه گفتیم بسبب آنست که خدا اوست معبود باستحقاق و

أَنَّمَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ

آنکه هرچه میخوانند بغیر او ناچیز است و آنکه خدا

هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ۞ أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي

اوست بلند قدر بزرگ مرتبه آیا هیچ ندانستی که کشتی روان میشود در

الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ

دریا بفضل خدا تا بنماید بشما از نشانهای قدرت خود

٢ السجدة

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝ وَإِذَا غَشِيَهُمْ

هر آینه در این نعمت هر آینه نشانهاست برای هر شکیبای سپاس گزار و چون فرو گیرد ایشان را

مَوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى

شورش دریا مانند سایبانها خوانند خدا را حال آنکه خالص کننده اند مر او را دین خود را پس چون رهانید ایشان را بسوی

الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ۝ يَا أَيُّهَا

خشکی پس بعضی ایشان میانه رو باشند و انکار نکند آیتهای ما را مگر هر غدار ناسپاسی ای گروه

النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ وَاخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَ

ادمیان بترسید از عذاب پروردگار خود و بترسید از روزی که جزا ندهد هیچ پدری از فرزند خویش و نه

لَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ

هیچ فرزندی او جزا دهنده است از پدرش هیچ چیز را بدرستی که وعده خدا راست است پس باید فریب ندهد شما را

الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللَّهِ

زندگانی جهان و فریب ندهد شما را بکار خدا

الْغَرُورُ ۝ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ

دیو فریبنده بدرستی که خدا نزد اوست دانش وقت قیامت و فرو میفرستد باران را و میداند

مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ

آنچه در رحمهای مادرانست و نداند هیچکس که چه خواهد کرد فردا و نداند هیچ کسی که در کدام

أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ۝

زمین خواهد مرد بدرستی که خدا داناست آگاهست

سورة السجدة ثلثون آية مكية

از حضرت رسالت ص
روایت
مرویست که هر که سوره سجده را در شب
جمعه تلاوت نماید حق تعالی عطا فرماید در روز قیامت نامه عملی او را
بدست راست او و حساب نکند او را اگر گناهان او و باشد از رفقای محمد و اهل بیت علیهم السلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشنده مهربان
الم تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ أَمْ يَقُولُونَ
این فرو فرستادن قرآن است نیست هیچ شکی در آن از پروردگار جهانیان یا نه که میگویند
افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ
بربافته آن را نه که آن راست است از پروردگار تو تا بیم نمایی گروهی را که نیامده است ایشان را هیچ بیم نماینده و
مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ
پیش از تو تا شاید ایشان راه یابند خداست آنکه آفرید آسمانها و
وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى
زمین و آنچه میانه آنهاست در شش روز پس مستولی شد بر
الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ
عرش نیست مر شما را بغیر از او هیچ دوستی و نه هیچ شفیع آیا
أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى
آیا پس پند نمی پذیرید تدبیر و تقدیر مینماید کارها را از آسمان بسوی
الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ
زمین پس عروج میکند تدبیر بسوی او در روزی که هست اندازه آن هزار سال
مِمَّا تَعُدُّونَ ذَلِكَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ
از سالهایی که میشمارید آنکه دانای نهان و آشکار است غالب مهربان
الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ
آنکه نیکو کرده هر چیزی را که آفریده و آغاز نموده آفرینش
الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ثُمَّ
آدمی را از گل پس بدید آورد ذریت او را از آبی ریخته از نطفه حقیر بی قدری پس

سویه

سوّاه ونفخ فيه من روحه وجعل لكم السمع والابصار و

تمام اعضا گردانید اورا و دمید در او از روحی که آفریده اوست و گردانید برای شما گوش و دیدها

الافئدة قليلا ما تشكرون ۝ وقالوا ءاذا ضللنا في الارض

و دلها بسیار اندک سپاس میگذارید و گفتند مشرکان آیا هرگاه ناپدید گردیم در زمین

ءانا لفي خلق جديد بل هم بلقاء ربهم كافرون ۝ قل يتوفكم

آیا بدرستی که ما هر آینه در آفرینش تازه ایم بلکه ایشان به دیدار پروردگار شان ناگروندگانند بگو میمیراند شمارا

ملك الموت الذي وكل بكم ثم الى ربكم ترجعون ۝

فرشته مرگ آنکه موکل ست بشما قبض روح را بسوی پروردگار خود بازگشت داده شوید

ولو ترى اذ المجرمون ناكسوا رءوسهم عند ربهم ربنا

و اگر ببینی ای بیننده آنگاه که گناهکاران نگون افکنده سرهای خود نزد پروردگار خود گویند ای پروردگار ما

ابصرنا وسمعنا فارجعنا نعمل صالحا انا موقنون ۝

دیدیم و شنیدیم پس بازگردان ما را بدنیا تا بکنیم کار شایسته بدرستی که ما یقین دارندیم

ولو شئنا لاتينا كل نفس هديها ولكن حق القول مني لاملان جهنم

و اگر خواهیم ما هر آینه عطا فرماییم هر شخصی را راست او را ولیکن واجب شد گفتار از من که پر کنم دوزخ را

من الجنة والناس اجمعين فذوقوا بما نسيتم لقاء يومكم هذا

از جنیان و از میان همگی پس بچشید عذابی را که بسبب آنکه فراموش کرده بودید دیدار این روز

انا نسينكم وذوقوا عذاب الخلد بما كنتم تعملون ۝

بدرستی که ما جزای فراموشی شما را داده ایم و بچشید عذاب جاوید را بسبب آنچه بودند که میکردند

انما يؤمن بايتنا الذين اذا ذكروا بها خروا سجدا و

جز این نیست ایمان میآرند بآیتهای ما آنان که چون پند داده شوند بآنها بروی در افتند سجده کنان و

سبحوا بحمد ربهم وهم لا يستكبرون ۝ تتجافى جنوبهم

پاکی یاد کنند خدا را در حالی که مشغول شوند بستایش پروردگار خود و ایشان تکبر نکنند دور شود پهلوهای ایشان

سجدة واجبة

عن المضاجع يدعون ربهم خوفا وطمعا
از خوابگاها بخوانند پروردگار خود را از روی بیم و امید
ومما رزقناهم ينفقون ۝ فلا تعلم نفس ما أخفي
و از آنچه روزی ایشان کنیم نفقه کنند پس نمیداند هیچ نفسی آنچه نهان کرده شده
لهم من قرة أعين جزاء بما كانوا يعملون ۝
برای ایشان از آنچه روشنی دیدهاست جزا پاداش آنچه بودند که میکردند
أفمن كان مؤمنا كمن كان فاسقا لا يستوون ۝
آیا پس آنکه باشد گرویده مانند کسی هست که هست بیرون رفته از فرمان خدا یکسان نیستند
أما الذين آمنوا وعملوا الصالحات فلهم جنات المأوى
اما آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته پس مر ایشانراست بوستانهای جای آرامش و سکونت
نزلا بما كانوا يعملون ۝ وأما الذين فسقوا فمأواهم
مهمانی بجهت آنکه بودند که میکردند و اما آنان که نافرمانی کردند پس جایگاه ایشان
النار كلما أرادوا أن يخرجوا منها
آتش جهنم است هرچند میخواهند که بیرون روند از آن
أعيدوا فيها وقيل لهم ذوقوا عذاب النار الذي كنتم به تكذبون ۝ و
باز گردانیده شوند در آن و گفته شود مر ایشانرا که بچشید عذاب آتش را آن عذابی که بودید بآن که تکذیب میکردید
لنذيقنهم من العذاب الأدنى دون العذاب الأكبر لعلهم يرجعون
هر آینه البته بچشانیم ایشانرا از عذاب نزدیکتر دنیا پیش از عذاب بزرگتر آخرت تا ایشان از کفر بر گردند
ومن أظلم ممن ذكر بآيات ربه ثم أعرض
و کیست ستمکارتر از آنکه پند داده شد بآیتهای پروردگار خویش پس روگردان شد
عنها إنا من المجرمين منتقمون ۝ ولقد آتينا موسى الكتاب
از آن آیات هر آینه ما از گناهکاران انتقام کشنده گانیم و هر آینه بتحقیق که عطا کردیم موسی تورات را

حزب

فلا تکن

فلا تكن في مرية من لقائه وجعلناه هدى لبني
پس مباش هم در شک از دیدن مثل آن کتاب و گردانیدیم او را راهنما مر فرزندان
إسرائيل وجعلنا منهم أئمة يهدون بأمرنا لما صبروا
یعقوب و گردانیدیم ازیشان را پیشوایان که راه نمایند بفرمان ما چون شکیبائی ورزیدند
وكانوا بآياتنا يوقنون إن ربك هو يفصل بينهم يوم
و بودند که بآیتهای ما یقین همی بودند براستی که پروردگار تو او حکم میکند میان ایشان در روز
القيامة فيما كانوا فيه يختلفون أولم يهد لهم كم
قیامت در آنچه بودند که در آن خلاف مینمودند و آیا راه ننمود ایشان را آنکه بسا که
أهلكنا من قبلهم من القرون يمشون في مساكنهم
هلاک کردیم پیش از ایشان از اهل عصر زمانها براه میروند ترسش همگام تجارت در جایهای ایشان
إن في ذلك لآيات أفلا يسمعون أولم يروا أنا نسوق الماء
هر آینه که درین هر آینه نشانهاست آیا پس نمی شنوند آیا نمی بینند هر آینه که ما جاری کنیم آب را
إلى الأرض الجرز فنخرج به زرعا تأكل منه أنعامهم
بسوی زمین باران ندیده پس بیرون می آوریم بآن آب کشت زاری که میخورند ازان چهارپایان
وأنفسهم أفلا يبصرون ويقولون متى هذا الفتح إن كنتم صادقين قل يوم
و خودهاشان آیا پس نمی بینند و میگویند کی خواهد بود این حکم میان خلایق اگر هستید راستگویان بگو در روز
الفتح لا ينفع الذين كفروا إيمانهم ولا هم ينظرون
حکم میان خلایق سود ندهد آنان را که کافر شدند در روز ایمان ایشان ونه ایشان مهلت داده شوند
فأعرض عنهم وانتظر إنهم منتظرون
پس اعراض کن از ایشان و منتظر نصرت باش هر آینه که ایشان منتظر خواهند

سورة الأحزاب ثلث وسبعون آية

از حضرت صادق علیه السلام مرویست که هر که بسیار تلاوت نماید سوره احزاب را در روز قیامت در همسایگی حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله باشد

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ يَا أَيُّهَا

بنام خدای بخشنده مهربان ای

النَّبِيُّ اتَّقِ اللّٰهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ

پیغمبر ثابت قدم باش در تقوی و ترس خدا و فرمان مبر کافران و منافقان را هر آینه که

اللّٰهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ

خدا هست دانای درست کردار راست گفتار و پیروی کن آنچه وحی شده بسوی تو از نزد پروردگار تو

إِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ

هر آینه که خدا هست بآنچه میکنید آگاه و تکیه کن در کارها بر خدا

وَكَفَىٰ بِاللّٰهِ وَكِيلًا ۝ مَا جَعَلَ اللّٰهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ

و بس است خدا در کفایت مهمات پدید نکرده خدا برای هیچ مردی دو دل در اندرون او

وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمُ اللَّائِي تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ

و نگردانیده زنان شما را که بجهت ظهار دوری میکنید از ایشان مادران شما

وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللّٰهُ يَقُولُ الْحَقَّ

و نگردانیده پسر خواندگان شما را پسران شما این پسر خواندن سخن شماست بدهنهای شما و خدا میگوید سخن راست

وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ۝ ادْعُوهُمْ لِآبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللّٰهِ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا

و او مینماید راه حق را نسبت کنید ایشان را بپدران ایشان این راست تر و نیکوتر است نزد خدا پس اگر ندانید

آبَاءَهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا

پدران ایشان را پس برادران شما اند در دین و دوستان شما اند و نیست بر شما هیچ گناهی در

أَخْطَأْتُمْ بِهِ وَلَٰكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا

آنچه خطا کرده باشید بآن و لیکن گناه در آنست که بقصد کرده باشد دلهای شما و هست خدا آمرزگار مهربان

النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ وَ

این پیغمبر سزاوارتر است بگروندگان از خود ایشان و زنان او مادران ایشان اند

وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ
خداوندان رحمها برخی ازیشان سزاوارترند ببعضی در کتاب و حکم خدای از
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا
مومنان و هجرت کنندگان بدینه مگر آنکه کنید با دوستان خود نیکی
كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۝ وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ
هست این حکم در کتاب خدا نوشته و یاد کن چون فراگرفتیم از
النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَى
پیغمبران پیمان ایشان را بتبلیغ رسالت و از تو ای محمد و از نوح و ابراهیم و موسی و عیسی
ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ۝ لِيَسْأَلَ
پسر مریم و فرا گرفتیم ازیشان پیمان محکم تا بپرسد خدا
الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا
راست گویان را از راستی ایشان و مهیا کرد برای کافران عذابی
أَلِيمًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
دردناک ای آنان که گرویده اند یاد کنید نعمت خدا را برخود
إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا
آنگاه که آمدند شما را لشکرهای گران پس فرستادیم بر ایشان باد تندی و لشکرها که ندیدید آنها را
وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ۝ إِذْ جَاءُوكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ
هست خدا آنچه میکنید بینا چون آمدند شما از بالای وادی شما و از
أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ
فروتر از شما و آنگاه که بگشت از تحیر دیدها و رسیده از غم دلها
الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا ۝ هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ
گلوها و گمان میبرید بخدا گمانهای مختلف در آن مقام آزموده شدند مومنان

وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُو

و مضطرب شدند اضطراب سختی و آنگاه که میگفتند منافقان و آنانکه در دلهای ایشان

بِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا

مرض شک بود وعده نکرده ما را خدا و رسول او مگر آرزوی فریب و آنگاه که گفتند گروهی از ایشان ای

أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمُ

ساکنان مدینه نیست اینجای مقام مر شما را پس باز گردید و دستوری مراجعت میخواستند گروهی از ایشان

النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِنْ يُرِيدُونَ

از پیغمبر و بهانه کردند که خانهای ما نا امن است و حال آنکه نیست آن خانها نا امن نمیخواهند

إِلَّا فِرَارًا وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا الْفِتْنَةَ

مگر گریز از جهاد را و اگر درآورده شدندی بر ایشان از کنارها از حوالی مدینه پس خواسته شدی از ایشان شرک

لَآتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَا إِلَّا يَسِيرًا وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا

هر آینه ارتکاب شرک را و درنگ نکنندی در مدینه مگر اندکی زمانی و هر آینه بتحقیق بودند که عهد کرده بودند

اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُوَلُّونَ الْأَدْبَارَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمُ

با خدا پیش از این که نگردانند در جهاد پشتهای خود را و هست پیمان با خدا پرسیده شده بگو سود نکند

الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَ

مر شما را گریختن اگر بگریزید از مرگ یا اگر بگریزید از کشته شدن و

إِذًا لَا تُمَتَّعُونَ إِلَّا قَلِيلًا قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ

آنگاه برخورداری نخواهند یافت مگر اندک زمانی بگو کیست آنکسی که نگاه دارد شما را

مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً

از حکم خدا اگر خواهد بشما بدی رساند یا خواهد بشما بخشایشی رساند

وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا قَدْ يَعْلَمُ

و نیابند برای خود بغیر از خدا هیچ یاری و نه یاوری بتحقیق میداند

الله

الله المعوقين منكم والقائلين لإخوانهم هلم إلينا ولا يأتون البأس

خدا بازدارندگان مردمان را از شما و گویندگان با برادران خود که بیایید بسوی ما و حاضر نیایند حرب را

إلا قليلا ۝ أشحة عليكم فإذا جاء الخوف رأيتهم ينظرون

مگر اندک زمانی در حالتی که حریصند بر معاونت شما پس چون آید هنگام ترس در جنگ می‌بینی ایشان را که می‌نگرند

إليك تدور أعينهم كالذي يغشى عليه من

بسوی تو در حالتی که میگردد چشمهای ایشان مانند کسی که بیهوش گردد از سکرات

الموت فإذا ذهب الخوف سلقوكم بألسنة حداد

مرگ پس چون زایل شود ترس قتال زبان آوری کنند با شما بزبانهای تیز فصیح

أشحة على الخير أولئك لم يؤمنوا فأحبط الله

در حالتی که حریص باشند بر مال غنیمت آن گروه ایمان نیاورده اند پس ناچیز کرده خدا

أعمالهم وكان ذلك على الله يسيرا ۝ يحسبون

کردارهای ایشان را و هست این کار بر خدا آسان ایشان می‌پندارند

الأحزاب لم يذهبوا وإن يأت الأحزاب يودوا لو أنهم بادون في

که گروههای دشمنان نرفته اند و گریخته اند و اگر آیند بار دیگر لشکرهای مخالف آرزو کنند که کاش ایشان بودندی در صحرانشینان

الأعراب يسألون عن أنبائكم ولو كانوا فيكم ما قاتلوا

عربان بادیه می‌پرسیدندی از اخبار شما و اگر بودندی درمیان شما کارزار نکردندی

إلا قليلا ۝ لقد كان لكم في رسول الله

مگر اندک زمانی هرآینه هست مر شما را در پیروی پیغمبر خدا

أسوة حسنة لمن كان يرجوا الله واليوم الآخر وذكر

اقتدای نیکی مر آنکس را که هست که امید دارد دیدار خدا را و روز بازپسین را و یاد کند

الله كثيرا ۝ ولما رأى المؤمنون الأحزاب قالوا هذا ما وعدنا

خدا را بسیار و چون دیدند گروندگان گروه مخالف را گفتند این است آنچه وعده داده ما را

الله ورسوله وصدق الله ورسوله وما زادهم الا ايمانا وتسليما

خدا و پیغمبر او و راست گفته خدا و پیغمبر او و نیفزود ایشان را مگر باور و اطاعت

المؤمنين رجال صدقوا ما عاهدوا الله عليه فمنهم من قضى نحبه

از مومنان مردانند که راست کردند آنچه عهد بستند با خدا بر فعل آن پس بعضی ایشان کسی است

ومنهم من ينتظر وما بدلوا تبديلا ليجزي الله الصادقين بصدقهم

یعنی جهاد کرد تا شهید و بعضی ایشان کسی است چشم دارد و هیچ عهد خود را تغییر نکردند تا جزای نیک دهد خدا راستگویان را

ويعذب المنافقين ان شاء او يتوب عليهم ان الله كان غفورا رحيما ورد

و عذاب کند دورویان را اگر خواهد یا توبه قبول کند بر ایشان هر آینه که خدا هست آمرزگار مهربان

الله الذين كفروا بغيظهم لم ينالوا خيرا وكفى الله المؤمنين

خدا آنان را که کافر شدند با خشم ایشان حال آنکه نیافتند هیچ مرادی از قدرت و غنیمت و کفایت کرد خدا مومنان را

القتال وكان الله قويا عزيزا وانزل الذين ظاهروهم من اهل

در کارزار و هست خدا توانای غالب و فرود آورد آن کسانی که معاونت کردند ایشان را یعنی احزاب

الكتاب من صياصيهم وقذف في قلوبهم الرعب فريقا تقتلون

جهودان بفرود از قلعهای ایشان و افکند در دلهای ایشان ترس را گروهی را میکشید

وتأسرون فريقا واورثكم ارضهم وديارهم واموالهم وارضا لم تطئوها

و اسیر میکنید گروهی را و میراث داد شما را زمین و خانهای ایشان و مالهای ایشان را و زمینی که نسپرده‌اید

وكان الله على كل شيء قديرا يا ايها النبي قل لازواجك ان كنتن تردن الحيوة

و هست خدا بر همه چیزی دانا ای پیغمبر بگو مر زنان خود را که اگر هستید

الدنيا وزينتها فتعالين امتعكن واسرحكن سراحا جميلا وان كنتن

خواهنده زندگانی دنیا و آرایش آن پس بیایید تا بهره دهم شما را و رها کنم شما را رها کردن نیک و اگر هستید که

الله ورسوله والدار الاخرة فان الله اعد للمحسنات منكن

خدا و رسول او را و سرای بازپسین را پس هر آینه که خدا مهیا کرده برای نیکوکاران شما

أجرا عظيما يا نساء النبي من يأت منكن بفاحشة مبينة يضاعف لها

مزدی عظیم ای زنان پیغمبر هر که آرد از شما کار ناشایست ظاهر

العذاب ضعفين وكان ذلك على الله يسيرا ومن يقنت منكن لله

عذاب دو چندان و هست این کار بر خدا آسان و هر که طاعت کند

ورسوله وتعمل صالحا نؤتها أجرها مرتين و

و پیغمبر او و کند کار شایسته بدهیم او را مزد او را دو بار و

أعتدنا لها رزقا كريما يا نساء النبي لستن كأحد

مهیا کنیم برای او روزی نیکو ای زنان پیغمبر نیستید شما مانند یکی

من النساء إن اتقيتن فلا تخضعن بالقول

از زنان دیگران اگر پرهیزگاری کنید پس نازک مکنید با غیر محرم گفتار خود را

فيطمع الذي في قلبه مرض وقلن قولا

پس طمع کند در شما آنکه در دل اوست بیماری کفر و نفاق و گویید گفتاری

معروفا وقرن في بيوتكن ولا تبرجن تبرج الجاهلية

نیک و آرام نشینید در خانه‌های خود و اظهار زینت مکنید با غیر محرم اظهار زنان جاهلیت

الأولى وأقمن الصلوة وآتين الزكوة وأطعن الله

پیشین و بپا دارید نماز را و بدهید زکوة را و فرمان برید خدا

ورسوله إنما يريد الله ليذهب عنكم الرجس أهل

و رسول او را جز این نیست که میخواهد خدا که ببرد از شما گناه را ای خانواده

البيت ويطهركم تطهيرا واذكرن ما يتلى في بيوتكن من

نبوت و پاک کند شما را از هر گناهی پاک کردنی و یاد کنید آنچه خوانده میشود در خانه‌های شما از

آيات الله والحكمة إن الله كان لطيفا خبيرا إن المسلمين والمسلمات

آیتهای خدا و احکام شریعت بدرستی که خدا هست نازک العلم آگاه بدرستی که مردان فرمان برنده و زنان

الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ

مردان گرونده و زنان گرونده و مردان قائم نماینده طاعت خدا و زنان چنین و مردان راستگو و زنان همچنان

الصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ

مردان شکیبا و زنان شکیبا و مردان متواضع خدا بدل و اعضا و زنان بصفت مذکور و مردان صدقه دهنده

وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَ

و زنان همچنان و مردان روزه دار و زنان همچنان و مردان نگاهدارنده اند نسل خویش را

الْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ

زنان همچنان و مردان یاد کنندگان خدا را بسیار و زنان همچنان مهیا کرده

اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ۝ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى

خدا برای ایشان آمرزش و مزدی بزرگ و نسزد هیچ مرد گرونده را و نه هیچ زن گرونده را چون حکم کند

اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ

خدا و رسول او بکاری هر که باشد مر ایشان را اختیاری مخالفت از آن کار ایشان و هر که نافرمانی کند

اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ

خدا و پیغمبر او را پس بتحقیق که گمراه شده گمراهی هویدا و یاد کن چون میگفتی مر آن کسی را که انعام کرد

اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ

خدا برو و احسان کرده تو ای محمد برو یعنی پسر خوانده که نگاه دار برای خود زن خود را و بترس از خدا

وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ

و نهان میداشتی در ضمیر خود آنچه خدا آشکار کننده آنست و میترسیدی از زنان و خدا سزاوارتر

أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَى

که بترسی ازو پس چون بجا آورد زید از زنش حاجت خود را تزویج کردیم ترا بان تا نباشد بر

الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ

مومنان هیچ گناهی در خواستن زنان پسر خواندگان ایشان هرگاه بجا آورده باشند از آن زنان حاجت خود را

وطرا وكان أمر الله مفعولا ۝ ما كان على

مطلب خود را وهست فرمان خدا که اراده شده در ازل نیست بر

النبي من حرج فيما فرض الله له سنة الله في

پیغمبر هیچ گناهی در آنچه واجب کرده خدا برای او این راه را مقرر نموده همه طریقه خدا

الذين خلوا من قبل وكان أمر الله قدرا مقدورا ۝

پیغمبران که گذشتند پیش از این وهست فرمان خدا حکمی اندازه کرده شده

الذين يبلغون رسالات الله ويخشونه ولا يخشون

آنان که می‌رسانند پیغامهای خدا را و می‌ترسند از او و نمی‌ترسند از

أحدا إلا الله وكفى بالله حسيبا ۝ ما كان محمد

هیچکس بغیر خدا و بس است خدا برای حساب نیست محمد صلی الله علیه وآله

أبا أحد من رجالكم ولكن رسول الله وخاتم

پدر هیچکس از مردان شما ولیکن پیغمبر خداست و آخر

النبيين وكان الله بكل شيء عليما ۝ يا أيها الذين آمنوا

پیغمبران وهست خدا بهمه چیزی دانا ای آنان که گرویدند

اذكروا ذكرا كثيرا وسبحوه بكرة وأصيلا ۝ هو

یاد خدا کنید یاد کردن بسیار و پاکی یاد کنید او را بامداد و آخر روز

الذي يصلي عليكم وملائكته ليخرجكم من الظلمات إلى

آنکه رحمت می‌فرستد بر شما و فرشتگان هم او بیرون خواهد آورد شما را از تاریکیها

النور وكان بالمؤمنين رحيما ۝ تحيتهم يوم يلقونه سلام

نور هدایت وهست خدا گرویدگان را مهربان درود ایشان در آن روز که رسند بجزای خدا سلامت است

وأعد لهم أجرا كريما ۝ يا أيها النبي إنا أرسلناك شاهدا

و مهیا کرده برای ایشان مزدی نیکو ای پیغمبر بدرستی که فرستادیم ترا گواه

وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا وَبَشِّرِ

و باشی مژده دهنده و بیم نماینده و خواننده بسوی خدا بفرمان او و چراغی روشن و مژده ده

الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُم مِّنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَ

گروندگان را بانکه مر ایشان راست آماده از جانب خدا فضلی بسیار و فرمان مبر کافران را و

الْمُنَافِقِينَ وَدَعْ أَذَاهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا يَا أَيُّهَا

دورویان را و ترک کن رنجانیدن ایشان را و اعتماد کن بر خدا و بس است خدا کارگزاری ای

الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِن قَبْلِ

آنان که ایمان آورده‌اند هرگاه بزنی گیرید زنان با ایمان را پس طلاق دهید ایشان را پیش از

أَن تَمَسُّوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُّونَهَا فَمَتِّعُوهُنَّ

آنکه مباشرت نمائید ایشان را پس نیست برای شما بر ایشان هیچ حق عده که در شمار آرید آنرا پس بهره دهید ایشان را

وَسَرِّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ

و رها کنید ایشان را رها کردنی نیکو ای پیغمبر بدرستی که ما حلال کردیم مر ترا

أَزْوَاجَكَ اللَّاتِي آتَيْتَ أُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ

زنان ترا آن زنان که داده مهرهای ایشان را و کنیزانی که مالک تصرف اوست دست تو از آنچه بازگردانید

اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّاتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ وَ بَنَاتِ خَالَاتِكَ

خدا بر تو از غنایم و دختران عم ترا و دختران عمه‌های تو و دختران خالوی تو و دختران خاله‌های تو

اللَّاتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِن وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ

آنان که سفر کردند با تو از مکه بمدینه و زن با ایمان اگر ببخشد خود را به پیغمبر اگر خواهد پیغمبر

أَن يَسْتَنكِحَهَا خَالِصَةً لَّكَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ

که مباشرت کند با او خاصه اینکه مخصوص تست نه برای مومنان بتحقیق دانستیم آنچه واجب کردیم بر ایشان در زنان ایشان

وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ

و کنیزانی که مالک تصرف دستهای ایشان تا نباشد بر تو هیچ گناهی و هست

الله غفورا رحيما ترجي من تشاء منهن وتؤوي اليك من تشاء

خدا آمرزگار مهربان تا خیر کنی هر کرا خواهی از ایشان از طلاق یا عزلت یا عیال و جای دهی بسوی خود هر کرا خواهی

من ابتغيت ممن عزلت فلا جناح عليك ذلك ادنى

هر کرا باز جوییی از آن زنان که دور شده از آن پس نیست هیچ گناهی بر تو این رخصت نزدیکتر است

ان تقر اعينهن ولا يحزن ويرضين بما

بآنکه روشن گردد چشمهای ایشان و اندوهگین نشوند و خوشنود شوند بآنچه

اتيتهن كلهن والله يعلم ما في قلوبكم

داده تو ایشان را همه ایشان و خدا میداند آنچه در دلهای شماست

وكان الله عليما حليما لا يحل لك النساء من بعد ولا ان تبدل

و هست خدا دانای درست کردار حلال نباشد ترا زنان دیگر بعد ازین زنان که داری نه آنکه بدل

بهن من ازواج ولو اعجبك حسنهن الا ما ملكت يمينك

کنی ایشان را به هیچ یک از زنان و اگرچه بشگفت آورد ترا حسن صورت ایشان مگر آنچه مالک شده دست تو از

وكان الله على كل شيء رقيبا يا ايها الذين امنوا لا تدخلوا بيوت

و هست خدا بر هر چیزی نگهبان ای آنان که ایمان آورده اند در نیایید بخانهای

النبي الا ان يؤذن لكم الى طعام غير ناظرين

پیغمبر مگر اینکه دستوری دهد شما را خوانده شوید بسوی خورش در حالی که منتظر نباشید

اناه ولكن اذا دعيتم فادخلوا فاذا طعمتم فانتشروا ولا

پخته شدن آن را ولیکن چون خوانده شوید پس درآیید پس چون خوردید پس متفرق شوید و نه

مستانسين لحديث ان ذلكم كان يؤذي النبي فيستحيي منكم

در حالی که انس گیرید با هم برای حکایت گفتن بدرستی که این نشستن ای حکایت گفتن هست میرنجاند پیغمبر را پس شرم آید او را از شما

والله لا يستحيي من الحق واذا سالتموهن متاعا فاسئلوهن من

خدا شرم ندارد از سخن صواب و هر گاه خواهید از زنان نبی که از خوردنی پس بخواهید از ایشان از

وَرَآءِ حِجَابٍ ذٰلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ

پس پرده این سوال از پس پرده پاکیزه ترست برای دلهای شما و دلهای ایشان و نسزد شما را

أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللّٰهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا

اینکه رنجانید پیغمبر خدا را و نه اینکه بزنی خواهید زنان او را بعد از وی هرگز

إِنَّ ذٰلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللّٰهِ عَظِيمًا إِنْ تُبْدُوا شَيْئًا أَوْ تُخْفُوهُ فَإِنَّ

بدرستی که این نکاح هست نزد خدا بزرگ اگر آشکارا کنید چیزی را یا پنهان دارید آن را پس بدرستی

اللّٰهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي آبَائِهِنَّ وَلَا

خدا هست بهر چیزی دانا نیست هیچ حرجی بر زنان در باب پدران خود و نه

أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءِ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءِ

فرزندان خود و نه برادران خود و نه فرزندان برادران خود و نه فرزندان

أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ وَاتَّقِينَ اللّٰهَ إِنَّ

خواهران خود و نه زنان آزاد خود و نه آنکه مالک تصرف در دست ایشان در سید ای زنان از خدا بدرستی

اللّٰهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا إِنَّ اللّٰهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى

خدا هست بر همه چیزی گواه بدرستی که خدا و فرشتگان او رحمت می فرستند بر

النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

پیغمبر ای آنان که ایمان آورده اند دعا کنید بر او و سلام کنید سلام کردنی

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فِي الدُّنْيَا وَ

بدرستی که آنان که می رنجانند خدا را و رسول او را دور کرد از رحمت ایشان را خدا در این جهان و

الْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ

در آن جهان و مهیا کرد برای ایشان عذابی خوار کننده و آنان که می رنجانند مردان مومن

وَالْمُؤْمِنَاتِ بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا

و زنان ایمان را بدون خیانتی که کرده باشند پس بتحقیق که متحمل شده باشند دروغ عظیم

واثما مبينا يا ايها النبي قل لازواجك وبناتك ونساء

و گناهی هویدا ای پیغمبر که مر زنان خود را و دختران خود را و زنان

المؤمنين يدنين عليهن من جلابيبهن ذلك ادنى

گروندگان را که فرو دارند بر خود پیهنی از چادرهای خود را این نوشتن نزدیکتر است

ان يعرفن فلا يؤذين وكان الله غفورا رحيما لئن لم

بآنکه ممتاز کرده شوند از زنان بدکاره پس رنجانیده نشوند و هست خدا آمرزگار مهربان هر آینه اگر

ينته المنافقون والذين في قلوبهم مرض والمرجفون

باز نه ایستند از بدیها دوروپان و آنان که در دلهای ایشان علتی است و آنانکه خبرهای دروغ می گویند

في المدينة لنغرينك بهم ثم لا يجاورونك فيها الا قليلا

در مدینه البته تحریص کنیم ترا بر ایشان پس مجاورت ننمایند با تو در مدینه مگر اندکی زمانی

ملعونين اينما ثقفوا اخذوا وقتلوا تقتيلا سنة الله

در حالتی که مطرود باشند هر جا که یافته شوند گرفته شوند و کشته شوند کشته شدنی این طریقه مقرر خدا است

في الذين خلوا من قبل ولن تجد لسنة الله تبديلا

در باره آنان که گذشتند از پیش و هرگز نیابی مر طریقه خدا را تغییری

حزب

يسئلك الناس عن الساعة قل انما علمها عند الله وما يدريك لعل

می پرسند ترا مردمان از وقت قیامت بگو جز این نیست که دانش آن نزد خدا و چه دانا گرداند ترا شاید

الساعة تكون قريبا ان الله لعن الكافرين و

وقت قیامت باشد نزدیک هر آینه که خدا دور کرده از رحمت کافران را و

اعد لهم سعيرا خالدين فيها ابدا لا يجدون وليا

مهیا کرده برای ایشان آتش افروخته حال آنکه جاوید باشند در آن همیشه نیابند یاری

ولا نصيرا يوم تقلب وجوههم في النار يقولون يا ليتنا اطعنا

و نه یاوری روزی که گردانیده شود رویهای ایشان در آتش گویند ای کاش ما فرمان می بردیم

الله وأطعنا الرسولا وقالوا ربنا إنا أطعنا سادتنا وكبراءنا فأضلونا

خدا را و فرمان بردیم پیغمبر را و گفتند ای پروردگار ما هر آینه ما فرمان بردیم مهتران خود و بزرگان خود را پس گم کردند

السبيلا ربنا آتهم ضعفين من العذاب والعنهم لعنا كبيرا يا أيها

از راه راست ای پروردگار ما بده ایشان را دو چندان از عذاب و لعنت کن ایشان را لعنتی بزرگ ای

الذين آمنوا لا تكونوا كالذين آذوا موسى فبرأه

آنان که ایمان آورده اند مباشید مانند آنان که رنجانیدند موسی را پس بری کرد او را

الله مما قالوا وكان عند الله وجيها يا أيها الذين آمنوا اتقوا الله

خدا از آنچه گفتند و بود موسی نزد خدا با آبروی ای آنان که ایمان آورده اند بترسید از عذاب خدا

وقولوا قولا سديدا يصلح لكم أعمالكم ويغفر لكم ذنوبكم

و بگویید گفتار درست راست تا نیک گرداند برای شما کارهای شما را و بیامرزد برای شما گناهان شما را

ومن يطع الله ورسوله فقد فاز فوزا عظيما إنا عرضنا الأمانة

و کسی که فرمان برد خدا و رسول او را پس تحقیق که فیروزی یافت فیروزی بزرگ بدرستی که ما عرضه کردیم امانت را

السماوات والأرض والجبال فأبين أن يحملنها وأشفقن منها وحملها

بر آسمانها و زمین و کوهها پس سر باز زدند از آنکه متحمل آن شوند و ترسیدند از حمل آن و برداشت

الإنسان إنه كان ظلوما جهولا ليعذب الله

آدمی بدرستی که او هست بغایت ستمکار نادان تا عذاب کند خدا

المنافقين والمنافقات والمشركين والمشركات ويتوب

مردان دو روی و زنان دو روی را و مردان شرک آورنده و زنان شرک آورنده را و توبه دهد

الله على المؤمنين والمؤمنات وكان الله غفورا رحيما

خدا بر مردان با ایمان و زنان با ایمان و هست خدا آمرزگار مهربان

از حضرت رسالت
صلی الله علیه وسلم مروی است که سوره سبا
را هر که در یک شب بخواند تمام آن شب در حفظ و حمایت
الهی باشد و اگر هر روز بخواند در آن روز با خوشی بوی رسند و نگهبانی دنیا و آخر باد
باد داده شود ... که بسی ... خطر ... باشد و آرزوی وی با نهایت رسیده باشد ...

سورة سبا اربع وخمسون آية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای بخشنده مهربان
الحمد لله الذي له ما في السموات وما في الارض وله الحمد
ستایش مر خدای راست که مراوراست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و مراوراست ستایش
في الاخرة وهو الحكيم الخبير يعلم ما يلج
در آخرت و اوست راست گفتار درست کردار آگاه میداند آنچه را که در می آید
في الارض وما يخرج منها وما ينزل من السماء وما
در زمین و آنچه بیرون می آید از آن و آنچه فرود می آید از آسمان و آنچه
يعرج فيها وهو الرحيم الغفور وقال الذين كفروا
بالا میرود در آن و اوست مهربان آمرزگار و گفتند آنان که کافر شدند
لا تأتينا الساعة قل بلى وربي لتأتينكم عالم الغيب لا
نیاید ما را قیامت بگو آری بحق پروردگار من هر آینه بیاید شما را البته دانای چیزهای نهانی
يعزب عنه مثقال ذرة في السموات ولا
پنهان نشود از دانش او همسنگ مورچه در آسمانها و نه
في الارض ولا اصغر من ذلك ولا اكبر الا
در زمین و نه کوچکتر از مورچه و نه بزرگتر مگر که ثبت
في كتاب مبين ليجزي الذين امنوا وعملوا الصالحات
در نوشته است هویدا تا جزا دهد آنان را که گرویده اند و کرده اند کارهای شایسته
اولئك لهم مغفرة ورزق كريم والذين سعوا
این گروه مر ایشان راست آمرزش و روزی لطافت بزرگ و آنان که کوشیدند در ابطال

آياتنا معاجزين أولئك لهم عذاب من رجز أليم ۞ ويرى

معجزات ما در حالتی که خواهند عاجز کننده ما را آن گروه مر ایشان راست عذاب از بدترین عذاب دردناک و میبینند

الذين أوتوا العلم الذي أنزل إليك من ربك هو الحق

آنان که داده شده اند دانش قرآنی که فرستاده شده بسوی تو از پروردگار تست او راست درست

ويهدي إلى صراط العزيز الحميد ۞ وقال الذين كفروا هل ندلكم

و هدایت میکند بسوی راه خدای غالب ستوده و گفتند آنان که کافر شدند هیچ راهنمایی کنیم شما را

على رجل ينبئكم إذا مزقتم كل ممزق إنكم لفي خلق جديد ۞

بر مردی که خبر میدهد شما را که چون پراکنده شوید و از هم بریزد اعضای شما همه پراکندگی تمام هر آینه شما در آفرینش تازه آیید

أفترى على الله كذبا أم به جنة بل الذين لا يؤمنون بالآخرة

آیا بربافته بر خدا دروغی یا رسیده باو جنونی نه که آنان که منکر شدند آخرت را

في العذاب والضلال البعيد ۞ أفلم يروا إلى ما بين أيديهم وما خلفهم

در عذاب و گمراهی دور از صواب اند آیا پس نه دیدند بسوی آنکه در پیش ایشان است و آنکه پس ایشان است

السماء والأرض إن نشأ نخسف بهم الأرض أو نسقط

آسمانها و زمین اگر خواهیم فرو بریم ایشان را بزمین یا افکنیم

عليهم كسفا من السماء إن في ذلك لآية لكل عبد منيب ۞

بر ایشان پاره از آسمان هر آینه که در آن که گفتیم هر آینه دلیلیست برای هر بنده بازگردنده

ولقد آتينا داود منا فضلا يا جبال أوبي معه والطير و

و هر آینه بحقیقت دادیم داود را از نزد خود عطائی گفتیم ای کوهها بازگشت نمایید به تسبیح با داود و مرغان نیز چنین گفتیم

ألنا له الحديد ۞ أن اعمل سابغات وقدر في السرد و

و نرم کردانیدیم برای او آهن را که بساز زرههای تمام کامل و اندازه نگاهدار در بافتن آن و

اعملوا صالحا إني بما تعملون بصير ۞

بکنید کار شایسته هر آینه که من بآنچه میکنید بینایم

ولسليمن

وَلِسُلَيْمٰنَ الرِّيحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ وَاَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ وَ

و رام کردانیدیم برای سلیمان باد را رفتن بامداد آن یکماهه راه را و رفتن شبانگاه آن یکماهه راه و روان کردانیدیم برای او چشمهٔ مس

مِنَ الْجِنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِاِذْنِ رَبِّهٖ وَمَنْ يَزِغْ

از دیوان که کار میکرد از پیش او بفرمان پروردگار او و هر که عدول کند

مِنْهُمْ عَنْ اَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ۞ يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ

از ایشان از فرمان ما بچشانیم او را از عذاب آتش فروخته کار میکردند برای او هر چه میخواست

مِنْ مَحَارِيبَ وَتَمَاثِيلَ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَاتٍ

از بناهای افراشته و صورتهای نگاشته و کاسههای بزرگ شبیه حوضها و دیگهای پا بر جا

اِعْمَلُوا اٰلَ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ ۞

بکنید کارهای نیک کنندای خانوادهٔ داود این نعمت و اندکی از بندگان من سپاس دارند

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلٰى مَوْتِهٖ اِلَّا دَابَّةُ

پس چون حکم کردیم بر سلیمان مرگ را راه ننمود ایشان را بر مرگ او مگر جنبنده

الْاَرْضِ تَاْكُلُ مِنْسَاَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ اَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ

زمین که آن کرم ارضه بود میخورد عصای او را پس چون بیفتاد سلیمان ظاهر شد حال دیوان که اگر بودندی که میدانستندی علم غیب را

مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ۞ لَقَدْ كَانَ لِسَبَاٍ فِي

درنگ نکردندی در عذاب خوار کننده هر آینه بتحقیق که بود از برای ساکنان شهر سبا در

مَسْكَنِهِمْ اٰيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ كُلُوا

دیار ایشان نشانهٔ قدرت ما دو بوستان از جانب دست راست و طرف چپ آن شهر گفته بودیم بخورید

مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ

از روزی پروردگار خود و شکر کنید او را این شهریست پاکیزه و بازیب و زینت

وَرَبٌّ غَفُورٌ ۞ فَاَعْرَضُوا فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ

و پروردگار آمرزگار است پس روگردانیدند از شکر پس فرستادیم بر ایشان سیل

الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتَيْ أُكُلٍ خَمْطٍ وَأَثْلٍ وَشَيْءٍ

رود خانه را که عرم نام داشت عوض دادیم ایشان را در برابر بوستان ایشان دو بوستانی که صاحب میوه درخت اراک و گز بود ط و چیزی

مِنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ۞ ذَٰلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا

از درخت کنار که اندکیست این پاداشش که دادیم ایشان را بسبب کفر ایشان بود

وَهَلْ نُجَازِي إِلَّا الْكَفُورَ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى

و هیچ پاداش داده شوند این پاداش مگر ناسپاسکاران و پدید کردیم میانه ایشان و میان شهرهائی که

الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا قُرًى ظَاهِرَةً وَقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا

که خیر و برکت نهاده ایم در آنها دهها ی بهم پیوسته و بهانه کردیم در آن شهرها سفر ایشان را گفتیم سفر کنید

فِيهَا لَيَالِيَ وَأَيَّامًا آمِنِينَ ۞ فَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا

در آن شهرها شبها و روزها در حالی که ایمن شوند. پس گفتند ای پروردگار ما دوری انداز میان سفرهای ما

وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَّقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ

و ستم کردند بر نفسهای خود پس گردانیدیم ایشان را داستانها برای آیندگان و پراکنده کردیم ایشان را در زمین بهانه پراکندگی

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۞ وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ

که در این واقعه هر آینه نشانهای قدرت است برای هر صبر کننده سپاس گذاری و هر آینه بتحقیق که راست یافت بر اهل سبا یا بر آدمیان

إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

شیطان گمان خود را پس پیروی کردند او را مگر گروهی از گروندگان

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ

و نبود مر او را بر ایشان هیچ تسلطی از اغوا و وسوسه مگر برای آنکه جدا کنیم کسی را که میگرود بآخرت

مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ۞ قُلِ

از کسی که او از آن روز در شک است و پروردگار تو بر همه چیزی نگهبان است. بگوی ای محمد

ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ

بخوانید آنانی که دعوی می نمودید خدائی ایشان را از غیر خدا مالک نیستند

مثقال ذرة في السموات ولا في الارض وما لهم فيهما من شرك

همواره مورچه در آسمانها نه در زمین و نیست مر ایشانرا در آن دو هیچ شرکتی

وما له منهم من ظهير ۞ ولا تنفع الشفاعة عنده الا لمن

و نیست خدای را از ایشان هیچ معاونی و سود ندهد شفاعت هیچکس نزد خدا مگر کسی را که

اذن له حتى اذا فزع عن قلوبهم قالوا ماذا قال ربكم قالوا

که دستوری دهد خدا او را تا چون ترس از دلهای ایشان کویند چه چیز گفت پروردگار شما

الحق وهو العلي الكبير ۞ قل من يرزقكم من السموات والارض

گفت گفتار راستی را و اوست بلند قدر بزرگ مرتبه بگو کدام کس روزی میدهد شما را از آسمانها و زمین

قل الله وانا او اياكم لعلى هدى او في ضلال مبين

بگو خدا و بدرستی که ما یا شما هر آینه بر راه راستیم یا در گمراهی هویدا

قل لا تسئلون عما اجرمنا ولا نسئل عما تعملون

بگو پرسیده نشوید از آنچه گناه کرده ایم ما و پرسیده نشویم از آنچه می کنید

قل يجمع بيننا ربنا ثم يفتح بيننا بالحق وهو الفتاح

بگو گرد آورد میان ما پروردگار ما پس حکم کند میان ما براستی و اوست حکم کننده

العليم ۞ قل اروني الذين الحقتم به شركاء كلا بل هو الله

دانا بگو بنمایید بمن آنان را که ملحق ساخته اید بخدا از آنکه شریکان اند نه چنین است بلکه اوست خدا

العزيز الحكيم ۞ وما ارسلناك الا كافة للناس بشيرا

غالب درست کردار و نفرستادیم ترا برسالت مگر فرستادن عام برای تمام مردمان مژده دهنده

ونذيرا ولكن اكثر الناس لا يعلمون ۞ ويقولون

و بیم نماینده ولیکن بیشتر مردمان نمیدانند و میگویند

متى هذا الوعد ان كنتم صادقين ۞ قل لكم

که کی خواهد بود این وعده اگر هستید راستگویان بگو مر شما راست

ميعاد يوم لا تستأخرون عنه ساعة ولا تستقدمون وقال
وقت وعده روزی که باز پس نتوانید شد از آن وقت یک ساعت و پیش نتوانید جست و گفتند
الذين كفروا لن نؤمن بهذا القرآن ولا بالذي بين يديه ولو ترى
آنان که کافر شدند هرگز باور نکنیم این قرآن را و نه آنکه پیش از قرآن آمد و اگر ببینی آنگه
إذ الظالمون موقوفون عند ربهم يرجع بعضهم إلى بعض القول يقول
که ستمکاران باز داشته شوند نزد پروردگار ایشان باز گردانند بعضی ایشان بسوی بعضی گفتار را گویند
الذين استضعفوا للذين استكبروا لولا أنتم لكنا مؤمنين
آنان که ضعیف شمرده شده اند مر آنان را که بزرگی جستند اگر نه شما بودید هر آینه بودیم ما گروندگان
قال الذين استكبروا للذين استضعفوا أنحن صددناكم
گفتند آنان که بزرگی نمودند مر آنان را که ضعیف شمرده شدند آیا ما منع کردیم شما را
عن الهدى بعد إذ جاءكم بل كنتم مجرمين و
از راه راست بعد از آنکه آمد شما را نه که بودید گنهکاران و
قال الذين استضعفوا للذين استكبروا بل مكر الليل والنهار
گفتند آنان که ضعیف شمرده شدند مر آنان را که بزرگی جستند بلکه مانع شد کید شما در شب و روز
إذ تأمروننا أن نكفر بالله ونجعل له أندادا وأسروا
آنگاه که میفرمودید ما را که کافر شویم بخدا و پدید کنیم برای او همتا، و نهان داشتند آثار
الندامة لما رأوا العذاب وجعلنا الأغلال في أعناق
پشیمانی را چون دیدند عذاب را و گردانیدیم غلهای آتش در گردنهای
الذين كفروا هل يجزون إلا ما كانوا يعملون و
آنانی که کافر شدند هیچ پاداش داده شوند مگر آنچه را که بودند که همی کردند و
ما أرسلنا في قرية من نذير إلا قال مترفوها
نفرستادیم برسالت در هیچ دهی از بیم نماینده مگر آنکه گفتند منعمان آن دیه

انا

إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ۝ وَقَالُوا نَحْنُ

بدرستی که ما بانچه فرستاده شده اید بان ناگروندگانیم وگفتند ما

أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ۝

بیشتریم بمالها وفرزندان ونیستیم ما عذاب کرده شدگان

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ

بگو بدرستی که پروردگار من میگستراند روزی را برای هرکه خواهد وتنگ میکند برهرکه خواهد

وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا

ولیکن بیشتر مردمان نمیدانند ونیست مالهای شما ونه

أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفَى إِلَّا مَنْ

فرزندان شما انچیزهائی که نزدیک گردانند شمارا نزد ما نزدیکی مگر کسی

آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ

که ایمان آورد وکند کارهای شایسته پس اینگروه مرایشانراست پاداش

الضِّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ آمِنُونَ ۝

دوچند ان بسبب انچه کردند وایشان در غرفهای بهشتند ایمنان

وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ

وانان که سعی کردند در ناچیز کردن معجزات ما اینگروه در عذاب حاضر کرده شدگانند

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ وَمَا

بگو بدرستی پروردگار من میگستراند روزی را برای هرکه خواهد از بندگانش وتنگ میکند برهرکه خواهد وانچه

أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ

صرف کنید در راه خدا از هر چیزی پس خدا عوض دهد انرا واو بهترین

الرَّازِقِينَ ۝ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهَؤُلَاءِ

روزی دهندگانست وروزی که گرد آوریم ایشانرا همه پس گوییم مر فرشتگان را آیا اینگروه

اياكم كانوا يعبدون ۝ قالوا سبحانك انت ولينا من دونهم بل

شما را بودند که پرستیدند گفتند پاکی ترا که خداوند تویی دوست ما نه ایشان بلکه

كانوا يعبدون الجن اكثرهم بهم مؤمنون ۝ فاليوم لا يملك

بودند که می‌پرستیدند دیوان را بیشتر ایشان بدیوان گرویدگانند پس امروز نتوانند

بعضكم لبعض نفعا ولا ضرا ونقول للذين ظلموا ذوقوا عذاب النار

بعضی از شما مر بعضی را هیچ سودی و نه هیچ زیانی و گوییم مر آنانی را که ستم کردند چشید عذاب آتش

التي كنتم بها تكذبون ۝ واذا تتلى عليهم اياتنا بينات قالوا ما

که بودید بآن تکذیب می‌کردید و چون خوانده شود بر ایشان آیتهای ما گویند

هذا الا رجل يريد ان يصدكم عما كان يعبد اباؤكم وقالوا ما

نیست این مگر مردی که می‌خواهد باز دارد شما را از آنکه بودند که می‌پرستیدند پدران شما و گویند نیست

هذا الا افك مفترى وقال الذين كفروا للحق لما جاءهم ان

این مگر دروغی بر بافته و گویند آنانکه کافر شدند مر قرآن را چون آمد ایشان را نیست

هذا الا سحر مبين ۝ وما اتيناهم من كتب يدرسونها وما

این مگر جادوی هویدا و ندادیم ایشان را هیچ کتابی که خوانند آنها را و

ارسلنا اليهم قبلك من نذير ۝ وكذب الذين من قبلهم وما

نفرستادیم برسالت سوی ایشان پیش از تو هیچ ترساننده و دروغ داشتند آنانکه پیش از ایشان بودند

بلغوا معشار ما اتيناهم فكذبوا رسلي فكيف

نرسیدند ده یک آنچه داده بودیم ایشان را پس دروغ داشتند فرستادگان مرا پس چگونه

كان نكير ۝ قل انما اعظكم بواحدة

بود انکار من بگو پند میدهم شما را بیک خصلت

ان تقوموا لله مثنى وفرادى ثم تتفكروا ما بصاحبكم

اینکه بایستید برای رضای خدا دو دو و یک یک پس اندیشه نمایید که نیست یار شما

من

مِن جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ۝ قُلْ

هیچ جنونی نیست او را مگر بیم کننده مر شما را پیش از عذابی سخت بگو

مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ

آنچه خواستم از شما از مزدی پس آن برای شماست نیست مزد من مگر بر خدا

وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝ قُلْ إِنَّ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَّامُ

و او بر همه چیزی گواه است بگو بدرستی که پروردگار من میرساند وحی داننده

الْغُيُوبِ ۝ قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ ۝ قُلْ

علمهای نهانی بگو آمد راست و صواب و آغاز نکند ناچیز و باز نگردد بگو

إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَى نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فَبِمَا

اگر گمراه شدم پس بدرستی که گمراه باشم برای نفس خود و اگر راه راست یافتم پس بسبب آنچه

يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ۝ وَلَوْ تَرَى

وحی میفرستد بسوی من پروردگار من بدرستی که او شنواست نزدیک و اگر ببینی

إِذْ فَزِعُوا فَلَا فَوْتَ وَأُخِذُوا مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ ۝ وَقَالُوا

آنگاه که بترسند پس نیست گریختن و گرفته شوند از جایگاه نزدیک و گویند

آمَنَّا بِهِ وَأَنَّى لَهُمُ التَّنَاوُشُ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ۝

ایمان آوردیم بحق و از کجا بود ایشان را گرفتن ایمان از جایگاه دور

وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ

و بتحقیق که کافر شدند باو پیش از این وقت و می افکندند از افواه علم نهانی را از

مَكَانٍ بَعِيدٍ ۝ وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ

جایگاه دور و واقع شده حایلی میان ایشان و میان آنچه خواهش کنند چنانکه کرده شده با یگانگان ایشان

مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُرِيبٍ

پیش از این بدرستی که ایشان هستند در گمانی بشک اندازنده

سورة الملائكة خمس واربعون آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشنده مهربان

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ

ستایش مر خدای را که آفریننده آسمانها و زمین است گرداننده فرشتگان

رُسُلًا اُولِي اَجْنِحَةٍ مَثْنٰى وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ

رسولان وحی آورندگان خداوندان بالها دو تا دو تا و سه سه و چهار چهار میفزاید در آفرینش هرچه میخواهد

اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ مَا يَفْتَحِ اللّٰهُ لِلنَّاسِ

براستی که خدا بر همه چیزی تواناست آنچه گشاید خدا برای مردم

مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكْ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ

از خیرات و برکات پس هیچ بازدارنده نیست مر آنها را و آنچه منع کند از خیرات پس نیست هیچ فرستنده مر او را بعد از آن

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ يَا اَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ هَلْ

غالب درست کردار درست گفتار ای گروه مردمان یاد کنید نعمت خدا را بر خویشتن آیا

مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللّٰهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ لَا اِلٰهَ

هست آفریننده غیر خدا که روزی دهد شما را از آسمان و زمین نیست معبود سزاوار پرستش

اِلَّا هُوَ فَاَنّٰى تُؤْفَكُونَ ۝ وَاِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَتْ

مگر او پس از کجا دروغ میپندارید و اگر بدروغ نسبت کنند پس بتحقیق بدروغ نسبت کرده

رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُورُ ۝ يَا اَيُّهَا النَّاسُ اِنَّ وَعْدَ

پیغمبران پیش از تو و بسوی خداست بازگشت کارها ای گروه مردمان هرآینه وعده

اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللّٰهِ

خدا راست است پس فریب ندهد شما را زندگانی دنیا و فریب ندهد شما را بخدا

الغرور ۞ إن الشيطان لكم عدو فاتخذوه عدوا

شیطان فریبنده ۞ بدرستی که شیطان مر شما را دشمنی است پس فرا گیرید او را دشمن

إنما يدعوا حزبه ليكونوا من أصحاب السعير ۞ الذين

بدرستی که میخواند گروه اتباع خود را تا باشند از یاران آتش افروخته ۞ آنان که

كفروا لهم عذاب شديد ۞ والذين آمنوا وعملوا الصالحات لهم

کافر شدند مر ایشان راست عذابی سخت ۞ و آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته مر ایشان راست

مغفرة وأجر كبير ۞ أفمن زين له سوء عمله فرآه حسنا فإن

آمرزشی و مزدی بزرگ ۞ آیا پس آنکه آرایش داده شد برای او بدی کردار او پس دید آنرا نیکو پس بدرستی

الله يضل من يشاء ويهدي من يشاء فلا تذهب نفسك

خدا گمراه میگذارد کسی را که میخواهد و راه راست مینماید کسی را که میخواهد پس باید که هلاک نشود نفس تو

عليهم حسرات إن الله عليم بما يصنعون ۞

برای ضلالت ایشان حسرت خوردن حسرتها بدرستی که خدا داناست بآنچه میکنند

والله الذي أرسل الرياح فتثير سحابا فسقناه إلى بلد

خداست آنکه فرستاد بادهای رحمت را پس برانگیزانند ابرها را پس راندیم آنرا بسوی زمینی

ميت فأحيينا به الأرض بعد موتها كذلك النشور ۞ من

مرده پس زنده گردانیدیم بآن زمین را پس از مردن آن همچنین است زنده کردن مردگان ۞ هر که

كان يريد العزة فلله العزة جميعا إليه يصعد الكلم

است که میخواهد شرف و بلندی مرتبه ایشان پس عزت بزرگواری همه بسوی او بالا میرود سخن

الطيب والعمل الصالح يرفعه والذين يمكرون

پاکیزه یعنی کلمه اسلام و کردار شایسته بالا میبرد او را و آنان که مکر میکنند

السيئات لهم عذاب شديد ومكر أولئك هو يبور ۞

مکرهای بد مر ایشان راست عذاب سخت و مکر آن گروه آن تباه است

وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا

و خدا آفریده شما را از خاک پس از قطره آب منی پس کردانید شما را اصناف مختلفه و

تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ

حمل برندارد هیچ زنی و نزاید مکر بدانش او و زندکانی کند مدتی دراز هیچ عمر دراز داری

وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرٌ ۝ وَمَا يَسْتَوِي

و کم کرده نشود از عمر او مکر آنکه در لوح محفوظ است بدرستی که این کار بر خدا آسانست و برابر نیست

الْبَحْرَانِ هَٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَٰذَا مِلْحٌ

آن دو دریا این یک آب خوش کوارا کشنده تشنکی کوارا است آب او و این یک شور

أُجَاجٌ وَمِنْ كُلٍّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا

تلخست و از هر یک ازین ایشان میخورید کوشتی تازه یعنی ماهی و بیرون می آرید زیوری که میپوشید آنرا

وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ يُولِجُ

و می بینی کشتیها را در دریا شکافندکان آب تا بجویید از کرم خدا و شاید که شما سپاس کزارید در آرد

اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَ

شب را در روز و در می آورد روز را در شب و رام کرده آفتاب را و

الْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمًّى ذَٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ

ماه را هر یک روان میشوند تا وقت معینی که قیامت این است خدا پروردکار شما مر او راست پادشاهی

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ۝ إِنْ

و آنان که میخوانند شان بغیر از خدا مالک نیستند بقدر پوست هسته خرما را و اکر

تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ

بخوانید شان نشنوند خواندن شما را و اکر بشنوند اجابت نکنند شما را

وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ۝ يَا أَيُّهَا

و روز قیامت انکار نمایند شرکت شما را و آکاه نکند ترا باحوال کفار هیچکس مانند خدای آکاه ای

النّاس

اَلنَّاسُ اَنْتُمُ الْفُقَرَآءُ اِلَى اللّٰهِ وَاللّٰهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

مردمان شما محتاجانید بسوی خدا و خدا اوست بی نیاز ستوده

اِنْ يَشَاْ يُذْهِبْكُمْ وَيَاْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ وَمَا ذٰلِكَ عَلَى

اگر خواهد ببرد شما را و بیاورد آفرینش تازه و نیست آن بر

اللّٰهِ بِعَزِيزٍ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ اُخْرٰى وَاِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ

خدا دشوار و بر ندارد هیچ گناهکاری بار گناه دیگری را و اگر بخواند نفسی گرانبار شده کسی را

اِلٰى حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى

برای برداشتن بارش برداشته نشود از آن بار چیزی و اگرچه باشد آن خوانده شده خداوند قرابت

اِنَّمَا تُنْذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَاَقَامُوا

جز این نیست که بیم کنی آنان را که میترسند از عذاب پروردگار خود پنهانی و برپا داشتند

اَلصَّلٰوةَ وَمَنْ تَزَكّٰى فَاِنَّمَا يَتَزَكّٰى لِنَفْسِهِ وَاِلَى اللّٰهِ

نماز را و هر که پاک دارد نفس خود را پس جز این نیست که پاک است برای خود و بسوی خداست

الْمَصِيرُ وَمَا يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيرُ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا

بازگشت همه و یکسان نیستند نابینا و بینا و نه تاریکیها و نه

النُّورُ وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ وَمَا يَسْتَوِي

روشنی و نه سایه و نه باد گرم و یکسان نیستند

الْاَحْيَآءُ وَلَا الْاَمْوَاتُ اِنَّ اللّٰهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَآءُ وَمَا

زندگان و نه مردگان بدرستی که خدا میشنواند بهر که خواهد و نیستی

اَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ اِنْ اَنْتَ اِلَّا نَذِيرٌ اِنَّا

تو شنواننده مردگان که در قبرهایند نیستی تو مگر بیم نماینده بدرستی که ما

اَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَاِنْ مِنْ اُمَّةٍ

فرستادیم ترا براستی در حالتی که مژده دهنده و بیم کننده و نیست هیچ از اهل عصری

حزب

إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ۝ وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ

مگر آنکه گذشت در میان ایشان بیم کننده و اگر دروغ نسبت میکنند ترا پس بتحقیق که دروغ نسبت کردند

الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ

آنان که بودند پیش از ایشان آمد ایشان را پیغمبران ایشان با معجزات روشن و با صحیفها و کتاب

الْمُنِيرِ ۝ ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ۝ أَلَمْ تَرَ

روشن پس گرفتم بعقوبت آنان را که کافر شدند پس چگونه باشد انکار من بعقوبت آیا نمی بینی

أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ

که خدا فرو فرستاد از آسمان آب باران پس بیرون آوردیم بان آب میوهای

مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بِيضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا

گوناگون است رنگهای آنها و از کوهها بعضی شاهراه خطها راههای سفید و سرخ که گوناگون است رنگهای آن

وَغَرَابِيبُ سُودٌ ۝ وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ

و بعضی سیاه است تمام آن و از مردمان و جنبندگان و چهارپایان

مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَٰلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ

گوناگون رنگهای آن چنانکه گوناگون است رنگهای کوهها و میوها جز این نیست که میترسند از خدا از بندگان او دانایان

إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَ

هر آینه که خدا غالب آمرزگار است هر آینه آنان که میخوانند کتاب خدا را و بپا داشتند نماز را

أَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّن تَبُورَ ۝ لِيُوَفِّيَهُمْ

و نفقه میکنند از آنچه روزی کردیم ایشان را در نهان و آشکارا امید دارند بازرگانی که هرگز تباه نشود تا تمام دهد

أُجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ۝ وَالَّذِي

مزدهای ایشان را و زیاده دهد ایشان را از فضل خود هر آینه که او آمرزگار جزا دهنده شکر است و آنکه

أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

وحی فرستادیم بسوی تو از کتاب آن راست است باور دارنده آنچه پیش آن است

إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا

هر ایستی که خدا به بندگان خود هر آینه آگاه و بیناست پس میراث دادیم کتاب را بآنان که برگزیده ایم

مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ بِإِذْنِ

از بندگان ما پس بعضی از بندگان ستمکارند برای نفس خود و بعضی از ایشان میانه روند و بعضی از ایشان پیشی گیرنده اند بنیکویها بفرمان

اللَّهِ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا

خدا این کسیم آن است عطای بزرگ بوستانهای با اقامت درآیند در آنها زیور کرده شوند در آنجا

مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ

از دست بندها از طلا و مروارید و پوشش ایشان در آن ابریشم است و گویند ستایش خدا را

الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ

که برد از ما اندوه را هر ایستی پروردگار ما هر آینه آمرزگار حق گذار است آنکه فرود آورد ما را

الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ

سرای اقامت از کرم خود نرسد بما در آن هیچ تعبی و نرسد ما را در آن هیچ ماندگی

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ

و آنان که کافر شدند مر ایشان راست آتش دوزخ حکم مرگ کرده نشود بر ایشان تا بمیرند و سبک کرده نشود از ایشان

مِنْ عَذَابِهَا كَذَٰلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ فِيهَا رَبَّنَا

از عذاب آن این چنین جزا دهیم هر ناسپاسی را و ایشان فریاد کنند در آنجا ای پروردگار ما

أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُمْ مَا يَتَذَكَّرُ

بیرون آور ما را تا بکنیم کار شایسته جز آنچه بودیم که میکردیم آیا زندگی ندادیم شما را آن قدر که پند گیرد

فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ

آنکس که پند گیرد و آمد بشما بیم کننده پس بچشید عذاب را پس نیست مر ستمکاران را هیچ مددکاری

إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ غَيْبِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ هُوَ الَّذِي

هر ایستی که خدا دانای نهان آسمانها و زمین است هر ایستی که او داناست بآنچه در سینه هاست

جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَ

گردانید شما را جانشین گذشتگان در زمین پس هرکه کافر شد پس بر وی است وبال کفر او و

لَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ

نیفزاید کافران را کفر ایشان نزد پروردگار ایشان بجز دشمنی سخت و نیفزاید

الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ

کافران را کفر ایشان مگر زیانکاری بگو شرکای که خبر دهید از حال انبازان خود که میپرستید

مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي

بغیر از خدا بنمایید بمن چه چیز آفریده اند از اجزای زمین یا مر ایشان راست شرکتی در

السَّمَاوَاتِ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْهُ بَلْ إِنْ يَعِدُ

آسمانها یا داده ایم ایشان را کتابی از آسمان پس ایشان باشند بر حجتی از نزد خدا نه که وعده میدهند

الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ

ستمکاران بعضی ایشان بعضی را مگر وعده دروغ از جهة فریب هر آینه خدا نگاه میدارد

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا

آسمانها و زمین را از آنکه نخواهد که زایل شوند و اگر زایل گردند نگاه ندارد آنها را

مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ

هیچکس پس از حکم او هر آینه که او هست بردبار آمرزگار و سوگند خوردند بخدای کوشش

أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ

سوگندهای خود که البته اگر آید ایشان را بیم نماینده

لَيَكُونُنَّ أَهْدَى مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا

هر آینه باشند راه یافته تر از یکی از آن امتان پس چون آمد

جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا اسْتِكْبَارًا

ایشان را بیم نماینده نیفزود ایشان را بجز رمیدن از حق برای تکبر

فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ
در زمین و سگالش بد و فرو نیاید وبال مکر بد مگر بصاحبش پس هیچ
يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ
چشم میدارند مگر طریقه پیشینیان پس هرگز نیابی مر سنت
اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا أَوَلَمْ يَسِيرُوا
خدا را انتقالی بمکانی و هرگز نیابی مر سنت خدا را تغییری آیا گردش نرفتند
فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوا
در زمین پس بنگرید که چگونه بوده انجام آنان که پیش ایشان بودند و حال آنکه بودند
أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا
سختتر از ایشان از روی توانایی و نیست خدا بهیچ حالت که عاجز کنند او را هیچ چیزی در آسمانها و نه در
فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ
در زمین بدرستی که او هست دانا توانا و اگر فرو گیرد بعقوبت خدا
النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَىٰ ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَٰكِنْ
مردمان را بانچه کردند باز نگذارد بر پشت زمین هیچ از جنبنده ولیکن
يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ
پس اندازد ایشان را تا مدتی معینی پس چون برآید مدت زندگی ایشان
فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا
پس بدرستی که خدا هست به بندگان خود بینا

سورة يس ثلث وثمانون آية مكية

يس

بسم الله الرحمن الرحيم

لقرآن الحكيم ۝ إنك لمن المرسلين على صراط مستقيم ۝ تنزيل

قرآن با حکمت هر آینه که تو هر آینه از فرستادگانی بر راه راست یعنی بر دین ...

العزيز الرحيم ۝ لتنذر قوما ما أنذر آباؤهم

از خدای غالب مهربان تا آنکه بیم نمایی گروهی را که بیم داده نشده اند پدران ایشان

فهم غافلون ۝ لقد حق القول على أكثرهم فهم

پس ایشان بی‌خبرانند هر آینه بتحقیق واجب شد گفتار عذاب بر بیشتر ایشان پس ایشان

لا يؤمنون ۝ إنا جعلنا في أعناقهم أغلالا فهي إلى الأذقان

ایمان نمی آورند هر آینه که ما پیدا کردیم در گردنهای ایشان غلها پس آن غلها رسیده اند بزنخها

فهم مقمحون ۝ وجعلنا من بين أيديهم سدا ومن خلفهم

پس ایشان سر بالا کرده شدگانند و کرده‌ایم از پیش روی ایشان حایلی را و از پس ایشان حایلی

لا يبصرون ۝ وسواء عليهم أأنذرتهم أم لم تنذرهم

نمی‌بینند و یکسانست بر ایشان خواه بیم نمایی ایشانرا و خواه بیم نمایی ایشانرا

لا يؤمنون ۝ إنما تنذر من اتبع الذكر وخشي الرحمن بالغيب

ایمان نمی آورند جز این نیست که بیم می نمایی کسی را که پیروی قرآن کند و بترسد از خدای بخشنده به نهان

فبشره بمغفرة وأجر كريم ۝ إنا نحن نحيي

پس مژده ده او را بآمرزش و مزدی بزرگ هر آینه که ما زنده کنیم

الموتى ونكتب ما قدموا وآثارهم وكل شيء

مردگان را و می نویسیم آنچه را پیش فرستاده اند و کردارهای ایشان و هر چیزی را

أحصيناه في إمام مبين ۝ واضرب لهم مثلا

شمرده‌ایم آنرا در کتاب هویدا یعنی لوح محفوظ و بزن برای ایشان داستانی

أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ۞ إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ

یاران شهر انطاکیه چون آمدند بان شهر پیغمبران آنگاه که فرستادیم بسوی ایشان

اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا

دو تن پس بدروغ نسبت کردند ایشان را پس قوی ساختیم ایشان را برسول سیم پس گفتند هر سه که ما

إِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ ۞ قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَٰنُ

بسوی شما فرستادگانیم گفتند ایشان نیستید شما مگر آدمی مانند ما و فرو نفرستاده خدای بخشنده

مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ۞ قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا

هیچ چیز نیستید شما مگر اینکه دروغ میگوئید گفتند فرستادگان پروردگار ما میداند بدرستیکه ما

إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ۞ وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ قَالُوا إِنَّا

بسوی شما فرستادگانیم و نیست بر ما مگر رسانیدن هویدا گفتند بدرستیکه ما

تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِنَّا عَذَابٌ

فال بد گرفتیم بشما هر آینه اگر باز نایستید از این سخن هر آینه سنگسار کنیم شما را و هر آینه برسد شما را از ما عذاب

أَلِيمٌ ۞ قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ أَئِنْ ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ وَجَاءَ

دردناک گفتند فال بد شما با شماست آیا اگر پند داده شوید بلکه شما گروهی از حد گذرندگانید و آمد

مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَىٰ قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ۞

از نهایت آن شهر مردی که میشتافت گفت ای قوم من پیروی کنید فرستادگان را

اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ ۞ وَمَا لِيَ لَا

پیروی کنید کسی را که نمیخواهد از شما مزدی و ایشان راه یافتگانند و چیست مرا که

أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۞ أَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ

پرستش نکنم خدائی را که بیافرید مرا و بسوی او باز گردانیده شوید آیا فرا گیرم بجز او

آلِهَةً إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَٰنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِ عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا

خدایان را اگر خواهد خدای بخشنده ضرری باز ندارد از من شفاعت ایشان هیچ چیز

وَلَا يُنقِذُونِ ۝ إِنِّي إِذًا لَّفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝ إِنِّي
و نه خلاص کنند مرا بدرستی که من آنگاه در ضلالت باشم هویدا بدرستی که من
آمَنتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ ۝ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا
ایمان آوردم به پروردگار شما پس بشنوید مرا چون شهید گشته شد درآی در بهشت گفت ای
لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ۝ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي
کاشکی گروه من دانستندی که چه سبب آمرزید مرا پروردگار من و گردانید مرا
مِنَ الْمُكْرَمِينَ ۝ وَمَا أَنزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِ مِن بَعْدِهِ مِن جُندٍ
از گرامی داشتگان و نفرستادیم بر گروه او بعد از وفات او هیچ لشکری از
مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنزِلِينَ ۝ إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً
آسمان و نیستیم فرو فرستندگان لشکر نبود برای هلاک ایشان مگر نعره و بانگ یکبار
فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ ۝ يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِم مِّن رَّسُولٍ
پس ناگهان ایشان بودند مردگان ای حسرت و ندامت بر حال بندگان نیامد ایشان را هیچ پیغامبری
إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝ أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم
مگر آنکه بودند که بوی سخره میکردند آیا ندیدند قریش که چندین هلاک کردیم پیش ایشان
مِّنَ الْقُرُونِ ۝ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ۝ وَإِن كُلٌّ
از اهل زمانها آنکه ایشان یعنی گذشتگان سوی ایشان باز نگردند و نیست هیچ کس ایشان
لَّمَّا جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ۝ وَآيَةٌ لَّهُمُ الْأَرْضُ
مگر آنکه همه نزد ما حاضر شدگانند و دلیلست برای ایشان زمین
الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ۝
مرده زنده گردیم آن را و بیرون آوردیم از آن دانه پس از آن دانه میخورند
وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ
و پدید کردیم در آن بوستانها از خرمابن و انگورهای الوان انواع و روان کردیم در آن

الْعُيُونِ ۝ لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا

چشمه سارها تا بخورند از میوهای آن و آنچه نکرده است دستهای ایشان آیا پس

يَشْكُرُونَ ۝ سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ

شکر نمیکنند پاکست خدا که آفرید انواع میوهها را همه آنها را از آنچه برویاند

الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَآيَةٌ لَهُمُ

زمین و از اصناف ادمیان و از آنچه نمیدانند و دلیلست برای ایشان

اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ۝ وَ

شب که باز کشیم از آن روز را که چون برکشیم ایشان پس در تاریکی آیند و

الشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۝ وَالْقَمَرَ

آفتاب میرود تا بجای که قرارگاه اوست این کارها باندازه کردن غالب داناست و ماه را

قَدَّرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّى عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ۝ لَا

تقدیر کردیم حرکت او در منازل معلوم تا که گردد در آخر منازل مانند شاخ خرمای دیرینه یعنی کهنه نه

الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ

آفتاب سزد آن را که دریابد ماه را و نه شب پیش گیرنده

النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ۝ وَآيَةٌ لَهُمْ

روز است و همه کس این هر در سپهر خود همی روند و دلیلست برای ایشان

أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ۝ وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا

آنکه بار کردیم اول دانش آن را در کشتی پر کرده و پدید کردیم برای ایشان مانند آن کشتی

يَرْكَبُونَ ۝ وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ

بر می نشینند و اگر خواهیم غرق بکنیم ایشان را پس نیست فریادرسی مر ایشان را و نه ایشان خلاصی یابند

إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَى حِينٍ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ

مگر جهت بخشایشی از ما و برخورداری تا مدت اجل و چون گفته شود مر ایشان

اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ وَ

بترسید از آنچه پیش روی شماست و آنچه در پس شماست از عذاب تا شاید بر شما بخشوده گردد و

مَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ وَ

نیاید ایشان را هیچ دلیلی از معجزات پروردگار ایشان مگر آنکه باشند از آن اعراض کنندگان و

إِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ

چون گفته شود مر ایشان را که صرف کنید از راه خدا از آنچه روزی کرده شما را خدا گویند

الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنُطْعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ

آنان که کافر شدند مر آنان را که ایمان آوردند آیا طعام دهیم کسی را که اگر خواستی خدا خورش دادی او را

إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا

نه اید شما مگر در گمراهی هویدا و گویند کدام وقت خواهد بود این

الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ مَا يَنْظُرُونَ

وعده اگر هستید راست گویان چشم نمی دارند

إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا

مگر نعره یگانه فرا گیرد ایشان را در حال آنکه ایشان با هم خصومت کنند در کارها پس نتوانند هیچ وصیت و نه

إِلَى أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ

بسوی کسان خود باز میگردند و دمیده شود در صور نوبت دوم پس آنگاه ایشان از قبرها

إِلَى رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا

بسوی خدای پروردگار خود روند گویند ای وای ما کدام کس برانگیخت ما را از خوابگاه ما این است

مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ إِنْ كَانَتْ

آنچه وعده کرده خدای بخشاینده و راست گفتند پیغمبران نباشد

إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ فَالْيَوْمَ لَا

بجز نعره یگانه پس آنگاه ایشان همه نزد ما حاضر شدگانند پس امروز

تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ

ستم کرده نشود هیچ نفسی هیچ چیزی و جزا داده نشوید مگر آن را که بودید که میکردید بدرستی که یاران بهشت

الْيَوْمَ فِي شُغُلٍ فَاكِهُونَ ۝ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ عَلَى

امروز در شغلی عظیمی مشغولند از لذتها تنعم کنندگان ایشان و زنان ایشان در سایه‌ها نشینند بر

الْأَرَائِكِ مُتَّكِئُونَ ۝ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ

تختهای آراسته تکیه کنندگان مر ایشان راست در آنجا هر میوه و مر ایشان راست

مَا يَدَّعُونَ ۝ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبٍّ رَحِيمٍ ۝ وَامْتَازُوا

آنچه آرزو کنند مر ایشان را سلامت از رب پروردگار که گفته شود ایشان را سلام از پروردگار مهربان و جدا شوید

الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ۝ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ

امروز از مومنان ای گناهکاران آیا عهد نکردم با شما

يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۝

ای فرزندان آدم که مپرستید شیطان را بدرستی که او مر شما را دشمنی است هویدا

وَأَنِ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ

و آنکه بپرستید مرا این راهی است

مُسْتَقِيمٌ ۝ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا

راست و هر آینه بتحقیق که گمراه کرد از شما فرزندان بسیار

أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ۝ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ۝ اصْلَوْهَا

آیا پس نبودید که دریابید اینست دوزخی که بودید که ازان ترسانیده شدید درآیید درآن

الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۝ الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَ

امروز بسبب آنکه بودید که انکار میکردید امروز مهر مینهیم بر دهنهای ایشان و

تُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝

سخن گویند با ما دستهای ایشان و گواهی دهد پایهای ایشان بآنچه بودند که کسب مینمودند

وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّىٰ يُبْصِرُونَ

و اگر خواستیمی هرآینه محو کردیمی بر اثر چشمهای ایشان پس پیشی گرفتندی براه که بعادت میرفتندی پس از کجا دیدندی

وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ

و اگر خواستیمی هرآینه مسخ کردیمی ایشان را بر جایگاه ایشان پس نتوانستندی گذشتنی و نه بازگشتنی و هر

مَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ۝ وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ

هر که را عمر دراز دهیم بازگونه کنیم او را در تمییز حواس و قوت با پیری و ضعف آیا پس در نمی یابند و نیاموختیم ما محمد صلعم را شعر

وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ ۝ لِيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا

و نسزد مر او را شاعری نیست آنچه آموختیم او را مگر پندی و قرآنی ظاهر الاعجاز تا بیم کند هر که را هست زنده دل

وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ ۝ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ

و واجب شود گفتار ما بعذاب بر کافران آیا ندانستند ایشان که ما آفریدیم برای ایشان

مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ

از جمله آنچه ساخته است دستهای قدرت ما چهارپایان پس ایشان مر آن را متصرف باشند

وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ

و رام گردانیدیم آن چهارپایان را برای ایشان پس از آنهاست آنکه سوار شوند و از آنها بخورند

وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ۝ وَاتَّخَذُوا

و مر ایشان راست در آنها سودها و آشامیدنیها آیا پس سپاس نمیگزارند و فرا گرفتند

مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنْصَرُونَ ۝ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ

بغیر از خدا خدایان شاید ایشان یاری کرده شوند نتوانند آن خدایان یاری کردن ایشان

وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُحْضَرُونَ ۝ فَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ

و آن مشرکان مر آن خدایان را لشکریند حاضر کرده شده در دوزخ پس باید که اندوهگین نکند ترا گفتار ایشان هرآینه ما میدانیم آنچه نهان میدارند

وَمَا يُعْلِنُونَ ۝ أَوَلَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ

و آنچه آشکارا کنند آیا ندانسته آدمی که ما بیافریده ایم

هن

مِن نُّطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ۝ وَضَرَبَ

از آب منی کنده پس ناگهان او جدال کننده است هویدا و زد

لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِ الْعِظَامَ

برای ما داستانی و فراموش کرد آفرینش خود را گوید کدام کس زنده می کند استخوانها را

وَهِيَ رَمِيمٌ ۝ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ

و حال آنکه ریزیده شده اند بگو زنده میکند آنها را آنکه پدید کرد شان نخستین بار و او بهر

خَلْقٍ عَلِيمٌ ۝ الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ

آفریده دانا است آنکه پدید کرده برای شما از درخت سبز

نَارًا فَإِذَا أَنتُم مِّنْهُ تُوقِدُونَ ۝ أَوَلَيْسَ الَّذِي

آتشی پس ناگهان شما ازان آتش می افروزید آیا نیست آنکه

خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُم

آفرید آسمانها و زمین را توانا بر آنکه آفریند مانند آنها آری

بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ۝ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَن يَقُولَ

و او است آفریننده دانا نیست فرمان او هرگاه خواهد پدید کند چیزی را آنکه گوید

لَهُ كُن فَيَكُونُ ۝ فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ

مر او را باش پس میباشد پس پاک و منزه آنکه بدست اوست

مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝

پادشاهی هر چیز و بسوی او باز گردیده شوید

سورة الصافات مائة واثنان وثمانون آيات

از حضرت صادق ع
مرویست که هر که سوره صافات در هر روز جمعه
بخواند همیشه از همه آفتها محفوظ باشد و هر بلا از وی دور گردد در زندگانی دنیا
روزی وی بود گشاده فراخ ترین روزیها و نرساند بمال او و فرزند او و تن او هیچ آفتی و نه بدی از شیطان رجیم
و نه از نزد جبار ستمگری و اگر بمیرد در آن روز یا در آن شب او را خدا شهید بمیراند و شهید محشور گرداند
و در آورد او را در بهشت با شهیدان در یک درجه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشنده مهربان

وَالصَّافَّاتِ صَفًّا فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا
بحق صف زنندگان در مقام عبادت صف زدنی پس بحق منع کنندگان شیطان منع کردنی پس بحق خوانندگان قرآن

إِنَّ إِلٰهَكُمْ لَوَاحِدٌ رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
بدرستی که خدای شما هر آینه یگانه است پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست

وَرَبُّ الْمَشَارِقِ إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةٍ الْكَوَاكِبِ وَحِفْظًا
و پروردگار جاهای برآمدن آفتاب بدرستی که ما آراستیم آسمان دنیا را بزیور ستارگان و نگاه داشتیم آن را

مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ لَا يَسَّمَّعُونَ إِلَى الْمَلَإِ الْأَعْلَىٰ وَيُقْذَفُونَ
نگاه داشتنی از هر دیو رجیم بیرون شده از طاعت خدا که گوش نمی توانند داشت بسوی کلام فرشتگان عالم بالا و رانده میشوند

مِنْ كُلِّ جَانِبٍ دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ إِلَّا
به تیرهای شهاب از همه جانب از آسمان راندنی و مر ایشان راست عذابی دایمی مگر

مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ فَاسْتَفْتِهِمْ أَهُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ
آنکه ربایند سخنی را از فرشتگان پس در پی او درآید آتش درخشنده پس بپرس ای محمد از کفار آیا ایشان سخت ترند بخلقت

مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ
آنکه را که پدید کردیم بدرستی که ما پدید کردیم ایشان را از گل چسپنده بلکه بشگفت آمدی تو و ریشخند میکنند

وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ وَقَالُوا
و چون پند داده شوند پند نگیرند و چون ببینند معجزه را استهزا کنند و گویند

إِنْ هٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا
نیست این مگر جادوی هویدا آیا چون بمیریم و باشیم خاک

وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ أَوَآبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ قُلْ نَعَمْ وَ
و استخوانها آیا بدرستی که ما هر آینه برانگیخته شدگانیم آیا و برانگیخته شوند پدران پیشینیان بگو آری و

انتم

حزب ۱

أَنتُمْ دَاخِرُونَ ۞ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنظُرُونَ ۞ وَقَالُوا

شما خواران و بیچاره باشید پس نباشد برای حشر شما مگر یک نعره پس ناگهان ایشان نگرند شتابان را و گویند

يَا وَيْلَنَا هَٰذَا يَوْمُ الدِّينِ ۞ هَٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنتُم بِهِ تُكَذِّبُونَ

ای وای بر ما این روز جزاست این روز فرق میانه حق و باطل است که بودید شما بآن تکذیب میکردید

احْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ۞

گوییم جمع آورید ستمکاران ملی را که ستم کردند و زنان ایشان را و آنرا که بودند که میپرستیدند

مِن دُونِ اللَّهِ فَاهْدُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطِ الْجَحِيمِ ۞ وَقِفُوهُمْ

بغیر از خدا پس راه نمایید ایشان را بسوی راه دوزخ و باز دارید ایشان را

إِنَّهُم مَّسْئُولُونَ ۞ مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ۞ بَلْ هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ

بدرستی که ایشان پرسیده شوند چیست مر شما را که یاری یکدیگر نمی کنید نه ایشان این روز گردن نهندگانند

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۞ قَالُوا إِنَّكُمْ كُنتُمْ تَأْتُونَنَا

و رو کردند بعضی از ایشان بر بعضی حال آنکه از هم پرسند با یکدیگر گویند بدرستی که شما بودید که می آمدید ما را

عَنِ الْيَمِينِ ۞ قَالُوا بَل لَّمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ۞ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُم

از روی قوت و قدرت پیشوایان گویند نه که نبودید گروندگان و نبود ما را بر شما

مِّن سُلْطَانٍ بَلْ كُنتُمْ قَوْمًا طَاغِينَ ۞ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا

هیچ سلطنتی نه که بودید شما گروهی تجاوز کنندگان از حد گویند واجب شد بر ما گفتار پروردگار ما که ما

إِنَّا لَذَائِقُونَ ۞ فَأَغْوَيْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غَاوِينَ ۞ فَإِنَّهُمْ

بدرستی که ما چشندگانیم عذاب را پس گمراه کردیم ما شما را بدرستی که ما بودیم گمراهان پس بدرستی که ایشان

يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ۞ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ

در این روز در عذاب شریکانند بدرستی که ما همچنین میکنیم با گناهکاران

إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ۞ وَيَقُولُونَ

بدرستی که ایشان بودند که چون گفته شود مر ایشان را که نیست معبودی بحق مگر خدای بحق سر باز میزدند و میگفتند

أَئِنَّا لَتَارِكُوا آلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَجْنُونٍ ۞ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ

ایا هرستی که ما هرینه واگذارنده ایم خدایان خودرا بجهة شاعری دیوانه نه بلکه امد محمد براستی و باور داشت

الْمُرْسَلِينَ ۞ إِنَّكُمْ لَذَائِقُوا الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ۞ وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا

گفتار پیغمبران را هرستی که شما هرانیه چشندگان عذابید دردناک و سزا داده نگردید مگر بجز

مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۞ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ۞ أُولَٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ

انچه را که بودید که میکردید لیکن بندگان خدا که خداوند اخلاص دادند ان گروه اماده است ایشان را روزی

مَعْلُومٌ ۞ فَوَاكِهُ وَهُمْ مُكْرَمُونَ ۞ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۞

معینی میوهای بالذت و ایشان گرامی داشتگانند در بهشتهای با ناز و نعمت

عَلَىٰ سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ۞ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ۞

بر تختهای روبروی یکدیگر ایشان گردش اورده شود بر ایشان جامی از شراب روان در بهشت

بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ ۞ لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ ۞

شراب سفید بالذت مر اشامندگان را نه در ان شراب فسادی است و نه ایشان از ان بیهوش گردند

عِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ ۞ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ

نزدیک ایشان باشند زنانی که ایشان جز شوهر خود ننگرند و فراخ چشم باشند همانا ایشان بخم مرغ پنهان

مَكْنُونٌ ۞ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۞ قَالَ قَائِلٌ

پوشیده شده یعنی دیگری پس روکنند بعضی از ایشان بر بعضی در حالتی که از هم پرسند گوید گوینده

مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ۞ يَقُولُ أَئِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ ۞

از ایشان هرستی که بود مرا همنشینی کافر که میگفت ایا هرستی که تو هر اینه از باور دارندگان سخن همراهی

أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَئِنَّا لَمَدِينُونَ ۞ قَالَ هَلْ

ایا چون میریم ما و باشیم خاک و استخوانها ایا هرستی که ما هراینه سزا داده شدگانیم گوید ان گوینده که ایا

أَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ ۞ فَاطَّلَعَ فَرَآهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ ۞ قَالَ تَاللَّهِ

شما مطلع شونده بر او پس نظر کند پس ببیند او را در میان دوزخ گوید او بخدا سوگند

إِن كِدتَّ لَتُرْدِينِ ۝ وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ۝

که نزدیک بودی که هلاک گردانی مرا و اگر نبودی فضل پروردگار من هر آینه بودمی از حاضر شدگان از عذاب

أَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ ۝ إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ۝ إِنَّ هَٰذَا

آیا پس نیستیم ما از مردگان مگر مرگ ما نخستین و نیستیم ما عذاب کرده شدگان هر آینه که این است

لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ لِمِثْلِ هَٰذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ ۝ أَذَٰلِكَ خَيْرٌ نُّزُلًا

رستگاری بزرگ برای مانند این جزا پس باید که کار کنند کارگزاران آیا آن رزق معلوم بهتر است از روی ماحضری

أَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ ۝ إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِّلظَّالِمِينَ ۝ إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي

یا درخت زقوم بدرستی که ما گردانیدیم آن درخت را بلایی برای ستمکاران بدرستی که آن درختی است که بیرون آید در

أَصْلِ الْجَحِيمِ ۝ طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ ۝ فَإِنَّهُمْ لَآكِلُونَ مِنْهَا

قعر دوزخ بار آن گویا که سرهای دیوان است پس هر آینه ایشان خورندگانند از آن

فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ۝ ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيمٍ

پس پرکنندگانند از آن شکمها را پس بدرستی که مر ایشان راست بر خورش آن هر آینه آمیزشی از آب جوشان

إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ ۝ إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ۝ فَهُمْ عَلَىٰ

بدرستی که بازگشت ایشان هر آینه بسوی دوزخ است بدرستی که ایشان یافتند پدران خود را گمراهان پس ایشان بر

آثَارِهِمْ يُهْرَعُونَ ۝ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ۝ وَلَقَدْ

اثرهای ایشان می‌شتابند و هر آینه بتحقیق گمراه شدند پیش از ایشان بیشتر پیشینیان و هر آینه بتحقیق

أَرْسَلْنَا فِيهِم مُّنذِرِينَ ۝ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنذَرِينَ ۝

فرستادیم ما در میان ایشان بیم نمایندگان پس بنگر چگونه باشد انجام کار بیم کرده شدگان

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ۝ وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ

مگر بندگان خدا که اهل اخلاص‌اند و هر آینه بتحقیق خواند ما را نوح پس هر آینه نیکا

الْمُجِيبُونَ ۝ وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ۝ وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ

اجابت کنندگان و رهانیدیم او را و خانواده او را از بلای بزرگ و گردانیدیم فرزندان او را

الْبَاقِينَ ۝ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ۝ سَلَامٌ عَلَىٰ نُوحٍ فِي

باز ماندگان | در رحم نهادیم برو در پسینیان | رحمت خدا بر نوح در

الْعَالَمِينَ ۝ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا

میان جهانیان | ما همچنین پاداش میدهیم نیکوکاران را | هر آینه او از بندگان ما

الْمُؤْمِنِينَ ۝ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ۝ وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ

که گرونده اند | پس غرق کردیم دیگران را | و هر آینه از پیروان او

لَإِبْرَاهِيمَ ۝ إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ۝ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْ

هر آینه ابرهیم | چون آمد بطاعت پروردگار خود با دلی بسلامت | چون گفت مر پدر خود را و قوم

مَاذَا تَعْبُدُونَ ۝ أَئِفْكًا آلِهَةً دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ ۝ فَمَا ظَنُّكُمْ

چه چیز میپرستید | آیا بدروغ خدایانی جز خدا میخواهید | پس چیست گمان شما

بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ۝ فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ۝ فَتَوَلَّوْا

پروردگار جهانیان | پس نگریست نگریستنی در ستارگان | پس گفت هر آینه من بیمارم

مُدْبِرِينَ ۝ فَرَاغَ إِلَىٰ آلِهَتِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ۝ مَا لَكُمْ

پشت کنندگان | ...

لَا تَنْطِقُونَ ۝ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ۝ فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزِفُّونَ ۝ قَالَ

که سخن نمیکنید | پس زد بر ایشان زدنی بقوت | پس روی کردند ...

أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ۝ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ۝ قَالُوا

آیا میپرستید | آنچه را خود میتراشید | و خدا آفریده شما را | و آنچه میسازید

ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ ۝ فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ

... | پس خواستند باو مکری

الْأَسْفَلِينَ ۝ وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ ۝ رَبِّ هَبْ لِي

خوار تر | و گفت ابرهیم ...

من

مِنَ الصَّالِحِينَ ۝ فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ۝ فَلَمَّا بَلَغَ

از شایستگان نیکوکاری پس مژده دادیم او را به پسری بردبار بغایت پس چون رسید با او

مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانظُرْ

با ابراهیم بجد رفتار گفت ابراهیم ای پسرک من بدرستی که من دیدم در خواب که من میبرم گلوی ترا پس بنگر

مَاذَا تَرَىٰ قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ

چه می بینی گفت اسمعیل ای پدر من بکن آنچه فرموده شده خواهی یافت مرا اگر خواهد خدا از

الصَّابِرِينَ ۝ فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ۝ وَنَادَيْنَاهُ

صبرکنندگان پس چون گردن نهادند هر دو فرمان خدا را و برو افکند او را بر یک سوی پیشانی و آواز دادیم او را

أَن يَا إِبْرَاهِيمُ ۝ قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

اینکه ای ابراهیم بتحقیق که راست گردانیدی خواب خود بدرستی که همچنین پاداش میدهیم نیکوکاران را

إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ۝ وَفَدَيْنَاهُ بِذِبْحٍ عَظِيمٍ ۝ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي

بدرستی که این امتحان هرآینه همچنین آزمایش هویدا و فدا فرستادیم عوض او قربانی بزرگ و در جهان بعد او

الْآخِرِينَ ۝ سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ۝ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

پسینیان رحمت خدا بر ابراهیم همچنین جزا میدهیم نیکوکاران را

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا

بدرستی که او از بندگان ماست که گرویدگانند و مژده دادیم او را باسحق پیغمبری

مِنَ الصَّالِحِينَ ۝ وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ وَ

از شایستگان و برکت فرستادیم بر او و بر اسحق و

مِن ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ مُبِينٌ ۝ وَلَقَدْ

از فرزندان دو پیغمبر بعضی نیکوکار و بعضی ستمکار بر نفس خود که هویداست و هرآینه بتحقیق

مَنَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ۝ وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا

منت نهادیم بر موسی و هرون و رهانیدیم ایشان را و گروه ایشان را

مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ۝ وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ۝ وَ

از بلای بزرگ و یاری کردیم ایشانرا پس بودند ایشان غلبه کنندگان و

آتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ ۝ وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ

دادیم ایشانرا کتاب بیان کننده … و نمودیم ایشانرا راه

هَارُونَ
الْمُسْتَقِيمَ ۝ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ ۝ سَلَامٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَ

راست و ترک کردیم بر ایشان در امت بازپسین سلام بر موسی و هارون

إِلْيَاسَ لَمِنَ
إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ

بدرستی که ما چنین پاداش میدهیم نیکوکاران را بدرستی که ایشان هر دو از بندگان گرویدگانند و بدرستی الیاس از

الْمُرْسَلِينَ ۝ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ ۝ أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ

فرستادگان است چون گفت مر گروه خود را آیا نمی‌ترسید آیا بجز ازین می‌پرستید بت را و وا می‌گذارید

أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ۝ اللَّهَ رَبَّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ۝ فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ

بهترین آفرینندگان را خدا که پروردگار شما و پروردگار پدران پیشینه شماست پس دروغ داشتند او را …

إِلْ يَاسِينَ
إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ۝ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ۝ سَلَامٌ عَلَىٰ

مگر بندگان خدا که خالص شده‌اند و گذاشتیم بر وی در امت بازپسین سلام بر الیاس

لُوطًا لَمِنَ
إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ

بدرستی که ما چنین جزا میدهیم نیکوکاران را بدرستی که او از بندگان گرویدگانست و بدرستی که لوط

الْمُرْسَلِينَ ۝ إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ۝ إِلَّا عَجُوزًا فِي

در فرستادگان است چون رهانیدیم او را و خانواده او را همگی مگر پیرزنی که در سلک

الْغَابِرِينَ ۝ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ۝ وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ

گذشتگان بود پس هلاک کردیم دیگران را و بدرستی که شما میگذرید بر ایشان

مُصْبِحِينَ ۝ وَبِاللَّيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝ وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

در حالتی که بامداد کنندگانند و در شب هم آیا پس در نمی‌یابید و بدرستی که یونس هرآینه از فرستادگان است

نصف الحزب

إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ۝ فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ۝

چون گریخت بسوی کشتی پر از بار پس قرعه زد پس بود از مغلوبان

فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ۝ فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ۝

پس فرو خورد او را ماهی و حال آنکه او ملامت کننده خود بود پس اگر نمی بود از تسبیح کنندگان

لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۝ فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ۝

هر آینه درنگ میکرد در شکم ماهی تا روزی که برانگیخته میشوند پس افگندیم او را بلب ساحل دریا و حال آنکه او بیمار بود

وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ ۝ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ أَلْفٍ

و رویانیدیم بربالای سر او درختی از کدو و فرستادیم او را برسالت بسوی صد هزار کس

أَوْ يَزِيدُونَ ۝ فَآمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ۝ فَاسْتَفْتِهِمْ

یا زیاده از صد هزار پس گرویدند پس برخورداری دادیم ایشان را تا وقت جهتشان پس بپرس از ایشان

أَلِرَبِّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ ۝ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ

آیا مر پروردگار ترا دختران است و مر ایشان را پسران یا آفریدیم فرشتگان را

إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ ۝ أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ ۝ وَلَدَ اللَّهُ

دختران و ایشان بودند حاضران آگاه باش بدرستی که ایشان هر آینه بدروغ خود میگویند زاییده خدا

وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝ أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ۝ مَا

و بدرستی که ایشان هر آینه دروغگویانند آیا برگزیده خدا برای خود دختران را بر پسران

لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ۝ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝ أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُبِينٌ ۝

چیست شما را چگونه حکم می کنید آیا پس نمی اندیشید یا نه که شما راست حجتی است روشن

فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ

پس بیارید کتاب خود را اگر هستید راست گویان و گردانیدند میان خدا و میان

الْجِنَّةِ نَسَبًا ۝ وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ۝ سُبْحَانَ اللَّهِ

فرشتگان نسبت پدر فرزندی و هر آینه بتحقیق دانستند فرشتگان که این گویندگان هر آینه حاضر کرده شدگانند برای عذاب پاک است خدا

عمّا يصفون ۝ الا عباد الله المخلصين ۝ فانكم وما تعبدون

از آنچه میستایند ترا مگر بندگان خدا که خالص کرده شدگانند پس بدرستی که شما و آنچه میپرستید

ما انتم عليه بفاتنين ۝ الا من هو صال الجحيم ۝ وما منا الا له مقام معلوم

همه بر خدا گمراه کنندگان مگر کسی که او درآینده دوزخ است و نیست از ما هیچکس مگر که او را جایگاهی است معلوم

وانا لنحن الصافون ۝ وانا لنحن المسبحون ۝ وان كانوا ليقولون

بدرستی که ما هر آینه مائیم صف زدگان و بدرستی که ما هر آینه مائیم تسبیح کنندگان و بدرستی که بودند کافران میگفتند پیش از بعثت

لو ان عندنا ذكرا من الاولين ۝ لكنا عباد الله

اگر آنکه نزد ما بودی یادی از پیشینیان هر آینه بودیم ما بندگان خدا

المخلصين ۝ فكفروا به فسوف يعلمون ۝ ولقد سبقت كلمتنا لعبادنا

که خالص کرده شدگانند پس کافر شدند بدان پس زود باشد که بدانند حال او و هر آینه پیشی گرفته گفتار ما بندگان ما

المرسلين ۝ انهم لهم المنصورون ۝ وان جندنا

که فرستادگانند برسالت بدرستی که ایشان ایشانند نصرت یافته شدگان و بدرستی که لشکر ما

لهم الغالبون ۝ فتول عنهم حتى حين ۝ وابصرهم فسوف يبصرون

هر آینه ایشان غلبه کنندگانند پس روی بگردان از ایشان تا هنگام امر جهاد و بنما کین ایشان را پس زود که ببینند

افبعذابنا يستعجلون ۝ فاذا نزل بساحتهم فساء صباح المنذرين ۝ وتول

آیا پس بعذاب ما شتاب میکنند پس چون فرود آید عذاب بسرای ایشان پس بد بامداد بیم کرده شدگان و روی بگردان

عنهم حتى حين ۝ وابصر فسوف يبصرون ۝ سبحان ربك رب العزة

از ایشان تا وقت نزول عذاب و ببین نصرت ما را پس زود باشد که ببینند انجام کار خود را پاکی پروردگار تو پروردگار غلبه

عما يصفون ۝ وسلام على المرسلين ۝ والحمد لله رب العالمين

از آنچه میستایند کافران و رحمت خدا بر پیغمبران و ستایش مر خدا را که پروردگار عالمیانست

سورة ص ثمان وثمانون آية مكية

جم

ابن بابویه
از حضرت ابی جعفر علیه السلم
روایت نموده که هرکه سوره ص را در شب جمعه بخواند عطا
کرده شود از خیرات دنیا و آخرت آنقدر که داده نشده باحدی از
آدمیان مگر پیغمبر مرسلی یا فرشته مقربی و درآورد او را خدا ببهشت و هرکه را که او خواهد از مردم خاصه حتی
خادمی را که خدمتش میکند هرچند که در حکم عیال نه در عددی که باید شفاعت او نمود

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ صٓ وَ
بنام خدای بخشنده و مهربان بحق

الْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ كَمْ
قرآن خداوند یاد آوری است که آنان که کافر شدند در تکبرند و در اعتراف بآن در مقام نزاع و مخالفتند بسا

أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوْا وَلَاتَ حِينَ
که هلاک کردیم پیش از ایشان از اهل زمانی پس آواز دادند و حال آنکه نبود آن وقت هنگام

مَنَاصٍ وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ
گریز از عذاب و بشگفت آمدند ازآنکه آمد ایشانرا بیم نماینده از جنس ایشان و گفتند کافران

هٰذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ أَجَعَلَ الْآلِهَةَ إِلٰهًا وَاحِدًا
این مرد جادوگری است بسیار دروغگو آیا بدل کرده خدایان را بخدای یگانه

عَلَىٰ آلِهَتِكُمْ
إِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ وَانْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنِ امْشُوا وَاصْبِرُوا
بدرستی که این هر آینه چیزی است بغایت عجیب و رفتند از حضرت او بزرگان قوم ایشان میگفتند که بروید و صبر کنید بر پرستش خدایان

إِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ مَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ
این هر آینه چیزی است خواسته شده نشنیدیم آنچه میگویند از توحید در کیش و مذهب بازپسین نیست

هٰذَا إِلَّا اخْتِلَاقٌ أَأُنْزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ
این مگر دروغ و افترا آیا فرو فرستاده شد بر او قرآن از میان ما که بزرگانیم نه بلکه ایشان در شکند

مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابِ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ فَلْيَرْتَقُوا فِي
از یاد آوردن من بلکه هنوز نچشیده اند عقوبت مرا یا نزد ایشان خزانهای بخشش پروردگار تو

الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
غالب بخشنده است یا مر ایشانراست پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست

قَوْمُ نُوحٍ
الْأَسْبَابِ جُنْدٌ مَا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ
معارج آسمانها ایشان لشکریند بسیار کم بهایی زیاده در آنجا شکست یافتگانند از گروه کافران دروغ نسبت دادند پیش از ایشان

وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ ۝ وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ

و نسل عاد و فرعون خداوند قوت طایفه ثمود و گروه لوط و یاران

الْأَيْكَةِ أُولَٰئِكَ الْأَحْزَابُ ۝ إِنْ كُلٌّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ

بیشه آن گروه لشکرهای دشمنان پیغمبران نیست هیچکس از ایشان مگر که تکذیب کرد پیغمبران را پس ثابت شد

عِقَابِ ۝ وَمَا يَنْظُرُ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ ۝ وَقَالُوا رَبَّنَا

عقوبت بر ایشان و چشم نمیدارند اینها مگر بانگ یک نفره را که نیست مر او را هیچ مهلتی و گفتند ای پروردگار ما

عَجِّلْ لَنَا قِطَّنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ۝ اصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُودَ

زود ده بما بهره ما را از عذاب پیش از روز شمار صبر کن ای محمد بر آنچه میگویند و یاد کن بنده ما داود

ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ۝ إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ ۝

خداوند قوت بدرستی که او بود بازگردنده بدرستی ما رام کردیم کوهها را با او تسبیح میکنند شبانگاه و وقت چاشت

وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ ۝ وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَآتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصْلَ

و مرغان را هم رام او کردیم جمع کرده شده هر یک از کوهها و مرغان مر او را بازگردنده و قوت دادیم ملک او را و دادیم او را حکمت و فصل

الْخِطَابِ ۝ وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ۝ إِذْ دَخَلُوا

حق از باطل و هیچ آمد بتو خبر منازعان چون در آمدند از دیوار عبادت خانه او چون در آمدند

عَلَىٰ دَاوُودَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانِ بَغَىٰ بَعْضُنَا

بر داود پس ترسید از ایشان گفتند مترس ما دو خصمیم ستم کرده بعضی از ما

عَلَىٰ بَعْضٍ فَاحْكُمْ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَىٰ سَوَاءِ الصِّرَاطِ ۝

بر دیگری پس حکم کن میانه ما براستی و جور مکن و براه ما را بسوی راه راست

إِنَّ هَٰذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً وَلِيَ نَعْجَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا

بدرستی که این یک برادر من مر او راست نود و نه گوسفند ماده و مراست یک گوسفند ماده پس برادرم گفت کفیل ساز مرا

وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ۝ قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ إِلَىٰ نِعَاجِهِ

و غلبه کرد مرا در خواستن و سخن خود گفت داود هر آینه بتحقیق ستم کرده بر تو بخواستن گوسفند تو کشیدن بسوی گوسفندان

إِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا
بدرستی که بسیاری از شریکان در مال ابیهم ستم میکنند بعضی ازیشان بر بعضی مگر
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ وَ
آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته و بسیار اندکند ایشان و
ظَنَّ دَاوُودُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا
گمان کرد داود که ما آزمودیم او را پس آمرزش خواست از پروردگارش و در افتاد رکوع کنندگان
وَأَنَابَ فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَى وَحُسْنَ مَآ
و بازگشت توبه کنان پس آمرزیدیم برای او این گناه را و بدرستی که مر او را نزد ما هر آینه قربت و نیکویی بازگشت
بٍ يَا دَاوُودُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُمْ بَيْنَ النَّاسِ
گفتیم ای داود بدرستی که ما گردانیدیم ترا جانشین پیغمبران در روی زمین پس حکم کن میان مردمان
بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ
براستی و درستی و پیروی مکن خواهش نفس را پس گمراه کند ترا از راه خدا بدرستی آنان
يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَا
گمراه میشوند از راه خدا مر ایشان راست عذابی سخت بسبب آنکه فراموش کردند روز حساب را
بِ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذَلِكَ
و نیافریدیم آسمان را و زمین را و آنچه میانه آنهاست بیهوده بیفایده این گمان
ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ أَمْ نَجْعَلُ
گمان آنانست که کافر شدند پس وای مر آنان را که کافر شدند از عذاب آتش یا میگردانیم
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ
آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته مانند تباه کاران در روی زمین یا میگردانیم
الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ
پرهیزکاران را مانند بدکاران کتابیست فرو فرستادیم بسوی تو که با خیر بسیارست تا تامل کنند در آیتهای او

وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ ۝ وَوَهَبْنَا لِدَاوُودَ سُلَيْمَانَ نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ

و تا پند گیرند خداوندان عقلها و بخشیدیم مر داود را سلیمان نیکو بنده بود او

أَوَّابٌ إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِنَاتُ الْجِيَادُ فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ

بازگردنده است بخدا یاد کن چون عرض کرده شد بر وی بشبانگاه اسبان ایستاده نیکو پس گفت سلیمان برگزیدم دوستی مال را

عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّىٰ تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ رُدُّوهَا عَلَيَّ فَطَفِقَ

از یاد پروردگار من تا آنگاه که پوشیده شد بحجاب باز گردانید آن را بر من پس آغاز کرد

مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ۝ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَىٰ كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ

بمسح کردن ساقها و اطراف گردنها و بدرستی که آزمودیم سلیمان را و افکندیم بر تخت او تنی پس

أَنَابَ ۝ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي

بازگشت بخدا گفت پروردگار من بیامرز مرا و ببخش مرا ملکی که نسزد هیچکس را پس از من

إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ۝ فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ

بدرستی که تو توی بخشنده پس رام کردیم برای او باد را که میرفت بفرمان او نرم و آرام هر جا

أَصَابَ ۝ وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَغَوَّاصٍ ۝ وَآخَرِينَ

میخواست و رام کردیم دیوان را همه بنا کننده و غوص کننده در دریاها و دیگران

مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ۝ هَٰذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝ وَإِنَّ لَهُ

باهم قرین کرده شده در زنجیرها این نعمت عطای ماست پس احسان کن یا نگاه دار بی حساب و بدرستی که او را

عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ ۝ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ

نزد ما هر آینه قربی و نیکوئی بازگشت و یاد کن بنده ما ایوب را چون آواز داد پروردگار خود را

أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ ۝ ارْكُضْ بِرِجْلِكَ هَٰذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ

که مرا رسانید دیو برنج و عذاب بزن پای خود را این جای غسل کردن سرد

وَشَرَابٌ ۝ وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَىٰ لِأُولِي

و آشامیدنی و بخشیدیم مر او را اهل او و مانند ایشان را با ایشان رحمتی از ما و پندی مر خداوندان

الالباب ۝ وخذ بيدك ضغثا فاضرب به ولا تحنث انا وجدناه صابرا نعم

العبد انه اواب ۝ واذكر عبادنا ابراهيم واسحق ويعقوب اولي الايدي

والابصار ۝ انا اخلصناهم بخالصة ذكرى الدار ۝ وانهم عندنا لمن

المصطفين الاخيار ۝ واذكر اسمعيل واليسع وذا الكفل و

كل من الاخيار ۝ هذا ذكر وان للمتقين لحسن ماب ۝ جنات

عدن مفتحة لهم الابواب ۝ متكئين فيها يدعون فيها بفاكهة

كثيرة وشراب ۝ وعندهم قاصرات الطرف

اتراب ۝ هذا ما توعدون ليوم الحساب ۝ ان هذا لرزقنا ما له من نفاد ۝ هذا

وان للطاغين لشر ماب ۝ جهنم يصلونها فبئس

المهاد ۝ هذا فليذوقوه حميم وغساق ۝ واخر من شكله

ازواج ۝ هذا فوج مقتحم معكم لا مرحبا بهم

إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ ۞ قَالُوا بَلْ أَنتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ

هر آینه که ایشان در آینده اند در آتش گویند تابعان با پیشوایان بلکه شما هیچ فراخی در جهنم مباد شما را

أَنتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا فَبِئْسَ الْقَرَارُ ۞ قَالُوا رَبَّنَا

شما پیش فرستادید این عذاب را برای ما پس بد جایگاه گویند تابعان ای پروردگار ما

مَن قَدَّمَ لَنَا هَٰذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ۞ وَ

هر که پیش فرستاده برای ما این عذاب پس بفزا او را عذاب دو چند آن در آتش و

قَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَىٰ رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُم مِّنَ الْأَشْرَارِ ۞

گویند دوزخیان چیست ما را که نمی بینیم مردانی را که بودیم ما در دنیا میشمردیم ایشان را از بدکاران

أَتَّخَذْنَاهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمُ الْأَبْصَارُ ۞ إِنَّ ذَٰلِكَ لَحَقٌّ

آیا گرفتیم ایشان را در دنیا محل افسوس یا که مایل است بگردید از ایشان دیدهای ما هر آینه این که گفتیم هر آینه

تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ ۞ قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ

که آن جنگ دوزخیان است با پیشوایان با تابعان بگو ای محمد نیستم من مگر بیم نماینده و نیست هیچ معبودی برای پرستش مگر خدا یگانه

الْقَهَّارُ ۞ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ

شکننده کامها پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میانه آنهاست غالب آمرزگار

قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ ۞ أَنتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ۞ مَا كَانَ لِيَ

بگو آن خبری است بزرگ که شما از آن اعراض کننده گانید نبود مرا

مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَإِ الْأَعْلَىٰ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ۞ إِن يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا

هیچ دانشی بزرگان محل اعلی چون مجادله میکنند در خلق آدم وحی نیامد بسوی من مگر آنکه

أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۞ إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ

من مگر بیم نماینده هویدا چون گفت پروردگار تو مر فرشتگان را

إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِّن طِينٍ ۞ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ

هر آینه که من آفریننده ام آدمی از گل پس چون تمام کردم تن او را و بدمیدم در آن تن

من

مِن رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ۞ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ

از روح که از نزد منست پس بودر افتید برای مکرم خلق او سجده کنندگان پس سجده کردند فرشتگان همه ایشان

أَجْمَعُونَ ۞ إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۞

جمعیت مگر دیو رجیم که گردن کشی کرد و گردید از کافران

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِيَدَيَّ أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ

گفت خدا ای شیطان چه باز داشت ترا ازینکه سجده کنی آنچه آفریدم بدو دست قدرت خود آیا بزرگی جستی یا هستی از بلند [illegible]

قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ

گفت ابلیس من بهترم از وی آفریدی مرا از آتش و آفریدی او را از گل

قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ۞ وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ

گفت خدا پس بیرون رو از بهشت پس بدرستی که تو رانده شده از رحمت و بدرستی که بر تست لعنت من تا روز

الدِّينِ ۞ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

جزا گفت شیطان ای پروردگار من پس مهلت ده مرا تا روزی که برانگیخته شوند خلایق

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ۞ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ۞

گفت خدا پس بدرستی که تو از مهلت داده شدگانی تا روز وقت معین

قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ۞ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ

گفت شیطان پس قسم بعزت تو که هر آینه گمراه کنم ایشان را همگی مگر بندگان ترا از ایشان [illegible]

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ أَقُولُ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ

گفت خدا پس اینست راست و راست میگویم هر آینه البته پر کنم دوزخ را از تو و از کسانی که پیروی کنند از ایشان

أَجْمَعِينَ ۞ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا

همه بگو ای محمد نمیخواهم از شما برین کار هیچ مزدی و نیستم من

مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ۞ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۞ وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ

از بخود بستگان نیست قرآن مگر پند مر جهانیان را و هر آینه بدانید خبر صدق آن [illegible]

فضائل
از حضرت رسول
مرویست که هر که سورهٔ زمر را تلاوت کند خدای
حق تعالی عطا فرماید او را شرف دنیا و آخرت و از غیر خود بی نیاز گرداند او را
در روز حشر خلایق ... تا آنکه برسد ... هر که او را ببیند ... او را
از آتش دنیا کند ... و برای او در بهشت هزار شهر و در هر شهری هزار قصر و در هر قصری صد حور ... با انهار
در چشمه روان ...
و حورها ... در چشمه ها

سورة الزمر خمس وسبعون آية مكية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ تَنْزِيلُ
بنام خدای بخشاینده مهربان فرو فرستادن
الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ
کتابیست از نزد خدای غالب درست کردار هر آینه ما فرو فرستادیم بسوی تو قرآن را براستی پس بپرست
اللّٰهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ أَلَا لِلّٰهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ
خدا را در حالتی که خالص کننده باشی برای او دین را آگاه باش مر خدا راست عبادت بی شرک و ریا و آنان که
اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى
فرا گرفتند بجز خدا دوستان را در حالتی که میگویند نمی پرستیم ایشان را مگر برای آنکه نزدیک کنند ما را بسوی
اللّٰهِ زُلْفَى إِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
خدا نزدیک گردانیدنی هر آینه که خدا حکم میکند میان ایشان در آنچه ایشان در آن اختلاف می کنند
إِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ لَوْ أَرَادَ
هر آینه که خدا هدایت نمیکند کسی را که او دروغ گوینده ناسپاس است اگر خواستی
اللّٰهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفَى مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ هُوَ
خدا که فرا گیرد فرزندی هر آینه برگزیدی از آنچه می آفریند آنچه میخواهد پاکا او او است
اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ
خدای یگانه شکننده کامها آفرید آسمانها و زمین را براستی در آورد
اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ
شب را بر روز و در آورد روز را بر شب و رام کرد
الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمًّى أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ
آفتاب و ماه را هر یکی از آن روان میشود تا وقتی معین کرده شده آگاه باش اوست غالب

الغفار ۝ خلقكم من نفس واحدة ثم جعل منها زوجها و
آمرزگار آفرید شما را از تن واحد که آدم است پس آفرید از گل جفت او را و
أنزل لكم من الأنعام ثمانية أزواج يخلقكم في بطون
فرو فرستاد برای شما از چهارپایان هشت جفت نر و ماده می آفریند شما را در شکمهای
أمهاتكم خلقا من بعد خلق في ظلمات ثلث ذلكم
مادران شما آفرینشی بعد از آفرینشی در تاریکیهای سه گانه این است
الله ربكم له الملك لا إله إلا هو فأنى تصرفون ۝
خدا پروردگار شما مر او راست پادشاهی نیست معبودی مگر او پس از کجا بگردانیده میشوید
إن تكفروا فإن الله غني عنكم ولا يرضى لعباده الكفر
اگر کافر شوید پس بدرستی که خدا بی نیاز است از شما و نمی پسندد برای بندگان خود کفر را
وإن تشكروا يرضه لكم ولا تزر وازرة وزر أخرى
و اگر سپاس گزاری کنید می پسندد آن را برای شما و بر نمی دارد هیچ گناه کاری بار گناه دیگری را پس
إلى ربكم مرجعكم فينبئكم بما كنتم تعملون إنه عليم بذات
بسوی پروردگار شماست بازگشت شما پس آگاه کند شما را بآنچه هستید که می کنید بدرستی او داناست بآنچه در
الصدور ۝ وإذا مس الإنسان ضر دعا ربه منيبا إليه ثم
سینه هاست و چون برسد آدمی را گزندی بخواند پروردگار خود را بازگردنده بسوی او پس
إذا خوله نعمة منه نسي ما كان يدعوا إليه من قبل وجعل لله
چون عطا فرماید او را نعمتی از نزد خود فراموش کند گزندی را که بود میخواند خدا را برای دفع آن پیش از این و پدید کند برای
أندادا ليضل عن سبيله قل تمتع بكفرك قليلا إنك من أصحاب
همتایان تا گمراه کند مردمان را از راه او بگو برخوردار باش بکفر خود اندک زمانی بدرستی که تو از یاران
النار ۝ أمن هو قانت آناء الليل ساجدا وقائما يحذر
آتشی آیا اینکار بهتر است یا کسی که قیام نماینده است ساعتهای شب سجده کننده و ایستاده می ترسد

لا يعلمون

الآخرة ويرجوا رحمة ربه قل هل يستوي الذين يعلمون والذين

از عذاب آخرت و امید میدارد رحمت پروردگار خود را بگو آیا برابر باشند آنانکه میدانند و آنانکه نمیدانند

انما يتذكر اولوا الالباب ۝ قل يا عباد الذين امنوا

جز این نیست که پند میگیرند خداوندان عقلها بگو ای بندگان من که ایمان آوردند

اتقوا ربكم للذين احسنوا في هذه الدنيا حسنة وارض الله واسعة

بترسید از عذاب پروردگار خود برای آنانکه نیکی کردند درین دنیا نیکوئی است و زمین خدا فراخ است

انما يوفى الصابرون اجرهم بغير حساب ۝ قل اني امرت ان اعبد الله

جز این نیست که تمام داده شود صابران را مزد ایشان بی شمار بگو بدرستی که من مامورم که پرستم خدا را

مخلصا له الدين ۝ وامرت لان اكون اول المسلمين ۝ قل اني

حال آنکه خالص کننده باشم برای او عبادت را و فرموده شده ام که باشم نخستین گردن نهندگان بگو بدرستی که من

اخاف ان عصيت ربي عذاب يوم عظيم ۝ قل الله اعبد

میترسم اگر نافرمانی نمایم پروردگار خود را از عذاب روز بزرگ بگو خدا را میپرستم

مخلصا له ديني ۝ فاعبدوا ما شئتم من دونه قل

خالص کننده برای او عبادت خود را پس پرستید هرچه خواهید بجز او بگو

ان الخاسرين الذين خسروا انفسهم واهليهم يوم القيمة

بدرستی که زیانکاران آنانند که زیان کردند نفسهای خود را و خانواده خود را روز رستخیز

الا ذلك هو الخسران المبين ۝ لهم من فوقهم ظلل من

آگاه باشید این زیان است زیان هویدا مر ایشان راست از بالای سر ایشان سایبانها از

النار ومن تحتهم ظلل ذلك يخوف الله به عباده يا عباد فاتقون ۝

آتش و از زیر ایشان سایبانها این عذاب میترساند خدا بآن بندگان خود را ای بندگان من بترسید از من

الذين اجتنبوا الطاغوت ان يعبدوها وانابوا الى

آنانکه دوری گزیدند پرستش تابان را که پرستند آنها را و باز گردیدند بسوی

لله لهم البشرى فبشر عباد ۝ الذين يستمعون القول

خدا مر ایشانراست مژده پس مژده ده بندگان مرا که میشنوند گفتن را

فيتبعون احسنه اولئك الذين هديهم الله واولئك هم اولوا

پس پیروی میکنند نیکوترین آنرا آنگروه آنانند که براه حق رسانیده است ایشانرا خدا و آنگروه آنانند خداوند

الالباب ۝ افمن حق عليه كلمة العذاب افانت تنقذ من

عقلها اند آیا پس کسی که واجب شد براو گفت بعذاب آیا پس تو میرهانی کسی را

في النار لكن الذين اتقوا ربهم لهم غرف من

که در آتش است ولیکن آنان که ترسیدند از پروردگار خود مر ایشانراست کوشکها که از

فوقها غرف مبنية تجري من تحتها الانهار وعد الله لا

بالای آنها غرفها است بنا کرده شده میرود از زیر آنها نهرها وعده کرده خدا

يخلف الله الميعاد ۝ الم تر ان الله انزل من السماء ماء فسلكه

خلاف نمیکند خدا وعده را آیا ندیدی که خدا فرو فرستاد از آسمان آبی پس درآورد آن را چشمها

في الارض ثم يخرج به زرعا مختلفا الوانه ثم يهيج

در زمین پس بیرون کرد بآن آب کشت زاری که گوناگون است رنگهای آن پس خشک شود

فتراه مصفرا ثم يجعله حطاما ان في ذلك لذكرى لاولي

پس می بینی آن را زرد شده پس میگرداند آن را شکسته ریزه ریزه هر آینه که در این کار هر آینه آگاهی است مر خداوندان

الالباب ۝ افمن شرح الله صدره للاسلام فهو على نور من ربه

عقلها را آیا پس کسی که گشاده کرده خدا سینه او را برای دین اسلام پس او ثابت بر نوری است از پروردگار

فويل للقاسية قلوبهم من ذكر الله اولئك في ضلال مبين ۝

پس وای مر آنانرا که سخت است دلهای ایشان از یاد خدا آن گروه در گمراهی ظاهر

الله نزل احسن الحديث كتابا متشابها مثاني تقشعر منه جلود

خدا فرو فرستاد نیکوترین کلامی حدیثی که آن قرآن است کتابی مانند هم [illegible]

ٱلَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ

آنان که میترسند از پروردگار شان پس نرم میگردد پوستهای ایشان و دلهای ایشان که مائلند سوی یاد

ٱللَّهِ ذَٰلِكَ هُدَى ٱللَّهِ يَهْدِي بِهِۦ مَن يَشَآءُ وَمَن يُضْلِلِ ٱللَّهُ

خدا این قرآن راهنمائی خداست راه مینماید بآن هر که را خواهد و کسی را که گمراه کند خدا

فَمَا لَهُۥ مِنْ هَادٍ ۞ أَفَمَن يَتَّقِي بِوَجْهِهِۦ سُوٓءَ ٱلْعَذَابِ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ وَ

پس نباشد او را هیچ راهنمائی آیا پس آنکه سپر سازد روی خود را برای بدترین عذاب روز قیامت

قِيلَ لِلظَّٰلِمِينَ ذُوقُوا۟ مَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ۞ كَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ

گفته شود مر ستمکاران را که بچشید آنچه بودید که کسب مینمودید در دنیا باور نداشتند کافران پیغمبران را پیش از ایشان

فَأَتَىٰهُمُ ٱلْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ۞ فَأَذَاقَهُمُ ٱللَّهُ ٱلْخِزْىَ

پس آمد ایشان را عذاب از جائی که نمیدانستند پس چشانید ایشان را خدا خواری

فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۖ وَلَعَذَابُ ٱلْءَاخِرَةِ أَكْبَرُ ۚ لَوْ كَانُوا۟ يَعْلَمُونَ ۞ وَلَقَدْ

در زندگانی این جهانی و هر آینه عذاب روز بازپسین بزرگتر است اگر باشند که بدانند و هر آینه بتحقیق زدیم برای مردمان

فِى هَٰذَا ٱلْقُرْءَانِ مِن كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۞

درین قرآن از همه داستانی شاید ایشان پند گیرند

قُرْءَانًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِى عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۞ ضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا

یعنی قرآنی بلغت عرب که نیست در وی کجی و عیبی شاید ایشان پرهیزگار شوند زده خدا داستانی از برای مردی که

فِيهِ شُرَكَآءُ مُتَشَٰكِسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا

که در ملکیت او چند شریک باشند همه بدخلق و کینه ور و مردی را که خاص باشد برای او مردی آیا هیچ یکسان باشند این دو مرد در مثل

ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۞ إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُم مَّيِّتُونَ ۞ ثُمَّ

ستایش مر خدا را است که بیشتر ایشان نمیدانند بدرستی که تو ای محمد خواهی مرد و بدرستی که ایشان نیز خواهند مرد پس

إِنَّكُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ عِندَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ۞ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَذَبَ عَلَى

بدرستی که شما در روز رستخیز نزد پروردگار خود مخاصمت کنید پس کیست ستمکارتر از آنکه دروغ گوید بر

٢

الله وكذب بالصدق إذ جاءه أليس في جهنم مثوى للكافرين و

خدا و دروغ انگاشته گفتار راست را چون که آن گفتار را آمد او را آیا نیست در دوزخ جایگاه برای کافران و

الذي جاء بالصدق وصدق به أولئك هم المتقون لهم

آنکه آمد براستی و راست شمرد آنرا آن گروه ایشانند پرهیزکاران مر ایشان راست

ما يشاؤون عند ربهم ذلك جزاء المحسنين ليكفر الله عنهم

آنچه میخواهند نزد پروردگار ایشان این جزای نیکوکارانست تا درگذرد خدا از ایشان

أسوأ الذي عملوا ويجزيهم أجرهم بأحسن الذي كانوا يعملون

بدترین آن کارها که میکردند و پاداش دهد ایشان را به نیکوترین آنچه بودند که میکردند

أليس الله بكاف عبده ويخوفونك بالذين من دونه ومن

آیا نیست خدا کفایت کننده بنده خود را و میترسانند ترا ای محمد بآنان که جز خدایند و کسی

يضلل الله فما له من هاد ومن يهد الله فما له من مضل

که گمراه کند او را خدا پس نیست مر او را هیچ راهنمایی و هر که را راه راست نماید خدا پس نیست مر او را هیچ گمراه کننده

أليس الله بعزيز ذي انتقام ولئن سألتهم من خلق السماوات

آیا نیست خدا غالب خداوند انتقام و هر آینه اگر پرسی ایشان را که کی بیافریده آسمانها و

والأرض ليقولن الله قل أفرأيتم ما تدعون

زمین را هر آینه گویند خدا بگو آیا پس خبر دهید که آنچه میخوانید بخدایی

من دون الله إن أرادني الله بضر هل هن كاشفات ضره أو

بجز خدا اگر خواهد مرا خدا گزندی هیچ ایشان دفع کننده اند گزند او را

أرادني برحمة هل هن ممسكات رحمته قل حسبي

یا اگر خواهد بمن بخشایشی هیچ ایشان هستند بازدارندگان بخشایش او بگو بس است مرا

الله عليه يتوكل المتوكلون قل يا قوم اعملوا على مكانتكم

خدا بر او اعتماد مینمایند اعتمادنمایندگان بگو ای گروه من کار کنید باندازه قدرت خود

عذاب مقيم

إني عامل فسوف تعلمون من يأتيه عذاب يخزيه ويحل عليه

در اندازهٔ امر هر اینه من کار کننده ام پس زود باشد که بدانید هرکه آید او را عذابی که خوار کند او را و فرود آید بر او عذاب

إنا أنزلنا عليك الكتاب للناس بالحق فمن اهتدى فلنفسه

هر آینه ما فرستادیم بر تو قرآن را برای راه نمودن مردمان براستی پس هرکه راه یافت پس برای خود یافته

ومن ضل فإنما يضل عليها وما أنت عليهم بوكيل

و هر که گمراه شد پس جز این نیست که وبال گمراهی بر اوست و نیستی تو بر ایشان نگهبان

الله يتوفى الأنفس حين موتها والتي لم تمت في منامها فيمسك

خدا میگیرد جانها را هنگام مرگ آنها و میگیرد آن جانها که نمرده اند در وقت خواب ایشان پس نگاه میدارد

التي قضى عليها الموت ويرسل الأخرى إلى أجل مسمى إن في ذلك

آن جانها را که حکم کرده بر آنها مرگ و باز میفرستد آن دیگر را تا مدت معین هر آینه که در آن

لآيات لقوم يتفكرون أم اتخذوا من دون

هر آینه نشانهاست مر گروهی را که اندیشه کنند یا نه که گرفتند بجز خدای

الله شفعاء قل أولو كانوا لا يملكون شيئا ولا يعقلون قل لله

خدا شفاعت خواهان بگو آیا شفاعت کنند اگرچه باشند که مالک نیستند چیزی را و نمیفهمند بگو خدا راست

الشفاعة جميعا له ملك السموات والأرض ثم إليه ترجعون

شفاعت همگی مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین پس بسوی او بازگردانیده شوید

وإذا ذكر الله وحده اشمأزت قلوب الذين لا يؤمنون بالآخرة و

و چون یاد کرده شود خدا به تنهایی منقبض و پر از غم شود دلهای آنان که ایمان نیاورده اند بروز بازپسین و

إذا ذكر الذين من دونه إذا هم يستبشرون قل اللهم فاطر

چون یاد کرده شوند آنانیکه که جز خدایند ناگهان ایشان شادمانی کنند بگو خداوندا آفریننده

السموات والأرض عالم الغيب والشهادة أنت تحكم بين

آسمانها و زمین دانای نهان و آشکارا تو حکم میکنی خداوندا میان

عبادك

جميعا

عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۞ وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ

بندگان خود در آنچه هستند در آن خلاف می‌کنند و اگر هست آنکه بودی مر آنان را که ستم می‌کنند آنچه در زمین است همه

وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

و مانند آنهم با آن هر آینه باز خرند خود را آنان از بدی این عذاب روز رستخیز

وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ۞ وَبَدَا لَهُمْ

و پیدا گشت برای ایشان از خدا آنچه نبودند که آن را در شمار در آورند و ظاهر شود مر ایشان را

مسر

سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۞ فَإِذَا

بدیهای آنچه کسب کردند و فرود آمد بر ایشان عقوبت آنچه بودند به آن استهزا می‌نمودند و چون برسد

الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ

آدمی را گزندی بخواند ما را پس چون عطا فرماییم نعمتی از نزد خود گوید داده شده‌ام این نعمت

عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۞ قَدْ قَالَهَا

بر دانش دیگر خود بلکه این نعمت آزمایشی است ولیکن بیشتر ایشان نمی‌دانند به تحقیق که گفته‌اند این سخن

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۞ فَأَصَابَهُمْ

آنان که پیش از ایشان بودند پس کفایت نکرد ازیشان آنچه بودند که کسب کردند پس رسید

ما كسبوا

سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَٰؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ

بدیهای آنچه بودند که کسب می‌کردند و آنان که ستم کردند ازین گروه زود باشد که برسد ایشان را بدیهای

وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ۞ أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ

و نیستند ایشان عاجز کنندگان خدا را آیا نمی‌دانند که خدا می‌گستراند روزی را برای هر که خواهد

وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۞ قُلْ يَا

و تنگ می‌کند بر هر که خواهد هر آینه در این هر آینه نشانه قدرت است برای گروهی که ایمان آورند بگو ای

عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ

بندگان من که از حد تجاوز کردند در ظلم بر نفس خود ناامید مشوید از بخشش خدا

اللّٰه إِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ وَ

خدا بدرستی که خدا می آمرزد گناهان را همه بدرستی که او آمرزگار مهربان است و

أَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ

باز گردید بسوی پروردگار خود و گردن نهید فرمان او را پیش از آنکه بیاید شما را

الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ

عذاب پس یاری کرده نشوید و پیروی کنید نیکوتر چیزی را که فرو فرستاده شد بسوی شما از پروردگار شما

مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ أَنْ

پیش از آنکه بیاید شما را عذاب ناگهان و شما ندانید مبادا که

تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتَىٰ عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللّٰهِ وَإِنْ كُنْتُ لَمِنَ

بگوید نفسی ای پشیمانی من بر آنکه تقصیر کردم در کار خدا و بدرستی که بودم هر آینه از

السَّاخِرِينَ أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللّٰهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ أَوْ

استهزا کنندگان یا بگوید نفسی اگر آنکه خدا راه راست نمودی مرا هر آینه بودمی از پرهیزگاران

تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ

بگوید نفسی هنگام که می بیند عذاب را کاشکی بودی مرا بازگشتی بدنیا پس بودمی

مِنَ الْمُحْسِنِينَ بَلَىٰ قَدْ جَاءَتْكَ آيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَ

از نیکوکاران آری بتحقیق آمد ترا نشانهای یگانگی پس دروغ انگاشتی آنها را و

اسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى

گردن کشی کردی و بودی از کافران و روز رستخیز ببینی آنان را که دروغ گفتند بر

اللّٰهِ وُجُوهُهُمْ مُسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْمُتَكَبِّرِينَ وَيُنَجِّي

خدا روهای ایشان سیاه شده است آیا نیست در دوزخ جایگاه برای گردنکشان و رهاند

اللّٰهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

خدا آنان را که پرهیز کردند از شرک برستگاریهای ایشان نرسد ایشان را بدی و نه ایشان اندوهگین شوند

اللّٰه

الله خالق كل شيء وهو على كل شيء وكيل ۝ له مقاليد

خداست آفریننده هر چیزی و او بر هر چیزی کارگذار است مر او راست کلیدهای

السموات والارض والذين كفروا بايات الله اولئك هم

آسمانها و زمین و آنان که کافر شدند بآیتهای خدا ایشان گروه ایشانند

الخاسرون ۝ قل افغير الله تأمروني اعبد ايها الجاهلون

زیانکاران بگو آیا پس جز خدا را میفرمایید که پرستم ای نادانان

ولقد اوحي اليك والى الذين من قبلك لئن

و هر آینه بتحقیق که وحی فرستاده شد بسوی تو و بسوی آنان که بودند پیش از تو که اگر

اشركت ليحبطن عملك ولتكونن من الخاسرين ۝ بل

شرک آوری هر آینه نابود گردد کردار تو و هر آینه باشی از زیانکاران بلکه

الله فاعبد وكن من الشاكرين ۝ وما قدروا

خدا را پس بپرست و باش از سپاس گزاران و بزرگ نداشتند خدا را

الله حق قدره والارض جميعا قبضته يوم القيمة

خدا را حق سزای بزرگواری او و زمین همه در قبضه قدرت اوست در روز رستخیز

والسموات مطويات بيمينه سبحانه وتعالى عما يشركون ۝ ونفخ في

و آسمانها درپیچیده شود بقدرت کامله او پاک او و برتر از آنکه شریک میگردانند و دمیده شود در

الصور فصعق من في السموات ومن في الارض الا من شاء

صور قیامت پس بیهوش گردد هر که در آسمانها و هر که در زمین است مگر کسی خدا

الله ثم نفخ فيه اخرى فاذا هم قيام ينظرون ۝ واشرقت

خدا پس دمیده شود در آن بار دیگر پس ناگهان آن استادگانند که می نگرند باهول قیامت و روشن شود

الارض بنور ربها ووضع الكتاب وجيء بالنبيين والشهداء

زمین روز قیامت بتجلی پروردگارش و داده شود نامهای اعمال آنان و آورده شود پیغمبران و گواهان

وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۞ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ
و حکم کرده شود میان آن براستی و ایشان ستم رسیده نشوند و تمام داده شود هر نفسی را آنچه کرده
وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ۞ وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا اِلَى جَهَنَّمَ زُمَرًا حَتَّى
و او داناترست بانچه میکنند و رانده شوند آنان که کافر شدند بسوی دوزخ گروه گروه
اِذَا جَاۤؤُهَا فُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا اَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَتْلُونَ
تا آنکه چون بیایند بدوزخ گشاده شود درهای آن و گویند ایشان را خازنان آن آیا نیامده بود شما را پیغمبرانی از جنس شما
عَلَيْكُمْ اٰيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَاۤءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا قَالُوا بَلَى وَلٰكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ
بر شما آیتهای پروردگار شما را و بیم نمایند شما را از دیدار روز شما این روز گویند آری ولیکن ثابت شد کلمه
الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ۞ قِيلَ ادْخُلُوا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ
عذاب بر ناگروندگان گفته شود در آیید درهای دوزخ جاوید باشندگان در آن پس بد
مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ۞ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ اِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّى
جایگاه گردنکشان و رانده شوند آنان که ترسیدند از عذاب پروردگار خود بسوی بهشت گروه گروه
اِذَا جَاۤؤُهَا وَفُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ
تا آنکه چون در رسند بهشت و گشاده شود درهای آن و گویند مر ایشان را نگهبانان رحمت خدا
عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ۞ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ
بر شما خوش بودید پس در آیید بهشت جاودان و گویند ستایش سپاس خدای را که راست کرد با ما وعده
وَاَوْرَثَنَا الْاَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاۤءُ فَنِعْمَ اَجْرُ الْعَامِلِينَ
میراث داد ما را زمین بهشت را جای گیریم از بهشت هر جایی که خواهیم پس نیکو مزد کارکنندگان
وَتَرَى الْمَلَاۤئِكَةَ حَاۤفِّينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ
و می بینی فرشتگان را فرو گرفته اند از گرداگرد عرش تسبیح میکنند بمقدار ستایش پروردگار
وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۞
و حکم کرده شود میان ایشان براستی و گفته شود ستایش مر خدای را که پروردگار جهانیان است

از حضرت ابو جعفر مروی است که هر که سوره حم مؤمن را در هر سه شب بخواند بیامرزد خدای گناهان ما تقدم و ما تأخر او را و او را پرهیزکاری را
بیشتر کند و بگرداند آخرت را برای او بهتر از دنیا و از حضرت ابو عبد الله علیه السلم روایت شده
که حوامیم ریحان قرآنند پس حمد خدا و شکر او کنید برای حفظ و تلاوت آنها بدرستی که بر خیزد از خواب بنده و بخواند سورهای
حوامیم را بیرون آید از دهان وی بوی خوشتر از مشک و عنبر بدرستی که خدا رحم کند بر در روز قیامت تلاوت کننده آنها را و همسایگان او و دوستان او

سورة المؤمن ثمانون وخمس آية مكية

حزب

بسم الله الرحمن الرحيم

به نام خدای بخشنده مهربان

حمٓ ۝ تنزيل الكتاب من الله العزيز العليم ۝ غافر

فرستادن کتاب از نزد خدای غالب دانا آمرزنده

الذنب وقابل التوب شديد العقاب ذي الطول لا إله

گناه و پذیرنده توبه سخت عقوبت خداوند انعام نیست معبودی

الا هو اليه المصير ۝ ما يجادل في آيات الله الا

مگر او بازگشت مخاصمه نمیکنند در آیتهای خدا مگر

الذين كفروا فلا يغررك تقلبهم في

آنان که کافر شدند پس نفریبد ترا تردد ایشان در

البلاد ۝ كذبت قبلهم قوم نوح والأحزاب من بعدهم وهمت كل

شهرها تکذیب کردند پیش از ایشان گروه نوح و گروههای کافران بعد از ایشان و قصد کرد هر

أمة برسولهم ليأخذوه وجادلوا بالباطل ليدحضوا به

امتی به پیغمبر خود تا تعذیب کنند او را و جدال نمودند بناحق تا زایل کنند با آن

الحق فأخذتهم فكيف كان عقاب ۝ وكذلك

حق را پس گرفتیم ایشان را بعذاب پس چگونه باشد عذاب من و همچنین

حقت كلمة ربك على الذين كفروا أنهم أصحاب

لازم شد گفتار پروردگار تو بعذاب بر آنان که کافر شدند بدرستیکه ایشان یاران آتش

النار الذين يحملون العرش ومن حوله يسبحون
آتش‌اند آنان که برمیدارند عرش را و هر که گرداگرد آنست تسبیح میگویند
بحمد ربهم ويؤمنون به ويستغفرون للذين امنوا
مقرون بستایش پروردگار خود و میگروند بدان و آمرزش میخواهند مر آنان را که ایمان آوردند
ربنا وسعت كل شيء رحمة وعلما فاغفر للذين تابوا و
گویند ای پروردگار ما فراگرفتی هر چیزی را بخشایش و دانش بسیار پس بیامرز مر آنان را که توبه کردند و
اتبعوا سبيلك وقهم عذاب الجحيم ربنا وادخلهم جنات عدن التي
پیروی کردند راه ترا و نگاه دار ایشانرا از عذاب دوزخ ای پروردگار ما و درآور ایشانرا در بهشتهای جاوید که
وعدتهم ومن صلح من ابائهم وازواجهم وذرياتهم انك انت
وعده داده ایشانرا و هر که شایسته باشد از پدران ایشان و جفتان ایشان و فرزندان ایشان بدرستیکه تو
العزيز الحكيم وقهم السيئات ومن تق السيئات يومئذ فقد رحمته
غالب درست کردار و نگاهدار ایشانرا از بدیها و هر که نگاهداری او را از بدیها در آن روز پس بتحقیق رحمت کردی او را
وذلك هو الفوز العظيم ان الذين كفروا ينادون لمقت
و این بخشایش اوست رستگاری بزرگ بدرستیکه آنان که کافر شدند ندا کرده شوند هر آینه دشمنی
الله اكبر من مقتكم انفسكم اذ تدعون الى الايمان فتكفرون قالوا
خدا بزرگتر است از دشمنی شما با نفسهای خود آنگاه که خوانده میشدید بسوی ایمان پس منکر میشدید گویند
ربنا امتنا اثنتين واحييتنا اثنتين فاعترفنا
ای پروردگار ما میرانیدی ما را دو بار و زنده کردی ما را دو مرتبه پس اقرار کردیم ما
بذنوبنا فهل الى خروج من سبيل ذلكم بانه اذا دعي
بگناهان خود پس آیا هیچ باشد ما را بسوی بیرون شدن از دوزخ هیچ راهی این عذاب شما بسبب آنست که چون خوانده شد
الله وحده كفرتم وان يشرك به تؤمنوا فالحكم لله العلي
خدا تنها بیگانه کافر شدید و اگر شریک کرده شد دیگری با او باور میکردید پس حکم مطلق مر خدای بلند برتر

الكبير هو الذي يريكم آياته وينزل لكم من السماء رزقا وما يتذكر

بزرگوار است او است آنکه مینماید بشما دلایل قدرت و یگانگی خود را و فرو میفرستد برای شما از آسمان روزی بسیار و پند نمیگیرد

إلا من ينيب فادعوا الله مخلصين له الدين ولو كره الكافرون رفيع

مگر آنکه بازگشت نماید پس بخوانید خدا را خالص کنندگان برای او عبادات خود را و هرچند نخواهند کافران بلند کننده

الدرجات ذو العرش يلقي الروح من أمره على من يشاء

مراتب مومنان خداوند عرش میرساند وحی نبوت را بفرمان خود بر هر که میخواهد

من عباده لينذر يوم التلاق يوم هم بارزون لا يخفى على

از بندگان خود تا بیم نماید از اهوال روز بیکدیگر رسیدن خلایق روزی که ایشان همه از قبرها آشکارا باشند پنهان نماند بر

الله منهم شيء لمن الملك اليوم لله الواحد القهار اليوم تجزى

خدا از احوال ایشان هیچ چیز مر کراست پادشاهی امروز مر خدایرا است که یگانه و شکننده جباران است امروز جزا داده شود

كل نفس بما كسبت لا ظلم اليوم إن الله سريع الحساب وأنذرهم يوم

هر کسی با آنچه کسب کرده نیست هیچ ستمی امروز بدرستی که خدا زود حساب کننده است و بیم ده ایشانرا از روز

الآزفة إذ القلوب لدى الحناجر كاظمين ما للظالمين

نزدیک شونده آنگاه که دلها رسیده باشند نزد حنجرها فرو خورندگان خشمها نیست مر ستمکارانرا

من حميم ولا شفيع يطاع يعلم خائنة الأعين وما تخفي الصدور

هیچ دوستی و خویشی و نه شفاعت خواهی که پذیرفته شود شفاعت او میداند خدا خیانت چشمها را و آنچه نهان میدارد سینها

والله يقضي بالحق والذين يدعون من دونه لا يقضون بشيء

و خدا حکم میکند براستی و آنان که میخوانند ایشان بخدائی بجز خدا حکم نمیکنند بهیچ چیز

إن الله هو السميع البصير أولم يسيروا في الأرض فينظروا كيف كان عاقبة

بدرستی که خدا او است شنوای بینا آیا نرفتند ایشان کافران در روی زمین پس بنگرند که چگونه بوده انجام کار

الذين كانوا من قبلهم كانوا هم أشد منهم قوة و

آنان که بودند پیش از ایشان بودند ایشان سختتر از ایشان از روی قوت

آثاراً في الأرض فأخذهم الله بذنوبهم وما كان لهم من الله

نگارها در روی زمین پس فرو گرفت ایشان را خدا بگناهان ایشان و نبود مر ایشان را از عذاب خدا

من واق ۝ ذلك بأنهم كانت تأتيهم رسلهم بالبينات فكفروا

هیچ نگاه دارنده این عذاب بسبب آنکه ایشان بودند که می آمدند ایشان را پیغمبران ایشان با معجزهای روشن پس منکر شدند

فأخذهم الله إنه قوي شديد العقاب ۝ ولقد أرسلنا

پس گرفت ایشان را خدا بعقوبت بدرستی که او توانایی است سخت عقوبت و هر آینه بحقیقی فرستادیم ما

موسى بآياتنا وسلطان مبين ۝ إلى فرعون وهامان

موسی را با معجزات ما و حجت هویدا آشکار بسوی فرعون و هامان

وقارون فقالوا ساحر كذاب ۝ فلما جاءهم بالحق من عندنا

و قارون پس گفتند جادوگریست نهایت دروغگو پس چون آمد ایشان را بانجام راست و درست از نزد ما

قالوا اقتلوا أبناء الذين آمنوا معه واستحيوا نساءهم

گفتند بکشید پسران آنان را که ایمان آوردند با او و زنده گذارید زنان ایشان را

وما كيد الكافرين إلا في ضلال ۝ وقال فرعون ذروني أقتل

و نیست مکر کافران مگر در گمراهی و بیهوده و گفت فرعون بگذارید مرا که بکشم

موسى وليدع ربه إني أخاف أن يبدل دينكم أو أن يظهر

موسی را و گو بخواند پروردگارش را بدرستی که من میترسم که تغییر دهد ملت شما را و اینکه پیدا کند

في الأرض الفساد ۝ وقال موسى إني عذت بربي وربكم

در روی زمین تباهی و گفت موسی بدرستی که من پناه میبرم بپروردگار خود و پروردگار شما

من كل متكبر لا يؤمن بيوم الحساب ۝ وقال رجل مؤمن من

از شر هر گردنکشی که ایمان نیارد بروز حساب و گفت مرد مومنی از

آل فرعون يكتم إيمانه أتقتلون رجلا أن يقول ربي

خانواده فرعون نهان میداشت ایمان خود را آیا بکشید مردی را که میگوید پروردگار من

الله

الله وقد جاءكم بالبينات من ربكم وان يك كاذبا

خدا است و حال آنکه بتحقیق که آمده شما را با معجزه های روشن از نزد پروردگار شما و اگر باشد دروغگو

فعليه كذبه وان يك صادقا يصبكم بعض الذي يعدكم ان الله لا يهدي

پس بر وست دروغگوی او و اگر باشد راست گفتار برسد بشما بعضی از آنچه وعده میدهد بشما بدرستیکه خدا راه ننماید

من هو مسرف كذاب يا قوم لكم الملك اليوم ظاهرين في الارض فمن

کسی را که او گذرنده است از حد بسیار دروغگو است ای گروه من مر شما راست پادشاهی امروز حال آنکه غلبه کنندگانید در زمین پس کی

ينصرنا من بأس الله ان جاءنا قال فرعون ما اريكم الا ما ارى

یاری دهد ما را از عذاب خدا اگر بیاید ما را گفت فرعون راه ننمایم شما را مگر آنچه می بینم

وما اهديكم الا سبيل الرشاد وقال الذي آمن يا قوم اني اخاف عليكم

و نمینمایم بشما مگر راه راست و صواب را و گفت آنکه ایمان آورده بود ای قوم من بدرستیکه من میترسم بر شما

مثل يوم الاحزاب مثل دأب قوم نوح وعاد وثمود والذين من بعدهم

از عذاب مانند عذاب روز احزاب مانند حال گروه نوح و عاد و ثمود و آنان که بودند بعد ایشان

وما الله يريد ظلما للعباد ويا قوم اني اخاف عليكم يوم التناد

و نیست خدا که خواهد ستمی برای بندگان و ای گروه من بدرستیکه من میترسم بر شما عذاب روز ندا

يوم تولون مدبرين ما لكم من الله من عاصم ومن يضلل الله فما له

روزی که برگشته کنند از عذاب روی گردانندگان نباشد مر شما را از عذاب خدا هیچ نگهدارنده و هر که گمراه کرده خدا پس نیست مر او را

من هاد ولقد جاءكم يوسف من قبل بالبينات فما زلتم

هیچ راه نماینده و هر آینه بتحقیق آمد شما را یوسف بنبوت پیش از این با معجزه های روشن پس همیشه بودید

في شك مما جاءكم به حتى اذا هلك قلتم لن يبعث

در گمان از آنچه آورد بشما تا آنکه مرد گفتید هرگز نفرستد

الله من بعده رسولا كذلك يضل الله من هو مسرف مرتاب الذين

خدا بعد از او هیچ پیغمبری پیغامبری همچنین گمراه میکند خدا آن را که او از حد درگذرنده است شک آرنده

يُجَادِلُونَ فِيٓ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ بِغَيۡرِ سُلۡطَٰنٍ أَتَىٰهُمۡ كَبُرَ مَقۡتًا عِندَ

مجادله نیکنند در معجزات خدا بدون حجتی که امده نبدنش زا نزرگ است از جهت دشمنی نزد

ٱللَّهِ وَعِندَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْۚ كَذَٰلِكَ يَطۡبَعُ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ قَلۡبِ

خدا نزد انان که گرویده اند همچنین مهر نهد خدا بر همه دل

مُتَكَبِّرٖ جَبَّارٖ ۝ وَقَالَ فِرۡعَوۡنُ يَٰهَٰمَٰنُ ٱبۡنِ لِي صَرۡحٗا لَّعَلِّيٓ

سرکش گردنکشی و گفت فرعون ای هامان بنا کن برای من کوشکی بسار بلند شاید من

أَبۡلُغُ ٱلۡأَسۡبَٰبَ ۝ أَسۡبَٰبَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ فَأَطَّلِعَ إِلَىٰٓ إِلَٰهِ مُوسَىٰ وَ

برسم ان راهها یعنی راههای اسمانها پس نگرم بسوی خدای موسی و

إِنِّي لَأَظُنُّهُۥ كَٰذِبٗاۚ وَكَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِفِرۡعَوۡنَ سُوٓءُ عَمَلِهِۦ وَصُدَّ

بدرستی که من هرانیه می پندارم دروغگوی و همچنین ارایش داده فرعون بدی کردار او و بازداشته

عَنِ ٱلسَّبِيلِۚ وَمَا كَيۡدُ فِرۡعَوۡنَ إِلَّا فِي تَبَابٖ ۝ وَقَالَ ٱلَّذِيٓ

از راه حق و نبود مکر فرعون مگر در زیان کاری و گفت انکه

ءَامَنَ يَٰقَوۡمِ ٱتَّبِعُونِ أَهۡدِكُمۡ سَبِيلَ ٱلرَّشَادِ ۝ يَٰقَوۡمِ إِنَّمَا هَٰذِهِ

گرویده بود ای گروه من پیروی کنید مرا تا برسانم شمارا براه صواب ای گروه من نیست

ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَا مَتَٰعٞ وَإِنَّ ٱلۡأٓخِرَةَ هِيَ دَارُ ٱلۡقَرَارِ ۝

این زندگی اینجهان مگر برخورداری اندکی و بدرستی که سرای اخرت ان سرای ارام

مَنۡ عَمِلَ سَيِّئَةٗ فَلَا يُجۡزَىٰٓ إِلَّا مِثۡلَهَاۖ وَمَنۡ عَمِلَ صَٰلِحٗا مِّن ذَكَرٍ أَوۡ

هر که کند بدی پس جزا داده نشود مگر مانند انرا و هر که کند شایسته از مرد یا

أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤۡمِنٞ فَأُوْلَٰٓئِكَ يَدۡخُلُونَ ٱلۡجَنَّةَ يُرۡزَقُونَ فِيهَا بِغَيۡرِ حِسَا

زن در حال انکه باشد گرویده پس ان گروه در ایند در بهشت روزی داده شوند در ان بی حساب

يَٰقَوۡمِ مَا لِيٓ أَدۡعُوكُمۡ إِلَى ٱلنَّجَوٰةِ وَتَدۡعُونَنِيٓ إِلَى

ای قوم من چیست مرا که میخوانم شمارا بسوی رستگاری و میخوانند مرا بسوی

النار

النار تدعونني لأكفر بالله وأشرك به ما ليس لي به علم و

عذاب آتش دوزخ میخوانند مرا تا کافر شوم بخدا و شریک کنم با او در خدایی چیزی را که نیست مرا بان دانشی و

أنا أدعوكم إلى العزيز الغفار لا جرم أنما تدعونني إليه

من میخوانم شما را بسوی خدای غالب آمرزگار حقا که آنچه میخوانند مرا بسوی آن

ليس له دعوة في الدنيا ولا في الآخرة وأن مردنا إلى الله

نیست مر او را هیچ اجابت دعایی در دنیا و نه در آخرت هیچ خواهی و هر آینکه بازگشت ما بسوی خدایست

وأن المسرفين هم أصحاب النار فستذكرون ما

و هر آینه در گذرندگان از حد ایشان یاران دوزخند پس زود باشد که بخاطر در آورید آن را

أقول لكم وأفوض أمري إلى الله إن الله بصير بالعباد

که میگویم مر شما را و باز میگذارم مر کار خود را بسوی خدا هر آینه که خدا بیناست به کار بندگان

فوقه الله سيئات ما مكروا وحاق بآل فرعون

پس نگاه داشت او را خدا از بدیهای آنچه حیله می انگیختند و فرود آمد بخاندان فرعون بدی

العذاب النار يعرضون عليها غدوا وعشيا

عذاب آتش دوزخ عرض کرده شوند فرعونیان بر آن هر بامداد و شبانگاه

ويوم تقوم الساعة أدخلوا آل فرعون أشد العذاب و

و روزی که بپا ایستد قیامت گویند در آیید ای خانواده فرعون در سخت ترین عذاب و

إذ يتحاجون في النار فيقول الضعفاء للذين استكبروا

آنگاه که حجت گیرند برهم در دوزخ پس گویند ناتوانان مر آنان را که گردن کشی کرده اند

إنا كنا لكم تبعا فهل أنتم مغنون عنا نصيبا من

هر آینه که ما بودیم مر شما را پیروان پس شاید شما باز دارندگان از ما پاره از

النار قال الذين استكبروا إنا كل فيها إن

عذاب آتش را گویند آنان که گردن کشی کرده اند هر آینه که ما همه در آتشیم هر آینه که

اللّٰه قد حكم بين العباد وقال الذين في النار لخزنة جهنم ادعوا

خدا بتحقیق حکم کرده میان بندگان و گویند آنان که در آتش‌اند مر خزانه داران دوزخ را که بخوانید

ربكم يخفف عنا يوما من العذاب قالوا

پروردگار خود را تا سبک کند از ما یک روز از عذاب گویند

اولم تك تاتيكم رسلكم بالبينات قالوا بلى قالوا فادعوا وما دعاء

آیا نبود که می‌آمدند شما را پیغمبران شما با معجزهای روشن گویند آری گویند پس بخوانید و نیست خواندن

الكافرين الا في ضلال انا لننصر رسلنا والذين امنوا في

کافران در آن وقت مگر در تباهی و عدم اجابت هرآینه ما مدد دهیم پیغمبران خود را و آنان که گرویدند در

الحيوة الدنيا ويوم يقوم الاشهاد يوم لا ينفع الظالمين

زندگانی این جهان و در روزی که بپا ایستند گواهان روزی که سود ندهد ستمکاران را

معذرتهم ولهم اللعنة ولهم سوء الدار ولقد

عذر خواهی ایشان و مر ایشان راست دوری از رحمت و مر ایشان راست بدی عذاب سرای آخرت و هرآینه بتحقیق

اتينا موسى الهدى واورثنا بني اسرائيل

داده‌ایم ما موسی را اسباب هدایت و بمیراث دادیم بفرزندان یعقوب

الكتاب هدى وذكرى لاولي الالباب فاصبر

توریه را حالی که راهنما و پند دهنده است مر خداوندان عقلها را پس صبر کن

ان وعد الله حق واستغفر لذنبك وسبح بحمد

بدرستی که وعده خدا راست است و آمرزش خواه مر گناه خود را و تسبیح کن مقرون بستایش

ربك بالعشي والابكار ان الذين يجادلون في ايات

پروردگارت در شبانگاه و بامداد بدرستی که آنان که مخاصمه میکنند در نشانهای

اللّٰه بغير سلطان اتيهم ان في صدورهم

یکتای خدا بی حجتی که آمده باشد ایشان را نباشد در سینه‌های ایشان

إِلَّا كِبْرٌ مَا هُمْ بِبَالِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ

مگر بزرگی عظیمی نیستند ایشان رسندگان بآن پس پناه جو بخدا بدرستی که او شنوای

الْبَصِيرُ لَخَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَكِنَّ

بیناست هر آینه آفریدن آسمانها و زمین بزرگتر عظیم است از آفریدن مردمان ولیکن

أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ وَ

بیشتر مردمان نمیدانند و یکسان نیستند نابینا و بینا و

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ قَلِيلًا مَا تَتَذَكَّرُونَ

آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته و نه گناه کار بدکار چه بسیار کم است آنکه پند میگیرید

إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ

بدرستی که قیامت هر آینه آینده است نیست شکی در آمدن آن ولیکن بیشتر مردمان

لَا يُؤْمِنُونَ وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ

ایمان نمی آورند و گفت پروردگار شما بخوانید مرا تا اجابت کنم دعای شما را

إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ

بدرستی که آنان که گردن کشی میکنند از بندگی من زود باشد که در آیند در دوزخ در حالتی خوار شده

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا

خداست که بدید آورد برای شما شب را تا آرام گیرید در آن و روز را گردانید روشن

إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ

بدرستی که خدا هر آینه خداوند فضل و کرم است بر مردمان ولیکن بیشتر

النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَٰهَ

مردمان سپاسی نمیکنند آنکه این کارها کند خداست پروردگار شما آفریننده هر چیزی نیست معبودی

إِلَّا هُوَ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ كَذَٰلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ

مگر او پس از کجا رو میگردانید همچنین روگردان حق شدند آنان که بودند بآیتهای

اللّٰهِ يَجْحَدُونَ ۞ اَللّٰهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ قَرَارًا

جحد انکار میکردند خدا است آنکه آفریده برای شما زمین را جای آرام

وَالسَّمَآءَ بِنَآءً وَصَوَّرَكُمْ فَاَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُمْ

و آسمان را خیمه افراشته و صورت نگاشت شما را پس نیکو ساخت صورتهای شما را و روزی کرد شما را

مِنَ الطَّيِّبَاتِ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللّٰهُ رَبُّ

از خوردنیهای پاکیزه و آنکه این کار کرد خدا است پروردگار شما پس بزرگ و با برکت است خدای پروردگار

الْعَالَمِينَ ۞ هُوَ الْحَيُّ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ

جهانیان او است زنده که نیست معبودی بحق مگر او پس بخوانید او را خالص کردگان از برای او

الدِّينَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۞ قُلْ اِنِّي نُهِيتُ اَنْ

عبادت خود را ستایش مر خدای را که پروردگار جهانیان است بگو ای محمد بدرستی که من باز داشته ام که

اَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ لَمَّا جَآءَنِيَ

پرستم آنانی را که میخوانند بجز خدا چون آمد مرا

الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَاُمِرْتُ اَنْ اُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۞ هُوَ

معجزات روشن از پروردگار من و فرموده شده ام که انقیاد نمایم مر پروردگار جهانیان را او است

الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ

آنکه آفریده شما را از خاک پس از قطره آب منی پس

مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا اَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا شُيُوخًا

از خون بسته پس بیرون می آرد شما را از رحم مادران کودک پس گذاشت شما را تا برسید بقوت جوانی تا گردید پیران

وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفّٰى مِنْ قَبْلُ وَلِتَبْلُغُوا اَجَلًا مُسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۞ هُوَ

و از شما بعضی کسیست که میرانده شود پیش ازین و باقی گذارد شما را تا برسید بوقت معینی تا شاید شما دریابید او است

الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَاِذَا قَضٰى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ ۴

آنکه زنده میکند و میمیراند پس چون حکم فرماید کاری را پس جز این نیست که میگوید مر او را

كن فيكون ۝ الم تر الى الذين يجادلون في ايات الله انى يصرفون ۝
کن پس می باشد ایا نگرستی بسوی آنان که مجادله میکنند در نشانهای یگانگی خدا از کجا روگردانیده میشوند آنان

الذين كذبوا بالكتاب وبما ارسلنا به رسلنا فسوف يعلمون ۝
آنان که تکذیب نمودند قرآن را و آنچه را فرستادیم بان پیغمبران خود پس زود که بدانند

اذ الاغلال في اعناقهم والسلاسل يسحبون ۝ في الحميم ثم
هرگاه که طوقها در گردنهای ایشان باشد و زنجیرها کشیده میشوند در آب جوشان پس

في النار يسجرون ۝ ثم قيل لهم اين ما كنتم تشركون ۝ من دون
در آتش تابیده کرده شوند پس گفته شود مر ایشان را کجا اند آنان که بودید شریک خدا میدانستید غیر از

الله قالوا ضلوا عنا بل لم نكن ندعوا من قبل شيئا كذلك يضل
خدا گویند گم شدند از ما بلکه نبودیم که بخوانیم پیش از این در دنیا چیزی را که بوی رسد همچنین گمراه کند

الله الكافرين ۝ ذلكم بما كنتم تفرحون في الارض
خدا کافران را این عذاب بسبب آنست که بودید که شادی میکردید در روی زمین بنا

بغير الحق وبما كنتم تمرحون ۝ ادخلوا ابواب جهنم خالدين فيها
حق و بسبب آنست که بودید که میناز کردید در آئید بدرهای دوزخ جاودانیان در آن

فبئس مثوى المتكبرين ۝ فاصبر ان وعد الله حق فاما نرينك
پس بد جایگاه گردنکشان پس صبر کن بدرستی که وعده خدا راست است پس اگر بنمائیم ترا

بعض الذي نعدهم او نتوفينك فالينا يرجعون ۝ ولقد
آنچه وعده میدهیم ایشان را یا بمیرانیم روح ترا پس بسوی ما بازگردانیده شوند و هرآینه بتحقیق

ارسلنا رسلا من قبلك منهم من قصصنا عليك ومنهم من لم نقصص عليك وما
فرستادیم پیغمبران را پیش از تو بعضی از پیغمبران کسی است که قصه برخوانیدیم بر تو و بعضی از آن کسی است که قصه نخوانیدیم

كان لرسول ان ياتي باية الا باذن الله فاذا جاء امر الله قضي بالحق
نشد هیچ پیغمبری را که بیارد معجزه مگر بفرمان خدا پس چون بیاید فرمان خدا حکم کرده شود براستی

وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ۝ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ

وزیان کنند در آن مقام تباه کاران خداست آنکه پدید کرد برای شما

الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۝ وَلَكُمْ فِيهَا مَنَـ

چهارپایان را تا سوار گردید بعضی از آنها را و بعضی از آنها را بخورید ومر شما راست در آنها منفعتها

وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ۝

و تا برسید بسبب آنها بمطلبهائی که در ضمایر شماست و بر آنها و بر کشتیها در دریاها سوار شوید

وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَأَيَّ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ ۝ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ

و مینماید بشما آیتهای یگانگی خود را پس کدام معجزهای خدا را انکار میکنید آیا پس سفر نکردند در زمین

فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ

تا بنگرند چگونه بوده انجام کار آنانکه پیش از ایشان بودند بیشتر از ایشان

وَأَشَدَّ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝

و سخت تر بقوت و نشانهای کارها در روی زمین پس نگه نداشت ایشانرا آنچه بودند که میاندوختند

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ

پس چون آمدند ایشانرا پیغمبران ایشان با معجزات روشن شاد گشتند بانچه نزد ایشان بود از دانش

وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝ فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ

و فرود آمد با ایشان آنچه بودند که بان استهزا مینمودند پس چون دیدند عذاب ما را گفتند گرویدیم بخدا

وَحْدَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ۝ فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ

یگانه و کافر شدیم بانچه بودیم بآن شرکت آورندگان پس نبود که سود دهد ایشانرا

إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ ۝

ایمان ایشان چون دیدند عذاب ما را طریقه مقرر شده خدا که بتحقیق گذشته در میان بندگان او

وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ۝

و زیان کردند در آن مقام کافران

حزب

سورة السجدة اربع وخمسون آية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم حم تنزيل من

بنام خدای بخشاینده مهربان فرو فرستادنی از نزد

الرحمن الرحيم كتاب فصلت آياته قرآنا

خدای بخشاینده مهربان کتابیست که تفصیل شده احکام و امثال او و مواعظ و غیره آیتهای او بعبارت قرآن

عربيا لقوم يعلمون بشيرا ونذيرا فاعرض اكثرهم فهم

بزبان عربی برای گروهی که بدانند مژده دهنده و بیم نماینده پس روگردان شدند بیشتر ایشان پس ایشان

لا يسمعون وقالوا قلوبنا في اكنة مما تدعونا

نمیشنوند سمع قبول و گفتند دلهای ما در پوشش‌هاست از آنکه میخوانید ما را

اليه وفي آذاننا وقر ومن بيننا وبينك حجاب فاعمل

بسوی آن و در گوشهای ما گرانیست و میانه ما و میان تو پرده است عظیم پس بکن

اننا عاملون قل انما انا بشر مثلكم يوحى الي انما الهكم

هر آینه ما کننده‌ایم بگو ای محمد نیستم مگر آدمی مانند شما که وحی کرده شد بسوی من که خدای شما

اله واحد فاستقيموا اليه واستغفروه وويل للمشركين الذين

خدای یگانه است پس متوجه گردید براستی و استقامت بسوی او و آمرزش خواهید از او و وای مر شرک آرندگان را که

لا يؤتون الزكوة وهم بالآخرة هم كافرون ان الذين آمنوا و

نمیدهند زکوة را و ایشان بروز بازپسین ایشان ناگرویدگانند هر آینه آنان که گرویدند و

عملوا الصالحات لهم اجر غير ممنون قل ائنكم لتكفرون بالذي خلق

کردند کارهای شایسته مر ایشان راست مزدی عظیم بی منت بگو آیا هر آینه شما هر آینه کافر میشوید بآنکه آفریده

الارض في يومين وتجعلون له اندادا ذلك رب

زمین را در دو روز و میگردانید با او همتایان این که گفتیم پروردگار

لِلْعَالَمِينَ ۝ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَارَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا
عالمیان و کرد اندر زمین کوههای بالای زبر آن و برکت بسیار نهاد در آن و باندازه کرد
أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِلسَّائِلِينَ ۝ ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى
روزیهای آن را در چهار روز درست برای پرسندگان پس قصد کرد
السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا
آسمان در حال آنکه آن دودی بود پس گفت آسمان را و مر زمین را که بیایید خواهی نخواهی گفتند هر دو
أَتَيْنَا طَائِعِينَ ۝ فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَ
آمدیم خواهان فرمانبرداران پس تمام کرد آسمانها در حال آنکه هفت آسمان بودند در دو روز و
أَوْحَى فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ
وحی کرد در هر آسمانی کار آن را و آراستیم آسمان دنیا را به چراغها
وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۝ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ
و نگاه داشتیم آن را از شیاطین این است اندازه کردن غالب دانا پس اگر رو گردان شدند از تو ای محمد
أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ ۝ إِذْ جَاءَتْهُمُ
بیم میکنم شما را از عذاب سخت مانند عذابی که رسید بقوم عاد و ثمود چون آمدند مر ایشان را
الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا
پیغمبران از جانب پیش روی ایشان و از پس سر ایشان که مپرستید چیزی را مگر
اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَإِنَّا بِمَا
خدا را گفتند اگر خواستی پروردگار ما هرآینه فرستادی برسالت فرشتگان را پس بدرستی که ما به آنچه
أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ۝ فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ
فرستاده شده اید به آن کافرانیم پس اما قوم عاد پس بزرگی کردند در زمین بنا
الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا
حق و گفتند کیست سخت تر از ما بتوانایی آیا ندیدند که

أَنَّ اللهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا

که خدا ایست که آفرید ایشانرا او سخت‌ترست از ایشان بقوت و بودند که آیتهای ما را

يَجْحَدُونَ ۝ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحِسَاتٍ لِنُذِيقَهُمْ عَذَابَ

انکار میکردند پس فرستادیم بر ایشان بادی بغایت سخت و زننده در روزهای ناخوب تا بچشانیم ایشانرا

الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَى وَهُمْ لَا يُنْصَرُونَ ۝ وَ

خواری در زندگانی دنیا و هر آینه عذاب آخرت خوارترست و ایشان یاری کرده نشوند

أَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَى عَلَى الْهُدَى فَأَخَذَتْهُمْ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ

اما قبیله ثمود پس راه حق نمودیم ایشانرا پس برگزیدند کوری دل را بر بینایی پس در گرفت ایشانرا صاعقه عذاب

الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ۝ وَيَوْمَ

خواری بسبب آنکه بودند که کسب میکردند و رهانیدیم آنانرا که ایمان آوردند و بودند که میترسیدند

يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ۝ حَتَّى إِذَا مَا جَاؤُهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَ

گرد آورده شوند دشمنان خدا بسوی آتش پس ایشان رانده شوند تا آنکه چون بیایند

أَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَقَالُوا لِجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا

و دیدهای ایشان و پوستهای ایشان بسبب آنچه بودند که میکردند و گویند مر پوستهای خود را چرا گواهی دادید بر ما

أَنْطَقَنَا اللهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ

گویا گردانید ما را خدایی که گویا گردانید هر چیزی را و او آفرید شما را

أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ

نخستین بار و بسوی او بازگردانیده شوید و نبودید که پنهان شوید از آنکه

يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ

گواهی دهد بر کردار شما گوش شما و نه دیدهای شما و نه پوستهای شما ولیکن پنداشتید

أَنَّ اللهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ۝ وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ

که خدا نمیداند بسیاری را از آنچه میکنید و این گمان شماست که گمان بردید بپروردگار خود

أَرْدَاكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَ
هلاک گردانید شما را پس گشتید از زیانکاران پس اگر صبر کنند پس آتش جای باشش ایشان است

إِنْ يَسْتَعْتِبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ
اگر رضا جویی کنند پس نیستند ایشان از راضی شدگان و برگماشتیم بر ایشان همنشینان پس آراستند برای ایشان آنچه پیش

أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ
روی ایشان است و آنچه از پس ایشان است و واجب شد بر ایشان گفتار عذاب در جملهٔ گروههایی که گذشته‌اند پیش از ایشان از پری

وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَٰذَا
و آدمیان مرستی که ایشان بودند زیانکاران و گفتند آنان که کافر شدند مشنوید این

الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ فَلَنُذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا
قرآن را و بیهده گویید در او تا شما غالب شوید پس هر آینه بچشانیم آنان را که کافر شدند عذاب

شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ذَٰلِكَ جَزَاءُ
سخت و هر آینه پاداش دهیم ایشان را بدترین آنچه بودند که میکردند آن عذاب جزای

أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءً بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ
دشمنان خدا آتش دوزخ است ایشان را در آن آتش سرای همیشگی جزا بآنچه بودند که بآیتهای ما انکار میکردند

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا اللَّذَيْنِ أَضَلَّانَا مِنَ الْجِنِّ وَ
و گفتند آنان که کافر شدند ای پروردگار ما بنما ما را آن دو تا که گمراه کردند ما را از دیوان و

الْإِنْسِ نَجْعَلْهُمَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ
آدمیان تا کنیم هر دو را زیر پایهای خود تا باشند از جملهٔ آنان که در زیر فروترند

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ
مرستی که آنان که گفتند پروردگار ما خداست پس راست و درست گردیدند فرود آیند بر ایشان فرشتگان

أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ نَحْنُ
گویند که مترسید و اندوه مخورید و مژده باد شما را بهشتی که بودید شما وعده داده میشدید ما

اولیاکم

أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا

یاران شماییم در زندگانی این جهان و در سرای بازپسین و شما را در آنجا هست آنچه آرزو

تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ نُزُلًا

میخواهد دلهای شما و مر شما راست در آن آنچه میطلبید در حالی که حاضری آ

مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ ۝ وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى

از نزد آمرزگار مهربان و کیست نیکوتر بگفتار از آنکس که بخواند مردم را بسوی

اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝ وَلَا تَسْتَوِي

خدا و بکند کار شایسته و گوید بدرستی که من از گردن نهندگانم و یکسان نبود

الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي

نیکی و نه بدی دور گردان بدیهای مشرکان را با آن خصلت که آن نیکوتر است پس ناگهان آنکه

بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ۝ وَمَا يُلَقَّاهَا إِلَّا

میان تو و میان او دشمنی است عظیم همانا او دوستی است که نزدیک در رحمت و فرا پیش آمده نشود این کلمه را مگر

الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلَقَّاهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ۝ وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ

آنان که صبر کردند و فرا پیش آمده نشود این کلمه را مگر خداوند بهره بزرگ و اگر رسد بخاطر تو از

الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ وَ

شیطان وسوسه پس پناه جوی بخدا هر آینه او است شنوای دانا و

مِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا

از نشانهای قدرت او شب و روز و آفتاب و ماه نه

تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ

سجده مکنید مر آفتاب را و نه ماه را و سجده کنید مر خدای را که بدید آورده آنها را اگر

إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ۝ فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَ

او را میپرستید پس اگر سرکشی نمودند پس آنکه نزد پروردگار تو اند تسبیح میکنند مر او را در

واجبة سجدة

النهار وهم لا يسأمون ۝ ومن آياته أنك ترى الأرض خاشعة

روز و ایشان ملول نمی گردند و از نشانهای قدرت او است آنکه می بینی زمین را ولیسر

فإذا أنزلنا عليها الماء اهتزت وربت إن الذي أحياها لمحيي

پس چون فرو فرستیم بران آب را بجنبش در آید و بر دمید نبات هر آینه آنکه زنده کرد زمین را زنده کننده

الموتى إنه على كل شيء قدير ۝ إن الذين يلحدون في

گرداننده مردگان را هر آینه او بر همه چیزی توانا است ۝ هر آینه آنان که از راه حق میل می کنند در

آياتنا لا يخفون علينا أفمن يلقى في النار خير أم من يأتي آمنا

سخنهای ما پنهان نمی مانند بر ما آیا پس آنکه افکنده شود در آتش بهتر است یا کسی که بیاید ایمن

يوم القيامة اعملوا ما شئتم إنه بما تعملون بصير ۝ إن الذين كفروا

در روز رستخیز بکنید آنچه میخواهید هر آینه او بآنچه می کنید بینا است ۝ هر آینه آنان که کافر شدند

بالذكر لما جاءهم وإنه لكتاب عزيز ۝ لا يأتيه الباطل من بين

بقرآن چون آمد ایشان را عذاب یابند هر آینه کتابیست غالب نیاید بوی باطل از پیش

يديه ولا من خلفه تنزيل من حكيم حميد ۝ ما يقال لك

او و نه از پس او فرستاده شده است از نزد درست کردار ستوده گفته نشود ترا

إلا ما قد قيل للرسل من قبلك إن ربك لذو مغفرة وذو عقاب

مگر آنچه گفته شده مر پیغمبران را که پیش از تو بودند هر آینه پروردگار تو خداوند آمرزش است و خداوند عقوبت

أليم ۝ ولو جعلناه قرآنا أعجميا لقالوا لولا

دردناک ۝ و اگر می گردانیدیم آن را بلغت فارسی هر آینه گفتندی چرا

فصلت آياته أأعجمي وعربي قل هو للذين

بیان کرده نشد بزبان عرب آیتهای آن آیا عجمی و پیغمبر عربی بگو ای محمد قرآن مر آنان را

آمنوا هدى وشفاء والذين لا يؤمنون في آذانهم وقر و

ایمان آورده اند راهنما و درمان از جهالت و آنان که ایمان نمی آورند در گوشهای ایشان گرانی است

الجزء الخامس والعشرين

هُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ

و بر ایشان کوری است ایشان ندا کرده آواز داده شوند از جایی دور

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ

و هر آینه بتحقیق دادیم ما موسی را توریة پس خلاف واقع شد در آن و اگر نبودی حکمی که پیشی گرفته است

مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ

از پروردگار تو ابتحقیق هر آینه حکم کرده شدی میانه ایشان و هر آینه ایشان هر آینه در شکی اند از آن در گمان اندازنده

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ

کسی که کرده کار شایسته پس برای نفس خود کرده و هر که بد کرده پس و بال بر اوست و نیست پروردگار تو ستمکار مر بندگان را

إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ

بسوی او بر گردیده میشود دانش وقت قیامت و بیرون نمی آید هیچ از میوه‌ها از غلافهای خود و نمی حمل گیرد

مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِي قَالُوا

هیچ زنی و نمی نهد بار خود را مگر بدانش او و روزی که ندا کند خدا ایشان را که کجا اند همتایان من گویند

آذَنَّاكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ

خبر دادیم ترا که نیست از ما هیچ گواهی و ناپدید شد از ایشان آنکه بودند که میخواندند

مِنْ قَبْلُ وَظَنُّوا مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ لَا يَسْأَمُ الْإِنْسَانُ

بخدائی پیش از این و یقین دانند که نیست مر ایشان را هیچ گریزگاهی ملول نشود آدمی

مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَئُوسٌ قَنُوطٌ

از خواندن خدا برای خیر او و اگر برسد او را بدی پس نهایت مایوس و نومید است

وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ

و هر آینه اگر بچشانیم او را بخشایشی از نزد خود پس از گزندی که رسیده او را هر آینه گوید البته

هَٰذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ

این بخشایش خاص من است و نمی پندارم قیامت را بپا ایستاده و اگر البته بر گردیده شوم من

إِلَىٰ رَبِّيٓ إِنَّ لِي عِندَهُۥ لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ

بسوی پروردگارم هر آینه مرا نزد او هر آینه حالتی است نیکو پس هر آینه خبر دهیم البته

ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِمَا عَمِلُوا۟ وَلَنُذِيقَنَّهُم مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ۝ وَ

آنانی را که کافر شدند بانچه کرده اند و هر آینه چشانیم ایشان را از عذابی سخت و

إِذَآ أَنْعَمْنَا عَلَى ٱلْإِنسَٰنِ أَعْرَضَ وَنَـَٔا بِجَانِبِهِۦ وَ

چون تفضل کنیم بر آدمی روی گرداند از حق و دور شود از آن بجود و

إِذَا مَسَّهُ ٱلشَّرُّ فَذُو دُعَآءٍ عَرِيضٍ ۝ قُلْ أَرَءَيْتُمْ

چون رسد او را بدی پس خداوند دعای بسیار است بگو خبر دهید

إِن كَانَ مِنْ عِندِ ٱللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُم بِهِۦ مَنْ

که اگر باشد قرآن از نزد خدا پس کافر شوید بآن کیست

أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍۭ بَعِيدٍ سَنُرِيهِمْ ءَايَٰتِنَا فِي

گمراه تر از آنکه او در خلافی دور است زود باشد بنمائیم ایشان را نشانهای قدرت خود در

ٱلْآفَاقِ وَفِيٓ أَنفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ ٱلْحَقُّ

اطراف عالم و در نفسهای ایشان تا آنکه ظاهر شود مر ایشان را که قرآن حق است

أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُۥ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝

آیا بس نیست پروردگار تو آنکه او بر همه چیزی گواه است

أَلَآ إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِّن لِّقَآءِ رَبِّهِمْ

آگاه باشید هر آینه ایشان در گمانی اند از رسیدن بجزای پروردگار ایشان

أَلَآ إِنَّهُۥ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌۢ ۝

آگاه باشید هر آینه او بهمه چیزی فرا گیرنده است بدانش

بسم

از حضرت صادق ع
مروی است که سوره حمعسق را هر که تلاوت نماید برانگیزد خدای تعالی در روز قیامت
او را خدا در حالتی که روی او مانند برف باشد در سفیدی تا اینکه فرموده باشد مقابل ... تا اینکه بایستد پیش روی
بنده من مداومت نمودی بر قرائت حمعسق و حال اینکه نمیدانستی ثواب او را پس امر نماید ببهشت ... جزای ... تو او را
هر بنده‌ای فرشتگان او را به بهشت ... و در بهشت کوشکی از یاقوت سرخ که درهای آن کوشک و کنگره‌های آن همه از یاقوت
و چنان شفاف باشد که از بیرون آن کوشک اندرون او را و از اندرون بیرون آن دیده شود باشد و او را در آن کوشک هزار حوری از حورالعین و هزار کنیز و هزار غلام ...
مخلد ... حق تعالی وصف ایشان فرموده

سورة الشورى ثلاثة وخمسون آية مكية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشنده مهربان
حمعسق ۝ كَذٰلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ وَإِلَى
همچنین وحی میفرستد خدا بسوی تو و بسوی
الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ اللّٰهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ لَهُ مَا فِي
آنان که بودند پیش از تو خدای غالب درست کردار است گفتار مر او راست آنچه در
السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۝ تَكَادُ
آسمانها و آنچه در زمین است و اوست بلند مرتبه بزرگ مرتبه نزدیک است
السَّمٰوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِن فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ
که آسمانها شکافته شوند از زبر یکدیگر از عظمت و جلالت او و فرشتگان تسبیح گویند
بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَن فِي الْأَرْضِ أَلَا إِنَّ اللّٰهَ هُوَ
مع ستایش پروردگارشان و آمرزش طلبند برای هر که در زمین است آگاه باش بدرستیکه خدا اوست
الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ
آمرزگار مهربان و آنان که فراگرفتند بجز خدا دوستانی
اللّٰهُ حَفِيظٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنتَ عَلَيْهِم بِوَكِيلٍ ۝ وَكَذٰلِكَ أَوْحَيْنَا
خدا نگهبان است بر آنان و نیستی تو بر ایشان نگهبان و همچنین وحی فرستادیم
إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ
بسوی تو قرآنی بلغت تازی تا بیم نمائی ساکنان مکه را و هر که
حَوْلَهَا وَتُنذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي
دور و حوالی آنست و بیم نمائی از روز فراهم آمدن خلق نیست شکی در آن گروهی در بهشتند و گروهی در

السعير ۝ ولو شاء الله لجعلهم امة واحدة ولكن يدخل

آتش افروخته ۝ و اگر خواستی خدا هر آینه گردانیدی ایشان را یک گروه و لیکن درآورد

من يشاء في رحمته والظالمون ما لهم من ولي و

هر که را خواهد در سایه رحمت خود و ستمکاران نیست مر ایشان را هیچ یاری دهنده

لا نصير ۝ ام اتخذوا من دونه اولياء فالله هو الولي وهو يحيي

نه یاوری ۝ یا نه که گرفتند بجز او معبودی چند پس خدا است معبود بحق و او زنده میکند

الموتى وهو على كل شيء قدير ۝ وما اختلفتم فيه من شيء

مردگان را و او بر همه چیزی توانا است و آنچه خلاف کنید در آن از هر چیز

فحكمه الى الله ذلكم الله ربي عليه توكلت واليه انيب ۝ فاطر

پس حکم آن مفوض بخدا است آن که مذکور شد خدا است پروردگار من بر او اعتماد کردم و بسوی او باز میگردم

السموات والارض جعل لكم من انفسكم ازواجا ومن الانعام ازواجا

آسمانها و زمین بدید کرد برای شما از نوع شما زنان و از چهارپایان نرینه و مادینه

فيه ليس كمثله شيء وهو السميع البصير ۝ له مقاليد السموات

بسبب این افزایش نیست مانند او هیچ چیز و او است شنوای بینا مر او راست کلیدهای آسمانها

والارض يبسط الرزق لمن يشاء ويقدر انه بكل شيء عليم ۝ شرع

و زمین میگستراند روزی را برای هر که میخواهد و تنگ میکند هر آینه او بهر چیزی دانا است قرار داد

لكم من الدين ما وصى به نوحا والذي اوحينا اليك

برای شما از اصول دین و ملت آنچه وصیت کرده بآن نوح را و آن را که وحی فرستادیم بسوی تو

وما وصينا به ابراهيم وموسى وعيسى ان اقيموا

و آنچه وصیت کردیم بآن ابراهیم و موسی و عیسی را که بپا دارید

الدين ولا تتفرقوا فيه كبر على المشركين ما تدعوهم

قواعد شرع را و خلاف مکنید در آن دشوار است بر مشرکان آنچه میخوانی ایشان را

الیه

إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي
بسوی او خدا برمی‌گزیند بسوی فضل خود هر که را خواهد و راه می‌نماید
إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ۝ وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ
بسوی این خود هر که بازگردد بحق و خلاف کردند مگر بعد از آنکه آمد ایشان را
الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ
دانش صفت محمد صلعم از روی حسدی که در میان ایشان است و اگر نبودی حکمی که پیش رفته از نزد پروردگار تو
إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ
تا هنگام عذاب با وقت معینی هرآینه حکم شدی میان ایشان و هرآینه آنان که
أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ
داده شده اند نامه آسمانی پس از ایشان یعنی بعد از پیغمبران که مذکور شد هرآینه در گمانی اند
مِنْهُ مُرِيبٍ ۝ فَلِذَلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا
از صدق محمد صلعم بشک اندازنده پس بسبب که گفتیم پس بخوان و ثابت باش چنانکه
أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ آمَنْتُ بِمَا
فرموده شده و پیروی مکن خواهشهای ایشان را و بگو ایمان آوردم بآنچه
أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ
فرستاد خدا از هر کتاب آسمانی و مأمورم که براستی سلوک کنم میان شما
اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ
خدا پروردگار ما و پروردگار شماست برای ماست کردارهای ما و برای شماست
أَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَ
کردارهای شما نیست هیچ خصومتی میان ما و میان شما خدا گرد آورد میان ما و
إِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝ وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا
بسوی اوست بازگشت و آنان که مخاصمه میکنند در دین خدا بعد از آنکه

اُسْتُجِيبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ

اجابت کرده گفتار او دلیلشان ناچیز است نزد پروردگارشان و بر ایشان است خشم و خدا

وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۞ اللّٰهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ

و برایشان بود عذابی سخت خدا است آنکه فرو فرستاد قرآن را براستی و ترازو و چه

وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ۞ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا

چه میداند ای تو شاید قیامت نزدیک باشد شتاب مینماید بآمدن قیامت آنان که نمیگروند بان

وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ أَلَا إِنَّ

و آنان که گرویده اند ترسانند از آن و میدانند که آمدن آن راست است آگاه باش بدرستی

الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ۞ اللّٰهُ

آنان که مجادله میکنند در باب آمدن قیامت هر آینه در گمراهیند دور از صواب خدا

لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ

مهربان است به بندگان روزی میدهد به هر که میخواهد و اوست توانای

الْعَزِيزُ ۞ مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ

غالب هر که باشد که خواهد حاصل آنجهان را بیفزاییم برای او در جزای عمل او

وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ

و هر که خواهد حاصل اینجهان را دهیم او را از متاع آن و نباشد مر او را در آن جهان

مِنْ نَصِيبٍ ۞ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللّٰهُ

هیچ بهره بلکه مر ایشان راست شریکان یعنی بتان وضع کردند برای ایشان قواعد ملت که رخصت نداده بآن خدا

وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ

و اگر نبودی حکم مختوم بتاخیر عذاب ایشان هر آینه حکم کرده شدی میان ایشان و بدرستی ستمکاران مر ایشان راست عذابی

أَلِيمٌ ۞ تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ

دردناک بینی ستمکاران را ترسناک از جزای آنچه کسب کرده اند و آن جزا رسنده است بایشان

والذين

ما یشاؤن

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُم

و آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته در سبزه زارهای بهشتها مر آنهاست

عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ۝ ذَٰلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَا

نزد پروردگار ایشان آن جزا اوست تفضل تمام آن تفضل آنست که مژده میدهد خدا بندگان

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا

آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته بگو ای محمد نمیخواهم از شما برین کار هیچ مزدی مگر

الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَنْ يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا

دوستی شما را در بارهٔ خاندان من کسی که کسب کند حسنتی نیکو بیفزاییم برای او در آن جزای نیکوی

إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ۝ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِنْ

هر آینه که خدا آمرزگاریست بسیار جزا دهنده آیا گویند بر بسته بر خدا دروغی پس اگر

يَشَإِ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَىٰ قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ

خواهد خدا مهر زند بر دل تو و ناچیز کند خدا ملت باطل ایشان را و ثابت گرداند

الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ

دین حق را بتقدیرات و قضاهای خود هر آینه او داناست با آنکه در سینههاست و اوست آنکه می پذیرد

التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ۝ وَيَسْتَجِيبُ

توبه را از بندگان خود و در میگذرد از بدیها و میداند آنکه می کنند و می

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَالْكَافِرُونَ لَهُم

عبادت آنان را که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته و می افزاید جزای ایشان را از فضل و کرم خود و کافران را

عَذَابٌ شَدِيدٌ ۝ وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ

عذابی سخت و اگر فراخ کند خدا روزی را برای بندگان هر آینه فساد کنند در روی زمین

وَلَٰكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَا يَشَاءُ ۚ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ ۝ وَهُوَ

ولیکن فرو فرستد باندازه مصلحت آنچه خواهد هر آینه که او به بندگان خود آگاه است و بینا و اوست

الحميد

الذي ينزل الغيث من بعد ما قنطوا وينشر رحمته وهو الولي

آنکه فرو فرستد باران را پس از آنکه نومید شدند و پراکنده میکند رحمت خود را و اوست کارساز

ومن آياته خلق السموات والأرض وما بث فيهما من دابة وهو على جمعهم

و از جمله نشانهای قدرت اوست آفریدن آسمانها و زمین و آنچه پراکنده کرده در آنها از هر جنبنده

إذا يشاء قدير وما أصابكم من مصيبة فبما كسبت أيديكم ويعفوا عن كثير وما

هرگاه که خواهد تواناست و آنچه رسد شما را از هر بلائی پس برای چیزیست که کسب کرده دستهای شما

أنتم بمعجزين في الأرض وما لكم من دون الله من ولي ولا نصير

نیستید شما فوت شونده از عذاب او در زمین و نیست مر شما را بجز از خدا هیچ یاری و نه هیچ یاوری

ومن آياته الجوار في البحر كالأعلام إن يشأ يسكن الريح فيظللن رواكد

و از نشانهای قدرت اوست کشتیهای رونده در دریا مانند کوهها اگر خواهد خدا بیارامد باد را پس گردند ایستادگان

على ظهره إن في ذلك لآيات لكل صبار شكور أو يوبقهن بما

بر پشت دریا هر آینه که در این گفتیم هر آینه دلیلهاست برای هر شکیبای سپاس گزار

كسبوا ويعف عن كثير ويعلم الذين يجادلون في آياتنا ما لهم من محيص فما

أوتيتم من شيء فمتاع الحيوة الدنيا وما عند الله خير وأبقى للذين

داده شدید شما از هر چیزی پس برخورداری اینجهانست و آنچه نزد خداست بهتر و پاینده تر است

آمنوا وعلى ربهم يتوكلون والذين يجتنبون كبائر الإثم

گرویدند و بر پروردگار ایشان اعتماد میکنند و آنان که دوری گزینند از گناهان بزرگ

والفواحش وإذا ما غضبوا هم يغفرون والذين استجابوا لربهم و

و از کارهای زشت و چون خشمناک شوند ایشان عفو میکنند و آنان که اجابت کردند پروردگار خود را و

أقاموا الصلوة وأمرهم شورى بينهم ومما رزقناهم ينفقون

بپا دارند نماز را و کار ایشان از روی مشورت میان ایشان و از آنچه روزی کرده ایم ایشان را نفقه میکنند

حزب

الذين

الذين اذا اصابهم البغي هم ينتصرون وجزاء سيئة سيئة

وانان که چون برسد ایشان را ستمی ایشان داد خود بستانند و سزای بدی بدی است

مثلها فمن عفا واصلح فاجره على الله انه لا يحب الظالمين ولمن

مانند آن پس هرکه درگذرد از بدی دیگری و با وی آشتی کند پس مزد او با خداست بدرستیکه خدا دوست نمیدارد ستمکاران را و هر آینه

انتصر بعد ظلمه فاولئك ما عليهم من سبيل انما السبيل على

داد خود بستاند از ستمکار بعد از که ستمی کرده باشد پس آن گروه نیست بر ایشان عذاب هیچ راهی نیست راه عذاب

الذين يظلمون الناس ويبغون في الارض بغير الحق اولئك لهم عذاب

آنانی که ستم کردند میکنند بر مردمان و فساد میکنند در روی زمین بنا حق آن گروه مر ایشان راست عذاب

اليم ولمن صبر وغفر ان ذلك لمن عزم الامور ومن يضلل الله

دردناک و هر آینه آنکه صبر نماید و عفو فرماید از ستم دیگران بیشک آن هر آینه از درست ترین کارهاست و هر که گمراه کند او را خدا

فما له من ولي من بعده وترى الظالمين لما راوا العذاب يقولون

پس نباشد او را هیچ کارگزاری بعد از فرو گذاشتن خدا او و میبینی تو ستمکاران را که چون ببینند عذاب را گویند آیا هیچ

هل الى مرد من سبيل وتراهم يعرضون عليها خاشعين من

در سوی بازگشت دنیا هیچ راهی و خواهی دید ایشان را که عرض کرده شوند بر آتش در حالی که باشند ترسندگان از

الذل ينظرون من طرف خفي وقال الذين امنوا ان الخاسرين

خواری بنگرند با چشم از نگاه پنهان و گفتند آنان که گرویدند بدرستیکه زیانکاران

الذين خسروا انفسهم واهليهم يوم القيامة الا ان الظالمين في عذاب

آنانند که زیان کردند نفسهای خود را و خاندان خود را در روز قیامت آگاه باشید بدرستیکه ستمکاران در عذاب

مقيم وما كان لهم من اولياء ينصرونهم من دون الله ومن يضلل

دایمی و نباشد مر ایشان را هیچ از دوستانی که یاری دهند ایشان را بجز از خدا و هر که را از راه ببرد

الله فما له من سبيل استجيبوا لربكم من قبل ان ياتي يوم لا مرد

خدا پس نباشد مر او را هیچ راهی اجابت نمایید فرمان پروردگار خود را پیش از آنکه بیاید روزی که نیست هیچ بازگشتی

لَهُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَإٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ

مرا او راست از نزد خدا باشد مر شما را ایچ پناهی در آن روز و نباشد مر شما را

مِنْ نَكِيرٍ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا

ایچ انکاری اگر نه بپیچند پس اگر انکار کنند ازمان پس نفرستادیم ترا بر ایشان نگهبان نیست بر تو

الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ

مگر رسانیدن و بدرستی که ما چون بچشانیم آدمی را از خود بخشایشی شاد شود بان و اگر برسد ایشان را بدی

بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ

بسبب آنکه پیش فرستاده دستهای ایشان پس بدرستی که آدمی بسیار ناسپاس است مر خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین

يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنَاثًا وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ أَوْ يُزَوِّجُهُمْ

بیافریند آنچه خواهد میبخشد مر آن را که خواهد دختران و می بخشد مر آنرا که خواهد پسران یا جفت گرداند

ذُكْرَانًا وَإِنَاثًا وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ

پسران و دختران و میکند آنرا که میخواهد نازاینده بدرستی که او داناست و توانا و نیست مر آدمی

يُكَلِّمَهُ اللّٰهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ

سخن گوید با او خدا مگر بطریق وحی و الهام یا از پس پرده یا بفرستد پیغام گذاری

بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلِيٌّ حَكِيمٌ وَكَذٰلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ

بفرمان خود آنچه خواهد بدرستی که او برتر است کار گذار است و همچنین وحی فرستادیم بسوی تو

أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلٰكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ

که از عالم امر ماست نبودی تو که بدانی چیست قرآن و نه که چیست ایمان ولیکن گردانیدیم قرآن را

مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ صِرَاطِ اللّٰهِ الَّذِي

هر که را خواهیم از بندگان خود و بدرستی که تو براینه راه مینمائی بسوی راه راست

لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ أَلَا إِلَى اللّٰهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ

مرا او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است آگاه باش بسوی خدا باز گردد کارها

از حضرت ابی جعفر ع
مرویست که هر که سوره زخرف را بخواند
وبمداومت نماید بر تلاوت آن حق تعالی گرداند او را در قبرش محفوظ از
جانوران زمین واز فشار قبر تا وقتی که برخیزد از قبر و بایستند نزد خدای تعالی
در حالتی که بیاید آن سوره واو را به بهشت برد

سورة الزخرف تسع وثمانون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ حم

بنام خدای بخشنده مهربان

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ۞ إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۞ وَ

بحق قرآن ظاهر هر آینه ما گردانیدیم آنرا بلغت تازی تا شاید شما دریابید و

إِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ حَكِيمٌ ۞ أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ

هر آینه آن در لوح محفوظ در نزد ما هر آینه بلند مرتبه است استوار کردار آیا پس بازداریم از شما

الذِّكْرَ صَفْحًا أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُسْرِفِينَ ۞ وَكَمْ

قرآن را بازداشتنی بسبب آنکه هستید شما گروهی از حد گذرندگان و بسا که

أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيٍّ فِي الْأَوَّلِينَ ۞ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ

فرستادیم از پیغمبران در امتهای پیشینیان و نمی آمد ایشان را هیچ پیغمبری

إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۞ فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَىٰ مَثَلُ

مگر بودند که بآن استهزا می نمودند پس هلاک کردیم سخت تر از ایشان از روی خشم و

الْأَوَّلِينَ ۞ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ

پیشینیان و هر آینه اگر بپرسی از ایشان که کدام کس پدید آورده آسمانها و زمین را هر آینه گویند پدید آورد

الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۞ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا

غالب دانا آنکه گردانید برای شما زمین را فرش گسترده

وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۞ وَ

و گردانید برای شما در آن راهها تا شاید که شما راه حق بیابید و

الذي نزل من السماء ماء بقدر فانشرنا به بلدة

انکه فرو فرستاد از اسمان آبی باندازه پس زنده گردانیدیم بان آب زمین

ميتا كذلك تخرجون ۞ والذي خلق الازواج كلها

مرده همچنین از قبرها بیرون آورده شوید و انکه آفرید اصناف آفریدگان همه انها را

وجعل لكم من الفلك والانعام ما تركبون ۞

و پدید کرد برای شما از کشتیها و چهارپایان انکه بر نشینید برانهی

لتستوا على ظهوره ثم تذكروا نعمة ربكم

تا راست نشینید بر پشتهای انها پس یاد کنید نعمت پروردگار خود را

اذا استويتم عليه وتقولوا سبحان الذي سخر

چون مستولی شدید برانها و بگویید پاکا انکه رام کرد اینهارا

لنا هذا وما كنا له مقرنين ۞ وانا

برای ما این را و نبودیم ما مرانرا طاقت داران و بدرستی که ما

الى ربنا لمنقلبون ۞ وجعلوا له من عباده جزءا ان الانسان

بسوی پروردگار خود هر انه بازگردندگانیم و برنهادند از برای او از بندگان او نصیبی بدرستی که آدمی

لكفور مبين ۞ ام اتخذ مما يخلق بنات واصفىكم بالبنين

هر انه ناسپاسی است هویدا یا نه که برگرفت از انچه می آفریند دختران و برگزید شما را به پسران

واذا بشر احدهم بما ضرب للرحمن مثلا ظل وجهه

و چون مژده داده شود یکی ایشان بانچه زده برای خدای بخشاینده داستانی گردد روی او

مسودا وهو كظيم ۞ اومن ينشؤا في الحلية وهو في

سیاه شده و حال انکه او باشد خشمناک ایا فرزندی که پرورده می شود در زیور و حال انکه در وقت

الخصام غير مبين ۞ وجعلوا الملائكة الذين هم عباد

مخاصمه از غایت ضعف عقل نباشد ظاهر کننده و نام نهادند فرشتگانی که ایشان بندگان

الرحمن اناثا أشهدوا خلقهم ستكتب شهادتهم
خدای بخشاینده اند دختران خدا ایا حاضر بودند آفرینش ایشان را زود باشد نوشته شود گواهی ایشان
ويسئلون وقالوا لو شاء الرحمن ما عبدناهم ما لهم
و پرسیده شوند و گفتند اگر خواستی خدای بخشاینده نپرستیدیم ایشان را نیست ایشان را
بذلك من علم ان هم الا يخرصون ام آتيناهم كتابا
بآنچه میپرستند هیچ دانشی نیستند ایشان مگر آنکه گمان میکنند یا دادیم ایشان را نوشته
من قبله فهم به مستمسكون بل قالوا انا وجدنا
پیش از قرآن پس ایشان بآن چنگ در زننده گانند بلکه گفتند بدرستی که ما یافتیم
آباءنا على امة وانا على آثارهم مهتدون وكذلك ما ارسلنا
پدران خود را بر ملتی و بدرستی که ما بر پیهای ایشان راه یافتگانیم و همچنین نفرستادیم
من قبلك في قرية من نذير الا قال مترفوها انا وجدنا
پیش از تو در هیچ شهری از بیم نماینده مگر اینکه گفتند متنعمان آن شهر بدرستیکه ما یافتیم
آباءنا على امة وانا على آثارهم مقتدون قال اولو جئتكم باهدى
پدران خود را بر ملتی و بدرستی که ما بر پی ایشان [illegible] گفت ایا هرچند بیارم شما را براهی بنماینده تر
مما وجدتم عليه آباءكم قالوا انا بما ارسلتم
از آنچه یافته اید شما بر آن پدران خود را گفتند بدرستی که ما بآنچه فرستاده شده اید
به كافرون فانتقمنا منهم فانظر كيف كان عاقبة المكذبين
بآن کافرانیم پس انتقام کشیدیم از ایشان پس بنگر چگونه بوده انجام کار تکذیب کنندگان
واذ قال ابراهيم لابيه وقومه انني براء مما تعبدون الا
و یاد کن چون گفت ابراهیم مر پدر خود را و گروه خود را بدرستی که من بیزارم از آنچه میپرستید مگر
الذي فطرني فانه سيهدين وجعلها كلمة باقية في عقبه
آن معبودی که آفرید مرا پس بدرستی که او زود راه نماید مرا [illegible] و گردانید کلمه توحید را باقی [illegible] در فرزندان او

لعلهم يرجعون ۝ بل متعت هؤلاء وآباءهم حتى جاءهم

تا شايد ايشان باز گردند بخدا ۔ نه كه برخوردارى دادم اين گروه كافران را و پدران ايشان را تا آمد بايشان

الحق ورسول مبين ۝ ولما جاءهم الحق قالوا هذا

دين اسلام و پيغمبر جدا سازنده حق از باطل ۔ و چون آمد بايشان دين حق گفتند اين

سحر وإنا به كافرون ۝ وقالوا لولا نزل هذا

جادويست و ما بوى كافرانيم ۔ و گفتند چرا فرستاده نشد اين

القرآن على رجل من القريتين عظيم ۝ أهم يقسمون

قرآن بر مردى از اين دو شهر مكه و طائف بزرگ ۔ آيا ايشان قسمت ميكنند

رحمت ربك نحن قسمنا بينهم معيشتهم في الحيوة الدنيا ورفعنا

بخشش پروردگار ترا ما قسمت كرديم ميانه ايشان وجه معيشت ايشان را در زندگانى دنيا و برداشتيم

بعضهم فوق بعض درجات ليتخذ بعضهم بعضا سخريا و

بعضى از ايشان را بر زبر بعضى چندين مرتبه تا فرا گيرند بعضى از ايشان بعضى را مسخر كار

رحمت ربك خير مما يجمعون ۝ ولولا أن يكون الناس

بخشش پروردگار تو بهتر است از آنچه ايشان جمع مى آورند از مال دنيا ۔ و اگر نه آن بودى كه شوند همه مردمان

أمة واحدة لجعلنا لمن يكفر بالرحمن لبيوتهم

يك گروه هر آينه گردانيدمى براى آنكه كافر شود بخداى بخشنده براى خانه هاى ايشان

سقفا من فضة ومعارج عليها يظهرون ۝ ولبيوتهم

سقفها از نقره و نردبانها هم از آن بر بام بر آيند ۔ و براى خانه هاى ايشان

أبوابا وسررا عليها يتكئون ۝ وزخرفا وإن كل ذلك

درها و تختها از نقره كه بر آنها تكيه زنند ۔ و پيرايه كردمى براى ايشان اسباب تجمل را نيست همه اين

لما متاع الحيوة الدنيا والآخرة عند

مگر برخوردارى زندگانى دنيا و نعمت آخرت نزد

الزخرف نصف ١

ربك للمتقين ۝ ومن يعش عن ذكر الرحمن نقيض له شيطانا فهو

پروردگار تو برای پرهیزگاران است و هر که چشم پوشد از یاد خدای بخشنده گماریم برای او دیو را پس وی حتی

له قرين ۝ وانهم ليصدونهم عن السبيل ويحسبون انهم مهتدون

مر او را همنشین باشد و هر آینه ایشان باز دارند ایشان را از راه حق و می پندارند که ایشان راه یافتگانند ينفعكم

اذا جاءنا قال يا ليت بيني وبينك بعد المشرقين فبئس القرين ولن

چون بیاید پیش ما گوید ای کاشکی بودی میان من و میان تو دوری مشرق و مغرب پس بد همنشینی او هرگز سود ندهد

اليوم اذ ظلمتم انكم في العذاب مشتركون ۝ افانت تسمع الصم

امروز شما را چون ستم کردید در دنیا بر خود به آنکه شما همه شریکان شما در عذاب شریکید آیا پس تو ای محمد شنوانی کران را

او تهدي العمي ومن كان في ضلال مبين ۝ فاما نذهبن بك فانا

یا راه نمائی کوران را و آن را که باشد در گمراهی آشکار پس اگر ببریم از دنیا ترا

منهم منتقمون ۝ او نرينك الذي وعدناهم فانا عليهم مقتدرون

از ایشان انتقام کشندگانیم یا بنمائیم ترا البته آنکه وعده کرده ایم ایشان را پس هر آینه که ما بر ایشان توانائیم

فاستمسك بالذي اوحي اليك انك على صراط مستقيم ۝ و

پس چنگ زن بآن آنچه وحی فرستاده شده بسوی تو هر آینه که تو بر راه راستی و

انه لذكر لك ولقومك وسوف تسئلون ۝ واسئل من

هر آینه که این قرآن هر آینه شرف است ترا و مر گروه ترا و زود باشد که پرسیده شوید و بپرس از آنان

ارسلنا من قبلك من رسلنا اجعلنا من دون الرحمن الهة يعبدون

فرستادیم پیش از تو از پیغمبران ما آیا پیدا کردیم ما بجز خدای بخشاینده خدایان که پرستیده شوند

ولقد ارسلنا موسى باياتنا الى فرعون وملائه فقال اني رسول

هر آینه بتحقیق فرستادیم ما موسی را با معجزهای خود بسوی فرعون و بزرگان قوم او پس گفت هر آینه که من پیغمبر

رب العالمين ۝ فلما جاءهم باياتنا اذا هم منها يضحكون ۝ وما نريهم

پروردگار عالمیانم پس چون آمد ایشان را با معجزات ناگهان ایشان از معجزات ما می خندیدند و نمی نمودیم

مِنْ اٰيَةٍ اِلَّا هِيَ اَكْبَرُ مِنْ اُخْتِهَا وَاَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

هيچ معجزه نمايانيم مگر آن بزرگتر است از خواهرش يعنى معجزه كه پيش از او ذكر كرديم و گرفتيم ايشان را بعذاب تا شايد ايشان باز گردند

وَقَالُوا يَا اَيُّهَ السَّاحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ اِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ

و گفتند اى جادوگر بخوان براى رفع عذاب پروردگار خود را بآنچه عهد كرده با تو در رستگى كه ما هرآينه راه يابندگانيم

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ اِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ وَنَادٰى فِرْعَوْنُ فِي

پس چون زايل كرديم از ايشان عذاب را ناگهان ايشان مى شكستند عهد را و ندا كرد فرعون در

قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ اَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهٰذِهِ الْاَنْهَارُ تَجْرِي

ميان قوم خود گفت اى گروه من آيا نيست مرا پادشاهى مصر و اين جويها روان است

مِنْ تَحْتِي اَفَلَا تُبْصِرُونَ اَمْ اَنَا خَيْرٌ مِنْ هٰذَا الَّذِي هُوَ

از زير قصر من آيا پس نمى بينيد بلكه من بهترم از اين مردى كه او

مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ فَلَوْلَا اُلْقِيَ عَلَيْهِ اَسْوِرَةٌ

خوار است و نزديك نيست كه بيان مطلب كند پس چرا افكنده نشد براو دستبندها

مِنْ ذَهَبٍ اَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ مُقْتَرِنِينَ فَاسْتَخَفَّ

از طلا يا چرا نيامد با او فرشتگان درحالى كه مصاحبان مى باشند پس سبك عقل شمرد

قَوْمَهُ فَاَطَاعُوهُ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ

قوم خود را پس فرمان بردند او را هرآينه كه ايشان بودند گروهى نافرمان بردار

فَلَمَّا اٰسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَاَغْرَقْنَاهُمْ اَجْمَعِينَ فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا

پس چون بخشم آوردند ما را انتقام كشيديم از ايشان پس غرق كرديم ايشان را همه پس گردانيديم ايشان را گذشتگان

وَمَثَلًا لِلْاٰخِرِينَ وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا اِذَا قَوْمُكَ

و داستانى براى پسينيان و چون زده شد پسر مريم داستانى ناگهان گروه تو اى محمد

مِنْهُ يَصِدُّونَ وَقَالُوا ءَاٰلِهَتُنَا خَيْرٌ اَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ اِلَّا

از اين مثل بانگ ميكردند از شادى و گفتند آيا خدايان ما بهترند يا پسر مريم نزدند اين داستان را براى تو

إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ۞ إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ

مگر برای خصومت بلکه ایشان گروهی اند خصومت کننده کان نیست پسر مریم مگر بنده

أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ ۞ وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً

که احسان کردیم بر او و گردانیدیم او را داستانی برای فرزندان یعقوب و اگر میخواستیم هر آینه بیافریدیم بدل از شما

فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ ۞ وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ

که در روی زمین بجای شما خلیفه شوند و بدرستی که او هر آینه دانشی است برای آمدن قیامت پس شک مکنید در آن و پیروی کنید

هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۞ وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطَانُ

این راهیست راست و باز ندارد شما را از راه حق دیو رجیم

إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۞ وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ

هر آینه که او مر شما را دشمنی است هویدا و چون آمد عیسی با معجزات روشن گفت بتحقیق آمدم بر شما

بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا

با شریعت و نبوت تا بیان کنم برای شما پاره از آنچه را که خلاف میکنید در آن پس بترسید

اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ۞ إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ

از خدا و فرمان برید مرا بدرستی که خدا اوست پروردگار من و پروردگار شما پس پرستید او را

هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۞ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ

این راهیست راست پس اختلاف کردند فرقه های مختلف از میان ایشان

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ أَلِيمٍ ۞ هَلْ يَنْظُرُونَ

پس وای مر آنان را که ستم کردند از عذاب روزی دردناک هیچ نمینگرند

إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۞

مگر قیامت را که بیاید ایشان را ناگهان و ایشان ندانند

الْأَخِلَّاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ۞ يَا عِبَادِ

دوستان در آن روز بعضی ایشان مر بعضی را دشمنند مگر پرهیزکاران ای بندگان

لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ۝ الَّذِينَ
نیست ترسی بر شما امروز و نه شما اندوهگین شوید آنان که
آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ۝ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَ
گرویدند بآیتهای ما و بودند گردن نهندگان حکم ما درآیید در بهشت شما و
أَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ ۝ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ
زنان شما حال آنکه گرامی کرده شوید گردانیده شود بر ایشان کاسهها از طلا
وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا
و کوزهها و باشد در آنجا آنچه میخواهند نفسها و لذت یابند از دیدن چشمها و شما در آن
خَالِدُونَ ۝ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ لَكُمْ
جاویدان باشید و آن بهشتیست که میراث داده شده اید او را بسبب آنچه بودید که میکردید مر شما را
فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ۝ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابِ جَهَنَّمَ
در آن بهشت میوه بسیار که از آن میخورید بدرستی که گناهکاران در عذاب دوزخ
خَالِدُونَ ۝ لَا يُفَتَّرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ۝ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ
جاویدانند سبک کرده نشود از ایشان عذاب و ایشان در آن عذاب نومید باشند و ستم نکردیم مر ایشان را
وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ۝ وَنَادَوْا يَا مَالِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ
و لیکن بودند ایشان ستمکاران و ندا کنند گویند ای مالک دوزخ باید بمیراند ما را پروردگار تو گوید
إِنَّكُمْ مَاكِثُونَ ۝ لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ۝
مالک هرآینه شما مقیم باشید در دوزخ بدرستی که آوردیم بشما دین حق را و لیکن بیشتر شما بوده مر حق را کراهت دارندگان
أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا فَإِنَّا مُبْرِمُونَ ۝ أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا
بلکه محکم کردند کاری را پس هرآینه ما محکم کنندگانیم یا که می پندارند که ما
لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَى وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ۝
نمی شنویم نهان ایشان را و راز ایشان را آری میشنویم و فرشتگان ما نزد ایشان می نویسند

قل ان كان للرحمن ولد فانا اول العابدين سبحان رب السموات

بگو اگر بودی مر خدای بخشاینده را فرزندی پس من نخستین پرستندگانم بیهوده ام پاکا پروردگار آسمانها

والارض رب العرش عما يصفون فذرهم يخوضوا

و زمین پروردگار عرش از آنچه وصف میکنند مشرکان پس واگذار ایشان را تا فرو روند در باطل

ويلعبوا حتى يلاقوا يومهم الذي يوعدون وهو الذي في

و بازی کنند تا برسند بروزشان که وعده داده میشوند و اوست آنکه در

السماء اله وفي الارض اله وهو الحكيم العليم

آسمان خداست و معبود و در زمین خدا و معبود است و اوست درست کردار درست گفتار دانا

وتبارك الذي له ملك السموات والارض وما

و بزرگوار است آنکه مر او را پادشاهی آسمانها و زمین هست و آنکه

بينهما وعنده علم الساعة واليه ترجعون

میانه آنهاست و نزد اوست دانش وقت قیامت و بسوی او باز گردانیده میشوید

ولا يملك الذين يدعون من دونه الشفاعة

و نتوانند آنانی که میخوانند بجز او شفاعت خواستن

الا من شهد بالحق وهم يعلمون

مگر کسی که شهادت دهد بتوحید و ایشان دانند

ولئن سألتهم من خلقهم ليقولن الله فانى يؤفكون

و هر آینه اگر پرسی ایشان را که کیست که بیافریدشان هر آینه گویند خدا پس کجا برگردانیده میشوند

وقيله يا رب ان هؤلاء قوم لا يؤمنون فاصفح عنهم و

و گفتار رسول است ای پروردگار من هر آینه آن گروه گروهیند که نمیگروند پس اعراض کن از ایشان و

قل سلام فسوف يعلمون

بگو سلام وداع برشما پس زود باشد که بدانند

از حضرت جعفر
علیه السلام مروی است هر که بخواند
دخان را ... در نمازهای واجبی و سنتی ...
محشور گرداند در زمره امان که ایمن از عذاب ... عرش مجید
حساب ...
...

سورة الدخان تسع وخمسون آية مكية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ حم وَ

بنام خدای بخشاینده مهربان حمی

الْكِتَابِ الْمُبِينِ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ

قرآن ظاهر الاعجاز براستی که ما فرو فرستادیم او را در شب بسیار با برکتی

إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ

براستی که ما هستیم بیم کنندگان در آن شب حکم کرده شود و فرق کرده شود هر کاری با حکمت و مصلحت

أَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ

فرمانی از نزد ما براستی که ما هستیم فرستندگان پیغمبران رحمتی از پروردگار تو براستی که او

السَّمِيعُ الْعَلِيمُ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ

شنوای دانا پروردگار آسمانها و زمین و آنچه در میانه آنهاست اگر هستید

مُوقِنِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ

یقین دارندگان نیست معبودی مگر او زنده میگرداند و میمیراند پروردگار شما و پروردگار پدران نخستین

الْأَوَّلِينَ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي

نه که ایشان در شک بازی میکنند پس منتظر باش ای محمد روزی را که آورد

السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ

آسمان دودی هویدا که فرو پوشد مردمان را گوید این عذابیست

أَلِيمٌ رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ أَنَّى لَهُمُ

دردناک ای پروردگار ما دفع کن از ما عذاب را براستی که ما ایمان آورندگانیم از کجا باشد مر ایشان را

الذِّكْرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُبِينٌ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ

پند گرفتن و بتحقیق که آمد ایشان را پیغمبری ظاهر کننده حق پس اعراض کردند از او

وقالوا

حزب

وقالوا معلم مجنون ۞ انا كاشفوا العذاب قليلا انكم عائدون يوم نبطش

و گفتند تعلیم داده شده است دیوانه بدرستی که ما باز برنده ال عذابیم اندک زمانی بدرستی که شما باز گردنده اید بعقوبت روزی

البطشة الكبرى انا منتقمون ۞ ولقد فتنا قبلهم قوم فرعون

بنهیت گرفتن بزرگی از روز قیامت بدرستی که ما انتقام کشنده گانیم و بدرستی که امتحان ازمودیم پیش ازیشان گروه فرعون را

وجاءهم رسول كريم ۞ ان ادوا الي عباد الله

و امد بایشان پیغمبری با کرامت که تسلیم کنید بمن بندگان خدا را

اني لكم رسول امين ۞ وان لا تعلوا على الله اني

بدرستی که من مر شما را پیغمبرم با امانت و اینکه تکبر منمایید بر خدا بدرستی که من

اتيكم بسلطان مبين ۞ واني عذت بربي وربكم ان

اورنده ام بشما حجت ظاهری و بدرستی که من پناه میجویم به پروردگار خود و پروردگار شما از انکه

ترجمون ۞ وان لم تؤمنوا لي فاعتزلون ۞ فدعا ربه

سنگسار کنید مرا و اگر ایمان نمی اورید بمن پس دور شوید از من پس خواند پروردگار خویش

ان هؤلاء قوم مجرمون ۞ فاسر بعبادي ليلا انكم متبعون و

که اینان گروهی اند گناهکاران پس خدا فرمود ببر بندگان مرا در شب بدرستی که شما از پی در آمده خواهید شد

اترك البحر رهوا انهم جند مغرقون ۞ كم تركوا من جنات وعيون

بگذار دریا را گشوده شده بدرستی که ایشان لشکری اند غرق شده گان که گذاشتند از بوستانها و چشمه سارها

وزروع ومقام كريم ۞ ونعمة كانوا فيها فاكهين ۞ كذلك و

و کشت زارها و جایگاه نیکو و نعمتهایی که بودند درانها متنعمان همچنین و

اورثناها قوما اخرين ۞ فما بكت عليهم السماء

میراث دادیم انها را بگروهی دیگران پس گریه نکرد برایشان اسمان

والارض وما كانوا منظرين ۞ ولقد نجينا بني اسرائيل

و زمین و نبودند مهلت داده شدگان و بدرستی که رهانیدیم فرزندان یعقوب را

مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ۝ مِن فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَالِيًا
از عذاب خوار کننده که از فرعون بود هر آینه که او بود سرکشی
مِّنَ الْمُسْرِفِينَ ۝ وَلَقَدِ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ۝ وَ
از جمله حد در گذرندگان و بتحقیق که برگزیدیم ایشان را بر دانش حق بر عالمیان و
آتَيْنَاهُم مِّنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُّبِينٌ ۝ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ۝
دادیم ایشان را از معجزها آنچه در آن بود امتحان آشکارا هر آینه که اینان هر آینه گویند
إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنشَرِينَ ۝ فَأْتُوا بِآبَائِنَا
نیست خاتمه کار مگر همین مردن نخستین ما و نخواهیم بود ما برانگیخته شدگان پس بیارید پدران ما را
إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ۝ أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذِينَ مِن
اگر هستید راست گویان آیا ایشان بهتر اند یا گروه تبع و آنان که پیش
قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ۝ وَمَا خَلَقْنَا
از ایشان هلاک کردیم ایشان را هر آینه که ایشان بودند گناهکاران و نیافریدیم
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ ۝ مَا خَلَقْنَاهُمَا
آسمانها و زمین را و آنچه میانه آنهاست بازی کنان نیافریدیم آسمان و زمین
إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝
مگر براستی و حکمت و لیکن بیشتر ایشان نمیدانند
إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ۝ يَوْمَ لَا يُغْنِي
هر آینه که روز حکم میان خلایق وعده گاه ایشان است همه روزی که باز ندارد هیچ
مَوْلًى عَن مَّوْلًى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ۝ إِلَّا
دوستی از دوستی هیچ چیز از عذاب و نه ایشان یاری کرده شوند مگر
مَن رَّحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝
کسی را که بخشوده خدا هر آینه که اوست غالب مهربان

إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ طَعَامُ الْأَثِيمِ ۞ كَالْمُهْلِ يَغْلِي

بدرستی که درخت زقوم خوراک گناهکاران است همچند مس گداخته است که میجوشد

فِي الْبُطُونِ كَغَلْيِ الْحَمِيمِ ۞ خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَىٰ سَوَاءِ

در شکمها مانند جوشیدن آب جوشان بگیریدش پس بکشیدش بسختی در میان

الْجَحِيمِ ۞ ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ۞ ذُقْ

دوزخ پس بریزید از بالای سرش از عذاب جوشان بچش

إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ۞ إِنَّ هَٰذَا مَا كُنْتُمْ

بدرستی که تو توئی غالب بزرگوار بخیال خود بدرستی که این عذاب آن است که بودید

بِهِ تَمْتَرُونَ ۞ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ۞ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۞

که در آن شک میداشتید بدرستی که پرهیزکاران در جایگاهی ایمن در بوستانها و چشمها

يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ۞ كَذَٰلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ

میپوشند از دیبای خوش قماش و ستبر روی بروی یکدیگر نشسته همچنین و بزنی دهیمشان

بِحُورٍ عِينٍ ۞ يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ۞ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا

حوریان گشاده چشم طلب میکنند در آن بوستانها همه میوه ایمنان از زوال نچشند در آن

الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ ۞ وَوَقَاهُمْ عَذَابَ

مرگی مگر مرگ نخستین یعنی مرگ دنیا و نگاه دارد ایشان را از عذاب

الْجَحِيمِ ۞ فَضْلًا مِنْ رَبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۞

دوزخ بروزی تفضل عظیم از پروردگار تو این آن است رستگاری عظیم

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۞ فَارْتَقِبْ

پس آسان کردیم قرآن را بلغت تو شاید ایشان پند پذیرند پس منتظر باش هلاک ایشان را

إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ ۞

بدرستی که ایشان منتظر زوال تو اند

از حضرت صادق علیه السلام مرویست هر که تلاوت کند سوره
حم جاثیه را ثواب آن کس این باشد که نبیند هرگز روی آتش دوزخ را
و نشنود آواز زبانه آن را و با محمد صلی الله علیه و آله محشور گردد و این خبر بعینه از ابی بن کعب از
حضرت محمد صلی الله علیه و آله منقول است

سورة الجاثية سبع وثلاثون آية مكية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ حم ۝ تَنْزِيلُ
بنام خدای بخشاینده مهربان — این فرو فرستادن
الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝ إِنَّ فِي السَّمٰوَاتِ وَ
قرآن از نزد خدای غالب راست گفتار درستکردار است بدرستی که در خلق آسمانها و
الْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِلْمُؤْمِنِينَ ۝ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَابَّةٍ
زمین هر آینه معجزهاست مر گروندگان را و در آفرینش شما و آنچه پراکنده میشود از هر جنبنده
آيَاتٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ۝ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنْزَلَ
نشانهای قدرت است مر گروهی را که یقین کنند و در آمد و شد شب و روز و آنچه فرو فرستاد
اللّٰهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
خدا از آسمان از روزی پس زنده گردانید زمین را بعد از مردنش و در گردانیدن
وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ آيَاتٌ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝ تِلْكَ آيَاتُ
بادها معجزهاست مر گروهی را که بفهمند — آن معجزها نشانهای قدرت
اللّٰهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللّٰهِ وَ
خداست میخوانیم آنها را بر تو براستی پس بکدام سخن بعد از کلام خدا و
آيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ۝ وَيْلٌ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ۝ يَسْمَعُ آيَاتِ
معجزهای او میگروند وای بر هر دروغگوی گنهکاری که میشنود آیتهای کلام
اللّٰهِ تُتْلَى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَنْ لَمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ
خدا را که خوانده میشود بر او پس مصر است بر کفر نماید گردن کشنده گویا نشنیده آن را پس مژده ده او را بعذابی
أَلِيمٍ ۝ وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولٰئِكَ لَهُمْ
دردناک و هرگاه بداند از آیتهای ما چیزی بگیرد آنها را محل استهزا آن گروه آماده است برای ایشان

عذاب

عَذَابٌ مُهِينٌ مِنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا

عذاب خوار کننده از پس ایشان است دوزخ و دفع نکند از ایشان آنچه کسب کردند چیزی

هُدًى

وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ هَذَا

ونه آنچه فرا گرفتند بغیر از خدا دوستان معبودان و مر ایشان راست عذابی عظیم این قرآن راهنما

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ أَلِيمٌ

و آنان که کافر شدند بآیتهای پروردگارشان مر ایشان راست عذاب از جنس عذاب دردناک

اللهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلْكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَ

خدا هست آنکه رام گرداند برای شما دریا را تا روان شود کشتیها در آن بفرمان او و

لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ وَسَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي

تا طلب کنید از فضل و کرم او و تا شاید شما شکر گزارید ورام گرد برای شما آنچه در

السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ

آسمانها و آنچه در زمین هست همه را حال آنکه این رام کردن از وی است بدرستی که در این تسخیر نشانهاست

لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ

مر گروهی را که اندیشه نمایند بفرما ای محمد مر آنانرا که گرویدند تا عفو کنند از آنان که امید نمیدارند روزهای

اللهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ

مر عقوبت خدا را تا جزا دهد گروهی را بآنچه بودند که کسب می‌نمودند هر کسی که کند کار شایسته پس برای نفع خود کند

وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَى رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ

و کسی که بد کند پس وبالش بر خود است پس بسوی پروردگار خود بازگردانیده شوید و هر آینه بتحقیق دادیم فرزندان یعقوب را کتاب

وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ

و حکمت و علم شریعت و پیغمبری و روزی کردیم ایشان را از پاکیزه‌های روزی و زیادتی دادیم ایشان را

عَلَى الْعَالَمِينَ وَآتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا

بر جهانیان عصر خود و دادیم ایشان را دلایل روشن از کار دین پس خلاف نکردند مگر

مِن بَعدِ ما جاءَهُمُ العِلمُ بَغيًا بَينَهُم إِنَّ رَبَّكَ يَقضي بَينَهُم يَومَ

بعد از آنکه آمد ایشان را دانش از روی ظلم و دشمنی که میان ایشان بود هر آینه پروردگار تو حکم میکند میان ایشان روز

القِيٰمَةِ فيما كانوا فيهِ يَختَلِفونَ ثُمَّ جَعَلناكَ عَلىٰ شَريعَةٍ مِنَ الأَمرِ فَاتَّبِعها

قیامت در آنچه بودند که در آن خلاف میمودند پس گردانیدیم ترا بر طریقه پسندیده از کار دین پس پیروی

وَلا تَتَّبِع أَهواءَ الَّذينَ لا يَعلَمونَ إِنَّهُم لَن يُغنوا عَنكَ مِنَ

و پیروی مکن خواهشهای آنان را که نمیدانند هر آینه ایشان باز ندارند از تو از نزد

اللهِ شَيئًا وَإِنَّ الظّالِمينَ بَعضُهُم أَولِياءُ بَعضٍ وَاللهُ وَلِيُّ

خدا هیچ عذابی را و هر آینه ستمکاران بعضی ایشان دوستان بعضی اند و خدا دوست

المُتَّقينَ هٰذا بَصائِرُ لِلنّاسِ وَهُدًى وَرَحمَةٌ لِقَومٍ يوقِنونَ

پرهیزکاران است این قرآن سبب روشنایی دلهاست مردمان را و رهنما و بخشایش است گروهی را که یقین دارند

أَم حَسِبَ الَّذينَ اجتَرَحُوا السَّيِّئاتِ أَن نَجعَلَهُم كَالَّذينَ آمَنوا وَعَمِلُوا

آیا پنداشتند آنان که کسب کردند بدیها را اینکه بگردانیم ایشان را مانند آنان که گرویدند و کردند

الصّالِحاتِ سَواءً مَحياهُم وَمَماتُهُم ساءَ ما يَحكُمونَ وَخَلَقَ

کارهای شایسته که یکسان بود زیستن ایشان و مردن ایشان بد است آنچه حکم میکنند و بیافرید

اللهُ السَّماواتِ وَالأَرضَ بِالحَقِّ وَلِتُجزىٰ كُلُّ نَفسٍ بِما كَسَبَت

خدا آسمانها و زمین را براستی و تا جزا داده شود هر نفسی را بآنچه کسب کرد

وَهُم لا يُظلَمونَ أَفَرَأَيتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلٰهَهُ هَواهُ وَأَضَلَّهُ اللهُ

و ایشان ستم رسیده نباشند آیا پس دیدی آن را که فرا گرفت خدای خود آرزوی نفس خود را و گمراه کرد او را خدا

عَلىٰ عِلمٍ وَخَتَمَ عَلىٰ سَمعِهِ وَقَلبِهِ وَجَعَلَ عَلىٰ بَصَرِهِ غِشاوَةً فَمَن يَهديهِ

با دانش و مهر نهاد بر گوش او و دل او و بنهاد بر چشم او پرده پس کیست که راه نماید او را

مِن بَعدِ اللهِ أَفَلا تَذَكَّرونَ وَقالوا ما هِيَ إِلّا حَياتُنا

بعد از فرو گذاشتن خدا آیا پس پند نمیگیرید و گفتند نیست زندگی ما مگر

الدنیا

الدنيا نموت ونحيا وما يهلكنا الا الدهر وما لهم بذلك

درین جهان بمیریم و زنده میباشیم و هلاک نکند ما را مگر روزگار و نبود ایشان را باین عقیده

من علم ان هم الا يظنون ۞ واذا تتلى عليهم اياتنا بينات

هیچ دانشی نیستند ایشان مگر اینکه گمان میبرند و چون خوانده شود برایشان ایتهای ما که روشن اند نبود

ما كان حجتهم الا ان قالوا ائتوا بآبائنا ان كنتم صادقين قل

ما شد سخن حجت ایشان مگر اینکه گویند بیاورید پدران ما را اگر هستید راست گویان بگو

الله يحييكم ثم يميتكم ثم يجمعكم الى يوم

خدا زنده میکند شما را پس میمیراند شما را پس گرد می اورد شما را بسوی روز

القيمة لا ريب فيه ولكن اكثر الناس لا يعلمون ۞ ولله ملك

قیامت نیست هیچ شکی در آن لیکن بیشتر مردمان نمیدانند و مر خدای راست پادشاهی

السموات والارض ويوم تقوم الساعة يومئذ يخسر

آسمانها و زمین و روزی که بر پا ایستد قیامت در آن روز زیان کنند

المبطلون ۞ وترى كل امة جاثية كل

تباه کاران و ببینی هر گروهی را بزانو در آمده هر

امة تدعى الى كتابها اليوم تجزون

گروهی خوانده شوند بسوی نامه اعمال خود آن روز جزا داده شوید

ما كنتم تعملون ۞ هذا كتابنا ينطق عليكم بالحق انا كنا نستنسخ

آنرا که بودید همیشه که میکردید اینست نوشته کرام الکاتبین سخن کند برای گواهی بر شما براستی بدرستی که ما بودیم که مینوشتیم

ما كنتم تعملون ۞ فاما الذين امنوا وعملوا

آنچه که بودید همیشه که میکردید پس اما آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای

الصالحات فيدخلهم ربهم في رحمته ذلك هو الفوز المبين

شایسته پس در آورد ایشان را پروردگار ایشان در بخشایش خود این بخشش آنست رستگاری ظاهر

اما الذين كفروا افلم تكن اياتي تتلى عليكم فاستكبرتم

اما آن که کافر شدند آیا پس نبودند آیتهای کتاب که خوانده میشد برشما پس گردنکشی مینمودید

وكنتم قوما مجرمين ۞ واذا قيل ان وعد الله حق والساعة

وبودید گروهی گناهکاران ۞ وچون گفته شدی برشما که وعده خدا راستست وقیامت

لا ريب فيها قلتم ما ندري ما الساعة ان نظن

نیست شکی دران میگفتید نمیدانیم چیست قیامت هیچ گمان نمیبریم

الا ظنا وما نحن بمستيقنين ۞ وبدا لهم سيئات

مگر گمانی سست ونیستیم یقین داران ۞ وظاهر شد برایشان بدیهای

ما عملوا وحاق بهم ما كانوا به يستهزءون ۞

آنچه کردند وفرو گرفت ایشانرا آنچه بودند بدان استهزا میکردند

وقيل اليوم ننسيكم كما نسيتم لقاء يومكم هذا و

وگفته شود امروز فرو گذاریم شمارا چنانچه فراموش کردید دیدن این روز خود را

مأويكم النار وما لكم من ناصرين ۞ ذلكم بانكم

جایگاه شما آتش است ونیست برشما هیچ از مددکاران ۞ این سزا بسبب آنست که شما

اتخذتم ايات الله هزوا وغرتكم الحيوة الدنيا فاليوم

فرا گرفتید نشانهای قدرت خدا را استهزا وفریب داد شمارا زندگانی دنیا پس امروز

لا يخرجون منها ولا هم يستعتبون ۞ فلله الحمد رب السموات

بیرون آورده نشوند از آتش ونه ایشان طلب کرده شوند رضا جوئی خدا ۞ پس مرخدای راست ستایش پروردگار آسمانها

ورب الارض رب العالمين ۞ وله الكبرياء في

وپروردگار زمین پروردگار جهانیان ۞ ومراوراست عظمت بزرگی در

السموات والارض وهو العزيز الحكيم ۞

آسمانها وزمین واوست غالب درستکار راست گفتار

بسم

از حضرت رسالت صلی الله علیه وسلم مرویست هر که سوره احقاف
در هر شب جمعه تلاوت نماید خبر رساند الهی باد حق تعالی
ترسی در دنیا و آخرت نباشد
از فزع روز قیامت

سورة الاحقاف خمس و ثلثون آية مكية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ حمٓ

بنام خدای بخشنده مهربان

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝ مَا خَلَقْنَا السَّمٰوَاتِ وَ

فرو فرستادن قرآن از نزد خدای غالب راست کردار است نیافریدیم آسمانها و

الْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا

زمین و آنچه میان آنهاست مگر براستی و مدت معلومی و آنان که کافر شدند از آنچه

أُنْذِرُوا مُعْرِضُونَ ۝ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ أَرُونِي

بیم کرده شدند اعراض کننده کانند بگو که خبر دهید که آنچه میخوانید از غیر خدا بنمایید

مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمٰوَاتِ ائْتُونِي

که چه چیز آفریده اند از زمین یا مر ایشان راست شرکتی در آفریدن آسمانها بیاورید مرا نامه

مِنْ قَبْلِ هٰذَا أَوْ أَثَارَةٍ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ وَ

بر صدق دعوی خود که پیش ازین قرآن آمده باشد از دانش پیشینیان اگر هستید راستگویان و

مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ

کیست گمراه تر از آنکه بخواند بجز خدای تعالی غیر از خدا کسی را که اجابت ننماید دعای او را تا روز

الْقِيٰمَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ ۝ وَإِذَا حُشِرَ

رستخیز و ایشان از دعاهای کفار بیخبرانند و چون برانگیخته شوند

النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ۝ وَإِذَا

مردمان باشند ایشان مر ایشان را دشمنان و باشند بعبادت پرستیدن ایشان انکار کنندگان و چون

تُتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ

خوانده شود بر ایشان آیتهای ما که با دلائل روشنند گویند آنان که کافر شدند مر حق را چون آمد حق بایشان

هذا سحر مبين ۝ أم يقولون افتراه قل إن
این جادویست هویدا . گویند دروغ بر بافته اینرا بگو اگر
افتريته فلا تملكون لي من الله شيئا هو أعلم بما تفيضون فيه
بر بافته ام از پس مالک نیستید برای من از دفع عذاب خدا چیزی او داناترست بآنچه شروع مینماید درآن
كفى به شهيدا بيني وبينكم وهو الغفور
بس است خدا گواه میان من و میان شما و اوست آمرزگار
الرحيم ۝ قل ما كنت بدعا من الرسل وما أدري
مهربان بگو نیستم من نو درآمده از پیغمبران و نمیدانم
ما يفعل بي ولا بكم إن أتبع إلا ما يوحى إلي وما أنا إلا نذير
چه کرده خواهد شد بامن و با شما پیروی نمیکنم مگر آنچه وحی فرستاده شده بسوی من و نیستم مگر بیم دهنده
مبين ۝ قل أرأيتم إن كان من عند الله وكفرتم به وشهد شاهد
هویدا . بگو خبر دهید مرا اگر باشد قرآن از نزد خدا و شما انکار کرده اید بآن و گواهی داده گواهی دهنده
من بني إسرائيل على مثله فآمن واستكبرتم إن الله لا يهدي
از فرزندان یعقوب بر مانند آن یعنی توریة پس ایمان آورد و شما سرکشی کردید بدرستی که خدا راه نمینماید
القوم الظالمين ۝ وقال الذين كفروا للذين آمنوا لو
گروه ستمکاران را و گفتند آنان که کافر شدند مر آنان را که ایمان آورده اند اگر
كان خيرا ما سبقونا إليه وإذ لم يهتدوا به فسيقولون هذا
بودی ایمان بهتر آنها پیشی نگرفتندی بر ما بسوی آن و چون راه نیافتند بآن پس میگویند این قرآن
إفك قديم ۝ ومن قبله كتاب موسى إماما ورحمة و
دروغی است دیرینه و بود پیش ازان توریة موسی حالی که بود پیشوا و بخشایش و
هذا كتاب مصدق لسانا عربيا لينذر الذين
این قرآن کتابیست از آنچه باور دارنده توریة در حالتی که بلغت تازی است تا بیم دهد

الذين

لَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ ۞ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ

آنان که ستم کردند و مژده است مر نیکوکاران را بدرستی که آنان که گفتند که پروردگار ما خداست پس

اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۞

ثابت ماندند بران پس هیچ بیمی نیست بر ایشان و نه ایشان اندوهگین شوند

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞

آن گروه یاران بهشتند جاویدانند دران پاداش آنچه بودند که میکردند

وَوَصَّيْنَا الْإِنسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ

و وصیت کردیم آدمی را به پدر و مادرش نیکویی برداشت او را مادر

أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا

مادرش بمشقت و نهاد او را بمشقت و برداشتن او و از شیر باز کردن او سی ماه تا

بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ

رسید بحد قوت و رسید بچهل سال گفت ای پروردگار من الهام کن مرا تا شکر کنم نعمت

الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ

که انعام کرده بر من و بر پدر و مادر من و آنکه بکنم کار شایسته پسندی

وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۞ أُولَٰئِكَ

و نیک گردان برای من در فرزندان من بدرستی که من باز گردیدم بسوی تو و بدرستی که من از گردن نهندگانم

الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَن سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ

آنانند که بپذیریم از ایشان نیکوتر آنچه کرده اند و درگذریم از بدیهای ایشان در میان یاران

الْجَنَّةِ وَعْدَ الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ۞ وَ

بهشت وعده راستی که بودند وعده داده شدگان

الَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ أُفٍّ لَّكُمَا أَتَعِدَانِنِي

آنکه گوید مر پدر و مادر خود را که دلتنگ شدم از شما آیا بیم میکنید مرا

أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَغِيثَانِ

از آنکه بیرون آورده شوم از قبر و حال آنکه گذشته اند امتان پیش از من و ایشان زنهار میخواهند و مادر و پدر از

اللَّهَ وَيْلَكَ آمِنْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا

خدا را گفتند وای بر تو ایمان آور بدرستی که وعده خدا راست است پس میگوید نیست این مگر

أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝ أُولَئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي

افسانهای پیشینیان ۝ آنگروه آنانند که واجب شده بر ایشان گفته عذاب در

أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ

جمله گروهانی که بتحقیق گذشته اند پیش ایشان از جنیان و آدمیان

إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ۝ وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِمَّا عَمِلُوا

بدرستی که ایشان بودند زیانکاران ۝ و برای همه کسی مرتبهاست بسبب آنکه کرده اند

وَلِيُوَفِّيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝ وَيَوْمَ يُعْرَضُ

و تا تمام دهد ایشان را خدا جزای کردهای ایشان و ایشان ستم رسیده نشوند و روزی که عرضه کرده شوند

الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَذْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ

آنان که کافر شدند بر آتش و گفته شود که بردید لذتهای خود را در زندگی خود

الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ

در دنیا و بهره ور شدید بانها پس امروز سزا داده شوید عذاب

الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ۝ فِي

خواری را بسبب آنکه بودید که بزرگی میکردید در

الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ۝ وَ

روی زمین بناحق و بسبب آنکه بودید که بیرون میرفتید از فرمان خدا و

اذْكُرْ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ

یاد کن پیغمبری را که از قبیله عاد بود چون بیم نمود گروه خود را در وادی ریگ

وَقَدْ خَلَتِ النُّذُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ
و بدرستی که گذشته بیم نمایندگان پیش از زمان او و پس از وی
أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
که مپرستید مگر خدای را بدرستی که من میترسم بر شما
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِتَأْفِكَنَا
عذاب روز بزرگ را گفتند آیا آمدی ما را که بگردانی ما را
عَنْ آلِهَتِنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝
از خدایان ما پس بیار بما آنچه وعده میدهی اگر هستی از راستگویان
قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا
گفت جز این نیست که دانش آن عذاب نزد خداست و میرسانم بشما آنچه
أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَٰكِنِّي أَرَاكُمْ
فرستاده شده ام بآن ولیکن من می بینم شما را
قَوْمًا تَجْهَلُونَ ۝ فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَتِهِمْ قَالُوا هَٰذَا
گروهی که نمیدانند صلاح خود را پس چون دیدند آن عذاب را ابری روی آرنده بوادیهای ایشان گفتند این
عَارِضٌ مُمْطِرُنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا
ابریست باران دهنده ما نه چنان است بلکه آن عذابیست که شتاب میطلبید بآن بادیست که در آن
عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَىٰ
عذابی دردناک هلاک کند همه چیز را بفرمان پروردگار خود پس بامداد کردند دیده نمیشد
إِلَّا مَسَاكِنُهُمْ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ۝
مگر خانهای ایشان همچنین سزا دهیم گروه گنهکاران را
وَلَقَدْ مَكَّنَّاهُمْ فِيمَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا
و بدرستی که تمکین و قدرت دادیم ایشان را در چیزی که قوت و قدرت ندادیم شما را در آن و پدید کردیم برای ایشان گوش

وَأَبْصَارًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ
و دیدها و دلها پس باز نداشت از ایشان گوش ایشان نه دیدهای ایشان نه دلهای
مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ
هیچ عذاب را چون بودند که انکار میکردند نشانهای قدرت خدا را و فرود آمد بایشان
مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۞ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ
آنکه بودند بدان استهزا میکردند و هر آینه بتحقیق که هلاک کردیم آن را که گرداگرد شماست از
الْقُرَى وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۞ فَلَوْلَا نَصَرَهُمُ
اهل دیهها و دیگر گردانیدیم دلیلها تا شاید ایشان باز گردند پس چرا یاری نکردند ایشان را
الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً بَلْ ضَلُّوا
آنکه ایشان گرفتند بغیر از خدا برای نزدیکی بخدا خدایانی را بلکه غایب شدند
عَنْهُمْ وَذَٰلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۞ وَ
از ایشان و این است دروغ ایشان و آنچه بودند که افترا میکردند و
إِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ
یاد کن چون باز گردانیدیم بسوی تو گروهی از جنیان میشنیدند
الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنْصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَى قَوْمِهِمْ
قرآن را پس چون حاضر شدند بسماع آن گفتند خاموش باشید پس چون تمام شد باز گشتند بسوی قوم خود
مُنْذِرِينَ ۞ قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنْزِلَ
بیم نمایندگان ایشان گفتند ای گروه ما بدرستیکه ما شنیدیم قرآنی را که فرستاده شد
مِنْ بَعْدِ مُوسَى مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ
پس از موسی باور دارنده آنچه پیش از وی بود راه می نماید مردمان را بسوی راستی
وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ ۞ يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرْ لَكُمْ
و بسوی راه راست ای گروه ما اجابت کنید خواننده خدا را و بگروید باو تا بیامرزد خدا

من

ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ۞ وَمَنْ لَا

بیامرزد گناهان شما را و پناه دهد شما را از عذاب دردناک و هر که

يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ

اجابت نکند خواننده خدا را پس نیست عاجز کننده در زمین و نیست او را [illegible]

أَوْلِيَاءُ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۞ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ

دوستان ایشان در گمراهی هویدا آیا ندانستند که خدا

الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْيَ بِخَلْقِهِنَّ بِقَادِرٍ

آنکه آفریده آسمانها و زمین را و عاجز نشده از آفریدن آنها تواناست

عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى بَلَى إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

بر آنکه زنده کند مردگان را آری تواناست او بر همه چیزی

قَدِيرٌ ۞ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا

تواناست و روزی که عرض کرده شوند آنانکه کافر شدند

عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَى وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا

بر آتش [illegible] آری [illegible] گویند [illegible] پس بچشید

الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۞ فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ

عذاب را بسبب آنکه بودید که انکار مینمودید پس صبر کن ای محمد همچنانکه صبر کردند

أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ

[illegible] از پیغمبران و شتاب مکن [illegible] ایشان

يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً

روزی که ببینند آنچه که وعده داده میشوند [illegible] مگر ساعتی

مِنْ نَهَارٍ بَلَاغٌ فَهَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ ۞

از روز [illegible] پس هیچ هلاک [illegible] کرده [illegible]

ابو بصیر از
حضرت صادق ع روایت کرده که هر که
تلاوت کند سوره محمد ص را هرگز شک نکند در دین حق و
هرگز مبتلا نکند خدای تعالی او را بفقر و شکستی و نه بیم از سلطان هرگز و همیشه در امان الهی در شک از دین
و از کفر تا وقت مرگ پس چون بمیرد موکل سازد خدا هزار فرشته را تا در قبر او نماز کنند و ثواب آن نمازها او را باشد و همراه او باشند تا او را از قبر بر آورد
بمشایعت او روند تا آنکه بازدارند او را آنجا که ایمن باشد از اهوال روز و خدا در امان خدا و رسول و هم از آن کسی را که ... هر که حلال ... ایشان ...

سورة محمد صلى الله عليه وآله وسلم ثمان وثلثون آية مدنية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشنده مهربان

الذين كفروا وصدوا عن سبيل الله اضل اعمالهم و

آنان که کافر شدند و باز داشتند مردمان را از راه خدا تباه کند خدا کردارهای ایشان را

الذين آمنوا وعملوا الصالحات وآمنوا بما نزل على محمد وهو

و آنان که ایمان آوردند و کردند کردارهای شایسته و ایمان آوردند بآنچه فرو فرستاده شده بر محمد و آن

الحق من ربهم كفر عنهم سيئاتهم واصلح بالهم

راست است از پروردگار ایشان بپوشاند از ایشان بدیهای ایشان و اصلاح کند حال ایشان

ذلك بأن الذين كفروا اتبعوا الباطل وان الذين آمنوا اتبعوا

که آنان که کافر شدند پیروی کردند باطل را و بدرستیکه آنانکه گرویدند پیروی کردند

الحق من ربهم كذلك يضرب الله للناس امثالهم فاذا لقيتم

حق را از پروردگار ایشان همچنین بیان کند خدا برای مردمان داستانهای ایشان پس چون برخورید با

الذين كفروا فضرب الرقاب حتى اذا اثخنتموهم فشدوا

آنان که کافر شده اند پس بزنید ایشان را زدن گردنها تا چون بسیار کشتید ایشان پس محکم کنید

الوثاق فاما منا بعد واما فداء حتى تضع الحرب

بند اسیران را پس یا منت نهید بر ایشان منتی پس از آن یا عوض بگیرید تا آنگاه که بنهد اهل جنگ

اوزارها ذلك ولو يشاء الله لانتصر منهم

سلاحهای خود را آنچنان است و اگر خواستی خدا هر آینه انتقام کشیدی از ایشان

ولکن

لكن ليبلو بعضكم ببعض والذين قتلوا في سبيل الله فلن يضل
ولیکن تا بیازماید بعضی از شما را به بعضی و آنان که جهاد کردند در راه خدا پس هرگز
اعمالهم سيهديهم ويصلح بالهم ويدخلهم الجنة عرفها لهم يا
[illegible]
ايها الذين امنوا ان تنصروا الله ينصركم ويثبت اقدامكم و
ای آنان که ایمان آورده اند اگر یاری کنید خدا را یاری کند شما را و ثابت قدم دارد شما را
الذين كفروا فتعسا لهم واضل اعمالهم ذلك بانهم كرهوا ما انزل
آنان که کافر شدند پس هلاکت مر ایشان را [illegible] ضایع کند خدا کردارهای ایشان را این به سبب آنکه ایشان کراهت داشتند آنچه
الله فاحبط اعمالهم افلم يسيروا في الارض فينظروا
فرستاده خدا پس نابود کرد خدا کردارهای ایشان را آیا پس سیر نکردند در روی زمین تا ببینند
كيف كان عاقبة الذين من قبلهم دمر
چگونه بوده انجام کار آنان که بوده اند پیش از ایشان هلاک کرد
الله عليهم وللكافرين امثالها ذلك بان الله مولى
خدا بر ایشان و مر کافران را مانندهای آنها آنچه گذشت به سبب آنست که خدا کارساز
الذين امنوا وان الكافرين لا مولى لهم ان الله يدخل
آنانست که گرویدند و هر آینه که کافران نیست کارسازی مر ایشان را هر آینه خدا درآورد
الذين امنوا وعملوا الصالحات جنات تجري من تحتها الانهار و
آنان را که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته بوستانها که جاری میشود از زیر آنها نهرها
الذين كفروا يتمتعون ويأكلون كما تأكل الانعام والنار مثوى لهم
آنان که کافر شدند برخورداری می یابند و میخورند چنانکه میخورند چهارپایان و آتش جای ایشان
وكاين من قرية هي اشد قوة من قريتك التي اخرجتك اهلكناهم
و بسا که از شهر که بوده سخت تر به قوت از شهر تو آن شهر که بیرون کرد ترا هلاک کردیم

فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ

پس نباشد هیچ مددکاری مر ایشان را آیا کسی که باشد بر حجتی از پروردگارش مانند کسی است که آراسته شد برای او زشتی کردارش

وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا

و پیروی کردند آرزوهای باطل خود را آیا داستان بهشتی که وعده داده شده اند پرهیزکاران در آن جویهاست

أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ

جویها از آبی که نا متغیر است بوی کس و جویهای از شیر که متغیر نشد طعم آن و جویها

مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ

از شرابی که با لذت شد برای آشامندگان و جویهای از عسل خالص از موم و مر ایشان راست

فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ

در آن بوستانها از همه میوه ها و آمرزشی از پروردگار ایشان مانند کسی که

هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا

او جاوید است در آتش دوزخ و آشامیده شوند آبی گرم سوزان را

فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا

پس پاره پاره کند رودهای ایشان را و بعضی از ایشان کسی است که گوش میدارد بسوی تو ای محمد تا چون بیرون روند

مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ

از نزد تو گویند مر آنان را که داده شده اند دانش چه چیز گفت پیغمبر

آنِفًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ

این ساعت این گروه کسانند که مهر نهاد خدا بر دلهای ایشان

وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ

و پیروی کردند آرزوهای باطل خود را و آنان که راه حق یافته اند بیفزاید خدا ایشان را هدایت

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ

پس هیچ می نگرند مگر قیامت را که بیاید ایشان را ناگهان پس بتحقیق آمد

أشراطها

أشراطها فأنى لهم إذا جاءتهم ذكراهم فاعلم أنه لا إله

علامات قیامت آمده پس از کجا باشد مر ایشان را چون بیاید قیامت پند گرفتن ایشان پس بدان که نیست معبودی

إلا الله واستغفر لذنبك وللمؤمنين والمؤمنات و

مگر خدا و آمرزش خواه مر گناهان خود و گناهان مردان ایمان و زنان با ایمان و

الله يعلم متقلبكم ومثواكم ويقول الذين

خدا میداند مواضع گردیدن شما را که در معاش کسب میکنید و میداند جای آرام شما را و میگویند آنان

آمنوا لولا نزلت سورة فإذا أنزلت سورة محكمة

که ایمان آورده‌اند چرا فرو فرستاده نشد سوره در باب جهاد پس چون فرو فرستاده شود سوره که احتمال نسخ ندارد

وذكر فيها القتال رأيت الذين في قلوبهم مرض ينظرون

و یاد کرده شود در آن سوره کارزار بنگری آنان را که در دلهای ایشان بیماریست که می نگرند

إليك نظر المغشي عليه من الموت فأولى لهم طاعة

بسوی تو مانند نگریستن بیهوش شده از مرگ پس هلاک مر ایشان را فرمانبرداری

وقول معروف فإذا عزم الأمر فلو صدقوا

و گفتن نیک بهتر است پس چون لازم شد کار جهاد پس اگر راست گفتندی با

الله لكان خيرا لهم فهل عسيتم إن توليتم أن تفسدوا في

خدا هر آینه بودی بهتر برای ایشان پس نزدیک بودید ای منافقان اگر متولی حکومت شدید که فساد کنید در

الأرض وتقطعوا أرحامكم أولئك الذين لعنهم

روی زمین و ببرید پیوندهای خویشان خود را آنگروه آنانند که لعنت کرده است ایشان را

الله فأصمهم وأعمى أبصارهم أفلا يتدبرون القرآن

خدا پس کر نمود گوشهای ایشان را و کور گردانید دیدهای دلهای ایشان را آیا پس اندیشه نمیکنند در قرآن

أم على قلوب أقفالها إن الذين ارتدوا على أدبارهم

یا بر دلهای آنها قفلهای آنهاست بدرستی که آنان که برگشتند از دین بر عقبهای خود

مِن بَعدِ ما تَبَيَّنَ لَهُمُ الهُدَى الشَّيطانُ سَوَّلَ لَهُم وَ
بعد از آنکه ظاهر شده بود برای ایشان راه حق دیو چشم زینت داده از برای ایشان و
أَملى لَهُم ۞ ذلِكَ بِأَنَّهُم قالوا لِلَّذينَ كَرِهوا ما نَزَّلَ
کشیده امید ایشان را آن کارها بسبب آنست که ایشان گفتند مر آنان را که ناخوش داشتند از آنکه فرو فرستاد
اللهُ سَنُطيعُكُم في بَعضِ الأَمرِ وَاللهُ يَعلَمُ إِسرارَهُم
خدا زود باشد که فرمان بریم شما را در بعضی کارها و خدا میداند نهان ایشان را
فَكَيفَ إِذا تَوَفَّتهُمُ المَلائِكَةُ يَضرِبونَ وُجوهَهُم وَ
پس چگونه باشد حال ایشان آنگاه که بگیرند جان ایشان را فرشتگان عذاب میزنند بر رویهای ایشان و
أَدبارَهُم ۞ ذلِكَ بِأَنَّهُمُ اتَّبَعوا ما أَسخَطَ اللهَ وَكَرِهوا رِضوانَهُ
پشتهای ایشان را این بسبب آنست که پیروی کردند آن را که بخشم آورده خدا را و ناخوش داشتند خوشنودی او
فَأَحبَطَ أَعمالَهُم ۞ أَم حَسِبَ الَّذينَ في قُلوبِهِم مَرَضٌ أَن لَن
پس نابود کرد خدا کردارهای ایشان را آیا پنداشتند آنان که در دلهای ایشان بیماری است که بیرون نیارد
يُخرِجَ اللهُ أَضغانَهُم ۞ وَلَو نَشاءُ لَأَرَيناكَهُم فَلَعَرَفتَهُم بِسيماهُم وَلَتَعرِفَنَّهُم
خدا کینههای ایشان را و اگر میخواستیم هر آینه مینمودیم ایشان را پس هر آینه بشناختی ایشان را به نشانهای ایشان
في لَحنِ القَولِ وَاللهُ يَعلَمُ أَعمالَكُم ۞ وَلَنَبلُوَنَّكُم حَتّى نَعلَمَ
در گفتار مایل از حق و خدا میداند کردارهای شما و هر آینه امتحان میکنیم شما را تا ببینیم
المُجاهِدينَ مِنكُم وَالصّابِرينَ وَنَبلُوَا أَخبارَكُم ۞
جهاد کنندگان از شما را و شکیبایان را و بیازماییم خبرهای شما را
إِنَّ الَّذينَ كَفَروا وَصَدّوا عَن سَبيلِ اللهِ وَشاقُّوا الرَّسولَ
هر آینه آنان که کافر شدند و باز داشتند مردمان را از راه خدا و مخالفت کردند پیغمبر را
مِن بَعدِ ما تَبَيَّنَ لَهُمُ الهُدى لَن يَضُرّوا اللهَ شَيئًا وَسَيُحبِطُ أَعمالَهُم
پس از آنکه ظاهر شده بود ایشان را راه راست هرگز زیان نرسانند خدا را هیچ چیز و ضایع گرداند کردارهای ایشان را

يا ايها

يا ايها الذين امنوا اطيعوا الله واطيعوا الرسول
ای گروهی که ایمان آورده‌اید فرمان برید خدای را و فرمان برید پیغمبر را
ولا تبطلوا اعمالكم ان الذين كفروا وصدوا عن
و باطل مکنید کردارهای خود را هر آینه آنان که کافر شدند و منع کردند از
سبيل الله ثم ماتوا وهم كفار فلن يغفر الله لهم فلا تهنوا
راه خدا پس مردند و حال آنکه بودند کافران پس هرگز نیامرزد خدا مر ایشان را پس سستی مکنید
وتدعوا الى السلم وانتم الاعلون والله معكم
و مخوانید کافران را بسوی مصالحه و حال آنکه شما غالب‌ترید و خدا با شماست
ولن يتركم اعمالكم انما الحيوة الدنيا لعب
و هرگز ضایع نکند شما را جزای کردارهای شما نیست زندگانی دنیا مگر بازیچه
ولهو وان تؤمنوا وتتقوا يؤتكم اجوركم
و بیهوده و اگر ایمان آورید و بپرهیزید دهد خدا شما را مزدهای شما را
ولا يسألكم اموالكم ان يسألكموها فيحفكم تبخلوا
و نخواهد از شما مالهای شما را اگر خواهد از شما مالهای شما را پس مبالغه نماید در طلب بخیلی کنید
ويخرج اضغانكم ها انتم هؤلاء تدعون لتنفقوا في
و ظاهر کند کینه‌های شما را آگاه باشید شما آن گروه خوانده می‌شوید تا نفقه نمایید در
سبيل الله فمنكم من يبخل ومن يبخل فانما يبخل عن نفسه
راه خدا پس بعضی از شما کسی است که بخل می‌ورزد و کسی که بخیلی می‌کند پس جز این نیست که بخیلی کند از خود
والله الغني وانتم الفقراء وان تتولوا
و خدا بی‌نیاز است و شما محتاجانید و اگر اعراض کنید از ایمان
يستبدل قوما غيركم ثم لا يكونوا امثالكم
بدل آورد خدا از شما گروهی غیر شما پس نباشند در عصیان مانندهای شما

از حضرت رسالت صلی الله علیه وسلم
مروی است که فرمود نگاه دارید اهالی
خود را و زنان حرم را و بندگان از بلاها به تلاوت سورهٔ فتح
هر رستی که هر که مداومت نماید تلاوت آن را منادی او را ندا کند در روز رستخیز
به بانگ بلندی که همه خلایق بشنوند که تو از بندگان شایسته منی پس جای دهید او را در بهشت با بار و نعمت شایان مانند
او را از شراب گوارای سربمهر که مخصوص پاکان بهشت

سورة الفتح تسع وعشرون آية مكية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
به نام خدای بخشنده مهربان
إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ۝ لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ
بدرستیکه ما گشاده کردیم برای تو گشادنی ظاهر تا بیامرزد مر ترا خدا آنچه گذشته است پیش از گناهان تو
وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۝
و آنچه پس آید و تمام نماید نعمت خود را بر تو و راه نماید ترا براه راست
وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا ۝ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ
و یاری دهد ترا خدا یاری دادنی با عزت او است آنکه فرو فرستاد آرام را در دلهای
الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ
مردان گرونده تا بیفزایند یقین را با یقین ایشان و مر خدای راست لشکرهای آسمانها
وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ لِيُدْخِلَ
و زمین و هست خدا دانای درست کردار تا درآرد
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
مردان گرونده و زنان گرونده در بهشتها که جاری میشود از زیر درختان نهرها جاودانیان در آن
وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَٰلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ۝
و دور کند از ایشان بدیهای ایشان را و هست این نزد خدا پیروزی بزرگ
وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ
و تا عذاب کند مردان دورویی و زنان دورویی و مردان مشرک و زنان مشرک را
الظَّانِّينَ بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَغَضِبَ
که گمان برندگانند بخدا گمان بد بر ایشان است گردش بد و خشم گرفت

الله

جنود

الله عليهم ولعنهم واعدّ لهم جهنّم وسآءت مصيرا ولله

السّموات والارض وكان الله عزيزا حكيما انّا ارسلناك شاهدا و

مبشّرا ونذيرا لتؤمنوا بالله ورسوله وتعزّروه وتوقّروه

وتسبّحوه بكرة واصيلا انّ الّذين يبايعونك انّما يبايعون

الله يد الله فوق ايديهم فمن نكث فانّما ينكث

على نفسه ومن اوفى بما عاهد عليه الله فسيؤتيه

اجرا عظيما سيقول لك المخلّفون من الاعراب شغلتنا اموا

لنا

واهلونا فاستغفر لنا يقولون بالسنتهم

ما ليس في قلوبهم قل فمن يملك لكم من الله شيئا

ان اراد بكم ضرّا او اراد بكم نفعا بل كان

الله بما تعملون خبيرا بل ظننتم ان لن ينقلب الرّسول

المؤمنون الى اهليهم ابدا وزين ذلك في قلوبكم

وظننتم ظن السوء وكنتم قوما بورا ومن لم يؤمن

بالله ورسوله فانا اعتدنا للكافرين سعيرا ولله ملك

السموات والارض يغفر لمن يشاء ويعذب من يشاء وكان

الله غفورا رحيما سيقول المخلفون اذا انطلقتم الى مغانم لتاخذوها

ذرونا نتبعكم يريدون ان يبدلوا كلام الله قل لن تتبعونا كذلكم قال

الله من قبل فسيقولون بل تحسدوننا بل كانوا لا يفقهون

الا قليلا قل للمخلفين من الاعراب ستدعون الى قوم اولي

باس شديد تقاتلونهم او يسلمون فان تطيعوا يؤتكم الله اجرا حسنا

وان تتولوا كما توليتم من قبل يعذبكم عذابا

اليما ليس على الاعمى حرج ولا على الاعرج حرج ولا على

المريض

ٱلْمَرِيضِ حَرَجٌ وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ يُدْخِلْهُ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا
بیمار را گناهی و کسی که فرمان برد خدا و پیغمبر او را درآورد او را در بهشتها که روان میشود از زیر
ٱلْأَنْهَٰرُ وَمَن يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ۞ لَّقَدْ رَضِىَ
جویها و هر که روی گرداند عذاب کند او را خدا عذابی دردناک هر آینه بتحقیق خوشنود شد
ٱللَّهُ عَنِ ٱلْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ ٱلشَّجَرَةِ فَعَلِمَ
خدا از مومنان آنگاه که بیعت کردند با تو در زیر درخت امغیلان پس دانست
مَا فِى قُلُوبِهِمْ فَأَنزَلَ ٱلسَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَٰبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ۞
آنچه در دلهای ایشان بود پس فرو فرستاد آرامش را بر ایشان و بسزا داد ایشان را فتحی نزدیک
وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ ٱللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۞ وَعَدَكُمُ
و غنیمتهای بسیار که فرا گیرند آن غنیمتها را و هست خدا غالب درست کردار وعده داده شما را
ٱللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هَٰذِهِۦ
خدا غنیمتهای بسیار که فرا گیرید آن غنیمتها پس شتاب کرد برای شما این
وَكَفَّ أَيْدِىَ ٱلنَّاسِ عَنكُمْ وَلِتَكُونَ ءَايَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَٰطًا
و باز داشت دستهای مردمان را از شما و تا باشد نشانه قدرت برای مومنان و تا راه نماید شما را براه
مُّسْتَقِيمًا ۞ وَأُخْرَىٰ لَمْ تَقْدِرُوا۟ عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ ٱللَّهُ بِهَا وَكَانَ
راست و غنیمتهای دیگر که نتوانستید [illegible] بتحقیق فرا گرفته خدا قدرت او را و هست
ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرًا ۞ وَلَوْ قَٰتَلَكُمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَوَلَّوُا۟
خدا بر همه چیزی توانا و اگر کارزار کردندی با شما آنان که کافر شدند هر آینه بگردانیدندی
ٱلْأَدْبَٰرَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۞ سُنَّةَ ٱللَّهِ
پشت گردانیده پس نیابند هیچ دوستی و نه هیچ یاری سنت نهاد خدا
ٱلَّتِى قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلُ وَلَن تَجِدَ لِسُنَّةِ
سنتی که بتحقیق گذشته پیش ازین و هرگز نیابی مر سنت

الله تبديلا ۞ وهو الذي كف ايديهم عنكم و

ايديكم عنهم ببطن مكة من بعد ان اظفركم عليهم وكان

الله بما تعملون بصيرا ۞ هم الذين كفروا وصدوكم عن

المسجد الحرام والهدي معكوفا ان يبلغ محله ولولا رجال

مؤمنون ونساء مؤمنات لم تعلموهم ان تطؤهم فتصيبكم

منهم معرة بغير علم ليدخل الله في رحمته

من يشاء لو تزيلوا لعذبنا الذين كفروا منهم عذابا اليما ۞

اذ جعل الذين كفروا في قلوبهم الحمية حمية الجاهلية فانزل

الله سكينته على رسوله وعلى المؤمنين والزمهم كلمة

التقوى وكانوا احق بها واهلها وكان

الله بكل شيء عليما ۞ لقد صدق الله رسوله

الرؤيا

لرُّؤيا بالحقّ لتدخلنّ المسجد الحرام ان شاء الله

خواب را به راستی هر آینه درآیید البته مسجد الحرام اگر خواهد خدا

امنين محلّقين رؤسكم و مقصّرين لا تخافون فعلم

در حالتی که ایمن باشید از کافران که تراشیدگان سرهای خود و کوتاه کنندگان موها را نترسید پس دانست

ما لم تعلموا فجعل من دون ذلك فتحا قريبا ۝ هو

خدا آنچه نمی‌دانید پس کرد پیش از آن فتحی نزدیک او است

لّذي ارسل رسوله بالهدى و دين الحقّ ليظهره على

که فرستاد پیغمبر خود را به راه راست و دین درست تا غلبه دهد او را بر

الدّين كلّه و كفى بالله شهيدا محمّد

ملتها همه و کافی است گواهی دادن خدا بگواهی محمد صلی الله علیه و آله

رسول الله و الّذين معه اشدّاء على

فرستاده خدا است و آنان که با اویند سخت ترند بر

الكفّار رحماء بينهم تريهم ركّعا سجّدا يبتغون فضلا من

کافران رحیمانند میانه خود بینی ایشان را رکوع کنندگان سجده کنندگان میجویند فضل

الله و رضوانا سيماهم في وجوههم من اثر السّجود ۝ ذلك

خدا و خوشنودی نشانیهای ایشان در رویهای ایشان پیدا است از علامت سجده این است

مثلهم في التّورية و مثلهم في الانجيل كزرع

وصف ایشان در توریة و وصف ایشان در انجیل چون کشتی است

ليغيظ بهم

اخرج شطاه فازره فاستغلظ فاستوى على سوقه يعجب الزّرّاع

که بیرون آورد برگهای آن را پس قوی کرد آن را پس سطبر شد پس راست بایستد بر ساقهای خود به شگفت آرد کشاورزان را تا خشم آرد

الكفّار وعد الله الّذين امنوا و عملوا الصّالحات منهم مغفرة

کفار را وعده داده خدا کسانی را که گرویدند و کردند کارهای شایسته از جمله ایشان آمرزش است

مرویست از حضرت رسول صلی الله علیه و آله که هر که سورهٔ الحجرات را در هر شب یا در هر روز بخواند باشد از زوار محمد صلوات الله و سلامه علیه

سورة الحجرات ثمانی عشرة آیة و هی مدنیة

وَأَجْرًا عَظِيمًا

و مزدی بزرگ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشنده مهربان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ

ای آنان که ایمان آورده اند پیشی مگیرید در قول و فعل خود را پیش از حکم خدا و پیغمبر او

وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا

و بترسید از عذاب خدا بدرستی که خدا شنوا و داناست ای آنان که ایمان آورده اند بلند مکنید

أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ

آوازهای خود را برتر از آواز پیغمبر و بلند مکنید برای او گفتار را چنانکه بلند میکنند بعضی از شما بعضی را

أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ۞ إِنَّ الَّذِينَ

که مبادا ناچیز شود کردارهای نیک شما و شما ندانید بدرستی که آنان

يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ

فرو می خوابانند آوازهای خود را نزد پیغمبر خدا ایشانند آنان که آزموده

اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ۞ إِنَّ

خدا دلهای ایشان را برای پرهیزکاری مر ایشانراست آمرزش و مزدی بزرگ بدرستی

الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

آنانی که آواز میدهند ترا از پس حجره های تو بیشتر ایشان نمی فهمند

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّىٰ تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

و اگر ایشان صبر کنند تا بیرون آیی بسوی ایشان هر آینه باشد بهتر برای ایشان و خدا آمرزگار مهربان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَإٍ فَتَبَيَّنُوا

ای آنان که ایمان آورده اند اگر آورد شما را بیرون شده از فرمان خدا خبری پس تفحص کنید

أَنْ

نْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ ۝ وَ

از جهت آن که مبادا برسانید زیانی بگروهی بنادانی پس بگردید بر آنچه کرده باشید پشیمانان و

عْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِنَ

بدانید که درمیان شماست پیغمبر خدا اگر فرمان برد شما را در بسیاری از

الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ

چیزها هرآینه برنج افتید ولیکن خدا دوست گردانید بشما

الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَ

ایمان و آرایش داده آنرا در دلهای شما و ناخوش گردانید بشما کافر دیدن را و

الْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ ۝ فَضْلًا

بیرون شدن از فرمان و نافرمانی را ایشانند راه راست یافتگان از فضل

مِنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ

از خدا و احسان او و خدا دانای درست کردارست و اگر دو گروه از گروندگان کارزار کنند

الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا ۖ فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى

مومنان مقاتله کنند باهم پس صلح دهید میان ایشان پس اگر ستم کند یکی از آن دو گروه بر

الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ

دیگری پس کارزار کنید با آن گروه که ستم میکند تا بازگردند بسوی فرمان

اللَّهِ ۚ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا ۖ إِ

خدا پس اگر بازگشته پس صلح دهید میان ایشان براستی و همیشه عدالت کنید

نَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ۝ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ

هر آینه که خدا دوست میدارد عدالت کنندگان را جز این نیست که مومنان برادرانند پس صلح دهید میان

أَخَوَيْكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

دو برادر خود و بترسید از خدا تا شاید شما بخشوده شوید ای آنانکه

من نساء

امنوا لا يسخر قوم من قوم عسى ان يكونوا خيرا منهم ولا نساء

ایمان آورده اید استهزا مکنید گروهی از مردان با گروهی دیگر از مردان شاید که باشند بهتر از ایشان و نه زنان از زنان

عسى ان يكن خيرا منهن ولا تلمزوا انفسكم

شاید که زنان بهتر باشند از زنان استهزا کننده و عیب مکنید یکدیگر را

ولا تنابزوا بالالقاب بئس الاسم الفسوق بعد الايمان ومن لم

و مخوانید نامهای زشت بد نام و لقبی خارج از فرمان خدا بعد از ایمان و کسی که

يتب فاولئك هم الظالمون ۞ يا ايها الذين امنوا

توبه نکند پس آن گروه ایشانند ستمکاران ای آن گروه که گرویده اید

اجتنبوا كثيرا من الظن ان بعض الظن اثم ولا تجسسوا ولا

دوری گزینید از بسیاری از گمانها بدرستی که بعضی از گمانها گناه است و تجسس مکنید و

يغتب بعضكم بعضا ايحب احدكم ان ياكل لحم

غیبت مکنید بعضی از شما بعضی را آیا دوست میدارد یکی از شما که بخورد گوشت

اخيه ميتا فكرهتموه واتقوا الله ان الله تواب رحيم ۞

برادر خود را مرده پس ناخوش میدارید آنرا و بترسید از خدا بدرستی که خدا پذیرای توبه مهربانست

يا ايها الناس انا خلقناكم من ذكر وانثى

ای گروه آدمیان بدرستی که ما آفریدیم شما را از مردینه و مادینه

وجعلناكم شعوبا وقبائل لتعارفوا ان اكرمكم

و گردانیدیم شما را شعبها و قبیلها تا بشناسید یکدیگر را بدرستی که گرامی ترین شما

عند الله اتقاكم ان الله عليم خبير ۞ قالت الاعراب

نزد خدا پرهیزگارترین شماست بدرستی که خدا دانای آگاهست گفتند عربان بادیه

امنا قل لم تؤمنوا ولكن قولوا اسلمنا ولما يدخل

ایمان آوردیم بگو ایمان نیاورده اید ولیکن بگوئید اسلام آوردیم و هنوز در نیامده

الايمان

ق

لا يمان في قلوبكم وان تطيعوا الله ورسوله لا يلتكم من

ايمان در دلهاى شما واگر فرمان بريد خدا ورسول اورا كم نكند شمارا از

اعمالكم شيئا ان الله غفور رحيم ۝ انما المؤمنون الذين

كردارهاى شما هيچ چيز هر ايستى كه خدا امرزگار مهربانست هستند مومنان كه ايشان

امنوا بالله ورسوله ثم لم يرتابوا وجاهدوا باموالهم و

كه ايمان اورده اند بخدا ورسول او پس شك نكردند وكوشش ميكنند بمالهاى خود و

انفسهم في سبيل الله اولئك هم الصادقون ۝ قل

تنهاى خود در راه خدا ايشان ايشانند راستگويان بگو

اتعلمون الله بدينكم والله يعلم ما في السموات وما

اياى اموزيد خدا كه دين خود وخدا ميداند انچه در اسمانها وانچه در

في الارض والله بكل شيء عليم ۝ يمنون عليك ان

زمين است وخدا همه چيزى داناست منت مينهند بر تو براى انكه

اسلموا قل لا تمنوا على اسلامكم بل الله يمن عليكم

اسلام اوردند بگو منت منهيد بر من براى انقياد وطاعت خود بلكه خدا منت مى نهد بر شما

ان هداكم للايمان ان كنتم صادقين ۝ ان

براى انكه راه نمود شمارا بسوى ايمان حقيقى اگر هستيد راستگويان هر ايستى كه

الله يعلم غيب السموات والارض والله بصير بما تعملون ۝

خدا ميداند نهان اسمانها وزمين را وخدا بيناست انچه مى كنيد

سورة ق خمس واربعون اية مكية

از حضرت امام جعفر علیه السلام مروی است که هرکه مداومت نماید بر تلاوت سوره ق را در نمازهای واجبی و سنتی فراخ گرداند خدا روزی او را و در روز قیامت نامهٔ اعمال او را بدست راست دهند و حساب او را آسان گردانند

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ قٓ
بنام خدای بخشنده مهربان
وَالْقُرْاٰنِ الْمَجِيدِ ۞ بَلْ عَجِبُوا اَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ
بحق قرآن بزرگوار که محمد معجزه اوست بلکه شگفت ماندند از آنکه آمد بدیشان بیم کننده از ایشان پس گفتند
الْكَافِرُونَ هٰذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ۞ اَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا
کافران آنکه پیغمبر خدا آدمی باشد چیزی است شگفت عجیب آیا چون بمیریم و باشیم
تُرَابًا ذٰلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ ۞ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْاَرْضُ مِنْهُمْ
خاک برانگیخته خواهیم شد این بازگشتی است دور از صواب بتحقیق میدانیم آنکه کم میکند زمین از ایشان
وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ ۞ بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ
و نزد ما نامه ایست نگاه دارنده یعنی لوح محفوظ بلکه دروغ نسبت کردند بحق چون آمد بدیشان
فَهُمْ فِي اَمْرٍ مَرِيجٍ ۞ اَفَلَمْ يَنْظُرُوا اِلَى السَّمَاءِ
پس ایشان در کاری اند شوریده آیا پس نمی نگرند سوی آسمان
فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ۞
بر بالای سر ایشان است چگونه بر افراشته ایم او را و آرایش دادیم او را و نیست آن را هیچ شکافتگی
وَالْاَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَاَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَاَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ۞
و زمین را گسترانیده ایم و افکندیم در آن کوههای استوار و رویانیدیم در آن از هر نوع خوش
تَبْصِرَةً وَذِكْرٰى لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ۞ وَنَزَّلْنَا مِنَ
برای بینائی دادن و پند گرفتن هر بنده بازگردنده بحق را و فرو فرستادیم از
السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَاَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ ۞
آسمان آبی با برکت بسیار پس رویانیدیم بآن آب بوستانها و دانهٔ درو کردنی
وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ ۞ رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَ
و درخت خرما را که دراز شده اند مر آنها است شکوفهای بر هم نشسته برای روزی بندگان

احيينا

أَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا كَذَٰلِكَ الْخُرُوجُ ۞ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ

وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ ۞ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ وَ

أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ

وَعِيدِ ۞ أَفَعَيِينَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ۞

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ

أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ

وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ ۞ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ۞

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ۞ وَنُفِخَ فِي

الصُّورِ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ ۞ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ

وَشَهِيدٌ ۞ لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَٰذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ

الْيَوْمَ حَدِيدٌ ۞ وَقَالَ قَرِينُهُ هَٰذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ ۞ أَلْقِيَا

فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ ۝ مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُرِيبٍ ۝ الَّذِي جَعَلَ مَعَ

در دوزخ هر ناگرونده ستیزه کاری را بازدارنده از خیر است ستمکار است شک آرنده آنکه گردانید با

اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ۝ قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا

خدا خدای دیگر پس بیفکنید او را در عذاب سخت گوید همنشین او پروردگار ما

قَدَّمْتُ

أَطْغَيْتُهُ وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ۝ قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ

گمراه نکردم من او را ولیکن بود در گمراهی دور از راه صواب گوید خدا مخاصمت منمایید نزدیک من و حال آنکه

إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ ۝ مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا أَنَا

پیش فرستادم به سوی شما آنکه بیم داده‌ام تغییر نیابد گفتار نزدیک من و نیستم من

بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ۝ يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأْتِ وَتَقُولُ

ستمکار مر بندگان را روزی که گوییم مر دوزخ را آیا پر شدی و گوید دوزخ

هَلْ مِنْ مَزِيدٍ ۝ وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ

هیچ هست زیاده و نزدیک کرده شود بهشت برای پرهیزگاران حال آنکه نه

بَعِيدٍ ۝ هَذَا مَا تُوعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ ۝ مَنْ خَشِيَ

دور باشد این است آنکه وعده داده شده بودید برای هر بازگردنده نگاهدارنده کسی که بترسد

يَوْمُ

الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ ۝ ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَلِكَ

از خدای بخشنده نهانی و آمده با دل بازگردنده گویند درآیید در او با سلامت این است روز

الْخُلُودِ ۝ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ۝ وَكَمْ

همیشه ماندن ایشان راست آنچه خواهند در بهشت و نزد ماست زیاده و بس

أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا

که هلاک کردیم پیش از ایشان اهل عصرها که ایشان سخت‌تر بودند از ایشان به قوت پس تفحص کردند

فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَحِيصٍ ۝ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَى لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ

در شهرها آیا هست هیچ گریزگاهی هر آینه در این پندی است برای کسی که باشد او را دل

وَاَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ۝ وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمٰوَاتِ وَ

اگاه یا بیفکند شنیدن گوش خود را و حال آنکه او حاضر است دل و به تحقیق آفریدیم آسمانها

الْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ اَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ ۝ فَاصْبِرْ عَلٰى مَا

زمین را و آنچه میانه آنهاست در شش روز و نرسید ما را هیچ رنجی پس صبر کن بر آنچه

يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَ

میگویند و تسبیح کن به ستایش پروردگارت پیش از بر آمدن آفتاب و

قَبْلَ الْغُرُوبِ ۝ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَاَدْبَارَ

پیش از فرو رفتن آن و چیزی از شب پس تسبیح گوی او را و در عقبهای

السُّجُودِ ۝ وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَكَانٍ

سجدها و بشنو حکایت روزی را که ندا کند ندا کننده از جایگاه

قَرِيبٍ ۝ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذٰلِكَ

نزدیک روزی که بشنوند خلق آواز صور را به راستی آن روز

يَوْمُ الْخُرُوجِ ۝ اِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَاِلَيْنَا الْمَصِيرُ ۝ يَوْمَ تَشَقَّقُ

روز بیرون آمدن از قبرهاست بدرستی که ما زنده میکنیم و میمیرانیم و بسوی ماست بازگشت روزی که شکافته شود

الْاَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ۝ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَقُو

زمین از ایشان در حالتی که شتابان آیند این گرد کردنیست بر ما آسان ما داناتریم بآنچه

لُونَ وَمَا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْاٰنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ ۝

میگویند و نیستی تو بر ایشان مسلط پس پند ده بقرآن هر کرا میترسد از بیم دادن من

سورة والذاريات ستون آية وهي مكية

از حضرت رسالت
صلی الله علیه وسلم مرویست که هر که
سوره والذاریات را تلاوت کند در روز یا
در شب حق سبحانه وتعالی باصلاح آورد کار زندگانی او را و روزی او را فراخ
گرداند و قبر او را منور سازد بچراغی
که روشن باشد تا روز قیامت

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ
بنام خدای بخشنده مهربان

وَٱلذَّارِيَاتِ ذَرْوًا فَٱلْحَامِلَاتِ وِقْرًا فَٱلْجَارِيَاتِ يُسْرًا فَٱلْمُقَسِّمَاتِ
بحق بادهای پراگنده نماینده خاکها و برداریها ابر گران را بحق کشتیها روان در دریا به آسانی بحق

أَمْرًا إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ وَإِنَّ ٱلدِّينَ لَوَاقِعٌ وَٱلسَّمَآءِ ذَاتِ
قسمت کنندگان امور بحق خدای هر اینکه آنچه وعده داده شده اید هر آینه راست و هر آینه جزا هر آینه واقع است بحق آسمان خداوند

ٱلْحُبُكِ إِنَّكُمْ لَفِى قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ
راههای ستارگان هر آینه شما هر آینه در گفتارید در کار دین با مخالف روی گردانیده شود از دین آنکه

أُفِكَ قُتِلَ ٱلْخَرَّاصُونَ ٱلَّذِينَ هُمْ فِى غَمْرَةٍ سَاهُونَ
روی گردانیده شد در علم الهی کشته باد دروغگویان که ایشان در گرداب ضلالت متحیر و سرگردانند

يَسْـَٔلُونَ أَيَّانَ يَوْمُ ٱلدِّينِ يَوْمَ هُمْ عَلَى ٱلنَّارِ
میپرسند که چه وقت خواهد بود روز قیامت روزی که ایشان بر آتش دوزخ

يُفْتَنُونَ ذُوقُوا۟ فِتْنَتَكُمْ هَٰذَا ٱلَّذِى كُنتُم بِهِۦ تَسْتَعْجِلُونَ
عذاب کرده شوند گویند بایشان بچشید عذاب خود را اینست آنچه بودید شما که در دنیا بآن شتاب مینمودید

إِنَّ ٱلْمُتَّقِينَ فِى جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ءَاخِذِينَ مَآ ءَاتَىٰهُمْ رَبُّهُمْ
هر آینه پرهیزکاران در بوستانها و چشمه سارها باشند فراگیرندگان آنچه داده ایشان را پروردگار ایشان

إِنَّهُمْ كَانُوا۟ قَبْلَ ذَٰلِكَ مُحْسِنِينَ كَانُوا۟ قَلِيلًا مِّنَ
هر آینه ایشان بودند پیش از این نیکوکاران بودند که اندکی

ٱلَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ وَبِٱلْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ وَفِىٓ أَمْوَٰلِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّآئِلِ
از شبها می خفتند و در سحرگاهان ایشان طلب آمرزش میکردند و در مالهای ایشان بهره بود سایل

وَٱلْمَحْرُومِ وَفِى ٱلْأَرْضِ ءَايَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ وَفِىٓ أَنفُسِكُمْ
و سایل روزیان را و در زمین نشانهای قدرتست برای بیگمانان و در نفسهای شما

أَفَلَا تُبْصِرُونَ ۞ وَفِي ٱلسَّمَآءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ فَوَ

آیا پس نمی‌بینید بدیدهٔ عبرت · و در آسمانست روزی شما · و آنچه وعده داده میشوید پس سوگند

رَبِّ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ إِنَّهُۥ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَآ أَنَّكُمْ تَنطِقُونَ ۞ هَلْ

پروردگار آسمان و زمین · بدرستی که این هر آینه راست است مانند آنچه شما سخن میگویید · آیا

سَلَامًا

أَتَىٰكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَٰهِيمَ ٱلْمُكْرَمِينَ ۞ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا

آمد بتو حکایت مهمانان ابراهیم که بودند گرامی داشتگان چون درآمدند بر او پس

إِلَيْهِمْ

قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُّنكَرُونَ ۞ فَرَاغَ إِلَىٰٓ أَهْلِهِۦ فَجَآءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ۞ فَقَرَّبَهُۥٓ

سلامی گفت ابراهیم سلام بر شما گروهی ناشناخته شده پس پنهان رفت بسوی خانواده خود پس آورد گوساله فربه پس نزدیک کرد

قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ۞ فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشَّرُوهُ

بسوی ایشان گفت چرا نمی‌خورید چون نخوردند پس در دل نهاد ترسی از ایشان گفتند مترس و مژده دادند

بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ۞ فَأَقْبَلَتِ ٱمْرَأَتُهُۥ فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَ

به پسری دانا · پس روی آورد زن او در بانگی پس زد بدست خود بر روی خود و

قَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ۞ قَالُوا كَذَٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلْحَكِيمُ ٱلْعَلِيمُ ۞

گفت من پیرزن زاینده نیستم · گفتند همچنین فرموده پروردگار تو · بدرستی که او است درستکار دانا

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا ٱلْمُرْسَلُونَ ۞ قَالُوٓا إِنَّآ أُرْسِلْنَآ

گفت ابراهیم پس چیست کار بزرگ شما ای فرستادگان · گفتند بدرستی که ما فرستاده شده‌ایم

عِندَ

إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ۞ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن طِينٍ ۞ مُّسَوَّمَةً

بسوی گروه گناهکاران تا فرستیم بر ایشان سنگهای از گل نشانه کرده شده نزد

رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ۞ فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِنَ

پروردگار تو برای از حد درگذرندگان · پس بیرون کردیم هر که بود در آن ده از

ءَايَةً

ٱلْمُؤْمِنِينَ ۞ فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ ٱلْمُسْلِمِينَ ۞ وَتَرَكْنَا فِيهَآ

گروندگان · پس نیافتیم در آن ده بجز یک خانه از مسلمانان · و واگذاشتیم در آن نشانه

لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۝ وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ
عبرتی برای آنان که میترسند از عذاب دردناک و در کار موسی چون فرستادیم او را

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ۝ فَتَوَلَّىٰ بِرُكْنِهِ وَ
بسوی فرعون بحجتی هویدا پس روی گردانید از ایمان بقوت خود و

قَالَ سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ۝ فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ
گفت او جادوگرست یا دیوانه پس فرو گرفتیم او و لشکرهای او را پس افکندیم ایشان را در دریا

وَهُوَ مُلِيمٌ ۝ وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ
و او سزاوار ملامت بود و در کار قبیله عاد چون فرستادیم بر ایشان بادی

الْعَقِيمَ ۝ مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيمِ ۝
بی نفع نمیگذاشت هیچ چیز را که می‌وزید بر آن مگر اینکه میکرد آنرا چون استخوان پوسیده

وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ ۝ فَعَتَوْا عَنْ
و در کار قوم ثمود چون گفته شد مر ایشان را که برخورداری یابید تا هنگام اجل پس سرکشیدند از

أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ۝ فَمَا اسْتَطَاعُوا
فرمان پروردگار ایشان پس فرو گرفت ایشان را عذاب نور و ایشان می‌نگریستند پس نتوانستند

مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ ۝ وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا
برخاستن و نبودند یاری یابندگان و هلاک کردیم قوم نوح را پیش از این هرآینه ایشان بودند

قَوْمًا فَاسِقِينَ ۝ وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ۝ وَ
گروهی بیرون شوندگان از فرمان و آسمان را برافراشتیم بقوت تمام و هرآینه ما توانا کنندگانیم و

الْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ ۝ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ
زمین را گسترانیدیم پس نیکو گسترانندگانیم و از هر چیزی بیافریدیم جفت

لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۝ فَفِرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ
تا شاید شما پند گیرید پس بگریزید بسوی خدا هرآینه که من مر شما را

منه

مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝ وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ

از نزد او هم بیم نماینده هویدا ام و مه کنید با خدای تعالی خدای دیگر

إِنِّي لَكُم مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝ كَذَٰلِكَ مَا أَتَى

هر آینه من مر شما را از نزد او هم بیم نماینده ام آشکارا همچنین نیامد

الَّذِينَ مِن قَبْلِهِم مِن رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ۝

آنان را که پیش از ایشان بودند از پیغمبری مگر که گفتند ایشان که جادوگر است یا دیوانه

أَتَوَاصَوْا بِهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ۝ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا

آیا وصیت کردند بآن بیک دیگر بلکه ایشان گروهی اند از حد درگذرندگان پس روی گردان از ایشان پس نیستی

أَنتَ بِمَلُومٍ ۝ وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَىٰ تَنفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَمَا خَلَقْتُ

تو ملامت کرده شده و پند ده پس هر آینه که پند دادن سود دهد گروندگان را و نیافریدم

الْجِنَّ وَالْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ۝ مَا أُرِيدُ مِنْهُم مِن رِزْقٍ وَمَا

پریان و آدمیان را مگر که پرستند مرا نمیخواهم از ایشان هیچ روزی و نه

أُرِيدُ أَن يُطْعِمُونِ ۝ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ

نمیخواهم که بخورانند مرا هر آینه که خدا اوست روزی ده خداوند توانایی

الْمَتِينُ ۝ فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذَنُوبًا مِثْلَ ذَنُوبِ

استوار پس هر آینه که مر آنان را که ستم کردند بهره است مانند بهره

أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونِ ۝ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا

یاران ایشان پس باید شتاب نکنند پس وای مر آنان را که کافر شدند

مِن يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ

از آن روز ایشان که وعده داده میشوند

سورة الطور تسع واربعون آية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشنده مهربان

والطور وكتاب مسطور في رق منشور والبيت المعمور

والسقف المرفوع والبحر المسجور إن عذاب ربك لواقع ما له من دافع يوم تمور

السماء مورا وتسير الجبال سيرا فويل يومئذ للمكذبين

الذين هم في خوض يلعبون يوم يدعون إلى نار جهنم دعا هذه

النار التي كنتم بها تكذبون أفسحر هذا أم

أنتم لا تبصرون اصلوها فاصبروا أو لا تصبروا سواء عليكم

إنما تجزون ما كنتم تعملون إن المتقين في جنات ونعيم فاكهين بما

آتاهم ربهم ووقاهم ربهم عذاب الجحيم كلوا

واشربوا هنيئا بما كنتم تعملون متكئين على سرر مصفوفة

وزوجناهم بحور عين والذين آمنوا واتبعتهم ذريتهم بإيمان

الحقنا

ألحقنا بهم ذريتهم وما ألتناهم من عملهم من شيء كل

در رسانیدیم بایشان فرزندان ایشانرا و کم نکنیم از مزد ایشان یعنی از کردهای نیک ایشان هیچ چیز هر

امرئ بما كسب رهين ۝ وأمددناهم بفاكهة ولحم

مردی بانچه کسب کرده در دنیا در گروست و مدد فرستیم ایشانرا بمیوه و گوشت

مما يشتهون ۝ يتنازعون فيها كأسا لا لغو فيها ولا تأثيم ۝ و

از انچه خواهش میکنند نوبت دهند و بگیرند در ان خانه جامهای را که هیچ بیهوده گوی نه در آمدن و نه هیچ گناهی

يطوف عليهم غلمان لهم كأنهم لؤلؤ مكنون ۝ و

بگردند برگرد ایشان پسران زیبا برای خدمتکاری ایشان گویا ایشان در نهایت صفا مروارید پوشیده و

أقبل بعضهم على بعض يتساءلون ۝ قالوا إنا كنا قبل في أهلنا مشفقين

رو آورند بعضی از ایشان بر بعضی در حالتی که پرسند از یکدیگر حال گویند که ما بودیم پیش از این در میان اهل خود ترسان

فمن الله علينا ووقانا عذاب السموم ۝ إنا كنا من قبل ندعوه إنه هو

پس منت نهاد خدا بر ما و نگاه داشت ما را از عذاب آتش سوزان بدرستی که ما بودیم پیش از این میخواندیم او را خدا

البر الرحيم ۝ فذكر فما أنت بنعمت ربك بكاهن ولا مجنون ۝ أم

بدرستی که او دوست نیکوکار مهربان پس پند ده ای محمد پس نیستی تو بسبب نعمت پروردگار خود فال گوی و نه دیوانه آیا

يقولون شاعر نتربص به ريب المنون ۝ قل تربصوا فإني معكم

نه که میگویند که او شاعر گوست چشم میداریم با او حوادث زمانه را بگو چشم دارید مرگ را پس من نیز با شما

من المتربصين ۝ أم تأمرهم أحلامهم بهذا أم هم قوم طاغون

از جمله منتظرانم که هلاک شوید یا نه که میفرمایند ایشانرا عقلهای ایشان باین گفتار یا نه که ایشان گروهیند از حد درگذرندگان

أم يقولون تقوله بل لا يؤمنون ۝ فليأتوا بحديث مثله إن كانوا صادقين

یا نه که میگویند بربافته قرآن را بلکه ایمان نمی آرند پس بیارند بسخنی مانند قرآن اگر هستند راستگویان

أم خلقوا من غير شيء أم هم الخالقون ۝ أم خلقوا السموات

نه آیا پدید کرده شده اند در حال آنکه نبود هیچ چیز یا نه که ایشان آفریننده گانند نه آیا آفریده اند آسمانها

وَالْأَرْضَ بَل لَّا يُوقِنُونَ ۞ أَمْ عِندَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُسَيْطِرُونَ
و زمین را بلکه یقین نمیکنند یا نزد ایشان است خزانهای رحمت پروردگار تو یا ایشان غالبانند

أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُم بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ۞ أَمْ
یا مر ایشان راست نردبانی که با آسمان رفته میشنوند وحی را پس باید بیارد شنونده ایشان حجتی آشکار یا خدایرا

لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمُ الْبَنُونَ ۞ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا
یا مر خدای راست دختران و مر شما راست پسران یا میخواهی از ایشان مزدی

فَهُم مِّن مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ ۞ أَمْ عِندَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ۞ أَمْ
پس ایشان از تاوان که بر ایشان است گرانبار شده اند یا نزد ایشان است علم نهانی پس ایشان مینویسند یا

يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ۞ أَمْ لَهُمْ إِلَٰهٌ
میخواهند بد کردن و حیله پس آنانکه کافر شدند ایشانند مکر کرده شدگان یا ایشان راست خدای

غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۞ وَإِن يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا
جز خدای پاکا خدای از آنچه شریک گیرند و اگر ببینند قطعه از آسمان افتاده

يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ۞ فَذَرْهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي
گویند این ابری است بر هم نشسته پس بگذار ایشان را تا آنگاه که برسند بآن روز ایشان که

فِيهِ يُصْعَقُونَ ۞ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَ
در آن مرده شوند روزی که باز ندارد از ایشان مکر ایشان چیزی را و

لَا هُمْ يُنصَرُونَ ۞ وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَٰلِكَ وَلَٰكِنَّ
نه ایشان یاری کرده شوند و مر آنان را که ستم کردند عذابیست پیش از آن و لیکن

أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۞ وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا
بیشتر ایشان نمیدانند و صبر کن برای حکم پروردگار تو پس بدرستیکه تو در نظر ماست

وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ۞ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ
و تسبیح گوی متقرون بستایش پروردگار خود آنگاه که برخیزی و در بعضی از شب پس تسبیح گوی او را و عقب ستارگان

والنجم

در ثواب آن
در تفسیر خلیفه از حضرت صادق
مروی است هر که سوره النجم را همیشه در هر روز
و در هر شب تلاوت نماید بر کنار کند در حالتی که نیستند در میان مردمان
و محبوب همه خلایق شده

سورة النجم اثنتان وستون آية مكية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
به نام خدای بخشنده مهربان
وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ۝ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۝ وَمَا يَنطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۝ إِنْ هُوَ
به حق ستاره چون فرو آید که گمراه نشده یار شما یعنی محمد صلی الله علیه و گم نکرده و سخن نگوید از روی هوا
إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۝ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ۝ ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ۝ وَهُوَ بِالْأُفُقِ
آنکه گوید مگر وحی که وحی کرده میشود آموخت او را جبرئیل سخت قوت خداوند عقل کامل پس راست ایستاد در حالی که
الْأَعْلَىٰ ۝ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ۝ فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ۝ فَأَوْحَىٰ
از آسمان بود که برتر است پس نزدیک شد پس نزدیک تر پس بود قرب او به اندازه دو کمان یا نزدیکتر پس وحی فرستاد
إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ۝ مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ۝
بسوی بنده خود آنچه فرستاد دروغ ندید دل محمد آنچه دید
أَفَتُمَارُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ۝ وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ۝ عِندَ سِدْرَةِ
آیا پس مجادله میکنید با او بر آنچه میبیند و هر آینه بتحقیق دیدش نهایت قدرت خدا را بار دیگر نزد سدره
الْمُنتَهَىٰ ۝ عِندَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ ۝ إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ ۝ مَا زَاغَ
المنتهی در نهایت جانب آسمان بهشت که آنجا منزل است آنگاه که در پوشید درخت سدره را آنچه فرو گرفت میل
الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ۝ لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ۝ أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ
دیده محمد و نه تجاوز کرد از حد هر آینه که دیده محمد از نشانهای قدرت پروردگار خود بزرگ آیا پس دیدید لات
وَالْعُزَّىٰ ۝ وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَىٰ ۝ أَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ
و عزی اثر قدرتی دارند و منات سه گانه دیگر آیا مر شما را پسر است و مر خدا را

الأُنثىٰ تِلكَ إذاً قِسمةٌ ضيزىٰ إن هِيَ إلّا أسماءٌ سَمَّيتُموها

دختران این بخش کردن آنگاه بخش کردنست ستم و جور نیستند این بتان مگر نامهای چند که وضع کرده اید آنها

أنتُم وآباؤكُم ما أنزلَ اللهُ بِها مِن سُلطانٍ إن يَتَّبِعون

شما و پدران شما فرو نفرستاد خدا بانها هیچ حجتی پیروی میکنند

إلّا الظَّنَّ وما تَهوى الأنفُسُ ولَقد جاءَهُم مِن رَبِّهِمُ

مگر گمان را و آنرا که میخواهد دلهای شان و بحقیقت که آمد ایشان از پروردگار ایشان

الهُدىٰ أم لِلإنسانِ ما تَمَنّىٰ فَلِلّهِ الآخِرةُ و

راه نمونی ایا برای آدمی هست آنکه خواهد پس مر خدای راست آخرت و

الأولىٰ وكَم مِن مَلَكٍ فِي السَّماواتِ لا تُغني شَفاعَتُهُم

اینجهان و بسیار از فرشتگان در آسمانها سود ندهد شفاعت ایشان

شَيئاً إلّا مِن بَعدِ أن يأذَنَ اللهُ لِمَن يَشاءُ ويَرضىٰ

هیچ چیزی مگر از بعد آنکه دستوری دهد خدا شفاعت برای آنکه خواهد و پسندد

إنَّ الَّذينَ لا يُؤمِنونَ بِالآخِرةِ لَيُسَمّونَ

هر آینه آنان که نمی گروند بسرای باز پسین هر آینه می نامند

المَلائِكةَ تَسمِيةَ الأُنثىٰ وما لَهُم بِهِ مِن عِلمٍ

فرشتگان را نامیدن دختران و نیست ایشان را بآن کار هیچ دانشی

إن يَتَّبِعونَ إلّا الظَّنَّ وإنَّ الظَّنَّ لا يُغني مِنَ

پیروی میکنند مگر گمان را و هر آینه که گمان بی نیاز نمیکند از

الحَقِّ شَيئاً فَأعرِض عَمَّن تَوَلّىٰ عَن ذِكرِنا ولَم يُرِد

حق هیچ چیز پس رو بگردان ای محمد از هر که روگردانیده از یاد ما و نخواسته

إلّا الحَيوٰةَ الدُّنيا ذٰلِكَ مَبلَغُهُم مِنَ العِلمِ إنَّ

مگر زندگانی دنیا را این غایت رسیدن ایشانست از دانش هر آینه

رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهٖ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدٰى وَلِلّٰهِ مَا فِي

پروردگار تو او داناترست بآنکه گم شده از راه او و او داناترست بکسی که راه یافته و مر خدایراست

السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ اَسَاۤؤُا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ

آسمانها و آنچه در زمین است تا جزا دهد آنان را که بد کردند عذاب آنچه کرده اند و پاداش دهد

الَّذِينَ اَحْسَنُوا بِالْحُسْنٰى اَلَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْاِثْمِ وَ

آنان را که نیکی کرده اند به نیکوئی آنان که دوری گزینند از گناهان بزرگ و

الْفَوَاحِشَ اِلَّا اللَّمَمَ اِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ

کارهای زشت مگر از گناهان خورد بدرستی که پروردگار تو بسیار آمرزش است

هُوَ اَعْلَمُ بِكُمْ اِذْ اَنْشَاَكُمْ مِنَ الْاَرْضِ وَاِذْ اَنْتُمْ اَجِنَّةٌ

او داناترست بشما چون پدید کرد شما را از زمین و چون شما بودید پنهانها

فِي بُطُونِ اُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا اَنْفُسَكُمْ

در شکمهای مادران خود پس پاک مدانید از گناه نفسهای خود

هُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقٰى اَفَرَاَيْتَ الَّذِي تَوَلّٰى وَاَعْطٰى قَلِيلًا وَاَكْدٰى

او داناترست بآنکه پرهیز کرد آیا پس دیدی آن را که روگردانید و چیزی داده اندکی و باز ایستاد

اَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرٰى اَمْ لَمْ يُنَبَّاْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسٰى وَ اِبْرَاهِيمَ

آیا نزد اوست دانائی علم نهانی پس او می بیند یا خبر داده نشده بآنچه در صحیفه های موسی و ابراهیم

الَّذِي وَفّٰى اَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ اُخْرٰى وَاَنْ لَيْسَ لِلْاِنْسَانِ

که وفا کرد [illegible] که بر نمی دارد گناه کاری گناه دیگری را و آنکه نیست مر آدمی را

اِلَّا مَا سَعٰى وَاَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرٰى ثُمَّ يُجْزٰيهُ الْجَزَاۤءَ الْاَوْفٰى وَاَنَّ اِلٰى

مگر آنچه کسب کرد و آنکه کردار او زود باشد که دیده شود پس پاداش داده شود او را پاداش تمام تر و آنکه بسوی

رَبِّكَ الْمُنْتَهٰى وَاَنَّهُ هُوَ اَضْحَكَ وَاَبْكٰى وَاَنَّهُ هُوَ اَمَاتَ

پروردگار تست آخر کارها و آنکه خدا او خندانیده و گریانیده و آنکه خدا او میرانیده

وَأَحْيَا ۝ وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَىٰ
و زنده کرد همیشه و آنکه او آفرید ... جفت را نرینه و مادینه
مِنْ نُطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ ۝ وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشْأَةَ الْأُخْرَىٰ ۝ وَأَنَّهُ
از قطره آب گندیده چون ریخته شود در رحم و آنکه بر اوست آفرینش دیگر و آنکه خدا
هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ۝ وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشِّعْرَىٰ ۝ وَأَنَّهُ
او بی نیاز کرده و سرمایه داده و آنکه خدا اوست پروردگار ستاره شعری و آنکه خدا
أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ۝ وَثَمُودَ فَمَا أَبْقَىٰ ۝ وَقَوْمَ نُوحٍ
هلاک کرد قوم عاد نخستین را و قوم ثمود را پس باقی نگذاشت آن گروه و قوم نوح را
مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغَىٰ ۝ وَالْمُؤْتَفِكَةَ
پیش از این هر آینه ایشان بودند ستمکارتر و نافرمان‌تر و شهرهای قوم لوط را
أَهْوَىٰ ۝ فَغَشَّاهَا مَا غَشَّىٰ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ ۝
فکند از آسمان بر زمین پس بپوشانید آن شهرها آنچه پوشانید پس بکدام نعمتهای پروردگارت شک می آوری
هَٰذَا نَذِيرٌ مِنَ النُّذُرِ الْأُولَىٰ ۝ أَزِفَتِ الْآزِفَةُ ۝ لَيْسَ لَهَا
این محمد بیم نماینده ایست از جنس بیم نمایندگان نخستین نزدیک شد قیامت نیست مر او را
مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ۝ أَفَمِنْ هَٰذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ۝
بغیر از خدا ظاهر کننده آیا پس ازین سخن تعجب میکنید
وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ۝ وَأَنْتُمْ سَامِدُونَ ۝ فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ۝
و از روی استهزا میخندید و نمیگریید و حال آنکه شما بازی کنندگانید پس سجده کنید مر خدا را و بپرستید

سجدة

سورة القمر خمس وخمسون آية مكية

بم

از حضرت صادق ع
مرویست هر که تلاوت نماید
سوره اقتربت الساعه بیرون آورد او را خدای تعالی
در روز قیامت از قبر و
حال آنکه او سوار شده باشد
از شتران بهشت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ وَاِنْ يَرَوْا اٰيَةً يُعْرِضُوا

نزدیک شد قیامت و شکافته شد قمر یعنی ماه و اگر ببینند معجزه رو گردانند

وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُسْتَمِرٌّ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا اَهْوَاۤءَهُمْ وَ

و گویند این جادوییست دایمی و دروغ نسبت دادند و پیروی کردند خواهشهای خود را و

كُلُّ اَمْرٍ مُسْتَقِرٌّ وَلَقَدْ جَاۤءَهُمْ مِنَ الْاَنْبَاۤءِ مَا فِيهِ

هر کاری قرار گیرنده است و بتحقیق که آمد ایشانرا از خبرهای گذشتگان آنقدر که در وی است

مُزْدَجَرٌ حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ

بازدارنده یعنی این خبرها مشتمل بر حکمتی رسیده بکمال پس سود نمیکند ترسانندگان پس روی بگردان از ایشان

يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ اِلٰى شَيْءٍ نُكُرٍ خُشَّعًا اَبْصَارُهُمْ

روزی که بخواند خواننده بسوی چیزی ناخوش در حالتی که فروهشته آمده باشد دیده‌های ایشان

يَخْرُجُونَ مِنَ الْاَجْدَاثِ كَاَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ

بیرون آیند از قبرها همانا ایشان ملخ‌اند پراکنده شده

مُهْطِعِينَ اِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ

در حالی که شتابان باشند بسوی خواننده گویند کافران این روزی دشوار است

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ

تکذیب پیغمبران کردند پیش ازیشان گروه نوح پس تکذیب کردند بنده ما را و گفتند دیوانه است

وَازْدُجِرَ فَدَعَا رَبَّهُ اَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ فَفَتَحْنَا اَبْوَابَ

و منع کرده شده از تبلیغ پس خواند پروردگار خود را که من مغلوب شده ام پس داد من بده پس گشادیم درهای

السَّمَاۤءِ بِمَاۤءٍ مُنْهَمِرٍ وَفَجَّرْنَا الْاَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى

آسمان را به آبی ریزنده و شکافتیم از زمین چشمه ها پس بهم رسید

الماء على أمر قد قدر ۝ وحملناه على ذات ألواح

آن آب براى كارى هر آينه مقدر شده ۝ و برداشتيم نوح را بر كشتى صاحب تختها

ودسر ۝ تجري بأعيننا جزاء لمن كان

و ميخهاى آهنين ۝ كه ميرفت بنگاه داشت ما ۝ پاداش آنكه بود كه

كفر ۝ ولقد تركناها آية فهل من مدكر ۝ فكيف كان عذابي

كافر شده بود و تحقيق باز گذاشتيم آن را نشانه پس هيچ هست پند گيرنده ۝ پس چگونه بود عذاب من

ونذر ۝ ولقد يسرنا القرآن للذكر فهل من مدكر ۝

و بيم نمودن من ۝ و تحقيق آماده كرديم ما قرآن را براى پند ۝ پس هيچ هست پند گيرنده

كذبت عاد فكيف كان عذابي ونذر ۝ إنا

تكذيب كردند پيغمبر خود را قوم عاد پس چگونه بود عذاب من و بيم نمودن من ۝ هر آينه ما

أرسلنا عليهم ريحا صرصرا في يوم نحس مستمر ۝ تنزع الناس

فرستاديم بر ايشان بادى سخت وزنده در روز شومى كه شومى آن دائمى است ۝ بر ميكند مردمان را

كأنهم أعجاز نخل منقعر ۝ فكيف كان عذابي

گويا ايشان درختان خرما بودند از بيخ بر كنده شده ۝ پس چگونه بوده عذاب من

ونذر ۝ ولقد يسرنا القرآن للذكر فهل من مدكر ۝

و بيم نمودن من ۝ و هر آينه تحقيق سهل كرديم قرآن را براى پند گرفتن ۝ پس هيچ هست پند گيرنده

كذبت ثمود بالنذر ۝ فقالوا أبشرا منا

تكذيب نمودند قوم ثمود بيم نمايندگان را ۝ پس گفتند كه آيا آدمى از جنس ما را

واحدا نتبعه إنا إذا لفي ضلال وسعر ۝ أألقي

يكى متابعت كنيم ما هر آينه كه ما آنگاه هر آينه در گمراهى و آتشهاى افروخته باشيم ۝ آيا افكنده شد

الذكر عليه من بيننا بل هو كذاب أشر ۝ سيعلمون غدا

وحى بخصوص او از ميانه ما ۝ نه كه او بسيار دروغگوى خودپسند است ۝ همين خواهند دانست فرداى قيامت كه

الكذاب

كذاب الاشر ۞ انا مرسلوا الناقة فتنة لهم فارتقبهم

بسیار دروغگوی خودپسند ۞ بدرستی که ما فرستنده گان ماده ایم برای آزمایش ایشان پس چشم دار ملاک ایشان

واصطبر ۞ ونبئهم ان الماء قسمة بينهم كل شرب محتضر ۞

و شکیبا باش ۞ و خبر ده ایشان را که آب بخش کرده شده میان ایشان و آن ده هر نوبتی از آن آب حاضر کرده شده

فنادوا صاحبهم فتعاطى فعقر ۞ فكيف كان عذابي

پس ندا کردند یار خود را پس گرفت آن ده را پس پی کرد ۞ پس چگونه بوده عذاب من

ونذر ۞ انا ارسلنا عليهم صيحة واحدة فكانوا كهشيم

و بیم نمودن من ۞ بدرستی که ما فرستادیم بر ایشان نعره یگانه پس شدند مانند شاخهای خشک

المحتظر ۞ ولقد يسرنا القران للذكر فهل من مدكر ۞

حظیره سازنده ۞ و بتحقیق مهیب کردیم قرآن را برای پند گرفتن پس هست هیچ پند گیری

كذبت قوم لوط بالنذر ۞ انا ارسلنا عليهم حاصبا الا

تکذیب کردند گروه لوط بیم نمودن کار را ۞ بدرستی که ما فرستادیم بر ایشان سنگریزه مگر

ال لوط نجيناهم بسحر ۞ نعمة من عندنا كذلك نجزي من شكر ۞

خانواده لوط را که رهانیدیم ایشان را وقت سحر ۞ برای احسانی از نزد ما همچنین پاداش دهیم کسی را که شکر کند

ولقد انذرهم بطشتنا فتماروا بالنذر ولقد راودوه عن ضيفه

و بتحقیق لوط بیم نمود ایشان را از سخت گرفتن ما پس شک آوردند به بیم نمودن و بتحقیق خواستند از او مهمانان او را

فطمسنا اعينهم فذوقوا عذابي ونذر ۞

پس نابینا کردیم دیدهای ایشان را پس چشید عذاب مرا و انجام وعید مرا

ولقد صبحهم بكرة عذاب مستقر ۞ فذوقوا عذابي ونذر ۞ ولقد يسرنا

و بتحقیق آمد بر ایشان بامداد عذابی پاینده ۞ پس چشیدند عذاب مرا و بیم نمودن مرا ۞ و بتحقیق آسان کردیم

القران للذكر فهل من مدكر ۞ ولقد جاء ال فرعون

قرآن را برای پند گرفتن پس هست هیچ پند گیری ۞ و بتحقیق آمدند خانواده فرعون

النذر ۝ كذبوا بآياتنا كلها فأخذناهم أخذ عزيز مقتدر ۝

هم مانند کال تکذیب کردند معجزهای ما را همه پس گرفتیم ایشان را گرفتن عذاب توانایی با قدرت تمام

أكفاركم خير من أولئكم أم لكم براءة في الزبر ۝

آیا کافران شما بهترند از ایشان از اجماعت یا مر شما راست برات رستگاری در کتابهای آسمانی

أم يقولون نحن جميع منتصر ۝ سيهزم الجمع ويولون الدبر ۝ بل

نه بلکه میگویند ما جمعیم در دفع بلا از خود یاری کننده بحقیقی که خواهند گریخت آن جمع و روگردانیده شوند پشتها

الساعة موعدهم والساعة أدهى وأمر ۝ إن المجرمين في ضلال

قیامت وعده گاه ایشان است و قیامت سخت تر و تلخ تر است بدرستی که گناهکاران در گمراهیند

وسعر ۝ يوم يسحبون في النار على وجوههم ذوقوا مس سقر ۝

و آتش افروخته در روزی که کشیده شوند در آتش بر رویهای ایشان گفته شود بچشید رسیدن آتش دوزخ

إنا كل شيء خلقناه بقدر ۝ وما أمرنا إلا واحدة كلمح بالبصر

بدرستی که ما هر چیزی را بدید کردیم آنرا باندازه و نیست فرمان ما مگر یک کلمه چون نگریستن بچشم

ولقد أهلكنا أشياعكم فهل من مدكر ۝ وكل شيء فعلوه في

هلاک کردیم همتایان شما را پس هیچ هست پند گیرنده و هر چیزی را که کرده اند آنرا در

الزبر ۝ وكل صغير وكبير مستطر ۝ إن

نامهای عمال ایشان است و هر کار خرد و بزرگ نوشته شده بدرستی که

المتقين في جنات ونهر ۝ في مقعد صدق عند مليك مقتدر ۝

پرهیزکاران در بهشتهایند و جویها در نشستگاهی پسندیده نزد پادشاه با قدرت

سورة الرحمن عزّ جلّ ثناؤه وهي مكّية وسبعون آية

بسم

الرحمن

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشنده مهربان

الرحمن علم القرآن خلق الانسان علمه البيان الشمس و

خدای بخشنده آموخت بمحمد صلعم قرآن آفرید آدمی را آموخت بوی زبان فصیح را آفتاب

القمر بحسبان والنجم والشجر يسجدان والسماء رفعها ووضع الميزان

و ماه میروند بحسابی معلوم و نبات و درخت فرمان میبرند خدا را و آسمان را برافراشت و بنهاد ترازو

الا تطغوا في الميزان واقيموا الوزن بالقسط ولا تخسروا الميزان و

برای آنکه از حد درنگذرید در کار ترازو و برپا دارید سنجیدن را براستی و کم مکنید ترازو را و

الارض وضعها للانام فيها فاكهة والنخل ذات

زمین را ... برای آفریدگان در آن است انواع میوها و درخت خرما که صاحب

الاكمام والحب ذو العصف والريحان فبأي

غلافهای شکوفه است و دانه صاحب کاه ...

آلاء ربكما تكذبان خلق الانسان من صلصال كالفخار وخلق الجان من مارج من نار

آفرید آدمی را از گل خشک ... مانند خزف ... و آفرید جان را ...

آلاء ربكما تكذبان رب المشرقين ورب المغربين فبأي

پروردگار دو مشرق و پروردگار دو مغرب

آلاء ربكما تكذبان مرج البحرين يلتقيان بينهما برزخ لا يبغيان فبأي

... دو دریای شور و شیرین ... میان ایشان حایلی است ...

آلاء ربكما تكذبان يخرج منهما اللؤلؤ والمرجان فبأي

بیرون می آید از این دو دریا مروارید بزرگ و مروارید کوچک

آلاء ربكما تكذبان وله الجوار المنشئات في

و مر او راست کشتیها ... بادبان برافراشته در

البحر كالاعلام فباي الاء ربكما تكذبان كل من عليها

در دریا مانند کوهها همه که بر روی زمین است

فان ويبقى وجه ربك ذو الجلال والاكرام

نا پاینده است و پاینده است ذات پروردگار تو خداوند عظمت و احسان

فباي الاء ربكما تكذبان يسئله من في

میخواهد از خدا حاجت هر که در

السموات والارض كل يوم هو في شان فباي

آسمانها و زمین است هر روز او در کاری است

الاء ربكما تكذبان سنفرغ لكم ايه

زود باشد که بپردازیم بحساب شما ای

الثقلان فباي الاء ربكما تكذبان يا معشر

آدمیان و جنیان پس کدام یک از نعمتهای پروردگار خود را تکذیب میکنید ای گروه

الجن والانس ان استطعتم ان تنفذوا من اقطار

پریان و آدمیان اگر میتوانید که بگذرید و بیرون روید از جوانب کنارها

السموات والارض فانفذوا لا تنفذون الا بسلطان

آسمانها و زمین پس بیرون روید بیرون نمیروید مگر بغلبه

فباي الاء ربكما تكذبان يرسل عليكما شواظ من نار ونحاس

فرستاده شود بر شما زبانه از آتش و دودی که

فلا تنتصران فباي الاء ربكما تكذبان فاذا انشقت

پس انتقام نمیتوانید کشید پس چون شکافته شود

السماء فكانت وردة كالدهان فباي الاء ربكما تكذبان

آسمان پس گردد گلگون مانند روغن

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ يُعْرَفُ

پس در آن روز پرسیده نشود از گناه او آدمی و نه جنی شناخته شود

الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ

گناهکاران بعلامتشان پس گرفته شوند پیشانیها و قدمها

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ هَٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا

این دوزخیست که دروغ نسبت میکردند مر او را

الْمُجْرِمُونَ يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آنٍ

گناهکاران طواف کنند میانه دوزخ و میانه آب گرم سوزان

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّتَانِ

و برای آنکه بترسد از ایستادن نزد پروردگار خود دو بهشت

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ذَوَاتَا أَفْنَانٍ

خداوندان انواع نعمت و میوها

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ فَبِأَيِّ

در آن دو بهشت دو چشمه روان شونده

آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ

در آن دو بهشت از هر میوه دو نوع من

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ مُتَّكِئِينَ عَلَىٰ فُرُشٍ بَطَائِنُهَا

تکیه زنندگان بر بسترها که آسترهای آنها از

إِسْتَبْرَقٍ وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

دیبای ستبر است و میوه آن بهشت نزدیک است

فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ

در آن بهشتها زنانند که دیده نگاه داشته‌اند از غیر شوهران بکارت نبرده هیچ آدمی پیش از ایشان و نه هیچ جنی

فبأي آلاء ربكما تكذبان ۞ كأنهن الياقوت والمرجان ۞

ها ایشان یاقوت و مرجانند در رنگ و صفا

فبأي آلاء ربكما تكذبان ۞ هل جزاء الإحسان إلا الإحسان ۞

هیچ نباشد جزای نیکی مگر نیکی

فبأي آلاء ربكما تكذبان ۞ ومن دونهما جنتان ۞

و پیش از آن دو بهشت دو بهشت دیگر است

فبأي آلاء ربكما تكذبان ۞ مدهامتان ۞

هر دو سبز و خرم

فبأي آلاء ربكما تكذبان ۞ فيهما عينان نضاختان ۞

در آن دو بهشت دو چشمه جوشنده است

فبأي آلاء ربكما تكذبان ۞ فيهما فاكهة ونخل ورمان

پس بکدام از نعمتهای پروردگار خود ای آدمیان و پریان منکر می‌شوید در آن دو بهشت میوه بسیار و درخت خرما و انار است

فبأي آلاء ربكما تكذبان ۞ فيهن خيرات حسان ۞

در آن بهشتها زنان خوش صورت نیکو سیرت باشند

فبأي آلاء ربكما تكذبان ۞ حور مقصورات في الخيام ۞

زنان نیکو چشم مستوره در خیمه‌ها

فبأي آلاء ربكما تكذبان ۞ لم يطمثهن إنس قبلهم ولا جان ۞

نبرده بکارت ایشان را آدمی پیش از ایشان و نه پری

فبأي آلاء ربكما تكذبان ۞ متكئين على رفرف خضر وعبقري حسان ۞

تکیه زدگان بر بالشهای همه سبز و فرشهای گرامی

فبأي آلاء ربكما تكذبان ۞ تبارك اسم ربك ذي الجلال والإكرام ۞

با برکت است نام پروردگار تو خداوند عظمت و احسان

بسم الله

عبد الله
از حضرت رسالت
مرویست که هر که در شب جمعه
سورهٔ واقعه را تلاوت نماید خدای تعالی او را رحمت داند
و همه کس او را دوست داشته باشند و هرگز در دنیا بیچاره و فقر و فاقه
واقع نشود و در قیامت از یاران امیر المؤمنین علیه السلام باشد و در تفسیر عیاشی از حضرت ابو جعفر ع
مرویست که هر که سوره واقعه را پیش از خواب بخواند ملاقات رحمت الهی نماید در بهشت اما او را از حال ... باشد

سورة الواقعة ست وتسعون آية مكية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ إِذَا
بنام خدای بخشاینده مهربان چون
وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ
بیفتد افتادنی قیامت نیست مر افتادن او را هیچ دروغی پست کننده و بر فرازنده
إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًّا وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا فَكَانَتْ هَبَاءً
آنگاه بجنبد زمین لرزیدنی سخت و خرد و ریزه شود کوهها خرد شدنی عظیم پس گردند آن کوهها
مُنْبَثًّا وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلٰثَةً فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ
پراکنده و باشید شما صنفهای سه گانه پس صنف دست راست چه صنف
الْمَيْمَنَةِ وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ وَ
دست راست چه مردم نیکند و صنف دست چپ چه صنفند چه مردم بدند صنف دست چپ
السَّابِقُونَ السَّابِقُونَ أُولٰئِكَ الْمُقَرَّبُونَ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ثُلَّةٌ مِنَ
صنف پیشی گیرندگان پیشی گیرندگانند در خیرات آن گروه نزدیک شدگان بدرگاه خدایند در بهشتهای با نعمت گروهی بسیار از
الْأَوَّلِينَ وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ عَلَىٰ سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ مُتَّكِئِينَ عَلَيْهَا
پیشینیان و اندکی از پسینیان نشسته اند بر تختهای مرصع از جواهر تکیه زدگان بر آنها
مُتَقَابِلِينَ يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ بِأَكْوَابٍ وَ
روبروی یکدیگر میگردند بر گرد ایشان پسران جاوید ماندگان با کوزها و
أَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا
ابریقها و جامی از شراب جاری در دست که درد سر نرسد ایشان را از آن
وَلَا يُنْزِفُونَ وَفَاكِهَةٍ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ وَلَحْمِ طَيْرٍ
و بی عقل نمی گردند و میوهای بسیار از هر نوع که بر گزینند و گوشت مرغ

يعملون

مّا يشتهون ۝ وحور عين ۝ كأمثال اللؤلؤ المكنون ۝ جزاء بما كا نوا

لا يسمعون فيها لغوا ولا تأثيما ۝ إلا قيلا سلاما سلاما ۝ و

أصحاب اليمين ما أصحاب اليمين ۝ في سدر مخضود ۝ وطلح منضود ۝ وظل ممدود

وماء مسكوب ۝ وفاكهة كثيرة ۝ لا مقطوعة ولا ممنوعة ۝ وفرش مرفوعة

إنا أنشأناهن إنشاء ۝ فجعلناهن أبكارا ۝ عربا أترابا ۝ لأصحاب

اليمين ۝ ثلة من الأولين ۝ وثلة من الآخرين ۝ وأصحاب الشمال ما

أصحاب الشمال ۝ في سموم وحميم ۝ وظل من يحموم ۝ لا بارد

ولا كريم ۝ إنهم كانوا قبل ذلك مترفين ۝ وكانوا يصرون على

الحنث العظيم ۝ وكانوا يقولون أئذا متنا وكنا ترابا وعظاما أئنا

لمبعوثون ۝ أو آباؤنا الأولون ۝ قل إن الأولين والآخرين لمجموعون إلى

ميقات يوم معلوم ۝ ثم إنكم أيها الضالون المكذبون ۝ لآكلون من

شجر

شجر مِن زَقُّومٍ فَمَالِئُونَ مِنهَا الْبُطُونَ فَشَارِبُونَ عَلَيهِ مِنَ الْحَمِيمِ فَشَارِبُونَ

درختی از زقوم پس پر کننده اند از آن شکمها را پس آشامنده گانند بر روی آن از آب جوشان پس آشامنده گانند

الْهِيمِ هَذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ

شتران تشنه اینست مهمانی ایشان در روز جزا ما آفریدیم شما را پس چرا باور ندارید بحشر

أَفَرَأَيْتُم مَّا تُمْنُونَ ءَأَنتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ

آیا پس خبر دهید از نطفه که میریزید در رحمها آیا شما می آفرینید آنرا یا ما

الْخَالِقُونَ نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ عَلَى أَن نُّبَدِّلَ

آفریننده گانیم ما تقدیر کردیم در میان شما مرگ را و نیستیم ما پیشی گرفته شدگان بر آنکه بدل کنیم

أَمْثَالَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَى

شما را مانند های شما و پدید کردیم شما را در صورتی که نمیدانید و بتحقیق دانستید آفرینش نخست را

فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ أَفَرَأَيْتُم مَّا تَحْرُثُونَ ءَأَنتُمْ تَزْرَعُونَهُ

پس چرا پند نمیگیرید آیا پس خبر دهید از آن تخمی که میپاشید بزمین آیا شما میرویانید آنرا

أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ

یا مایم رویاننده گان اگر خواهیم هر آینه بگردانیم آنرا کاه ریزیده پس گردید شما تعجب کننده

إِنَّا لَمُغْرَمُونَ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ

هر آینه ما تاوان زدگانیم نه که بلکه ما بی بهره گانیم آیا پس خبر دهید از آب که می آشامید

ءَأَنتُمْ أَنزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ

آیا شما فرود آورده اید آنرا از ابر یا مایم فرو آورنده گان اگر خواهیم گردانیم آنرا تلخ

أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ءَأَنتُمْ أَنشَأْتُمْ

شور پس چرا سپاس نمیگزارید آیا پس دیدید آن آتشی را که بیرون می آرید آیا شما آفریدید

شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنشِئُونَ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكِرَةً وَمَتَاعًا

درخت آنرا یا مایم پدید آرنده گان ما گردانیدیم آنرا پندی و برخورداریی

حزب

لِلْمُقْوِينَ ۞ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ۞ فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ وَ
مر جایها خالی را پس تسبیح کن بنام پروردگار خود که بزرگ است پس سوگند یاد میکنم بافتادنهای ستارگان
إِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ۞ إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ۞ فِي كِتَابٍ
و هر آینه این سوگندیست اگر دانید بزرگ هر آینه که آن قرآنیست بزرگوار در کتابی
مَكْنُونٍ ۞ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ۞ تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ
مستور که مسّ نکنند آن را مگر پاکیزگان فرستاده شده است از پروردگار جهانیان
أَفَبِهَٰذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ۞ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ
آیا پس بدین کلام سخن شما سستی کنندگانید و میگردانید بهره خود را
أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ۞ فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلْقُومَ ۞ وَأَنْتُمْ حِينَئِذٍ تَنْظُرُونَ
که شما تکذیب میکنید پس چرا چون برسد جان بگلو و شما در آن هنگام می‌نگرید
وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَٰكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ۞ فَلَوْلَا
و ما نزدیکتریم بسوی او از شما ولیکن شما نمی‌بینید پس چرا
إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ۞ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۞ فَأَمَّا
اگر هستید شما ناجزا دادگان برنمیگردانید آن جان را اگر هستید راستگویان پس اگر
إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ۞ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ۞ وَأَمَّا إِنْ كَانَ
اگر باشد از جمله مقربان درگاه خدا پس او را راحتی و روزی است و بهشتی با نعمت و اما اگر باشد
مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ۞ فَسَلَامٌ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ۞ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ
از یاران دست راست پس سلامی باشد ترا از یاران دست راست و اما اگر باشد از
الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ ۞ فَنُزُلٌ مِنْ حَمِيمٍ ۞ وَتَصْلِيَةُ جَحِيمٍ ۞ إِنَّ هَٰذَا
تکذیب کنندگان گمراهان پس او را حاضری از آب جوشان و در آوردن بدوزخ هر آینه این
لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ۞ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ۞
هر آینه حقی است یقینی پس تسبیح کن بنام پروردگار خود که بزرگ است

بسم الله

روایت شده که هر که کلام حدید و سوره مجادله را در نماز فریضه بخواند و مداومت نماید هرگز او را عذاب نکند خدا تا آنکه بمیرد و نبیند در خود هیچ بدی و از حضرت ابی عبدالله ع از حضرت ابی جعفر صلوات الله علیه مرویست که هر که سورهای مسبحات یعنی سورهایی که مصدر است بتسبیح الهی همه را بخواند پیش از خواب نمیرد تا آنکه دریابد قایم آل محمد صلی الله علیه و آله را و اگر بمیرد در همسایگی رسول صلی الله علیه و آله باشد

سورة الحدید تسع و عشرون آیة مدنیة

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا

بنام خدای بخشنده مهربان تسبیح خدا میکنند آنچه

فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

در آسمانها و در زمین است و اوست عالب درست کردار درست گفتار

لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ

مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین زنده میکند و میمیراند

وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَ

و او بر همه چیزی توانا است نخستین همه و باقی بعد از همه و آشکار و

الْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ

پنهان و او بهمه چیزی داناست اوست آنکه پدید کرد آسمانها و

الْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي

زمین را در شش روز پس مستولی شد بر عرش میداند آنچه در آید در

الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا

زمین و آنچه بیرون آید از آن و آنچه فرود آید از آسمان و آنچه بالا رود در آن

وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

و او با شماست هر جا باشید و خدا بآنچه میکنید بیناست

لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ يُولِجُ اللَّيْلَ

مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین و بسوی خدا بازگردانیده شود کارها در آورد شب

فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

در روز و در آورد روز را در شب و او داناست بآنچه در سینهاست

آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ

بگروید بخدا و پیغمبر او و نفقه کنید از آنچه گردانید شما را نایب مناب پیشینیان

فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ

پس آنان که گرویدند از شما و نفقه کردند مر ایشانراست مزدی بزرگ و چیست مر شما را که ایمان نمی آرید بخدا

وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ

و پیغمبر میخواند شما را تا ایمان آرید به پروردگار خود و بحقیقت گرفته پیمان شما

إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ

اگر هستید گروندگان اوست آنکه فرو میفرستد بر بنده خود معجزهای روشن تا برون آرد شما را

مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ وَمَا لَكُمْ

از تاریکیها بسوی روشنی و بدرستی که خدا بشما مهربان بخشاینده است و چیست شما را

أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي

که نفقه نمیکنید در راه خدا و مر خدا راست میراث آسمانها و زمین برابر نیستند

مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ أُولَٰئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً

از شما کسی که نفقه کرد پیش از فتح و کارزار کرد آن گروه بزرگترند بمرتبه از

مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَاتَلُوا وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ

آنان که نفقه کردند بعد از فتح و کارزار کردند و هر یک را وعده داده خدا نیکوئی

وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا

و خدا بآنچه میکنید آگاهست کیست آنکه وام دهد خدای تعالی را وام نیکو

فَيُضَاعِفَهُ لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَ

پس چند برابر کند وام را برای او و باشد مر او را مزدی بزرگ روزی که ببینی مردان با ایمان و

الْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ

زنان با ایمان را که میشتابد نور اعمال ایشان پیش ایشان و از جانب راست ایشان مژده باد شما را

الیوم جنات تجري من تحتها الانهار خالدین فیها ذلك هو

امروز بهشتهایی که روان است از زیر آنها جوها جاویدند در آن بهشتها این جزا است

الفوز العظیم یوم یقول المنافقون والمنافقات للذین

رستگاری بزرگ روزی که گویند مردان دو روی و زنان دو روی مر آنان را

امنوا انظرونا نقتبس من نورکم قیل ارجعوا

که ایمان آورده‌اند بنگرید بما تا استفاده نماییم از نور شما گفته شود باز گردید

وراءکم فالتمسوا نورا فضرب بینهم بسور له باب باطنه فیه

بعقب خود پس طلب کنید نوری پس زده شود میان ایشان دیواری که او را دری است درونش در آن

الرحمة وظاهره من قبله العذاب ینادونهم الم نکن معکم قالوا بلی

رحمت خدا بود و خارج آن از جانب پیش عذاب ندا کنند منافقان مؤمنان را که آیا نبودیم با شما گویند بلی

ولکنکم فتنتم انفسکم وتربصتم وارتبتم وغرتکم الامانی حتی جاء

ولیکن شما در بلا افکندید نفسهای خود را و چشم میداشتید مرگ را و شک کردید و در فریفت شما آرزوهای آن تا آمد

امر الله وغرکم بالله الغرور فالیوم لا یؤخذ منکم فدیة

فرمان خدا و فریب داد شما را بخدا دیو فریبنده پس امروز گرفته نشود از شما فدایی

ولا من الذین کفروا ماویکم النار هی مولیکم وبئس المصیر

و نه از آنان که کافر شدند جایگاه شما آتش است آن آتش سزاوار است بشما و بد جایگاهی است بازگشت

الم یان للذین امنوا ان تخشع قلوبهم لذکر الله وما نزل من

آیا وقت نرسیده مر آنان را که گرویده‌اند اینکه نرم شود دلهای ایشان برای یاد خدا و آنچه فرود آمده از

الحق ولا یکونوا کالذین اوتوا الکتاب من قبل فطال علیهم

حق و نباشند مانند آنان که داده شده‌اند کتاب پیش از این پس دراز کشید بر ایشان

الامد فقست قلوبهم وکثیر منهم فاسقون اعلموا ان

روزگار پس سخت شد دلهای ایشان و بسیاری از ایشان بیرون شدگانند از طاعت خدا بدانید که

اللّٰه يحيي الارض بعد موتها قد بيّنّا لكم الايات لعلّكم تعقلون

خدا زنده میکند زمین را بعد از مرگ آن بتحقیق بیان کردیم برای شما دلایل را تا شاید دریابید

انّ المصّدّقين والمصّدّقات واقرضوا اللّٰه قرضا حسنا

بدرستی که مردان صدقه دهنده و زنان صدقه دهنده و وام دهید خدا را وامی نیکو

يضاعف لهم ولهم اجر كريم ۞ والّذين امنوا باللّٰه ورسله

دو چند آن کرده شود برای ایشان و مر ایشان راست مزدی بزرگ و آنانکه گرویدند بخدا و پیغمبران او

اولئك هم الصّدّيقون والشّهداء عند ربّهم لهم

ایشان گروه آنند بسیار راستگویان و شهیدان نزد پروردگار ایشان مر ایشان راست

اجرهم ونورهم والّذين كفروا وكذّبوا باياتنا

مزد ایشان و نور اعمال ایشان و آنانکه کافر شدند و تکذیب نمودند معجزهای ما را

اولئك اصحاب الجحيم ۞ اعلموا انّما الحيوة

ایشان گروه یاران دوزخند بدانید که زندگانی

الدّنيا لعب ولهو وزينة وتفاخر بينكم وتكاثر في

اینجهان بازیچه و بیهوده و آرایشی و سبب فخر کردنست میان شما و فخر جستن بسبب در

الاموال والاولاد كمثل غيث اعجب الكفّار نباته ثمّ

مالها و فرزندان همانند داستان بارانیست که بشگفت آورد کشاورزان را رستن آن پس

يهيج فتريه مصفرّا ثمّ يكون حطاما وفي

خشک شود نباتات پس بینی آنرا زرد شده پس باشد درهم شکسته و خرد شده و در

الاخرة عذاب شديد ومغفرة من اللّٰه ورضوان وما الحيوة

آنجهان عذابست سخت و آمرزشی از نزد خدا و خوشنودی و نیست زندگانی

الدّنيا الّا متاع الغرور ۞ سابقوا الى مغفرة من ربّكم

اینجهان مگر برخورداری با فریب پیشی گیرید بسوی آمرزش از پروردگار شما

وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَآءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللّٰهِ
بهشتی که پهنای آن چون پهنای آسمان و زمین است مهیا و آماده شده برای آنان که گرویدند بخدا
وَرُسُلِهِ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَآءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ
و پیغمبران او این فضل الهی است میدهد بهر که بخواهد و خدا خداوند فضل
الْعَظِيمِ ۝ مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ
بزرگ نمی رسد هیچ مصیبتی در زمین و نه در نفسهای شما
إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذٰلِكَ عَلَى
مگر آنکه در لوح محفوظ است پیش از آنکه بیافرینیم آنرا بدرستی که آن بر
اللّٰهِ يَسِيرٌ ۝ لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ
خدا آسان است تا اندوه نخورید بر آنکه فوت شده از شما و شادی منمایید بآنچه داده شما را
وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ۝ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ
و خدا دوست نمیدارد هر خرامنده نازنده را آنان که بخل می ورزند و میفرمایند
النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ لَقَدْ
مردمان را ببخل و کسی که اعراض کند پس بدرستی که خدا اوست بی نیاز ستوده هر آینه بتحقیق
أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ
فرستادیم پیغمبران را با معجزات و فرستادیم با ایشان نامه های آسمانی و ترازوی عدل تا
النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ
مردمان براستی را و فرستادیم آهن را در آن است حربی سخت و فایدها برای مردمان
وَلِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ۝
و تا بداند خدا کسی را که یاری میدهد دین او را و پیغمبران او را در نهان بدرستی که خدا تواناست غالب
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ
و هر آینه بتحقیق فرستادیم نوح را و ابراهیم را و گردانیدیم در فرزندان ایشان پیغمبری

الكتاب فمنهم مهتد وكثير منهم فاسقون ۞ ثم قفينا على

کتاب آسمانی پس بعضی ایشان راه یافته است و بسیاری ایشان بیرون شدگان از طاعت پس از پی در آوردیم

آثارهم برسلنا وقفينا بعيسى ابن مريم وآتيناه الإنجيل

بر پیغمبران ایشان پیغمبران خود را و از پی در آوردیم عیسی پسر مریم را و دادیم باو انجیل را

وجعلنا في قلوب الذين اتبعوه رأفة ورحمة

و پیدا کردیم در دلهای آنانکه پیروی کردند او را شفقت و مهربانی و مگر

ورهبانية ابتدعوها ما كتبناها عليهم إلا ابتغاء رضوان

و رهبانی که نو پدید کردند آن را فرض نکردیم ما آن را بر ایشان لیکن فرض کردیم بر ایشان طلب خوشنودی

الله فما رعوها حق رعايتها فآتينا الذين آمنوا منهم

خدا را پس نگاه نداشتند حرمت آن را چنانکه حق نگاه داشتن آن است پس دادیم آنانرا که گرویدند از ایشان

أجرهم وكثير منهم فاسقون ۞ يا أيها الذين آمنوا اتقوا الله

مزد ایشان را و بسیاری ایشان از فرمان بیرون شدگانند ای آنانکه گرویدند بترسید

۹۰

وآمنوا برسوله يؤتكم كفلين من رحمته ويجعل لكم نورا تمشون به

و بگروید به پیغمبر تا بدهد شما را دو نصیب از رحمت خود و بدهد برای شما نوری که بروید

ويغفر لكم والله غفور رحيم ۞ لئلا يعلم أهل الكتاب

و بیامرزد شما را و خدا آمرزنده مهربان است تا بدانند جهودان و ترسایان

ألا يقدرون على شيء من فضل الله وأن الفضل بيد

که توانا نیستند بر چیزی از عطای خدا و آنکه فضل در دست

الله يؤتيه من يشاء والله ذو الفضل العظيم ۞

خدا است میدهد آن را بهر که خواهد و خدا خداوند عطاست بزرگ

لیم

سورة المجادلة اثنتان وعشرون آية مدنية

بسم الله الرحمن الرحيم قد

بنام خداى بخشاينده مهربان بتحقيق

سمع الله قول التي تجادلك في زوجها وتشتكي الى

شنيد خدا گفتار آن زنى كه مجادله ميكرد با تو در باب شوهرش شكايت ميبرد بسوى

الله والله يسمع تحاوركما ان الله سميع بصير

خدا و خدا مى شنود گفتگوى شما را باهم بدرستيكه خدا شنواى بيناست

الذين يظاهرون منكم من نسائهم ما هن امهاتهم ان امهاتهم الا اللائي

آنانكه ظهار ميكنند از شما از زنان خود نيستند ايشان مادران ايشان نيست مادران ايشان مگر آنانكه

ولدنهم وانهم ليقولون منكرا من القول وزورا وان

زاده اند ايشان را و بدرستيكه ايشان هرآينه ميگويند ناشناخته از گفتار و دروغى و بدرستيكه

الله لعفو غفور والذين يظاهرون من نسائهم ثم يعودون

خدا هرآينه درگذرنده آمرزگار است و آنانكه ظهار ميكنند از زنان خود پس باز ميگردند

لما قالوا فتحرير رقبة من قبل ان يتماسا ذلكم توعظون به

بآنچه گفتند پس آزاد كردن بنده ايست از پيش آنكه بهم رسند اين كفاره پند داده ميشويد

والله بما تعملون خبير فمن لم يجد فصيام شهرين متتابعين من قبل

خدا بآنچه ميكنيد آگاه است پس كسى كه نيابد بنده پس روزه داشتن دو ماه پى در پى پيش از

ان يتماسا فمن لم يستطع فاطعام

آنكه بهم رسند پس كسى كه نتواند پس بر او است طعام دادن

ستين مسكينا ذلك لتؤمنوا بالله ورسوله وتلك حدود

شصت مسكين اين براى آنست كه بگرويد بخدا و رسول او و اين حكمهاى

اللّٰهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللّٰهَ
خدا است و مر کافران را عذابی است دردناک بدرستی که آنان که دشمنی میکنند با خدا
وَرَسُولَهُ كُبِتُوا كَمَا كُبِتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا
و رسول او نگون ساز شوند چنانکه نگون ساخته شدند آنان که پیش از ایشان بودند و بتحقیق فرود آوردیم
آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ
معجزهای ظاهره روشن و مر کافرانرا عذابیست خوارکننده روزی که برانگیزاند ایشانرا خدا همه پس آگاه کند ایشانرا
بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللّٰهُ وَنَسُوهُ وَاللّٰهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝
آنچه کرده اند شمرده نگاه داشت آنرا خدا و فراموش کردند و خدا بر همه چیزی گواه است
أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ
آیا ندانستی که خدا میداند آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است نباشد هیچ از
نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا
راز گفتن سه کس مگر آنکه او چهارم ایشانست و نه پنج کس مگر که او ششم ایشانست و نه
أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَمَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ
کمتر از آن و نه بیشتر مگر آنکه او با ایشانست هرجا باشند پس آگاه کند ایشانرا
بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ أَلَمْ تَرَ
بآنچه کرده اند در روز رستخیز بدرستی که خدا بهمه چیزی داناست آیا ندیدی
إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَاجَوْنَ بِالْإِثْمِ
آنانرا که بازداشته شدند از راز گفتن باهم پس بازگردیدند بآنچه منع کرده شدند از آن و راز میگفتند بگناه
وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ
و موجب دشمنی آن مومنان و نافرمانی پیغمبر و چون آیند نزد تو ای محمد درود گویند ترا بآنچه درود نگفته
اللّٰهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللّٰهُ
خدا و میگویند در میانه خودشان چرا عذاب نمیکند مارا خدا

بما نقول حسبهم جهنم يصلونها فبئس المصير ۝
بآنچه میگوییم بس است ایشان را دوزخ درآیند درو پس بد جای بازگشتی است
يا أيها الذين آمنوا إذا تناجيتم فلا تتناجوا بالإثم و
ای آنان که ایمان آوردید هرگاه راز گویید باهم پس راز مگویید باهم به گناه
العدوان ومعصيت الرسول وتناجوا بالبر والتقوى واتقوا
دشمنی مسلمانان و نافرمانی پیغمبر و راز گویید باهم به نیکویی و پرهیزگاری و بترسید
الله الذي إليه تحشرون ۝ إنما النجوى من الشيطان ليحزن
از خدای که بسوی او برانگیخته شوید جز این نیست که راز گفتن از جانب دیو است تا اندوهگین کند
الذين آمنوا وليس بضارهم شيئا إلا بإذن الله و
آنان را که ایمان آوردند و نیست او زیان رساننده ایشان هیچ چیزی مگر بفرمان خدا و
على الله فليتوكل المؤمنون ۝ يا أيها
بر خدا پس باید توکل کنند گرویدگان ای آنانی
الذين آمنوا إذا قيل لكم تفسحوا في المجالس فافسحوا يفسح
که گرویده اند چون گفته شود مر شما را گشاده نشینید در مجلسها پس گشاده نشینید گشاده کند
الله لكم وإذا قيل انشزوا فانشزوا يرفع الله الذين
خدا شما را و هرگاه گفته شود برخیزید پس برخیزید تا بردارد خدا آنان را که
آمنوا منكم والذين أوتوا العلم درجات والله بما تعملون خبير ۝
گرویدند از شما و آنان که داده شده دانش بحشر درجه و خدا بآنچه میکنید داناست
يا أيها الذين آمنوا إذا ناجيتم الرسول فقدموا
ای آنان که گرویده اند هرگاه راز گویید با رسول پس فرا پیش دارید
بين يدي نجواكم صدقة ذلك خير لكم وأطهر
پیش از راز گفتن خود صدقه این بهتر است برای شما و پاکیزه تر

فان لم تجدوا فان الله غفور رحيم ۞ ءاشفقتم

پس اگر نیابید چیزی که بدهید پس بدرستیکه خدا آمرزگار مهربان است آیا ترسیدید که

ان تقدموا بين يدى نجوىكم صدقات فاذ لم تفعلوا وتاب

صدقه دهید پیش از رازگفتن صدقه‌ها پس چون نکردید و توبه پذیرفت

الله عليكم فاقيموا الصلوة واتوا الزكوة واطيعوا الله ورسوله

خدا بر شما پس بپای دارید نماز و بدهید زکوة را و فرمان برید خدا و رسول او را

والله خبير بما تعملون ۞ الم تر الى الذين تولوا قوما غضب

خدا آگاه است بآنچه می‌کنید آیا نمی‌نگری بسوی آنان که دوست داشتند گروهی را که خشم گرفت

الله عليهم ما هم منكم ولا منهم ويحلفون على

خدا بر ایشان نیستند ایشان از شما و نه از ایشان و سوگند میخورند بر

الكذب وهم يعلمون اعد الله لهم عذابا شديدا

دروغ و ایشان میدانند مهیا کرده خدا برای ایشان عذابی سخت

انهم ساء ما كانوا يعملون ۞ اتخذوا ايمانهم جنة فصدوا عن سبيل

بدرستی که ایشان بد است آنچه هستند میکنند فرا گرفتند سوگندهای ایشان سپری پس باز داشتند از راه

الله فلهم عذاب مهين ۞ لن تغنى عنهم

خدا پس مر ایشان راست عذابی خوار کننده هرگز باز ندارد از ایشان

اموالهم ولا اولادهم من الله شيئا اولئك اصحاب

مالهای ایشان و نه فرزندان ایشان از خدا هیچ عذابی را آن گروه یاران

النار هم فيها خالدون ۞ يوم يبعثهم الله جميعا

دوزخند ایشان در آن جاویدند روزی که برانگیزد خدا همگی را

فيحلفون له كما يحلفون لكم ويحسبون انهم على شىء

پس سوگند خورند برای او چنانچه سوگند میخورند برای شما و میپندارند که ایشان بر چیزیند

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ۝ اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنْسَاهُمْ ذِكْرَ
آگاه باشید هر آینه ایشان اند دروغگویان مسلط شده بر ایشان دیو رجیم پس فراموش کرد ایشان را یاد
اللَّهِ أُولَٰئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ
خدا را آن گروه لشکر دیو رجیم اند آگاه باشید هر آینه که لشکر دیو رجیم ایشان اند
الْخَاسِرُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
زیان کاران هر آینه آنان که دشمنی میکنند با خدا و پیغمبر او
أُولَٰئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ ۝ كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا
آن گروه در زمره خوارترین مردمانند نوشته خدا در لوح محفوظ هر آینه غالب آیم البته من
وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ۝ لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ
و پیغمبران من هر آینه که خدا توانای غالب است نیابی گروهی را که گرویده اند
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
بخدا و روز قیامت که دوستی کنند کسی را که دشمنی کرده با خدا و رسول او
وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ
و هر چند باشند پدران ایشان یا پسران ایشان یا برادران ایشان
أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَ
یا قبیله ایشان آن گروه ثابت کرده خدا در دلهای ایشان ایمان را و
أَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
قوت کرده ایشان را با که پدید آمده از فضل حق و در آورد ایشان را به بوستانها میرود از زیر آنها
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ
جویها در حالتی که جاوید باشند در آنها خوشنود باشد خدا از ایشان و خوشنود باشند از او
أُولَٰئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝
آن گروه گروه خدا اند آگاه باشید هر آینه که گروه خدا ایشان اند رستگاران

از حضرت ابی
عبدالله علیه السلام مرویست که هر که سوره
رحمن و حشر را در شب تلاوت کند خدای تعالی فرشته را
فرماید که با تیغ کشیده نگهبانی
خانه وی نماید تا صبحدم

سورة الحشر أربع وعشرون آية مدنية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ سَبَّحَ

بنام خدای بخشنده و مهربان پاکی یاد کرده

لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ

مر خدا را آنکه در آسمانها و آنکه در زمین است و اوست غالب

الْحَكِيمُ ۞ هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ

درست کردار اوست آنکه آواره کرده آنان را که کافر شدند از

الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ

جهودان از خانهای ایشان در نخستین جمعیت ایشان نمی پنداشتید شما

أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ

که آواره شوند و می پنداشتند جهودان که بازدارنده است ایشان را حصارهای ایشان از عذاب

اللّٰهِ فَأَتَاهُمُ اللّٰهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ

خدا پس آمد بدیشان عذاب خدا از آنجا که نمی پنداشتند و افکند در دلهای ایشان

الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي

ترس را خراب میکنند خانهای خود را بدستهای خود و بدستهای

الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِي الْأَبْصَارِ ۞ وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ

مومنان پس عبرت گیرید ای خداوندان دیدها و اگر نه آن بودی که نوشته

اللّٰهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي ا

خدا بر ایشان بیرون کردن را هرآینه عذاب کردی ایشان را در دنیا و مر ایشان راست در

لْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ۞ ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا

آخرت عذاب آتش دوزخ این عذاب بسبب آنست که ایشان مخالفت کردند

اللّٰه وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِّ اللّٰهَ فَإِنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ
خدا و رسول او را و کسی که مخالفت کند بخدا پس هر آینه که خدا سخت عقوبت است
مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لِينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ
آنچه بریدید از خرما بنی یا واگذاشتید آن را ایستاده بر ساقهای خود پس بفرمان
اللّٰهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ وَمَا أَفَاءَ اللّٰهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا
خدا است و تا خوار گرداند فاسقان را و آنچه بازگردانید خدا بر پیغمبر خود از مال جهودان
أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَٰكِنَّ اللّٰهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ
پس نتاختید برای طلب آن هیچ اسبی و نه هیچ شتری ولیکن خدا مسلط سازد پیغمبر خود را بر هر که خواهد
وَاللّٰهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ مَا أَفَاءَ اللّٰهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ
و خدا بر همه چیزی تواناست آنکه بازگردانید خدا بر پیغمبر خود از ساکنان
الْقُرَىٰ فَلِلّٰهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ
شهرها پس مر خدا راست و رسول را و خداوند خویشی را و یتیمان را و درویشان را
وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا
و راهگذران را همچنین تا نباشد آن غنیمت که دست بدست کنند توانگران از شما و آنکه
آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا
داد شما را پیغمبر پس فرا گیرید آن را و آنکه بازدارد شما را از آن پس بازایستید و بترسید
اللّٰهَ إِنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا
از خدا هر آینه که خدا سخت عقوبت است مر درویشان را که هجرت کردند آنانکه بیرون کرده شدند
مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ
از خانهای خود و مالهای خود میجویند فضل از پروردگار خود و خوشنودی او را و یاری میکنند
اللّٰهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا
دین خدا و پیغمبر او را ایشان آنند که راستگویانند و آنانکه جای ساختند

الدار والايمان من قبلهم يحبون من هاجر اليهم و
در مدینه و خالص گردانند ایمان خود پیش از ایشان دوست میدارند هر که هجرت کرد بسوی ایشان

لا يجدون في صدورهم حاجة مما اوتوا ويؤثرون على انفسهم
نمی یابند در دلهای خود حسدی از آنچه داده شده اند مهاجران برگزینند مهاجران را بر خویشتن

ولو كان بهم خصاصة ومن يوق شح نفسه فاولئك هم
و اگر چه باشد بایشان نهایت احتیاج و کسیکه نگاه داشته شود از بخل نفس او پس آن گروه ایشانند

المفلحون ۝ والذين جاؤ من بعدهم يقولون ربنا اغفر لنا و
رستگاران و آنان که آمدند از پس ایشان گویند ای پروردگار ما بیامرز ما را و

لاخواننا الذين سبقونا بالايمان ولا تجعل في قلوبنا غلا
برادران ما را که پیشی جستند بر ما بایمان و مگردان در دلهای ما کینه

للذين امنوا ربنا انك رؤف رحيم ۝ الم تر الى الذين نافقوا
برای آنان که گرویده اند پروردگارا بدرستیکه تو مهربان بخشنده ای آیا نگریستی بسوی آنان که نفاق ورزیدند

يقولون لاخوانهم الذين كفروا من اهل الكتاب لئن
میگویند با برادران خود که کافر شدند از جمله جهودان هر آینه اگر

اخرجتم لنخرجن معكم ولا نطيع فيكم احدا ابدا ۝
آواره کرده شوید از مدینه هر آینه بیرون رویم با شما و فرمان نبریم در حق شما هیچکس را هرگز

وان قوتلتم لننصرنكم والله يشهد انهم لكاذبون لئن اخرجوا
و اگر کارزار کرده شود با شما هر آینه مدد کنیم شما را و خدا گواهی میدهد بدرستیکه ایشان دروغگویانند البته اگر آواره کرده شوند

لا يخرجون معهم ولئن قوتلوا لا ينصرونهم ولئن نصروهم ليولن
ایشان بیرون نروند با ایشان و اگر کارزار کرده شوند یاری ندهند ایشان را و اگر یاری کنند ایشان را هر آینه بگردانند

الادبار ثم لا ينصرون ۝ لانتم اشد رهبة في صدورهم من
پشتها را پس یاری داده نشوند هر آینه شما سخت ترید بترس در دلهای ایشان از

لله ذلك بانهم قوم لا يفقهون ۝ لا يقاتلونكم جميعا الا في قرى محصنة

از خدا این بسبب آنست که ایشان گروهیند که نمی فهمند کارزار نکنند با شما از جملگی که مجتمع باشند مگر در قلعههای استوار

او من وراء جدر بأسهم بينهم شديد تحسبهم جميعا

یا از پس دیوارها جنگ ایشان میانه خودشان سخت است می پنداری ایشان را مجتمع

وقلوبهم شتى ذلك بانهم قوم لا يعقلون ۝ كمثل

و حال آنکه دلهای ایشان پراکنده است این بسبب آنست که ایشان گروهیند که نمی فهمند مانند داستان

الذين من قبلهم قريبا ذاقوا وبال امرهم ولهم عذاب

آنان که پیشتر از ایشان بودند در زمان نزدیک چشیدند عقوبت کار خود را و مر ایشان راست عذابی

اليم ۝ كمثل الشيطان اذ قال للانسان اكفر فلما كفر

دردناک مانند داستان دیو رجیم چون گفت مر انسان را که کافر شو پس چون کافر شد

قال اني بريء منك اني اخاف الله رب

گفت هر آینه من بیزارم از تو هر آینه من میترسم از خدای پروردگار

العالمين ۝ فكان عاقبتهما انهما في النار خالدين فيها وذلك جزاء

جهانیان پس باشد انجام کار هر دو آنکه در آتش باشند جاودان در آن و این جزای

الظالمين ۝ يا ايها الذين امنوا اتقوا الله

ستمکاران است ای آنان که گرویدند بپرهیزید از خدا

ولتنظر نفس ما قدمت لغد واتقوا الله ان

و باید که بنگرد هر نفسی آنرا که پیش فرستاده برای فردا و بپرهیزید از عذاب خدا

الله خبير بما تعملون ۝ ولا تكونوا كالذين نسوا الله فانسيهم

که خدا آگاه است بآنچه می کنید و مباشید مانند آنان که فراموش کردند وعده خدا را

انفسهم اولئك هم الفاسقون ۝ لا يستوي اصحاب

بخلاص نفسهای خود آن گروه ایشانند نافرمان بردار یکسان نیستند یاران

النَّارِ وَاَصْحَابُ الْجَنَّةِ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ۞ لَوْ اَنْزَلْنَا هٰذَا

آتش دوزخ و یاران بهشت یاران بهشت ایشانند رستگاران اگر فرستادیم

الْقُرْاٰنَ عَلٰى جَبَلٍ لَرَاَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ

این قرآن را بر کوه هر آینه دیدی او را ترسنده شکافنده از ترس

اللّٰهِ وَتِلْكَ الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ۞

خدا و این داستانها را میزنیم آنها را برای مردمان شاید ایشان اندیشه کنند

هُوَ اللّٰهُ الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَ

اوست خدایی که نیست معبودی بحق مگر او داننده نهان

الشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ

آشکارا اوست بخشاینده مهربان

هُوَ اللّٰهُ الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ

اوست خدایی که نیست معبودی بحق مگر او پادشاه پاک از هر عیبی

السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ

ایمن از هر آفتی بخشنده امن نگهبان بر هر چیزی غالب بهمه خداوند عظمت پاکست

اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۞ هُوَ اللّٰهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْاَسْمَاءُ

خدا از آنچه شریک میدانند اوست خدای آفریننده آفریننده نگارنده صورتها مر اوراست نامهای نیک

الْحُسْنٰى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ

همه تسبیح گوید مر او را آنچه در آسمانها و زمین است و اوست غالب

الْحَكِيمُ ۞

درست کردار

سُورَةُ الْمُمْتَحِنَةِ ثَلٰثَ عَشْرَةَ آيَةً مَدَنِيَّةٌ

بسم

الممتحنة

از حضرت علی بن الحسین علیهما السلام روایت شده
که هر که سوره ممتحنه را در نمازهای واجب و سنت
بخواند حق سبحانه و تعالی دل وی را امتحان کند به نور ایمان و [illegible] او را
منور گرداند هرگز فقر و
تنگدستی و جنون او و فرزند او را
نرسد

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشنده مهربان

يٰاأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ

ای آنان که گرویده اید وا مگیرید دشمن مرا و دشمن خود را دوستان

تُلْقُونَ إِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ

که افکنید بسوی ایشان دوستی و حال آنکه کافر شدند بآنچه آمده شما را از

الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ رَبِّكُمْ

دین [illegible] بیرون میکنند پیغمبر را و شما را برای آنکه میگروید بخدا پروردگار خود

إِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ

اگر هستید که بیرون آمده اید از بهر جهاد در راه من و برای طلب خوشنودی من پنهان

إِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا

با ایشان اظهار میکنید دوستی را و من داناترم بآنچه پنهان کردید و آنچه

أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

آشکار نمودید و کسی که کند این کار را از شما پس بتحقیق گم کرده راه راست را

إِنْ يَثْقَفُوكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ

اگر ظفر یابند بشما باشند مر شما را دشمنان و بگشایند بسوی شما

أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُمْ بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ لَنْ

دستهای خود و زبانهای خود را به بدی و دوست دارند اگر کافر شوید هرگز

تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ

سود ندهد شما را خویشان شما و نه فرزندان شما روز رستخیز

يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ قَدْ كَانَتْ لَكُمْ

حکم کند میان ایشان بحق و خدا بآنچه میکنید بیناست بتحقیق هست مر شما را

أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ

اقتدای نیکو در باب ابراهیم و آنانکه بودند با او چون گفتند مر گروه خود را

إِنَّا بُرَآءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا

بدرستیکه ما بیزاریم از شما و از آنکه میپرستید از غیر خدا کافر شدیم بشما و ظاهر شد میان ما

وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ إِلَّا قَوْلَ

و میان شما دشمنی و کینه همیشه تا آنگاه که بگروید بخدا بیگانه مگر گفتن

إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ

ابراهیم مر پدر خود را که هر آینه آمرزش خواهم البته برای تو و مالک نیستم برای تو از خدا هیچ چیز

رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

ای پروردگار ما بر تو اعتماد کردیم و بسوی تو بازگردیدیم و بسوی تست بازگشت

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاغْفِرْ لَنَا

ای پروردگار ما مگردان ما را بلا برای آزمایش آنان که کافر شدند و بیامرز ما را

رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ

ای پروردگار بدرستی که تویی غالب درست گفتار بتحقیق که هست مر شما را در کار ابراهیم

أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ

اقتدای نیکی مر هر کرا که هست که امیدوار ثواب خدا و روز دیگر است را

وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ عَسَى اللَّهُ

و هر که رو گردانید پس بدرستی که خدا اوست بی‌نیاز ستوده شاید که خدا

أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوَدَّةً وَ

بدید کند میان شما و میان آنان که دشمنی کردید با ایشان از جهة کافران دوستی

اللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ لَا يَنْهَاكُمُ

خدا تواناست و خدا آمرزگار است مهربان منع نمیکند شما را

لله عن الذين لم يقاتلوكم في الدين ولم يخرجوكم من دياركم

خدا از آنان که کارزار نکردند با شما در دین و بیرون نکردند شما را از خانهای شما

أن تبروهم وتقسطوا إليهم إن الله يحب المقسطين إنما ينهاكم

از اینکه نکوکاری کنید با ایشان و عدالت سلوک کنید با ایشان بدرستی که خدا دوست دارد عدالت کنندگان را جز این نیست منع میکند

الله عن الذين قاتلوكم في الدين وأخرجوكم من دياركم

خدا از آنان که کارزار کردند با شما در دین و بیرون کردند شما را از دیار شما

وظاهروا على إخراجكم أن تولوهم ومن يتولهم فأولئك هم

و معاونت کردند بر بیرون کردن شما از اینکه دوست دارید ایشان را و کسی که دوست دارد ایشان را پس آن گروه ایشانند

الظالمون ۞ يا أيها الذين آمنوا إذا جاءكم المؤمنات مهاجرات

ستمکاران ای آنان که گرویده اند هرگاه آیند شما را زنان ایمان دار هجرت کنندگان

فامتحنوهن الله أعلم بإيمانهن فإن علمتموهن مؤمنات فلا ترجعوهن

پس آزمایش کنید ایشان را خدا داناتر است بایمان ایشان پس اگر دانستید ایشان را صاحب ایمان پس بازمگردانید ایشان را

إلى الكفار لا هن حل لهم ولا هم يحلون لهن وآتوهم ما أنفقوا

بسوی کافران نه ایشان حلالند مر کافران را و نه کافران حلال میشوند مر ایشان را و بدهید شوهران ایشان را آنچه خرج کرده اند

ولا جناح عليكم أن تنكحوهن إذا آتيتموهن

و نیست هیچ حرجی بر شما در اینکه زنی خواهید ایشان را هرگاه بدهید ایشان

أجورهن ولا تمسكوا بعصم الكوافر واسألوا ما

مهرهای ایشان و چنگ مزنید بنکاح زنان کافره و بطلبید از کافران آنچه

أنفقتم وليسألوا ما أنفقوا ذلكم حكم الله يحكم بينكم و

خرج کرده اید و باید بطلبند مردان کافر آنچه خرج کرده اند این است حکم خدا حکم میکند میان شما و

الله عليم حكيم ۞ وإن فاتكم شيء من أزواجكم إلى

خدا دانا است درست کردار پس اگر فوت شود از شما چیزی از مهرهای زنان شما که مرتد شده بسوی

لْكُفَّارِ فَعَاقَبْتُمْ فَآتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ مِثْلَ مَا

کافران پس غنیمت برید شما ایدار کافران پس دهید هم تا که رفته اند زنان ایشان بسوی کافران باندازه آنچه

أَنْفَقُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ۞ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ

صرف از ایشان کرده اند و بترسید از خدایی که شما باو گرونده کانید ای پیغمبر

إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا

چون بیایند ترا زنان با ایمان بیعت نمایند با تو بر اینکه شریک نسازند با خدا هیچ چیز

وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ

و نه دزدی کنند و نه زنا کنند و نه بکشند فرزندان خود را

وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ

و نیارند بهتانی را که بر بندند آنرا میان دستهای خود و پایهای خود

وَلَا يَعْصِينَكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهَ

و نافرمانی نکنند ترا در نیکیها پس بیعت گیر ازیشان و طلب آمرزش کن برای ایشان از

إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ

هر آینه که خدا آمرزنده است مهربان ای زنان که ایمان آورده اند دوستی منمایید با گروهی که خشم گرفت

اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَئِسَ

خدا بر ایشان بتحقیق که نومید شده اند از قیامت چنانکه نومید شده اند

الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ۞

کافران از یاران قبرها

سورة الصف اربع عشرة آية مدنية

از حضرت امام جعفر علیه السلام روایت است که هر که تلاوت کند سوره صف را و مداومت نماید در نمازهای واجبی و سنتی در روز قیامت خدا او را محشور گرداند با صفهای درشکان ... برسد

بسم الله الرحمن الرحيم سبح

بنام خدای بخشنده مهربان تسبیح کرده

لله ما في السموات وما في الارض وهو العزيز الحكيم يا ايها الذين

خدا را آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و اوست غالب درستکار ای آنانکه

امنوا لم تقولون ما لا تفعلون كبر مقتا عند الله ان تقولوا ما لا تفعلون

ایمان آورده اند چرا میگویید چیزی را که نمیکنید بزرگ است دشمنی نزد خدا که گویند چیزی را که نکنید

ان الله يحب الذين يقاتلون في سبيله صفا كانهم بنيان مرصوص و

هر آینه خدا دوست میدارد آنان را که کارزار میکنند در راه خدا صف کشیده گویا ایشان بنیانند استوار

اذ قال موسى لقومه يا قوم لم تؤذونني وقد تعلمون اني رسول

چون گفت موسی مر گروه خود را ای گروه من چرا میرنجانید مرا و حال آنکه میدانید که منم فرستاده

الله اليكم فلما زاغوا ازاغ الله قلوبهم والله لا يهدي القوم

خدایم بسوی شما پس چون میل کردند از حق بازگردانید خدا میل دلهای ایشان را و خدا راه ننماید گروه

الفاسقين واذ قال عيسى ابن مريم يا بني اسرائيل اني رسول الله

نافرمانبرداران را و یاد کن چون گفت عیسی پسر مریم ای فرزندان یعقوب بدرستی که من فرستاده خدایم

اليكم مصدقا لما بين يدي من التوراة ومبشرا برسول ياتي من بعدي

بسوی شما باور دارنده آن کتابی که پیش از من آمده که توریه است و مژده دهنده بفرستاده که آید از پس من

اسمه احمد فلما جاءهم بالبينات قالوا هذا سحر مبين ومن

که نام او احمد است پس چون آمد ایشان را بمعجزات گفتند این جادوی است هویدا و کیست

اظلم ممن افترى على الله الكذب وهو يدعى الى الاسلام والله

ستمکارتر از آنکه بربندد بر خدا دروغ را و حال آنکه او خوانده میشود بسوی اسلام و خدا

لا يهدي القوم الظالمين يريدون ليطفؤا نور الله بافواههم

راه ننماید گروه ستمکاران را میخواهند که فرونشانند نور خدا را بدهنهای خود

نصف الحزب

اللّٰه متم نوره ولو كره الكافرون ۞ هو الذي ارسل رسوله بالهدى

خدا تمام کننده نور خود است و اگرچه ناخوش دارند کافران او است آنکه فرستاده پیغمبر خود را به هدایت و دین

والحق ليظهره على الدين كله ولو كره المشركون ۞ يا ايها

درست تا غالب گرداند او را بر ملتهای همه و اگرچه ناخوش دارند مشرکان ای

الذين امنوا هل ادلكم على تجارة تنجيكم من عذاب

آنان که ایمان آورده اید هیچ راه نمایم شما را بر بازرگانی که برهاند شما را از عذابی

اليم ۞ تؤمنون بالله ورسوله وتجاهدون في سبيل الله باموالكم و

دردناک ایمان آورید بخدا و فرستاده او برسالت و کارزار کنید در راه خدا بمالهای خود و

انفسكم ذلكم خير لكم ان كنتم تعلمون ۞ يغفر لكم ذنوبكم و

نفسهای خود این بهتر است برای شما اگر هستید که بدانید تا بیامرزد برای شما گناهان شما را

يدخلكم جنات تجري من تحتها الانهار ومساكن طيبة في جنات عدن ذلك

در آورد شما را در بوستانهائی که میرود از زیر آنها جویها و جاهای پاکیزه در بهشتهای

الفوز العظيم ۞ واخرى تحبونها نصر من الله وفتح قريب ۞ وبشر

فیروزی بزرگ و بازرگانی دیگر که دوست میدارید آنرا که یاوری است از نزد خدا و گشایشی است نزدیک

المؤمنين ۞ يا ايها الذين امنوا كونوا انصار الله كما قال عيسى

مومنان را ای آنان که ایمان آورده اید باشید یاران دین خدا چنانکه گفت عیسی

ابن مريم للحواريين من انصاري الى الله قال الحواريون نحن

پسر مریم مر دوستان خالص خود را کیست یاوران من بسوی خدا گفتند حواریون ما هیم

انصار الله فامنت طائفة من بني اسرائيل وكفرت طائفة فايدنا

یاوران دین خدا پس گرویدند یک گروهی از فرزند زادهای یعقوب و کافر شدند گروهی پس قوی گردانیدیم

الذين امنوا على عدوهم فاصبحوا ظاهرين ۞

آنان را که گرویدند بر دشمنان ایشان پس گردیدند غلبه کنندگان

از حضرت ابی
عبدالله علیه السلام مرویست که از جمله
واجبات شیعیان این است که بخوانند در شب جمعه سوره
جمعه و سبح اسم ربک الاعلی یعنی در نماز عشا و در نماز ظهر جمعه و جمعه و منافقین را
هرگاه چنین کند پس گویا که عمل رسول خدا
کرده و پاداش عمل او بر خدای تعالی بهشت
برین است

سورة الجمعة احدى عشرة آية وهي مدنية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان
يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ
تسبیح گوید خدای را آنکه در آسمانها و آنکه در زمین است پادشاه پاک از هر چیز غالب
الْحَكِيمِ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ
درست کردار اوست آنکه فرستاده در میان ناخوانندگان پیغمبری از ایشان که میخواند بر ایشان
آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا
آیتهای کتاب او را و پاک میکند ایشان را و می آموزد ایشان را کتاب و دانش و هر آینه بودند
مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ وَآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ
پیش از این هر آینه در گمراهی هویدا و دیگران از ایشان که هنوز نپیوستند بایشان و اوست غالب
الْحَكِيمُ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ
درست کردار این است فضل خدا میدهد آنرا بهر که خواهد و خدا خداوند فضل بزرگ
مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرٰيةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ
داستان جهودانی که بار کرده شده اند توریة را پس بر نداشتند آنرا مانند داستان دراز گوش است
أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ
کتابها را بد است داستان گروهی که دروغ شمردند آیتهای
اللّٰهِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ قُلْ
خدا را و خدا راه ننماید گروه ستمکاران را بگوای محمد
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلّٰهِ مِنْ
ای آنان که جهود شده اند اگر گمان میبرید که شما دوستانید خدای را از

من دون الناس فتمنوا الموت ان كنتم صادقين
غیر از مردمان پس آرزو کنید مرگ را اگر هستید راستگویان
ولا يتمنونه ابدا بما قدمت ايديهم والله عليم بالظالمين قل
و آرزو نکنند مرگ را هرگز بسبب آنچه پیش فرستاده دستهای ایشان و خدا داناست بستمکاران بگو
ان الموت الذي تفرون منه فانه ملاقيكم ثم تردون
بدرستیکه مرگی که میگریزید از آن پس بدرستیکه آن رسنده است بشما پس بازگردانیده شوید
الى عالم الغيب والشهادة فينبئكم بما كنتم تعملون يا ايها
بسوی داننده نهان و آشکار پس خبر دهد شما را بآنچه بودید که میکردید ای
الذين امنوا اذا نودي للصلوة من يوم الجمعة فاسعوا
آنان که گرویده اند چون آواز کرده شود برای نماز از روز جمعه پس بشتابید
الى ذكر الله وذروا البيع ذلكم خير لكم
بسوی یاد خدا و واگذارید خرید و فروخت را آن بهتر است برای شما
ان كنتم تعلمون فاذا قضيت الصلوة فانتشروا في الارض و
اگر هستید که بدانید پس چون گذارده شود نماز پس پراگنده شوید در روی زمین
ابتغوا من فضل الله واذكروا الله كثيرا لعلكم تفلحون و
بطلبید از بخشش خدا و یاد کنید خدا را بسیار تا شاید شما رستگار گردید و
اذا راوا تجارة او لهوا انفضوا اليها
چون دیدند بازرگانی یا بیهوده پراکنده شوند بسوی آن
وتركوك قائما قل ما عند الله خير من اللهو و
و واگذاشتند ترا ایستاده بگو آنچه نزد خداست بهتر است از بیهوده و
من التجارة والله خير الرازقين
از بازرگانی و خدا بهترین روزی دهندگان است

بسم

سورة المنافقون احدى عشرة آية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

إذا جاءك المنافقون قالوا نشهد إنك لرسول الله و

چون آمدند ترا مردان دو روی گفتند گواهی میدهیم که تو هر اینه فرستاده خدای

الله يعلم إنك لرسوله والله يشهد إن المنافقين

خدا میداند که تو هر اینه رسول اویی و خدا گواهی میدهد که آن مردان دو روی

لكاذبون اتخذوا أيمانهم جنة [illegible] سبيل

هر اینه دروغگویانند فرا گرفتند سوگندهای خود [illegible] راه

الله إنهم ساء ما كانوا يعملون ذلك بأنهم آمنوا

خدا براستی که ایشان بد است آنچه هستند که می کنند این بسبب آنست که ایشان ایمان آوردند

ثم كفروا فطبع على قلوبهم فهم لا يفقهون و

پس کافر شدند پس مهر نهاده شد بر دلهای ایشان پس ایشان نمی فهمند و

إذا رأيتهم تعجبك أجسامهم وإن يقولوا تسمع

چون می بینی ایشان را بشگفت آرد ترا طراوت تنهای ایشان و اگر سخنی گویند گوش میداری

لقولهم كأنهم خشب مسندة يحسبون كل صيحة عليهم هم

مر گفتار ایشان را گوئیا ایشان چوب اند تکیه بر دیوار داده شده گمان میکنند هر صدایی را بر ایشان مر ایشانند

العدو فاحذرهم قاتلهم الله أنى يؤفكون و

دشمن پس بترس از ایشان بکشد ایشانرا خدا بکجا [illegible] گردان میشوند و

إذا قيل لهم تعالوا يستغفر لكم رسول الله لووا رءوسهم

چون گفته شود مر ایشان را که بیایید تا آمرزش خواهد برای شما رسول خدا بجنبانند سرهای خود را

وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ۞ سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ

و می‌بینی ایشان را که باز میدارند مردمان را از راه راست و ایشان گردنکشانند یکسانست بر ایشان چه آمرزش خواهی

لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

برای ایشان یا آمرزش نطلبی برای ایشان هرگز نمی‌آمرزد خدا ایشان را بدرستی که خدا راه نمینماید براه راست گروه

الْفَاسِقِينَ ۞ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَىٰ مَنْ عِنْدَ رَسُولِ

فاسقان را ایشان آنانند که می‌گویند نفقه مکنید بر کسانیکه نزد پیغمبر

اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُّوا وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

خدااند تا آنکه از وی پراکنده شوند و مر خدا راست خزینهای آسمانها و زمین

وَلَٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ۞ يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ

ولیکن منافقان نمی‌دانند میگویند اگر برگردیم بجانب مدینه

لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ

هر آینه بیرون کند عزیز تر از آن شهر خوار تر را و مر خدا راست عزت و مر پیغمبر را و مومنانرا

وَلَٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ

ولیکن منافقان نمیدانند ای آنانکه گرویده‌اند باید که غافل نکنند شما را مالهای شما

وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۞

و فرزندان شما از یاد خدا و هر که کند این کار را پس ایشانند زیانکاران

وَأَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ

صرف کنید در راه خدا از آنچه روزی کرده‌ایم شما را پیش از آنکه بیاید یکی از شما را مرگ پس گوید ای خدا

لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ ۞ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ

چرا مهلت ندادی مرا تا زمانی نزدیک پس صدقه دادمی و بودمی از شایستگان

وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۞

و هرگز مهلت ندهد خدا نفسی را چون بیاید وقت مرگش و خدا آگاه است بآنچه میکنید

از حضرت ابی عبد الله علیه السلام مرویست که
هر که سورهٔ تغابن را در نماز فریضه بخواند آن سوره در
روز رستخیز شفاعت‌خواه او باشد و گواه عادل باشد بر گردار
نیک او و رود حاکمی که شفاعت او را قبول نماید
پس از وی جدا نکند تا آنکه ببهشت رود

سورة التغابن ثماني عشرة آية مدنية

بسم الله الرحمن الرحيم يسبح
بنام خدای بخشنده مهربان به پاکی یاد می‌کند
لله ما في السموات وما في الأرض له الملك وله الحمد وهو على
خدا را هرچه در آسمانها و آنکه در زمین است مر او راست پادشاهی و مر او راست ستایش و او بر
كل شيء قدير هو الذي خلقكم فمنكم كافر
همه چیزی تواناست اوست آنکه آفرید شما را پس از شما کافر است
ومنكم مؤمن والله بما تعملون بصير خلق السموات
و بعضی از شما گرونده و خدا بآنکه می‌کنید بیناست آفرید آسمانها و
الأرض بالحق وصوركم فأحسن صوركم وإليه
زمین را براستی و نگاشت شما را پس نیکو نمود صورتهای شما را و بسوی او
المصير يعلم ما في السموات والأرض ويعلم ما تسرون
بازگشت میداند آنکه در آسمانها و در زمین است و میداند آنچه نهان میدارید
وما تعلنون والله عليم بذات الصدور ألم يأتكم نبؤا الذين
و آنرا که آشکار میکنید و خدا داناست بآنچه در سینه‌هاست آیا نیامد شما را خبر آنان که
كفروا من قبل فذاقوا وبال أمرهم و
کافر شدند پیش از این پس چشیدند عقوبت کار خود را و
لهم عذاب أليم ذلك بأنه كانت تأتيهم رسلهم
مر ایشان راست عذاب دردناک آن عذاب بسبب آنست که می‌آمدند ایشان را پیغمبران ایشان

بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوا وَاسْتَغْنَى اللّٰهُ
با معجزات و پس میگفتند آیا آدمی راه نمایند ما را پس کافر شدند و روی گردانیدند و بی نیاز است خدا

وَاللّٰهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ۞ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ
و خدا بی نیاز است ستوده دعوی کردند آنان که کافر شدند که هرگز برانگیخته نشوند بگو آری

وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَٰلِكَ عَلَى
و بحق پروردگار من که هر آینه برانگیخته شوید پس البته آگاهانیده گردید بآنچه کردید و این کار بر

اللّٰهِ يَسِيرٌ ۞ فَآمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا
خدا آسان است پس گروید بخدا و پیغمبر او و نوری که فرستادیم

وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۞ يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ
و خدا بآنچه می کنید آگاه است روزی که فراهم آورد شما را برای آن روز جمع

ذَٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللّٰهِ
آن روز بسیار غبن و افسوس است و هر که ایمان آورد بخدا

وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
و بجا آرد کار شایسته زایل کند خدا ازو بدیهای او را و در آورد او را در بهشتهایی که میرود از زیر آن

الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۞ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
جویها جاوید اند در آنجا همیشه آن فیروزی است بزرگ و آنان که کافر شدند

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا
و تکذیب نمودند آیتهای ما را آن گروه یاران آتش اند جاوید در آنجا

وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۞ مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللّٰهِ وَمَنْ يُؤْ
و بد جای بازگشتی است آن نرسید شما را از هیچ مصیبتی مگر بفرمان خدا و هر که گرود

بِاللّٰهِ يَهْدِ قَلْبَهُ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۞ وَأَطِيعُوا
بخدا راه نماید دل او را و خدا بهمه چیزی داناست و فرمان برید

حزب

الله

المبين

الله وأطيعوا الرسول فإن توليتم فإنما على رسولنا البلاغ

خدا و رسول را طاعت نمایید پس اگر روی گردانید پس جز این نیست که بر پیغمبر ما است رسانیدن

الله لا إله إلا هو وعلى الله فليتوكل المؤمنون

نیست خدایی سزای پرستش مگر او و بر خدا پس باید اعتماد کنند گروندگان

يا أيها الذين آمنوا إن من أزواجكم وأولادكم عدوا لكم

ای آنانی که گرویده‌اند به درستی که بعضی از زنان شما و فرزندان شما دشمنند مر شما را

فاحذروهم وإن تعفوا وتصفحوا وتغفروا فإن الله غفور رحيم

پس حذر کنید از ایشان و اگر درگذرید و درگذرانید و بپوشانید و عفو کنید پس به درستی که خدا آمرزگار مهربان است

إنما أموالكم وأولادكم فتنة والله عنده أجر عظيم

جز این نیست که مالهای شما و فرزندان شما آزمایشی است و خدا نزد او مزدی بزرگ است

فاتقوا الله ما استطعتم واسمعوا وأطيعوا وأنفقوا خيرا

پس بترسید از خدا آنقدر که توانید و بشنوید و فرمان برید و خرج کنید مالها

يوق شح نفسه فأولئك هم المفلحون إن تقرضوا

نگاه داشته شود از بخل نفس خود پس آن گروه ایشانند رستگاران اگر وام دهید

الله قرضا حسنا يضاعفه لكم ويغفر لكم و

خدا را وامی نیکو دو چندان کند خدا آن را برای شما و بیامرزد شما را و

الله شكور حليم عالم الغيب والشهادة العزيز الحكيم

خدا جزای سپاس دهی است بردبار داننده نهان و آشکار غالب درست کردار

سورة الطلاق اثنا عشرة آية مدنية

از حضرت ابی
عبد الله علیه السلام مروی است
که هر که سوره طلاق و تحریم را در نماز فریضه بخواند پناه دهد او را
حق سبحانه و تعالی در روز رستخیز از هر چه بترسد و اندوهناک شود و کرامت دارد
او را از آتش دوزخ و بهشت در آرد
او را [illegible]
[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

ندای کشنده [illegible]

يا ايها النبي اذا طلقتم النساء فطلقوهن لعدتهن واحصوا

ای پیغمبر و امت او چون طلاق دهید زنان را پس طلاق دهید ایشان را در عده ایشان و شمارید

العدة واتقوا الله ربكم لا تخرجوهن من بيوتهن ولا

عده ایشان و بترسید از عذاب خدا پروردگار خود بیرون مکنید ایشان را از خانهای ایشان و باید

يخرجن الا ان ياتين بفاحشة مبينة وتلك حدود الله ومن

بیرون نروند از خانه مگر آنکه بیایند بکار زشتی رسوا کننده و این حکمهای خدا است و هر

يتعد حدود الله فقد ظلم نفسه لا تدري لعل الله يحدث بعد ذلك

در گذرد از احکام خدا پس بتحقیق که ستم نفس خود میکند نمیداند شاید که خدا پدید آورد [illegible]

امرا فاذا بلغن اجلهن فامسكوهن بمعروف او فارقوهن بمعروف و

کاری را پس چون برسند زنان بنهایت عده خود پس نگاه دارید ایشان را برجوع [illegible]

اشهدوا ذوي عدل منكم واقيموا الشهادة لله ذلكم يوعظ به من كان

گواه گیرید در طلاق دو شاهد عادل […] و بپا دارید گواهی را برای خدا این حکم پند داده میشود [illegible]

يؤمن بالله واليوم الآخر ومن يتق الله يجعل له مخرجا و

که گرود بخدا و روز بازپسین و کسی که بترسد از خدا [illegible]

يرزقه من حيث لا يحتسب ومن يتوكل على الله فهو حسبه

روزی دهد او را از جائی که گمان نکند و هر که اعتماد نماید بر خدا پس خدا بس است او را

ان الله بالغ امره قد جعل الله لكل شيء قدرا واللائي

بدرستی که خدا رساننده است فرمان خود را بتحقیق مقرر کرد خدا برای هر چیزی اندازه و آنها از زنان که

يئسن من المحيض من نسائكم ان ارتبتم فعدتهن ثلثة اشهر و

ناامید شده اند از حیض از جمله زنان شما اگر در شک شدید [illegible] پس عده ایشان سه ماه است و

اللائي

وَاللَّائِي لَمْ يَحِضْنَ وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ

و آن زنانی که نومید شده اند از حیض از زنان مطلقه و آنها که حیض ندیده اند و زنان بار فرزندان شکم نهایت عده ایشان این است که بنهند بار خود را و هر

اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ۝ ذَٰلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ

که بترسد از خدا بدید کند از برای او در کار او آسانی آن کار فرمان خداست فرو فرستاده او بسوی شما و هر

اللَّهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ۝ أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ

از خدا دور کند از او بدیهای او را و بزرگ کند برای او مزد را جای دهید زنان مطلقه را در خانه جای که

مِنْ وُجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ

بقدر وسع و طاقت شما و گزند مرسانید بایشان زنان مطلقه در باب جای تا تنگ کنید کار بر ایشان

وَإِنْ كُنَّ أُولَاتِ حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّىٰ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ

و اگر باشند زنان بار آبستن پس نفقه کنید باحتیاج آن بر ایشان تا آنگاه که بنهند بار حمل خود را پس اگر

أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَأْتَمِرُوا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ

شیر دهند کودکان را برای شما پس بدهید ایشان را مزدهای ایشان و فرمان برید یکدیگر را در میانه خود در باب شیر دادن و مزد

وَإِنْ تَعَاسَرْتُمْ فَسَتُرْضِعُ لَهُ أُخْرَىٰ لِيُنْفِقْ ذُو سَعَةٍ

و اگر تنگ گیرید کار را پس محتاج شیر دهد آن کودک را زنی دیگر باید که نفقه کند صاحب فراخی نعمت

مِنْ سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ

باندازه وسعت و کسی که تنگ گرفته شده بر روزی او پس باید نفقه کند از آنکه داده او را

اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا سَيَجْعَلُ

خدا تکلیف نمیکند خدا هیچکس مگر باندازه آنکه داده او را خدا زود باشد که بدید کند

اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ۝ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ

خدا پس از دشواری آسانی و بسیار از اهل قریه و شهری که سرباز زدند از

أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ فَحَاسَبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا ۝

فرمان پروردگار خود و پیغمبران او پس حساب کردیم با ایشان حساب با سختی

وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا نُكْرًا ۝ فَذَاقَتْ وَبَالَ

و عقوبت کردیمش عقوبت بسیار زشت پس چشید عقوبت

أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا ۝ أَعَدَّ

کار خود را و هست انجام کار ایشان زیان آماده نموده

اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي

خدا برای ایشان عذاب سخت پس بترسید از خدا ای صاحبان

الْأَلْبَابِ ۝ الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا رَسُولًا

خردها آنان که گرویدند بتحقیق که فرستاده خدا بسوی شما پیغمبری را

يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا

که میخواند بر شما آیتهای خدا را که همه روشنند تا برون کند آنان را که ایمان آوردند

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَنْ

و کردند کارهای شایسته از تاریکیهای ضلالت بسوی روشنائی ایمان و کسی که

يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

ایمان آورد بخدا و کند کار شایسته در آورد او را خدا بوستانها که میرود از زیر آنها

الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ۝

جویها جاوید در آن بوستانها همیشه بتحقیق نیکو کرده خدا برای او روزی را

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ

خداست آنکه بیافریده هفت آسمانها را و از زمین مانند آنها را فرود میآید

الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

فرمان خود را در میانه آنها تا بدانید که خدا بر همه چیزی تواناست

وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ۝

و آنکه خدا بتحقیق فرا گرفته همه چیز را بدانش

التحريم

سورة التحريم اثنا عشر آية وهي مدنية

بسم الله الرحمن الرحيم يا أيها

بنام خدای بخشاینده مهربان ای

النبي لم تحرم ما أحل الله لك تبتغي مرضات أزواجك و

پیغمبر چرا حرام میکنی چیزی را که حلال کرده خدا برای تو میطلبی خوشنودی زنان خود را و

الله غفور رحيم قد فرض الله لكم تحلة أيمانكم و

خدا آمرزگار مهربان است بتحقیق مقرر کرده خدا برای شما حلال گردانیدن سوگندهای شما را و

الله مولكم وهو العليم الحكيم وإذ أسر النبي

خدا یار شماست و او دانای درست کردار است و چون پنهان گفت پیغمبر

إلى بعض أزواجه حديثا فلما نبأت به وأظهره الله

بعضی از زنان خود یعنی حفصه حکایتی پس چون خبر داد بدیگری و مطلع گردانید پیغمبر را خدا

عليه عرف بعضه وأعرض عن بعض فلما نبأها به قالت من

بر آن شناسا کرد پیغمبر بعضی آنرا ... و اعراض کرد از بعضی پس چون خبر داد او را بآن گفت که

أنبأك هذا قال نبأني العليم الخبير إن تتوبا إلى

خبر داد ترا این سخن گفت خبر داد مرا دانای آگاه اگر توبه کنید ای حفصه و عایشه بسوی

الله فقد صغت قلوبكما وإن تظاهرا عليه فإن

خدا پس بتحقیق میل کرده از اخلاص پیغمبر دلهای شما و اگر معاونت دهید هم با هم بر آزار پیغمبر پس بدرستی

الله هو مولىه وجبريل وصالح المؤمنين و

خدا او یار پیغمبر است و جبرئیل و شایسته نیکوکاران مؤمنان و

الملائكة بعد ذلك ظهير عسى ربه إن طلقكن

فرشتگان پس از این هم پشتند در یاری شاید که پروردگار پیغمبر اگر طلاق کند شما را

أن يبدله أزواجا خيرا منكن مسلمات

مؤمنات قانتات تائبات عابدات سائحات ثيبات و

أبكارا يا أيها الذين آمنوا قوا أنفسكم وأهليكم نارا وقودها

الناس والحجارة عليها ملائكة غلاظ شداد لا يعصون

الله ما أمرهم ويفعلون ما يؤمرون ۝ يا أيها

الذين كفروا لا تعتذروا اليوم

إنما تجزون ما كنتم تعملون ۝ يا أيها الذين

آمنوا توبوا إلى الله توبة نصوحا عسى ربكم

أن يكفر عنكم سيئاتكم ويدخلكم جنات تجري

من تحتها الأنهار يوم لا يخزي الله النبي والذين

آمنوا معه نورهم يسعى بين أيديهم وبأيمانهم يقولون

ربنا

ربنا اتمم لنا نورنا واغفر لنا انك على كل شيء قدير يا

ای پروردگار ما تمام کن برای ما نور ما را و بیامرز ما را بدرستی که تو بر همه چیزی توانائی ای

ايها النبي جاهد الكفار والمنافقين واغلظ عليهم

ای پیغمبر جهاد کن با کافران و دو رویان و درشتی کن بر ایشان

ومأواهم جهنم وبئس المصير ضرب الله مثلا للذين كفروا

و جایگاه ایشان دوزخ است و بد جای بازگشتی است آن زده خدا داستانی برای آنان که کافر شدند

امرأت نوح وامرأت لوط كانتا تحت عبدين

زن نوح و زن لوط بودند در زیر فرمان دو بنده

من عبادنا صالحين فخانتاهما فلم يغنيا عنهما من

از بندگان ما شایسته پس خیانت کردند آن زنان شوهران خود را پس دفع نکردند آن شوهران ازیشان

الله شيئا وقيل ادخلا النار مع الداخلين وضرب

از عذاب خدا چیزی و گفته شد آن زنان را که درآئید در آتش با درآیندگان و زده خدا

مثلا للذين امنوا امرأت فرعون اذ قالت رب

داستانی برای آنان که ایمان آورده بخدا زن فرعون را چون گفت ای پروردگار من

ابن لي عندك بيتا في الجنة ونجني من فرعون

بنا کن برای من نزد خود خانه در بهشت و برهان مرا از فرعون

وعمله ونجني من القوم الظالمين ومريم ابنت عمران

و کردارش و برهان مرا از گروه ستمکاران و مریم دختر عمران

التي احصنت فرجها فنفخنا فيه من روحنا وصدقت بكلمات

که نگاه داشت عورت خود را پس دمیدیم در آن از روحی که از نزد ما است و باور داشت سخنهای

ربها وكتبه وكانت من القانتين

پروردگار خود و کتابهای او را و بود از زمره مطیعان

از حضرت رسالت

عبدالله علیه السلام مروی است

هر که بخواند سورهٔ ملک را در نماز وظیفهٔ شب از خواب باز دارد

در امان خدا باشد و در امان او باشد در روز قیامت تا آنکه در بهشت برود آن را و از حضرت امام جعفر علیه السلام مرویست

سورهٔ ملک مانع عذاب قبر است و این در تورات بسورهٔ ملک نامیده شده و هر که این سوره را در شب بخواند پس بتحقیق که عبادت بسیار کرده شب نیز نیکو در زمرهٔ غافلان

فرمود من بعد از خفتن دو رکعت نماز نشسته میکردم و در آن نماز این سوره را میخواندم و هر کسی که هر که تلاوت نماید در مدت عمر خود این سوره را در روز و شب چون او در قبر منکر

و نکیر از پس پاهای او در آیند پاها او گویند شما را راه نیست نزد ما که این بنده خدا بر پا می ایستاد و تلاوت سورهٔ ملک مینمود در روز و شب و چون آیند از سینه و شکم او خواهند

داد اینکه شکم گوید شما را نزد من راهی نیست این بنده در من حفظ نموده سورهٔ ملک را و چون از سر اندام او در آیند سر حبس کرده باشد در طرف سینه مدای او از منکر

سورة الملك ثلثون آية وهي مكية

بسم الله الرحمن الرحيم تبارك

بنام خدای بخشنده مهربان بزرگ

الذي بيده الملك وهو على كل شيء قدير ۝ الذي خلق الموت والحيوة

در گذشت که در دست اوست پادشاهی و او بر همه چیزی تواناست آنکه بیافرید مرگ و زندگی

ليبلوكم أيكم أحسن عملا وهو العزيز الغفور ۝

تا بیازماید شما را که کدام از شما نیکوتر است کردار را و او است غالب آمرزگار

الذي خلق سبع سموات طباقا ما ترى في خلق الرحمن من تفوت فارجع

آنکه بیافرید هفت آسمان را طبقه بر طبقه بر زبر یکدیگر نمی بینی در آفرینش خدای بخشنده هیچ خللی پس باز گردان

البصر هل ترى من فطور ۝ ثم ارجع البصر كرتين ينقلب

دیدهٔ خود را هیچ می بینی از عیبها پس بگردان دیدهٔ خود را کرد دفعهٔ اخری تا باز گردد

إليك البصر خاسئا وهو حسير ۝ ولقد زينا السماء

بسوی تو دیدهٔ تو حال آنکه دور رانده شده و درمانده و بتحقیق آرایش دادیم آسمان

الدنيا بمصابيح وجعلناها رجوما للشياطين وأعتدنا

نزدیکتر را بچراغها و گردانیدیم آنها را رانده ها مر شیاطین را و آماده کردیم مر

لهم عذاب السعير ۝ وللذين كفروا بربهم عذاب جهنم وبئس

برای آنها عذاب آتش افروخته و برای آنانکه کافر شدند به پروردگار خود عذاب دوزخ است و بد

المصير ۝ إذا ألقوا فيها سمعوا لها شهيقا

جای بازگشتی است آن چون افکنده شوند در آن بشنوند از آن آوازهای ناخوش

دهی

وَهِيَ تَفُورُ تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا
وان میجوشد شاید جدا شود از نهایت خشم هرگاه
أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ۞ قَالُوا
فگنده شود دران گروهی پرسند ایشان خازنان او که آیا نیامد شمارا بیم نماینده گفتند
بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ ۞ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ
آری بتحقیق که آمد ما را بیم دهنده پس تکذیب کردیم و گفتیم نفرستاد خدا هیچ چیز
إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ۞ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ
نیستید شما مگر در گمراهی بزرگ وگفتند اگر بودیم ما که می شنیدیم
أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ۞ فَاعْتَرَفُوا
یا میفهمیدیم نمی بودیم در زمره یاران آتش افروخته پس اقرار کنند
بِذَنْبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ۞ إِنَّ
بگناه خود پس دوری از رحمت باد مر یاران آتش افروخته را هر آینه
الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۞ وَ
که آنان که میترسند از عذاب پروردگار خود غایب مرایشانراست آمرزش و مزدی بزرگ و
أَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ
نهان کنید گفتار خود را یا آشکار کنید آنرا هر آینه او دانا است
بِذَاتِ الصُّدُورِ ۞ أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ۞ هُوَ
به آنچه در سینه هاست آیا نداند کسی که پیدا کرده و او است باریک بین دانا بهر چیز آگاه او
الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا
که گردانید برای شما زمین را رام پس راه روید در اطراف ان
وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ۞ أَأَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ
و بخورید از روزی ان و بسوی اوست حشر خلایق آیا ایمن شده اید از آنکه در آسمان است

أَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ

اینکه فرو برد شما را در زمین پس ناگهان زمین مضطرب و موج میزند آیا ایمنید از آنکه در آسمان است

أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ وَلَقَدْ كَذَّبَ

از اینکه فرستد بر شما سنگها پس زود باشد که بدانید که چگونه باشد بیم من و بتحقیق تکذیب کرد

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ

آنان که بودند پیش از ایشان پس چگونه باشد عقوبت من ایشان را آیا نمی نگرستند بسوی مرغان

فَوْقَهُمْ صَافَّاتٍ وَيَقْبِضْنَ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ

بر زبر ایشان گشاده بالها و درهم آرنده که نگاه میدارد ایشان را مگر خدای بخشنده بدرستی که او بهر چیزی بیناست

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِنْ دُونِ

یا کیست اینکه او اعوان و انصار است مر شما را که مدد کند شما را بغیر

الرَّحْمَنِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ

خدای بخشنده نیستند کافران مگر در فریب

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُّوا

یا کیست اینکه روزی میدهد شما را اگر نگاه دارد خدا روزی خود نه که لجاجت کرده اند

فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَى

در عتو و دور میدان از حق آیا پس آنکه برود نگونسار بر روی خود راه یافته تر است

أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ قُلْ هُوَ

یا کسی راه رود ایستاده براستی بر راه راست بگو اوست

الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَ

آنکه آفرید شما را و پیدا کرد برای شما گوش و دیدها را

الْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ

دلها را بسیار کم سپاس میکنید بگو اوست آنکه پراکنده کرد شما را

فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝ وَيَقُولُونَ مَتَى

در زمین وبسوی او گرد آورده شوید ومیگویند کی خواهد بود

هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَ

این وعده اگر هستید راستگویان بگو نیست دانش وقت آن مگر نزد خدا

إِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝ فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سِيئَتْ وُجُوهُ

و نیستم مگر بیم کننده آشکارا پس چون ببینند عذاب را نزدیک زشت گردد رویهای

الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدَّعُونَ ۝

آنان که کافر شدند وگفته شود این است آنکه بودید که بآن شتاب میجستید

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِيَ اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ

بگو خبر دهید مرا که اگر هلاک کند مرا خدا و هر که را که با من است

أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ قُلْ هُوَ

یا رحمت کند ما را پس کیست آنکه پناه دهد کافران را از عذاب دردناک بگو اوست

الرَّحْمَنُ آمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ

خدای بخشنده گرویدیم باو و بر او توکل کردیم ما پس زود باشد که بدانید کیست آنکه

هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا

او در گمراهی آشکارا بگو خبر دهید مرا که اگر گردد آب شما فرو شده در زمین

فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ۝

پس کیست که بیاورد برای شما آبی روان

سورة ن والقلم اثنان وخمسون آية مكية

از حضرت ابی جعفر علیه السلام مرویست هر که سورهٔ ن والقلم را تلاوت نماید در نماز واجب یا سنتی ایمن گرداند او را خدای تعالی از فقر و تنگدستی در تمام عمر و چون بمیرد پناه دهد او را از تاریکی قبر انشاء الله و در مجمع البیان ثواب الاعمال ...

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ نٓ

بنام خدای بخشاینده مهربان بحق ن است

وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ۝ مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ۝ وَ

و قلم و آنچه مینویسند فرشتگان نیستی تو حال آنکه متلبسی بنعمت پروردگار خود دیوانه و

إِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ۝ وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ

بدرستی که ترا هر آینه مزدی است بی منت و بدرستی که تو هر آینه بر خوی پسندیده

عَظِيمٍ ۝ فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ ۝ بِأَيِّكُمُ الْمَفْتُونُ ۝ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ

بزرگی پس زود باشد که ببینی و ببینند مشرکان که کدام یک از شما است مجنون بدرستی پروردگار تو او

أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۝ فَلَا

داناتر است بآنکه گم شده از راه او و اوست داناتر براه یافتگان پس

تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ ۝ وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ۝ وَلَا

فرمان مبر تکذیب کنندگان را دوست میدارند که نرمی کنی ایشان پس نرمی کنند با تو و

تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَهِينٍ ۝ هَمَّازٍ مَشَّاءٍ بِنَمِيمٍ ۝ مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ

فرمان مبر هر سوگند خورنده حقیر را عیبجوی رونده در میان مردم بسخن چینی بازدارنده مال از مستحقی ستمکار

أَثِيمٍ ۝ عُتُلٍّ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٍ ۝ أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ۝ إِذَا تُتْلَى

گناهکار سنگدل پس از آن عیبها حرامزاده برای آنکه باشد خداوند مال بسیار و فرزندان بر که خوانده شود

عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝ سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ

بر او آیتهای کتاب گوید این قصه‌های پیشینیان است زود باشد که داغ نهیم بر بینی

۝ إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ

بدرستی که ما آزمودیم ایشان را چنانچه آزمودیم خداوندان بوستان را چون سوگند خوردند که البته بچینند میوه آنرا بامداد

۝ وَلَا يَسْتَثْنُونَ ۝ فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِنْ رَبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ۝ فَأَ

و نگفتند انشاء الله پس گردید بر آن بوستان بلائی گرداننده از پروردگار تو و ایشان خواب بودند پس گشت آن بوستان

کالصریم

كَالصَّرِيمِ ۞ فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ۞ أَنِ اغْدُوا عَلَىٰ حَرْثِكُمْ

مانند باغ میوه چیده شده پس آواز دادند یکدیگر را بامداد کنندگان که بیرون روید بامداد بر کشت خود

إِن كُنتُمْ صَارِمِينَ ۞ فَانطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَافَتُونَ ۞ أَن لَّا يَدْخُلَنَّهَا

اگر هستید چینندگان میوه‌ها پس رفتند و ایشان پنهان با یکدیگر میگفتند که باید در نیاید این بوستان را

الْيَوْمَ عَلَيْكُم مِّسْكِينٌ ۞ وَغَدَوْا عَلَىٰ حَرْدٍ قَادِرِينَ ۞ فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا

امروز بر شما هیچ درویشی و رفتند بامداد بر منع بیچارگان توانایان پس چون دیدند آن بوستان را گفتند

إِنَّا لَضَالُّونَ ۞ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ۞ قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ

بدرستی که ما بیراه گم‌راهانیم نه که ما بی‌بهره‌شدگانیم گفت عادل‌ترین و بهترین ایشان آیا

أَقُل لَّكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ۞ قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۞

نگفتم مر شما را چرا تسبیح خدای نمی‌کنید گفتند پاکا پروردگار ما بدرستی که ما بودیم ستمکاران

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَاوَمُونَ ۞ قَالُوا يَا وَيْلَنَا

پس روی آوردند بعضی از ایشان بر بعضی در حالتی که ملامت یکدیگر میکردند گفتند ای وای بر ما

إِنَّا كُنَّا طَاغِينَ ۞ عَسَىٰ رَبُّنَا أَن يُبْدِلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا

بدرستی که بودیم ما از جمله درگذرندگان شاید پروردگار ما عوض دهد ما را بهتر از این بوستان

إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ ۞ كَذَٰلِكَ الْعَذَابُ ۖ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ

بدرستی که ما بسوی پروردگار ما رغبت کنندگانیم همچنین است عذاب دنیا و عذاب آخرت

أَكْبَرُ ۚ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۞ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ

بزرگتر است اگر هستند که بدانند بدرستی که پرهیزگاران راست نزد پروردگار ایشان بوستانهای نعمت

أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ۞ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ۞ أَمْ لَكُمْ

آیا پس گردانیم مسلمانان را مانند گناهکاران چیست مر شما را چگونه حکم میکنید آیا مر شما را

كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ۞ إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ۞ أَمْ لَكُمْ

کتابی هست از آسمان که در آن میخوانید بدرستی که مر شما راست در آن کتاب آنچه برگزینید آیا مر شما را

أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَالِغَةٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ۞ سَلْهُمْ

سوگندهای بر ما رسنده ... تا روز رستخیز هرآینه که شما راست آنچه حکم میکنید بپرس ازیشان

أَيُّهُمْ بِذٰلِكَ زَعِيمٌ ۞ أَمْ لَهُمْ شُرَكَآءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَآئِهِمْ

کدام یک ازیشان بآن حکم در کفالت است نه که مر ایشانراست شریکان پس باید که بیارند شریکان خود را

إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ۞ يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ

اگر هستند راستگویان روزی که جامه بالا برده شود از ساق و خوانده شوند بسجده الهی

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ۞ خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ

پس نتوانند سجده کردن در حالتی که ... چشمهای ایشان ... خواری و بتحقیق بودند که خوانده میشدند

إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ ۞ فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهٰذَا الْحَدِيثِ

بسجده خدا و بودند ایشان درست پس بگذار مرا و آنکه دروغ میدارد این سخن را

سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ۞ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ

بتحقیق کشیم ایشان بعذاب درجه درجه از جائیکه ندانند و مهلت میدهم ایشانرا هر آینه که عقوبت من محکم است

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ۞ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ

یا میخواهی ازیشان مزدی پس ایشان از غرامت آن مزد گرانبار شده اند یا نزد ایشان علم غیب

فَهُمْ يَكْتُبُونَ ۞ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ لَوْلَا

پس ایشان می‌نویسند پس صبر کن برای حکم پروردگار خود و مباش مانند یار ماهی چون ...

أَنْ تَدَارَكَهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَآءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ فَاجْتَبَٰهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ

اگر نبودی که دریافت او را نعمتی از پروردگار او هر آینه افکنده شدی بصحرای ... و او نکوهیده پس برگزید او را پروردگار او

الصَّالِحِينَ ۞ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا

شایستگان و بدرستی که نزدیک است آنانکه کافر شدند بلغزانند ترا بچشمهای خود چون شنیدند

الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ۞ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

قرآن را و میگویند بدرستی که محمد دیوانه است و نیست او مگر پندی مر جهانیان را

بسم

از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام مرویست که فرمود بسیار بخوانید سوره الحاقه را پس بتحقیق تلاوت آن در نمازها واجبی و سنتی از علامات ایمان بخدا و رسول است و تلاوت کننده آن ثابت در دین ماند تا آنکه دیدار کند رحمت الهی را

سورة الحاقة اثنا وخمسون آية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشنده مهربان

الحاقة ما الحاقة وما ادريك ما الحاقة كذبت ثمود وعاد بالقارعة

آن قیامت حقیقت عظیم است قیامت حق و چه دانا کرده ترا که چیست آن ساعت حق تکذیب کردند قبیله ثمود و قوم عاد در رستخیز

فاما ثمود فاهلكوا بالطاغية واما عاد

پس اما قوم ثمود پس هلاک کرده شدند ببلای از حد در گذشته و اما قبیله عاد

فاهلكوا بريح صرصر عاتية سخرها عليهم سبع ليال وثمانية

پس هلاک کرده شدند ببادی سخت آوازنده که از حد گذشته مسلط ساخت آن باد را بر ایشان هفت شب و هشت

ايام حسوما فترى القوم فيها صرعى كانهم

روز پیاپی پس میدیدی آن گروه را در آن روزها سخت افتادگان همانا که ایشان

اعجاز نخل خاوية فهل ترى لهم من باقية وجاء

تنهای درخت خرما افتاده پس هیچ می بینی مر ایشان را هیچ باقی مانده و آمد

فرعون ومن قبله والمؤتفكات بالخاطئة فعصوا رسول ربهم

فرعون و کسان که پیش از وی بودند و ساکنان شهرهای لوط بگناهی عظیم پس نافرمانی کردند رسول پروردگار

فاخذهم اخذة رابية انا لما طغى الماء حملناكم في

پس گرفت ایشان را خدا گرفتنی بالای از حد مقدور بدرستی که ما چون از حد گذشت آب برداشتیم شما را در کشتی

الجارية لنجعلها لكم تذكرة وتعيها اذن

نوح روان تا بگردانیم آن کشتی را برای شما پندی و نگاه دارد آن را گوشی

أُذُنٌ وَاعِيَةٌ فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ
گوشی نگاه دارنده پس آنگاه که دمیده شود در صور دمیدنی یگانه و برداشته شود زمین
وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ وَ
و کوهها پس کوفته شوند زمین و کوهها کوفتنی یگانه پس آنروز افتد واقعه شدنی و
انْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ وَالْمَلَكُ عَلَىٰ أَرْجَائِهَا
شکافته شود آسمان پس آسمان در آنروز سست باشد و فرشتگان بر اطراف آن
وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ خافية منكم
و بردارند عرش پروردگار ترا از زبر ایشان در آنروز هشت تن آن روز عرض کرده شوید پنهان نماند از شما
فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَاؤُمُ اقْرَءُوا
پس اما آنکه داده شود نامه اعمالش بدست راستش پس گوید بیایید بخوانید
كِتَابِيَهْ إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَهْ فَهُوَ
نوشته مرا هر آینه من یقین میدانستم که من رسنده ام بحساب خود پس او
فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ كُلُوا
در زندگانی باشد پسندیده در بهشتی بلند مرتبه که میوهای آن نزدیک بود بخورید
وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ وَأَمَّا مَنْ
و بیاشامید گوارا بسبب آنچه پیش کردید در روزگاران گذشته و اما کسی
أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَهْ
که داده شده باشد نامه عملش بدست چپ او پس گوید ای کاشکی من داده نشده بودمی نامه عمل خود را
وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَهْ يَا لَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ مَا
و ندانستمی چیست حساب من ای کاشکی این حالت بودی بریده شده هیچ
أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَهْ هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَهْ خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ثُمَّ
دفع نکرد از من عذاب را مال من ضایع شد از من تسلط من بگیرید او را پس غل کنید او را

حزب

الجحيم صلوه ثم في سلسلة ذرعها سبعون ذراعا فاسلكوه
بدوزخ در آورید او را پس در زنجیری که باشد درازی آن هفتاد ارش پس در آرید او را
انه كان لا يؤمن بالله العظيم ولا يحض على طعام
هر آینه که او بود که نمی‌گروید بخدای بزرگ قدر و ترغیب نمی‌نمود بر خورانیدن
المسكين فليس له اليوم ههنا حميم ولا طعام
بیچارگان پس نیست مر او را امروز اینجا هیچ خویشی مهربان و نه هیچ خوردنی
الا من غسلين لا ياكله الا الخاطئون فلا اقسم بما تبصرون
مگر از چرک ریم ریختیان نخورند آن را مگر گنهکاران پس قسم که میخورم بآنچه می‌بینید
وما لا تبصرون انه لقول رسول كريم وما هو بقول
و آنچه نمی بینید هر آینه که قرآن هر آینه گفتار پیغمبریست بزرگوار و نیست آن گفته
شاعر قليلا ما تؤمنون ولا بقول كاهن قليلا
شعر گوی اندکی ایمان میآرید و نه سخن اختر شناس اندک
ما تذكرون تنزيل من رب العالمين ولو تقول علينا بعض
پند می پذیرید فرستاده است از پروردگار جهانیان و اگر افترا کردی محمد بر ما بعضی
الاقاويل لاخذنا منه باليمين ثم لقطعنا منه الوتين فما منكم من
از گفتارها هر آینه بگرفتیم حق دست راست پس هر آینه ببریدیم از وی رگ دل پس نیست از شما هیچ
احد عنه حاجزين وانه لتذكرة للمتقين وانا لنعلم
کسی از وی منع کننده گان و هر آینه که او هر آینه پندی است برای پرهیزکاران و هر آینه که ما میدانیم
ان منكم مكذبين وانه لحسرة على الكافرين و
که بعضی از شما تکذیب کننده گانند و هر آینه که این قرآن هر آینه سبب حسرت است بر کافران و
انه لحق اليقين فسبح باسم ربك العظيم
هر آینه که آن هر آینه محض یقین است پس تسبیح کن خدا را مقرون بنام پروردگارت که بزرگوار است

در ثواب الاعمال از حضرت ابی عبدالله علیه السلام مروی است فرمود که بسیار بخوانید سوره سأل سائل را هر که بسیار بخواند این سوره را سؤال نکند خدای تعالی در روز رستخیز از گناهان او و حشر گرداند او را با محمد صلعم در بهشت و همچنین خبر باشد که ثقاوت در مجمع البیان از حضرت ابو جعفر علیه السلام مروی است

سورة المعارج اربع واربعون آية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم سأل سائل بعذاب
بنام خدای بخشنده مهربان خواهنده عذابی
واقع للكافرين ليس له دافع من الله ذي
که واقع است برای کافران نیست مرآن را دفع کننده از نزد خدا خداوند
المعارج تعرج الملائكة والروح اليه في يوم
درجات عروج بالا میروند فرشتگان و روح بسوی او در روزی
كان مقداره خمسين الف سنة فاصبر صبرا جميلا انهم
که باشد اندازه آن پنجاه هزار سال پس صبر کن ای محمد صبری نیکو بدرستی که ایشان
يرونه بعيدا ونراه قريبا
می بینند آن را دور و می بینیم ما آن را نزدیک
يوم تكون السماء كالمهل وتكون الجبال
روزی که گردد آسمان مانند مس گداخته و باشند کوهها
كالعهن ولا يسأل حميم حميما يبصرونهم يود
مانند پشم زده شده و نپرسد خویشی از حال خویشی نموده شوند خویشان بیکدیگر دوست دارد
المجرم لو يفتدي من عذاب يومئذ ببنيه وصاحبته
گناهکار که کاش فدای خود دهد از عذاب آن روز پسران خود را و زن خود را
واخيه وفصيلته التي تؤويه ومن في
و برادر خود را و قبیله او را که جای امن داده بود او را در دنیا و همه که در

الارض

الأرض جميعا ثم ينجيه ❁ كلا إنها لظى ❁ نزاعة للشوى ❁ تدعوا من

زمین همه پس برهاند از عذاب او را نه چنانست بدرستی که آن آتشیست کننده پوست اندام را میخواند

أدبر وتولى ❁ وجمع فأوعى ❁ إن الإنسان خلق هلوعا ❁

پشت کرد از حق و روی گردانید از ایمان و گرد آورد و در ظرف نهاد بدرستی که آدمی آفریده شده حریص

إذا مسه الشر جزوعا ❁ وإذا مسه الخير منوعا ❁ إلا المصلين

چون رسید او را بدی بسیار ناله کننده و چون رسید او را نیکی باشد منع کننده مگر نمازگزارندگان

الذين هم على صلاتهم دائمون ❁ والذين في

که ایشان بر نماز خود مواظبت نمایند و آنان که در

أموالهم حق معلوم ❁ للسائل والمحروم ❁ والذين يصدقون

مالهای ایشان حق معینی است مر خواهنده و بی‌چیز را و آنان که باور میدارند

بيوم الدين ❁ والذين هم من عذاب ربهم مشفقون ❁

روز جزا را و آنان که از عذاب پروردگار خود ایشان ترسانند

إن عذاب ربهم غير مأمون ❁ والذين هم لفروجهم حافظون ❁

بدرستی که عذاب پروردگار ایشان چنانست که ایمن نتوان بود و آنان که ایشان مر عورتهای خود را نگاه دارنده‌اند

إلا على أزواجهم أو ما ملكت أيمانهم فإنهم غير ملومين ❁ فمن

مگر بر زنان خود یا کنیزان که مالک شد دستهای ایشان پس بدرستی که ایشان سرزنش کرده نشوند پس هر که

ابتغى وراء ذلك فأولئك هم العادون ❁ و

بجوید جز آن را پس آن گروه ایشانند از حد درگذرندگان و

الذين هم لأماناتهم وعهدهم راعون ❁ و

آنان که ایشان مر امانتهای خود و عهدهای خود را نگاه دارنده‌اند و

الذين هم بشهاداتهم قائمون ❁ والذين هم على صلاتهم يحافظون

آنان که ایشان بگواهیهای خود ایستادگانند و آنان که ایشان بر نماز خود محافظت کنند

أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُكْرَمُونَ ۝ فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ عَنِ

ایشان گرامی کرده در بهشتها گرامی داشتگانند پس چیست آنان را که کافر شدند بجانب تو شتابندگان از

الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ۝ أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ

طرف راست و از جانب چپ گروه گروه آیا امید میدارد هر مردی از ایشان

أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ۝ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ۝

که در آورده شود بهشت با ناز و نعمت نه چنین است بدرستی که ما آفریدیم ایشان را از آنچه میدانند

فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ ۝

پس سوگند میخورم به پروردگار مشرقها و مغربها بدرستی که ما هر آینه توانایانیم

عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ۝

بر آنکه بدل آریم بهتر از ایشان و نیستیم ما باز ماندگان

فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ

پس بگذار ایشان را تا درآیند در باطل و بازی کنند تا آنگاه که برخورند بروز خود شان

الَّذِي يُوعَدُونَ ۝ يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ

آن روزی که وعده داده میشوند روزی که بیرون آیند از قبرها شتابان گویا ایشان

إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِضُونَ ۝ خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ذَٰلِكَ

بسوی بتان می شتابند حال آنکه ذلیل است دیدهای ایشان فرو گیرد ایشان را خواری این است

الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ۝

آن روزی که بودند که وعده داده میشدند

سورة نوح عليه السلام ثمان وعشرون آية

از حضرت صادق مروی است هر که ایمان آورده
بخدا و میخواند کتاب مجید را باید واگذارد تلاوت سوره
انا ارسلنا نوحا را پس هر بنده که تلاوت کند این سوره را از روی اخلاص
در نماز واجبی یا مستحبی ثواب آنرا از خدا خواهد ساکن کند او را خدای تعالی در جاهای نیکوکاران
و بوی عطا فرماید سه بهشت با آنکه
از بهشتی برای او مهیا شده گرامی
اعزاز

بسم الله الرحمن الرحيم

إنا أرسلنا نوحا إلى قومه أن أنذر قومك من قبل أن يأتيهم

بدرستیکه ما فرستادیم نوح را بسوی قوم او که بیم کن گروه خود را پیش از آنکه بیاید ایشان را

عذاب أليم ۝ قال يا قوم إني لكم نذير مبين ۝ أن اعبدوا الله

عذاب دردناک گفت نوح ای گروه من بدرستیکه من مر شما را بیم کننده ام آشکار که بپرستید خدا را

واتقوه وأطيعون ۝ يغفر لكم من ذنوبكم ويؤخركم إلى أجل مسمى

و بترسید از او و فرمان برید مرا تا بیامرزد برای شما از گناهان شما و تاخیر اندازد عمر شما را تا وقت نامبرده

إن أجل الله إذا جاء لا يؤخر لو كنتم تعلمون ۝ قال رب إني

بدرستیکه مدت مقرر از نزد خدا چون بیاید پس تاخیر نیفتد اگر هستید که بدانید گفت پروردگارا بدرستیکه من

دعوت قومي ليلا ونهارا ۝ فلم يزدهم دعائي إلا فرارا ۝ وإني

خواندم گروه خود را شب و روز پس زیاد نکرد خواندن من مگر گریز را و بدرستیکه من

كلما دعوتهم لتغفر لهم جعلوا أصابعهم في آذانهم واستغشوا ثيابهم

هر گاه خواندم ایشان را تا بیامرزی مر ایشان را گردانیدند انگشتان را در گوشهای خود و بسر کشیدند جامهای خود را

وأصروا واستكبروا استكبارا ۝ ثم إني دعوتهم جهارا ۝ ثم إني أعلنت لهم

و ثبات نمودند بر عصیان و گردنکشی کردند گردنکشی کردنی پس بدرستیکه من خواندم ایشان را آشکارا پس بدرستیکه من آشکارا کردم مر ایشان را

وأسررت لهم إسرارا ۝ فقلت استغفروا ربكم إنه كان غفارا ۝ يرسل السماء

و پنهان کردم برای ایشان پنهان کردنی پس گفتم آمرزش خواهید از پروردگار خود بدرستیکه او هست آمرزنده تا بفرستد آسمان را

عليكم مدرارا ۝ ويمددكم بأموال وبنين ويجعل لكم جنات ويجعل لكم

بر شما باران پی در پی و مدد دهد شما را بمالها و پسران و بگرداند برای شما بهشتها و بگرداند برای شما

أنهارا ۝ ما لكم لا ترجون لله وقارا ۝

جویها چیست مر شما را که امید نمی دارید برای خدا هیچ تعظیمی

وقد خلقكم اطوارا الم تروا كيف خلق الله سبع سموات طباقا وجعل

[illegible]

القمر فيهن نورا وجعل الشمس سراجا والله انبتكم من

[illegible]

الارض نباتا ثم يعيدكم فيها ويخرجكم اخراجا والله جعل لكم

[illegible]

الارض بساطا لتسلكوا منها سبلا فجاجا قال نوح رب انهم عصوني

[illegible]

واتبعوا من لم يزده ماله وولده الا خسارا ومكروا مكرا

[illegible]

كبارا وقالوا لا تذرن الهتكم ولا تذرن ودا ولا سواعا

[illegible]

ولا يغوث ويعوق ونسرا وقد اضلوا كثيرا ولا تزد الظالمين

[illegible]

الا ضلالا مما خطيئاتهم اغرقوا فادخلوا نارا فلم يجدوا لهم من دون

[illegible]

الله انصارا وقال نوح رب لا تذر على الارض من الكافرين ديارا انك

[illegible]

ان تذرهم يضلوا عبادك ولا يلدوا الا فاجرا كفارا رب اغفر لي ولوالدي

[illegible]

ولمن دخل بيتي مؤمنا وللمؤمنين والمؤمنات ولا تزد الظالمين الا تبارا

[illegible]

از حضرت رسالت پناه صلی الله علیه وسلم مرویست که
هرکه بسیار تلاوت نماید سوره قل اوحی را
زنده است تا و نزد چشم رحم جنیان و نه جادو ایشان و نه مکر ایشان
و باشد با حضرت محمد صلی الله علیه وآله وال او علیهم السلم و گوید
پروردگارا نمیخواهیم غیر ایشان و نمیخواهم
این رتبه بلند

سورة الجن ثمان وعشرون آية مكية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ۞ قُلْ

بنام خدای بخشنده مهربان بگو

أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا يَهْدِي إِلَى

وحی فرستاده شد بسوی من که شنیدند قرآن را گروهی از پریان پس گفتند بدرستی که ما شنیدیم قرآن عجبی که راه مینماید

الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ۞ وَ

بسوی راه صواب پس باور کردیم آن را و هرگز شریک نورزیم بپروردگار خود هیچکس را و

أَنَّهُ تَعَالَىٰ جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ۞ وَ

آنکه برتر است ذات و عظمت پروردگار ما فرا نگرفته هیچ زنی و نه هیچ فرزندی و

أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللّٰهِ شَطَطًا ۞ وَأَنَّا ظَنَنَّا

و آنکه هست که میگویند بیخردان ما بر خدا دروغی و آنکه گمان بردیم

أَنْ لَنْ تَقُولَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ۞ وَ

که هرگز نگویند آدمیان و پریان بر خدا دروغی و

أَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ۞ وَ

آنکه بودند مردانی از آدمیان که پناه میبردند بمردانی از پریان پس افزودند

أَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَبْعَثَ اللّٰهُ أَحَدًا ۞ وَأَنَّا لَمَسْنَا

و آنکه ایشان گمان بردند چنانکه گمان بردید شما آنکه هرگز برنینگیزد خدا هیچکس را و آنکه ما بسودیم

السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهُبًا ۞ وَ

آسمان را پس یافتیم آن را که پر کرده شده از نگهبانان سخت و ستارگان جهنده و

أَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَصَدًا

و آنکه ما مینشستیم از آسمان در نشستنگاهها برای شنیدن پس هر که گوش دارد اکنون مییابد برای خود ستاره

وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدَ بِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا

و اینکه ما نمیدانیم که آیا بدی خواسته شده باکه در زمین است یا خواسته با ایشان پروردگار ایشان صلاح

وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَٰلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قِدَدًا

و اینکه ما بعضی از ما شایستگان اند و بعضی از ما کرده‌اند غیر از این هستیم خداوندان مذهبهای گوناگون

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نُعْجِزَهُ هَرَبًا

و اینکه دانستیم هرگز فوت نشویم از عذاب خدا در زمین و هرگز فوت نشویم از عذاب خدا

وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ آمَنَّا بِهِ فَمَنْ يُؤْمِنْ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا

و اینکه ما چون شنیدیم قرآن را گرویدیم بآن پس هر که بگرود بپروردگار خویش پس نترسد از نقصان

وَلَا رَهَقًا وَأَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ

و نه از خواری و اینکه ما بعضی از ما گردن نهندگان و بعضی از ما از راه برگشتگان پس هر که گردن نهاد پس ایشان

تَحَرَّوْا رَشَدًا وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا

درست اندر راه راست را و اما برگشتگان از راه پس باشند مر دوزخ را هیمه

وَأَنْ لَوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَاهُمْ مَاءً غَدَقًا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ

و اگر وحی شد بمن که درست ایستند ... بر راه راست هرآینه ... ایشان را آب بسیار تا بیازماییم ایشان را

وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا

و کسی که رو بگرداند از یاد پروردگارش در آورد اورا بعذاب سخت

وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ

و هر پرستی مسجدها مر خدا راست پس مخوانید با خدا هیچکس را و اینکه چون ایستاد بنده

اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي وَلَا

خاص خدا محمد ... خدا ... که باشند بر او گروهی انبوه ... بگو جز این نیست که میخوانم پروردگار

أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا قُلْ

شریک نمیدانم با وی هیچکس بگو ... که من نیستم مالک برای شما هیچ گزندی و هیچ نفعی را بگو

انّي

إِنِّي لَن يُجِيرَنِي مِنَ ٱللَّهِ أَحَدٌ ۝ وَلَنْ أَجِدَ مِن دُونِهِۦ

بدرستی که من هرگز پناه ندهد مرا از عذاب خدا هیچ کس و نیابم هرگز غیر او

مُلْتَحَدًا ۝ إِلَّا بَلَٰغًا مِّنَ ٱللَّهِ وَرِسَٰلَٰتِهِۦ وَمَن يَعْصِ

جای پناهی مگر رسانیدن پیغامی از نزد خدا و رسانیدن پیغامهای او و هر که عصیان ورزد

ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ فَإِنَّ لَهُۥ نَارَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ۝ حَتَّىٰٓ

خدا و پیغامبر او را پس بدرستی که مر او راست آتش دوزخ جاویدان در آن است همیشه تا

إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا

اگر چون ببینند آنرا که وعده داده میشوند پس بحقیقت خواهند دانست کیست ناتوانتر یاری دهنده و کمتر در شمار

قُلْ إِنْ أَدْرِيٓ أَقَرِيبٌ مَّا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُۥ رَبِّيٓ

بگو نمیدانم آیا نزدیک است آنچه وعده داده میشوید یا میگرداند برای او پروردگار من

أَمَدًا ۝ عَٰلِمُ ٱلْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِۦٓ أَحَدًا ۝ إِلَّا مَنِ

مدتی داننده دانای پنهان است پس مطلع نگرداند بر علم پنهان خود هیچ کس را مگر آنرا

ٱرْتَضَىٰ مِن رَّسُولٍ فَإِنَّهُۥ يَسْلُكُ مِنۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ

که پسندیده از فرستادگان پس بدرستی که خدا درآرد از پیش روی او و

مِنْ خَلْفِهِۦ رَصَدًا ۝ لِّيَعْلَمَ أَن قَدْ أَبْلَغُوا۟ رِسَٰلَٰتِ رَبِّهِمْ وَ

از جانب عقب او نگهبانی تا ظاهر شود که بحقیقت رسانیده اند پیغامهای پروردگار خود را و

أَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَىْءٍ عَدَدًۢا ۝

فرا گرفته خدا بدانش آنچه نزد ایشان است و ضبط کرده همه چیز را بشمار

سورة المزمل عشرون آية وهي مكية

از حضرت ابو عبد الله
علیه السلم مروی است که هر که
سوره مزمل را در نماز خفتن یا در آخر شب تلاوت نماید هر که
از شب و روز ان سوره گواه گردد و در پیش او باشند و در روز رستخیز
و زنده دارد او را حق تعالی
زندگانی پاکیزه و میراند
او را مردنی پاکیزه

بسم الله الرحمن الرحیم یا ایها
المزمل قم اللیل الا قلیلا نصفه او انقص منه قلیلا
او زد علیه ورتل القرآن ترتیلا انا سنلقی علیک قولا ثقیلا ان ناشئة
اللیل هی اشد وطا واقوم قیلا ان لک فی النهار سبحا طویلا و
اذکر اسم ربک وتبتل الیه تبتیلا رب المشرق والمغرب لا اله الا هو فاتخذه
وکیلا واصبر علی ما یقولون واهجرهم هجرا جمیلا
وذرنی والمکذبین اولی النعمة ومهلهم قلیلا ان لدینا
انکالا وجحیما وطعاما ذا غصة وعذابا الیما یوم ترجف
الارض والجبال وکانت الجبال کثیبا مهیلا انا
ارسلنا الیکم رسولا شاهدا علیکم کما ارسلنا
الی فرعون رسولا فعصی فرعون الرسول فاخذناه

اهنا

اخذا وبيلا فكيف تتقون ان كفرتم يوما يجعل

گرفتنی سخت دیگران پس چگونه حذر میکنید اگر کافر شدید از روزی که بگرداند

الولدان شيبا السماء منفطر به كان وعده

کودکان را پیر آسمان شکافنده است بسبب آن روز هست وعده خدای

مفعولا ان هذه تذكرة فمن شاء اتخذ الى ربه سبيلا

کرده شده بدرستی که این آیتها پندی است پس هرکه خواهد گیرد بسوی پروردگار خود راهی

ان ربك يعلم انك تقوم ادنى من ثلثى

بدرستی که پروردگار تو میداند که تو میایستی در سحری بعبادت گاهی کمتر از دو ثلث

الليل ونصفه وثلثه وطائفة من الذين معك والله يقدر

شب و گاهی نیمه شب و گاهی سه یک آن و برمیخیزند گروهی از آنان که با تو اند و خدا اندازه میکند

الليل والنهار علم ان لن تحصوه فتاب عليكم فاقرءوا ما تيسر من

شب و روز را میداند که ضبط نتوانند کرد پس عفو کرد بر شما پس بخوانید آنچه

القرءان علم ان سيكون منكم مرضى واخرون يضربون في

قرآن همه آنچه خدا که خواهند بود از شما ای مومنان گروهی بیماران و گروهی دیگر که سفر میروند

الارض يبتغون من فضل الله واخرون يقاتلون في سبيل الله فاقرءوا

زمین که میجویند روزی از عطای خدا و گروهی دیگران که جهاد کنند در راه خدا

ما تيسر منه واقيموا الصلوة واتوا الزكوة واقرضوا

آنکه میسر شود از قرآن و بپا دارید نماز را و بدهید زکوة را و وام دهید

الله قرضا حسنا وما تقدموا لانفسكم من خير تجدوه عند

خدا را وامی نیکو و آنچه پیش میفرستید برای نفسهای خود از نیکی خواهید یافت آنرا

الله هو خيرا واعظم اجرا واستغفروا الله ان الله غفور رحيم

خدا آن بهتر و بزرگتر مزد و آمرزش خواهید از خدا بدرستی که خدا آمرزنده مهربان است

از حضرت امام جعفر (ع)
مرویست هر که سوره مدثر را
در نماز فریضه تلاوت نماید بر خدای تعالی
لازم است او را جا دهد با محمد (ص)
در مرتبه او در بهشت و تا
... بحق باو برسد

سورة المدثر ست وخمسون آية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم يا أيها المدثر
بنام خدای بخشنده مهربان ای پیچیده در جامه

قم فأنذر ۝ وربك فكبر ۝ وثيابك فطهر ۝ والرجز
برخیز پس بیم نمای مردمان را و پروردگار خود را پس بزرگی یاد کن و جامهای خود را پس پاکیزه کن و از اسباب عذاب

فاهجر ۝ ولا تمنن تستكثر ۝ ولربك فاصبر ۝ فإذا نقر في
پس دوری گزین و عطا مکن در حالی که بسیار شماری آن را و برای پروردگار خود پس شکیبا باش پس چون دمیده شود در

الناقور ۝ فذلك يومئذ يوم عسير ۝ على الكافرين غير
صور قیامت پس آن دم روز سخت است دمیده شود صور روزی بسیار دشوار بر کافران نه آسان بگذار مرا

يسير ۝ ذرني ومن خلقت وحيدا ۝ وجعلت له مالا ممدودا ۝ وبنين شهودا
با آنکس که آفریده ام او را در حالتی که تنها بود و دادم برای او مالی تمام و پسران حاضر در محفلها

ومهدت له تمهيدا ۝ ثم يطمع أن أزيد ۝ كلا
و گسترانیدم هر نعمتی برای او گسترانیدنی پس طمع دارد که بیفزایم نه چنانست

إنه كان لآياتنا عنيدا ۝ سأرهقه صعودا ۝ إنه
هر آینه که او است مر آیتهای ما را منکر زود باشد که برسانم او را مشقت تمام هر آینه او

فكر وقدر ۝ فقتل كيف قدر ۝ ثم قتل كيف
اندیشید و اندازه گرفت کار خود پس کشته باد چگونه اندازه کرده پس کشته باد چگونه

قدر ۝ ثم نظر ۝ ثم عبس وبسر ۝ ثم
اندازه کرده پس نگریست پس ترش کرد روی خود را و بسیار ترش کرد پس

أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ فَقَالَ إِنْ هٰذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْثَرُ إِنْ هٰذَا
پشت کرد حق و گردنکشی نمود پس گفت نیست این قرآن مگر جادویی که آموخته میشود نیست این
إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ سَأُصْلِيهِ سَقَرَ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ لَا تُبْقِي
مگر گفت آدمی زود باشد که درآرم او را بدوزخ و چه چیز دانا کرده ترا که چیست دوزخ باقی نگذارد
وَلَا تَذَرُ لَوَّاحَةٌ لِلْبَشَرِ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ
و وانگذارد هیچ کافری را سیاه کننده است پوست بشره را بر آن دوزخ موکلاند نوزده زبانیه و نگردانیدیم ما یاران
النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا
دوزخ را مگر فرشتگان و نگردانیدیم عدد ایشان را مگر عددی که سبب ملامت مر آنان را که کافر شدند
لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزْدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا
تا یقین کنند آنان که داده شده اند کتاب اسلاف و بیفزایند آنان که ایمان آوردند
إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ
ایمان خود را و تا شک نکنند آنان که داده شده اند کتاب اسلاف و مومنان
وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ
و تا گویند آنان که در دلهای ایشان بیماریست و کافران که چه چیز خواسته
اللّٰهُ بِهٰذَا مَثَلًا كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ يَشَاءُ
خدا باین حکایت عدد زبانیه از روی داستان همچنین گمراه کند خدا هر که را خواهد
وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ
و راه نماید هر که را خواهد و نمیدانند عدد خلق پروردگار ترا مگر او و نیست این دوزخ
إِلَّا ذِكْرَىٰ لِلْبَشَرِ كَلَّا وَالْقَمَرِ وَاللَّيْلِ إِذْ أَدْبَرَ وَالصُّبْحِ
مگر پند مر آدمی را نه چنانست که منکران میگویند قسم بماه و بحق شب چون پشت کند و بحق صبح
إِذَا أَسْفَرَ إِنَّهَا لَإِحْدَى الْكُبَرِ نَذِيرًا لِلْبَشَرِ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ
چون روشن شود هر آینه که دوزخ یکی از دواهی عظیمه است بیم دهنده مر آدمی را مر هر کس را که خواهد از شما

حزب

أَن يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ

اینکه پیشی گیرد در طاعت یا پسی جوید همه شخصی بآنچه کسب نموده در گروست

إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ فِي جَنَّاتٍ يَتَسَاءَلُونَ عَنِ

مگر یاران دست راست در بهشتها باشند پرسند از

الْمُجْرِمِينَ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرَ قَالُوا لَمْ نَكُ

گناهکاران چه درآورد شما را در دوزخ گویند در جواب نبودیم ما

مِنَ الْمُصَلِّينَ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِينَ وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ

از نمازگزاران و نبودیم ما که بخورانیم بیچارگان را و بودیم که فرو میرفتیم با

الْخَائِضِينَ وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّينِ حَتَّىٰ أَتَانَا

فرورفتگان و بودیم ما که باور نداشتیم روز جزا را تا آنکه آمد ما را

الْيَقِينُ فَمَا تَنفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ فَمَا لَهُمْ عَنِ

مرگ پس سود ندهد ایشان را درخواست شفاعت خواهان پس چیست ایشان را که از

التَّذْكِرَةِ مُعْرِضِينَ كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنفِرَةٌ فَرَّتْ

نصیحت گردنیده اعراض کنندگانند گویا ایشان گورخرانند رم خورده که بگریزند

مِن قَسْوَرَةٍ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ

از شیر نه که میخواهد هر مردی از ایشان که

أَن يُؤْتَىٰ صُحُفًا مُّنَشَّرَةً كَلَّا بَل لَّا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ كَلَّا

داده شود نامه های بنامه گشوده نه چنان است بلکه نمیترسند از روز قیامت حقا

إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ فَمَن شَاءَ ذَكَرَهُ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا

بدرستی که قرآن موعظه است پس هر که خواهد یاد کند او را و یاد نکنند او را مگر

أَن يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ

اینکه خواهد خدا او سزاوار است که از او بترسند و سزاوار امرزیدن گناهان است

سورة القيمة اربعون آية وهي مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشنده مهربان

لا اقسم بيوم القيمة ولا اقسم بالنفس اللوامة ايحسب

سوگند نخورم بروز رستخیز و سوگند نخورم بنفس بسیار ملامت کننده و خود پندارد

الانسان الن نجمع عظامه بلى قادرين على

آدمی که هرگز فراهم نیاوریم استخوانهای اورا آری توانائیم بر

ان نسوي بنانه بل يريد الانسان ليفجر امامه يسئل

اینکه برابر کنیم سر انگشتان اورا بلکه میخواهد آدمی که بفسق در پیش باشد پرسد

ايان يوم القيمة فاذا برق البصر وخسف القمر

کی خواهد بود رستخیز پس آنگاه خیره گردد دیدها و تیره شود ماه

وجمع الشمس والقمر يقول الانسان يومئذ

و گرد آورده شوند هم آفتاب و ماه گوید آدمی آنگاه در آن روز

اين المفر كلا لا وزر الى ربك يومئذ

کجاست گریزگاه حقا که گریزگاهی باشد نیست هیچ پناه گاهی بسوی پروردگار تست در آن روز

المستقر ينبؤا الانسان يومئذ بما قدم واخر بل

جای قرار خبر کرده شود آدمی در آن روز بآنچه پیش فرستاده و آنچه باز پس گذاشته

الانسان على نفسه بصيرة ولو القى معاذيره

که آدمی بر نفس خود بینا است و اگرچه بیاورد عذرهای خودرا

لا تحرك به لسانك لتعجل به ان علينا جمعه

مجنبان ای محمد بقرآن زبان خود پیش از وحی تا شتاب نمائی بدرستی که بر ماست جمع کردن آن

قرانه فاذا قرأناه فاتبع قرانه ثم ان علينا بيانه
و خواندن آن پس چون بخوانیم آن را پس پیروی کن تلاوت آن را پس بدرستی که بر ماست بیان آن

كلا بل تحبون العاجلة وتذرون الاخرة وجوه يومئذ ناضرة
نه چنان است بلکه دوست میدارید دنیا را و وا میگذارید آخرت را رویهای گروهی در آن روز تازه و شادمان

الى ربها ناظرة ووجوه يومئذ باسرة تظن
بسوی رحمت پروردگار خود نگرانند و رویهای گروهی در آن روز بسیار عبوس باشند گمان دارند

ان يفعل بها فاقرة كلا اذا بلغت التراقي
که کرده شود بدیشان بلای شکننده پشت حاشا که چون برسد جان به چنبرهای گردن

وقيل من راق وظن انه الفراق والتفت الساق
و گفته شود کیست افسونگر و گمان برد که آن وقت هنگام فراق است و پیچیده شود ساق

بالساق الى ربك يومئذ المساق فلا صدق ولا صلى
به ساق دیگر بسوی جزای پروردگار است آن روز راندن پس نه باور کرد سخن پیغمبر را و نماز گزارد

ولكن كذب وتولى ثم ذهب الى اهله يتمطى
ولیکن تکذیب او نمود و روی گردانید پس رفت بسوی کسان خود خرامان

اولى لك فاولى ثم اولى لك فاولى ايحسب
وای مر ترا پس وای مر ترا پس وای پس وای مر ترا آیا می پندارد

الانسان ان يترك سدى الم يك نطفة من مني يمنى ثم
آدمی که واگذاشته شود مهمل آیا نبوده قطره از منی که ریخته شده در رحم

كان علقة فخلق فسوى فجعل منه الزوجين الذكر
بود پاره خون بسته پس آفرید او را پس درست کرد صورت او را پس گردانید از او دو صنف نر

والانثى اليس ذلك بقادر على ان يحيى الموتى
و ماده آیا نیست آن خدای توانا بر آنکه زنده کند مردگان را

از حضرت ابی بن کعب روایت است
که هر که سوره هل اتی را در هر صبح پنجشنبه
ملازمت کند حق تعالی تزویج او نماید در بهشت صد حوری
بکر و صد حوری ثیب و در
خدمت حضرت محمد صلعم باشد

سورة الدهر احدى و ثلثون آية مدنية

بسم الله الرحمن الرحيم هل
بنام خدای بخشاینده مهربان هیچ

اتى على الانسان حين من الدهر لم يكن شيئا مذكورا
آمد بر آدمی روزگاری از روزگار نبود چیزی یاد کرده شده

انا خلقنا الانسان من نطفة امشاج نبتليه فجعلناه سميعا
هر آینه که ما آفریدیم آدمی را از قطره آب ... آمیخته شده ... شنوا

بصيرا انا هديناه السبيل اما شاكرا واما
بینا هر آینه که ما نمودیم او را راه راست ... سپاس گذار است و یا

كفورا انا اعتدنا للكافرين سلاسل واغلالا وسعيرا
ناسپاس هر آینه که ما آماده کرده ایم برای کافران زنجیرها و طوقها و آتش افروخته

ان الابرار يشربون من كاس كان مزاجها
هر آینه که نیکوکاران می آشامند از شراب جامی که باشد آمیزش آن

كافورا عينا يشرب بها عباد الله يفجرونها تفجيرا يوفون
آب کافور چشمه که آشامند از آن بندگان خاص خدا روان کنند آن چشمه را روان کردنی وفا کنند

بالنذر ويخافون يوما كان شره مستطيرا ويطعمون
بنذر و میترسند از روزی که هست محنت آن پراکنده شده ... و می خورانند

الطعام على حبه مسكينا ويتيما واسيرا انما نطعمكم لوجه
خورش را با نهایت احتیاج درویش را بیچاره و کودک بی پدر و دستگیر شده گویند طعام میدهیم شما را برای رضا

الله لا نريد منكم جزاء ولا شكورا انا نخاف من ربنا
خدا نمیخواهیم از شما عوضی و نه سپاسی ... هر آینه ما میترسیم از پروردگار خویش

عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا ۝ فَوَقَاهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ
ترش، بسیار ترش روی. پس نگاه داشت ایشان را خدا از بدی آن روز

وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا ۝ وَجَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا
و پیش آورد ایشان را تازه رویی و شادمانی. و پاداش نمود ایشان را بسبب صبر ایشان بهشتی عظیم و حریر بسیار

مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ
تکیه زدگان در آن بهشت بر تختها نه بینند

فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ۝ وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا
در آن بهشت آفتابی و نه سرمایی سخت. و نزدیک بودن بر ایشان سایه‌های درختان آن

وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا ۝ وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِآنِيَةٍ مِنْ فِضَّةٍ
و ایشان گردانیده شده خوشه‌های آن آسان شدنی. و گردانیده شود بر ایشان با ظرفهای

وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرَا ۝ قَوَارِيرَا مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا
و کوزه‌ها که باشد آبگینه‌ها. آبگینه‌های از نقره که اندازه کنند ایشان را اندازه کردنی

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ۝ عَيْنًا
و آشامیده شوند در آن بهشت شرابی که آمیزش آن باشد با چشمه زنجبیل که آن چشمه است

فِيهَا تُسَمَّىٰ سَلْسَبِيلًا ۝ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ
در بهشت نامیده شود چشمه سلسبیل. و بگردند بر ایشان کودکان

مُخَلَّدُونَ ۝ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَنْثُورًا ۝
همیشه و جاوید. چون بینی ایشان را پنداری که ایشان مروارید پراکنده شده

وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ۝
و چون نظر کنی آنجا ببینی نعمتی و پادشاهی بزرگ

عَالِيَهُمْ ثِيَابُ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوا أَسَاوِرَ
بر زبر ایشان باشد جامه‌های حریر نازک همه سبز و حریر سطبر و زیور کرده شوند

مِن فِضَّةٍ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ۝ إِنَّ هَٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً

از نقره و بیاشامانند ایشان را پروردگار ایشان شرابی پاک و پاک کننده هر آینه این هست شما را پاداش

وَكَانَ سَعْيُكُم مَّشْكُورًا ۝ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ

و باشد رنج شما پاداش داده شده هر آینه ما فرو فرستادیم بر تو

الْقُرْآنَ تَنزِيلًا ۝ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ آثِمًا أَوْ كَفُورًا

قرآن را فرو فرستادنی پس صبر کن برای فرمان پروردگار خود و فرمان مبر از ایشان گناهکاری را یا ناسپاس کرداری

وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۝ وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ

و یاد کن نام پروردگار خود را بامدادان و شبانگاهان و در بعضی از شب پس سجده کن او را و تسبیح کن او را

لَيْلًا طَوِيلًا ۝ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ

شب دراز هر آینه این مشرکان دوست میدارند این جهان را و میگذارند

وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ۝ نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا

در پس خود روز گرانی را ما آفریدیم ایشان را و سخت کردیم بند ایشان را و چون خواهیم عوض آریم

أَمْثَالَهُمْ تَبْدِيلًا ۝ إِنَّ هَٰذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَن شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝

مانندهای ایشان را عوض آوردنی هر آینه این آیات پند است پس هر که خواهد فرا گیرد بسوی پروردگار خود راهی

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا يُدْخِلُ

و نمی‌توانند خواست مگر آن را که میخواهد خدا هر آینه خدا هست دانای راست گفتار درمی‌آورد

مَن يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝

هر که را خواهد در سایه بخشایش خود و ستمکاران را آماده کرده‌ایم برای ایشان عذابی دردناک

سورة والمرسلات خمسون آية وهي مكية

از حضرت ابی عبد الله علیه السلام
مروی است که هر که سوره والمرسلات
را تلاوت نماید حق سبحانه و تعالی شناسا کند او را
بمحمد صلی الله علیه و آله

بسم الله الرحمن الرحيم و

بنام خدای بخشنده مهربان

المرسلات عرفا فالعاصفات عصفا والناشرات نشرا فالفا

رقا فالملقيات ذكرا عذرا او نذرا انما توعدون لواقع فاذا

النجوم طمست واذا السماء فرجت واذا الجبال نسفت و

اقتت لاي يوم اجلت ليوم الفصل وما ادريك ما يو

الفصل ويل يومئذ للمكذبين الم نهلك الاولين

الاخرين كذلك نفعل بالمجرمين ويل يومئذ للمكذبين

الم نخلقكم من ماء مهين فجعلناه في قرار مكين الى قدر معلوم

القادرون ويل يومئذ للمكذبين الم نجعل الارض كفاتا احياء

فيها رواسي شامخات واسقيناكم ماء فراتا ويل يومئذ للمكذبين

الى ما كنتم به تكذبون انطلقوا الى ظل ذي ثلث شعب لا

Margin catchwords: و الرسل اذا، ثم نتبعهم، فقدرنا فنعم، وجعلنا، وامواتا، انطلقوا، ظليل

ولا يغني من اللهب ۝ انها ترمي بشرر كالقصر ۝ كأنه جمالت صفر

و نه دفع کننده از آتش زبانه آتش ۝ بدرستی که آن آتش می افکند شراره ها بزرگ مانند کوشک گویا که شترانند زرد

ويل يومئذ للمكذبين ۝ هذا يوم لا ينطقون ۝ ولا يؤذن لهم فيعتذرون

این روزی است که سخن نگویند و دستوری داده نشود ایشان را تا عذر گویند

ويل يومئذ للمكذبين ۝ هذا يوم الفصل جمعناكم

این روز حکومت حق و باطل است جمع کردیم شما را

والاولين ۝ فان كان لكم كيد فكيدون ۝ ويل يومئذ للمكذبين

و پیشینیان را پس اگر باشد مر شما را چاره پس چاره کار خود کنید

ان المتقين في ظلال وعيون ۝ وفواكه مما يشتهون ۝ كلوا

بدرستی که پرهیزکاران در سایه های درختان و چشمه سارانند و میوه ها از آنچه خواهش کنند ۝ گفته شود بخورید

واشربوا هنيئا بما كنتم تعملون ۝ انا كذلك نجزي المحسنين

و بیاشامید گوارنده بسبب آنچه بوده اید که میکردید بدرستی که ما همچنین جزا میدهیم نیکوکاران را

ويل يومئذ للمكذبين ۝ كلوا وتمتعوا قليلا انكم مجرمون

مکذبان را گفته شود بخورید و بهره مند شوید زمانی اندک بدرستی که شما گناهکارانید

ويل يومئذ للمكذبين ۝ واذا قيل لهم اركعوا لا يركعون

و چون گفته شود مر ایشان را که نماز گزارید نماز نگزارند

ويل يومئذ للمكذبين ۝ فباي حديث بعده يؤمنون

پس بکدام سخن بعد از قرآن ایمان میآرند

سورة النبإ اربعون آيات وهي مكية

از حضرت صادق علیه السلام
مرویست که هر که مداومت کند سورهٔ عمّ
را در هر روز در آن سال بیرون نرود مگر آنکه زیارت بیت الله
الحرام را دریابد

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ عَمَّ
يَتَسَاءَلُونَ عَنِ النَّبَإِ الْعَظِيمِ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ كَلَّا
می‌پرسند و پرسش می‌کنند از خبر بزرگ که ایشان در آن خبر خلاف کنند نه چنین است
سَيَعْلَمُونَ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا وَ
زود باشد که بدانند پس نه چنان است زود باشد که بدانند آیا نگردانیدیم زمین را فرش گسترده
الْجِبَالَ أَوْتَادًا وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا
کوه‌ها را میخها و آفریدیم شما را صنف صنف و گردانیدیم خواب شما را آرامش
وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا
و گردانیدیم شب را پوشش و گردانیدیم روز را وقت کسب معیشت
وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا
و برافراشتیم بر زبر شما هفت آسمان همه محکم و گردانیدیم چراغی تابان
وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا
و فرو فرستادیم از ابرهای بارنده آبی ریزان تا بیرون آریم بآن دانه و گیاه
وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ
و بوستانها درهم پیچیده بدرستی که روز حکومت هست وعده‌گاه آن روزی که دمیده شود در صور پس بیایید
أَفْوَاجًا وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ
فوج فوج و گشوده شود آسمان پس باشد درها و رانده شوند کوهها پس باشد
سَرَابًا إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا لِلطَّاغِينَ مَآبًا لَابِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا لَا
نمودار آب بدرستی که دوزخ هست کمینگاهی مر کافران طاغی را جای بازگشتی درنگ کنندگان در آن روزگارها
يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا جَزَاءً وِفَاقًا
نچشند در آن آب سردی و نه آشامیدنی مگر آب گرم جوشان و ریم دوزخیان جزا داده شوند جزای موافق

إنّهم

إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَّابًا وَكُلَّ

هر آینه ایشان بودند که امید نمیداشتند حساب را و تکذیب میکردند آیتهای ما را تکذیب کردنی و هر

شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا

چیزی را نوشته ایم از اعمال در لوح محفوظ پس بچشید پس هرگز نیفزاییم شما را مگر عذاب

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا وَكَأْسًا

هر آینه برای پرهیزکاران رستگاری است بوستانها و انگورها و دختران پستان برآمده همسالان و جام پر

دِهَاقًا لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا جَزَاءً مِنْ رَبِّكَ عَطَاءً

نشنوند در آن هیچ بیهوده و نه دروغی جزا داده شوند جزایی از پروردگار تو عطا

حِسَابًا رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنِ

تمام کامل پروردگار آسمانها و زمین و آنچه در میان آنهاست خدای

لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ

مالک نیستند از او سخنی را روزی که بایستند روح و فرشتگان

صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ

صف سخن نگویند مگر کسی که دستوری دهد او را خدای بخشنده و بگوید سخن حق آن روز راست است

شَاءَ اتَّخَذَ إِلَى رَبِّهِ مَآبًا إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ

خواهد فرا گیرد بسوی پروردگار خود بازگشتی هر آینه ما بیم کردیم شما را عذاب نزدیک روزی که

الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا

آدمی جزای آنرا که پیش فرستاده دستهای او و بگوید کافر ای کاشکی بودمی من خاک

سورة والنازعات ست وأربعون آية وهي مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

والنازعات غرقا والناشطات نشطا والسابحات سبحا

فالسابقات سبقا فالمدبرات أمرا يوم ترجف الراجفة تتبعها

الرادفة قلوب يومئذ واجفة أبصارها خاشعة يقولون

أئنا لمردودون في الحافرة أئذا كنا عظاما نخرة قالوا تلك

إذا كرة خاسرة فإنما هي زجرة واحدة فإذا هم بالساهرة

هل أتاك حديث موسى إذ ناداه ربه بالواد المقدس طوى

اذهب إلى فرعون إنه طغى فقل هل لك إلى أن تزكى وأهديك

إلى ربك فتخشى فأراه الآية الكبرى فكذب وعصى ثم أدبر يسعى

فحشر فنادى فقال أنا ربكم الأعلى فأخذه الله نكال الآخرة

والأولى إن في ذلك لعبرة لمن يخشى أأنتم أشد خلقا أم السماء

ٱلسَّمَآءُ بَنٰىهَا ۞ رَفَعَ سَمْكَهَا فَسَوّٰىهَا ۞ وَاَغْطَشَ لَيْلَهَا وَ

آسمان که برا کشاده ست او را برداشت سقف او را پس راست کرد او را و تیره گردانید شب او را

اَخْرَجَ ضُحٰىهَا ۞ وَالْاَرْضَ بَعْدَ ذٰلِكَ دَحٰىهَا ۞ اَخْرَجَ مِنْهَا مَآءَهَا وَ

بیرون آورد روز او را و زمین را پس از ان گسترانید بیرون آورد از ان آب او را

مَرْعٰىهَا ۞ وَالْجِبَالَ اَرْسٰىهَا ۞ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْ ۞

و چراگاه او را و کوهها را ثابت گردانید برخورداری برای شما و برای چهارپایان شما

فَاِذَا جَآءَتِ ٱلطَّآمَّةُ الْكُبْرٰى ۞ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ

پس چون آید داهیه بزرگ روزی که یاد کند آدمی

الْاِنْسَانُ مَا سَعٰى ۞ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرٰى ۞ فَاَمَّا مَنْ طَغٰى

آنچه کسب کرده و بیرون آورده شود دوزخ برای آنکه ببیند پس اما آنکه از حد گذرانید

وَاٰثَرَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ۞ فَاِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَاْوٰى

و برگزید زندگانی دنیا را پس بدرستی که دوزخ آن است جایگاه او

وَاَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى ٱلنَّفْسَ عَنِ الْهَوٰى ۞

اما آنکس که بترسید از مقام پروردگار خود و بازداشت نفس خود را از خواهش باطل

فَاِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَاْوٰى ۞ يَسْئَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ

پس بدرستی بهشت آن است جایگاه او می‌پرسند ترا از قیامت که کی است

مُرْسٰىهَا ۞ فِيمَ اَنْتَ مِنْ ذِكْرٰىهَا ۞ اِلٰى رَبِّكَ مُنْتَهٰىهَا ۞

ثابت ان در چه کاری تو ای محمد از یاد کردن آن بسوی پروردگار تست نهایت دانستن آن

اِنَّمَا اَنْتَ مُنْذِرُ مَنْ يَخْشٰىهَا ۞ كَاَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوٓا

نه که تو بیم دهنده هر که بترسد از ان گوییا ایشان روزی که ببینند آن را درنگ نکرده‌اند در دنیا

اِلَّا عَشِيَّةً اَوْ ضُحٰىهَا ۞

مگر باندازه وقت عصر یا چاشت آن

از حضرت عبدالله آلبی
مروی است که هر که تلاوت کند عبس و اذا
الشمس کورت را باشد از اهل بهشت ان شاء الله

سورة عبس مكية

بسم الله الرحمن الرحيم عبس وتولى
بنام خدای بخشنده مهربان روی ترش کرد و اعراض نمود
أن جاءه الأعمى وما يدريك لعله يزكى
برای آنکه آمد او را نابینا و چه دانا کرد ترا شاید او پاک گردد
أو يذكر فتنفعه الذكرى أما
یا پند گیرد پس سود دهد او را پند اما
من استغنى فأنت له تصدى وما عليك ألا يزكى وأما
کسی که توانگر است پس تو مر او را روی می آوری و نیست بر تو از آنکه پاک نگردد
من جاءك يسعى وهو يخشى فأنت عنه تلهى كلا
اما آنکه آمد ترا میشتافت و او میترسید پس تو از او غافل میشوی حقا
إنها تذكرة فمن شاء ذكره في صحف مكرمة مرفوعة
بدرستی که این آیات ترا پند است پس هر که خواهد پند گیرد از آن در صحیفهای گرامی داشته بلند قدر
مطهرة بأيدي سفرة كرام بررة قتل الإنسان ما
پاکیزه بدستهای نویسندگان بزرگواران نیکوکاران کشته باد آدمی چه
أكفره من أي شيء خلقه من نطفة خلقه فقدره ثم
ناسپاس است او از کدام چیز آفرید او را از نطفه آفرید او را پس تقدیر کرد پس
السبيل يسره ثم أماته فأقبره ثم
راه بیرون آمدن از رحم را آسان کرد برای او پس بمیرانیدش پس در قبر کرد او را پس

اذا

إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ ۝ كَلَّا لَمَّا يَقْضِ

انگاه كه خواهد برانگيزد او را حقا هنوز بجاى نياورده آدمى

مَا أَمَرَهُ ۝ فَلْيَنظُرِ الْإِنسَانُ إِلَىٰ طَعَامِهِ ۝ أَنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ۝

آنچه فرمود خدا او را پس بايد بنگرد آدمى بسوى خوردنى خويش همانا فرو ريختيم آب را ريختنى پس

ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ۝ فَأَنبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ۝ وَعِنَبًا ۝

شكافتيم زمين را شكافتنى پس رويانيديم در آن دانه بسيارى و انگور

وَقَضْبًا ۝ وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ۝ وَحَدَائِقَ غُلْبًا ۝ وَ

و سبزى تر و زيتون و خرما بن و بستانهاى بسيار درخت

فَاكِهَةً وَأَبًّا ۝ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ۝

و ميوهاى بسيار و چراگاه بهايم برخوردارى شما و چهارپايان شما

فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاخَّةُ ۝ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ۝ وَأُمِّهِ

پس چون بيايد نفخهٔ صور روزى كه بگريزد آدمى از برادر خود و از مادر خود

وَأَبِيهِ ۝ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ ۝ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ

و پدر خود و از جفت خود و فرزندان خود براى هر مردى از ايشان در آن روز

شَأْنٌ يُغْنِيهِ ۝ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ۝ ضَاحِكَةٌ

حالى است كه كافى است او را براى غم داشته روىهاى گروهى در آن روز نورانى است خندنده ناك

مُّسْتَبْشِرَةٌ ۝ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ۝ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ۝

شادانند و روىهاى گروهى در آن روز بر آنهاست گرد غم و اندوه و اگر دارند بر ايشان سياهى

أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ ۝

آن گروه آنند كافران زشت كار

سورة التكوير تسع وعشرون آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ وَإِذَا

آنگاه که آفتاب درهم نوردیده گردد و آنگاه که ستارگان فرو ریزند و آنگاه که کوهها [illegible]

الْعِشَارُ عُطِّلَتْ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ وَإِذَا

آنگاه که شتران ده ماهه آبستن مهمل گذاشته شوند و آنگاه که وحشیان جمع کرده شوند و چون دریاها [illegible]

النُّفُوسُ زُوِّجَتْ وَإِذَا الْمَوْؤُدَةُ سُئِلَتْ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ وَ

که جانها با بدنها جفت شوند و آنگاه که دختران زنده درگور کرده پرسیده شود به چه گناه کشته شد

إِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ وَ

آنگاه که نامهای اعمال گشوده شوند و چون آسمان را از روی هم برکنده شود و دوزخ [illegible]

إِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا أَحْضَرَتْ فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ

و آنگاه که بهشت نزدیک کرده شود داند هر شخصی آنچه حاضر کرده از خیر و شر پس سوگند [illegible]

الْجَوَارِ الْكُنَّسِ وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ

نهان شدگان [illegible]

ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ

خداوند عرش با قدر و جاه نزد خدای فرمان برده شده [illegible] امانت [illegible] نیست یار شما محمد صلعم دیوانه [illegible]

الْمُبِينِ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ

که هویدا است و نیست او بر وحی متهم و نیست آن سخن دیو رانده شده از رحمت پس

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ

نیست آن مگر پندی برای جهانیان مرکسی را که خواسته از شما

أَنْ يَسْتَقِيمَ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

که ثابت باشد و نمیخواهید راه راست مگر آنکه خواهد خدای پروردگار جهانیان

بسم

از حضرت رسول
صلی الله علیه وسلم مروی است که
هر که تلاوت نماید سوره اذا السماء انفطرت و اذا
السماء انشقت را و همیشه این دو سوره را در مد نظر خود بدارد در نماز
فریضه هیچ چیز مانع او از قرب الهی نگردد و حجابی میانه او و رحمت خدا
نباشد [illegible]

سورة الانفطار تسع عشرة آية وهي مكية

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای بخشنده مهربان
إذا السماء انفطرت وإذا الكواكب انتثرت وإذا البحار فجرت
چون آسمان شکافته شود و آنگاه که ستارگان پراکنده شوند و آنگاه دریاها بهم گشوده شوند
وإذا القبور بعثرت علمت نفس ما قدمت وأخرت يا أيها
و آنگاه که قبرها زیر و زبر کرده شوند بداند هر شخصی جزای آنچه پیش فرستاده و آنچه پس داشته
الإنسان ما غرك بربك الكريم الذي خلقك فسواك فعدلك في
ای آدمی عاصی چه فریفت ترا به پروردگار تو که بزرگوار است آنکه آفرید ترا پس راست کرد
أي صورة ما شاء ركبك كلا بل تكذبون بالدين
هر صورتی که خواست ترکیب کرد ترا نه چنان است بلکه تکذیب میکنید روز جزا را
وإن عليكم لحافظين كراما كاتبين يعلمون ما تفعلون إن
بدرستی که بر شماست هر آینه نگهبانان بزرگواران نویسندگان اعمال شما میدانند آنچه میکنید بدرستی
الأبرار لفي نعيم وإن الفجار لفي جحيم يصلونها يوم الدين
نیکوکاران هر آینه در نازند و بدرستی که بدکاران هر آینه در دوزخ اند در آیند در روز جزا
وما هم عنها بغائبين وما أدراك ما يوم الدين ثم ما أدراك
و نیستند ایشان از آن ناپدید شوندگان و چه دانا کرد ترا که چیست روز جزا پس چه دانا کرد ترا
ما يوم الدين يوم لا تملك نفس لنفس شيئا والأمر يومئذ لله
جزا روزی که مالک نبود هیچ شخصی برای هیچ شخص چیزی و فرمان در آن روز مر خدای راست

سورة المطففين ست وثلثون آية مكية

از حضرت
ابی عبد الله علیه السلام مرویست
مرویست که هر که در نمازهای واجبی که سوره ویل
للمطففین را تلاوت نماید حق تعالی او را در روز رستخیز ایمن گرداند
از آتش دوزخ و در روی دوزخ را نه بیند و گذر او بر پل دوزخ و در پرسش اعمال
او نشود ۵۱۲

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان

وَيْلٌ لِلْمُطَفِّفِينَ الَّذِينَ اِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ وَ
وای مر کم پیمایندگان را که چون کیل کنند برای خود از مردمان تمام کنند و

اِذَا كَالُوهُمْ اَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ اَلَا يَظُنُّ اُولٰئِكَ
چون کیل کنند برای ایشان یا بسنجند ترازو برای ایشان کم کنند آیا گمان نمیبرند آن گروه

اَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ
که ایشان برانگیخته شدگانند برای روز بزرگ روزی که برخیزند مردمان برای پروردگار عالمیان

كَلَّا اِنَّ كِتَابَ الْفُجَّارِ لَفِي سِجِّينٍ وَمَا اَدْرٰيكَ مَا سِجِّينٌ كِتَابٌ
حقا که نامه اعمال بدکاران هر آینه در سجین است و چه دانا گردانید ترا که چیست سجین

مَرْقُومٌ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ
نامه اعمالیست نوشته وای در آن روز مر تکذیب کنندگان را که بدروغ نسبت میکنند روز جزا را

وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ اِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ اَثِيمٍ اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيَاتُنَا قَالَ اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ
و تکذیب نمیکند آن را مگر هر در گذرنده از حد گناهکاری که چون خوانده شود بر او آیتهای ما گوید این افسانهای پیشینیانست

كَلَّا بَلْ رَانَ عَلٰى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ كَلَّا
حقا که نه چنین است بلکه زنگ افکنده بر دلهای ایشان آنچه هستند که کسب میکنند حقا

اِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ ثُمَّ اِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ثُمَّ يُقَالُ هٰذَا
هر آینه ایشان از رحمت پروردگار خود در آن روز هر آینه محجوب شدگانند پس هر آینه ایشان در آیندگانند بدوزخ پس گفته شود

الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ كَلَّا اِنَّ كِتَابَ الْاَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ
این است که بودید آن را تکذیب میکردید حقا هر آینه نامه اعمال نیکوکاران هر آینه در علیین

وَمَا اَدْرٰيكَ مَا عِلِّيُّونَ كِتَابٌ مَرْقُومٌ يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ اِنَّ الْاَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ
و چه دانا گردانید ترا که چیست علیون نامه اعمالیست نوشته شده گواهی دهند آن را مقربان خدا هر آینه نیکوکاران در نعیم

عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ۝ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ

بر تختها نشستگان میبینند بمردمان میشناسی در رویهای ایشان تازگی

النَّعِيمِ ۝ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ ۝ خِتَامُهُ مِسْكٌ وَفِي ذَٰلِكَ

نعمت را آشامیده شوند از شراب صاف مهر کرده شده که مهر آن مشک باشد و درین جزا

فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ۝ وَمِزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ۝ عَيْنًا

پس باید که رغبت کنند رغبت کنندگان و آمیزش آن شراب از آب جوی تسنیم است که چشمه است

يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا

که می آشامند ازان نزدیکان خدا بدرستی که آنان شرک آوردند هستند

مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ ۝ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ

از آنان که گرویده اند میخندند و چون بگذرند بایشان از جهت ایشان

يَتَغَامَزُونَ ۝ وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمُ انْقَلَبُوا

با یکدیگر بچشم اشاره میکنند و چون باز گردند بسوی کسان خود باز گردند

فَاكِهِينَ ۝ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ۝ وَمَا

لذت یابندگان از مومنان و چون ببینند مومنان را گویند بدرستی که اینان هر آینه گمراه شده اند

أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ ۝ فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ

و فرستاده نشده اند بر مومنان نگهبانان پس امروز آنانکه ایمان آوردند از کافران میخندند

عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ۝ هَلْ ثُوِّبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

بر تختهای آراسته میبینند بهم هیچ جزا داده شوند کافران آنچه را که بودند که میکردند

سورة الانشقاق خمس وعشرون آية وهي مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشنده مهربان

اذا السماء انشقت واذنت لربها وحقت واذا الارض مدت و

آنگاه که آسمان شکافته شود و بشنود پروردگار خود را و سزاوار است و آنگاه که زمین کشیده شود

القت ما فيها وتخلت واذنت لربها وحقت يا ايها الانسان انك كادح

بیفکند آنچه در درست از مردگان و خالی شود از همه چیز و فرمان برد مر حکم پروردگار خود را ای آدمی

الى ربك كدحا فملاقيه فاما من اوتي كتابه بيمينه فسوف يحاسب حسابا يسيرا وينقلب

بسوی پروردگار خود جهد و سعی نموده پس بیننده وی پس اما آنکه داده شود نامه عملش بدست راست او پس زود

الى اهله مسرورا واما من اوتي كتابه وراء ظهره فسوف يدعوا ثبورا

بسوی کسان خویش شادمان و اما آنکه داده شود نامه عملش از پس پشتش پس زود خواند

ويصلى سعيرا انه كان في اهله مسرورا انه ظن

و درآید آتش افروخته را هر آینه او بود در میان کسان خود شادمان

ان ربه كان به بصيرا فلا اقسم بالشفق والليل وما وسق والقمر اذا

هر آینه پروردگار او هست به احوال او بینا پس سوگند میخورم بشفق و شب و آنچه بپوشید

اتسق لتركبن طبقا عن طبق فما لهم لا يؤمنون واذا قرئ عليهم

تمام شود هر آینه برنشینند حالی را بعد از حالی مطابق هم پس چیست مر ایشان را که ایمان نمیآورند و چون خوانده شود

القران لا يسجدون بل الذين كفروا يكذبون والله اعلم بما يوعون فبشرهم بعذاب

قرآن سجده نمیکنند بلکه آنان که کافر شده اند تکذیب مینمایند و خدا داناتر است بآنچه نهان

اليم الا الذين امنوا وعملوا الصالحات لهم اجر غير ممنون

عذاب دردناک لیکن آنان را که گرویده اند و کرده اند کارهای شایسته مر ایشانراست مزدی ناکاسته

سورة البروج اثنان وعشرون آية مكية

از حضرت ابو عبد الله
علیه السلم مرویست که هر که سوره
والسماء ذات البروج را در نمازهای واجب بخواند
حق تعالی او را در روز رستخیز در زمره پیغمبران با ایشان محشور گرداند
بعلت آنکه این سوره سوره
پیغمبرانست صدق

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشنده مهربان

والسماء ذات البروج واليوم الموعود وشاهد ومشهود قتل

بحق آسمان که خداوند برجهاست و بحق روز وعده داده شده و بحق گواهی دهنده و گواهی داده شده کشته شدند

اصحاب الاخدود النار ذات الوقود اذ هم عليها قعود وهم على ما

یاران شکافها در زمین آتش صاحب هیمه آنگاه که بودند ایشان بر کنار آن نشستگان و ایشان بر آنچه

يفعلون بالمؤمنين شهود وما نقموا منهم الا ان يؤمنوا بالله العزيز الحميد

میکردند با مومنان گواهان و انتقام نکشیدند از ایشان مگر آنکه ایمان آورده بودند بخدای غالب ستوده

الذي له ملك السموات والارض والله على كل شيء شهيد ان الذين فتنوا

آنکه مر او راست پادشاهی آسمانها و زمینها و خدا بر همه چیزی گواه است بدرستی که آنان که عذاب کردند

المؤمنين والمؤمنات ثم لم يتوبوا فلهم عذاب جهنم ولهم عذاب

مردان مومن و زنان مومنه را پس توبه نکردند پس مر ایشان راست عذاب دوزخ و مر ایشان راست عذاب

الحريق ان الذين امنوا وعملوا الصالحات لهم جنات تجري من تحتها

آتش سوزان بدرستی که آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته مر ایشان راست بوستانها که روان است از زیر آن

الانهار ذلك الفوز الكبير ان بطش ربك لشديد انه هو يبدئ

جویها این جزا فیروزی است بزرگ بدرستی که سخت گرفتن پروردگار تو هر آینه سخت است بدرستی که خدا او می آورد

ويعيد وهو الغفور الودود ذو العرش المجيد فعال لما يريد هل

و باز میگرداند و اوست آمرزگار دوستدار صاحب عرش عظیم کننده هر چه خواهد آیا

اتيك حديث الجنود فرعون وثمود بل الذين كفروا في تكذيب

آمد بتو حکایت لشکرهای عظیم فرعون و قبیله ثمود نه آنان که کافر شدند در تکذیب اند

والله من ورائهم محيط بل هو قران مجيد في لوح محفوظ

و خدا از پس ایشان بعلم و قدرت احاطه کننده است بلکه آن قرآنی است بزرگ نوشته در لوحی نگاه داشته

از حضرت رسول
عبد الله علیه السلم مرویدر
که هر که سورهٔ طارق را در نماز صبح
تلاوت نماید در روز رستخیز اوراقدر ومنزلی
عظیم باشد وبا جملهٔ انبیا در بهشت جاودانی

سورة الطارق سبع
عشرة آيات مكية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشنده مهربان

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ۞ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ
بحق آسمان و ستاره صبح ۞ وچه دانایی تو که چیست ستاره صبح

النَّجْمُ الثَّاقِبُ ۞ إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ۞ فَلْيَنْظُرِ
ستاره است درخشان که نیست هیچ نفسی مگر که بر آن نگهبانیست پس باید بنگرد

الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۞ خُلِقَ مِنْ مَاءٍ دَافِقٍ
آدمی که از چه چیز آفریده شده آفریده شده از قطره بدیده شده در رحم

يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ۞ إِنَّهُ عَلَىٰ رَجْعِهِ لَقَادِرٌ
که بیرون می آید از میان پشت و استخوانهای سینه بدرستی که خدا بر باز گردانیدن بر آنه تواناست

يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ۞ فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ۞ وَ
روزی که ظاهر کرده شود نهانها پس نیست مر او را هیچ توانایی ونه هیچ مدد کننده بحق

السَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ۞ وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ
آسمان خداوند باران و بحق زمین خداوند گیاه

إِنَّهُ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ۞ وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ۞ إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا
بدرستی که قرآن هر آینه گفتاریست که جدا کننده حق از باطل و نیست سخن بیهوده بدرستی که کافران مکر کنند مکر کردنی

وَأَكِيدُ كَيْدًا ۞ فَمَهِّلِ الْكَافِرِينَ أَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا
و جزای مکر ایشان می دهیم جزا دادنی پس مهلت ده کافران را مهلت ده ایشان را اندک زمانی

از حضرت رسول صلی الله علیه وسلم مرویست
که هر که سوره سبح اسم ربک الاعلی را در نماز و جز نماز
دوستی بخواند در روز رستخیز با وگفته شود بروید به بهشت از هر دری که
خواهید مروی از حضرت علی علیه السلام که میخواند سبح اسم ربک الاعلی میگفت سبحان ربی الاعلی
و از رسول خدا صلعم نیز این سخن مروی است و از حضرت باقر علیه السلام روایت شده چون خوانی سبح اسم ربک الاعلی بگو سبحان ربی الاعلی و اگر در
نماز باشی در دل بگو و خواندن آن در رکعت اول
فضیلت بسیار دارد

سورة الاعلى تسع عشرة آية وهي مكية

بسم الله الرحمن الرحيم سبح
بنام خدای بخشنده مهربان پاکی یاد کن
اسم ربك الاعلى الذي خلق فسوى والذي قدر فهدى و
نام پروردگار خود را که بلند مرتبه است آنکه آفرید پس راست کرد و آنکه اندازه کرد هر چیز را پس راه نمود و
الذي اخرج المرعى فجعله غثاء
آنکه بیرون آورد چراگاه را پس گردانید آنرا بعد از سبزی گیاه خشک
احوى سنقرئك فلا تنسى الا ما شاء الله انه يعلم
سیاه شده باشد زود باشد که بخوانیم ترا پس فراموش نکنی مگر آنچه خواسته باشد خدا بدرستیکه او میداند
الجهر وما يخفى ونيسرك لليسرى فذكر ان نفعت
آشکارا را و آنچه نهان است و مهیا کنیم برای تو خصلتهای نیکو را پس پند ده اگر سود دهد
الذكرى سيذكر من يخشى ويتجنبها الاشقى
پند دادن بخواهد پند گرفت کسی که میترسد و دوری کنند از آن بدبخت تر
الذي يصلى النار الكبرى ثم لا يموت فيها ولا يحيى قد
که در آید در آتش بزرگتر پس نمیرد در آن و نه زنده باشد بتحقیق
افلح من تزكى وذكر اسم ربه فصلى بل تؤثرون الحيوة
رستگار شد کسی که پاک کرده و یاد کرد نام پروردگارش را پس نماز گزارد بلکه برگزینند زندگانی
الدنيا والاخرة خير وابقى ان هذا لفي
دنیا را و سرای آخرت بهتر باشد و پاینده تر است بدرستیکه این هر آینه در
الصحف الاولى صحف ابراهيم وموسى
صحیفه‌های پیشین است صحیفه‌های ابراهیم و موسی

از حضرت رسالت
عبد الله علیه السلام مرویست
هر که تلاوت این سوره هل اتیک الغاشیه را در
نمازهای واجبی و سنتی مداومت کند بپوشاند خدای تعالی
بوی رحمت خود را در دنیا و آخرت و در روز رستخیز او را ایمن سازد از عذاب
دوزخ

سورة الغاشية ست وعشرون آيات مكية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ هَلْ
بنام خدای بخشاینده مهربان هیچ
أَتٰىكَ حَدِيثُ الْغٰاشِيَةِ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خٰاشِعَةٌ عٰامِلَةٌ نٰاصِبَةٌ تَصْلىٰ نٰارًا حٰامِيَةً تُسْقىٰ
آمد بتو حکایت روز قیامت که فرا گیرنده است چهرهای آن روز باشند با خواری کار کنند کار کشنده رنج
مِنْ عَيْنٍ اٰنِيَةٍ لَيْسَ لَهُمْ طَعٰامٌ اِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ
شوند از چشمه خانه گرم نیست مر ایشان را هیچ خوراکی مگر از خار خشک که نه فربه کند و باز ندارد هیچ از گرسنگی
وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نٰاعِمَةٌ لِسَعْيِهٰا رٰاضِيَةٌ فِي جَنَّةٍ عٰالِيَةٍ لَا
روییها در آن روز باشند با طراوت و نازک از کارهای خود خوشنود در بهشتی بلند مرتبه که
تَسْمَعُ فِيهٰا لٰاغِيَةً فِيهٰا عَيْنٌ جٰارِيَةٌ فِيهٰا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ
نشنوند در آن بهشت سخن بیهوده در آن بهشت است چشمه روان در آن بهشت تختهای برافراشته
وَأَكْوٰابٌ مَوْضُوعَةٌ وَنَمٰارِقُ مَصْفُوفَةٌ وَزَرٰابِيُّ مَبْثُوثَةٌ أَفَلَا
و کوزهای پیشگو نهاده شده و بالشهای در پهلوی هم گسترده شده و فرشهای گسترده شده آیا پس
يَنْظُرُونَ إِلَى الْاِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ وَإِلَى السَّمٰاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ
نمی نگرند بسوی شتر که چگونه آفریده شده و بسوی آسمان که چگونه برافراشته شده
وَإِلَى الْجِبٰالِ كَيْفَ نُصِبَتْ وَإِلَى الْاَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ فَذَكِّرْ إِنَّمٰا أَنْتَ
و بسوی کوهها که چگونه افراشته شده و بسوی زمین که چگونه گسترده شده پس پند ده که جز این نیست
مُذَكِّرٌ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيْطِرٍ اِلَّا مَنْ تَوَلّٰى وَكَفَرَ فَيُعَذِّبُهُ
که تو پند دهنده نیستی تو بر ایشان مسلط لیکن کسی که پشت کرد و کافر شد پس عذاب کند او را
اللّٰهُ الْعَذٰابَ الْاَكْبَرَ إِنَّ إِلَيْنٰا إِيٰابَهُمْ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنٰا حِسٰابَهُمْ
خدا عذاب بزرگ بدرستی که بسوی ماست بازگشت ایشان پس بدرستی بر ماست پرسش اعمال ایشان

بسم

از حضرت ابی عبدالله علیه السلام مرویست هر که سورهٔ لا اقسم بهذا البلد را در
نمازهای واجبی و سنتی در دنیا مشهور شود از جملهٔ شایستگان است
و در روز قیامت مشهور باشد که او را نزد خدای تعالی منزلت عظیم است و از جملهٔ رفیقان
پیغمبران و شهیدان و صالحان باشد

بسم الله الرحمن الرحيم لا

بنام خدای بخشنده مهربان

أقسم بهذا البلد ۝ وأنت حل بهذا البلد ۝ ووالد

سوگند یاد میکنم باین شهر و حال آنکه تو فرود آینده هستی باین شهر و سوگند بپدر

وما ولد ۝ لقد خلقنا الإنسان في كبد ۝ أيحسب

و آنچه زاده که بتحقیق آفریدیم آدمی را در رنج و تعب آیا می پندارد

أن لن يقدر عليه أحد ۝ يقول أهلكت مالا لبدا ۝

که هرگز قادر نبود بر او هیچکس میگوید از روی حسرت تلف کردم مال بسیار

أيحسب أن لم يره أحد ۝ ألم نجعل له عينين ۝ ولسانا

آیا می پندارد که نمی بیند او را هیچکس آیا نه پیدا کردیم برای او دو چشم و زبانی

وشفتين ۝ وهديناه النجدين ۝ فلا اقتحم العقبة

و دو لب و نمودیم او را دو راه پس نگذشت از رنج و سختی از گردنه بلندی

وما أدراك ما العقبة ۝ فك رقبة ۝ أو

و چه دانستی تو که چیست گردنه آزاد کردن بنده ایست یا

إطعام في يوم ذي مسغبة ۝ يتيما ذا مقربة

خورانیدن در روز خداوند گرسنگی کودک بی پدر خداوند خویشی

أو مسكينا ذا متربة ۝ ثم كان من الذين آمنوا وتواصوا بالصبر

یا بیچاره خداوند فقر پس باشد از آنان که گرویده اند دین حق و وصیت کردند همدیگر را بصبر

وتواصوا بالمرحمة ۝ أولئك أصحاب الميمنة ۝ و

و وصیت کرده اند همدیگر را بمهربانی آن گروه یاران دست راست اند

الذين كفروا بآياتنا هم أصحاب المشأمة ۝ عليهم نار مؤصدة ۝

و آنانی که کافر شده اند بآیتهای ما ایشان یاران دست چپند بر ایشان آتش در بسته

از حضرت رسول
صلى الله عليه وسلم مروی است
که هر که بسیار بخواند سوره والشمس وضحیها
وسوره واللیل اذا یغشی والم نشرح را در روزها در شب هیچ چیز در حضور وی نباشد
مگر آنکه گواهی دهد برای او در روز رستخیز حتی موی و پوست و گوشت و خون و رگهای او و استخوانها و هر عضوی که
گرانی بر زمین انداخته و حق تعالی فرماید پذیرفتم گواهی شما را برای او در بهشت من تا آنکه بگزیند هر جا که خواهد و بدهید آنچه را وی تمنا کند الله الذی تفضیل دارد

سورة الشمس خمس عشرة آية وهي مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشنده مهربان

والشمس وضحيها والقمر اذا تليها والنهار اذا جليها والليل اذا يغشيها

بحق آفتاب و روشنی او و بحق ماه آنگاه که از پی درآید و بحق روز آنگاه که ظاهر کند او را و بحق شب آنگاه که بپوشد

والسماء وما بنيها والارض وما طحيها ونفس وما سويها فالهمها

و بحق آسمان و آن قادری که بنا نموده او را و بحق زمین و آن قادری که گسترانیده و بحق هر نفسی و آنکه راست کرده او را پس الهام کرد

فجورها وتقويها قد افلح من زكيها وقد خاب من دسيها

راه بدکاری او را و طریق پرهیزکاری او را تحقیق رستگاری یافت کسی که پاک گردانید او را و تحقیق ناامید گشت کسی که گمنام کرد او را

كذبت ثمود بطغويها اذ انبعث اشقيها

دروغ گو گفت پیغمبر خود را قوم ثمود بسبب طغیان خود آنگاه که برخاست بدترین ایشان

فقال لهم رسول الله ناقة الله وسقيها فكذبوه فعقروها

پس گفت مر ایشان را فرستاده خدا که حذر کنید از کشتن ناقه خدا و از آب خوردن او پس دروغگو گفتند او را و پی کردند او را

فدمدم عليهم ربهم بذنبهم فسويها

پس خشم گرفت بر ایشان پروردگار ایشان بگناهان ایشان پس یکسان کرد ایشان را

ولا يخاف عقبيها

و نمی‌ترسند از انجام کاران هلاکت

از حضرت ابی عبدالله علیه السلام مروی است که فرمود که هر که تلاوت کند سوره فجر را در نمازهای واجب و سنتی در روز رستخیز محشور شود با حسین علیه السلام و با آنحضرت از شهدا در درجه او و این سوره حسین بن علی علیهما السلام

سورة والفجر ثلثون آية مكية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشنده مهربان

وَالْفَجْرِ ۝ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ۝ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۝ وَاللَّيْلِ
بحق طلوع صبح و شبهای ده گانه و بجفت و طاق و شب

إِذَا يَسْرِ ۝ هَلْ فِي ذٰلِكَ قَسَمٌ لِذِي حِجْرٍ ۝ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ
چون بپایان رسد صبح در این سوگندها سوگندی هست برای خداوند خردی آیا ندیدی که چگونه کرد

رَبُّكَ بِعَادٍ ۝ إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ۝ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا
پروردگار تو بقبیله عاد ساکنان شهر ارم با عمارت که آفریده نشده مانند آنها

فِي الْبِلَادِ ۝ وَثَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ۝
در شهرها و قوم ثمود آنان که بریدند سنگ را در وادی القری

وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ۝ الَّذِينَ طَغَوْا
و فرعون صاحب میخها آنان که از حد در گذشتند

فِي الْبِلَادِ ۝ فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ۝ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ
در شهرها پس بسیار گردانیدند در شهرها تباهی را پس ریخت بر ایشان

رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ۝ إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ۝ فَأَمَّا الْإِنْسَانُ
پروردگار تو انواع عذاب بدرستی که پروردگار تو هر آینه در کمینگاه است پس اما آدمی

إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ
چون آزمایش نماید او را پروردگارش پس بزرگ گرداند او را و نعمت دهد او را پس گوید پروردگار من گرامی داشت

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ
و اما چون مبتلا گرداند او را پس تنگ گیرد بر او روزی او را پس گوید

رَبِّي أَهَانَنِ ۞ كَلَّا بَل لَّا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ ۞

پروردگار خوار کرد مرا ۞ نه چنان است که میگوید بلکه گرامی نمیدارید کودکان یتیم را

وَلَا تَحَاضُّونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ۞ وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا

و ترغیب نمیکنید هم دیگر را بر طعام دادن درویش را ۞ و میخورید میراث را خوردنی

لَّمًّا ۞ وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ۞ كَلَّا إِذَا دُكَّتِ

جامع حلال و حرام و دوست میدارید مال را دوستی بسیار ۞ نه چنان است چون خرد کرده شود

الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ۞ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا

زمین خرد کرده شدنی از پی هم ۞ و آید پروردگار تو و آیند فرشتگان صف

صَفًّا ۞ وَجِيءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ

صف ۞ و آورده شود در آن روز دوزخ در آن روز پند گیرد

الْإِنسَانُ وَأَنَّىٰ لَهُ الذِّكْرَىٰ ۞ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ

آدمی و از کجاست او را فایده پند گرفتن ۞ گوید ای کاشکی پیش فرستادمی

لِحَيَاتِي ۞ فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ۞

من عمل را برای زندگانی ۞ پس آن روز عذاب نکند مانند عذاب او هیچ کس

وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ ۞ يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ارْجِعِي إِلَىٰ

و بند ننهد مانند بند نهادن او هیچ کس ۞ گویند ای نفس آرامیده پس بازگرد به سوی

رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ۞ فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ۞ وَادْخُلِي جَنَّتِي ۞

پروردگار حق خوشنود از خدا و خدا از تو خوشنود ۞ پس درآی در زمره بندگان خاص من و درآی بهشت مرا

سورة البلد عشرون آية مكية

بم

سورة الليل احدى و عشرون آية

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

وَاللَّيْلِ اِذَا يَغْشٰى ۝ وَالنَّهَارِ اِذَا تَجَلّٰى ۝ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ

بحق شب آنگاه که بپوشد نور آفتاب را و بحق روز چون آشکارا شود و بعزت آن کسی که آفرید نر

وَالْاُنْثٰى ۝ اِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتّٰى ۝ فَاَمَّا مَنْ اَعْطٰى وَاتَّقٰى ۝

و ماده را بدرستی که کوشش شما در کارها پراکنده است پس اما آنکه بخشش کرد و پرهیز نمود

وَصَدَّقَ بِالْحُسْنٰى ۝ فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرٰى ۝ وَاَمَّا مَنْ بَخِلَ

و باور کرد ملت نیکو را پس آسان گردانیم برای او طریقه آسان را و اما آنکه بخیل کرد

وَاسْتَغْنٰى ۝ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنٰى ۝ فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرٰى ۝

و بی‌نیاز شد از طاعت و باور نکرد ملت نیکو را پس آسان گردانیم برای او طریقه دشوار را

وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ اِذَا تَرَدّٰى ۝ اِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدٰى ۝ وَاِنَّ لَنَا لَلْاٰخِرَةَ

و باز ندارد از او مال او آنگاه که بیفتد بقبر یا دوزخ بدرستی که بر ماست هر آینه راه نمودن و بدرستی که ما راست هر آینه آخرت

وَالْاُوْلٰى ۝ فَاَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظّٰى ۝ لَا يَصْلٰهَا اِلَّا الْاَشْقَى ۝ الَّذِي كَذَّبَ

و این جهان پس بیم نمودم شما را از آتشی که زبانه کشد در نیاید آن آتش را مگر بدبخت‌ترین آنکه باور نداشت

وَتَوَلّٰى ۝ وَسَيُجَنَّبُهَا الْاَتْقَى ۝ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكّٰى ۝

دین حق را و روی گردانید از آن و دور کرده خواهد شد از آن آتش پرهیزگارتر آنکه میدهد مال خود را در حالتی که پاکی میجوید

وَمَا لِاَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزٰى ۝ اِلَّا ابْتِغَاءَ

و نیست هیچکس را نزد او سابقه چیزی که خواهد مکافات کند او را لیکن میدهد مال خود را برای جستن

وَجْهِ رَبِّهِ الْاَعْلٰى ۝ وَلَسَوْفَ يَرْضٰى ۝

رضای ذات پروردگار خود که برتر است از همه و هر آینه زود باشد که خوشنود شود

سورة الضحى احدى عشر آية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشنده مهربان

والضحى ۝ والليل اذا سجى ۝ ما ودعك ربك

بچاشتگاه و بشب آنگاه که بیارامد که وداع نکرد ترا پروردگار تو

وما قلى ۝ وللآخرة خير لك من الاولى ۝ ولسوف

و دشمن نگشت ترا و هر آینه آخرت بهتر است ترا از این جهان و هر آینه زود باشد

يعطيك ربك فترضى ۝ الم يجدك

که عطا فرماید بتو پروردگارت پس خوشنود شوی آیا نیافت ترا

يتيما فآوى ۝ ووجدك ضالا فهدى ۝

کودکی بی پدر پس جای داد ترا و یافت ترا گمشده پس راه نمود ترا

ووجدك عائلا فاغنى ۝ فاما اليتيم فلا تقهر ۝

و یافت ترا درویش حال پس بی نیاز گردانید ترا پس اما کودک بی پدر را پس قهر مکن

واما السائل فلا تنهر ۝ واما بنعمة ربك فحدث ۝

و اما خواهنده را پس زجر مکن و اما بنعمت پروردگار خود پس حدیث گوی

سورة الم نشرح ثمان آيات وهي مكية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشنده مهربان

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ۝ وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ الَّذِيٓ أَ

آیا نگشاده کردیم برای تو سینه ترا و بنهادیم از تو بار گران را که گران ساخته

نْقَضَ ظَهْرَكَ ۝ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝ إِنَّ مَعَ

پشت ترا و بلند ساختیم برای تو نام ترا پس هر سختی که با هر دشواری آسانی است هر آینه با

الْعُسْرِ يُسْرًا ۝ فَإِذَا فَرَغْتَ فَانْصَبْ ۝ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ۝

هر دشواری آسانی است پس چون فارغ شوی از تبلیغ رسالت پس رنج کش در عبادت و بسوی پروردگار خود پس رغبت نمای

سورة التين ثماني آيات مكية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشنده مهربان بحق

وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ ۝ وَطُورِ سِينِينَ ۝ وَهٰذَا الْبَلَدِ

انجیر و زیتون و بحق کوه طور و سینا و بحق این شهر

الْأَمِينِ ۝ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِيٓ أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۝ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ

با امن و امان که بحقیقت که آفریدیم آدمی را در نیکوتر راست کردنی پس باز گردانیدیم او را

أَسْفَلَ سَافِلِينَ ۝ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ

در زیر فروتر فروتران لیکن آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته پس مر ایشان را

أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝ فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّينِ

مزدی بی منت پس چه چیز کاذب گرداند ترا پس از این دلایل در اخبار روز جزا

أَلَيْسَ اللّٰهُ بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ ۝

آیا نیست خدا حکم کننده ترین حکم کنندگان

از حضرت رسالت صلی الله علیه و سلم روایت که هر که
والتین را از نمازهای واجبی بخواند از
بهشت جایی داده شود
که پسندد او را

از حضرت ابی
عبد الله علیه السلم مرویست
که هر که بخواند سوره اقرا باسم ربک را در روز یا شب پس بمیرد در آن
روز یا شب شهید مرده باشد و شهید محشور گردد و شهید زنده گردد و در قبر
مانند کسی باشد که شمشیر زده باشد در راه خدا در خدمت پیغمبر صلعم

سورة العلق تسع عشرة آية مكية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشنده مهربان

اِقْرَاْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۞ خَلَقَ الْاِ
نْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۞ اِقْرَاْ وَرَبُّكَ الْاَكْرَمُ ۞ الَّذِي عَلَّمَ
بِالْقَلَمِ ۞ عَلَّمَ الْاِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ۞ كَلَّا اِنَّ الْاِنْسَانَ لَيَطْغٰى ۞
اَنْ رَاٰهُ اسْتَغْنٰى ۞ اِنَّ اِلٰى رَبِّكَ الرُّجْعٰى ۞ اَرَاَيْتَ الَّذِي
يَنْهٰى ۞ عَبْدًا اِذَا صَلّٰى ۞ اَرَاَيْتَ اِنْ كَانَ عَلَى الْهُدٰى ۞
اَوْ اَمَرَ بِالتَّقْوٰى ۞ اَرَاَيْتَ اِنْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ۞ اَلَمْ يَعْلَمْ
بِاَنَّ اللّٰهَ يَرٰى ۞ كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ
نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ۞ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ۞ سَنَدْعُ
الزَّبَانِيَةَ ۞ كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ

از حضرت ابی جعفر علیه السلام
مروی است که هر که سورهٔ قدر را به آواز
بلند تلاوت کند مانند کسی است که در راه خدا شمشیر زده
و هر که آهسته بخواند مانند کسی است که بخون خود در راه خدا غلطیده و هر که
آن را ده مرتبه بخواند محو کرده هزار گناه از گناهان او و از حضرت ابی عبدالله علیه السلام مروی است
هر که تلاوت کند سورهٔ قدر را در نمازهای واجبی ندا کند او را منادی از جانب خدا که ای بندهٔ خدا آمرزیده شد گناهان گذشتهٔ تو از سر گیر عمل را

سورة القدر خمس آيات وهي مكية

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشنده مهربان

إِنَّا أَنزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۝ وَمَا أَدْرٰكَ مَا لَيْلَةُ
بدرستی که ما فرو فرستادیم در شب قدر و چه دانا کرد ترا که چیست شب

الْقَدْرِ ۝ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ۝ تَنَزَّلُ
قدر شب قدر بهتر است از هزار ماه فرو فرستاده میشود

الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِم مِّن كُلِّ
فرشتگان و روح در آن شب بفرمان پروردگارشان از هر

أَمْرٍ ۝ سَلٰمٌ هِيَ حَتّٰى مَطْلَعِ الْفَجْرِ ۝
کاری سلامتی است آن تا وقت طلوع صبح است

سورة البينة ثماني آيات وهي مدنية

از حضرت ابی جعفر علیه السلام مرویست که هرکه سوره لم یکن تلاوت نماید بیزار از شرک خواهد بود در دین محمد صلی الله علیه وآله وحق تعالی در روز قیامت او را در حشر با ایمان محشور کند وحساب او آسان کند

بسم الله الرحمن الرحيم لم يكن

بنام خدای بخشاینده مهربان نبوده

الذين كفروا من اهل الكتاب والمشركين منفكين حتى تاتيهم

آنان که کافر شدند از اهل تورة و انجیل و بت پرستان جدا شوندگان تا آنکه بیاید ایشان را

البينة رسول من الله يتلوا صحفا مطهرة فيها كتب قيمة وما تفرق

حجتی روشن فرستاده از نزد خدا که میخواند اوراقی پاک از هر چیزی در آن نوشتهای درست

الذين اوتوا الكتاب الا من بعد ما جاءتهم

از دین حق آنان که داده شده اند کتاب مگر آنکه پس از آنکه آمده باشد ایشان را

البينة وما امروا الا ليعبدوا الله مخلصين له

حجتی روشن و فرموده نشدند مگر اینکه پرستش نمایند خدا را خالص گردانندگان

الدين حنفاء ويقيموا الصلوة ويؤتوا الزكوة وذلك دين

عبادت خود را برگردندگان از کیشهای باطل و بپا دارند نماز را و بدهند زکوة را و آن ملت درستی

القيمة ان الذين كفروا من اهل الكتاب و

مستقیم بدرستی که آنان که کافر شده اند از جهودان و ترسایان و

المشركين في نار جهنم خالدين فيها اولئك هم شر

بت پرستان در آتش دوزخند جاویدان در آن ایشانند بدترین

البرية ان الذين امنوا وعملوا الصالحات اولئك هم خير

خلایقند بدرستی که آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته ایشانند بهترین

البرية جزاؤهم عند ربهم جنات عدن تجري من تحتها

آفریدگان پاداش ایشان نزد پروردگار ایشان بوستانهای اقامت که روان میشود از زیر آن

الانهار خالدين فيها ابدا رضي الله عنهم ورضوا عنه ذلك لمن خشي ربه

جویها جاویدانند در آن بوستانها همیشه خوشنود شده خدا از ایشان و خوشنود شدند ایشان از خدا این جزا مر کسی راست که بترسد از پروردگار خود

حزب

از حضرت امام جعفر
علیه السلام مرویست که ملول نگردید
از تلاوت سورة اذا زلزلت پس بدرستی که هر که بخواند این سوره را در نمازهای
سنتی آفت زلزله هرگز با و نرسد و بآفت زلزله نمیرد و تا با صاعقه و آفتی از آفتهای دنیا و
چون بمیرد بفرماید که او را ببهشت برند پس حق تعالی گوید که ای بنده من مباح
گردانیدم بهشت را برای تو پس ساکن شو هر جا خواهی

سورة الزلزال ثمانی آیات مدنیة

بسم الله الرحمن الرحیم

بنام خدای بخشنده مهربان

إذا زلزلت الأرض زلزالها وأخرجت الأرض أثقالها وقال الإنسان ما لها

چون جنبیده شود زمین آن جنبشی که وعده شده و بیرون افگند زمین بارهای گران خود را و گوید آدمی چه بود زمین را

یومئذ تحدث أخبارها بأن ربك أوحی لها یومئذ یصدر الناس

در آن روز سخن گوید زمین با خبرهای خود بسبب آنکه پروردگار تو الهام کرده بزمین آن روز باز گردند مردمان

أشتاتا لیروا أعمالهم فمن یعمل مثقال ذرة خیرا یره ومن یعمل مثقال ذرة

پراکندگان تا نموده شوند کارهای خود را پس هر که کند هموزن مورچه خردی نیکی ببیند آنرا و هر که کند هموزن مورچه بدی ببیند آنرا

بسم الله الرحمن الرحیم

بنام خدای بخشنده مهربان

والعادیات ضبحا فالموریات قدحا فالمغیرات صبحا فأثرن به نقعا فوسطن به جمعا

بحق سواران جهنده در غزوات ... پس بحق آنان که آتش بیرون آرند ... پس بحق غارت کنندگان در صبحگاه پس برانگیختند بدان گرد را پس در میان درآمدند بدان جمع را

إن الإنسان لربه لکنود وإنه علی ذلك لشهید و

بدرستی که انسان مر پروردگار خود را ناسپاس است و بدرستی که آدمی بر آن ناسپاسی خود هر آینه گواه است

إنه لحب الخیر لشدید أفلا یعلم إذا بعثر ما فی القبور

بدرستی که او برای دوستی مال هر آینه سخت است آیا پس نمیداند که چون برانگیخته شود آنچه در گورستانهاست

وحصل ما فی الصدور إن ربهم بهم یومئذ لخبیر

و گرد کرده شوند آنچه در سینههاست بدرستی که پروردگار ایشان در آن روز هر آینه آگاهست

از حضرت رسول صلوات الله علیه مرویست
که هر که تلاوت کند سورة والعادیات را و مداومت
ان نماید حق سبحانه و تعالی او را در روز محشر
با امیر المؤمنین علیه السلام محشور سازد
و از رفقای او باشد

از حضرت ابی جعفر ع
مرویست که هر که تلاوت کند
سوره القارعه را ایمن گرداند خدا او را از فتنه
دجال و گرویدن باو و از [illegible] و از عذاب

سورة القارعة احدی عشرة آیات وهی مكیة

بسم الله الرحمن الرحیم
بنام خدای بخشنده مهربان

القارعة ما القارعة وما ادریك ما القارعة یوم یكون
آواز کوبنده دلها چیست آن کوبنده و چه دانی که چیست آن روز کوبنده روزی که باشند

الناس كالفراش المبثوث وتكون الجبال كالعهن
مردمان چون پروانهای پراکنده و باشند کوهها مانند پشم

المنفوش فاما من ثقلت موازینه فهو فی عیشة راضیة
حلاجی کرده پس اما آنکه گران شده ترازوهای عملش پس او در زندگی پسندیده

اما من خفت موازینه فامه هاویة وما ادریك ما هیه نار حامیة
اما آنکه سبک شده ترازوهای اعمالش پس جای او دوزخ است و چه دانی که چیست آن آتشی است تفنده

سورة التكاثر ثمان آیات وهی مكیة

بسم الله الرحمن الرحیم
بنام خدای بخشنده مهربان

الهیكم التكاثر حتی زرتم المقابر كلا سوف تعلمون ثم كلا سوف تعلمون كلا لو تعلمون علم
غافل کرد شما را از خدا بسیاری قوم و قبیله تا آنکه رسیدید بشماره مردگان [illegible]

الیقین لترون الجحیم ثم لترونها عین الیقین ثم لتسئلن یومئذ عن النعیم
[illegible] ببینید آنرا دیدن بی گمان پس پرسیده شوید [illegible]

از حضرت ابی عبد الله علیه السلم مرویست که هر که سوره الهیکم التکاثر
را در نماز واجبی تلاوت کند ثواب صد شهید دهند
و هر که در نماز سنتی انرا بخواند ثواب سی
شهید باشد و هر که هنگام
خواب بخواند از فتنه
قبر امان یابد

علیه السلام
از حضرت ابی عبد الله
مروی است که هر که تلاوت کند
سورهٔ ارایت را در نمازهای واجبی و سنتی بپذیرد خدای تعالی
نماز او را و روزهٔ او را و حساب از او نخواهد تا در دنیاست

سورة الماعون سبع آيات وهي مكية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشنده مهربان

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالدِّينِ ۝ فَذَٰلِكَ الَّذِي يَدُعُّ
آیا دیدی آنرا که باور نمیکند روز جزا را پس آنست آنکه بزجر میراند

الْيَتِيمَ ۝ وَلَا يَحُضُّ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ۝ فَوَيْلٌ لِّلْمُصَلِّينَ
کودک یتیم را و ترغیب نمیکند دیگران را بر خوراندن بیچارگان پس وای بر نمازگذاران را

الَّذِينَ هُمْ عَن صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۝
که ایشان از نماز خود غافلانند

الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ۝ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ۝
آنان که ایشان ریا میکنند و باز میدارند درماندگان را از اسباب خانه

سورة الكوثر ثلاث آيات وهي مكية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشنده مهربان

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ۝ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ۝
بدرستی که ما عطا فرمودیم تو را خیر بسیار و در روایتی شیر است پس نماز گذار برای پروردگار خود و قربانی کن

إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ۝
بدرستی که دشمن دارندهٔ تو او است بی فرزند بریده شده از خیر

از حضرت ابی عبد الله علیه السلام مروی است که هر که سوره کوثر در نمازهای واجبی و سنتی
تلاوت کند بیاشاماند او را در روز رستخیز از حوض کوثر و جای او در بهشت نزد محمد صلعم
باشد در پای درخت طوبی چنانکه در خبر دیگر معلوم است که آن
در خانه رسول خدا است و شاخها اطراف و
جوانب بهشت کشیده و در خانه مومنی
نیست الا آنکه شاخی از آن در آنجا
رسیده

از حضرت رسالت علیه السلام مروی است که هر که قل یا ایها الکافرون را بخواند چنان است که ربع قرآن خوانده است و چون از تلاوت آن فارغ شود ...

سورة الكافرون ست آيات

بسم الله الرحمن الرحيم قل يا

بنام خدای بخشنده مهربان بگو ای

أيها الكافرون لا أعبد ما تعبدون ولا

گروه کافران نه میپرستم آنچه شما میپرستید و نه

أنتم عابدون ما أعبد ولا أنا عابد ما عبدتم ولا

شما پرستنده اید آنچه من میپرستم و نه من پرستنده ام آنچه شما پرستیدید و نه

أنتم عابدون ما أعبد لكم دينكم ولي دين

شما پرستنده اید آنچه من میپرستم مر شما راست ملت شما و مراست دین من

سورة النصر ثلاث آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشنده مهربان

إذا جاء نصر الله والفتح ورأيت الناس يدخلون في دين

چون بیاید یاری خدا و گشادن مکه و ببینی مردمان را در آیند در ملت حق

الله أفواجا فسبح بحمد ربك واستغفره إنه كان توابا

خدا فوج فوج پس پاکی یاد کن خدای را بستایش پروردگار تو و آمرزش خواه از وی بدرستی که او هست توبه پذیرنده

از حضرت رسالت علیه السلام مروی است که هر که تلاوت سوره اذا جاء را در نماز سنتی ...

از حضرت ابی جعفر
علیه السلم مرویست که هرکه
تلاوت کند سورهٔ القارعه را ایمن گرداند حق تعالی او را
در دنیا از فتنهٔ دجال و کردیدن او و دور دارد از
عذاب ...

سورة والعصر ثلاث آيات مكية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان

وَالْعَصْرِ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا
بحق آخر روز بدرستی که آدمی هر آینه در زیانکاریست مگر آنانکه ایمان آوردند

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ
و کردند کارهای شایسته و وصیت کردند یکدیگر را بصواب و وصیت کردند هم را بشکیبایی

سورة الهمزة تسع آيات مكية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ وَيْلٌ لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُمَزَةٍ
بنام خدای بخشنده مهربان وای هر بدگوی عیبجوی را

الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ يَحْسَبُ أَنَّ
که ... گرد آورد مال بسیار و شمرده آن را ... می پندارد که

مَالَهُ أَخْلَدَهُ كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ وَمَا أَدْرَاكَ
مال او جاوید میکند او را در دنیا نه چنان است هر آینه افکنده شود در آتش شکننده هر چیز و چه دانی تو

مَا الْحُطَمَةُ نَارُ اللّٰهِ الْمُوقَدَةُ الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ
که چیست حطمه آتش الهی است افروخته که برآید بر دلها

إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُؤْصَدَةٌ فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ
بدرستی که آن آتش بر ایشان در ستونهای برکشیدهای آتش در آورده باز بسته شده

سورة الفيل خمس آيات مكية

از حضرت ابی
عبد الله علیه السلم مرویست که هرکه بخواند سورهٔ
ویل لکل همزة را در نمازهای واجبی دور گرداند خدای تعالی
از وی فقر را و برساند بوی روزی
... ... را از وی
...

از حضرت ابی عبد الله
علیه السلم مروی است که هر که
بخواند سوره الم تر کیف را در نمازهای واجبی در
روز رستخیز هر کوهی و سنگ و ریزه و زمین هموار برای او گواهی
دهد که از جمله نمازگزاران بوده و منادی ندا کند که راست گفتند بنده مرا به بهشت درآرید او را

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشنده مهربان
أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ
آیا ندانستی چگونه کرد پروردگار تو با یاران فیل
أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا
آیا نگردانید مکر ایشان را در بطلان و فرستاد بر ایشان مرغانی
أَبَابِيلَ تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَأْكُولٍ
بسیار و با هم آمده که می افکندند بر ایشان سنگی از جنس سنگ گل پس گردانید ایشان را مانند کشت دار خورده چهارپایان

سورة لإيلاف قريش مكية

سُورَةُ قُرَيْشٍ أَرْبَعُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ لِإِيلَافِ قُرَيْشٍ
بنام خدای بخشنده مهربان برای الفت دادن قریش
إِيلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هٰذَا
الفت ایشان در سفر زمستان و تابستان پس باید پرستند پروردگار این
الْبَيْتِ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَ
خانه را که طعام داد ایشان را بعد از گرسنگی و
آمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ
ایمن ساخت ایشان را از ترس

از حضرت ابی عبد الله عم مروی است که هر که
تلاوت کند سوره ایلاف را محشور شود سوار
مرکبی از مرکبهای بهشت تا الکاد
که فرود آید و بر سفره
از نور نشیند در
از ناز و
نعمة

از حضرت ابی عبد الله
مروی است که چون سوره تبت را
تلاوت نمایید پس نفرین کنید بر ابو لهب که او که او
از جمله تکذیب کننده گان پیغمبر خدا است و آنچه را که آن حضرت از نزد پروردگار آورده

سورة ابي لهب خمس آيات مكية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ تَبَّتْ يَدَا
بنام خدای بخشنده مهربان بریده باد دو دست
أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ مَا أَغْنَى عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ
ابی لهب و هلاک باد او باز نداشت از او عذاب را مالش و آنچه کسب کرد
سَيَصْلَى نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ
زود باشد که درآید در آتشی صاحب زبانه و درآید در او زن او بردارنده
الْحَطَبِ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِنْ مَسَدٍ
هیمه در حالتی که در گردنش باشد رسنی از لیف سخت تافته

سورة الاخلاص اربع آيات مكية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشنده مهربان
قُلْ هُوَ اللّٰهُ أَحَدٌ اللّٰهُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ
بگو ای محمد که او خداست یگانه خدا بی نیاز است نزاده است
وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ
و نه زاییده و نیست و نبوده او را مانند هیچکس

از حضرت ابی جعفر علیه السلم مروی است که هر که سوره قل هو الله احد را بعد از هیچ نماز واجبی
بخواند موجب حصول خیرات دنیا و آخرت است و آمرزیده شود
سبب آن گناهان پدر و مادر و فرزندان او و هر که ایمان
بخدا و رسول او روز قیامت دارد
باید دانست که ... ۱۳

از حضرت ابی جعفر
علیه السلم مروی است که هر که در نماز
وتر معوذتین و قل هو الله احد را بخواند ندا کرده شود که ای بنده
خدا بشارت باد ترا که وترت قبول شد و خدا نماز وترت را و از حضرت ابی عبدالله ع
مروی است که چون بخوانی قل اعوذ برب الفلق در دل خود بگو اعوذ برب الفلق و چون بگوئی قل اعوذ برب الناس در دل بگو اعوذ برب الناس

سورة الفلق خمس آيات وهي مكية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ قُلْ
بنام خدای بخشنده مهربان بگو
أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۞ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۞ وَمِنْ
پناه میگیرم بپروردگار سفیده دم از بدی آنکه آفرید و از بدی
شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۞ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي
هر تاریکی چون در آید و از بد زنان دمنده گان در
الْعُقَدِ ۞ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۞
گرهها و از بد هر حسودی چون حسد برد

سورة الناس ست آيات

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ قُلْ
بنام خدای بخشنده مهربان بگو
أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۞ مَلِكِ النَّاسِ ۞ إِلٰهِ النَّاسِ ۞ مِنْ
پناه میگیرم بپروردگار مردمان پادشاه مردمان خدای مردمان از
شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۞ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ
بدی دیو وسوسه کننده باز پس جهنده از نام خدا که وسوسه میکند در سینهای
النَّاسِ ۞ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۞
مردمان از پریان و آدمیان

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ۞ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ

از حضرت ابی جعفر ع مرویست که رسول خدا صلعم را از زر صعبی عارض شد جبرئیل نزد سر مبارک آنحضرت
نشست و قل اعوذ برب الفلق خواند و میکائیل نزد پای او نشست قل اعوذ برب الناس خواند
و از حضرت ابی عبدالله ع مرویست که جبرئیل با آنحضرت نازل شد در
بیماری و معوذتین و قل هو الله احد خواند و گفت بسم الله
ارقیک والله یشفیک من کل داء یؤذیک
منه ۱۲

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

تمت القرآن بعون الملك المنان على يد اقل خلق الله محمد محسن الاصفهانى فى

شهر رمضان المبارك فى سنه ١١٥٤

